

ΔΙΔΑ

ΣΚΑ

ΛΙΚΟ

ΒΗΜΑ

www.doe.gr

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΟΡΓΑΝΟ
της ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ
ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΑΣ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Αριθμός Φύλλου: 1173

Φεβρουάριος 2023

αγώνες & διεκδικήσεις

- Ενίσχυση & Αναβάθμιση του Ρόλου του Εκπαιδευτικού
- Ουσιαστική στήριξη του Δημόσιου Σχολείου & Νηπιαγωγείου
- Αυξήσεις στους Μισθούς μας

«91^η» ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αθήνα
24-27
ΙΟΥΝΙΟΥ
2023
Συνεδριάζει
NOVOTEL

«91^η»
ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αθήνα
24-27
ΙΟΥΝΙΟΥ
2022
Ενοίκιο
NOVOTEL

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Θέματα

Θέμα 1^ο

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ–ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ–ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΑΙΡΕΤΟΥΣ

- Έκθεση Πεπραγμένων Δ.Σ. Δ.Ο.Ε.
- Οικονομικοί απολογισμοί οικον. ετών 2019, 2020, 2021 - Προϋπολογισμός χρήσης οικον. έτους 2023
- Ενημέρωση από αιρετούς του Κ.Υ.Σ.Π.Ε.
- Κριτική πεπραγμένων – Δευτερολογία Προέδρου Δ.Ο.Ε.

Θέμα 2^ο

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ – ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ 2022-2023

A. Διεκδικητικό Πλαίσιο

- I. Μισθολογικά-ασφαλιστικά-συνταξιοδοτικά θέματα εκπαιδευτικών
- II. Ωράριο νηπιαγωγών και εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων σχολείων
- III. Το μέλλον των παιδαγωγικών σπουδών στην Ελλάδα

B. Πρόγραμμα Δράσης

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

«91^{ης} ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ»
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

«Ωράριο νηπιαγωγών και εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων σχολείων»

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας με αποφάσεις του Διοικητικού της Συμβουλίου και των Γενικών Συνελεύσεων του κλάδου έχει εδώ και δεκαετίες αναδειξει τις συνθήκες ανισότητας που επικρατούν στον χώρο της εκπαίδευσης ως προς το διδακτικό ωράριο, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο ωράριο των εκπαιδευτικών των νηπιαγωγείων.

Μέχρι και το 2013 δεν υπήρχε στο νομοθετικό πλαίσιο που αφορά την πρωτοβάθμια εκπαίδευση καμία αναφορά σε ωράριο νηπιαγωγού, παρά μόνο σε ωράριο νηπιαγωγείου. Στις αποφάσεις της 78^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ τον Ιούνιο του 2009, η διεκδίκηση για κατοχύρωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών και την παραπέρα εξίσωσή του με όλη την εκπαίδευση, σύμφωνα με τις θέσεις του κλάδου, για ενιαίο ωράριο, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας από το νηπιαγωγείο στο λύκειο, αποτελεί την έκφραση των πολυετών αγώνων του κλάδου, που οδήγησαν στη νομοθέτηση του ωραρίου των νηπιαγωγών κατά ανάλογο τρόπο με των δασκάλων, καθώς και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του.

Άρθρο 39, παράγραφος 5, περίπτωση β του Νόμου 4115 του 2013. Η Διδασκαλική Ομοσπονδία με απόφαση της 82^{ης} Γενικής Συνέλευσης τον Ιούνιο του 2013 διεκδίκησε την άμεση έκδοση Υπουργικής Απόφασης για το ωράριο των νηπιαγωγών, μετά τη θεσμοθέτησή του με τον Νόμο 4115 του '13, λαμβανομένων υπ' όψιν των ιδιαιτεροτήτων που υπάρχουν.

Μετά από πιέσεις τριών ετών, εκδόθηκε η Υπουργική Απόφαση 127187/Ε1 1/8^{ου} 2016 με ΦΕΚ 2524/2016, με την οποία ορίστηκε το εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα του νηπιαγωγείου, ενιαία με το ωράριο των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σ' αυτά.

Παρόλα αυτά, με δεδομένο ότι η ρύθμιση αγνοώντας τις προτάσεις του κλάδου οδήγησε σε μερική μόνο ικανοποίηση του αιτήματος, αφού η συντριπτική πλειοψηφία των νηπιαγωγείων υπάγεται στην κατηγορία των ολιγοθέσιων σχολείων,

των εκπαιδευτικών των οποίων επίσης υφίσταται άνιση μεταχείριση ως προς το ωράριο, η Διδασκαλική Ομοσπονδία επανήλθε με τις αποφάσεις της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης τον Ιούνιο του 2017, διεκδικώντας μείωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών στο επίπεδο του ωραρίου των συναδέλφων των πολυθέσιων σχολείων της Πρωτοβάθμιας, με καθολική εφαρμογή της κλιμάκωσής του, αναλόγως των χρόνων υπηρεσίας και απώτερο στόχο την εξίσωσή του με το ωράριο της Δευτεροβάθμιας για όλους τους εκπαιδευτικούς.

Υπολογισμός ολόκληρου του χρόνου παραμονής των παιδιών στο νηπιαγωγείο ως διδακτικού χρόνου και για τους νηπιαγωγούς.

Η απόφαση αυτή ήρθε τη στιγμή που κορυφωνόταν το αίτημα του κλάδου για τη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης και της φοίτησης όλων των νηπίων και προνηπίων στο δημόσιο νηπιαγωγείο, το οποίο παρά τις επιδιώξεις της ΚΕΔΕ για υπαγωγή των νηπιαγωγείων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, έπειτα από τη δυναμική στάση της ΔΟΕ, με σειρά επιστημονικών εκδηλώσεων, δράσεων, επαφών με την πανεπιστημιακή κοινότητα, των αγωνιστικών κινητοποιήσεων, οδήγησε στη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, με το άρθρο 33 παράγραφος 3 του Νόμου 4521 του 2018 και την εξαιρετικά δύσκολη με την καίρια συμβολή της Δ.Ο.Ε. εφαρμογή της.

Όλο αυτό το χρονικό διάστημα μέχρι και σήμερα, κάτω από αντίξοες συνθήκες, συνεχίστηκε, συνεχίζεται και θα συνεχιστεί ο αγώνας του κλάδου για τη λειτουργία της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, σε κτίρια που αρμόζουν πραγματικά στην εκπαίδευση των μαθητών μας, με την πρότερη κάλυψη σε υλικοτεχνική υποδομή και χρηματοδότηση, καθώς και με τη διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών.

Οι νέες συνθήκες που δημιούργησε η λειτουργία των σχολείων σε καθεστώς τηλεκπαίδευσης τα δύο τελευταία χρόνια, απέκρυψαν σε

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ [1173]

[1]

ένα βαθμό τα ζητήματα αυτά. Η επαναλειτουργία των σχολείων και μάλιστα σε συνθήκες διαρκώς εντεινόμενης γραφειοκρατίας στη λειτουργία των σχολικών μονάδων, αυξανόμενες υπερβολικά και ανατιολόγητα διοικητικές υποχρεώσεις, εργαστήρια δεξιοτήτων, αντικειμενική αξιολόγηση, το πλήθος των αρμοδιοτήτων με τις οποίες επιφορτίστηκαν οι εκπαιδευτικοί και ιδιαίτερα οι Προϊστάμενοι / Προϊσταμένες των ολιγοθέσιων Δημοτικών Σχολείων και Νηπιαγωγείων, καθιστά την ικανοποίηση του αιτήματος της 86^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Δ.Ο.Ε. ζήτημα άμεσης προτεραιότητας.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τονίζει ότι ο θεσμοθετημένος τρόπος λειτουργίας και δόμησης του προγράμματος των ολιγοθέσιων σχολείων, το 96% των Νηπιαγωγείων υπάγονται σε αυτή την κατηγορία, δεν επιτρέπει τη μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε αυτά, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας τους, γεγονός που δημιουργεί έντονη διαφοροποίηση σε σχέση με το ωράριο των εκπαιδευτικών που εργάζονται στις πολυθέσιες σχολικές μονάδες.

Ο Προϊστάμενος /η Προϊσταμένη των ολιγοθέσιων Σχολείων και Νηπιαγωγείων έχει πλήρες διδακτικό ωράριο και είναι εκ των πραγμάτων αναγκασμένος / αναγκασμένη να επιτελεί το διοικητικό έργο με το οποίο είναι επιφορτισμένος σε χρόνο εκτός διδακτικού ωραρίου, ιδιαίτερα εάν στο Νηπιαγωγείο λειτουργεί πρωινή υποδοχή, κάτι το οποίο αποτελεί κατάφωρη παραβίαση εργασιακών δικαιωμάτων.

Στην περίπτωση των Νηπιαγωγείων ειδικότερα οι ανισότητες εντείνονται αφού στο χρονικό διάστημα της πρωινής λειτουργίας στα Δημοτικά Σχολεία εμφανίζεται να πραγματοποιούνται 6 διδακτικές ώρες, ενώ στα Νηπιαγωγεία 5, και το έργο της επίβλεψης των νηπίων κατά την υποδοχή, διαλείμματα και αποχώρηση δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος, ενώ αποτελεί καθαρά διδακτικό χρόνο, αφού όλο αυτό το διάστημα ο νηπιαγωγός ή η νηπιαγωγός απασχολείται πλήρως, επιβλέπει και καθοδηγεί τα νήπια, δίχως να είναι δυνατό να πράξει οτιδήποτε διαφορετικό.

Παρουσιάζεται επίσης ανισότητα διδακτικού χρόνου ακόμη και μεταξύ των τμημάτων και των νηπιαγωγών που διδάσκουν σε αυτά, σε σχέση με τις ιδιαίτερες συνθήκες λειτουργίας. Π.χ. από το αν λειτουργεί ή όχι η πρωινή υποδοχή ή όχι της τάξης των 15 - 30 - 45 λεπτών ως προς τον χρόνο απασχόλησης.

Διεκδικούμε:

- Τη μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε όλα τα ολιγοθέσια

Νηπιαγωγεία και Δημοτικά Σχολεία ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους κατά αναλογία με ό,τι εφαρμόζεται σε όλες τις πολυθέσιες σχολικές μονάδες της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, ώστε να υπάρχει πραγματικά ενιαίο ωράριο για όλους, με απώτερο στόχο την εξίσωση του ωραρίου τους με αυτό των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

- Για τα Νηπιαγωγεία να υπολογίζεται στον διδακτικό χρόνο η υποδοχή, αποχώρηση και το διάλειμμα καθώς οι νηπιαγωγοί δεν επιτηρούν απλά τους μαθητές αλλά διδάσκουν συγκεκριμένες δεξιότητες και απαιτείται επαυξημένη προσοχή.
- Στο ωρολόγιο πρόγραμμα του Νηπιαγωγείου στην πρωινή λειτουργία κατοχυρώνονται 6 διδακτικές ώρες κατ' αντιστοιχία με το Δημοτικό Σχολείο, με ανάλογο τρόπο καθορίζονται και οι διδακτικές ώρες στο ολοήμερο.
- Το διδακτικό ωράριο των Προϊσταμένων στα ολιγοθέσια Δημοτικά και Νηπιαγωγεία να διαμορφωθεί στις 20 ώρες.
- Τοποθέτηση επιπλέον συναδέλφου όπου αυτό είναι αναγκαίο για τη συμπλήρωση των πλεονάζουσών ωρών του ωρολογίου προγράμματος ή την πληρωμή των δεδουλευμένων υπερωρών.
- Ένα 5% νηπιαγωγών σε κάθε Νομό για την αναπλήρωση των νηπιαγωγών σε περίπτωση απουσίας είτε λόγω ασθένειας ή κανονικής άδειας, είτε λόγω συμμετοχής σε Συνέδρια ή ERASMUS και να μην εξαρτάται η απουσία τους από τη διάθεση του κάθε Διευθυντή Εκπαίδευσης και έτσι δεν θα κωλύεται η εύρυθμη λειτουργία των Νηπιαγωγείων.
- Λειτουργία των ολιγοθέσιων Δημοτικών Σχολείων με λειτουργικότητα που θα προσδιορίζεται από τη σχέση 1 προς 10, 2 προς 20, κλπ., με εξαίρεση νησιωτικές, ορεινές περιοχές, δυσπρόσιτες, όπου η λειτουργία πρέπει να εξασφαλίζεται χωρίς ελάχιστο όριο μαθητών - μαθητριών.
- Ίδρυση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων στα ολιγοθέσια Δημοτικά Σχολεία.
- Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. να προχωρήσει σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, συναντήσεις με το Υπουργείο Παιδείας και τα πολιτικά κόμματα, αγωνιστικές κινητοποιήσεις του κλάδου, διαμόρφωση συγκεκριμένης τροπολογίας που θα οδηγήσει σε νομοθετική ρύθμιση με σκοπό την κατοχύρωση του ωρα-

ρίου νηπιαγωγών και εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων Σχολείων.

- Άμεση καταβολή των δεδουλευμένων υπερωριών όλων των συναδέλφων εκπαιδευτικών των 4θέσιων νηπιαγωγείων σε όλες τις Διευ-

θύνσεις Εκπαίδευσης. Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. θα αναλάβει αγωνιστικές πρωτοβουλίες και θα στηρίξει νομικά και συνδικαλιστικά για την καταβολή αυτών.

Μισθολογικά - ασφαλιστικά - συνταξιοδοτικά θέματα **ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**

Οι εκπαιδευτικοί, όπως και το σύνολο των εργαζομένων, έχουμε δεχτεί τα τελευταία 12 χρόνια ανελέητη επίθεση κατά των εισοδημάτων και των ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων μας. Μηδενικές αυξήσεις και δραστικές περικοπές δίχως καμία προοπτική ανάκαμψης είναι το σκηνικό που έχει κυριαρχήσει ακόμα και μετά, την υποτιθέμενη, έξοδο από τα μνημόνια.

Σήμερα η ακρίβεια εκτινάσσει τις τιμές όλων των προϊόντων στα ύψη. Ο πληθωρισμός (σπάζο-

ντας το ρεκόρ 25ετίας) έχει φτάσει στο 10%. Οι εργαζόμενοι πληρώνουν, μόνοι, τις τεράστιες αυξήσεις στο ρεύμα, στα καύσιμα, στο φυσικό αέριο, στο ψωμί, στα είδη πρώτης ανάγκης. Η κυβέρνηση, όμως, δεν μπαίνει σε καμία συζήτηση για αυξήσεις στους μισθούς μας και στις συντάξιμες αποδοχές. Με μαθηματική ακρίβεια οδηγούμαστε στη φτώχεια και την εξαθλίωση.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- **Αυξήσεις στους μισθούς μας, άμεσα, τουλάχιστον ίσες με την αύξηση του Α.Ε.Π. και του πληθωρισμού.**
- **Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης.**
- **Ξεπάγωμα της διετίας 2016 – 17.**
- **Αφορολόγητο στις 12.000 ευρώ.**
- **Επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.**
- **Χορήγηση ενοικίου στους νεοδιόριστους και αναπληρωτές συναδέλφους μας.**
- **Στήριξη του Ε.Σ.Υ. με γενναία χρηματοδότηση. Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας και στα σχολεία.**
- **Αναγνώριση της στρατιωτικής θητείας, χωρίς κόστος εξαγοράς.**
- **Μείωση ορίου ηλικίας για πλήρη σύνταξη, συνυπολογίζοντας την ιδιαίτερη φύση του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού.**
- **Κατάργηση όλων των αντισυμβαλλομένων και μνημονιακών νόμων και νόμων που ιδιωτικοποιούν την κοινωνική ασφάλιση.**
- **Πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους.**
- **Κατάργηση της «συμμετοχής» των εργαζομένων για εξετάσεις και φάρμακα.**

{ 3 }

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΚΙΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Λοιπόν, αρχικά, επειδή με την ένταση πολλές φορές ξεχνάμε τα στοιχειώδη, θα ξεκινήσω λίγο ανάποδα. Θα ξεκινήσω στο κλείσιμο αυτής της τριετίας όπως έγινε τελικά λόγω των ιδιαίτερων συνθηκών, ευχαριστώντας τους συναδέλφους του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, που μέσα από αντιπαράθεσεις αλλά και πολλές συνθέσεις λειτουργήσαμε με γνώμονα και το πιστεύω για όλους μας, το καλό του κλάδου. Θα ήθελα ειλικρινά να τους ευχαριστήσω για τη συνεργασία.

Ένα ιδιαίτερο ευχαριστώ για τα δύο μέλη της Δ.Α.Κ.Ε., τη Γιώτα την Βενετοπούλου και τον Μάνο τον Ανδρουλάκη, που ενωμένοι σε μια γροθιά παλέψαμε και παλεύουμε να εκφράσουμε τη φωνή του κλάδου και της παράταξής μας με όλες μας τις δυνάμεις.

Θέλω, επίσης, να ευχαριστήσω τη νομική μας σύμβουλο, τη Μαρία την Τσίπρα, που συνεχίζει αν και ασθενής αυτές τις ημέρες λόγω του COVID να εξοπλίζει τη δράση της Δ.Ο.Ε. με αδιάσειστα νομικά επιχειρήματα, παρά το βρώμικο πόλεμο που έχει δεχθεί στο πλαίσιο της δικής μας αντιπαράθεσης πολλές φορές.

Από τα βάθη της καρδιάς μου θέλω να ευχαριστήσω τη Μαρία την Καζαντζή που με αστείρευτες δυνάμεις αποτελεί τον στυλοβάτη της λειτουργίας της Ομοσπονδίας από κοινού με την Άννα την Κυριαζή που και ώρες βαθιάς νύχτας έστειλε τα κείμενα της Δ.Ο.Ε. σε όλη την Ελλάδα.

Ένα μεγάλο, επίσης, ειλικρινές ευχαριστώ για τη Γεωργία την Μπρέγκου, που έχει κάνει την Ομοσπονδία λαμπερή τόσο με τη δουλειά της όσο και με το χαμόγελό της.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ για τον Γιάννη τον Τοπτσόγλου, τον υπεύθυνο του Γραφείου Διεθνών Σχέσεων, που ξεκινάει πλέον τη δράση του ως συνταξιούχος.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ, επίσης, για τη συνεργασία όλων αυτών των ετών και για τη δράση του για το συνδικάτο στον Βασίλη τον

Παληγιάννη, τον αιρετό του Κ.Υ.Σ.Π.Ε., που μας αποχαιρέτησε χθες.

Επίσης θα μου επιτρέψετε, αν και επέλεξαν την ανωνυμία εμφορούμενοι από αισθήματα βαθιάς μετριοφροσύνης, να ευχαριστήσω όλους αυτούς τους συναδέλφους που δούλεψαν αγόγγυστα, ιδιαίτερα το τελευταίο χρονικό διάστημα για να πάρουν υπόσταση τα ενιαία κείμενα της Ομοσπονδίας και να φτάσουν σε όλους τους Συλλόγους Διδασκόντων της Ελλάδας. Ένα, ειλικρινά, μεγάλο ευχαριστώ για όλους τους.

Όπως επίσης και για όλους αυτούς τους πανεπιστημιακούς καθηγητές, τα 30 περίπου μέλη της Διεθνούς και Ελληνικής Εκπαιδευτικής Πανεπιστημιακής Κοινότητας καθώς και όλους που με κάθε τρόπο, στήριξαν την Ομοσπονδία με τον λόγο τους και τη δράση τους κάνοντας κάτι πρωτοφανές για τα δεδομένα μιας Εκπαιδευτικής Ομοσπονδίας, να έχει ως βιβλιοθήκη απίστευτο όγκο παιδαγωγικής δουλειάς στη διάθεση όλων των συναδέλφων, που όπως είτε χαριτολογώντας κάποιος συνάδελφος κάποιος μπορεί να βγάλουν πολλά μεταπτυχιακά, τόσο απ' τη δουλειά των κειμένων, όσο και απ' αυτά που έχουν καταθέσει όλοι αυτοί οι επιστήμονες δημόσια.

Συνάδελφοί μου, θα μου επιτρέψετε να μην αναλωθώ παρουσιάζοντας τις δεδομένες θέσεις του κλάδου ως κάτι που θα υποστήριζα αν μου δίνονταν η ευκαιρία κάτω από διαφορετικές συνθήκες. Εδώ μέσα, συνάδελφοι, έχουμε όλη την ευθύνη της Δ.Ο.Ε., όλες οι πτέρυγες, γιατί δεν υπήρξε και δεν υπάρχει δεδομένη σταθερή πλειοψηφία. Επειδή πολλές φορές παίξαμε μ' αυτή τη λέξη και με τις δυνατότητες που έχει ο καθένας μας, το 3 - 2 - 2 - 1 - 1 δεν είναι η πλειοψηφία. Για κανέναν από μας.

Επομένως, όλοι είχαμε και την ευθύνη σ' όλο αυτό το διάστημα για να στηρίξουμε την Ομοσπονδία με όλες μας τις προσπάθειες. Οι θέσεις μας και οι προτάσεις μας εκτιμώ δεν μπορεί να εξαρτώνται απ' το αν θα είχαμε μονοπαταξιακά, πιθανόν, το Προεδρείο. Όλοι μας κρινόμαστε απ' το αν καταθέσαμε ή δεν καταθέσαμε προτάσεις, αλλά και απ' τον χρόνο και τη δουλειά που έχουμε διαθέσει για την Ομοσπονδία.

Και θα μου επιτρέψετε, επίσης, να μην υποβαθμίσω καθόλου το έργο αυτής της Ομοσπονδίας, που αποτυπώνεται περιληπτικά θα έλεγα μέσα σε 17 πυκνογραμμένες σελίδες πεπραγμένων που κατέθεσε ο Γενικός Γραμματέας και που δεν είναι απλά τίτλοι κειμένων, αλλά είναι όγκος δουλειάς, αποφάσεων και αγώνα.

Συνάδελφοί μου, η κριτική των πεπραγμένων, ο απολογισμός του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου, καθώς και η δευτερολογία του Προέδρου, αν και θα έπρεπε να διέπονται από ρεαλιστικά χαρακτηριστικά, επειδή δεν μπορεί να συμβαίνουν αποκομμένα από την ιδεολογική ματιά του καθενός μας, είναι λογικό και θεμιτό να προκαλούν και έντονες αντιπαραθέσεις.

Αυτό είναι αν θέλετε συστατικό στοιχείο της δημοκρατικής λειτουργίας του συνδικάτου. Δυστυχώς όμως εδώ και χρόνια οι αντιπαραθέσεις πολλές φορές ξεφεύγουν απ' τα όρια του θεμιτού και της έντιμης αντιπαραθέσεως. Χαρακτηρίζονται από συκοφαντίες, στοχευμένες επιθέσεις στο εσωτερικό, λάσπη και ύβρεις. Το χειρότερο, χαρακτηρίζονται από τη συνειδητή προσπάθεια απαξίωσης του συνδικάτου, θυσία στο βωμό της επιδίωξης της μεγιστοποίησης της δύναμης, τάχα, αγωνιστικών, ταξικών, επαναστατικών ή άλλων μαγαζιών. Θυσία στον βωμό της υπηρετήσεως κομματικών γραμμών. Ακόμη χειρότερα όλη αυτή η νοσηρότητα μεταφέρεται ως πλύση εγκεφάλου προς τους συναδέλφους.

Ακούσαμε πολλές φορές εδώ μέσα αυτές τις μέρες να μιλούν οι εκπρόσωποι αυτής της ολέθριας τακτικής για αντίσταση απέναντι στις κυβερνητικές πολιτικές. Ταυτόχρονα με επιμέλεια και σχέδιο όλο αυτό το χρονικό διάστημα προιονίζουν συστηματικά τα πόδια του συνδικάτου, με την καθημερινή καθύβριση όσων αποφασίζουν ενάντια στη βούλησή τους.

Η βαρύτατη ευθύνη, συνάδελφοί μου, που φέρετε, αγαπητοί μου συνάδελφοι, είναι ότι επενδύετε στην καταστροφή του συνδικάτου. Πιθανόν για να χτίσετε κάτι άλλο, αλλά στην καταστροφή του. Επιχειρείτε μεθοδικά την απομάκρυνση των συναδέλφων από τις Γενικές Συνελεύσεις αλλά και κάθε διαδικασία του συνδικάτου. Αυτό κάνε-

τε στους Συλλόγους που επικρατείτε, όσοι εκπροσωπείτε αυτή την αντίληψη, εκπροσωπώντας παραπλανώντας τους απόντες. Χαρούμενοι με τα 30, άντε στο τσακίρ κέφι, 50% συμμετοχής στις εκλογές και βαφτίζοντας απαρτία την παρουσία σε μεγάλους Συλλόγους των 60 ή των 70 ατόμων επί 1.200 μελών στις Γενικές Συνελεύσεις.

Αυτό, συνάδελφοί μου, το να καθυβριζόμαστε μεταξύ μας, το να μεταφέρουμε καθημερινά προς τον συνάδελφο μια εικόνα απίστευτης εσωστρέφειας, μπορεί, πρόσκαιρα, να επιφέρει οφέλη μικροπαταξιακά. Μακροπρόθεσμα καλλιεργεί στον συνάδελφο ο οποίος δεν αφιερώνει και πάρα πολύ χρόνο για να ενημερωθεί σε βάθος για όλα τα γεγονότα, την απογοήτευση για την οποία όλοι εδώ μέσα ολοφυρόμαστε, την απαξίωση του συνδικάτου και φυσικά, εννοείται, μαζί με συμπεριφορές που πλήττουν το συνδικάτο και θα πρέπει να τις καυτηριάζουμε, δημιουργεί σκηνικό απομάκρυνσης από το συνδικάτο και σε τελική ανάλυση αποχής από αυτό, διευκολύνοντας απίστευτα την κυβερνητική πολιτική.

Τρανά παραδείγματα παραπλανητικής στάσης και λόγου υπήρξαν εδώ μέσα. Δύο μόνο παραδείγματα θα αναφέρω. Πρώτα η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Τον τελευταίο χρόνο κάποιοι ανακάλυψαν την ύπαρξή της και το ζήτημα του ωραρίου των νηπιαγωγών. Μόνο που από εισηγήσεις που ακούστηκαν, θυμάμαι αυτή της συναδέλφου της Φρειδερίκης της Βάσσου που παρέθεσε και τις χρονολογίες, αποκαλύπτεται πολύ-πολύ απλά του πόσα χρόνια αποτελεί κυρίαρχο μέλημα της Ομοσπονδίας. Από το όχι ωράριο νηπιαγωγών, να φτάσουμε στον καθορισμό του ωραρίου των νηπιαγωγών και στην κατοχύρωση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης.

Όταν η ΔΟΕ με αποφάσεις αυτών που υβρίζονται ως ξεπουλημένοι και συμβιβασμένοι, έδινε τη μάχη για τη θεσμοθέτηση της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής εκπαίδευσης, το μόνο που κάποιοι είχαν να πουν όταν χαιρετίσαμε τη θεσμοθέτησή της, τη νομική της θεσμοθέτηση, ήταν ότι η Δ.Ο.Ε. πανηγυρίζει για μια κυβερνητική απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ. Ενδιαφέρον. Και αλήθεια, είμαστε όλοι εδώ μέσα στην ίδια πλευρά; Μιλάμε όλοι για δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση στις ηλικίες 4 έως 6 ετών ή υπάρχουν κομματικά καθοδηγούμενες στάσεις, αρκετά αποκρυμμένες, περί ενιαιοποίησης των ηλικιών 0 έως 6 ετών;

Επιδιώκουμε όλοι την αντιμετώπιση των κτιριακών προβλημάτων των σχολείων προκειμένου να λειτουργήσει με πληρότητα η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή ή βάζουμε προαπαιτού-

μενα που καθιστούν αδύνατη τη λειτουργία της και θέτουν σε κίνδυνο την υλοποίησή της;

Συνάδελφοί μου, η Διδασκαλική Ομοσπονδία υπήρξε πολύ ξεκάθαρη σ' αυτό το ζήτημα. Έπρεπε να υπάρξει θεσμοθέτηση, έπρεπε να υπάρξει κατοχύρωση του δημόσιου νηπιαγωγείου στο δημόσιο σχολείο. Όλα τα άλλα τα πολύ όμορφα λόγια που ακούστηκαν όλο αυτό το χρονικό διάστημα, όλης αυτής της μακρόχρονης προσπάθειας της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που συνεχίζεται και για το ωράριο των νηπιαγωγών αλλά και για το ωράριο των εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων σχολείων, είναι πολύ ωραία αλλά αποκρύπτουν μία πραγματικότητα. Ότι αν δεν είχε υλοποιηθεί το 2018 η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή που αυτοί οι συμβιβασμένοι όπως τους λέτε την πάλεψαν μέχρι τελευταίας ρανίδας και ευτυχώς και δεν μας ενδιαφέρει ποια κυβέρνηση είναι στην εξουσία κάθε φορά, με την υπογραφή του κ. Γαβρόγλου ήρθε αυτός ο Νόμος στην πραγματικότητα, δεν θα υπήρχε σήμερα δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή και εκπαίδευση στο δημόσιο σχολείο. Θα ήταν κατά τις απαιτήσεις της ΚΕΔΕ ίσως σε ένα στάδιο μετάβασης που κάποιες ρυθμίσεις χρειάζεται για να μπορέσει να επιτευχθεί.

Δεύτερο, οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών. Έχει ακουστεί σε όλους τους τόνους και το ίδιο έκαναν και οι εκπρόσωποι των συντονιστικών που δυστυχώς έχουν παραταξιακό πρόσημο, όταν ήρθαν εδώ στη ΔΟΕ, ότι η ΔΟΕ δεν κάνει τίποτα για τους αναπληρωτές, δεν κάνει τίποτα για διορισμούς, δεν ενδιαφέρεται για τίποτε απ' όλα αυτά.

Συνάδελφοι, αλήθεια; Αν ανοίξει κανείς όλα τα Διδασκαλικά Βήματα, αν μπει στην ιστοσελίδα και παρακολουθήσει τη διαδρομή των θέσεων της Ομοσπονδίας σε όλες τις Γενικές Συνελεύσεις, θα δει ότι κεντρικό αίτημα του κλάδου επί σειρά ετών, ικανό να μας οδηγήσει ακόμη και στην καταγγελία της διαχρονικής πολιτικής της αδιοριστίας των ελληνικών κυβερνήσεων, στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σταθερή διεκδίκηση και αγώνας ενάντια στο προσοντολόγιο, είναι η πραγματοποίηση όλων των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών που έχει ανάγκη το δημόσιο σχολείο. Μηδενίζοντας τα ψεύδη σας όλοι αυτοί οι αγώνες, συνάδελφοί μου, είχαν σαν στόχο τους διορισμούς, την πραγματοποίησή τους.

Δεν μπορούμε να γκρεμίζουμε τα πάντα στον βωμό μιας τυφλής κριτικής ισοπέδωσης. Συνάδελφοί μου, η στάση της Ομοσπονδίας ήταν μια στάση η οποία πίεσε και έφερε διορισμούς. Έχει σημασία για εμάς, αλήθεια, αν τους υπογράφει η Νίκη Κεραμέως; Έχει σημασία κάθε φορά ποια είναι η κυβέρνηση που τους υπογράφει; Έχει ή δεν έχει ση-

μασία ότι αυτοί οι διορισμοί είναι αποτέλεσμα των αγώνων των δύσκολων, των σκληρών αγώνων ενός κλάδου; Με ποιο δικαίωμα κάποιοι λένε ότι ο κλάδος δεν επιδιώκει διορισμούς; Με ποιο δικαίωμα κάποιοι καλλιεργούν στους νέους συναδέλφους το ψεύδος και την αντιπαλότητα την τεχνητή;

Δυστυχώς, συνάδελφοι, στη σημερινή συγκυρία συχνά η κριτική έχει χαρακτηριστικά άρνησης της αλήθειας σε βαθμό ανυπέβλητης αυθυποβολής και παραγνώρισης κάθε αρχής λογικής και πραγματικότητας. Έτσι ακούει κανείς από όλες σχεδόν τις πτέρυγες κριτική κατά της συμβιβασμένης πλειοψηφίας. Να το ξεκαθαρίσουμε, συνάδελφοι. Εντάξει, θα δούμε αργότερα ποια είναι η πλειοψηφία. Όταν οι αποφάσεις είναι ομόφωνες ποια είναι η πλειοψηφία που φταίει αλήθεια; Ήταν ή δεν ήταν ομόφωνες και οι δύο αποφάσεις και τον Φεβρουάριο και τον Σεπτέμβριο του '21 για την απεργία - αποχή; Ήταν ή δεν ήταν ομόφωνες από το Διοικητικό Συμβούλιο; Στηρίχθηκαν ή δεν στηρίχθηκαν και γι' αυτό είχαμε τα τεράστια ποσοστά συμμετοχής; Εδώ σε ποιον χρεώνεται το θετικό; Σε όλους ή σε κάποιους; Σωστά. Το όλοι μαζί δυστυχώς στους αγώνες γεννά φαίνεται αλλεργία.

Αλλά και σε επίπεδο εκτίμησης της στάσης του κλάδου, ποια παράταξη αλήθεια μπορεί και έχει δικαίωμα να οικειοποιηθεί την αποχή από τις εκλογές των αιρετών; Έχουμε πει πολλά γι' αυτό το θέμα και θα μου επιτρέψετε να πω μερικά ακόμη. Τον Νοέμβριο του 2020, σε ποια πλειοψηφία και σε ποιο σχηματισμό, αν όχι σε όλο τον Κλάδο, μπορεί να καταχωρηθεί η στάση απέναντι στην προσπάθεια της κυβέρνησης να επιβάλλει στην ουσία αιρετούς με τους δικούς της όρους μέσα στον κλάδο. Δικαιούται κανείς να το οικειοποιείται; Ποιος κρατάει τα κλειδιά του 97% του κλάδου; Και από και έπειτα, συνάδελφοι, από πού και ως πού η απαράδεκτη πίεση και στάση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, που έκλεισε μάτια και αυτιά στην πραγματικότητα και με προαποφασισμένη και προμελετημένη στάση αποφάσισε ότι μετά από τον τακτικό και αναπληρωματικό αιρετό δεν υπάρχουν άλλοι υποψήφιοι, όποιες και αν είναι οι συνθήκες, είτε με πανδημία και τις εκλογές του '20, είτε και στο μέλλον αν δεν αλλάξει ο Νόμος μπορεί να αποδίδεται, από κάποιους, στη στάση της Δ.Ο.Ε. και του κλάδου; Μπορεί η κυβέρνηση να διαλέγει τον αιρετό εκπρόσωπο των εργαζομένων; Είναι ευθύνη του συνδικάτου ή είναι ευθύνη του Υπουργείου; Για να ξέρουμε τι λέμε εδώ μέσα.

Με ποιο ηθικό ανάστημα κάποιοι καταλογίζουν τις ευθύνες της κυβερνητικής πολιτικής και της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας μέσα στο συνδικάτο; Και ακούμε, συνάδελφοι, εδώ εκπρο-

σώπους όλων των χώρων, πλην της Δ.Α.Κ.Ε., να μιλάνε για την κατώτερη των περιστάσεων Δ.Ο.Ε.

Συνάδελφοι, το ψέμα σας δεν βγαίνει μαθηματικά. Οι 3 της Δ.Α.Κ.Ε. στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. δεν είναι η Δ.Ο.Ε. Είναι όμως αυτοί που συμμετείχαν σε όλες τις αποφάσεις πραγματικής δράσης και αντίστασης του κλάδου απέναντι στις πολιτικές που θέλουν να πλήξουν το δημόσιο σχολείο. Είναι αυτοί, είναι η Δ.Α.Κ.Ε. που πάντοτε σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα έβαλε και βάζει στην άκρη κάθε φιλοκυβερνητική ή αντικυβερνητική αντίληψη, δεν ενδιαφέρεται για το ποιος κυβερνά και ποιος ασκεί την εξουσία και επικεντρώνεται στο τι πραγματικά είναι το ωφέλιμο για τον κλάδο.

Ως Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε., εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο αυτής της παράταξης, αλλά με συνειδητή στάση παραταξιακή, ότι οι διαχωρισμοί σταματούν στη διαπάλη των ιδεών και στην αντιπαράθεση με την καλώς εννοούμενη στάση, αναλαμβάνω και εγώ όπως νομίζω ότι κάνει το κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε., τις ευθύνες μου. Τις ευθύνες που μου αναλογούν και που σε όλους μας αναλογούν για τη λειτουργία του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε.. Ευθύνες στα όσα ο κλάδος βρέθηκε πίσω από τις επιδιώξεις του αλλά και ευθύνες θετικές για τις νίκες του γιατί υπήρχαν και αυτές όσο και αν κάποιος επιχειρούν να το μηδενίσουν.

Η καθιέρωση, όπως ανέφερα πριν, της δίχρονης υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής, η πίεση για μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών που έφερε ως καρπό τους πρώτους διορισμούς μετά από πάρα-πάρα πολλά χρόνια, ο αγώνας για να μην ανοίξουν οι κάμερες μέσα στις τάξεις, κανείς δεν το ανέφερε, δεν έγινε ποτέ, οι κινητοποιήσεις για την ανάδειξη των κάκιστων συνθηκών λειτουργίας των σχολείων σε καιρό πανδημίας, αλλά και για τη λειτουργία των σχολείων με πληρότητα δομών για όλους τους μαθητές, Έλληνες και πρόσφυγες, με κάλυψη όλων των μαθησιακών αναγκών. Ο αγώνας για την πραγματοποίηση των εκλογών των αιρετών σε συνθήκες σεβασμού των δημοκρατικών διαδικασιών και όχι υπό τον κλοιό της πανδημίας. Ο μεγάλος αγώνας για να μην επικρατήσει η αξιολόγηση της κατηγοριοποίησης των Νόμων 4692/20 και 4823/21 με όλες τις μορφές που χρησιμοποιήθηκαν, αλλά και όλες οι παρεμβάσεις που έχει κάνει η Δ.Ο.Ε. όλο αυτό το χρονικό διάστημα, από τις δύο προτάσεις Νόμου για το ακαταδίωκτο των εκπαιδευτικών (μία επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και μία επί κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας), που έχει καταθέσει. Τα ζητήματα των αδειών των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών, τα δικαιώματα των αναπληρωτών, το κάθε ζήτημα που αναφέρεται μέσα στη σχολική πραγμα-

τικότητα κάθε μέρα σε όλες τις σχολικές μονάδες της χώρας, τις κινήσεις ενίσχυσης των συναδέλφων για τις κατασκηνώσεις των παιδιών τους και τα χρήματα που διατίθενται από τις δικές σας συνδρομές ως ανταποδοτικό όφελος για τους Έλληνες εκπαιδευτικούς και τις οικογένειές τους, η ενίσχυση που έκανε η Διδασκαλική Ομοσπονδία σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα στη λειτουργία του Δημοτικού σχολείου της Ραφήνας μαζί με την Παγκύπρια Ομοσπονδία, διαθέτοντας σημαντικά ποσά για την ανοικοδόμησή του και τον εξοπλισμό του, η ενίσχυση που έδωσε στο σύστημα υγείας για να μπορέσει να ανταποκριθεί στην πρώτη και πολύ δύσκολη φάση σε όλα τα προβλήματα που αντιμετώπιζε.

Όλα αυτά είναι αποφάσεις και στάσεις του κλάδου με θετικό πρόσημο, αλήθεια, συνάδελφοι; Όλοι εσείς που μέμφεστε την πλειοψηφία είστε πραγματικά εναντίον όλων αυτών των στάσεων και αποφάσεων ή δεν θυμάστε ότι τις ψηφίσατε; γιατί τις έχετε ψηφίσει όλες, μα όλες αυτές τις αποφάσεις. Σε ποια πλειοψηφία καταδικασμένη στη συνείδηση του κλάδου ανήκετε λοιπόν και εσείς; Υποτιμάτε βάνουσα, αγαπητοί μου, τη νοημοσύνη των συναδέλφων όταν προχωράτε σε τέτοιου είδους διαχωρισμούς.

Σε όλους αυτούς τους αγώνες, λοιπόν, συνάδελφοί μου, η ψήφος της παράταξης της Δ.Α.Κ.Ε. ήταν αποφασιστική και συνειδητή. Μπορώ να το μαρτυρήσω, γιατί το γνωρίζω πολύ καλά μέσα από τις εσωτερικές της διεργασίες. Όλοι όσοι μιλάτε για συνδικάτο ανύπαρκτο και αυτοκαταργημένο, προφανώς έχετε επιλέξει να βρίσκεστε σε αντίθεση με όλες αυτές τις στάσεις και τις αποφάσεις και τις αποποιείστε. Εμείς δεν τις αποποιούμαστε. Για μας οι αποφάσεις του κλάδου είναι κόσμημα πραγματικό και θα το διαφυλάξουμε και θα το προχωρήσουμε παραπέρα και στην υπόλοιπη θητεία που θα έχουμε για όσο καιρό έχουμε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος τα επόμενα χρόνια.

Συνάδελφοί μου, δυστυχώς αυτή η τάση είναι ικανή μπροστά στη μεγιστοποίηση παραταξιακών οφελών, όπως έχει ως σκεπτικό στον πυρήνα της, να καταλήξει να έχει τον κλάδο απόντα.

Συνάδελφοι, χθες ειπώθηκαν πολλά και εντυπωσιακά για τις υβριδικές εκλογές που πραγματοποιήθηκαν σε κάποιους Συλλόγους. Και επειδή πολλά ειρωνικά ακούστηκαν περί του ελεγχού και των κατευθύνσεων, δύο Συλλόγους θα επικαλεστώ: Σύλλογος Λάρισας - Πρόεδρος Δημήτρης Παπαποστόλου, Μέλος της Δ.Α.Κ.Ε., Σύλλογος Μαγνησίας - Πρόεδρος Αποστόλης Μούσιος, Μέλος της Δ.Α.Κ.Ε. Οι εκλογές έγιναν δια ζώσης.

Τι θέλω να πω μ' αυτό; Είπα χθες από αυτό εδώ το βήμα ότι το να μην υπάρχει απόφαση από τη Δ.Ο.Ε. γι' αυτό το ζήτημα, όσο και αν αυτό είναι ελλειμματικό, όπως και αν το αντιλαμβάνεται κανείς, όποια απόφαση και αν θα ήθελε, έδωσε τη δυνατότητα στους Συλλόγους να αποφασίσουν με βάση τα δικά τους δεδομένα και τις ιδιαιτερότητες τι ήταν αυτό που θα έφερνε περισσότερο κόσμο στις εκλογές. Και αυτό έκαναν.

Αυτό που δυστυχώς μένει, μετά και από τη χθεσινή μέρα, αλλά και από όσες συζητήσεις έχουν γίνει στο περιθώριο της χθεσινής αντιπαράθεσης, είναι η βούληση, παραταξιακή και κομματική κάποιων χώρων της Γενικής Συνέλευσης να προχωρήσουν σε προγραφές - αποπομπές αντιπροσώπων.

Ως πολιτικό διακύβευμα εμφανίζεται τάχα μου η ηλεκτρονική ψηφοφορία, το αληθινό όμως, δυστυχώς για όλους εσάς που κάνετε αυτή την ενέργεια, επίδικο, είναι άλλο. Μεγάλο Συνδικάτο έκφρασης του συνόλου των απόψεων ή μικρό παραταξιακό και κομματικό κτήμα, όπου κάποιος θα μετράει νίκες στα συντρίμια του κλάδου;

Η στάση, συνάδελφοί μου, να θέλουμε να διώξουμε συναδέλφους μέσα από την αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης της Δ.Ο.Ε. δηλώνει ξεκάθαρα πως κάποιοι επιλέγουν το δεύτερο.

Είναι άλλο η αντιπαράθεση για μία πολύ σοβαρή διαδικασία και άλλο το να επιλέγουμε στον βωμό του δικού μας οφέλους ή στον βωμό της δικής μας αντίληψης θα πω εγώ, να μην το βάλω καν σε εκλογικό μέτρο, να επιλέγουμε ότι πετάμε στον κάλαθο των αχρήστων την ψήφο συναδέλφων με όποιο τρόπο αυτή έχει έρθει στο Συνδικάτο. Συνάδελφοί μου, στον καιρό που η Νίκη Κεραμέως πανηγυρίζει, είμαι σίγουρος, για την αποχή, κανείς δεν δικαιούται να της προσφέρει περισσότερη χαρά διαγράφοντας συναδέλφους.

Προανήγγειλε η Γιώτα η Βενετοπούλου, ότι θα αναφέρω στην ομιλία μου, στέλεχος της ΑΣΕ από Νομό της Κεντρικής Μακεδονίας, από Νομούς θα έλεγα γιατί υπάρχουν και από άλλους, που δεν έχει σημασία αν αναπαράγει ή όχι το μήνυμα που έχει στείλει ο Σύλλογος για υβριδικές εκλογές. Καλά κάνει... όχι πολύ καλά κάνει και το κάνει. Εξαιρετικά κάνει και το κάνει, δουλεύει για τον Σύλλογο και μπράβο του. Αλλά, συνάδελφοί μου, το να το κάνεις αυτό και να έρχεσαι την άλλη στιγμή να κατακεραυνώνεις αυτούς που αποφάσισαν υβριδικές εκλογές και να ζητάς να διαγραφούν οι αντιπρόσωποι αυτού του Συλλόγου στο κομμάτι που αντιστοιχεί στην ηλεκτρονική ψηφοφορία, ε αν μη τι άλλο δείχνει διπλή τακτική, να μην το πω αλλιώς.

Επομένως, συνάδελφοί μου, η θέση που παίρνει κάποιος εδώ μέσα στα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε., δυστυχώς είναι πολιτικά συχνά προκατασκευασμένη και αγνοεί βουλήσεις, προθέσεις και ποιότητα ενεργειών. Και αυτό νομίζω επειδή έχουμε και τα 100χρονα της Ομοσπονδίας και όλοι κάνουμε αναφορά σ' αυτό, είναι πρόβλημα για την ποιότητα της λειτουργίας του Συνδικάτου.

Επώθησαν πολλά σε πολύ υψηλούς τόνους. Η ουσία όμως για όποιον δεν επιλέγει ως αξεσουάρ τις παρωπίδες και τις ωτοασπίδες, είναι πως το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. ιδιαίτερα τα τελευταία 5 τουλάχιστον έτη είναι αυτό, που στην ιστορία των 100 ετών της Ομοσπονδίας, από τη συγκρότησή του ως και κάθε του απόφαση, κατάφερε, για πρώτη φορά πολύ συχνά, να γεφυρώσει χάσματα που στο παρελθόν φάνταζαν αγεφύρωτα.

Και εννοώ ότι η συμμετοχή στο Προεδρείο περισσότερων των μία ή δύο δυνάμεων, κάτι που ήταν πάγια τακτική για πολλά χρόνια στην ιστορία της Ομοσπονδίας, εμπλουτισμένη από 2 ακόμη παρατάξεις, είναι για τον υποφαινόμενο ως Πρόεδρος της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας σ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα μία δημοκρατική κατάκτηση και μία κατάκτηση πλουραλισμού για τη Διδασκαλική Ομοσπονδία που θα πρέπει να τη διαφυλάξουμε.

Αυτό έγινε πράξη με εναρκτήριο σημείο τη διεύρυνση της συμμετοχής στο Προεδρείο των 4 παρατάξεων από τις 6 δυνάμεις του Δ.Σ., αλλά και με μια σειρά είτε ομόφωνων, είτε με ποικίλες πλειοψηφίες, αποφάσεων.

Μοιραία με βάση τις εξελίξεις που έχουν υπάρξει τον τελευταίο καιρό, δύο ήταν τα κομβικά σημεία.

Υπομονή, συνάδελφοι, δεν θα εξαντλήσω τον χρόνο της ομιλίας που αναφέρεται στο πρόγραμμα, μην ανησυχείτε, επομένως δεν έχω πολύ ακόμη. Λοιπόν... εντάξει, το ξέρω, ότι δεν είναι απολαυστική αν δεν είναι 3 ώρες η δευτερολογία αλλά προτιμώ να μην αναπαράγω πρότυπα του παρελθόντος.

Μοιραία, λοιπόν, συνάδελφοι, με βάση τις εξελίξεις, δύο ήταν τα κομβικά ζητήματα της τελευταίας τριετίας, που μονοπωλούν μέχρι και αυτή την ώρα δυστυχώς ή ευτυχώς τη συζήτηση στην αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης.

Το ένα ήταν οι εκλογές των αιρετών ως πρώτο χρονικά. Το ανέφερα και πριν. Συνειδητά παραποιώντας την πραγματικότητα, κάποιοι αθρώνουν την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, που λυσσαλέα αυτό που επιδιώκει πραγματικά και φάνηκε και από τη διαρροή των σχεδίων για τα Συμ-

βούλια Επιλογής, ήταν η αποπομπή των αιρετών απ' τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, όποια και αν είναι αυτά, είτε επιλογής - είτε γενικότερα. Αυτό είναι η πραγματικότητα.

Με αυτή τη στάση αφήνουν να εννοείται ότι θα μπορούσε να υπάρχει εκείνη τη χρονική στιγμή που συνέβη το γεγονός αυτό, με τις συνθήκες και τον τρόπο που κινήθηκε η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, οποιαδήποτε άλλη διαδρομή από αυτή που ακολουθήθηκε.

Αλήθεια, το ότι αγνοήθηκε η ίδια η νομοθετική βούληση της ίδιας κυβέρνησης που έδινε τη δυνατότητα αναβολής των εκλογών για ευνοϊκότερες συνθήκες, το ότι δεν ενδιέφερε κανέναν μέσα στο Υπουργείο Παιδείας το αν θα μπορούσε να γίνει ή όχι ο προεκλογικός αγώνας, το αν έγινε προσπάθεια να επιβληθεί σε αντίθεση με όλο τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα σύστημα συγκεκριμένων εκλογών, είναι κάτι που θα επέτρεπε να κάνουμε κάτι διαφορετικό; Όποιος το υποστηρίζει αυτό πραγματικά, απλά δεν είναι ειλικρινής.

Να είμαστε ειλικρινείς, τουλάχιστο μεταξύ μας. Κανείς, θεωρώ, δεν είναι ευχαριστημένος από την εξέλιξη. Οι παρατάξεις, ιδιαίτερα, που είχαν πολλούς αιρετούς, σίγουρα δεν είναι ευχαριστημένες μ' αυτή την εξέλιξη.

Όμως, συνάδελφοί μου, υπάρχουν στιγμές στην ιστορία του κλάδου που πρέπει να αποφασίζεις αν θα ενεργήσεις ως εκφραστής της συνείδησης του κλάδου και των αναγκών των καιρών ή αν θα κοιτάξεις μόνο προς τα μέσα και αν θα λειτουργήσεις με βάση αυτό που εξυπηρετείς ότι βολεύει πρόσκαιρα εσένα.

Επιλέξαμε ως κλάδος και θα το αποδώσω σε όλους, να κάνουμε αυτό που έπρεπε να κάνουμε. Επέλεξε το Υπουργείο Παιδείας να κρατήσει μια παράλογη και σκληρή τακτική.

Ναι, είναι χρέος μας προς τους συναδέλφους που βρίσκονται ανυπεράσπιστοι απέναντι σε κακές αποφάσεις των δοτών Π.Υ.Σ.Π.Ε., την επόμενη φορά τον Νοέμβριο του 2022 να έχουμε αιρετούς. Πραγματικά ήταν νικηφόρα η ανταπόκριση του κλάδου στα καλέσματα της Δ.Ο.Ε. και η αποχή του από τις παράτυπες ως παράνομες διαδικασίες της εκλογής, όμως ήταν βαριά ήττα για τον κλάδο το να μείνει χωρίς αιρετούς. Και αυτό πρέπει να αποκατασταθεί με κάθε τρόπο. Τον Νοέμβριο θα πρέπει οπωσδήποτε να εκλεγούν αιρετοί.

Η μόνη νίκη που μπορεί πραγματικά να περηφανευτεί ο κλάδος θα είναι η επαναφορά των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, όχι -γιατί έχει ειπωθεί, έχουν γίνει πάρα πολλές κουβέντες γι' αυτό- για να ασκήσουν οποιοδήποτε είδους μι-

κροπολιτική, αλλά για να αποτελέσουν τους γνήσιους εκφραστές των συναδέλφων και τους υπερασπιστές του μέσα στις διαδικασίες, πολύ σκληρές πολύ συχνά, των Υπηρεσιακών Συμβουλίων.

Το δεύτερο, συνάδελφοί μου, ζήτημα εξαιρετικής σημασίας είναι το ζήτημα της αξιολόγησης και να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Θα μου επιτρέψετε, συνάδελφοί μου, αυτοί που το λέτε, είναι παραπλανητική η κατηγορία που απευθύνεται προς αυτούς που πήραν τις αποφάσεις από ένα σημείο και μετά, γιατί μέχρι ένα σημείο τις παίρναμε όλοι μαζί, είναι παραπλανητική η κατηγορία ότι ξεχάστηκαν όλα τα άλλα ζητήματα.

Οι 17 σελίδες πεπραγμένων που σας ανέφερα προηγουμένως ως περίληψη της δράσης της Ομοσπονδίας, μόνο αυτό δεν μαρτυρούν.

Όμως, συνάδελφοί μου, θα μπορέσουμε να συμφωνήσουμε σε κάτι (;) και νομίζω ότι πρέπει να συμφωνήσουμε. Έχει αξία να το συμφωνήσουμε για να ξέρουμε τι πραγματικά κάνουμε. Νομίζω ότι συμφωνούμε ότι το πλέγμα των Νόμων 4692/20 υπό τον οποίο αποφασίστηκε η πρώτη απεργία - αποχή σε συνδυασμό με τον 4823/21 με τον οποίον αποφασίστηκε και η δεύτερη απεργία - αποχή ομόφωνα από το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας, από όλες τις δυνάμεις του κλάδου, έρχεται σε αντίθεση με τις θέσεις της Δ.Ο.Ε. για την αξιολόγηση, τις θέσεις της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης όπως σε τελευταία Γενική Συνέλευση έχουν καταγραφεί. Ένα αυτό.

Δεύτερον. Είναι βέβαιο (και αυτό απέδειξαν και οι εισηγήσεις που ακούσαμε όλο αυτό το χρονικό διάστημα από καθηγητές όλου του φάσματος των πολιτικών απόψεων, από την αριστερά, γιατί εδώ δεν υπάρχουν κρυφές οι ταυτότητες, απ' τον Γιώργο τον Γρόλιο για παράδειγμα μέχρι και τον φιλελεύθερο χώρο, από τον Σπύρο τον Σούλη αλλά και από καθηγητές από το εξωτερικό), ότι το πλέγμα των Νόμων αυτών σημαίνει κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων και στην τελική, για να μην πολυλογώ και επαναλαμβάνω τα ίδια και τα ίδια, θανάσιμο πλήγμα στο δημόσιο σχολείο, που πιστεύω ειλικρινά ότι όλοι εμείς που είμαστε εδώ θέλουμε να διαφυλάξουμε.

Άρα, συνάδελφοι, να είμαστε ειλικρινείς. Όλοι συμφωνούμε ότι οι Νόμοι αυτοί μόνο κακό έχουν να προσφέρουν στις υπηρεσίες της εκπαίδευσης. Μόνο κακό έχουν να κάνουν στη δημόσια εκπαίδευση.

Επομένως, όσοι επέλεξαν και δεν θα το αποδώσω σε παρατάξεις γιατί νομίζω ότι από όλους τους χώρους υπήρξαν άνθρωποι οι οποίοι υπερασπίστηκαν τη θέση της Δ.Ο.Ε. (Ότι σε κάποιους

χώρους ήταν περισσότεροι αυτοί που την πολέμησαν είναι γεγονός, όμως όσοι το έκαναν, συνάδελφοί μου, όσοι στάθηκαν στο πλευρό της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, υπερασπιζόμενοι στην τελική την εφαρμογή της αξιολόγησης αυτής η οποία πλήττει το δημόσιο σχολείο, ήταν δυστυχώς μόνοι και τραγικοί συνοδοιπόροι της πολιτικής ηγεσίας. Και δυστυχώς επέλεξαν να δημιουργήσουν πρόβλημα στον κλάδο σε ένα πολύ σημαντικό σημείο και κομβικό σημείο γι' αυτόν) αυτόν κίνδυνο επέλεξαν να αντιμετωπίσουν.

Επιτέλους. Η απεργία της 11^{ης} Οκτωβρίου ήταν μια απεργία η οποία είχε συμμετοχή όλου του κλάδου, τα ποσοστά τεράστια. Ακούσαμε πάρα πολλές φορές εδώ μέσα ότι τα «συνδικαλιστικά τσογλάνια» ή αλλιώς «συνδικαλιστικοί νάνοι» που αποφάσισαν τα ενιαία κείμενα, που προαποφάσισαν, θα το αγγίξω το θέμα, τα ενιαία κείμενα από τις 10 του μήνα, όπως ειπώθηκε, πούλησαν τον κλάδο.

Λοιπόν, συνάδελφοί μου, επειδή όλοι οι χώροι συμμετείχαν στην τηλεδιάσκεψη του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας στις 10 του μήνα, ξέρουν πολύ καλά ότι καμία απόφαση δεν ανακοινώθηκε. Και όλο το Συμβούλιο εκείνης της ημέρας ήταν Συμβούλιο προετοιμασίας του αγώνα παρακάτω και αυτό ήταν ζήτημα ευθύνης για τον κλάδο και τίποτα περισσότερο. Έπρεπε να είμαστε έτοιμοι για την επόμενη ημέρα, που ναι, όλοι πολύ καλά γνωρίζαμε ποια θα είναι.

Για θυμηθείτε πώς πήγαμε στο Εφετείο στις 11 του μήνα. Πήγαμε Δευτέρα ενώ η μέρα που υπάρχουν πινακία γι' αυτές τις υποθέσεις είναι Τρίτη. Πήγαμε χωρίς να έχουμε από πριν (ενώ επιβαλλόταν να γνωρίζουμε), να μην ξέρουμε ποια θα είναι η εφέτης που θα μας δικάζε. Την είχε επιλέξει η κυβέρνηση και την είχε βάλει εκεί, πήγαμε σε προαποφασισμένη απόφαση, αυτή και αν ήταν φασόν απόφαση και κονσέρβα, η οποία ξέραμε τι αποτέλεσμα θα έβγαζε.

Τι θα κάναμε δηλαδή; Θα περιμέναμε να τρέξουν μερικές μέρες να συνεδριάσουμε μερικές ατέρμονες συνεδριάσεις για να δώσουμε θέση στον κλάδο; Και να τελειώνουμε, επιτέλους, με τα παραμύθια. Συνέχιση της απεργίας - αποχής. Αλήθεια; Αυτό θα σήμαινε πέρα από την παρανομία που ναι, υπάρχει ως διάσταση, γιατί η παρανομία θα σήμαινε όχι ότι θα έπιαναν εμάς τους 11 που είπε ο Βασίλης ο Αρβανίτης χαριτολογώντας και θα μας συμπαραστεκόταν ο κλάδος απέξω, αλλά ευθύνες γι' αυτούς που θα ακολουθούσαν τη γραμμή που θα πρότεινε η Ομοσπονδία.

Πέρα απ' αυτό, συνάδελφοί μου, εάν επαναπροκηρυσσόταν η απεργία αποχή ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι μετά από μερικές ώρες θα είχε κη-

ρυχθεί ξανά παράνομη και αν την επαναπροκηρυσσάμε ξανά και παράνομη και καταχρηστική και δεν το βάζω στη διάσταση ότι θα καταστρεφόταν το όπλο που είχαμε στα χέρια μας. Το βάζω σε μία διάσταση που θα έπρεπε όλους να μας απασχολεί αλλά κάνουμε ότι δεν μας απασχολεί. Στη διάσταση ότι δεν έπρεπε να υπάρξει πλήγμα στην αξιοπιστία του συνδικάτου.

Με πολλή αξιοπιστία είχαμε αποφασίσει τις δύο αποφάσεις για απεργία - αποχή. Με πολλή αξιοπρέπεια σταθήκαμε στο δικαστήριο και ήμασταν όλοι εκεί με συντριπτική πλειοψηφία στην απεργία της 11^{ης} Οκτωβρίου, για να αντισταθούμε στις αποφάσεις που ξέραμε ότι θα έρθουν. Οφείλαμε, είχαμε χρέος προς τον κλάδο, την άλλη μέρα το πρωί να έχει κείμενα τα οποία και αποτέλεσαν τη θωράκιση των συναδέλφων απέναντι στην επίθεση του Υπουργείου Παιδείας. Γι' αυτούς που το αποφασίσαμε ήταν ζήτημα ευθύνης και ζήτημα τιμής για τον κλάδο.

Ειλικρινά, όμως, μου προκαλεί απορία γιατί αυτοί που το '14 ψήφισαν τα κείμενα της Ομοσπονδίας τώρα επέλεξαν, ενώ είχαν ψηφίσει την απεργία - αποχή, να σταθούν απέναντι.

Τα κείμενα αυτά, λοιπόν, έπρεπε να φτάσουν στα σχολεία και αυτό έπρεπε να ετοιμαστεί σωστά.

Τώρα, συνάδελφοί μου, σε πείσμα όλων αυτών που προσπάθησαν να οδηγήσουν τον κλάδο στην εφαρμογή της αξιολόγησης των Νόμων 4692 και 4823, ο κλάδος έδειξε τα συνδικαλιστικά αντανάκλαστα και ανταποκρίθηκε. Αποκορύφωμα, το έλεγα σήμερα χαριτολογώντας σε έναν συνάδελφο από την ομάδα που συνέταξε τα ενιαία κείμενα, ότι έφτασαν, όπως μου είπε ο συνάδελφος ο Κώστας ο Χριστόπουλος από τη Φθιώτιδα, να δέχονται μηνύματα από συντονιστές εκπαιδευτικού έργου που να λένε «ρε παιδιά, δεν γράφετε κάτι και για μας, για να μπορέσουμε να κινηθούμε στο ίδιο κλίμα και να υπερασπιστούμε τις θέσεις του κλάδου;»

Ε αυτό, συνάδελφοί μου, νομίζω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό και αξίζει τον κόπο να το δούμε.

Για να απαντήσω σε κάποια σχόλια που ακούω από την αίθουσα, η Υπουργός είμαι σίγουρος ότι τα διάβασε, συνάδελφοί μου, και είχε πολλά να μάθει απ' αυτά, όσο και αν δεν μπορεί να καταλάβει από παιδαγωγικά, όπως δυστυχώς και πολλοί άλλοι εδώ μέσα που απορούν τι πραγματικά σήμαιναν τα ενιαία κείμενα.

Τώρα, από κει και πέρα, έχει αξία να δούμε και τη στάση που επικράτησε απέναντι σ' αυτή την απόφαση του κλάδου. Υπήρχαν δύο ειδών στάσεις. Η μία, ανυπακοή, προσέξτε όχι στην κυβέρνηση

αλλά στις αποφάσεις του συνδικάτου. Πραγματικά αξιοζήλευτη ανυπακοή. Ανυπακοή στις αποφάσεις του συνδικάτου.

Δηλαδή, συνειδητή αντικλαδική - αντικαταστατική στάση και άτυπη συνεργασία με την Υπουργό Παιδείας, είτε εκ του πονηρού, είτε πραγματικά συνεπικουρώντας την ακούσια.

Υπήρχε και μια άλλη στάση που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ήταν από την παράταξη της Α.Σ.Ε.. Μια στάση που λέει, καταψηφίζουμε τα ενιαία κείμενα αλλά στη συνέχεια τα εφαρμόζουμε. Και είναι πολύ τίμια ως στάση αυτή. Δεν είναι όμως τίμιο να εμφανίζονται κάποιοι σε Συλλόγους και εδώ μέσα και ενώ από τη μία λένε ότι η στάση και η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας ήταν κατάπτυστη από την άλλη να παρουσιάζονται στους συναδέλφους στα σχολεία ούτε λίγο ούτε πολύ ως οι εμπνευστές των κειμένων.

Συνάδελφοί μου, αν θέλουμε και σεβόμαστε πραγματικά (μην χτυπιέστε, έχω παράδειγμα, μπορεί να σηκωθεί συνάδελφος από δω μέσα που δέχθηκε τέτοιου είδους εξαιρετική ενημέρωση στο σχολείο της, επομένως μην βιάζεστε να χτυπηθείτε, φροντίστε να ξέρετε, δυστυχώς ποτέ δεν ξέρουμε τι λένε όλα τα μέλη μας σε όλη την Ελλάδα) ο ένας τον άλλο, να ξεκαθαρίζουμε τη στάση μας. Η στάση αυτή όσο και αν έχει γίνει μια τεράστια προσπάθεια να λοιδορηθεί, ήταν κομβική στάση για το μέλλον του συνδικάτου και θεωρώ ότι έχει να κάνει σε πολλά για το μέλλον του συνδικάτου, γιατί έδειξε κάποια πράγματα και θα πω τι εννοώ παρακάτω.

Πρώτα όμως, θα μου επιτρέψετε, να κάνω μνεία σ' αυτούς που έσπευσαν όταν τα ενιαία κείμενα έτρεχαν σε εφαρμογή, να συνδράμουν τον συνάδελφο Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου κ. Κόππη, επιβεβαιώνοντας όλες τις απειλές τις οποίες εκείνος εξαπέλυε εναντίον των εκπαιδευτικών και λέγοντας ότι κινδυνεύουμε «να μας πέσει ο ουρανός στο κεφάλι» ή να πάθουμε, εγώ δεν ξέρω τι άλλο και να μας σύρουν αλυσοδεμένους, πιθανόν, σε μπουντρούμια, εάν ακολουθούσαμε τα ενιαία κείμενα.

Δυστυχώς και αυτό έγινε. Και θα πρέπει να προβληματίσει πολύ αυτούς που το έκαναν, γιατί ο δρόμος για την αποτροπή της δήθεν αξιολόγησης των νόμων 4692 και 4823 έχει πάρα πολύ μέλλον και χρειάζεται πάρα πολλή ευθύνη στη συνέχεια.

Συνάδελφοι, εδώ βρίσκεται, δυστυχώς και η ουσία του τρόμου που διακατέχει αυτούς που πολεμούν τη στάση του κλάδου και τι εννοώ στάση του κλάδου; Τη στάση του κλάδου του να μπορεί

να ξεπερνάει διαχωρισμούς, να ρίχνει διαχωριστικές γραμμές αντί να ορθώνει τείχη ανάμεσα στις παρατάξεις. Θα μου επιτρέψετε επειδή συμπληρώθηκαν και τα 100 χρόνια απ' την ίδρυση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας και επειδή νομίζω ότι θα είμαστε περήφανοι αν μετά από 100 χρόνια κάποιιοι άλλοι, εμείς θα είναι λίγο δύσκολο, κάποιοι άλλοι είναι σε ανάλογες αίθουσες για να γιορτάζουν τα επόμενα 100 χρόνια μιας Ομοσπονδίας που θα μείνει όρθια και θα δώσει μάχες και θα στηρίζει το δημόσιο σχολείο. Εάν πραγματικά μας ενδιαφέρει αυτό θα πρέπει να δούμε τι σημαίνει η στάση που λέω και απολογούμαι εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου ότι κράτησε με τη σύνθεσή του το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. τα τελευταία χρόνια.

Συνάδελφοί μου, εδώ μέσα δυστυχώς φάνηκε ο τρόμος σε πολλούς, από πολλές πτέρυγες, ακριβώς αυτής της τακτικής της πτώσης των τειχών και της άρσης των διαχωριστικών γραμμών ανάμεσα στις παρατάξεις. Δεν εξηγείται αλλιώς το φαινόμενο όλοι να κατηγορούν ως πωλημένη, μια μεταβλητή πλειοψηφία. Ποια πλειοψηφία; Αυτή που δεν συμμετείχαν οι ίδιοι. Το είπαμε και πριν. Αριθμητικά δεν βγαίνει αλλιώς.

Μία πλειοψηφία είχαμε ως Δ.Α.Κ.Ε. με τη ΔΗ.ΣΥ. με την ΑΕΚΕ και την ΕΡΑ (το ...συμβιβασμένο Προεδρείο), μία άλλη πλειοψηφία όταν, ως Δ.Α.Κ.Ε., πηγαίναμε λίγο αριστερότερα, μία άλλη πλειοψηφία όταν οι παρατάξεις της ΔΗ.ΣΥ. ή της Ε.Ρ.Α., της Α.Ε.Κ.Ε., των Παρεμβάσεων και της Α.Σ.Ε. έπαιρναν από κοινού αποφάσεις. Μοιραία ξέρετε στη δημοκρατία υπάρχουν πλειοψηφίες που παίρνουν τις αποφάσεις. Υπάρχουν κάποιοι που ονειρεύονται άλλα καθεστώτα, όπου λαμβάνονται αλλιώς οι αποφάσεις αλλά ελπίζω ότι δεν βρισκόμαστε στον δρόμο προς τα κει.

Επομένως, συνάδελφοί μου, νομίζω ότι πραγματικά όλη αυτή η προσπάθεια που γίνεται από χθες και σήμερα και πιστεύω ότι θα συνεχιστεί αμείωτη και αύριο του να χωριστούμε, το να ορθωθούν διαχωριστικές γραμμές, αποκαλύπτει τον τρόπο που βιώνουν αυτοί που βλέπουν να εγκαθιδρύεται μέσα στον κλάδο ένα συνδικάτο το οποίο πραγματικά μπορεί να συνθέσει. Και αυτό πρέπει να το κρατήσουμε ως κάτι πολύτιμο παρά τις όποιες αντιθέσεις μας. Σκεφτείτε το όλοι όσοι πραγματικά πιστεύω ότι νοιαζόμαστε για τον κλάδο αυτόν.

Το Συμβούλιο αυτό έχει αφήσει μια παρακαταθήκη, θα μου επιτρέψετε. Την παρακαταθήκη της υπεύθυνης, δημιουργικής και συνθετικής αντιπαράθεσης των απόψεων που αφήνει στο περιθώριο τακτικές και κομματικές γραμμές.

Συνάδελφοι, όλοι επικαλούμαστε τους εκπαιδευτικούς, τις αγωνίες τους, την ανάγκη υπεράσπισης τους, την ανάγκη υπεράσπισης του έργου τους κλπ. Εδώ όμως χθες και σήμερα εκφράζεται μια επικίνδυνη αντίληψη διχασμού και μισαλλοδοξίας.

Συνάδελφοί μου, είναι η 6^η φορά που βρίσκομαι στη διαδικασία του απολογισμού. Τα χρόνια που μεσολάβησαν δεν έδωσαν τη δυνατότητα για δύο ακόμη απολογισμούς. Έχω συμπληρώσει όπως και πολλοί από σας 26 χρόνια, κάποιοι περισσότερα, κάποιοι λιγότερα, παρουσίας σε αυτή την αίθουσα με την όποια ιδιότητα. Δεν σήκωσα και δεν διανοήθηκα να σηκώσω ποτέ το χέρι μου για να το κατεβάσω χωρίζοντας την αίθουσα με τείχος. Δεν διανοήθηκα ποτέ να πράξω κάτι τέτοιο. Δεν διαισθάνθηκα ποτέ την ανάγκη να πω «ψηφίστε εμάς», αυτό εννοείται ότι το έκανα και είναι κάτι θεμιτό, δείχνοντας στους άλλους που δεν θα ψηφίσετε τον εχθρό του κλάδου. Αυτό, συνάδελφοί μου, είναι επικίνδυνο, διχαστικό και βαθιά αντιδημοκρατικό.

Το ψέμα, γιατί εδώ ακούγονται διαρκώς πολλά ψέματα, ο διχαστικός λόγος και μάλιστα με επίκληση στην ενότητα, η απόδοση του χαρακτηρισμού του ανύπαρκτου και του απενεργοποιημένου όπως ακούστηκε εδώ μέσα από μέλους Διοικητικού Συμβουλίου, σε αυτούς που μαζί πήραμε πλήθος αποφάσεων, πραγματικά είναι κάτι που ξεφεύγει από τα όρια της πραγματικότητας και της κοινής λογικής.

Εδώ, από αυτούς που αυτοαποκαλούνται ως η δύναμη αλλαγής της πορείας του συνδικάτου, οι φωνές που ακούγονται δείχνουν ξεκάθαρα τον τρόπο που έχει σπείρει η ενωτική στάση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε. με τις αποφάσεις που με όποιο τρόπο έχει λάβει όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Είναι βαθύτατα κυνικό το κάλεσμα από εδώ το βήμα να ανατραπεί η βούληση του κλάδου, όπως εκφράστηκε στις εκλογές των Συλλόγων. Για σκεφτείτε το αλήθεια. Συνάδελφοι, κάποιοι μπερδευτήκατε. Δεν απευθύνεστε σε Γενικές Συνελεύσεις που θα επιλέξουν ποιον θα ψηφίσουν. Δεν απευθύνεστε στους συναδέλφους στα σχολεία. Είστε ένα βήμα μετά. Απευθύνεστε σε ανθρώπους οι οποίοι έχουν εκλεγεί βάζοντας στο σώμα των συναδέλφων τις προτάσεις τους, τις απόψεις τους, τη στάση τους και έχουν πάρει τις ψήφους που έχουν πάρει.

Αυτό λέγεται δημοκρατική βούληση, αυτό λέγεται έκφραση της βούλησης των συναδέλφων και η προσπάθεια, η αγωνιώδης, που κάποιοι κάνουν εδώ μέσα σήμερα να αλλάξουν αυτή τη στάση των συναδέλφων με μπόλικη συκοφαντία, ει-

δικά της παράταξης της Δ.Α.Κ.Ε., φανερώνει δυστυχώς χαμηλό επίπεδο ήθους και θα πρέπει να το επανεξετάσουν.

Επικαλείστε, συνάδελφοί μου και το άκουσα εδώ πέρα με πολύ ενδιαφέρον την ανακοίνωση μιας βουλευτού της Αχαΐας αν δεν κάνω λάθος, που στην προσπάθειά της εκ του πονηρού όπως και εσείς οι αλιείς των ψήφων έριχνε άδεια για να πιάσει γεμάτα και να καρπωθεί τη στάση ενός κλάδου που κινήθηκε ενάντια στις επιλογές που εκείνη έχει ψηφίσει. Δεν ξέρω αν δεν αντιλαμβάνεται σωστά την πραγματικότητα, πιθανόν να συμβαίνει και αυτό. Ξέρω ότι σίγουρα προσπαθούσε όπως πάρα πολλοί πολιτικοί δυστυχώς να ρίξουν άδεια για να πιάσουν γεμάτα και να καρπωθούν πράγματα που δεν είναι δικά τους.

Ε λοιπόν συνάδελφοι, η στάση αυτής της παράταξης είναι, επαναλαμβάνω, χωρίς παρωπίδες. Δεν μας ενδιαφέρει, επειδή μπήκε αυτό το ερώτημα, αν μια βουλευτής του κυβερνώντος κόμματος έκανε έναν τέτοιο πανηγυρισμό. Δεν τον θέλουμε αυτό τον πανηγυρισμό. Ο πανηγυρισμός για τις δυνάμεις που αντλούμε ως παράταξη από τον κλάδο είναι γιατί μας δίνουν τη δύναμη να ενώσουμε τον κλάδο και όχι για να τον φορτώσουμε ως προίκα σε ένα κομματικό όχημα.

Μην μπερδεύεστε. Η Δ.Α.Κ.Ε. είναι ανεξάρτητη. Και, φυσικά, η Δ.Ο.Ε. είναι ανεξάρτητη και αυτό οφείλει να το κρατήσει, συνάδελφοί μου. Και ειλικρινά ως Πρόεδρος του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου αισθάνομαι υπερήφανος για τον κλάδο μας. Αισθάνομαι υπερήφανος για τη στάση την οποία έχει όλα αυτά τα χρόνια σε όλα τα μεγάλα ζητήματα.

Βρέθηκα σ' αυτές τις αίθουσες σε μεγάλες διαμάχες, μέσα σε σφοδρή διαπάλη. Με έντονες αντιπαραθέσεις, με πόλεμο, πραγματικά μεταξύ των χώρων. Ένα πράγμα όμως στο τέλος ήταν αυτό που μας έφερνε νικητές όταν κερδίζαμε αλλά και μαζί όλους ακόμη και στις ήττες: το ότι πάντοτε είχαμε ως γνώμονα την ενότητα του κλάδου και ένα Διοικητικό Συμβούλιο που θα εκφράζει τον κλάδο. Το να έχουμε την αντίληψη ότι ένα Διοικητικό Συμβούλιο δεν πρέπει να εκφράζει τις δυνάμεις της σύνθεσης του κλάδου αλλά να επικαλείται σχεδόν κυνικά και ανοιχτά ότι θα πρέπει να αποτελέσει ένα συνδικάτο το οποίο θα αφήσει κάποιους εκτός και θα προχωρήσει με τους υπόλοιπους, δυστυχώς και αυτό δεν το λέτε, υπό τις εντολές κομματικών φορέων, είναι πραγματικά λυπηρό.

Συνάδελφοί μου, έχω το θάρρος να σας κοιτάξω όλους στα μάτια. Το λέω πολύ σοβαρά ότι πέρα από λάθη και αστοχίες που κάνουν μόνο όσοι δρουν, είμαι περήφανος για τη στάση τόσο

τη δική μου, όσο των συνοδοιπόρων μου μελών της Δ.Α.Κ.Ε. στο Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., αλλά και όλων των συναδέλφων του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ο.Ε., που κάθε φορά μετρώντας διαφορετικά την πραγματικότητα και τις ανάγκες, προχώρησαν στη λήψη αποφάσεων που ένωσαν τον κλάδο και δεν τον χώρισαν.

Είναι πολύ δύσκολο και το ξέρω, ειδικά σε κάποιους χώρους, το να βρεθούν άνθρωποι που να έχουν τη δύναμη να ψηφίσουν πραγματικά για τον κλάδο. Και νομίζω ότι αυτό, αληθινά, πρέπει να τους πιστωθεί. Δεν θα πω τίποτα περισσότερο σ' αυτό, αυτό που θα πω είναι ότι είμαι υπερήφανος γι' αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. και για όσους τόλμησαν να κάνουν βήματα αζεπέραστης έκφρασης ενότητας, και να καταθέσω την άποψη και θα μου επιτρέψετε να το κάνω, ότι η πολυμορφία των αποφάσεων που έλαβε το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο από ομόφωνες μέχρι πλειοψηφικές, με την όποια πλειοψηφία, είναι η μία γραμμή, η μοναδική γραμμή που πρέπει να υπάρχει στον κλάδο.

Είναι γραμμή ενότητας του κλάδου. Δεν έχει σημασία αν αυτές οι αποφάσεις δεν ήταν πάντα ομόφωνες, δεν έχει σημασία ποια πλειοψηφία τις έφερε. Έχει σημασία ότι είχαν τη δυνατότητα οι παρατάξεις να διαπραγματευθούν, να ανταλλά-

ζουν απόψεις και να συνθέσουν. Ενότητα ανεξαρτησίας και κλαδικής συνείδησης, γιατί αυτό επεδίωξε να κάνει το απερχόμενο Διοικητικό Συμβούλιο. Αυτή είναι η γραμμή που καλούμε όλους, δίχως διαχωρισμούς, να υπερασπιστούμε, απέναντι στις γραμμές της κομματικής περιχαράκωσης και των διαχωρισμών.

Συνάδελφοί μου, η γραμμή νίκης για τον κλάδο μπορεί να είναι μόνο μία. Όχι η γραμμή η δική μας, η δική τους, η δική σας ή των άλλων. Η γραμμή όλων μας, η γραμμή του κλάδου. Και αυτό γίνεται μόνο με συνθήκες σεβασμού της άλλης άποψης και όχι διαρκών κατηγοριών, για πουλημένους, για εξωνημένους ή για ό,τι άλλο...

Δηλώνω περήφανος που στα 100 χρόνια της Ομοσπονδίας έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος της Ομοσπονδίας, δηλώνω περήφανος γι' αυτόν τον κλάδο που ξέρει να δίνει αγώνες ενωμένους και ευελπιστώ ότι από την Τετάρτη και μετά, με την ίδια ενότητα και την ίδια αποφασιστικότητα, θα συνεχίσουμε να δίνουμε όλοι μαζί αγώνες, με σεβασμό στις αποφάσεις και τις απόψεις όλων μας και όχι με διαχωριστικές γραμμές και τείχη.

Τα τείχη δεν έχουν καμία θέση στις αίθουσες Συνελεύσεων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Γκρεμίστε τα, συνάδελφοι. Ας τα γκρεμίσουμε όλοι μαζί.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΡΟΥΛΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, φέτος συμπληρώθηκαν τα 100 χρόνια της ΔΟΕ, 100 χρόνια αγώνες, 100 χρόνια διεκδικήσεις κι αυτά δεν αποτελούν μονάχα συνθήματα. Είναι ο πυρήνας της δράσης του συνδικαλιστικού κινήματος κι έτσι πρέπει να συνεχίσουμε. Γι' αυτό πιστεύουμε πως αυτό το Συνέδριο θα πρέπει να πάρει αποφάσεις στο τέλος του γιατί από το πρωί που ξεκινήσαμε, την πρώτη μέρα, νομίζω ότι χάσαμε τον δρόμο μας. Και πρέπει να τον ξαναβρούμε.

Μετά από 3 χρόνια, λοιπόν, ο κλάδος καταφέρνει επιτέλους να πραγματοποιήσει τη Γενική Συνέλευση που του στέρησε η πανδημική κρίση, μια κρίση όμως που αξιοποιήθηκε στο έπακρο από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ως ευκαι-

ρία για να εφαρμοστεί η πιο σκληρή ακραία νεοφιλελεύθερη πολιτική, με δυσμενείς αλλαγές στο περιεχόμενο του σχολείου, Εργαστήρια Δεξιοτήτων, αύξηση των μαθητών στα τμήματα, αλλαγή ανα-

λυτικών προγραμμάτων, αξιολόγηση, ξένη γλώσσα στο Νηπιαγωγείο, διεύρυνση ωραρίου στο ολοήμερο που ακούμε σήμερα, και άλλα, στην εργασία, θέσπιση για πρώτη φορά τρίμηνων συμβάσεων εργασίας και καθιέρωση τηλεεκπαίδευσης για κάθε περίπτωση και συγκυρία, στα δικαιώματά μας όσο και στη λειτουργία και το περιβάλλον της σχολικής μονάδας, με την ενίσχυση των μονοπρόσωπων οργάνων του σχολείου και αποδυνάμωση των συλλογικών μας οργάνων και ενίσχυση του αυταρχισμού και του φόβου.

Όλα αυτά αποτελούν τμήματα μιας συνολικής πολιτικής επιλογής επιτελικού χαρακτήρα της Νέας Δημοκρατίας, που επιθυμεί με δύο λόγια να προχωρήσει στο σχέδιο της απόσυρσης του κράτους από την παροχή δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης και γενικότερα από την παροχή δημόσιων κοινωνικών αγαθών.

Η ακρίβεια, το ξεπούλημα δημόσιων υπηρεσιών, η αύξηση της τιμής των καυσίμων και συνολικά η συρρίκνωση της αγοραστικής δύναμης του εισοδήματός μας είναι αποτέλεσμα της πολιτικής της κυβέρνησης και όχι φυσικά της κακής μας τύχης ή της μοίρας μας.

Και γιατί κάνω αυτή την αναφορά; Μα γιατί πολύ απλά δεν βλέπουν όλες οι παρατάξεις και οι συνδικαλιστικές δυνάμεις τα ζητήματα που βιώνει ο εκπαιδευτικός και ο πολίτης σήμερα με τον ίδιο τρόπο. Είτε γιατί δεν κατανοούν επειδή δεν βιώνουν όσα βιώνει ο εκπαιδευτικός και ο πολίτης σήμερα, είτε γιατί απλά το πολιτικό αφήγημά τους εξυπηρετείται απέναντι από τις ανάγκες του δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης, απέναντι από τις ανάγκες των εκπαιδευτικών, απέναντι απ' τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, είτε γιατί απλά αποτελούν τους συνδικαλιστικούς βραχίονες της πολιτικής της κυβέρνησης Μητσοτάκη.

Κάποιοι στέκονται στον αυταρχισμό της κυβέρνησης, που είναι διάχυτος σε κάθε έκφανση της καθημερινότητάς μας. Άλλοι στις αντεργατικές νομοθετήσεις και άλλοι σε μια ιδιότυπη αντιπολίτευση που τσουβαλιάζει πολιτικές δυνάμεις και χώρους γιατί εξυπηρετεί το δικό τους ακροατήριο και το πολιτικό τους αφήγημα. Άλλοι υπόρητα ή και καθαρά συμφωνούν με τις πολιτικές αυτές και προσπαθούν οι αντιδράσεις του συνδικαλιστικού κινήματος να είναι τουλάχιστον χλιαρές έως ανύπαρκτες.

Στους κόλπους, λοιπόν, του συνδικαλιστικού κινήματος συγκρούονται δύο αντιλήψεις. Δύο κόσμοι και υπάρχουν δύο παραδοσιακοί δρόμοι και ένας εναλλακτικός που μπορεί να αξιοποιηθεί για να υπηρετήσει τη μία όμως αντίληψη.

Η πρώτη αντίληψη: της υιοθέτησης τμήματος ή συνολικά της κυβερνητικής νεοφιλελεύθερης πολιτικής που απηχεί τη λογική του κράτους τροχονόμου - των οικονομικών συμφερόντων και η δεύτερη αντίληψη: της αντίστασης της πολιτικής της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και τη διαμόρφωση συνθηκών για να επανέλθει η εξουσία στον λαό για τον λαό. Για την υπηρετήση των κοινωνικών αναγκών, την ενίσχυση του κράτους πρόνοιας, την ενίσχυση και διεύρυνση του δημόσιου συστήματος υγείας και παιδείας με ένα εναλλακτικό μοντέλο διαχείρισης των κρατικών υποθέσεων, με το μάτι στραμμένο στον άνθρωπο και όχι στα κέρδη.

Είναι σαφές από την πορεία των συνδικαλιστικών δυνάμεων αυτή την τριετία ότι τη μάχη ενάντια στην κυβερνητική πολιτική και την προσπάθεια αποδόμησης και συρρίκνωσης του δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης, οι παρατάξεις την είδαν μέσα από την αντίληψή τους για το πώς θεωρούν ότι πρέπει να λειτουργεί το συνδικαλιστικό κίνημα.

Άλλοι ως απλή διαμαρτυρία η οποία εξαντλείται σε μια ανακοίνωση, άλλοι ως επαναστατική διαδικασία που παρουσιάζουν ως επίδικο τη μορφή του αγώνα και όχι τον ίδιο τον αγώνα και το πώς θα υπηρετηθεί καλύτερα, για να καλύψουν την πολιτικοσυνδικαλιστική τους γύμνια, και εμείς που θεωρούμε ότι αποτελεί μοχλό πολιτικής και κοινωνικής πίεσης για ανατροπή της κυβερνητικής αντίληψης και την εμπέδωση ότι ο κλάδος δεν δίνει ένα συντεχνιακό αγώνα, αλλά ένα αγώνα υπεράσπισης του κοινωνικού αγαθού, της δημόσιας εκπαίδευσης, έναν αγώνα λοιπόν για να παραμείνει κρατική ευθύνη και όχι ατομική η παροχή της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλα τα παιδιά.

Τι κάναμε λοιπόν μέσα στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ; Πράξαμε το χρέος μας, αυτό για το οποίο ψηφιστήκαμε από την πρώτη μέρα, συγκρουστήκαμε με τις κατεστημένες αντιλήψεις του χθες, άλλες από τα δεξιά ή κεντροδεξιά και άλλες απ' αριστερά, άκρα αριστερά.

Καταρρίψαμε την παγιωμένη για πολλές δεκαετίες αντίληψη του διπολισμού, δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για νέες συνθήκες συνεννόησης με όλες τις παρατάξεις, για την υπεράσπιση του κλάδου, για τις υπερβάσεις που έχει ανάγκη η εκπαιδευτική κοινότητα και διαμορφώσαμε νέους ορίζοντες σε ένα βαλτωμένο συνδικαλιστικό τοπίο, με τη δημιουργία του μεγάλου, προοδευτικού, αριστερού και προοδευτικού πόλου στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, του Αυτόνομου Δικτύου Εκπαιδευτικών με όραμα, για το αύριο του κλάδου, με άξονα τη διασφάλιση της ύπαρξης του ίδιου του συνδικαλιστικού κινήματος από τις θέσεις της κυ-

βέρνησης της δεξιάς που θέλει να διαλύσει κάθε έννοια συλλογικότητας, κάθε έννοια αλληλεγγύης των εργαζομένων και κλαδικής οργάνωσης.

Το μόνο βέβαιο: σε όλη αυτή τη διαδρομή είναι πως δεν συμβιβαστήκαμε στα θέλω και τις ιδεοληψίες των άλλων παρατάξεων. Δεν συρτήκαμε σε ανέξοδες πολεμικές ιαχές τη στιγμή της υπεράσπισης του δημόσιου συστήματος εκπαίδευσης, όμως στηλιτεύσαμε πρακτικές και δυνάμεις που είτε επειδή το επιδίωκαν, είτε από λανθασμένη στρατηγική επιλογή έβαζαν πλάτη στις πολιτικές της κυβέρνησης. Και αυτό έγινε σε συγκεκριμένα κομβικά ιστορικά σημεία, σε κομβικές αναμετρήσεις με την κυβέρνηση.

Πρώτον: στη μάχη ενάντια στις ηλεκτρονικές εκλογές για τους αιρετούς.

Ακούστηκε εδώ ότι ο κλάδος, η συντριπτική πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ με τη στάση του συνέβαλε να χαθούν οι αιρετοί. Αλήθεια, τον Αύγουστο του 2020 που υπήρχαν εκλεγμένοι αιρετοί, με αυτή την κυβέρνηση, δεν τους έβγαλε απ' τα Υπηρεσιακά Συμβούλια; Για την επιλογή των Διευθυντών Εκπαίδευσης; Μήπως και γι' αυτό φταίει η ΔΟΕ;

- Ξεχνούν αυτοί που τα λένε αυτά ότι ενώ κατατέθηκαν οι αιτήσεις υποψηφιοτήτων με το προηγούμενο Προεδρικό Διάταγμα, στην πορεία νομοθετήθηκε νέο πλαίσιο απ' την Κεραμέως; Ξεχνούν ότι βρισκόμασταν εν μέσω πανδημικής κρίσης, με καραντίνα και μη δυνατότητα επίσκεψης των σχολείων για ενημέρωση των συναδέλφων; Δεν ήταν δηλαδή θέμα δημοκρατίας; Ήταν απλά μια ηλεκτρονική διαδικασία που απλά δεν θέλαμε να συμμετέχουμε;

Αλήθεια, λέτε ότι δεν θέλαμε να υπάρχουν αιρετοί, τη στιγμή που σε πολλές περιοχές θα χάναμε συνδικαλιστικά στελέχη δικά μας πρώτης γραμμής; Και σε άλλες περιοχές με αυτή την απόφαση δώσαμε ανάσα σε δικές σας κρυφές δυνάμεις που το παίζουν ανεξάρτητοι, τη στιγμή που κατεβάζετε παραταξιακά ψηφοδέλτια σ' αυτές τις περιοχές και που σε εκείνη τη χρονική συγκυρία θα είχαν σβήσει πολιτικοσυνδικαλιστικά.

Αλήθεια ποιος έβαλε τελικά πάνω από τον κλάδο, αδιαφορώντας για τη μεγάλη εικόνα την παραταξιακή τους φιλοδοξία και το φλερτ με τα μελλοντικά στελέχη εκπαίδευσης, μετατρέποντας την παράταξή τους στον καλύτερο συνδικαλιστικό βραχίονα της κυβέρνησης Μητσοτάκη;

- Ξεχνούν ότι μεταφέρθηκε η μέρα των εκλογών από Τετάρτη σε Σάββατο, χωρίς άδεια, με ηλεκτρονικές εκλογές, χωρίς τη διασφάλιση του αδιάβλητου της διαδικασίας και την επίβλεψη από τις παρατάξεις του συστήματος των ηλεκτρονικών αυτών εκλογών;
- Ξεχνούν ότι υπήρχε ομόφωνη απόφαση της ΟΛΜΕ για μη συμμετοχή στις εκλογές και απόσυρση των υποψηφιοτήτων;
- Ξεχνούν πως όλα έγιναν χωρίς την παραμικρή συζήτηση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας με τις Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες;
- Ξεχνούν ότι ήμασταν η μοναδική Ομοσπονδία εκείνη την περίοδο που δεν δόθηκε παράταση θητείας, αλλά επελέγη πολιτικά να αλλάξει ο Νόμος;
- Δεν ξέρουν ή κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν τελικά πως η προσπάθεια αιφνιδιασμού αποτελεί ένδειξη μεθόδευσης, τη στιγμή που η ΔΟΕ είχε καταθέσει συγκεκριμένο πλαίσιο προτάσεων.

Η μάχη, λοιπόν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν ήταν μια απλή μάχη, ήταν μια μάχη ενάντια στον αυταρχισμό της κυβέρνησης Μητσοτάκη και υπεράσπιση της δημοκρατίας και του ίδιου του θεσμού του αιρετού.

Για κάποιους αυτά είναι ψιλά γράμματα, μπροστά στην παραταξιακή τους, έτσι όπως τη θεωρούσαν αυτοί και εκείνη τη χρονική στιγμή, επιβίωση, η οποία προφανώς στηρίζεται διαχρονικά μέσα απ' τα συστήματα διαπλοκής και παραγοντισμού.

Φάνηκε και σε όλη την προηγούμενη περίοδο πώς αξιοποιήθηκαν συστημικά μέσα ενημέρωσης για να περάσουν το αφήγημά τους, κάτι που απλά δείχνει την απελπισμένη τους πορεία προς ένα αύριο που δεν μπορούν όχι απλά να φανταστούν, πόσο μάλλον να διαμορφώσουν.

Στη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση. Για να δούμε τι έγινε.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει τη στάση των παρατάξεων ή κάποιων παρατάξεων μετά τη νομοθέτηση των ποινών από την Κεραμέως το καλοκαίρι του '21;

Ποιος ξεχνά ποια παράταξη και στελέχη τους επιδίωκαν να διασπείρουν τον φόβο για να γίνει κανονική αξιολόγηση, γιατί αλλιώς έλεγαν πως οι συνάδελφοι θα είχαν διοικητικές και πειθαρχικές επιπτώσεις.

Βέβαια η ζωή, η ζωή εδώ, όχι απλά τους διέψευσε, αλλά έπεσαν και οι μάσκες περί αγωνιστικότητας, ιστορικότητας και άλλων χαριτωμένων

που μας λένε κατά διαστήματα, αφού αναδείχθηκε περίτρανα η πολιτική τους επιλογή για να περάσει η αξιολόγηση της Κεραμέως, αλλά πήραν και τη μεγαλειώδη απάντηση από τον κλάδο, με 95% συμμετοχή στην απεργία - αποχή της ΔΟΕ.

Και δεν έφτανε αυτό, έφτασαν στο σημείο να δηλώνουν σε κάθε επίσημο βήμα και σήμερα το ακούσαμε ότι ο κλάδος μετά την απόφαση του Δικαστηρίου που έκρινε ως παράνομη την απεργία - αποχή, έπρεπε να αλλάξει ατζέντα και να μην ασχοληθεί άλλο με την αξιολόγηση, αλλά για παράδειγμα με τη γραμματειακή υποστήριξη στα σχολεία.

Τα στελέχη τους, λοιπόν, πανελλαδικά, Διευθυντές, κλπ., επίδοξα στελέχη εκπαίδευσης πήραν το μήνυμα και έσπευσαν να κάνουν κανονική αξιολόγηση στα σχολεία τους και μάλιστα να εκβιάζουν και να απειλούν συναδέλφους ότι αν δεν γίνει θα έχουν επιπτώσεις.

Αλήθεια, αυτή είναι η αγωνιστικότητα για την οποία κομπάζουν; Αυτή είναι η αγωνιστική, προοδευτική στάση τους; Να είναι πλέον το δεκανίκι της κυβέρνησης της δεξιάς; Τους ακούσαμε ακόμα και σήμερα να αναφέρονται στο '81 και στο 2006. Στο 2022 πότε θα αναφερθούν;

Ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου έλεγε πως ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει δεξιά. Όμως φαίνεται πως κάποιοι που ακόμα και σήμερα θέλουν να μιλούν στο όνομά του, έχουν επιλέξει πλευρά στη σύγχρονη ιστορία και αυτοί δεν είναι με τον λαό και τις κοινωνικές του ανάγκες αλλά με το κομματικό - παραταξιακό τους συμφέρον.

Από την άλλη πλευρά, «σύντροφοι» της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς και των Κομμουνιστικών παρατάξεων, γιατί δεν ψελλίσατε το παραμικρό απέναντι σε αυτή τη μεθόδεση και σε όσους υλοποιούσαν αυτά τα κυβερνητικά σχέδια στον κλάδο, που είναι αντιγραφή του μοντέλου που η Διαμαντοπούλου προσπάθησε να εισάγει στην εκπαίδευση; Γιατί αυτή η αμηχανία σας; Τι σας δυσκόλευε; Μήπως η επαναστατικότητά σας εξαντλείται σε ένα πολιτικοσυνδικαλιστικό αφήγημα που σας εξυπηρετεί η ανάπτυξη αυτών των νεοφιλελεύθερων σχεδίων και το πρόβλημά σας, σύμφωνα με το δικό σας αφήγημα, ήταν και είναι πάντα η κυβερνώσα αριστερά αλλά ποτέ η δεξιά;

Αλλά τα ίδια πράξατε και με το ζήτημα των ενιαίων κειμένων και πρέπει να λέγονται. Που τα 6 μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, εγώ και ο σύντροφός μου ο Ζήσης απ' το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών, η ΔΑΚΕ, και ο σύντροφος απ' τις Παρεμβάσεις ο Γιάννης Αναγνωσταράς, σηκώσαμε το βάρος της συνέχισης του αγώ-

να ενάντια στην αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση, ενάντια στην προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της εκπαίδευσης.

Και, ναι, νιώθουμε δικαιωμένοι και υπερήφανοι που και με τις δικές μας δυνάμεις, με τους αγώνες και τη στάση όλων των συντρόφων μου πανελλαδικά, κρατήσαμε ζωντανή τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση.

Όμως μετά την απόφαση των Δικαστηρίων, που η Κεραμέως μας οδήγησε, για πρώτη φορά Υπουργός Παιδείας στη μεταπολιτευτική πολιτική ιστορία της χώρας, οι δυνάμεις του λαϊκισμού ζητούσαν τον ανέξοδο δρόμο της συνέχισης μιας απεργίας - αποχής, όπου είχε εξαντλήσει τον χρόνο ζωής του σε εκείνη τη χρονική στιγμή.

Όμως η ζωή απέδειξε πως όλες αυτές οι ετερόκλητες συνδικαλιστικές δυνάμεις κινήθηκαν όχι στη διάσταση της συνέχισης του αγώνα αλλά της προεκλογικής ετοιμότητας. Στόχος τους δεν ήταν να λειτουργήσουν ως ανάχωμα στην εφαρμογή της αξιολόγησης αλλά να έχουν ένα ψευδοαφήγημα για τις εκλογές των Συλλόγων και των Αντιπροσώπων. Και αποδεικνύεται από τη στάση, για παράδειγμα, της ΑΣΕ στο θέμα αυτό.

Τη στιγμή, λοιπόν, που έλεγαν στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ ότι αναγνωρίζουν τα ενιαία κείμενα ως μορφή πάλης, αλλά έλεγαν πως δεν ήταν της ώρας, οι σύντροφοί τους στην ΟΛΜΕ δεν ψήφισαν ούτε αυτή τη στρατηγική επιλογή. Με αποτέλεσμα στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση σήμερα όλα τα σχολεία να κάνουν λίγο ως πολύ κανονική αξιολόγηση. Πότε ήταν η ώρα στην ΟΛΜΕ, συνάδελφοι του ΠΑΜΕ; Πότε ήταν η ώρα;

Παράλληλα όμως τα στελέχη τους τοπικά έλεγαν ότι τα ενιαία κείμενα είναι ξεπούλημα του αγώνα. Αλλά ακόμα και έτσι, εκεί που οι συσχετισμοί τους ευνοούσαν, δεν προχώρησαν σε αποφάσεις των ΣΕΠΕ που ελέγχουν για προκήρυξη απεργίας - αποχής... Ούτε αυτό δεν έκαναν.

Από την άλλη πλευρά, βέβαια οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ προσπάθησαν και πήραν αποφάσεις σε Σωματεία που ελέγχουν για απεργία - αποχή παρά τη διαφορετική απόφαση της ΔΟΕ - αυτό να το κρατήσουμε σαν υποσημείωση για τη γενικότερη κριτική που κάνει το κομμάτι αυτό, το συνδικαλιστικό κομμάτι - κάτι που αποδείχθηκε ολέθριο, μιας και έθεσαν από τη μία πλευρά σε τεράστιο κίνδυνο τους συναδέλφους μας και από την άλλη προσέφεραν μεγάλο πλήγμα στο εργαλείο, τη μορφή της απεργίας - αποχής.

Όλα συνιστούν ότι η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση έμεινε ζωντανή με την ευθύνη και τη δουλειά των 6

μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ, που με θάρρος, παρρησία και συνειδητά προχωρήσαμε βήμα-βήμα, με μεθοδικότητα και συνέπεια, και μπορεί να συνεχιστεί πλέον ο αγώνας αυτός με πολύμορφες κινηματικές δράσεις από τον Σεπτέμβριο τόσο για την αποτίμηση όσο και για την ατομική αξιολόγηση.

Και τρίτον: στη μάχη για τη μη εφαρμογή του Νόμου Χατζηδάκη.

Η στάση μας ήταν και είναι καθαρή, παρά την προσπάθεια ορισμένων για το ποιος εφάρμοσε τον Νόμο Χατζηδάκη και ποιος όχι, στην αρχή του Συνεδρίου μας. Και να αφήσουν αυτά τα χαριτωμένα που κυκλοφορούν στο facebook για να μιλούν απλά και να διαμορφώνουν ένα δικό τους αφήγημα.

Ποιοι τελικά, όλο αυτό που έγινε διαδικαστικά, το έκαναν για επικοινωνιακούς λόγους και για παραταξιακές εντυπώσεις (:), που κατ'εμάς τουλάχιστον προσομοιάζουν σε φοιτητικά αμφιθέατρα; Μάλλον μπερδεύτηκαν, από την Πανσπουδαστική ήρθαν κατευθείαν εδώ και όχι σε Γενική Συνέλευση Ομοσπονδίας Εκπαιδευτικών.

Λέμε λοιπόν ένα μεγάλο όχι στον Νόμο Χατζηδάκη, για να 'μαστε σαφείς και ξεκάθαροι μεταξύ μας. Τόσο πολιτικά όσο και συνδικαλιστικά.

Αυτούς που επιχειρούν να περάσουν τις πολιτικές Μητροτάκη, να τις ψάξετε, σύμφωνα και με την τοποθέτηση της προηγούμενης συναδέλφισσας, σε όσους ζητάτε, χωρίς να ελέγχετε μέσα από τα κομματικά σας γραφεία και τον κομματικό σας μηχανισμό, να σας ψηφίσουν την Τετάρτη. Για να αλλάξει το αποτέλεσμα που προέκυψε απ' τις εκλογές στη βάση των συναδέλφων και των Σωματείων.

Επομένως, διαπιστώνεται πως εντός του κλάδου από τη μία μεριά υπάρχουν οι δυνάμεις της συντήρησης και της επένδυσης στη διαπλοκή και τη σχέση με τον διοικητικό μηχανισμό, από την άλλη η λογική του μαξιμαλισμού, της αυτοαναφορικής επαναστατικότητας που εξαντλείται στη θεοποίηση της μορφής του αγώνα και του παρατα-

ξιακού σχεδιασμού, και φυσικά ο τρίτος δρόμος: η εναλλακτική μορφή δράσης, που από τη μια μεριά κρατά τις θέσεις και τις προτάσεις σε όλα τα κεντρικά και κομβικά ζητήματα του κλάδου, δημιουργώντας τις συνθήκες για να ανοίξει η ατζέντα του κλάδου και όχι να ακολουθούμε κάθε φορά το εκάστοτε Υπουργείο Παιδείας, και από την άλλη με γείωση, μέσα στην κοινωνία και τα σχολεία μας να χαράζει στρατηγικές πάλης απέναντι στις κυβερνητικές πολιτικές.

Από την άλλη όμως και εμείς λέμε καθαρά ότι η αλλαγή Νόμων και πολιτικών περνάει και μέσα απ' την πολιτική αλλαγή. Και ναι, η εκπαιδευτική αλλαγή απαιτεί συνδικαλιστική και πολιτική αλλαγή.

Αυτή η πολιτικοσυνδικαλιστική προοπτική ωθεί το κίνημα σε νέους ορίζοντες, νέους δυναμικούς αγώνες με προτάσεις, θέσεις που απηχούν την πλειοψηφία του κλάδου και ένα διαφορετικό μοντέλο Συνδικάτου. Με διαπραγμάτευση με τις πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων και των κυβερνήσεων. Με πιέσεις, μέσω των αγώνων μας. Με προτάσεις που θα ασκούν κοινωνική πίεση στις εκάστοτε κυβερνήσεις, αλλά και με βαθιές ριζές μέσα στους εργασιακούς μας χώρους, λειτουργώντας ανατροφοδοτικά.

Είμαστε, λοιπόν, εδώ, ενωμένοι, να διαμορφώσουμε με προτάσεις, θέσεις, αγώνες και ολοκληρωμένο σχέδιο το αύριο του κλάδου. Να διεκδικήσουμε ένα δημόσιο σχολείο με υπηρετήρηση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας. Με πλήρη εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών. Με μισθολογικές απολαβές που θα διασφαλίζουν ποιοτική διαβίωση και με προοπτική να αποτελέσει η εκπαίδευση μοχλός κοινωνικής αλλαγής.

Προχωράμε ως παράταξη πιστεύοντας, όπως και ο Μαρξ, πως δεν φτάνει απλά να ερμηνεύεις τον κόσμο με διάφορους τρόπους, όπως οι φιλόσοφοι, αλλά να τον αλλάξεις. Είμαστε εδώ για να τον αλλάξουμε. Και ερχόμαστε. Πιο πολλοί. Πιο δυνατοί. Και έτοιμοι για τις ριζικές ανατροπές.

Καλούς αγώνες σε όλους.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Θα ξεκινήσω με μία δήλωση, για να γνωστοποιήσουμε ως Παράταξη τις προθέσεις μας και τις οπτικές μας σε σχέση με όσα είπατε καθ' όλη τη διάρκεια του διημέρου και όλα όσα θα πείτε το επόμενο διάστημα. Υπεύθυνοι είμαστε γι' αυτά που λέμε, όχι γι' αυτά που καταλαβαίνετε εσείς ότι λέμε, για αυτά που νομίζετε εσείς ότι λέμε ή για αυτά που θέλετε εσείς να λέτε ότι λέμε. Το δικαίωμα στον αυτοπροσδιορισμό είναι κυρίαρχο είτε αφορά ατομικό επίπεδο, είτε συλλογικό.

Θα περιγράψω λοιπόν, ποιοι είμαστε ως Παραταξιακή οντότητα και ποιες είναι οι θέσεις μας: Είμαστε παράταξη ανοιχτή, προοδευτική, με ευρωπαϊκό προσανατολισμό και οπτική. Έχουμε απόψεις και θέσεις σταθερές, χωρίς να θεωρούμε ότι είμαστε οι μοναδικοί, ούτε ότι έχουμε τις καλύτερες. Τις απόψεις και τις θέσεις μας είμαστε διατεθειμένοι να τις συζητήσουμε, σε σωστή βάση και σε ανοιχτά αυτιά. Να τις παλέψουμε μαζί με άλλους. Να τις μοιραστούμε, να τις πολλαπλασιάσουμε και να τις διαιρέσουμε αν χρειαστεί να συνθέσουμε.

Δεν ετεροπροσδιορίζομαστε. Δεν νιώθουμε την ανάγκη ότι πρέπει να ακολουθήσουμε την ατζέντα αυτών που λένε «όχι σε όλα» προκειμένου να είμαστε περισσότερο αρεστοί ή για να αποκομίσουμε εκλογικά κέρδη. Έχουμε αυτονομία σκέψης και έκφρασης. Τα στελέχη μας δεν είναι υποχρεωμένα στους πρωτοβάθμιους συλλόγους να βάζουν τις υπογραφές τους κάτω από πανομοιότυπα συνδικαλιστικά κείμενα που τους δίνουν οι παρατάξεις τους χωρίς να τους επιτρέπουν καμία δυνατότητα παρέμβασης, όπως κάνετε πολλοί από εσάς. Μπορούν να διατηρούν την άποψή τους, να διαφωνούν και να εκφράζουν τις θέσεις τους με όποιο τρόπο επιθυμούν.

Δεν παζαρεύουμε, δεν ξεπουλιόμαστε, δεν ψάχνουμε κυβερνητικές αγκαλιές. Δεν είμαστε ούτε «Ραγκούσηδες», ούτε «Χρυσοχοϊδηδες». Για κάποιους από αυτούς, όχι για όλους, προσωπικά υιοθετώ την άποψη που εξέφρασε ο Απόστολος Κακλαμάνης, ο εμβληματικός δημιουργός του νόμου

1264/82, περί του «βυτιοφόρου οχήματος» το οποίο αξίζουν να τους μεταφέρει...

Έχουμε αυτόνομη πορεία και δράση. Χωρίς λαϊκισμούς. Χωρίς στείρες αρνήσεις. Χωρίς υπαρκτούς φόβους. Χωρίς αυταπάτες. Δεν θεωρούμε ότι κατέχουμε την απόλυτη αλήθεια. Έχουμε κάνει και κάνουμε και θα κάνουμε και λάθη. Δεν βλέπουμε τους συνδικαλιστικούς μας αντιπάλους, όλους εσάς δηλαδή, ως εχθρούς όπως κάνετε πολλοί, αλλά ως συναδέλφους, φίλους και συνοδοιπόρους με άλλη άποψη.

Αν παρακολουθούσε ο Λάνθιμος το διήμερο αυτό που περνάμε, αν ήταν μέσα στην αίθουσα, θα εμπνεόταν έναν συνδικαλιστικό «Κυνόδοντα». Κάποιοι ζουν σε ένα περίκλειστο μειοψηφικό σύμπαν, όπου όλοι συνωμοτούν εναντίον τους. Αυτοαναγορεύονται σε υπερασπιστές του κλάδου και καταγγέλλουν όσους δεν τους αναγνωρίζουν το ρόλο που οι ίδιοι έχουν επιλέξει για τους εαυτούς τους, ως προδότες. Ενοχοποιούν τα πάντα. Πετυχαίνουν ανύπαρκτες νίκες. Διαστρεβλώνουν. Προχωρούν σε νοητικά υπερβατικά άλματα στο κενό. Προσπαθούν να θίξουν τους συνδικαλιστικούς τους αντιπάλους με επιχειρήματα όπως αυτό που θα σας περιγράψω. Είπατε:

Ο Γενικός Γραμματέας της ΔΟΕ έδωσε μία συνέντευξη για την αυτοαξιολόγηση σε ένα συστημικό μέσο της δεξιάς, την εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ. Στην πραγματικότητα βέβαια, δεν ήταν συνέντευξη καθώς δεν μίλησα με τη συγκεκριμένη εφημερίδα, αλλά ήταν ρεπορτάζ του συντάκτη και δεν αφορούσε στην αυτοαξιολόγηση αλλά στις απόψεις της Παράταξής μου και τις δικές μου για τις εκλογές των αιρετών, όπως τις εξέφρασα στην ολομέλεια Αιρετών που πραγματοποίησε η ΔΟΕ!

Αυτά όμως είναι ψιλά γράμματα για εσάς όταν πρόκειται να οικοδομήσετε το παραμύθι σας...

Και τι θέλατε πείτε με όλο αυτό το σχήμα που δημιουργήσατε; Ότι αφού «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» που ιδιοκτήτης της είναι ο Αλαφούζος, που στηρίζει τον Μητσοτάκη, πρόβαλε τις απόψεις μου, άρα είμαι δεξιός ή περίπου δεξιός!!

Έχω σε αυτό το τραγικό νοητικό άλμα στο κενό που χρησιμοποιήσατε και ένα άλλο «μελανό» μου σημείο να σας αποκαλύψω. Είμαι και Παναθηναϊκός, ιδιοκτήτης του οποίου είναι ο Αλαφούζος, που έχει την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», που στηρίζει τον Μητσοτάκη, άρα συμπληρώστε ένα ακόμα ατράνταχτο «επιχείρημά» σας όταν θέλετε να με θίξετε... Από την άλλη όμως έχω και ένα αγωνιστικό κρυφό υπερ-όπλο! Το 2006 μάλλον από λάθος της συντακτικής ομάδας που ελπίζω να μην τιμωρήθηκαν πάρα πολύ, είχαν τη φωτογραφία μου σε πρωτοσέλιδο στον ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, άρα με βάση την λογική σας μάλλον έχω υπάρξει και κρυφοΚΚΕ. Στο αστέιο επίπεδο των λόγων και των επιχειρημάτων σας, μόνο τρολάρισμα ταιριάζει...

Ξέρετε, συνάδελφοι, αυτό το οποίο σας ενοχλεί και δεν θέλετε ποτέ να υπάρχει, είναι η αντίθετη από τη δική σας άποψη. Εμείς ως Παράταξη έχουμε άλλη άποψη από τη δική σας, στη συντριπτική πλειοψηφία των θεμάτων και δεν μπορούμε να το αντέξετε. Δυστυχώς για εσάς, στις αστικές δημοκρατίες τις οποίες εμείς στηρίζουμε, υπάρχει και η άλλη άποψη. Άρα πρέπει να μας ανεχθείτε υποχρεωτικά. Τι να κάνουμε; Υπάρχει και η άλλη άποψη. Ευτυχώς για εμάς δεν έχουν δημιουργηθεί ακόμα συνδικαλιστικά γκουλάνγκ προκειμένου να μας στείλετε για σωφρονισμό...

Θέλω και διεκδικώ τη συνδικαλιστική μας άποψη να την καταθέσω. Θα σας πω, λοιπόν, τι διαφορετικό θα κάναμε εμείς ως Παράταξη, αν είχαμε τη δυνατότητα να εφαρμόσουμε τις θέσεις μας ως πολιτική της ΔΟΕ. Θα χρησιμοποιήσω δύο άξονες. Ο ένας είναι τι θα διεκδικούσαμε και ο άλλος τι θα κάναμε, ώστε να θέσω την άποψή μας σε κριτική, συνολικά, όχι τεμαχισμένη όπως κάνετε συνήθως, διαλέγοντας από μία συνολική τοποθέτηση μία έκφραση και τη χρησιμοποιείτε διαστρεβλώνοντας το νόημα όσων υποστηρίζουμε.

Εάν εμείς λοιπόν είχαμε την ευθύνη και μπορούσαμε να εφαρμόσουμε αυτό που εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να κάνει το συνδικάτο, θα σας πω τι θα κάναμε αυτή την τριετία στη ΔΟΕ. Πρώτα απ' όλα δεν θα κάναμε μονοθεματικούς αγώνες όπως κάνατε εσείς. Ενάμιση χρόνο για τους αιρετούς, όπου το 85% των ανακoinώσεων αφορούσε στη μη συμμετοχή στις εκλογές για τα υπηρεσιακά συμβούλια, την καταγγελία της ηλεκτρονικής

ψηφοφορίας και μεγαλεπήβολα σχέδια τα οποία όλα έπεσαν στο κενό και άλλο ενάμιση χρόνο για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Εμείς δεν θα επιλέγαμε αυτή την αδιέξοδη στρατηγική αν είχαμε την ευθύνη της ΔΟΕ.

Τι θα επιλέγαμε; Θα διαλέγαμε πολλά πράγματα μαζί. Θα διαλέγαμε και κάποια από αυτά που διάλεξε η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου, όπως η αυτοαξιολόγηση, αλλά οπωσδήποτε και μεγάλα ζητήματα που απασχολούσαν τον κλάδο και έμειναν εκτός της ατζέντας ή πήραν ένα πολύ μικρό κομμάτι ενδιαφέροντος, όπως για παράδειγμα το μισθολογικό. Όχι μόνο τώρα, με την αύξηση της τιμής της βενζίνης και του κόστους ζωής, αλλά καθ' όλο το διάστημα. Θα αναδεικνύαμε επίσης, τις συνθήκες που υπάρχουν στα σχολεία, όπου η ζωή των συναδέλφων έχει γίνει «κόλαση», λόγω της απίστευτης γραφειοκρατίας, των διαρκών καθημερινών οδηγιών που ζητούν σε απίστευτα μικρά χρονικά περιθώρια ακόμη και ελάχιστων λεπτών, απαντήσεις για θέματα τα οποία πολλές φορές είναι γνωστά στην υπηρεσία. Αυτό θα το αναδεικνύαμε, ενώ εσείς ούτε καν ασχοληθήκατε.

Σε ό,τι αφορά τις εκλογές των αιρετών, εάν εμείς είχαμε τη δυνατότητα να επιβάλλουμε την άποψή μας, θα είχαμε αιρετούς σήμερα. Η πραγματική διαφωνία σας δεν έχει να κάνει με την ηλεκτρονική διαδικασία των εκλογών αλλά με το γεγονός ότι θα ψηφίσουν πολλοί. Απλά δεν θέλετε τη μαζική συμμετοχή των συναδέλφων, αλλά τη συμμετοχή μόνο των λίγων γιατί έτσι «αυξάνετε» τα ποσοστά σας. Εμείς ως Παράταξη δεν θέλαμε αλλαγή του τρόπου πραγματοποίησης των εκλογών, δηλαδή δια ζώσης εκλογές με άδεια, ώστε να υπάρχει δυνατότητα συμμετοχής όλων των συναδέλφων. Από τη στιγμή όμως που δεν συνέβη αυτό, δεν πέσαμε ως παράταξη στην παγίδα της αποχής που έστησαν οι παρατάξεις που θέλουν μικρό, μειοψηφικό, μη συμμετοχικό συνδικάτο.

Τι θέλατε, λοιπόν, εσείς; Σκεφτήκατε ότι αφού οι εκλογές γίνονται Σάββατο, άρα υπάρχει η βεβαιότητα της μικρής συμμετοχής, αυτό αποτελεί μια ευκαιρία να βγάλετε μερικούς παραπάνω αιρετούς, αφού θα ψηφίσουν λιγότεροι και εσείς έχετε οργανωμένο πυρήνα ψηφοφόρων που είναι μεν μικρός αλλά συμμετέχει πάντα και έτσι θα αυξήσετε τα ποσοστά σας. Εμείς όμως το σκεπτικό σας το καταλάβαμε αμέσως. Και ασφαλώς επειδή θέλουμε περισσότερη συμμετοχή, ναι, εξακολουθούμε να πιστεύουμε ότι είναι τραγικό, εγκληματικό λάθος το ότι δεν συμμετείχαμε στην εκλογική διαδικασία αφήνοντας τον κλάδο απροστάτευτο μέσα στα υπηρεσιακά συμβούλια. Και τη μεγαλύτερη ευθύνη την έχουν οι Παρατάξεις που δεν αντιλήφθηκαν την παγίδα και ιδιαίτερα αυτή που έχει

την πρώτη ευθύνη του κλάδου ως πρώτη δύναμη και όχι αυτοί που θα «κέρδιζαν» από αυτό το ολέθριο συνδικαλιστικό σφάλμα.

Απολογιστικά, γιατί χρειάζεται να κάνουμε και απολογισμούς, είναι προφανές πως όλα όσα παρουσιάζατε ως δήθεν σχέδιο για την επόμενη ημέρα από την αποχή, ήταν άλμα στο κενό. Είτε δικαστικά, είτε πολιτικά, είτε συνδικαλιστικά είτε με οποιονδήποτε τρόπο λέγατε ότι θα θίξετε την κυβέρνηση και την υπουργό Παιδείας και θα την αναγκάσετε να υποχωρήσει και να κάνει διαζώσης εκλογές μέσα στην πανδημία, αυτό απέτυχε, ηττήθηκε πανηγυρικά, διαψεύστηκε από την πραγματικότητα. Αποτέλεσμα της αδιέξοδης και ανεργατίστης στρατηγικής σας αποτελεί το γεγονός ότι δύο χρόνια είμαστε χωρίς αιρετούς στα υπηρεσιακά συμβούλια.

Εμείς λοιπόν λέμε ότι αυτό το λάθος δεν θα επιτρέψουμε να ξαναγίνει. Και δεσμευόμαστε ως Παράταξη ότι με όλες μας τις δυνάμεις θα αγωνιστούμε τον ερχόμενο Νοέμβρη να υπάρχουν αιρετοί. Όποιος θέλει μπορεί να ακολουθήσει. Αν ακολουθήσουν κάποιοι σπεύδω να σας πω ότι θα ακολουθήσουν όλοι. Είμαι βέβαιος γι' αυτό. Δεν θα σας «κράζουμε» πολύ όταν θα έρθετε τον Νοέμβρη να διεκδικήσετε την ψήφο των συναδέλφων. Δεν θα σας πούμε ότι έχετε κάνει «κωλοτούμπες», γιατί το μεγάλο κέρδος θα είναι να έχουμε πάλι αιρετούς, τους οποίους η Κεραμέως και η κυβέρνηση δεν ήθελαν να υπάρχουν.

Δεν υποστηρίζουμε βέβαια ότι υπάρχει κάποιος εδώ μέσα που δεν ήθελε τους αιρετούς. Η Κεραμέως δεν τους ήθελε. Με την τακτική που ακολουθήσατε όμως βοηθήθηκε η Κεραμέως να πετύχει τον στόχο της.

Να αναφερθώ και στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Νομίζετε ότι έχετε βρει φοβερό επιχείρημα λέγοντας ότι τάχα εμείς είμαστε με την αυτοαξιολόγηση ενώ εσείς υπερασπίζετε τον κλάδο με τις διαρκείς αρνήσεις σας για τα πάντα. Η διαφορά μας με πολλούς από εσάς είναι καταχωρημένη στο Διδακταλικό Βήμα που περιέχει τα πρακτικά της τελευταίας Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ. Σε αυτή τη Γενική Συνέλευση ψηφίσαμε η ΔΑΚΕ, η ΔΗΣΥ και το Δίκτυο τη θέση του κλάδου για την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Και εμείς ως παράταξη είχαμε καταθέσει την άποψή μας που είναι καταγεγραμμένη και που είναι ακριβώς ίδια με αυτήν που έχουμε και τώρα. Δεν μιλάγατε τότε, δεν διαφωνούσατε, ψηφίζατε μαζί μας.

Ξέρετε όμως ποια είναι η διαφορά του τότε που συμφωνούσατε από το τώρα που διαφωνείτε; Ότι τότε ήταν κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και εσείς συμφω-

νούσατε και τώρα είναι κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και διαφωνείτε. Γιατί η αυτοαξιολόγηση είναι θέση του κλάδου ψηφισμένη από τις τρεις Παρατάξεις. Όχι η αυτοαξιολόγηση της Κεραμέως ή του Γαβρόγλου, αλλά η αυτοαξιολόγηση. Και αν οι θέσεις μας σας ενοχλούν τώρα γιατί δεν σας ενοχλούσαν τότε, γιατί ψηφίσατε μαζί μας; Γιατί; Αυτή είναι η διαφορά μας. Ότι δεν εμείς έχουμε αντιπολιτευτικά σύνδρομα, ούτε συμπολιτευτικά. Είμαστε με τον κλάδο. Εσείς διαμορφώνετε τις θέσεις σας ανάλογα με το ποιος κυβερνάει. Παθαίνετε αλαλία όταν κυβερνάει το κόμμα σας και «επανάσταση» όταν χάνει την εξουσία. Εμείς και τότε με τον Γαβρόγλου τα ίδια λέγαμε και τώρα με την Κεραμέως πάλι τα ίδια. Τότε δεν σας πείραζε, τώρα σας ενοχλεί!

Εάν εμείς είχαμε την ευθύνη και μπορούσαμε να εφαρμόσουμε αυτό που εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να κάνει το συνδικάτο, θα προσπαθήσαμε να βάλουμε στην πρώτη γραμμή το αίτημα για δεύτερο εκπαιδευτικό στην τάξη. Προσέξτε τώρα το αδιέξοδο των αιτημάτων μας σε κάποιες περιπτώσεις. Ας υποθέσουμε ότι έβγαινε μία «καλή» κυβέρνηση, που θα ήθελε να υλοποιήσει όλα τα αιτήματα του κλάδου, κάτι σαν το ΠΑΣΟΚ του 1981 δηλαδή, που όσο περνάει ο καιρός το αναπολείτε και περισσότερο. Αν μας έλεγε ο Αντρέας, ότι «θέλει να υλοποιήσει το αίτημα της Διδακταλικής Ομοσπονδίας για μία εκπαιδευτικό προς 15 μαθητές στο νηπιαγωγείο», δεν θα μπορούσε γιατί δεν υπάρχουν κτήρια. Γιατί για να γενικευθεί η δίχρονη προσχολική χρειάστηκαν τρία χρόνια και κάποια τμήματα στεγάζονται ακόμα σε κοντέινερ.

Άρα πώς μπορούμε να λέμε ότι αυτό το αίτημα το έχω ως ΔΟΕ και να μένουμε αποκλειστικά σ' αυτό και να μην είμαστε ευέλικτοι και αποτελεσματικοί διεκδικώντας, με δεδομένο ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα υλοποίησής του, σε όποιο νηπιαγωγείο ο αριθμός των μαθητών είναι μεγαλύτερος από 15 και υπάρχουν ιδιαίτερες δυσκολίες και ειδικά εκπαιδευτικά περιβάλλοντα, με προσφυγόπουλα, με παιδιά με ειδικές ανάγκες, εκεί να υπάρχει δεύτερος εκπαιδευτικός τάξης ώστε να μην είναι μόνη της η νηπιαγωγός. Δεύτερη νηπιαγωγός τάξης και όχι εκπαιδευτικός παράλληλης στήριξης η οποία ασχολείται μόνο με ένα παιδί.

Αν εμείς μπορούσαμε να υλοποιήσουμε τις δικές μας θέσεις, στο ολοήμερο θα βάζαμε ως πρώτο θέμα, ακόμα και μπροστά απ' την αποκατάσταση του υπεύθυνου δασκάλου του ολοήμερου, το ξέξψη: άρση του διαχωρισμού πρωινού υποχρεωτικού σχολείου που σχολάει στη μία και τέταρτο και απογευματινού προαιρετικού που σχολάει στις τέσσερις, που έκανε η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, που είναι ένα εγκληματικό λάθος το οποίο

μπορεί ακόμα αυτή τη στιγμή να μην έχει κοστίσει αλλά αν θέλουμε να δούμε όχι στο απώτερο μέλλον αλλά στο κοντινό, μπορεί να δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στο ολόημερο σχολείο και στη σχέση μας με τους Δήμους. Και τότε να γίνει αυτό το οποίο φοβόμαστε όλοι, όχι τα σχολεία να πάνε στους Δήμους, που το Σύνταγμα λέει άλλα, αλλά κομμάτι του σχολείου να πάει στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το κομμάτι αυτό που έχει χαρακτηριστεί ως προαιρετικό, δηλαδή το ολόημερο.

Αυτό θα έπρεπε να είναι το πρώτο θέμα και δεν έχει συζητηθεί ποτέ και από κανέναν σας γιατί δεν θέλετε να αγγίζετε θέματα που θυμίζουν την τραγική διακυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Σημαντικό επίσης θέμα είναι να υπάρξει η αποκατάσταση του υπεύθυνου δασκάλου του ολόημερου, που επίσης κατέργησε η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Αν εμείς είχαμε τη δυνατότητα να εφαρμόσουμε αυτά που έχουμε στο παραταξιακό μας μυαλό, θα χρηματοδοτούσαμε την πραγματοποίηση έρευνας προκειμένου να αποδειχθεί πόσο αυξήθηκαν οι δαπάνες των οικογενειών από το γεγονός ότι το ολόημερο σχολείο απαξιώθηκε και με αυτό ως επιχείρημα να διεκδικήσουμε να ξαναγουρίσει το ολόημερο σχολείο έτσι όπως το οραματίστηκε ο κλάδος.

Αν εμείς είχαμε την ευθύνη και μπορούσαμε να επιβάλλουμε στο συνδικάτο τις θέσεις μας, θα βάζαμε ως αίτημα και θα απαιτούσαμε να υπάρξει η θεσμοθέτηση ρήτρας, συνταξιοδότησης και διορισμών, η οποία να είναι σε μία σχέση ένα προς ένα, ανά έτος. Για κάθε συνταξιοδότηση, τουλάχιστον μία νέα πρόσληψη.

Αν εμείς είχαμε την πρώτη ευθύνη, θα παλεύαμε το ακαταδίωκτο των εκπαιδευτικών να έχει θεσπιστεί, ώστε να μην σέρνονται οι συνάδελφοί μας από τον κάθε ανώριμο, προβληματικό και συμπλεγματικό στα δικαστήρια, επειδή εφαρμόζουν τη νομοθεσία με την οποία ο γονέας διαφωνεί.

Αν εμείς είχαμε την ευθύνη, θα παλεύαμε οι διορισμοί να είναι με βάση τις πραγματικές ανάγκες των σχολείων και όχι με βάση τις ισορροπίες ανάμεσα στους κλάδους, για να μην διαταράζουμε τη σχέση μας με τους συντρόφους μας στη δευτεροβάθμια. Γιατί δεν είναι δικαιοσύνη να λες διορισμοί 50% στην πρωτοβάθμια και 50% στη δευτεροβάθμια, όταν τα κενά είναι 70% στην πρωτοβάθμια και 30% στη δευτεροβάθμια. Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι όχι να υποστηρίζουμε «το σπίτι μας», αλλά να υποστηρίζουμε το δίκαιο και το δίκαιο λέει διορισμοί με βάση τις ανάγκες και όχι με βάση τις ισορροπίες, όπως έγινε μέχρι τώρα από αυτή την κυβέρνηση, που δεν είμαστε κομπλεξικοί

να μην δούμε και να μην αναγνωρίσουμε εμείς ως παράταξη και εσείς πείτε ότι θέλετε, ότι έχει κάνει πολλές χιλιάδες διορισμούς, που αν μας το έλεγαν πριν εκλεγούν εγώ θα υπέγραφα ότι δεν θα το υλοποιούσαν ποτέ.

Αν εμείς είχαμε τη δυνατότητα να εφαρμόσουμε την πολιτική μας στο συνδικάτο, με δεδομένη την απίστευτη γραφειοκρατία, θα διεκδικούσαμε γραμματειακή υποστήριξη στα πολυθέσια, αλλά και στα ολιγοθέσια σχολεία. Πώς μπορεί να γίνει γραμματειακή υποστήριξη στα ολιγοθέσια σχολεία; Απ' τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς. Να υπάρχουν ώρες γραμματειακής υποστήριξης και στο νηπιαγωγείο και στο ολιγοθέσιο δημοτικό, οι οποίες αν δεν μπορούν να καλυφθούν να χρεώνονται ως υπερωρίες.

Εάν εμείς είχαμε τη δυνατότητα, θα προσπαθούσαμε να αναδείξουμε το τεράστιο κτηριακό πρόβλημα των σχολείων. Θα απαιτούσαμε σύγχρονα βιοκλιματικά σχολεία, με ενεργειακή αυτονομία. Θα προσπαθούσαμε και θα παλεύαμε να ενταχθεί στο Ταμείο Ανάκαμψης η αγορά κτηρίων στα μεγάλα αστικά κέντρα που δεν υπάρχουν οικοπέδα, για να μετατραπούν σε νηπιαγωγεία.

Εάν εμείς είχαμε την ευθύνη, θα είχαμε αναδείξει στην κοινωνία πως το υπουργείο δεν μπορεί να μιλά για αποτελεσματική τηλεεκπαίδευση χωρίς να δίνει θεσμοθετημένα στα παιδιά το κατάλληλο υλικό. Έτσι λοιπόν θα έπρεπε να διεκδικηθεί από τη ΔΟΕ, σε κάθε μαθητή που πηγαίνει στην πρώτη δημοτικού να χορηγείται ένα τάμπλετ. Σε κάθε μαθητή που θα πηγαίνει στην έκτη δημοτικού να δίνεται ένας φορητός υπολογιστής. Να υπάρχει βάουτσερ ψηφιακού εκσυγχρονισμού για τους εκπαιδευτικούς κάθε τριετία, για να ανανεώνουν τον εξοπλισμό τους.

Επίσης, θα παλεύαμε ένα ακόμη αίτημα. Η ΔΟΕ κάθε χρόνο δίνει 100.000 ευρώ και καλά κάνει για να εξασφαλίσει κατασκηνώσεις για 500 παιδιά εκπαιδευτικών. Ταυτόχρονα δεν έχει διατυπώσει ούτε ένα αίτημα διεκδίκησης που να λέει ότι απαιτούμε από το κράτος μαζί με τα παιδιά των άλλων εργαζόμενων να έχουμε κατασκηνώσεις και για τα παιδιά των εκπαιδευτικών. Όμως με όλα αυτά εσείς δεν ασχολείστε καθώς δεν ανατρέπουν ούτε φθείρουν τον καπιταλισμό, την Ευρωπαϊκή Ένωση και την αστική δημοκρατία, όπως φαντασιώνεστε ότι θα κάνετε με τις μονότονα προβλεψιμες δράσεις σας. Αυτά θεωρείτε ότι είναι για εμάς τους γραφειοκράτες. Εσείς ασχολείστε με άλλα ζητήματα...

Αν ως Παράταξη είχαμε την ευθύνη της ΔΟΕ, θα προσπαθούσαμε να δημιουργήσουμε Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας αποτελούμενο από τη ΔΟΕ,

την ΟΛΜΕ, την ΟΙΕΛΕ, τα Κόμματα, το ΙΕΠ, τα Πανεπιστήμια, τους γονείς. Και θα συζητούσαμε εμείς, αφού η κυβέρνηση δεν το κάνει, για τα ζητήματα της Παιδείας με όλους αυτούς οι οποίοι εμπλέκονται.

Θα δημιουργούσαμε Επιστημονικό Συμβούλιο της ΔΟΕ, με επιστήμονες υψηλού επιπέδου και κύρους απ' τα Παιδαγωγικά Τμήματα της Ελλάδας και του εξωτερικού, ώστε να έχουμε τη δυνατότητα της τεκμηρίωσης σύγχρονων προοδευτικών παιδαγωγικών θεμάτων, που θα μας ανεβάζουν στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας. Να είναι ακόμα ψηλότερα ο δάσκαλος σε κάθε του μορφή και έννοια απ' ό,τι είναι αυτή τη στιγμή.

Θα θεσμοθετούσαμε ετήσια σύσκεψη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ με τους Προέδρους των Παιδαγωγικών Τμημάτων, γιατί μας αφορά τι είδους εκπαίδευση παρέχεται στους αυριανούς μας συναδέλφους.

Αν είχαμε την κύρια ευθύνη και δυνατότητα, θα θεσπίζαμε ετήσια χρηματοδότηση από τη ΔΟΕ, διδακτορικών εργασιών, με θέματα που θα προσδιόριζε η ΔΟΕ, για να δώσουμε τη δυνατότητα ουσιαστικής έρευνας σε ζητήματα που αφορούν τους εκπαιδευτικούς και ανάδειξης θεμάτων ιστορίας της εκπαίδευσης, των αγώνων του συνδικαλιστικού κινήματος αλλά και σύγχρονης παιδαγωγικής.

Αν εμείς είχαμε την ευθύνη θα μετασηματίσαμε το εκπαιδευτικό Συνέδριο Ελλάδας - Κύπρου (ΔΟΕ - ΠΟΕΔ), σε Συνέδριο Νότιας Ευρώπης σε πρώτο χρόνο, για να έρθουμε σε επαφή με τη σύγχρονη παιδαγωγική σκέψη και τη σχολική πραγματικότητα και να δούμε τι εκπαιδευτικές συνθήκες επικρατούν σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη και ιδιαίτερα στο τμήμα της που έχει πολλά κοινά στοιχεία με τη Χώρα μας.

Αν είχαμε την αποκλειστική ευθύνη και μπορούσαμε να επιβάλλουμε τις Παραταξιακές μας απόψεις ως θέσεις ΔΟΕ, στο ΙΠΕΜ δεν θα ορίζαμε ως μέλη ΔΣ συνδικαλιστικά στελέχη. Θα κάναμε ανοιχτή προκήρυξη στον κλάδο και θα ζητούσαμε να στελεχωθεί από συναδέλφους αυξημένων προσόντων που δεν θα τους επέλεγαν οι παρατάξεις όπως γίνεται τώρα αλλά ένα Επιστημονικό Συμβούλιο υψηλού παιδαγωγικού κύρους αποτελούμενο από Καθηγητές των Παιδαγωγικών Τμημάτων των Πανεπιστημίων της Χώρας.

Έτσι η ΔΟΕ θα είχε τη δυνατότητα παραγωγής τεκμηριωμένων επιστημονικών θέσεων σε θέματα που απασχολούν την εκπαίδευση όπως για παράδειγμα αυτοαξιολόγηση, αξιολόγηση κλπ. Μόλις ολοκληρωνόταν από το ΙΠΕΜ το επιστημονικό

σκέλος θα ξεκινούσε διαδικασία συνεδρίων, ημερίδων σε όλη τη Χώρα με τη συμμετοχή όλων των εκπαιδευτικών της βάσης οι οποίοι θα πρόσθεταν στο επιστημονικό κομμάτι και την εμπειρία αυτού που εργάζεται καθημερινά την τάξη, ώστε η προσέγγιση να είναι ολοκληρωμένη. Έτσι η Ομοσπονδία θα ήταν τεκμηριωμένη, με στέρεες και σύγχρονες απόψεις και θα είχε πλήθος επιχειρημάτων για την ορθότητα των θέσεων της.

Αν εμείς είχαμε την ευθύνη της ΔΟΕ και μπορούσαμε να επιβάλλουμε τις παραταξιακές μας θέσεις, ως θέσεις ΔΟΕ, θα δημιουργούσαμε γραφείο τύπου της ΔΟΕ με έμμισθο δημοσιογράφο και θα είχαμε πάγια μηνιαία κονδύλια τα οποία θα διαθέταμε για προβολή των θέσεων μας, στον τύπο έντυπο και ηλεκτρονικό.

Εάν είχαμε την ευθύνη, θα είχαμε μεγαλώσει τη νομική κάλυψη των συναδέλφων με πρόσληψη δικηγόρου με πολύ χαμηλό ποσό και όχι με μόνιμη σχέση εργασίας, που θα βρισκόταν καθημερινά τουλάχιστον δύο ώρες στα γραφεία της ΔΟΕ, ώστε να έχουν τη δυνατότητα οι Πρόεδροι των Συλλόγων και τα υπόλοιπα συνδικαλιστικά στελέχη να θέτουν τα ερωτήματά τους, να παίρνουν άμεσες απαντήσεις και όχι μετά από μήνες αναμονής ή και καθόλου καθώς και συμβουλές και προτάσεις διαχείρισης των ζητημάτων που τους απασχολούν.

Αν εμείς είχαμε την ευθύνη και μπορούσαμε να κάνουμε όσα έχουμε στο μυαλό μας, θα αποφασίζαμε με έξοδα της ΔΟΕ από τις συνδρομές των μελών μας να χτίζεται κάθε χρόνο ένα νηπιαγωγείο σε μικρές νησιωτικές και απομακρυσμένες περιοχές. Αυτό είναι ένα κονδύλι που μπορεί να καλυφθεί. Κάθε Σεπτέμβρη με την έναρξη της σχολικής χρονιάς η ΔΟΕ θα παραβρισκόταν στον αγιασμό του σχολείου αυτού και στη συνέχεια θα έδινε συνέντευξη τύπου όπου θα έδειχνε τι πρόσφερε ο κλάδος από τις συνδρομές των μελών του και πώς πρέπει να είναι τα δημόσια σχολεία και στη συνέχεια θα έδειχνε τριτοκοσμικές σκηνές από νηπιαγωγεία της Χώρας σε υπόγεια μισθωμένων κτηρίων, αναδεικνύοντας τη διαφορά αλλά και την αδιαφορία του κράτους και της τοπικής αυτοδιοίκησης. Αυτό θα λειτουργούσε ως μοχλός πίεσης προς τις κυβερνήσεις.

Όλα αυτά βέβαια, μία τέτοιου είδους συζήτηση και τοποθέτηση, σας φαίνεται ως ανορθογραφία. Αυτό θεωρείτε ότι δεν είναι συνδικαλισμός και ίσως δεν έχετε άδικο αν σκεφτεί κανείς πως λειτουργεί το συνδικαλιστικό κίνημα. Εμείς θα το ορίσουμε ως μετασυνδικαλισμό και θα αγωνιστούμε στο μέλλον να είναι η κυρίαρχη λογική του κινήματος. Για να πω την αλήθεια δεν αισιοδοξώ ότι κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει στο κοντινό μέλλον.

Όμως μέσα σ' αυτή την αίθουσα και έξω απ' αυτή και παντού στα σχολεία και σε όλους τους συνδικαλιστικούς χώρους, υπάρχουν δημιουργικές δυνάμεις. Αυτές πρέπει να τις αθροίσουμε, όχι όμως στη λογική ενός ομογενοποιημένου παρακμιακού συνδικαλισμού που θα λείει όχι σε όλα, όπως γίνεται σήμερα από την πλειοψηφία του απερχόμενου ΔΣ της ΔΟΕ. Αυτές τις δυνάμεις πρέπει να τις αθροίσουμε στη βάση της δημιουργίας ενός πλειοψηφικού ρεύματος, πραγματικά προοδευτικού, που θα κατακτά νίκες και όχι θα «βαφτίζει» διαρκείς ήττες σε μεγαλειώδεις νίκες. Για ένα καλύτερο σχολείο, που αξίζει στα παιδιά του ελλη-

νικού λαού, σε όλα τα παιδιά, όχι του ελληνικού λαού μόνο, αλλά και στα προσφυγόπουλα και σε όλα τα παιδιά που πρέπει να είναι στα σχολεία μας.

Εμείς σ' αυτή τη λογική είμαστε διατεθειμένοι να συμβάλλουμε. Ξέρουμε ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι, ούτε ότι θα γίνουμε ποτέ, αλλά μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα, αλλάζοντας πρώτα έστω και λίγο εμείς οι ίδιοι. Για να ενώσουμε τις φωνές μας, για να ενώσουμε τη δύναμή μας, για να δημιουργήσουμε ένα σχολείο που θα καμαρώνουμε όλοι, που δώσαμε τη μάχη αυτή. Σε αυτό τον αγώνα σας καλούμε. Η ΔΗΣΥ θα είναι εκεί για μια ακόμη φορά.

ΜΑΝΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

ΤΑΜΙΑΣ ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, πριν από λίγες ημέρες γιορτάσαμε τα 100 χρόνια από την ίδρυση της Ομοσπονδίας. Δανειζόμενος μια ιστορική αναφορά από την ομιλία του Προέδρου της Δ.Ο.Ε. Θανάση Κικινή, θα ήθελα να τονίσω πως πριν από 100 χρόνια, οι πόθοι των δασκάλων που το 1873 ίδρυσαν τον Ελληνικό Διδασκαλικό Σύλλογο για τον σχηματισμό της Ομοσπονδίας, πήραν σάρκα και οστά. Απέκτησαν υπόσταση και το καράβι που λέγεται Δ.Ο.Ε. πλέει από τότε αδιάκοπα στις θάλασσες της υπεράσπισης της δημόσιας εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών είτε με νηνεμία, είτε με φουρτούνες, αποφεύγοντας σκοπέλους και ανταρσίες.

Κυρίαρχο αίτημα εκείνη την εποχή, κάτω από συνθήκες δύσκολες έως εχθρικές, ήταν αυτό της μισθολογικής αποκατάστασης. Ο τότε Υπουργός Παιδείας, της κυβέρνησης Δημητρίου Γούναρη, Κωνσταντίνος Πολυγένης που εκτός από Υπουργός Παιδείας ήταν και Πρύτανης του Πανεπιστημίου, όταν η τότε Διοίκηση της Δ.Ο.Ε. του απεύθυνε το συγκεκριμένο αίτημα, απάντησε: «πού το βρήκατε γραμμένο να μου κάνετε παρέες και να έρχεστε εσείς να τους αντιπροσωπεύετε; Όποιος θέλει να υποβάλλει παράπονα να τα υποβάλλει μόνος του εις το Υπουργείο και όχι δια άλλων».

Η Δ.Ο.Ε. όμως, συνάδελφοί μου, δεν υποβάλλει παράπονα. Δεν το έκανε τότε, δεν το κάνει

και τώρα. Η Δ.Ο.Ε. διεκδικεί, η Δ.Ο.Ε. προτείνει, η Δ.Ο.Ε. παρεμβαίνει, η Δ.Ο.Ε. αγωνίζεται.

Όσα χρόνια υπηρετώ τη δημόσια εκπαίδευση με κατατρέχει το «άλλαξε ο Μανωλιός και έβαλε τα ρούχα του αλλιώς», ίσως και λόγω ονόματος, μιας και κάθε υπουργός παιδείας ονειρεύεται μία μεταρρύθμιση που θα αφήσει εποχή. Και πραγματικά υπήρξαν υπουργοί παιδείας που έγραψαν μεταρρύθμιση και όντως άφησαν «εποχή»!

Ποιον και ποια να θυμηθούμε; Την κα Διαμαντοπούλου; Την υπουργό της φωτοτυπίας; Των σαρωτικών συγχωνεύσεων, υποβιβασμών και καταργήσεων σχολικών μονάδων; Του πρώτου σχεδίου αποδόμησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τον Νόμο 4009/2011, που πολλοί εδώ μέσα χειροκροτούν και μέχρι σήμερα και θεωρούν ότι πρόσφερε μνημειώδες έργο στην εκπαίδευση;

Ή τον άξιο συνεχιστή της, τον κ. Αρβανιτόπουλο, με τα σχέδια «Αθηνά» για τα Πανεπιστήμια

και το περιβόητο Προεδρικό Διάταγμα 152/2013; Ή τον κ. Φίλη που άλλαξε μέσα σε μία μέρα το ολόημερο σχολείο κουτσουρεύοντάς το δραματικά; Ή την τωρινή Υπουργό Παιδείας που «κρατάει μούτρα» στην Ομοσπονδία και δεν θέλει να συνομιλεί θεσμικά μαζί μας αλλά διεκδικεί με αξιώσεις την είσοδό της στις πιο υψηλές θέσεις του καταλόγου με τους πιο αντι-δημοφιλείς Υπουργούς Παιδείας της μεταπολίτευσης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν πρέπει να αναλωνόμαστε εδώ μέσα στο τι κάνουν ή δεν κάνουν οι εκάστοτε Υπουργοί Παιδείας. Αυτοί υλοποιούν τις εντολές που έχουν από τις κυβερνήσεις τους. Αυτό που πρέπει όλοι να αναρωτηθούμε είναι ποιος είναι ο ρόλος ο δικός μας.

Αισθάνομαι, πραγματικά, πως σε διαδικασίες όπως αυτή εδώ της Γενικής Συνέλευσης, όλοι όσοι βρισκόμαστε εδώ και έχουμε εμπλακεί στη λειτουργία της Ομοσπονδίας, έχουμε πραγματικά μία ευκαιρία. Να αναλογιστούμε τι; Είτε έχοντας τον ρόλο του μέλους του Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, είτε του αντιπροσώπου στη Γενική Συνέλευση, είτε του αιρετού σε Υπηρεσιακό Συμβούλιο, είτε του μέλους σε ένα Διοικητικό Συμβούλιο ενός Συλλόγου Εκπαιδευτικών, έχουμε γράψει και γράφουμε ένα μέρος της ιστορίας της.

Και θα ήταν πολύ χρήσιμο συναισθανόμενοι την ευθύνη απέναντι στον κάθε έναν εκπαιδευτικό μέλος του κλάδου μας να απαντήσουμε ατομικά αλλά και παραταξιακά σε ένα ερώτημα ή σε μια σειρά ερωτημάτων πολύ απλά αλλά ταυτόχρονα πολύ δύσκολα και πολύ σκληρά: τι έχουμε κάνει εμείς για τον κλάδο μας; Πόσο πραγματικά έχουμε συμβάλει στην ενότητά του; Πόσο επιδιώκουμε τη μέγιστη εμπλοκή των συναδέλφων; Έχουμε στηρίξει και περπατήσει τις αποφάσεις του ή έχουμε οχυρωθεί πίσω από τη διαφοροποίησή μας; Πόσο έχουμε πέρα από την καλοπροαίρετη και σκληρή κριτική, που είναι πάντα ευπρόσδεκτη, πόσο έχουμε λοιδορήσει λυσσαλέα και με «ανθρωποφαγικές» πινελιές δημοκρατικά ειλημμένες αποφάσεις και σε πολλές περιπτώσεις και αυτούς που τις πήραν; Γιατί, δυστυχώς, το τελευταίο διάστημα έχουμε γίνει όλοι μάρτυρες τέτοιων πολιτικοσυνδικαλιστικών επιλογών, συμπεριφορών και κατηγοριών για «συνδικαλιστικά τσογλάνια» και «συνδικαλιστικούς νάνους». Γιατί, συνάδελφοί μου, ξεπερνάνε τα όρια της πολιτικής αντίθεσης και διαπάλης όσοι αντιλαμβάνονται μ' αυτό τον τρόπο το ήθος στην άσκηση του συνδικαλισμού.

Και το κλείνω εδώ λέγοντας πως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να εκλαμβάνουν την επιλογή μας να μην τους ακολουθήσουμε και κάνουμε «δάπεδο» το επίπεδο της συνδικαλιστικής αντιπαρά-

θεσης που επιδιώκουν, ως αδυναμία. Αν προκληθούμε, όταν προκληθούμε θα απαντήσουμε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αποτελεί κοινό τόπο η διαπίστωση ότι όλοι βιώνουμε δραματικές αλλαγές στο περιεχόμενο και τη δομή της εκπαίδευσης. Ακόμα και στο ρόλο του ίδιου του εκπαιδευτικού. Οι πολιτικές με τις οποίες ερχόμαστε αντιμέτωποι είναι ξεκάθαρα πολιτικές που επικοινωνιακά και μόνο ευαγγελίζονται το καινοτόμο και το σύγχρονο, αλλά στην πραγματικότητα αυτό που επιδιώκουν είναι τι; Η συρρίκνωση του δημόσιου χαρακτήρα της εκπαίδευσης, των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών.

Και απέναντι σ' αυτές τις πολιτικές η παράταξη που εκπροσωπώ κάνει σαφείς και ξεκάθαρα επιλογές. Αποδομεί, λοιπόν, με επιστημονικό και παιδαγωγικό λόγο και επιχειρήματα πρωτοβουλίες με αντικειμενικό πρόσημο, προτείνει, ψηφίζει και στηρίζει τις αποφάσεις του κλάδου και δίνει με συνέπεια κάτω από την ομπρέλα των Συλλόγων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και κυρίως της Δ.Ο.Ε. όλες τις μάχες για κάθε κομβικό ζήτημα που απασχολεί εκπαίδευση και εκπαιδευτικούς.

Και να είμαστε ξεκάθαροι μεταξύ μας. Εδώ μέσα πρέπει και θα λέμε αλήθειες. Δεν έχουν μπει όλοι στο καράβι της Ομοσπονδίας. Δεν έχουν μπει όλες οι πτέρυγες. Ούτε και όλοι από κάθε πτέρυγα. Κάποιοι αποφάσισαν να κάτσουν στην ακτή και να πετροβολούν. Επιλογή δική τους είναι. Όπως και είναι δικιά μας επιλογή να ασκήσουμε την κριτική μας. Καλόπιστα και πάντα με κριτικό πρόσημο και πολιτική αναφορά.

Απέναντι, λοιπόν, στις κούφιας φωνές απειλών, τρομοκράτησης, παραπληροφόρησης, διαστρέβλωσης και χλευασμού των αποφάσεων του κλάδου, απέναντι σε φιλικά «κλεισίματα ματιού» για παροχή προστασίας και κάλυψης απ' αυτούς που δεν ξέρουν τι κάνουν, που δεν τηρούν τα όσα προβλέπουν, δήθεν, οι Νόμοι, οι απλοί συνάδελφοι της βάσης, της καθημερινής πράξης μας στα σχολεία αγκάλισαν και συμμετείχαν στις μάχες αυτές. Γιατί αντιλήφθηκαν ότι οι προσπάθειες αυτές δεν ήταν προσπάθειες στείρας αντιπαράθεσης του μηδενισμού των πάντων στη λογική του «όχι σε όλα», αλλά προσπάθειες προάσπισης του χαρακτήρα της εκπαίδευσης και των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Μάχες όπως η μη συμμετοχή στις εκλογές των αιρετών τον Νοέμβριο του '20, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, με τα σχολεία να λυγίζουν από την πανδημία, προχώρησε με αδιαλλαξία στις προγραμματισμένες για το Σάββατο 7 Νοεμ-

βρίου του 2020 εκλογές για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Αποτέλεσμα; Σε σύνολο 88.000 εκπαιδευτικών για τις εκλογές το 95% αποφασίζει να απέχει. Δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ακολούθησαν συντεταγμένα τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας, μακριά από παραινήσεις και κελεύσματα αυτών που προσπάθησαν είτε ήταν από την πλευρά του Υπουργείου είτε από αυτούς που ήθελαν να παρωθήσουν στη συμμετοχή στην ψηφοφορία, και γύρισαν την πλάτη τους σε μια λογική αυταρχισμού, σε μια λογική προπαγάνδας, σε μια λογική «εντέλλεσθε», σε μια λογική άρνησης της απόσυρσης και αποδοχής της παραίτησης των υποψηφίων. Η πραγματικότητα είναι και δεν μπορεί κανείς να την αμφισβητήσει ότι το 95% των συναδέλφων με αυτή ακριβώς τη στάση και την επιλογή τους παρέδωσαν μαθήματα δημοκρατίας, αξιοπρέπειας, αυτοσεβασμού και συλλογικότητας.

Γιατί, συνάδελφοί μου, το επίδικο δεν ήταν η συμμετοχή στην ηλεκτρονική ψηφοφορία, όσο και αν προσπαθούν κάποιοι έντεχνα και σκόπιμα να το παρουσιάζουν έτσι. Γιατί περιορίζουν με αυτό τον τρόπο τη συζήτηση και δεν αναφέρονται στην αδυναμία των συναδέλφων υποψηφίων, εξαιτίας των πολύ δύσκολων επιδημιολογικών συνθηκών και δεδομένων, να επισκεφθούν τα σχολεία, να γνωστοποιήσουν την υποψηφιότητά τους, να συζητήσουν με τους συναδέλφους τους, να ζητήσουν την ψήφο σε μια διαδικασία ζωντανή, σε μια διαδικασία δημοκρατική, σε μια διαδικασία αλληλεπίδρασης, ανταλλαγής σκέψεων και διαλόγου.

Ακόμα και την τελευταία στιγμή ζητήσαμε ως κλάδος οι εκλογές ανάδειξης αιρετών να πραγματοποιηθούν όταν θα υπάρξουν καλύτερες υγειονομικές συνθήκες, που θα καθιστούσαν τη διενέργειά τους ασφαλή, σε εργάσιμη ημέρα, χωρίς άδεια και με παράταση της θητείας των μέχρι τότε αιρετών, κάτι που προβλεπόταν και από την κείμενη νομοθεσία.

Στις 3 Νοεμβρίου του 2020 ζούμε το εξής παράδοξο: την ώρα που το Υπουργείο Παιδείας και η τότε Γενική Γραμματέας κα Γκίκα υπογράφει την απόφαση να γίνουν εκλογές ηλεκτρονικά, ο Υπουργός Εσωτερικών δίνει παράταση σε όλα τα Υπηρεσιακά Συμβούλια στον υπόλοιπο δημόσιο τομέα. Αυτή, λοιπόν, η αντιφατική συμπεριφορά δείχνει και αποδεικνύει τον απαξιοτικό τρόπο συμπεριφοράς προς τους εκπαιδευτικούς.

Συνάδελφοί μου, γνωρίζαμε ότι όσο «δύσκολη» ήταν η απόφαση που στηρίχθηκε, άλλο τόσο ή και περισσότερο δύσκολη θα ήταν η επόμενη μέρα. Ιδιαίτερα μετά την αχαρακτήριστη νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης να ψηφίσει

το άρθρο 123 του νόμου 4763 τον Δεκέμβριο του '20, πολύ μετά τις εκλογές, σύμφωνα με το οποίο ο εργοδότης, το Υπουργείο Παιδείας δηλαδή, ορίζει κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης, μακριά από τη δημοκρατική αντίληψη της επιλογής από τις οικείες συνδικαλιστικές οργανώσεις τον εκπρόσωπο των εργαζομένων. Καταστρατηγείται, λοιπόν, «εν τοις πράγμασι» κάθε λογική γνήσιας εκπροσώπησης των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Γιατί; Γιατί πολύ απλά μετά τους δύο πρώτους ουδείς άλλος θεωρείται υποψήφιος. Έρχεται η διοίκηση και ορίζει αιρετούς. Και φανερώνει ξεκάθαρα τον σχεδιασμό για την κατάργηση του θεσμού των αιρετών εκπροσώπων.

Αυτό πρέπει να αλλάξει. Αυτό πρέπει να το αντιπαλέψουμε. Και ο αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα και της συνδικαλιστικής ελεύθερης δράσης πρέπει να είναι διαρκής. Τον ακολούθησαν αυτό τον δρόμο όλοι οι συνάδελφοί μου; Όχι. Είχαμε παρατάξεις, είχαμε να πω συνδικαλιστικά σχήματα και εκφάνσεις που δεν κατάφεραν να γράψουν ούτε μία παράγραφο υπέρ της απόφασης της Ομοσπονδίας για αποχή και όψιμα κρύφτηκαν πίσω από το πολύ χαρούμενο κλίμα του 95%. Έχουν επενδύσει στη λήθη του κλάδου και με τη διχαστική και χλευαστική τους προς τις δημοκρατικές αποφάσεις στάση τους έχουν λησσορήσει όλες τις άλλες παρατάξεις. Εξακολουθούν και βλέπουν τον εχθρό μέσα στον κλάδο και δίνουν μια ιδιότυπη άφεση αμαρτιών στην πολιτική ηγεσία.

Και επειδή οι εκλογές των αιρετών είναι πολύ κοντά, με οδηγό, λοιπόν, και απαντάμε ξεκάθαρα την υπεύθυνη και συνεπή μας στάση, εξακολουθούμε και δίνουμε τον αγώνα να στηρίξουμε, να υπερασπιστούμε, να ενισχύσουμε τον θεσμό του αιρετού. Ενός θεσμού που έχει δώσει πολύ θετικά δείγματα γραφής στην τήρηση της νομιμότητας, της διαφάνειας, της δικαιοσύνης και της ισονομίας των κλάδων. Να δούμε, λοιπόν, το μέλλον του θεσμού. Γιατί πιστεύουμε, πιστεύαμε και θα πιστεύουμε ότι ο αιρετός εκπρόσωπος είναι ο θεματοφύλακας της ισονομίας, της αξιοκρατίας, της υπεράσπισης των δικαιωμάτων όλων των εκπαιδευτικών, της νομιμότητας και της διαφάνειας. Σε αυτόν τον δρόμο έχουμε ταχθεί ως κίνηση να πορευτούμε. Και αυτό θα το κάνουμε μέχρι κεραίας. Να μην υπάρχει καμία αμφιβολία.

Δώσαμε όμως και άλλες μάχες. Μάχες για την απεργία - αποχή από την πρώτη φάση υλοποίησης της Υπουργικής Απόφασης για τον συλλογικό προγραμματισμό, την εσωτερική - εξωτερική αξιολόγηση ως προς το εκπαιδευτικό έργο. Με ομόφωνη, τονίζω, απόφαση της Ομοσπονδίας τον Φλεβάρη

του '21, που αγκαλιάστηκε απ' τον κλάδο σε ποσοστό πάνω από 97%.

Μάχες για τη δεύτερη φάση της αξιολόγησης τον Σεπτέμβριο του '21, που συσπείρωσε πάνω από 90% στην απεργία - αποχή. Μάχες που οδήγησαν σε μια συντριπτική συμμετοχή στην απεργιακή κινητοποίηση τον Οκτώβριο του 2021, την ημέρα που το Υπουργείο Παιδείας έστειλε στο Εφτείο τη Διδασκαλική Ομοσπονδία, σε ποσοστό πάνω από 70%. Μάχες που συνεχίζονται είτε αρέσει - είτε όχι σε μερικούς μέχρι σήμερα, με τα ενιαία κείμενα σε ένα ποσοστό που ξεπερνάει το 50% σε Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, σεβόμενοι πάντα τις αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων.

Βέβαια και σε αυτή την προσπάθεια, προσπάθεια που έγινε απ' όλους, έχουν εμφανιστεί φαινόμενα συνδικαλιστικής «κωλοτούμπας» και αδιόφορου σφυρίγματος από σχήματα που άλλαξαν άρδην τη στάση τους, ξέχασαν ότι έχουν ψηφίσει τη θέση της Ομοσπονδίας από την 88^η Γενική Συνέλευση που είναι οδηγός για όλη τη στάση μας μέχρι σήμερα και κάλεσαν τους συναδέλφους «μετά βαιών και κλάδων» να συμμετέχουν στην εφαρμοζόμενη αξιολόγηση για να μην χάσουν τη θέση τους. Να μην τιμωρηθούν, να μην τους επιβληθεί πρόστιμο στέρησης μισθού ενός μηνός. Να μην τιμωρηθούν με μη μονιμοποίηση οι νεοδιόριστοι, να μην προσληφθούν οι αναπληρωτές την επόμενη χρονιά. Να μην τα ξεχνάμε αυτά. Και υπήρχαν και κάποιοι άλλοι εδώ μέσα που εμμονικά ξέχασαν και «κόλλησαν» σε μία αρχική απόφαση ενώ σαν χώροι είχανε μπει στη διαδικασία της απεργίας - αποχής με τον ενιαίο τρόπο των κειμένων από το Προεδρικό Διάταγμα 152.

Και κλείνω με μία αναφορά που απασχόλησε και απασχολεί πολλούς συναδέλφους και κυρίως αναπληρωτές. Διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών. 4.500 διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών και μελών ειδικού εκπαιδευτικού και πολιτικού επιστημονικού προσωπικού στην ειδική αγωγή το 2020, 11.700 διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών το 2021, 8.586 διορισμοί φέτος. Τι σημαίνει αυτό πρακτικά; Ότι έπεσαν τίτλοι τέλους. Τίτλοι τέλους σε μία εποχή ατέρμονης υποσχολογίας και μηδενικών διορισμών.

Έχουμε αφήσει οριστικά πίσω την περίοδο εξαγγελιών μόνιμων διορισμών με τον αριθμό διορισμένων να ποικίλει κάθε φορά αλλά τον προγραμματισμό και υλοποίησή τους ουδέποτε είδε η εκπαιδευτική κοινότητα.

Χαιρετίσαμε ως παράταξη τους διορισμούς αυτούς, γιατί αποτελούν ένα πολύ σημαντικό πρώτο βήμα στην κάλυψη των χιλιάδων κενών που

υπάρχουν στην εκπαίδευση εξαιτίας των χιλιάδων αφυπηρητήσεων και της εφαρμογής των πολιτικών των μηδενικών διορισμών τα τελευταία χρόνια των μνημονίων.

Βέβαια να μην ξεχνάμε ότι κάποιοι δεν είχαν το πολιτικό θάρρος να χαιρετίσουν τους διορισμούς αυτούς. Πανηγύριζαν με τις υποσχέσεις και τις εξαγγελίες προηγούμενων κυβερνήσεων, αλλά όταν φτάνουμε στην ουσία που δεν είναι άλλη από την υλοποίηση... απόλυτη σιωπή. Μάλλον φταίει ότι στο ενδιάμεσο άλλαξε η κυβέρνηση!

Εμείς ως παράταξη, συναδέλφοί μου, έχουμε αποδείξει ότι δεν έχουμε τέτοιες αγκυλώσεις. Ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης χαιρετίζουμε και επικροτούμε όλες τις ενέργειες και τις πολιτικές που κινούνται στο πλαίσιο υλοποίησης των διεκδικήσεων του κλάδου. Και πραγματικά οι σχεδόν 25.000 μόνιμοι διορισμοί συμβάλλουν ουσιαστικά στην ενίσχυση και υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με σοβαρότητα σ' αυτή την κατεύθυνση.

Ασφαλώς και η κατανομή των διορισμών ανάμεσα σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και ανάμεσα στις ειδικότητες είναι κάτι που πρέπει να πραγματοποιηθεί με απόλυτη διαφανή διαδικασία. Μακριά από λογικές ίσων αποστάσεων και ισορροπιών. Εξωθεσμικές πιέσεις και ιδιοτελείς στοχεύσεις. Πρέπει να αποτυπώνεται ορθά η αναλογία από κριτήρια που δεν χωράν αμφισβήτηση. Και ποια είναι τα κριτήρια αυτά; Προσλήψεις αναπληρωτών, χρόνια αδιοριστίας, παιδαγωγικές αναγκαιότητες, εφαρμογές πολιτικών που δείχνουν ποιες είναι οι ανάγκες σε εκπαιδευτικό προσωπικό, ποιος είναι ο τρόπος απόδοσης των οργανικών θέσεων.

Είναι λοιπόν επιτακτικό και εμείς ως παράταξη θα το κάνουμε να αγωνιστούμε στην κατεύθυνση πραγματοποίησης τακτικών μόνιμων διορισμών με βάση τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης, στο πλαίσιο ενός νέου δίκαιου συστήματος σε ετήσια βάση, που θα λαμβάνει υπόψη του το σύνολο της προϋπηρεσίας, στηριζόμενο στις βασικές θέσεις και στις ψηφισμένες θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος.

Φίλες και φίλοι αντιπρόσωποι της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης, κλείνοντας θέλω να μοιρατώ μερικές ακόμα σκέψεις. Και αφορούν τον συνδικαλισμό.

Ο συνδικαλισμός μπορεί να αρρωσταίνει, μπορεί να πλήττεται κατά καιρούς από φαινόμενα κοινόθωρου συντεχνιασμού, αλλά μην ξεχνάμε ότι είναι αγαθό της δημοκρατίας. Παραμένει ανα-

γκαίος για τη δυναμική έκφραση και διεκδικήσεις και τις αγωνίες των εργαζομένων.

Καθήκον μας είναι να ασκούμε κριτική στις εξουσίες πάσης φύσεως στις πάσης φύσεως πιέσεις, με μοναδικό γνώμονα το καλό των συναδέλφων. Γιατί όποιος δεν το κάνει αυτό χάνει τον ρόλο του ως συνδικαλιστής και γίνεται «παράγοντας».

Στην Ελλάδα έχουμε βιώσει φαινόμενα άνησσης αλλά και παρακμής, υπονόμευσης και στοχοποίησης του συνδικαλισμού. Άλλο που δεν θέλουν τον τελευταίο καιρό οι κήρυκες και οι οπαδοί του νεοφιλελευθερισμού, έχουν μεγεθύνει τα πραγματικά υπαρκτά προβλήματα και ελαττώματα, αλλά μ' αυτό τον τρόπο έχουν σκεπάσει κάθε τίμια δράση και φωνή με οχλοβοή αποδοκιμασιών. Ο συνδικαλισμός στον δημόσιο τομέα έχει ζυγαριστεί από συγκεκριμένους κονδυλοφόρους, σαν άθλια καρικατούρα, με το μεγάλο στερεότυπο του «συνδικάλα». Οι αγώνες και ό,τι αντέχει απ' αυτούς έχουν χαθεί στα προφίλ των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, στις σιωπές και τα στεγανά των μέσων μαζικής επικοινωνίας. Αυτό, αυτοί που θέλουν είναι να ακουστεί ένα τελειωτικό «Ρέκβιεμ». Ο νεοφιλελευθερισμός το γνωρίζει αυτό, γι' αυτό και βασιλεύει εξατομικεύοντας και προτείνοντας μοναχικούς δρόμους. Η σαρδόνια περιφρόνησή τους προς τον συνδικαλισμό είναι κάτι παραπάνω από ύποπτη.

Ο συνδικαλισμός όμως όπως και η δημοκρατία αν είναι ουσιαστικός και όχι ένα απλό πρόσχημα έχει δομικά υποστυλώματα, αντιπροσώπευση, συμμετοχή, εντολή από τη βάση, έλεγχος εξουσίας. Η ψήφος και η συμμετοχή είναι συνθήκη αναγκαία αλλά όχι επαρκής. Η συμμετοχή και όχι η ανάθεση είναι επιτακτική και ζητούμενο. Η λαϊκή σοφία για πολλοστή φορά εδώ γίνεται επίλογος: «αν πονάει το κεφάλι» δεν το κόβουμε! Καταπολεμούμε τα μειονεκτήματα και τις στρεβλώσεις αλλά όχι την ύπαρξή του. Δεν είναι δυνατόν να ζήσουμε σε μία κοινωνία όπου ο συνδικαλισμός δεν υφίσταται και οι συνδικαλιστές λιθολούνται ως μέλη της «Καμόρα».

Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να ζήσουμε σε μία κοινωνία που η απεργία θα είναι συνώνυμο της εγκληματικής πράξης και η στάση εργασίας βαριά αντικοινωνική συμπεριφορά. Ας έχουμε όλοι επίγνωση ότι μία δημοκρατία χωρίς συνδικάτα, χωρίς συνδικαλισμό, χωρίς διεκδικήσεις και κινητοποιήσεις είναι μια λειψή δημοκρατία.

Ναι, πρέπει να αρθρώσουμε και να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα όχι όμως η θεραπεία να μπάσει από την πίσω πόρτα της κοινωνίας την ποινικοποίηση της διαμαρτυρίας, τη νομιμοποίηση της κατακραυγής για κάθε διεκδίκηση από κοινωνικές και επαγγελματικές ομάδες.

Πρέπει να καταλάβουμε, συνάδελφοί μου, ότι η συστηματική καλλιέργεια μιας αντίληψης που θέλει να εξαλείψει ολοκληρωτικά τη συνδικαλιστική δράση είναι επικίνδυνη πρακτική. Να εξηγουμαστε για να μην παρεξηγούμαστε όμως. Όσοι προσπαθούν να μετατρέψουν τον συνδικαλισμό σε μία εξαλειμμένη αρρώστια του παρελθόντος στην πραγματικότητα παλεύουν για μία κοινωνία γεμάτη ανελευθερία και ανισότητες.

Ως Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, βρισκόμαστε σταθερά προσανατολισμένοι στην κατεύθυνση της υπεράσπισης του δημόσιου σχολείου, των μορφωτικών αναγκών των μαθητών μας και της επιστημονικής και οικονομικής αναβάθμισης των εκπαιδευτικών.

Ακούσαμε σήμερα εδώ μέσα όμως καλέσματα, προκλήσεις και προσκλήσεις για ρήξεις, ανατροπές, αλλαγές πλεύσης, για αριστερά ή αριστερόστροφα προεδρεία, από ετερόκλητους όμως συμμάχους, που μέχρι τώρα, μέχρι σήμερα εδώ μέσα διαγωνίζονται μεταξύ τους για το αποτέλεσμα που δείχνει η μέτρηση του δικού τους «αγωνιστόμετρου». Όλα λοιπόν, συνάδελφοί μου, της από δω, αριστερής, πτέρυγας κάτω από το χαλί. Όλα θυσιά στον βωμό μίας δήθεν προοδευτικότητας που υψώνει τείχη ανάμεσα στον κλάδο, που επιβάλλει διλήμματα και διαχωρισμούς.

Συνάδελφοί μου, σούπα άνοστη θα είναι τα αποτελέσματα του μαγειρέματος που επιχειρείται εδώ μέσα, όταν όλοι γνωρίζουμε τα αποτελέσματα των εκλογικών διαδικασιών, της πιο γνήσιας αποτύπωσης και βούλησης των συναδέλφων, που επέλεξαν και τους 483 αντιπροσώπους της 91^{ης} Γενικής μας Συνέλευσης.

Δεν ξέρω, συνάδελφοί μου, αν είμαστε φιλοκυβερνητικοί όπως κάποιοι μας κατηγορούν ή αντικυβερνητικοί όπως κάποιοι μας βλέπουν. Είμαστε όμως και το αποδεικνύουν τα νούμερα πρώτη δύναμη από το 2013 με την ψήφο των συναδέλφων. Και αυτό κάποιους τους ενοχλεί. Έτσι όμως θα συνεχίσουμε, γιατί αυτό είναι το δικό μας DNA. Στη δικιά μας προμετωπίδα γράφει: Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών. Στην καρδιά μας έχουμε τον κλάδο, τον απλό συνάδελφο, κάθε συνάδελφο.

Είμαστε από τον κλάδο, είμαστε για τον κλάδο, είμαστε με τον Κλάδο. Αγωνιζόμαστε όλοι μαζί! Γιατί η δημόσια εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί αξίζουμε περισσότερα. Καλή δύναμη σε όλους, καλούς αγώνες.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΟΥΜΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΟΕ

Θανάσης Γκούμας, απερχόμενος Οργανωτικός Γραμματέας, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Η χαρά μας είναι μεγάλη γιατί μετά από 3 χρόνια πανδημίας ξαναβρισκόμαστε σε αίθουσες Γενικών Συνελεύσεων.

Η 91^η Γενική Συνέλευση του κλάδου πραγματοποιείται 3 χρόνια μετά την πανδημία, πραγματικά μέσα σε ένα ζοφερό, δυστοπικό περιβάλλον, τόσο στον χώρο της εκπαίδευσης, όσο και γενικότερα.

Αυτά που θέλω να καταθέσω και θα τα καταθέσω από καρδιάς, η Δημοκρατική Συνεργασία δεν τα λέει για εντυπωσιασμό. Σημειώστε το. Τα είπαμε στο Διοικητικό Συμβούλιο όλα αυτά που θα αναφέρω, αλλά τα λέμε και δημόσια, τόσο στις 2 Ολομέλειες των Προέδρων και των Αιρετών που έγιναν αντικείμενο της ξεκάθαρης τοποθέτησης, προκαλώντας πανικό σ' αυτούς που τα διάβαζαν, γιατί πραγματικά η αλήθεια κάποιες φορές ματώνει όταν είναι ξεκάθαρη.

Δεν θέλουμε, λοιπόν, να πείσουμε κανέναν, θέλουμε να βάλουμε το λιθαράκι μας, ούτως ώστε να είμαστε χρήσιμοι και όχι απλά διαχειρίσιμοι σε μια Ομοσπονδία που πλέον δεν μπορεί να υπερηφανεύεται ότι είναι η μεγαλύτερη Ομοσπονδία στο Δημόσιο, γιατί; Γιατί από 660 το 2019 είμαστε 483.

Άραγε αυτή η μειωμένη συμμετοχή στις πρόσφατες εκλογές των Αντιπροσώπων, προβληματίσε κάποιους, ενώ τα πρώτα δείγματα γραφής είχαν φανεί από τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του '21;

Θεωρώ και θεωρούμε ότι πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο προβληματισμού για όλες τις επερχόμενες συνδικαλιστικές και εκλογικές διαδικασίες.

Είναι η μη χορήγηση συνδικαλιστικής άδειας απ' το Υπουργείο; Είναι η αδιαφορία των συναδέλφων μας για τα συνδικαλιστικά δρώμενα; Είναι οι θέσεις που εκφράζουν οι παρατάξεις; Είναι η πνιγηρή γραφειοκρατική καθημερινότητα που βιώνουμε όλοι μας; Τι είναι αυτό που φταίει και σε

αυτή την αίθουσα είμαστε περίπου 200 λιγότεροι από το '19;

Αυτό πρέπει να γίνει αντικείμενο μελέτης και να το σκεφτούμε όλοι και όχι να το προσπεράσουμε «αβρόχοι ποσίν», δηλαδή χωρίς να βρέξουμε τα πόδια μας, γιατί έχουμε δει τις εύκολες λύσεις και τι αποτέλεσμα έφεραν...

Για μας υπάρχουνε προτάσεις και τις καταθέτουμε και είπαμε ότι σ' αυτό που λέγεται πρόταση θα μπορούσαμε κάλλιστα, εφόσον το πρόβλημα το μεγάλο είναι η μη χορήγηση συνδικαλιστικής άδειας, ούτως ώστε να συμμετέχουνε, να το κάνουμε πρόταση στο Υπουργείο Παιδείας, με μια παράταση μικρή του σχολικού έτους. Κανείς δεν άκουσε.

Δυστυχώς τα 2 - 3 τελευταία χρόνια προσπαθήσαμε με τις δυνάμεις μας να πούμε κάποια πράγματα, αλλά δυστυχώς κάποιιοι νόμιζαν ότι θα μας κρατήσουν στη γωνία. Εμείς τα είπαμε αυτά, τα επαναλαμβάνουμε και σήμερα.

Χαμηλώσαμε την ένταση της μονοθεματικότητας του αγώνα και κοιτάξαμε έξω στην κοινωνία και είδαμε και ακούσαμε ότι η κοινωνία έχει ένα τεράστιο πρόβλημα λόγω της ακρίβειας της αφόρητης, της καθημερινότητας, το ζούμε, με τη μείωση των μισθών, και ενώσαμε τη φωνή μας με αυτή της ΑΔΕΔΥ και μιλήσαμε ξεκάθαρα για αυξήσεις στους μισθούς μας.

Άραγε ωφέλησε αυτά τα 2 χρόνια - 3 κάτι περισσότερο την Ομοσπονδία αν ασχολήθηκε μόνο με το θέμα της αυτοαξιολόγησης;

Ως Δημοκρατική Συνεργασία τοποθετηθήκαμε με παρρησία, με σοβαρότητα, με υπευθυνότητα, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στο τεράστιο έργο που έχουμε στον συνδικαλιστικό στίβο.

Στην αξιολόγηση των σχολικών μονάδων είπαμε ότι κυρίαρχο όργανο είναι ο Σύλλογος Διδασκόντων. Μπήκαμε σε μια απεργία - αποχή, αλλά ξεκαθαρίσαμε όταν αυτό τελείωσε ότι θα πρέπει να ακολουθήσουμε τον δύσκολο δρόμο των απεργιών με κόστος και όχι της εύκολης προκήρυξης μιας απεργίας - αποχής.

Είπαμε ένα τεράστιο όχι στον δρόμο των Δικαστηρίων, γιατί δυστυχώς μέσα απ' τα Δικαστήρια δεν κερδίσαμε τίποτα.

Σκύψαμε πάνω στο πρόβλημα της πανδημίας και είπαμε ότι πρέπει να ενισχυθεί ο ρόλος του εκπαιδευτικού. Πώς θα ενισχυθεί ο ρόλος του εκπαιδευτικού που πήρε στις πλάτες του την αντιμετώπιση της πανδημίας; Να ψηφίσουμε ούτως ώστε αυτό το θέμα με το ακαταδίωκτο των εκπαιδευτικών, που εφαρμόζουν τη νομοθεσία τήρησης των υγειονομικών μέτρων και της πανδημίας. Τίποτα από αυτά δεν εισακουστήκαν.

Ζητήσαμε από τους υπόλοιπους, απ' τις υπόλοιπες παρατάξεις, να κάνουμε μια πρόταση στο σχέδιο ανάκαμψης ούτως ώστε να αντλούν - να αντληθούν πόροι για ψηφιακό εκσυγχρονισμό.

Αναδείξαμε την αναγκαιότητα κάλυψης των κενών με μόνιμους διορισμούς βάσει των πραγματικών αναγκών και τονίσαμε προς πάσα κατεύθυνση την εξίσωση των δικαιωμάτων μονίμων και αναπληρωτών, καθώς και τη μείωση σε 1 έτος παραμονής στην περιοχή διορισμού των νεοδιοριστων εκπαιδευτικών, συμμετέχοντας σε όλες τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, πάντα με ενωτική διάθεση, χωρίς δογματισμούς, εμμονές και ιδεοληψίες.

Προτείναμε τη θωράκιση του ολόημερου σχολείου, με επαναφορά του υπεύθυνου ολόημερου. Δεν εισακουστήκαμε.

Είπαμε ότι πρέπει να περιφρουρήσουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και τα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα ενάντια στον Νόμο Χατζηδάκη με ισχυρά Σωματεία και όχι Σωματεία σφραγίδες.

Και ας μου επιτρέψουν κάποιοι που το σύνθημά μας το διαβάζουν ανάποδα, εμείς θέλουμε Συνδικάτα μαζικά και συμμετοχικά, και λέμε όχι στα μειοψηφικά. Αυτή είναι η αλήθεια με μας.

Απέναντι, λοιπόν, στον Νόμο Χατζηδάκη, επιμένουμε στον εμβληματικό δημοκρατικό Νόμο του 1264 του '82, τον Νόμο που θεσμοθέτησε η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ που παραμένει σημαία μας και θα

αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για την επαναφορά του.

Και φτάνω στο μεγάλο πρόβλημα αυτό που ακούει στο έγκλημα της κατάργησης ή της επιχείρησης κατάργησης των αιρετών εκπροσώπων μας.

Κρούσαμε τον κώδωνα του κινδύνου σχετικά με τις εκλογές των αιρετών και «δικαιωθήκαμε» (μέσα σε εισαγωγικά) από τη θέση μας, γιατί το αποτέλεσμα αυτά τα 2 χρόνια ήταν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια να λειτουργούν με δοτούς. Αυτό περιποιεί ντροπή για τον κλάδο. Ένας θεσμός δασκαλογέννητος από το 1926 να καταργείται με συννευθνή (;;;), μεγάλο ερωτηματικό, του Συνδικάτου.

Το έγκλημα αυτό που συντελέστηκε δεν πρέπει να συνεχιστεί και εμείς λέμε ξεκάθαρα ως Δημοκρατική Συνεργασία, πάλι δημόσια, ότι εμείς δεν θα είμαστε να επαναλάβουμε την ιστορία, θα είμαστε μπροστάρηδες, αιρετοί τον Νοέμβριο θα υπάρχουν. Θα κοσμούν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και ο ρόλος τους θα είναι αναβαθμισμένος, όπως πρέπει σε έναν κλάδο περήφανο και δικαιωμένο για τα 100 χρόνια αυτής της Ομοσπονδίας.

Όλα αυτά, τα κάναμε, συνάδελφοί μου, σε πείσμα αδημονούντων παραγόντων ή και παραγοντίσκων, θεσμικών ή εξωθεσμικών, που έσπευσαν να υποστηρίξουν κάποιους άλλους, θορυβημένοι από το αποτέλεσμα των εκλογικών διαδικασιών.

Για μας αυτή η προσπάθεια είναι ανεπίγνωστη και αυτοί που το κάνουν, με -η το ένα, με -οι το άλλο, είναι ανεπίγνωστοι και απόρροια παραταξιακών συσχετισμών, αγγίζοντας πολλές φορές και τα όρια της γκεμπελικής προπαγάνδας, θέλοντας να αποδυναμώσουν την παράταξή μας, προς προσπορισμό ιδίου οφέλους στοχοποιώντας την.

Αποτέλεσμα των προσπαθειών αυτών ήταν ότι εμείς δεν μπήκαμε σε μια προσπάθεια αντιμετώπισης της αυτοαξιολόγησης με αυτό που λένε ενιαία κείμενα.

Εμείς, συνάδελφοί μου, κάναμε το εξής απλό: στο Δ.Σ. της ΔΟΕ είπαμε ότι έχουμε εμπιστοσύνη στον κυρίαρχο ρόλο του Συλλόγου Διδασκόντων και μπορούμε να δώσουμε κατευθυντήριες γραμμές, ούτως ώστε όλες οι σχολικές μονάδες να κατακεραυνώσουν αυτό που λέγεται αυταρχισμός της Κεραμέως, και όχι να ενοποιήσουμε σε μία. Οι 3,5 παρατάξεις που πήραν τις αποφάσεις θα πρέπει να αναλογιστούν αν βοήθησαν ή όχι. Εμείς είμαστε ξεκάθαροι.

Και ερχόμαστε στο τώρα. Εμείς είμαστε εδώ, η Δημοκρατική Συνεργασία είναι εδώ, με δύναμη, με

πάθος, με θέσεις και όχι αφορισμούς, με ουσία και όχι επιφανειακές προσεγγίσεις.

Σας το λέμε καθαρά, το έχουμε πει πάρα πολύ καθαρά: δυστυχώς ως εκπαιδευτικοί διαπαιδαγωγείτε, με -ε, λάθος τους νέους συναδέλφους. Η αποχή χωρίς κόστος, η απεργία χωρίς κόστος, και όχι αυτό που αναλάβαμε με πρωτοπόρα την παράταξη αυτή το 2006 είναι σε λάθος κατεύθυνση.

Είμαι περήφανος και επειδή κάποιιοι θέλουνε να φέρουνε και τα εκκαθαριστικά, θα τα βγάλω όταν σε λίγο καιρό, το 'χω αφήσει στον γιό μου, τον Ηλία, 3,5 χιλιάδες ευρώ 42 μέρες το 2006. Αυτό μέσα από έναν άνθρωπο που ζυμώθηκε με δημοκρατικά ιδεώδη, δεν λέω ότι εσείς δεν ζυμωθήκατε, για τον εαυτό μου λέω, και που έμαθε τα πάντα να τα βγάξει στη φόρα.

Δυστυχώς αυτή τη διαπαιδαγώγηση κάνετε.

Υπηρετείτε ένα συνδικαλισμό ομογενοποιημένο, ένα συνδικαλισμό που πιστεύετε ότι θα αποκτήσετε υπόσταση μέσα από Σωματεία σφραγίδες, χωρίς να υπολογίζετε ότι αυτή η μεγάλη Ομοσπονδία άμα συρρικνωθεί δεν θα 'χει και την ανάλογη παρέμβαση.

Υπηρετείτε, με -ε, τη λογική του να μην αλλάξει τίποτα. Εμείς θέλουμε σε έναν κόσμο που αλλάζει να βάλουμε προοδευτικό πρόσημο. Γι' αυτό λέμε: ναι στην αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, ναι στον δεύτερο δάσκαλο τάξης, ναι σε μαζικούς διορισμούς, που αναγνωρίζουμε ότι είναι θετικό από αυτή την κυβέρνηση, ενάντια στο αρνητικό που είχαμε απ' την προηγούμενη κυβέρνηση να κάνει μηδέν διορισμούς. Δεν έχουμε τέτοια σύνδρομο, λέμε πάντοτε την αλήθεια, γι' αυτό είμαστε στο στόχαστρο.

Δεν θα επιτρέψουμε, και δεν είναι απειλή, είναι ξεκαθάρισμα προς όλους μας, και σε μας, κανέναν να σκυλεύσει ή να συλήσει σε αυτήν την παράταξη, την παράταξη των αγώνων, την παράταξη που έχει βάλει τη δική της διαχρονική σφραγίδα στην

πορεία αυτού του κλάδου, μετά την πολιτική μεταβολή του 1981, την πρώτη ουσιαστικά περίοδο αριστεράς στη χώρα.

Τι να πρωτοθυμηθώ(;), γιατί τα έζησα: τα παιδαγωγικά τμήματα; Την κατάργηση του επιθεωρητή; Τον θεσμό του σχολικού συμβούλου; Το ολοήμερο σχολείο; Και τόσα άλλα που δεν υπάρχει αριθμός.

Είναι σαφές -και μ' αυτό κλείνω- ότι θα μας βρίσκετε συνέχεια μπροστά σας, συνοδοιπόρους με όλους σας στους αγώνες.

Εμείς έχουμε έναν γνώμονα, έναν μπούσουλα, μία πυξίδα. Εμείς δεν είμαστε σαν κάποιους συνδικαλιστικούς πολιτικάντηδες που σκέφτονται τις επόμενες εκλογές. Εμείς έχουμε πάρει μια απόφαση και θέλουμε να είμαστε οραματιστές της εκπαίδευσης, για ένα γνήσιο σχολείο σε ολοήμερη ανάπτυξη, που να διορίζει κάθε χρόνο εκπαιδευτικούς. Για μας, για τη Δημοκρατική Συνεργασία, το μυσλό μας είναι στραμμένο στις επόμενες γενιές και με αυτούς τους όρους θα τη διαπαιδαγωγήσουμε.

Εμπρός λοιπόν, το κάλεσμα δεν είναι μόνο για την Τετάρτη, ποιος θα κόψει πρώτος το νήμα ή όχι, είναι για μια συμμετοχική συλλογικότητα που θα ακούει στο όνομα της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Μας έχετε και εμάς ανάγκη. Μας έχετε και εμάς ανάγκη, γιατί δώσαμε αγώνα, δώσαμε αίμα στον δρόμο. Δεν είμαστε μόνο λόγια, είμαστε πράξεις.

Σε αυτούς τους αγώνες σας καλώ όλους να έχουμε συμμετοχή, να σηκώσουμε ψηλά τη σημαία του αγώνα, για να κάνουμε πάλι, όχι μόνο την παράταξη τη δική μας, δεν είμαστε αυτάρεσκοι, αλλά τη Διδασκαλική Ομοσπονδία πρωτοπόρα στους αγώνες, μεγάλη Ομοσπονδία στο Ελληνικό Δημόσιο.

Καλό καλοκαίρι, καλές εκλογές, καλούς αγώνες σε όλους.

ΖΗΣΗΣ ΚΑΠΡΑΝΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Γεια σας συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

Προέρχομαι πολιτικά από ένα ιστορικό ρεύμα της αριστεράς του ευρωκομμουνισμού και μαζί με συναγωνιστές-τριες της ανανεωτικής και ριζοσπαστικής αριστεράς, ανταμώσαμε ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών ΠΕ όλοι μαζί με συναδέλφους-ες από το σοσιαλιστικό κίνημα και συνολικά από τον προοδευτικό πολιτικό χώρο. Και θα δώσουμε αγώνες και τη μάχη μαζί, όλοι μαζί για την ανατροπή των αντιεκπαιδευτικών και αντεργατικών πολιτικών. Όχι εδώ στον χώρο της 91ης ΓΣ της ΔΟΕ με δυναμικούς "αγώνες" κραυγών με αλληλοκατηγορίες για "πραγματικούς αγωνιστές" και για "υποταγμένους", αλλά έξω στους δρόμους του αγώνα, στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες μαζί με όλους και όλες που αντιστέκονται και αγωνίζονται ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Συναδέλφισσες-οι, είμαστε και πρέπει να είμαστε όλοι μαζί για την υπεράσπιση του δημόσιου δωρεάν σχολείου, των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών μας, των εργασιακών, οικονομικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων μας και για μια κοινωνία πιο δίκαιη. Όλοι μαζί, από όλες τις πτέρυγες της συνέλευσής μας που πήραμε μέρος στον μαζικό και νικηφόρο αγώνα που δώσαμε ενάντια στον νόμο της κ.Κεραμέως για τις υπηρεσιακές εκλογές του 2020 και στον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση με συμμετοχή του 95% του κλάδου μας και δεν ανήκει σε καμία πτέρυγα, ανήκει σε όλους μας και από όλους μας. Αυτό πρέπει να αξιολογήσουμε και να κρατήσουμε ως κόρη οφθαλμού σήμερα.

Συναδέλφισσες-οι, έχουμε όλοι ιδεολογικές αναφορές, προερχόμαστε από διαφορετικά ρεύματα ιδεολογικά και πολιτικά, υπάρχουν συνθέσεις, αποκλίσεις, αλλά δώσαμε έναν όρκο, εδώ και 100 χρόνια, οι παλιοί μας συνάδελφοι αλλά και εμείς εδώ, απόψε, 100 χρόνια, ότι αυτή την Ομοσπονδία την ΔΟΕ θα την κρατήσουμε όρθια για όλους και για όλους μας χωρίς εξαιρέσεις και αποκλεισμούς. Είμαστε όλοι αγωνιστές και αγωνίστριες για το δημόσιο δωρεάν σχολείο, για τον εκπαιδευ-

τικό, για τον μαθητή, για μια καλύτερη ζωή για όλους μας. Και αυτό πρέπει να κρατήσουμε ως διαχρονικό μήνυμα.

Συναγωνιστές-τριες, για όσους δεν θέλουν να ακούσουν τη λέξη συναγωνιστή συγχωρέστε μου, εγώ όμως αυτό πιστεύω και σας εκτιμώ όλους να είμαστε όλοι μαζί και να κρατήσουμε και το συνδικάτο για όλους μας. Και βέβαια να είμαστε στην ίδια πλατεία όταν διαμαρτυρόμαστε και αγωνιζόμαστε και στον ίδιο δρόμο. Και όχι σε άλλη πλατεία, σε άλλο πεζοδρόμιο και να αλληλοϋπονεύουμε δηλ. διαίρε και βασίλευε εντός των τειχών προς τέρψη των κρατούντων και κυβερνώντων.

Αυτό που μας ένωσε - μας ενώνει και αυτό που η κοινωνία μας επικρότησε, ήταν πως όλοι μαζί δώσαμε και θα δώσουμε τον αγώνα ενάντια στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, των εκπαιδευτικών, των μαθητών, και δώσαμε τον αγώνα να μην περάσει το δημόσιο σχολείο σε σχολείο της αγοράς. Και τον δώσαμε όλοι μαζί από όλες τις πτέρυγες, και τον δίνουμε και θα συνεχίσουμε να τον δίνουμε. Και δεν υπάρχουν εχθροί μεταξύ μας, εδώ. Γιατί συνδικαλιστικές παρατάξεις για μικροκομματικά οφέλη αλλά και συνάδελφοι ατομικά με τη μικρότητα ή τη μεγαλοσύνη τους πιστεύουν λαθεμένα ότι υπονομεύσαμε εμείς οι 6 στους 11 του ΔΣ της ΔΟΕ την απεργία αποχή που βάλαμε όντως την υπογραφή μας για τα ενιαία κείμενα ενάντια στην αξιολόγηση για να δώσουμε με συνέχεια και προοπτική αυτόν τον νικηφόρο αγώνα και θα τον συνεχίσουμε να τον δώσουμε και απ' τον Σεπτέμβριο. Τι δεν μας είπαν, μας είπαν κυβερνητικούς, πουλημένους, βάλαμε τις ουρές στα σκέλια, κωλοτούμπες. Μας τα 'παν όλα.

Εμείς απαντάμε: συνεχίζουμε δυναμικά και αξιόπιστα, η συντριπτική πλειοψηφία των σχολείων και οι περισσότεροι συναδέλφοι-ες συμμετέχουν με τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ ενάντια στην αξιολόγηση Κεραμέως, ύβρεις δεν δεχόμαστε. Μέχρι εδώ το "αγωνιστικό καλαμπουρί" κάποιων. Τέλειωσαν οι εκλογές συναδέλφισσες-οι, κάθε παράταξη πήρε στο "πουγκί" της ό,τι άντεξε να πάρει ή ό,τι μπόρεσε να πάρει με ύβρεις και ψέματα. Λοιπόν, παράκληση στις 30 του μήνα την επομένη των εκλογών όποιο και αν είναι το εκλογικό αποτέλεσμα για την κάθε παράταξη για το νέο ΔΣ της ΔΟΕ να συνεχίσουμε τον αγώνα τον καλό όλοι μαζί, δεν περισσεύει κανείς.

Συναδέλφισσες-οι, Προχθές Πέμπτη, που είχαμε τη συνάντηση το ΔΣ της ΔΟΕ με την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, σ' όλα αυτά που ειπώθηκαν και από μας και απ' το Υπουργείο, δηλ. ό,τι ήδη γνωρίζαμε, δεν ειπώθηκε και τίποτα παραπάνω, μας είπαν όμως κάτι νέο ότι στο "νέο αναβαθμισμένο" ολοήμερο έως τις 5.30 μμ που πρώτα το ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός και μετά έμαθε για αυτό η Υπουργός Παιδείας, δεν ήταν πρόταση του Υπουργείου Παιδείας, αλλά ήταν του Υπουργείου Εργασίας για να μπορούμε λέει να "βρισκόμαστε" το βράδυ περισσότερο με τις-τους συζύγους μας μπας και κάνουμε περισσότερα παιδιά για να "λύσουμε" το όντως υπαρκτό πρόβλημα της υπογεννητικότητας. Γι' αυτό επιμηκύνουν το ωράριο λειτουργίας του σχολείου μέχρι τις 5.30 το βράδυ με προοπτική στις 6.00 μμ.

Επίσης στους μαθητές μας των 4 ετών και άνω αποφάσισαν να τους διδάξουμε την ρομποτική, δημιουργική γραφή κλπ με σκοπό την ένταξή τους στην νέα εποχή της μηχανικής μάθησης. Μήπως όμως δεν είναι πολύ μακριά και ο δάσκαλος να θέλουν να αντικατασταθεί απ' το ρομπότ. Και αν αυτή τη στιγμή μιλάμε και αγωνιζόμαστε για τους συναδέλφους τους νέους να μονιμοποιηθούν, μήπως πρέπει να αρχίσουμε να μιλάμε και να αγωνιζόμαστε και για εμάς τους παλιούς, γιατί, όπως ξέρετε, στον ιδιωτικό τομέα δεν υπάρχουν μόνο προσλήψεις, υπάρχουν και απολύσεις. Και σε μας μπορεί να ξεκινήσει άμεσα αυτό το κακό. Και μην ξεχνάτε, είχε γίνει το 2014 επί κυβέρνησης Αντώνη Σαμαρά και Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης τον Κυριάκο Μητσοτάκη, απολύθηκαν 4,5 χιλιάδες εκπαιδευτικοί από τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση και 1.500 σχολικοί φύλακες. Άρα εδώ και τώρα να υπερασπίσουμε τον ρόλο μας ως εκπαιδευτικού λειτουργού στο δημόσιο σχολείο ως αναντικατάστο μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Ο αγώνας των εκπαιδευτικών τότε έδωσε ένα μήνυμα όμως και στην αξιωματική αντιπολίτευση. Ποιο μήνυμα; Στην επόμενη κυβέρνηση να μην ξε-

χάσει τα αιτήματα της ΔΟΕ και ΟΛΜΕ και όντως τον αγώνα των εκπαιδευτικών και των συνδικάτων ενάντια στις απολύσεις δεν τον ξέχασε η επόμενη κυβέρνηση το 2015, του ΣΥΡΙΖΑ δεν ξέχασε και τους προσέλαβε ξανά όλους. Όχι μόνο τους εκπαιδευτικούς και τους σχολικούς φύλακες, αλλά και κάτι άλλο. Παρότι με την Αστυνομία δεν τα έχουμε καλά, προσλάβαμε και τους 2,5 χιλιάδες απολυμένους δημοτικούς αστυνομικούς. Και δεν θέλω ου, είναι πραγματικότητα.

Τι είναι το 152; Χιλιόμετρο για την εθνική Λαμίας; Όχι. Είναι το Προεδρικό Διάταγμα Αρβανιτόπουλου που τα είχε όλα για την αξιολόγηση και τις απολύσεις και τότε δώσαμε μια νικηφόρα μάχη, πάλι όλοι μαζί και σε ένα χαρτάκι μισή σελίδα Α4 δηλώσαμε την αντίθεσή μας. Και το δηλώσαμε όλοι. Όλες οι πτέρυγες, όλοι εμείς και όλοι αυτοί που τώρα βγήκαν στη σύνταξη. Το υπογράψαμε εκείνο το χαρτί και δώσαμε τη μάχη με το 90% των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση και δεν πέρασε. Και πολύ καλά κάναμε. Αλλά γιατί δεν πέρασε; Γιατί ήμασταν όλοι μαζί, όχι εμείς οι μόνοι συνεπείς. Όχι εμείς και οι άλλοι, αλλά άκουσε και η αξιωματική αντιπολίτευση και όταν έγινε κυβέρνηση το 2015 κατάργησε το ΠΔ 152.

Συναδέλφισσες-οι, εμείς θα είμαστε εργαζόμενοι για 40 χρόνια, όσο θα δουλεύουμε, γιατί μπορεί μετά απ' τον Κατρούγκαλο να 'ρθει και κάποιος άλλος και τα 40 να γίνουν 45, εμείς ένα εργαλείο έχουμε για να αντιπαλέψουμε όλες τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές, το συνδικάτο. Και αυτό που υπάρχει μέχρι στιγμής είναι ένα, το ενιαίο συνδικάτο για όλους μας. Όχι για κάποιους αρεστούς. Όχι για κάποιους άριστους. Για όλους μας. Και αυτό πρέπει να το κρατήσουμε σαν κόρη οφθαλμού.

Και αυτά που ακούστηκαν αλλά και πραγματοποιούνται ότι εμείς αγωνιζόμαστε και πάμε στην εδώ πλατεία, εμείς τα πρωτοβάθμια σωματεία πάμε στην άλλη πλατεία, εμείς το ΠΑΜΕ πάμε στην παραδώθε πλατεία, αυτά αν όχι να τελειώσουν αλλά σίγουρα πρέπει να ατονίσουν, αν θέλουμε να έχουμε νίκες και όντως έχουμε νίκες, η αξιολόγηση δεν πέρασε που θέλει να μας φιμώσει και διώξει απ' το δημόσιο σχολείο. Και αυτόν τον αγώνα πρέπει να συνεχίσουμε.

Αλλά και το άλλο το καλαμπουρί, που ακούστηκε και γράφεται από πάρα πολλούς εδώ μέσα από την δεξιά πλευρά μου ως ομιλητής, ως πολιτική και συνδικαλιστική έκφραση ότι "...η κυβέρνηση της ΝΔ συνεχίζοντας τον ολισθηρό και καταστροφικό κατήφορο της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ...", να τελειώσει αυτό το καταστροφικό παραμύθι. Να τελειώσει συναδέλφισσες-οι το "...Τι Παπάγος Τι Πλαστήρας..." το μόνο που κάνει βοη-

θάει την αντίδραση και μας θυμίζει μέρες που δεν πρέπει να βιώσει ο ελληνικός λαός και δη η αριστερά.

Όντως υπόγραψε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ 3^ο μνημόνιο και μετά ακριβώς από 3 χρόνια μονοκοινοβουλιά τα ξέγραψε όμως και τα τρία. Τα διέγραψε το 2018 21 Αυγούστου και το '19 τέτοιες μέρες άφησε και 39 δις ευρώ πλεόνασμα, όταν το 2015 παρέλαβε άδεια ταμεία, να τα δαγκώσουν οι "άριστοι" της κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη. Όχι όμως εμείς εδώ μέσα. Εμείς είμαστε ακόμα στην πείνα με μνημονιακούς μισθούς.

Συναδέλφισσες-οι, Το 2019 τέτοιες μέρες εδώ στην ΓΣ της ΔΟΕ, από την αριστερή πτέρυγα αλλά και απ' την δεξιά πτέρυγα με μια φωνή αλαλάζοντες κατακεραυνώναν τη Συνθήκη των Πρεσπών και τους πρωταγωνιστές της συμφωνίας, Τρία χρόνια τώρα τιωπή.. Και η σημερινή κυβέρνηση τους γείτονες της Βορείου Μακεδονίας τους έταξαν και καλά κάνανε ότι θα μπουν και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μια δικαίωση φίλες και φίλοι.

Αλλά όμως αυτές τις ώρες που κουβεντιάζουμε, συμβαίνει και κάτι πολύ σοβαρό στη χώρα μας όπου 125 άρματα, όχι άρματα σαν της Πάτρας το καρναβάλι ή της Ξάνθης, πολεμικά άρματα, τα απομακρύνει η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη από τα νησιά του βορείου Αιγαίου, του νοτίου Αιγαίου και απ' τη μεθόριο και αντί να φυλάζουμε και με αυτά τα σύνορα και εσχατιές της χώρας, τα στέλνουμε για ενίσχυση στην Ουκρανία και θα περιμένουμε λένε βοήθεια γερμανική.. Εμείς οι εκπαιδευτικοί θα υψώσουμε φωνή ενάντια στο γεγονός αυτό;

Αυτή τη χρονική στιγμή που συνεδριάζουμε το Αιγαίο, 13 νησιά και ατέλειωτες βραχονησίδες τα διεκδικούν και τα θέλουν ως δικά τους τα μεμέτια, οι γείτονες οι Τούρκοι. Εμείς εδώ θα δώσουμε ένα παρών και θα πούμε ένα μεγάλο όχι; Και πρέπει να συναθροίσουμε σ' αυτό το γεγονός την επισιτιστική κρίση, ενεργειακή κρίση, κλιματική κρίση, τον πόλεμο των Ρώσων απέναντι στην Ουκρανία αλλά και γενικότερα τον αναθεωρητισμό όχι μόνο των Ρώσων, των Τούρκων αλλά και των Αμερικάνων μέσω του ΝΑΤΟ τα οποία μας οδηγούν ως χώρα σε ένα άλλο status δυσμενές. Εμείς θα δώσουμε ένα μήνυμα ως 91^η Γενική Συνέλευση, έως εδώ. Δεν θα αφήσουμε... Δεν θα αφοπλίσουμε τα νησιά μας. Δεν θα αφοπλίσουμε τη μεθόριο. Εθνική ανεξαρτησία - λαϊκή κυριαρχία;

Αξιολόγηση. Ειπώθηκαν πολλά. 1566/1985 νόμος πλαίσιο, σε ένα άρθρο του που δεν καταργήθηκε πρόβλεπε την τριπλή αξιολόγηση. Από τότε, το 1985 μέχρι τώρα αν και πέρασαν 37 χρόνια δεν αφήσαμε ως ΔΟΕ να εφαρμοστεί αυτό το εδάφιο. Και δώσαμε μάχες

όπως και εγώ σαν νεοδιόριστος που ήθελαν να αξιολογηθούμε απ' τον διευθυντή του σχολείου, απ' τον σχολικό σύμβουλο και απ' τον προϊστάμενο. Μία δράση εκτός των άλλων ήταν όταν έρχονταν οι σχολικοί σύμβουλοι με το μπλοκάκι στο χέρι να μας αξιολογήσουν εμείς είχαμε κλειστή την πόρτα της τάξης όπως και ο Σύλλογος Διδασκόντων και η αξιολόγηση δεν πέρασε, ούτε του Διευθυντή, ούτε του σχολικού συμβούλου, ούτε του Προϊσταμένου. Και αυτό ήταν και είναι νίκη για όλους μας.

Αξιολόγηση κάθε χρόνο είχαμε όλοι οι εκπαιδευτικοί και από τον σύλλογο γονέων όταν ήταν υπουργός παιδείας ο κ. Γιώργος Παπανδρέου. Και αυτή δεν πέρασε. Αυτή τη στιγμή αυτή τη μάχη, απ' το 1985 μέχρι τώρα, όσο μας αναλογεί σαν εκπαιδευτικό κίνημα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, δεν αφήσαμε την αξιολόγηση, ούτε του σχολείου, ούτε του εκπαιδευτικού, να περάσει.

Θα είναι όνειδος εάν καταθέσουμε τα όπλα και δεν είμαστε όλοι μαζί ενάντια στην αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών, με προοπτική την απόλυση των εκπαιδευτικών.

Ο κ. Χατζηδάκης και η κ. Κεραμέως εκτελούν με τους νόμους τους συμβόλαιο θανάτου της ΔΟΕ.

Κατά συνέπεια πρέπει να 'μαστε όλοι ενωμένοι για να δώσουμε μήνυμα στην Κεραμέως και Χατζηδάκη, ότι είμαστε μια γροθιά. Και ποια είναι η γροθιά; Η πρώτη λέγεται: Όχι στην αξιολόγηση, η δεύτερη: Να καταργηθεί τώρα ο νόμος της Κεραμέως για τον θεσμό των Υπηρεσιακών Συμβούλων και ο τρόπος εκλογής, η Τρίτη λέγεται: διορισμοί ΑΣΕΠ 1. μόνιμους μαζικούς διορισμούς, 2. Όχι στον γραπτό διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, 3. με το πτυχίο ως κυρίαρχο και την προϋπηρεσία ολόκληρη, η τέταρτη λέγεται: Να καταργηθεί ο απεργοκτόνος νόμος Χατζηδάκη, η Πέμπτη λέγεται: burn out. Αυτή τη στιγμή αυτό που βιώνουμε στην αίθουσα, στο σχολείο αλλά και πέρα απ' το σχολείο στο σπίτι, μπορεί αγγλικά να λέγεται burn out, στα ελληνικά όμως λέγεται ξεθέωμα. Απ' το πρωί μέχρι το βράδυ εργασία χωρίς ωράριο και βέβαια και οικονομική αφαιμάξη αφού συνάδελφοί μας, αναπληρωτές, ωρομίσθιοι, ΑΜΩ, τριμηνίτες, βάζουν από την τσέπη τους για να κολλήσουν ένα ένσημο που και αυτό στην ουσία είναι πληρωμένο από την τσέπη τους, η έκτη λέγεται: 100 - 80 - 100. Ή αλλιώς 4 μέρες την εβδομάδα εργασία και τι θα πει το 100; Όλο τον μισθό που παίρνω, τι θα πει το 80; 20% λιγότερη δουλειά και το άλλο το 100 που λένε οι Άγγλοι; Θα έχω και την ίδια απόδοση.

Φίλες και φίλοι, η πανδημία, η 4^η βιομηχανική επανάσταση [ψηφιακός και χρηματοπιστωτικός καπιταλισμός], η τεχνική νοημοσύνη, η μηχανική

μάθηση, το internet των πραγμάτων και τα ευφυή δίκτυα αποτελούν πλέον για όλους εμάς, όχι μόνο τους εκπαιδευτικούς, δεδομένα με δυσμενείς συνέπειες για την ζωή μας αλλά και για όλο τον κόσμο όπως τον γνωρίζουμε έως τώρα.

Πολιτικές ελίτ, ορμώμενες από τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη ότι η «οικονομία» και τα κέρδη βρίσκονται πάνω από τον άνθρωπο και τις ανάγκες των κοινωνιών, διεθνώς αλλά και στη χώρα μας, επιλέγουν πολιτικές χτυπήματος εργασιακών δικαιωμάτων, συρρίκνωσης του κοινωνικού κράτους με τα δημόσια αγαθά, αλλά και το περιβάλλον, αναθήματα στο βωμό των κερδών των ολιγαρχιών.

Η Κυβέρνηση της ΝΔ επιλέγοντας τις ίδιες ακραίες νεοφιλελεύθερες εμμονές και ιδεοληψίες, θεωρεί ότι με την επίθεση στον κόσμο της εργασίας, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, τη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους σε Παιδεία-Υγεία-Πρόνοια, με τη συνεχώς εντεινόμενη επίθεση στα συνδικαλιστικά δικαιώματα και δράση (Ν.4808/21-Νόμος Χατζηδάκη), με τον αυταρχισμό και την καταστολή θα απαντήσει στις νέες διαφορετικές και πολύ πιο σύνθετες προκλήσεις που θέτει η σύγχρονη εποχή και οι ανάγκες των πολιτών.

Προκειμένου δε να εξυπηρετήσει το δόγμα των κερδών, και μόνο, κατάφερε η κυβέρνηση ΝΔ-Μητσοτάκη να καταστήσει τη χώρα πρωταθλήτρια σε όλη την Ευρώπη στην ακρίβεια, και στα υπερέκρητα των επιχειρήσεων της ενέργειας και των αναγκαίων αγαθών για την ζωή των πολιτών.

Σε ότι αφορά τη Δημόσια Εκπαίδευση, η Κυβέρνηση της ΝΔ, επιφέρει συνεχώς αναχρονιστικά και απανωτά χτυπήματα στο δημόσιο και δωρεάν σχολείο, εξυπηρετώντας ξεκάθαρα και απροκάλυπτα ιδιωτικά -και πολλές φορές παρασιτικά- συμφέροντα π.χ. εξίσωση επαγγελματικών δικαιωμάτων σε πτυχία κολλεγίων με αυτά των ελληνικών πανεπιστημίων, επέκταση των πρότυπων σχολείων, καθιέρωση της τράπεζας θεμάτων και της ελάχιστης βάσης εισαγωγής στα ΑΕΙ που εκδιώχνει χιλιάδες φοιτητές από τα δημόσια πανεπιστήμια και τους ωθεί στα ιδιωτικά ΙΕΚ και κολέγια και απλώνει πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη των γονιών κ.α.

Το «κερασάκι» αυτής της πολιτικής (εκτός της τραγικής διαχείρισης της πανδημίας του covid-19 στα σχολεία με αντιφατικά, παράλογα ή/και ανύπαρκτα βασικά μέτρα υγειονομικής προστασίας-νομοθέτηση της τηλεεκπαίδευσης για κάθε «νόσο»-όξυνση των μορφωτικών και κοινωνικών ανισοτήτων κ.α.) είναι οι νόμοι για την «αξιολόγηση» και η εφαρμογή αυτών, η αξιολόγηση-κα-

τηγοριοποίηση των σχολείων, η προσωπική αξιολόγηση-κατάταξη των εκπαιδευτικών με στόχο τη μετάθεση ευθυνών για την πορεία της δημόσιας εκπαίδευσης στους εκπαιδευτικούς, αλλά και την μετατροπή των σχολείων σε επιχειρηματικές μονάδες «ζύγισης» αγοράς και πώλησης. Το φθηνό σχολείο, ο έλεγχος και η χειραγώγηση εκπαιδευτικών και κοινής γνώμης είναι ο στόχος.

Το εκπαιδευτικό κίνημα δεν τους ακολούθησε. Έδωσε και δίνει τη μάχη απέναντι σε τέτοιες επιλογές για το δημόσιο σχολείο. Η μάχη αυτή, η συλλογική αντίδραση και αντίσταση του εκπαιδευτικού κινήματος απέναντι στην αξιολόγηση Κεραμέως-ΝΔ, και η στρατηγική της ΔΟΕ που περιλάμβανε όλες τις μορφές αγώνα, μια στρατηγική μη εφαρμογής του νόμου, πολεμήθηκε από την Κυβέρνηση, τα συστημικά και καλοπληρωμένα ΜΜΕ και δυστυχώς από συνδικαλιστικές παρατάξεις (διαφορετικού φάσματος) μέσα στον κλάδο. Δείχνει το μέγεθος της πρόκλησης και της μάχης που δόθηκε και συνεχίζεται αυτή την περίοδο με ισχυρή τη βούληση να πετύχουμε να κρατήσουμε όρθιο το δημόσιο σχολείο. Μάχη για την υπεράσπιση του πυρήνα της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης για όλα τα παιδιά χωρίς κατηγοριοποιήσεις και αποκλεισμούς.

Το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών, στυλοβάτης αυτών των στρατηγικών επιλογών της ΔΟΕ, τα τελευταία χρόνια μέσα από την εκπροσώπηση του στο ΔΣ της ΔΟΕ αγωνίζεται μαχητικά (με κινηματικό και συνεισφορά στο επιστημονικό πεδίο), και συνεχίζει ώστε να αποτελέσει το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα στην εκπαίδευση, βασικό προωθητικό μοχλό προοδευτικής αλλαγής στη δομή, το περιεχόμενο και τη λειτουργία του δημόσιου σχολείου με επίκεντρο τον μαθητή και την υπηρετήση των μορφωτικών δικαιωμάτων του.

Το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών Π.Ε. αποτελεί αυτόνομη, οργανωτικά, συνδικαλιστική παράταξη προσανατολισμένη σε ένα συνδικαλιστικό κίνημα δημοκρατικό, ανεξάρτητο, αυτόνομο και πολιτικοποιημένο σε προοδευτική, δημοκρατική και ριζοσπαστική κατεύθυνση στην υπηρεσία της μόρφωσης των μαθητών, των δικαιωμάτων στην εργασία, στην υπηρεσία της πνευματικής ανύψωσης όλου του λαού. Να γίνει όλος ο κόσμος καλύτερος και δίκαιος!

Παράλληλα όμως διεκδικούμε και αγωνιζόμαστε για μια ΔΟΕ απαλλαγμένη από ιδεοληψίες και εμμονές που καθιστούν το κίνημα στην κοινωνία ένα απαξιωμένο και παρωχημένο θεσμικό παράγοντα της συνεχούς άρνησης και αντίδρασης αλλά είμαστε και στον αντίποδα για μια ΔΟΕ που θα ακολουθεί τις

αντικειμενικές και κοινωνικές κυβερνητικές πολιτικές επιλογές με ασθενικές και χαλαρές αντιδράσεις έτσι ώστε το ένα βήμα μπροστά να μην αναιρείται από το δυο βήματα πίσω. Οφείλουμε να συνδιαμορφώσουμε και να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη για μια νέα συνδικαλιστική αντίληψη και ένα νέο πρόταγμα, ως ανάχωμα στην πρωτοφανή επίθεση που δέχεται η εκπαίδευση, ο κόσμος της εργασίας, το κράτος πρόνοιας, με στόχο την προάσπιση των μεγάλων κοινωνικών κατακτήσεων, τη διεκδίκηση της διεύρυνσης των δικαιωμάτων μας και την αντιμετώπιση της συνολικής και πολλαπλής κρίσης που βιώνουμε. Προχωράμε Μαζί για:

- Την Υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών και των εργασιακών –επιστημονικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών.
- Ένα 14χρονο Δημόσιο δωρεάν σχολείο, σύγχρονο, ποιοτικό, δημοκρατικό, αναβαθμισμένο σε προθέσεις, στόχους, δομές και περιεχόμενο.
- Αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού για τη δημόσια εκπαίδευση.
- Γενναίες αυξήσεις στους μισθούς των εκπαιδευτικών που είναι οι χαμηλότεροι στην Ευρώπη και καθηλωμένοι εδώ και χρόνια, τη στιγμή που ο πληθωρισμός έχει φτάσει στο 10%. Διεκδικούμε ξεπάγωμα του μισθολογικού κλιμακίου της διετίας 2016-17, επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, επιπλέον οικονομική ενίσχυση των νέων συναδέλφων, κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης.
- Διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών (Γενικής και Ειδικής εκπαίδευσης) και βοηθητικού προσωπικού (ψυχολόγοι-κοινωνικοί λειτουργοί-σχολικοί νοσηλευτές κ.λ.π) σε όλες τις πραγματικές ανάγκες της εκπαίδευσης και προγραμματισμός για σταθερή ροή διορισμών κάθε χρόνο, αυξημένη τα πρώτα χρόνια μέχρι ομαλοποιηθεί το σύστημα και να φτάσει στο σημείο της κάλυψης του 100% των συνταξιοδοτήσεων κάθε χρόνο, με ένα δίκαιο σύστημα διορισμών χωρίς γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ με κυρίαρχο κριτήριο το βασικό πτυχίο και το σύνολο της προϋπηρεσίας των εκπαιδευτικών.
- Κατάργηση του νόμου Κεραμέως που αύξησε τον αριθμό μαθητών ανά τμήμα. Είκοσι (20) το ανώτερο μαθητές/τριες ανά τάξη στο δημοτικό 15 στο νηπιαγωγείο.
- Εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών και δασκάλων στα ολιγοθέσια σχολεία ίσο με αυτό

των πολυθέσιων και αντίστοιχη πρόβλεψη για τις αυξημένες υποχρεώσεις των προϊσταμένων στα νηπιαγωγεία και ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία.

- Εξίσωση των δικαιωμάτων των συναδέλφων αναπληρωτών με τους μόνιμους.
- Να δοθεί επιτέλους ένα τέλος στον καθημερινό Γολγοθά των συναδέλφων ειδικοτήτων που καλούνται να πηγαίνουν σε 5 σχολεία με ανάλογη σύσταση οργανικών θέσεων και κάλυψη του διδακτικού τους ωραρίου στο πρόγραμμα του ολοήμερου σχολείου.
- Δωρεάν πρόσβαση σε περιοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών με ευθύνη της Πολιτείας για διαρκή μετεκπαίδευση και επαγγελματική ανάπτυξη
- Σύγχρονα Νηπιαγωγεία και Δημοτικά για την κάλυψη των προβλημάτων σχολικής στέγης, αναβάθμιση όλων των υπαρχόντων σχολικών κτηριακών δομών με όλες τις αναγκαίες αίθουσες.
- Μια Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας ισχυρή στη συνείδηση των εκπαιδευτικών με εμπιστοσύνη στη δράση και τη λειτουργία της και μαχητική απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που πλήττουν το δημόσιο σχολείο.

Συναδέλφισσες-οι, Για τα 100 χρόνια αγώνων και διεκδίκησεων της ΔΟΕ, εγώ θα προσθέσω και δακρύων, αίματος αλλά και ανεκτίμητης προσφοράς στις πιο υποβαθμισμένες κοινωνικά ομάδες της κοινωνίας μας και τότε και τώρα. Στην ερώτηση του ιστορικού της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας που του ανέθεσε να γράψει την 100χρονη ιστορία μας μου ερώτησε: στη θητεία σου, στην πορεία σου την εκπαιδευτική και συνδικαλιστική τι πιστεύεις ότι έγινε λάθος κατά τη γνώμη σου; Και απάντησα ως εξής: το υποχρεωτικό ολοήμερο σχολείο που ξεκίνησε πιλοτικά με 29 σχολεία στη χώρα μας, που άρχισε το πρωί και τέλειωνε το απόγευμα στις 5.00 μμ για όλους τους μαθητές, ζήτησα συγγνώμη απ' το εκπαιδευτικό κίνημα που ήμουν και εγώ μαζί με πολλούς εδώ μέσα που δεν το θέλαμε εκείνο το σχολείο. Το κατάργησαν ως ακριβό σχολείο οι κυβερνήσεις αλλά το καταργήσαμε και εμείς με τον τρόπο μας ως ΔΟΕ. Τον απολογισμό της ΔΟΕ αυτών των 3 χρόνων, το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών ΠΕ και εγώ προσωπικά θα τον υπερψηφίσουμε.

Να 'στε όλοι-ες υγιείς και αισιόδοξοι, καλό καλοκαίρι.

ΓΙΩΤΑ ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΟΕ

Συνάδελφοί μου, εκλεγμένοι αντιπρόσωποι της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης της Δ.Ο.Ε., κάποιιοι ομιλητές σήμερα, από αυτό εδώ το βήμα, το πρωί ήθελαν να συγχαρούν τους εκλεγμένους αντιπροσώπους της Α.Σ.Ε. για το αποτέλεσμα. Πρώτη δύναμη η Α.Σ.Ε.;

Πατώσατε μας είπατε. Και εδώ και στη ΔΑΠ ΝΔΦΚ. Ποια η σχέση δεν μπορώ να καταλάβω.

Κατά την άποψή σας, πιστεύετε ότι εμείς πατώσαμε στις εκλογές. Λάθος, συνάδελφοί μου, μάλλον δεν είστε καλοί στα μαθηματικά, ομολογώ όμως ότι είστε άριστοι κομματικοί εντολοεισπράκτορες.

Είναι η ΔΑΚΕ η πρώτη δύναμη στον κλάδο; Ναι, είναι και αυτό αποτυπώθηκε με την ψήφο των συναδέλφων.

Εσείς προσπαθείτε να αλλάξετε αυτήν την ετυμηγορία. Εσείς περιφρονείτε συστηματικά την ψήφο των συναδέλφων κατά το δοκούν και προσπαθείτε να διαγράψετε αντιπροσώπους.

Εσείς, συνάδελφοι της Α.Σ.Ε., ως αλιείς προσπαθείτε να υφαρπάξετε την ψήφο, όχι μόνο ανεξάρτητων αντιπροσώπων αλλά μπήκατε και μέσα στα χωράφια της Δ.Α.Κ.Ε., σε αντιπροσώπους της Δ.Α.Κ.Ε.. Αλήθεια, πήγε καλά η ψαριά; Τα μαζέψατε τα δίχτυα;

Η αλαζονεία και η σύγχυση αυτών που ευκαιριακά ανέβασαν τα ποσοστά τους ως φωνή διαμαρτυρίας των συναδέλφων τελικά δεν έχει όρια, δεν έχει τέλος.

Πρώτη επεισοδιακή ημέρα Γενικής Συνέλευσης. Μετά από 3 χρόνια είδαμε τις προοδευτικές δυνάμεις της αριστεράς να προσπαθούν να προσπεράσουν η μία την άλλη σε δηθενιές, αντιδημοκρατικές διαδικασίες, συνδικαλιστικές μαγκιές, και ακύρωση της βούλησης της βάσης.

Ποιοι νομίζετε πως είστε, συνάδελφοι; Ποιους θεωρείτε ότι εκπροσωπείτε; Αμφισβητήσατε για πρώτη φορά διαδικασίες χρόνων, διαδικασίες ανα-

γνώρισης αντιπροσώπων, ετσιθελικά και αντικαταστατικά.

Αμφισβητήθηκε η νομική σύμβουλος της Ομοσπονδίας, αμφισβητήθηκαν οι δικηγόροι που είχαν την ευθύνη των εκλογών των Συλλόγων, οι Εφορευτικές Επιτροπές που οι ίδιοι οι συνάδελφοι και τα μέλη ψήφισαν. Αμφισβητήθηκαν τα πάντα. Οι ίδιοι οι συνάδελφοι που συμμετείχαν στις εκλογές, είτε δια ζώσης, είτε με ηλεκτρονική ψηφοφορία.

Και ήρθατε εσείς ως οι αθάνατοι της Δ.Ο.Ε., αυτής της Δ.Ο.Ε., όχι της άλλης, να ελέγξετε και να διορθώσετε τα λάθη.

Ντροπή είναι ίσως η μόνη λέξη που μπορεί να χαρακτηρίσει τη στάση σας αυτή. Και ίσως όλοι αυτοί οι συνάδελφοι οι οποίοι επιλέγουν να τους εκπροσωπείτε στα συλλογικά όργανα να μην γνωρίζουν το πραγματικό σας πρόσωπο και τις προθέσεις σας. Και ναι, με ψέματα τους παραπλανήσατε οικειοποιώντας αποφάσεις στις οποίες ούτε καν συμμετείχατε.

Πρώτη ημέρα Γενικής Συνέλευσης και οι παρατάξεις της αριστεράς ασχολήθηκαν με μοναδικό θέμα τις υβριδικές εκλογές κάποιων Συλλόγων. Εντάξει, το καταλάβαμε. Δεν τις θέλατε τις ηλεκτρονικές εκλογές και αυτούς που εκλέγονται με αυτήν τη διαδικασία. Μηνύματα όμως ξέρετε να στέλνετε στους συναδέλφους για να συμμετέχουν σε αυτές και να σας στηρίζουν με την ψήφο τους.

Τι καταλάβαμε εμείς; Γιατί κάνατε τόσο ντόρο; Για δύο λόγους. Ο πρώτος; Γιατί θέλετε μειωψηφικά Σωματεία. Ο δεύτερος; Είστε φοβικοί προς την ελεύθερη έκφραση των συναδέλφων. Όπως αποφασίζετε για το ποιοι θα σας εκπροσωπούν στο Διοικητικό Συμβούλιο της Δ.Ο.Ε. με σταυρωμένα ψηφοδέλτια, που μοιράζετε την προηγούμενη των

εκλογών, σαν το φακελάκι στην τσέπη της γιαγιάς κάποτε, έτσι θέλετε να γίνεται και στους Συλλόγους μας.

Τελικά δεν είστε προοδευτικοί, είστε παλιομοδίτες. Λειτουργείτε όπως πριν 100 χρόνια. Αλλά συνάδελφοί μου, μόνο που το συνδικαλιστικό κίνημα πριν από 100 χρόνια άνοιξε ορίζοντες.

- 100 χρόνια Δ.Ο.Ε., 1922 - 2022.
- 100 χρόνια ιστορίας.
- 100 χρόνια προσφοράς.
- 100 χρόνια αγώνων και διεκδικήσεων για το δημόσιο σχολείο αναγνώρισης της προσφοράς των εκπαιδευτικών και του έργου τους.

Κάποιοι και κάποιες θεώρησαν δεξίωση την εκδήλωση του εορτασμού των 100 χρόνων από την ίδρυση της Ομοσπονδίας μας. Μάλλον γιατί δεν την πίστεψαν. Δεν πίστεψαν ποτέ τη δύναμη της και δεν αναγνώρισαν ποτέ το έργο της, αλλά τη χρησιμοποίησαν και συνεχίζουν να την χρησιμοποιούν, είτε γιατί εξυπηρετούν μικροπολιτικές σκοπιμότητες, είτε για λόγους προσωπικής προβολής και αναγνωρισιμότητας.

Έτσι λοιπόν, εμείς τους απαντάμε ότι είναι πολύ λίγοι, μικροί θα έλεγα και κοντόμυαλοι για να καταλάβουν αυτό που τόσα χρόνια πρόσφεραν και συνεχίζουν να προσφέρουν αυτοί που την υπηρετούν με ανιδιοτέλεια και αγάπη προς τον συνάδελφο εκπαιδευτικό και του λειτουργήματος που επιτελεί.

20 Δεκεμβρίου 1966. Χρόνια πίσω. «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ», άρθρο εκπαιδευτικού. «Μεγάλο κεφάλαιο ο δάσκαλος στην πορεία του έθνους. Έκφραση μήπως τούτης της παραδοχής; Δεν είναι η αλυσίδα των λέξεων που του έχουν αφιερώσει; Τον είπαν ιεροφάντη, φωτοδότη, χαλκευτή ψυχών, βιγλάτορα ιερών και οσίων, μυσταγωγό, ιεραπόστολο. Του αφιέρωσαν και ποιήματα και με στομφώδεις φράσεις τον ανεβάσαν ως τον έβδομο ουρανό.

Πέρα από τους λόγους όμως, ο δάσκαλος έχει σωρεύσει πείρα πικρή στα σωθικά του από κοινωνία και πολιτεία. Πρόχειροι οι πολλοί σε διαβολές, επιμένουν να τον τυλίγουν σε πέπλους περιφρόνησης. Ποιον; Αυτόν που τους διδάξε κάποτε ποιοι ήταν, ποιοι πρέπει να είναι. Ανήσυχα φαινόμενα που σημαδεύουν τη βαθιά πνευματική κρίση του λαού μας. Άνθρωποι χωρίς να είναι άνθρωποι, διαζευγμένοι με το πνεύμα, βαρυσμένοι από πειστική μοναξιά. Δύστηνοι σκλάβοι του σκότους και των φτηνών υπολογισμών. Οπλίζουν τη μαύρη τους φαρέτρα με τα βέλη της κακότητας και ταπεινώνουν τον δάσκαλο».

Έχει και άλλα γράψει στο «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ», επέλεξα ένα μικρό κομμάτι το οποίο τι δείχνει; Ότι τα προβλήματα, οι προβληματισμοί, οι αγωνίες, οι αντιπαραθέσεις και οι εχθρικές προς τον εκπαιδευτικό πολιτικές παρέμειναν αναλλοίωτες στο πέρασμα του χρόνου. Σαν να μην πέρασε ούτε μία μέρα από τον Δεκέμβρη του 1966. Τα ζούμε και σήμερα. Ίσως στην ίδια ένταση.

2019 - 2022: τρία χρόνια που άλλαξαν τις ζωές όλων μας. Τρία χρόνια προσπάθειας επιβίωσης και προσαρμογές σε νέα πρωτόγνωρα δεδομένα. Κάποιοι με μεγάλη ευκολία είπαν πάλι: πού είναι η Δ.Ο.Ε.; Τι έκανε η πλειοψηφία της Δ.Ο.Ε.; Που με την ονομασία τώρα τελευταία κυβερνητικός γραφειοκρατικός συνδικαλισμός; Και ερωτώ: τι έκαναν αυτοί που μας κατηγορούν; Θα απαντήσω κιόλας.

Ακροβατούσαν μεταξύ άρνησης για την άρνηση και παραταξιακής οικειοποίησης της αγωνίας και του φόβου των συναδέλφων, προσπαθώντας να παρασύρουν το σύνολο του κλάδου στον κατήφορο που επέλεξαν.

Τι κάναμε εμείς; Προσπαθήσαμε διεκδικώντας καλύτερες συνθήκες άσκησης του έργου μας και μαθησιακής διαδικασίας, ώστε να βοηθήσουμε και να προστατεύσουμε τους συναδέλφους και τους μαθητές μας. Αφήνοντας στην άκρη τις συγκρούσεις, έχοντας την ευθύνη του κλάδου, αγωνιστήκαμε και διεκδικήσαμε: διορισμούς, ωράριο νηπιαγωγών και εκπαιδευτικών ολιγοθέσιων σχολείων, ανάλογα με το σύνολο των εκπαιδευτικών, δημιουργία οργανικών.

Αντιταχθήκαμε στους αντιεκπαιδευτικούς Νόμους και την επιβαλλόμενη αντιεκπαιδευτική αξιολόγηση - κατηγοριοποίησης του δημόσιου σχολείου. Δώσαμε επιστημονική θωράκιση στον συνδικαλιστικό λόγο και στις ψηφισμένες θέσεις του κλάδου.

Η παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. δεν στάθηκε να μετρήσει τα κουκιά με ορίζοντα την κάλπη, όπως κάναν άλλες παρατάξεις. Μέτρησε τις αγωνίες του κλάδου και πήρε την πολιτική απόφαση μετά την εξάντληση των απεργιακών κινηματικών μέσων για τα ενιαία κείμενα. Υλοποιώντας με τη στάση μας αυτή την απόφαση της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης, έχοντας 65 χιλιάδες εκπαιδευτικούς στο προσκήνιο, βάζοντας φραγμό στην επίθεση του Υπουργείου.

Αφήσαμε στο παρασκήνιο την γκρίνια, την ύβρη να διαρρέει όσες και όσους δεν έχουν έγνοια την Ομοσπονδία αλλά τεχνητούς διαχωρισμούς. Και αυτή είναι η ευθύνη, συνάδελφοί μου. Με τις αρχές της Δημοκρατικής Ανεξάρτητης Κίνησης Εκπαιδευτικών για ένα σχολείο δημόσιο, για μια

Ομοσπονδία υπεύθυνη, ενωτική, ουσιαστική, νικηφόρα.

Έτσι αγαπάμε εμείς τον κλάδο. Εσείς;

Συνάντησαν τη δυναμική αντίδραση της Δ.Α.Κ.Ε. οι αποφάσεις της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου; Αυτές που έρχονται σε σύγκρουση με αυτές του κλάδου; Φυσικά και ναι. Γιατί ο ριζοσπαστικός κοινωνικός φιλελευθερισμός που πρεσβεύει η παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. είναι προσανατολισμένος στην υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου.

Με αυτή την αρχή και με πίστη στις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και του Διοικητικού Συμβουλίου, η Δ.Α.Κ.Ε. έβαλε το λιθαράκι της στον μεγάλο αγώνα του κλάδου.

Δεν είμαστε από αυτούς που ακολουθούν τις αποφάσεις όταν τους βολεύουν και δεν τις υλοποιούν όταν νομίζουν ότι δεν θα είναι αρεστοί στο κοινό τους. Ως Δ.Α.Κ.Ε. δεν αγαπήσαμε ούτε τις καρέκλες, ούτε την εξουσία.

Ως ιστορική παράταξη υπηρετώντας πάντα την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του κλάδου, με αίσθηση ευθύνης της δημοκρατίας, πιστοί στις αρχές και στις αξίες της, πράξαμε αυτό που η συνείδηση μας επέβαλε, δίνοντας με αυτή μας την κίνηση την ευκαιρία και σε άλλες δυνάμεις να αγωνιστούν πλάι, μαζί μας.

Κάνοντας τον απολογισμό και την αυτοκριτική μας, διαπιστώνουμε ότι δοκιμάστηκαν αντοχές και συνειδήσεις, μετρήθηκαν και ζυγιάστηκαν πράξεις και προθέσεις, λόγια και συμπεριφορές, ενέργειες και παραλείψεις. Άλλες βοήθησαν, άλλες όχι. Άλλες ήταν ανθρώπινες, άλλες ιδιοτελείς.

Η Δ.Α.Κ.Ε., η πρώτη παράταξη στη συνείδηση αυτού του κλάδου, επένδυσε σε μία πολιτική ανοιχτού ορίζοντα και με δόλιο τρόπο κατηγορήθηκε για τη στάση της αυτή. Πιστή στη θεσμική στάση στήριξης των πλειοψηφικών αποφάσεων, έδωσε μάχες, μεγάλες μάχες και μία από αυτές: να ακολουθήσει την πλειοψηφική απόφαση του Διοικητι-

κού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας για τις εκλογές των αιρετών. Προσέξτε με.

Η μόνη δύναμη που είχε τους περισσότερους αιρετούς σε όλη τη χώρα.

Προφανώς και έχουμε διαφορές μεταξύ μας, συνάδελφοί μου: σε ιδεολογία, απόψεις, αφετηρία. Αλλά εμείς και εννοώ την ιστορική και μεγάλη παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε., διαμορφώσαμε μία νοστροπία στη βάση της οποίας θα πρέπει να υπάρχουν κοινές θέσεις, προτάσεις και συνθέσεις για να δώσουμε ένα νέο μήνυμα, μια νέα αξία, ένα νέο νόημα στον συνδικαλισμό.

Γι' αυτό και έχουμε κρατήσει μέχρι και σήμερα αυτή τη στάση στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας.

Συνάδελφοί μου, και αυτοί που μιλάτε και αυτοί που δεν μιλάτε, με αίσθημα ευθύνης σας δηλώνω ότι θα συνεχίσουμε να δίνουμε τον αγώνα για να αναγνωριστεί το έργο του εκπαιδευτικού από την ελληνική πολιτεία και να αποκτήσει ο Έλληνας πολίτης ένα δημόσιο δωρεάν σύγχρονο σχολείο, με εκπαιδευτικό όραμα και προσανατολισμό.

Γιατί εμείς οι Δακίτες έτσι έχουμε μάθει πάντα να κάνουμε, έτσι κάναμε και έτσι θα συνεχίσουμε να κάνουμε. Γι' αυτό και η παράταξή μας κερδίζει καθημερινά την εμπιστοσύνη των συναδέλφων. Και αυτή τη χρονιά. Γι' αυτό και είναι πρώτη δύναμη στον κλάδο τόσα χρόνια και όχι συγκυριακά ως μία φωνή διαμαρτυρίας, γιατί όλοι εμείς δουλεύουμε με ψυχή και όραμα, χωρίς μικροπαραταξιακά συμφέροντα, με ελεύθερη βούληση και δίχως καθοδήγηση πολιτικών πατερούληδων.

Έχουμε αξίες, σταθερές απόψεις, έχουμε ηθική και μετριοπάθεια. Δεν αντιμετωπίζουμε τον συνάδελφο ανάλογα με το τι πρεσβεύει και το τι ψηφίζει.

Στον δρόμο, λοιπόν, αυτής της στάσης και αυτού του αγώνα, καλούμε όλους μαζί, όλους εσάς, μαζί να τους βαδίσουμε και να κερδίσουμε.

Καλούς αγώνες, καλό καλοκαίρι.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Θεωρώ αναγκαίο να ευχαριστήσω όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για τη συνεργασία που είχαμε στη θητεία στο Διοικητικό Συμβούλιο, παρ' όλες τις σκληρές αντιπαραθέσεις, τις αντιθέσεις αλλά και τις συνθέσεις, με τη δημόσια πεποίθηση που νομίζω αφορά όλους ότι τα πολιτικά πλαίσια και οι αποφάσεις υλοποιούνται από ανθρώπους και από αυτούς που κοινό πεδίο είναι το σχολείο.

Θα κρατήσω ήρεμους τόνους και για τον φίλο μου τον Φασφαλή που το πρωί ήταν ταραγμένος και αντίστοιχα για τον εκρηκτικό λόγο του συναδέλφου Τσάμη.

Νομίζω ότι η λέξη η οποία χαρακτηρίζει και οριοθετεί το Συνέδριο είναι η λέξη Μπένζαμιν. Μπένζαμιν ήταν το παλικαράκι που το πρωί ήρθε εδώ, το προσφυγόπουλο και είπε, απευθυνόμενο στην 91^η Γενική Συνέλευση: *φύγαμε απ' τη χώρα μας, πήγαμε στην Τουρκία, ήρθαμε στον Ελαιώνα, έγινε το σπίτι μας, βοηθήστε μας*. Απλά λόγια. Τρεις αράδες που συμπυκνώνουν όμως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τον προσανατολισμό και την έγνοια που πρέπει να έχει η ΔΟΕ και οι Τοπικοί Σύλλογοι για τους μαθητές των τελευταίων θρανίων, τους αποκηρυγμένους, που όμως πριν διεκδικήσουν το δικαίωμα στη μόρφωση πρέπει να παλέψουν να μην τους ξορκίσει η ίδια η ζωή.

Αυτός, αυτός νομίζω, αγαπητοί φίλοι και φίλες, είναι ο ρόλος του δημόσιου σχολείου, παρά τις αντιθέσεις στα μικρόφωνα. Και στους Τοπικούς Συλλόγους.

Το δεύτερο ερώτημα που μου 'ρχεται στη σκέψη είναι: τι απόσταση έχει ο Μπένζαμιν απ' το γραφείο της Υπουργού; Τον χωράει η παιδαγωγική ασέλγεια των Νόμων 4823 και 4692; Τι σχέση έχει η εκατομμυριούχος Υπουργός και απόφοιτος του Χάρβαρντ με τον αγώνα 100 χρόνων που δίνει η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας για το δημόσιο σχολείο; Νομίζω νηφάλια όλοι συμφωνούμε: καμία. Τι σχέση έχει η εύφορη κοιλάδα που έταξε η κυβέρνηση Μητσοτάκη με τις ιδιωτικοποι-

ήσεις στην ενέργεια, στο νερό, στον φυσικό πλούτο της χώρας; Καμία.

Αντίθετα, μια βαθύτατη δομική και ιστορική κρίση του καπιταλισμού αποτελεί, ξέρουμε όλες και όλοι, το συχωροχάρτι της κυβέρνησης για τους πολίτες που είτε και πριν ο Σπύρος, συνθλίβονται στα πρατήρια της βενζίνης, σκύβουν το κεφάλι στους λογαριασμούς ρεύματος, αφήνουν σχεδόν άδειο το καρότσι στο σούπερ μάρκετ.

Πληθωρισμός φτωχών η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Προτεραιότητα των μνημονιακών δεσμεύσεων η κάλυψη των ιδιωτικών χρεών και οι αντιμεταρρυθμίσεις με δίπολα. Δημόσια αγαθά - προϊόντα, συμπίεση της αξίας της εργασίας και μετατροπή σε απασχόληση.

Με μια αντιπολίτευση δυστυχώς στο κοινοβουλευτικό πεδίο που τάζει έφοδο στον ουρανό με την αλλαγή μόνο της κυβέρνησης.

Και στο κοινωνικό πεδίο τεμαχισμός βασικών ατομικών συλλογικών δικαιωμάτων: Νόμος Χατζηδάκη, εποπτεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ και υπερεθνικών οργανισμών και εμφάνιση ως μόνου δρόμου οικονομικής ανάπτυξης.

Και τι άλλο, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Αίμα και δάκρυα στους δρόμους, καταστολή στην εξέγερση του Πολυτεχνείου. Το '20, το κέντρο της Αθήνας πολιορκημένο. Καταστολή στο λιμάνι του Πειραιά, δολοφονία του Βασίλη Μάγγου. Αίμα και δάκρυα στο Αριστοτέλειο με τα γκλομπς να επιδιώκουν να γίνουν έμβλημα των Πανεπιστημίων.

Μια κλιμάκωση κοινωνικού και εκπαιδευτικού πολέμου που επιχειρείται να φυτευτεί στη συνείδηση

των εργαζομένων ως κανονική συνθήκη. Κανονικότητα με την αντιστοιχία και την προβολή της εποχής του Πίνουσέτ. Απ' την Πρωτοβάθμια, στο δικό μας πεδίο, στην εκπαίδευση, ως την Τριτοβάθμια: μετατροπή των Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων σε θυγατρικές βιομηχανιών και επιχειρήσεων, με μορφωτικό επίχρυσμα τις δεξιότητες.

Σ' αυτό το πλαίσιο δυστυχώς νομοθετεί η Υπουργός και η κυβέρνηση. Και περιλαμβάνεται φυσικά στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Ιδιωτικά σχολεία και ενίσχυση αυτών, αυτονομία στα προγράμματα, οικονομική αυτονομία και απαλλαγή του κράτους απ' την υποχρέωση στήριξης. Τράπεζα θεμάτων, N + 2 στους φοιτητές, περιορισμός εισακτέων, ενιαίο ψηφοδέλτιο στις εκλογές τις φοιτητικές, διευθυντικό δικαίωμα, κολλέγια και σύνδεση με αντίστοιχα λειψά εργασιακά δικαιώματα.

Εξετάσεις PISA. Ένας καλός σύντροφος και συνάδελφος μου είπε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Δυο δεκαετίες πριν, λέει, τα σχολεία διδασκόνταν, για παράδειγμα, Φυσική γιατί αυτό δημιουργεί πειθαρχία σκέψης. Τώρα διδάσκονται αντίστοιχα τη ρομποτική, που θέλει να εισάγει η Υπουργός, όπως μας είπε στην τελευταία συνάντηση η Μακρή στο Υπουργείο, γιατί αυτό δημιουργεί βήματα, δημιουργεί μια αλγοριθμική σκέψη η οποία συνδέεται με το μοντέλο της γαλέρας της ελαστικής εργασίας το οποίο είναι το προσόν για τα νέα παιδιά.

Επιλογή, δεν διδάσκομαι λοιπόν, χρήση ξεκομμένων γνώσεων, και αντίστοιχα συνολικά εγχάραξη χαμηλής προσδοκίας σε μαθητές και εκπαιδευτικούς και σχολεία κατηγοριοποιημένα, αφυδατωμένα από παιδαγωγική ελευθερία, υποταγμένα σε ιεραρχικό γραφειοκρατικό σύστημα ενός νέου επιθεωρητισμού.

Τι έκανε λοιπόν το προηγούμενο διάστημα το συλλογικό υποκείμενο η ΔΟΕ απέναντι στην επιχείρηση άλωσης του δημόσιου σχολείου.

Ο αγώνας, ξέρετε όλοι, ότι δεν διαμείφθηκε μόνο την προηγούμενη διετία. Κουβαλά τους αγώνες του κλάδου 30 χρόνια. Ένα μπουκάλι νερό στα χρόνια που πέρασαν είχαμε όλη η αίθουσα και τα σχολεία μαζί μας, στην ξηρασία, και είχε μέσα τον αγώνα τον κοινό για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου. Και στο μαντήλι που φυλάμε όλες και όλοι τα φυλαχτά του κλάδου, βάλαμε λέξεις στέρεες. Βάλαμε πορείες, βάλαμε μάχες στους δρόμους. Βάλαμε τον ΑΣΕΠ του '97. Βάλαμε τις συλλήψεις των δασκάλων, το κίνημα αδιόριστων, τις συλλογικότητες αναπληρωτών ενάντια στην ελαστική εργασία και το προσοντολόγιο. Τον αγώ-

να για τα Νηπιαγωγεία. Τον αγώνα να μπουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Βάλαμε την απεργία του 2006.

Σε όλη αυτή τη διαδρομή η αδιαίρετη κοινή σύμπτωση όλων των πτερύγων είναι η πολιτική, η εκπαιδευτική και η συνδικαλιστική, είναι η ΔΟΕ. Αναίμακτα μεταξύ μας; Σίγουρα όχι. Η αντιπαράθεση στον χρόνο και αυτός ο αγώνας είχε και παλινωδίες και συγκρούσεις και αντιθέσεις, που κράτησαν όμως όρθιο το εκπαιδευτικό σώμα και τη συλλογική του εκπροσώπηση.

Γνωρίζουμε όλοι και όλες ότι ο αγώνας για την αξιολόγηση όλα αυτά τα χρόνια δεν είχε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, την ευχέρεια ενός Αργεντινικού τάνγκο. Τον έδωσαν στρατιώτες χαρακωμάτων στους Συλλόγους Διδασκόντων, τάξη την τάξη, πορεία την πορεία, καταφέροντας να μείνουμε όρθιοι, με περηφάνια, με τη συλλογική υπόμνηση ενός μαζικού Συνδικάτου που πρέπει να επιδιώκει την πολιτική ανεξαρτησία από κυβέρνηση και κομματικές επιλογές.

Αυτή η συλλογική υπόμνηση τη διετία αποτυπώθηκε στη συντριπτική συμμετοχή στην απεργία - αποχή, συλλογικοποίησε την οργή στην απεργία της 10ης Οκτώβρη και πέρασε και μέσα απ' τις αίθουσες των Δικαστηρίων. Και η Ομοσπονδία πέρασε στην απόφαση συνέχισης του αγώνα, με τα ενιαία κείμενα, που ψήφισαν ο υποφαινόμενος, ο ένας δηλαδή από τις Παρεμβάσεις, το Αυτόνομο Δίκτυο και η ΔΑΚΕ, και ο απερχόμενος Πρόεδρος Κικινής συνέδεσε το όνομά του με μια ιστορική απόφαση της Ομοσπονδίας.

Δύο γραμμές αντιπαράθεσης διαχέουν τον κλάδο και τις πτέρυγες και τους αντιπροσώπους. Η μία: ο ανένδοτος πόλεμος, χωρίς ανάγνωση της πραγματικότητας, και η άλλη: οι εναλλακτικές μορφές.

Η μία πολιτική εκτίμηση λέει: μόνη σύγκρουση η μετωπική, με συνοδεία πολιτικών ύβρεων και φιλοφρονήσεων για πουλημένους και φυσικά για παλικάρια. Η άλλη απόφαση: για ενιαία κείμενα με την πολιτική εκτίμηση για αντιμετώπιση της πραγματικότητας.

Ο Λένιν στις Θέσεις του Απρίλη έλεγε: Ο Μαρξισμός αποτελεί για μας τον πιο ακριβή επαληθεύσιμο υπολογισμό του συσχετισμού των τάξεων και των συγκεκριμένων ιδιομορφιών της κάθε στιγμής.

Στην απόφαση την πολιτική στάση αυτή, συνηγορεί θα έλεγα με όλο τον σεβασμό και ο Μαρξ και ο Ένγκελς που έλεγαν ότι η διδασκαλία μας και η απόφασή μας δεν είναι δόγμα, παρά καθοδήγηση για δράση.

Και οι μορφές, ξέρουμε όλοι και όλες, πέρα απ' τη φόρτιση, το θυμικό σκέλος της πολιτικής εκτίμησης, οι μορφές δεν είναι εκκλησιαστικά λάβαρα. Τα λύνει η λογική. Η πολιτική λογική.

Τι κατάφεραν τα ενιαία κείμενα; Δύο κεντρικά άρθρα στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Θα μου πείτε: και τι έγινε; Και ότι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος το έβαλε στο κεντρικό γήπεδο, την αντιπαράθεση με τη Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Κατάφερε παράλληλα: η αξιολόγηση δεν έχει εφαρμοστεί, ούτε ομάδες συγκροτήθηκαν, ούτε συνεδρίασαν. Ούτε διαφοροποιημένα σχέδια δράσης κατατέθηκαν, ούτε ανατροφοδοτικές συνεδριάσεις έγιναν, ούτε διαφορετικές βαθμολογίες, ούτε διευθυντικές κλίκες μεντόρων σχεδιαστών, ούτε το διευθυντικό δικαίωμα φυσικά που έτρεχε άμεσα μετά τις 10 Οκτώβρη κατάργησε τους Συλλόγους Διδασκόντων. Ούτε ο ηλεκτρονικός φάκελος του εκπαιδευτικού, ούτε η PISA νομιμοποιήθηκε, ούτε η αξιολόγηση - το μοντέλο της αξιολόγησης και οι αντιλήψεις του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης πέρασαν στην κουλτούρα του εκπαιδευτικού σώματος.

Αυτό ήταν το αποτέλεσμα της συγκλονιστικής μάχης τόσο στο πολιτικό πεδίο της κεντρικής συνδικαλιστικής αντιπαράθεσης όσο και σχολείο το σχολείο. 60 χιλιάδες εκπαιδευτικοί υπόγραψαν, 4 χιλιάδες σχολεία με κείμενα της ΔΟΕ. 12 εκδηλώσεις με παιδαγωγικές παρεμβάσεις. 5 χιλιάδες εκπαιδευτικοί υπέβαλαν άποψη και κριτική μέσω των ερωτηματολογίων.

Αλήθεια, πιστεύει κανείς, πέραν την αντίθετη άποψη, η Ράβιτς, ο Κάουφμαν, ο Γρόλιος, ο Παυλίδης, όλοι αυτοί μπήκαν σε μια διαδικασία εκδηλώσεων πολιτικής και συνδικαλιστικής εξωστρέφειας της Ομοσπονδίας, γιατί θεωρούσαν ότι όλα αυτά, που πήγαν σχολείο το σχολείο, ήταν υποταγή;

Και τι στάση κράτησαν οι δυνάμεις. Η ΔΗΣΥ απ' τη ριζοσπαστική τετραετία '81-'85 με τον Νόμο 1264 και 1566 που πραγματικά συνέβαλε σε μεγάλο μέρος, σε τι στάση πέρασε. Στην ποιοτική αξιολόγηση με προϋποθέσεις. Στην ηλεκτρονική ψηφοφορία. Στην PISA, γιατί δεν πρέπει να φοβόμαστε διαγνωστικές εξετάσεις. Στη Διαμαντοπούλου που είναι πρόταση του Μητσοτάκη για τον ΟΟΣΑ. Στον Βενιζέλο που είναι στην επιτροπή των σοφών. Έδωσε το μολύβι σε πληρωμένους κονδυλοφόρους με τις θέσεις, τις τοποθετήσεις, δεν λέω κάτι άλλο, ώστε να νομιμοποιεί ακόμα και το ένα εκατομμύριο ελβετικά φράγκα, αν δεν κάνω λάθος το νόμισμα, της Υπουργού σε Ελβετικές τράπεζες.

Ποιος σταμάτησε την απεργία - αποχή. Είχαμε 3 δικαστικές αποφάσεις που έβγαλαν παράνο-

μη την απεργία - αποχή. Σε 3 Διοικητικά Συμβούλια στη συνέχεια, η ψηφοφορία για την επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής πήρε 4 ψήφους, τη δική μου και άλλες 3. Επομένως, όσα γράφτηκαν, συνεχίζουν να γράφονται, ότι δεν ψήφισα την απεργία - αποχή είναι με πολιτική συνείδηση ψεύδη και λασπολογίες.

Μόλις έληξε ξέρετε η απεργία - αποχή, οι Διευθυντές προχωρούσαν ταχύτατα στο διευθυντικό δικαίωμα, αναρτώντας μαζικά αποτιμήσεις με αξιολογικά κείμενα. Εάν δεν είχαν εγκαίρως σταλεί τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ, η μάχη, γνωρίζουμε όλοι, άσχετα αν το ομολογούμε, ότι θα είχε χαθεί σε λίγα 24ωρα.

Και η κρίσιμη εκείνη στιγμή όπου διαπιστώθηκε ότι δεν διαμορφώνεται πλειοψηφία στη ΔΟΕ για επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής, μετά τις δικαστικές προσφυγές της κυβέρνησης, αποτελούσε πράγματι μια κομβική καμπή για την εξέλιξη της αντιπαράθεσης.

Και, ναι, είναι γεγονός ότι στις Παρεμβάσεις δεν είχαμε μία στάση αδιαίρετη. Μα οι Παρεμβάσεις στα 30 χρόνια που έχουν ένα πολιτικό εγχείρημα διείσδυσης στα εκπαιδευτικά πράγματα και στα πολιτικά, δεν είπαν ποτέ, δεν ήρθαν εδώ ως ένα ενοποιημένο κόμμα. Ήρθαν με δύο όρους: το πρώτο πρόταγμα των Παρεμβάσεων είναι: η διείσδυση, η προσπάθεια εισβολής της ριζοσπαστικής παιδαγωγικής στα σχολεία, της κοινωνικής χειραφέτησης και απελευθέρωσης στους δρόμους. Ολοκληρώνω.

Οι συνάδελφοι της ΑΣΕ τι είπαν απ' τη δεύτερη μέρα; Μεταφορικά σε δημόσια ανακοίνωσή τους. Είμαστε ήδη νικητές. Νικήσαμε δηλαδή ή χάσαμε.

Μπλοκάρουμε με τα ενιαία κείμενα την αξιολόγηση ή όχι; Αποτελούν τα ενιαία κείμενα όπλο και μορφή αγώνα, ναι ή όχι;

Στην Ολομέλεια του Οκτώβρη, συνάδελφοι του ΠΑΜΕ είπαν ότι λύσσαξε το Υπουργείο με τα ενιαία κείμενα. Και βέβαια λύσσαξε. Δεν λύσσαξε όμως, το πρόβλημα δεν είναι ότι λύσσαξε μόνο το Υπουργείο, λύσσαξαν και κάποιιοι άλλοι. Λύσσαξαν, και το λέω χωρίς αρνητική εκφορά και επιθετική, και συνδικαλιστές και συνάδελφοι και συναγωνιστές του ΠΑΜΕ, που έλεγαν στα σχολεία ότι τραβήχτηκε το χαλί του αγώνα. Και τι άλλο έλεγαν; Και τι άλλο έλεγαν; Σ' αυτά που λέγαμε μαζί; Θυμάστε στο Σπόρτινγκ στο κάλεσμα σε Εργατικές Ομοσπονδίες και Σωματεία Εκπαιδευτικά, πήγαμε πολλοί και στο Σπόρτινγκ οι τοποθετήσεις όλων τι ήταν; Ότι οργανώνουμε το βήμα της ανατροπής.

Το βήμα της ανατροπής αυτό, μέχρι τώρα που λήγει η χρονιά, αυτό πήρε καθολικά χαρακτηριστικά ώστε να πολιτικοποιησει και να συλλογικοποιησει όλο αυτό το σκοτάδι που περιγράφουμε στην αίθουσα; Νομίζω πως δεν τα πήρε.

Επαναλαμβάνω και ολοκληρώνω: τι ήταν αυτό που υποχρέωσε το Υπουργείο Παιδείας σε συνεχείς παρατάσεις και τελικά στην ήττα; Αυτό είναι το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε όλοι.

Εμείς απ' την πλευρά μας ως Παρεμβάσεις λέμε: ότι ακυρώσαμε 25 χρόνια και συμβάλαμε σε ψηφισμένους Νόμους της αξιολόγησης να ακυρωθούν στην πράξη, και θα συνεχίσουμε να τους ακυρώνουμε με κάθε μέσο και με κάθε μορφή πάλης. Τους ακυρώνουμε στην τάξη, στον δρόμο, στο παιδαγωγικό πρόταγμα για το σχολείο, στη συλλογική συνείδηση. Και δεν λέμε ότι είμαστε η μόνη δύναμη.

Όποια συλλογικότητα θεωρεί ότι αποτελεί τη μόνη συλλογική δύναμη εντός της αίθουσας και του κλάδου που θα δώσει λύση και πολιτική προοπτική στο να αντιπαλευτεί η αντιλαϊκή πολιτική και η εκπαιδευτική πραγματικότητα, νομίζω ότι δεν διαβάζει την ίδια την πραγματικότητα.

Τι νομίζω ότι πρέπει κάθε συναδέλφος - συναδέλφισσα στην αίθουσα να πει; Ότι θα βρισκόμαστε όλοι μαζί παντού μες στο σκοτάδι, θα βρισκόμαστε εκεί που δίνουν μάχες για να φάνε οι πεινασμένοι. Θα βρισκόμαστε εκεί που ο μπάτσος δέρνει κάθε ανήμπορο. Θα βρισκόμαστε εκεί που οι άνθρωποι διαδηλώνουν για τη φτώχεια, εκεί που τα παιδιά γελούν και τα σχολεία αναπνέουν.

Και θα βρισκόμαστε και τη νέα χρονιά με κοινό τόπο: την κοινή αφετηρία στη διαδρομή για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου, ενάντια στην αξιολόγηση, με Συνδικάτο και ΔΟΕ ισχυρή, που θα συνεχίσει την υπεράσπιση των Συλλόγων Διδασκόντων, των συναδέλφων - συναδελφισών.

Με τρεις θεματικές. Το πρώτο που πρέπει να πούμε είναι οι υλικοί όροι που μας συνδέουν: αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις, κάλυψη των απωλειών. Το δεύτερο: αξιολόγηση, συνεχίζουμε να ακυρώνουμε την αξιολόγηση στην πράξη με όλες τις μορφές και όλα τα μέσα. Το τρίτο: δημοκρατία στο σχολείο και στην κοινωνία. Και τον κοινό στόχο: παλλαϊκός αγώνας για την κοινωνία και απελευθερωτικός αγώνας για την εκπαίδευση. Και σ' αυτό θα πάμε όλες και όλοι μαζί στην αίθουσα, ενωτικά, αποφασιστικά και ανυπόταχτα.

Να 'στε καλά, καλή δύναμη, καλούς αγώνες.

ΜΑΝΘΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Και μιας που ξεσηκώθηκε η από κει η πτέρυγα, κήρθε η ώρα να ξεσηκωθεί και η από δω η πτέρυγα. Κυριακόπουλος Μάνθος, απερχόμενο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, για τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Συναδέλφωι και συναδέλφισσες, το Συνέδριο πρέπει να απαντήσει σε πραγματικά διλήμματα και θα τα βάλω με απόλυτη καθαρότητα ενόψει και του προγράμματος δράσης κυρίως και όχι τα μάτια στραμμένα στην κάλπη.

Όλοι μίλησαν για ισχυρό συνδικάτο, αποχή κτλ. και κανένας δεν είπε ότι πέρασαν τρία χρόνια και το συνδικάτο δεν έχει συζητήσει και δεν είναι αυτό μικρό στοιχείο και υπάρχουν τεράστιες ευθύνες όσων δυνάμεων προέταξαν την τεχνη-

τή ύπνωση του συνδικάτου σε μια περίοδο που είχαμε χιλιάδες νεκρούς απ' την πανδημία και ένα ανελέητο σφυροκόπημα κάθε Κοινωνικής Υπηρεσίας, αγαθού και δικαιώματος. Και μάλιστα με τεράστια ιδιοποίηση του δημόσιου πλούτου. Μια τε-

ράστια επίθεση απ' την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Και φτάσαμε να μιλάμε σήμερα, να συζητάμε εν μέσω πολέμου, όπου τα μπλοκ του κεφαλαίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ ενάντια στη Ρωσία και στην Κίνα αλλά και των αστικών τάξεων και σε Ελλάδα και σε Τουρκία, με κρύο αίμα, κρύο αίμα προτάσσουν τη νεκροφιλία και τις ξεπερασμένες έννοιες του ανταγωνισμού, που έχουν κατασημαδέψει γενιές και γενιές και σπέρνουν φτώχεια και φασισμό.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι και η νέα γενιά είναι αντιμέτωποι με μια ακραία φτωχοποίηση, μια άμεση και έμμεση καταλήστευση του εισοδήματός τους και έρχονται και νέα μνημόνια από την Ευρωπαϊκή Ένωση, με Ταμείο Ανάκαμψης που θα φορτωθούν με νέες μεταρρυθμίσεις στις πλάτες του λαού.

Γι' αυτό λέμε ότι το τσουνάμι αυτό της ακρίβειας ούτε εισαγόμενο είναι, ούτε μια γενικόλογη αόριστη έννοια. Είναι μια συνειδητή βίαιη μεταφορά του πλούτου από τους εργαζόμενους στον κόσμο του κεφαλαίου στην προσπάθειά του να υπερβεί την κρίση.

Ακριβώς γι' αυτό το μέλλον, τη νέα επίθεση στους εργαζόμενους, το κράτος θωρακίζεται με απόλυτο ολοκληρωτισμό και με τον Νόμο Χατζηδάκη, επιτίθεται και καταστέλλει κάθε φωνή που αμφισβητεί τον αστικό κόσμο, κάθε δυνατότητα- κυρίαρχα για μας και πρέπει να είναι στη συζήτησή μας- να βγει το κίνημα πολιτικά επικίνδυνο. Και καλά η Νέα Δημοκρατία βγήκε να τα σαρώσει όλα. Παρά την κάλπικη αντιπαράθεση εδώ μέσα, αγαπητοί του Δικτύου ας πούμε, ποια είναι τα σενάρια της αντιπολίτευσης ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ; Το μόνο στοιχείο που περιέχουν είναι ένας αγώνας δρόμου για να δώσουν διαπιστευτήρια υπευθυνότητας, για να συμπληρώσουν το ίδιο κάδρο της ασυδοσίας που έχουν χτίσει τόσα χρόνια ώστε να πάρουν το κυβερνητικό χρίσμα από την αστική τάξη στην επόμενη στροφή.

Άρα να μην αναρωτιέστε εκεί στο Δίκτυο γιατί τα βάζουμε και με τον ΣΥΡΙΖΑ. Όσα πέπλα και τόξα δημοκρατίας και αν τη ζώσουν, η αυταπάτη μιας αστικής φιλολαϊκής διαχείρισης αναδύεται απ' τις πιο ιστορικές ντροπιαστικές ήττες για την εργατική τάξη, είτε αφορά τη διαχείριση μνημονίων, είτε την κάθαρση και την ανάπτυξη το '89. Άλλωστε ο δρόμος προς τη χειραφέτηση για μας ποτέ δεν ήταν αναίμακτος. Πάντα με αγώνες και θυσίες φώτιζε τον πυρήνα των πραγμάτων ώστε να δώσει ελπίδα στους λαούς.

Μπροστά σ' αυτή την επίθεση και σ' αυτή την κατάσταση στο εκπαιδευτικό κομμάτι και την ανελέητη επίθεση, τη μετατροπή του δημόσιου σχολείου σε επιχειρηματικό, η πλειοψηφία εδώ ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Δίκτυο επέλεξε να κάνει ένα Συνέδριο καθάρα εκλογικής καταγραφής, με ημερήσια διάταξη εντελώς άνευρη, ενσωματώσιμη αλλά το κυρίαρχο στοιχείο είναι ότι προδιαμορφώνει τη στάση τους για τη νέα χρονιά.

Πάμε για τα πεπραγμένα.

Τι είπε η ΔΟΕ για την πανδημία; Καμιά αμφισβήτηση των ανορθολογικών μέτρων, το χτύπημα στα δικαιώματα και τις ελευθερίες. Το λέω εν συντομία. Το ρεύμα των Παρεμβάσεων από τη μεριά μας πρωτοστάτησε με αγωνιστικό βάρος και κόστος, με τη δράση των Πρωτοβάθμιων Σωματείων και Συλλόγων, όχι δια αντιπροσώπων, όπως οι δυνάμεις της ΑΣΕ αλλά με μαζικά καλέσματα, σπάζοντας τις απαγορεύσεις, με καλέσματα σε απεργία, όχι διαμαρτυρίες, διεκδικήσαμε υγεία και παιδεία. Αγώνα για ανοιχτά και ασφαλή σχολεία, κόντρα και στην τηλεεκπαίδευση και τον αντιπαιδαγωγικό και αντεργατικό της ρόλο, τη στιγμή που όλοι μιλούσαν για εξοπλισμούς και τάμπλετ, υπονομεύοντας το ίδιο το αίτημα για ανοιχτά και ασφαλή σχολεία. Το σπάσαμε ενάντια στις αύρες, στην καταστολή, στα στημένα κατηγορητήρια, όπως στα Σεπόλια. Κάναμε πράξη το μένουμε ενεργοί, απαντώντας στα υπαρκτά διλήμματα του κόσμου.

Τι είπε η ΔΟΕ για τον πόλεμο; ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Δίκτυο υμνούσαν τη φιλονατοϊκή πρόσδεση. Αποτυπώνεται και στις αποφάσεις της ΑΔΕΔΥ. Και αν νομίζουν αυτές οι δυνάμεις ότι είναι στη σωστή πλευρά της ιστορίας, διαλέγοντας κάποια απ' τα μπλοκ του κεφαλαίου, κάνουν τραγικό λάθος γιατί ξεπλένουν όλη αυτή την κούρσα των εξοπλισμών.

Απ' την άλλη, είχαμε και τις δηλώσεις του Γενικού Γραμματέα, το ανέφερε και ο Σπύρος πριν, που εντελώς προκλητικά βγαίνει και μαλώνει την κυβέρνηση γιατί στέλνουμε στρατεύματα στην Ουκρανία και αδυνατίζει η άμυνα της χώρας απέναντι στην επιθετική Τουρκία. Αυτό δηλαδή, σύντροφοι και συντρόφισσες, είναι μια διεθνιστική γραμμή για την ειρήνη των λαών; Ή υποταγή στο εθνικό αφήγημα; Πρέπει να το απαντήσετε και αυτό το δίλημμα. Με απολύτως καθαρότητα είπα θα τα βάλω.

Για μας αποτελεί βασικό στοιχείο η άμεση απεμπλοκή της χώρας, ένα μεγάλο στοπ στους εξοπλισμούς, στη μετατροπή της χώρας σε ορμητήριο με βάσεις και όπλα, στους ανταγωνισμούς και της ελληνικής αστικής τάξης και της τουρκικής για ΑΟΖ και σφαίρες επιρροής. Αυτό το προτάσσουμε όχι

μόνο στον δρόμο, το προτάσσουμε και μες στις τάξεις, μες στη νέα γενιά, στους μαθητές, το δίκιο των λαών και των εργαζομένων. Με ισχυρό αντιπολεμικό αντικυβερνητικό κίνημα, σε κάθε χώρα, το οποίο πρέπει να γίνει και πράξη όμως, όχι μόνο θεωρητική συμφωνία.

Με αλληλεγγύη στους κυνηγημένους, όχι μόνο στους Ουκρανούς, αλλά όπως σήμερα μπήκαν εδώ τα προσφυγόπουλα του Ελαιώνα και η προσπάθεια ένταξής τους στον αστικό ιστό, να μην διωχθούν απ' τα σπίτια και τα σχολεία. Αλληλεγγύη και στον τετράχρονο Αϊμάν απ' τη Συρία που δεν του επιτράπηκε να τρέξει να σωθεί γιατί βρήκε μπροστά τους φράχτες και τη FRONTEX των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ. Τι να την κάνω μια απλή καταγγελία, συνάδελφοι του Δικτύου; Όσο για το αν είναι κανονικοί οι πρόσφυγες που λέει ο Μηταράκης, τους απάντησε ήδη ο Ιάσωνας.

Τι είπε η ΔΟΕ για την ακρίβεια; Όλοι βγήκαν εδώ πέρα πάνω και στο Διοικητικό Συμβούλιο, να μιλήσουν για την ακρίβεια, για αυξήσεις στους μισθούς. Και ο Μητσotάκης δίνει αύξηση και επιδόματα. Κουβέντα δεν είπατε για τις ιδιωτικοποιήσεις, για τα χρηματιστήρια ενέργειας, τη διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων, τους μισθούς πείνας των μνημονίων. Και λέμε στο πλαίσιο των διλημάτων: εμείς θα αναδειξουμε τι γεννά την ακρίβεια, τις ευθύνες όλων των κυβερνήσεων; Θα βάλουμε αντίπαλους στόχους για εθνικοποίηση των δημόσιων αγαθών με εργατικό έλεγχο; Για επαναφορά των κλεμμένων αντί για μισό ντεπόζιτο βενζίνη το τρίμηνο; Με ποιο τρόπο όμως; Θα τα κρεμάσουμε όλα στις εκλογές ή στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ ή θα περιμένουμε να αλλάξει σελίδα η ΔΟΕ;

Εμείς λέμε ότι θέλει άμεσο απεργιακό αγώνα, ξεσηκωμό του λαού, με κίνημα και γραμμή αντιπαράθεσης πλατιά στις συνειδήσεις των εργαζομένων για την υπεράσπιση της ίδιας της ζωής, μαζί με όλα τα ζητήματα.

Τι είπε η ΔΟΕ για τον Χατζηδάκη; Τα είδαμε και χθες εδώ. Το ζήτημα είναι ότι όχι μόνο δεν είπε αλλά με ευθύνη της ΔΑΚΕ, της ΔΗΣΥ, του Δικτύου πήρε θέση και η θέση λέει ότι θέλω ένα συνδικάτο σε στενή σχέση με το κράτος, όχι μόνο σε επίπεδο συνδιαλλαγής αλλά ένα συνδικάτο κουφάρι, που θα προσαρμοστεί πλήρως στους σχεδιασμούς αυτού του κράτους.

Τι λέει το Δίκτυο; Έχουμε καθαρή, λέει, θέση, να καταργηθεί ο Νόμος. Πώς; Με μια πολιτική αλλαγής, άρα ψηφίστε ΣΥΡΙΖΑ. Ναι αλλά μέχρι να έρθει η κυβέρνηση υλοποιούμε καθαρά τους Νόμους. Συνγνώμη, αυτό είναι αντιπολίτευση μαχόμενου συνδικαλισμού; Αυτό καταγγείλαμε χθες και το ξανακαταγγέλλουμε και σήμερα.

Η ΔΗΣΥ έδωσε διαπιστευτήρια, ότι είναι ο λαγός της Κεραμέως και του Χατζηδάκη. Βγήκε και μίλησε για ασφαλιστικά μέτρα, για τις ηλεκτρονικές εκλογές, δηλαδή το συνδικάτο θα λειτουργεί με αποφάσεις δικαστηρίων και όχι με τις θέσεις που έχει ψηφίσει η βάση κάτω και οι εργαζόμενοι.

Όλοι μαζί και η ΔΑΚΕ βγήκαν τον Οκτώβρη και είπαν: έχει δίκιο η Κεραμέως. Ο αγώνας των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση και την απεργία είναι παράνομος.

Εμείς δεν το δεχτήκαμε και το αποδείξαμε στην πράξη και καλούμε τα Σωματεία και τους εργαζομένους να μπουν στη μάχη. Με ένα μαζικό κίνημα για την κατάργηση - μη εφαρμογή, το βάλουμε και χθες, ανυπακοή στον Νόμο Χατζηδάκη και δηλώνουμε ότι θα το σπάσουμε στην πράξη σε κάθε αγώνα.

Τι είπε η ΔΟΕ για την PISA; Με το ζόρι βγήκε μια τρίωρη στάση εργασίας, απόφαση τελευταίας στιγμής, παρά τις προτάσεις μας απ' την αρχή της χρονιάς και στο ενδιάμεσο διάστημα, με καμιά διάθεση όμως για πραγματικό μπλοκάρισμα - μέτωπο με γονείς και μαθητές, κάλεσμα σε αποχή.

Οι Παρεμβάσεις είπαμε ότι αν εφαρμοστεί ο Νόμος κάθε σχολείο θα έχει ένα βαθμό. Τα δεδομένα και η ταξινόμηση σημαίνουν νέες μεταρρυθμίσεις, γονεϊκή επιλογή, ανταγωνισμός με τον γείτονα, δουλειά - εργασία σε επιχείρηση με τους μαθητές όμως τις εργατικής τάξης να το πληρώνουν. Εμείς αυτούς υπερασπίσαμε και το βάρος το σηκώσαμε μόνοι μας, με τα πρωτοβάθμια σωματεία, τα δικά μας σχήματα, την ίδια στιγμή που η ΑΣΕ και το Δίκτυο ενώ ψηφίσαν την τρίωρη στάση, πολλά περιέγραψαν και είπαν στις ανακοινώσεις, αλλά στη μάχη δεν μπήκαν, ούτε σε αποχή κάλεσαν τους γονείς.

Πάμε για τους διορισμούς. Κοιτάξτε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επειδή και εγώ είμαι νεοδιοριστος και νιώθω όντως κομμάτι μιας γενιάς που σπουδάσαμε και δουλεύουμε στα μαύρα χρόνια των μνημονίων και μέσα στο φάκελό μας εκτός απ' το πτυχίο και την προϋπηρεσία έχουμε κρυμμένο και το μέλλον που θα κληθούμε να βαδίσουμε. Αυτή η νέα γενιά των εκπαιδευτικών έχει δώσει πνοή σε κάθε σχολείο, έρχεται με φρέσκο οξυγόνο να αλλάξουν τα πράγματα.

Γι' αυτό ακριβώς το Υπουργείο μας εχθρεύεται. Μας κρατά εγκλωβισμένους, τιμωρεί τη συμμετοχή μας στο κίνημα κόβοντας συνδικαλιστικές άδειες και εγώ ακόμα περιμένω απ' το Διοικητικό Συμβούλιο μια καταγγελία στο Υπουργείο. Τιμωρεί τη νέα γενιά γιατί επέλεξε να κάνει οικογένεια. Τιμωρεί ακόμα και τον ίδιο τον διορισμό μας χωρίς

δικαίωμα μετάθεσης, διαλύοντας οικογένειες και όνειρα. Αλλά εμείς ξέρουμε τον λόγο της τιμωρίας.

Φταίνε οι ζωγραφιές και τα θεατρικά των μαθητών μας ενάντια στον πόλεμο. Φταίει το σύνθημα: δεν είμαστε βαλίτσες που έγινε αγώνας ενάντια στην ακρίβεια, για αυξήσεις σε μισθούς, δικαίωμα στην κατοικία. Φταίει η άρνηση να εργαστούμε σε ένα σχολείο στρατώνα, της παιδαγωγικής λοβοτομής και της αξιολόγησης. Φταίει κυρίως μια συγκροτημένη παρέμβαση που αμφισβητεί τον πυρήνα της ελαστικής εργασίας για τα μάτια του ΕΣΠΑ και του νέου μοντέλου των εργαζομένων που θέλει η σημερινή καπιταλιστική βαρβαρότητα. Για όλα αυτά μας εχθρεύεται και μας τιμωρεί.

Μαζί με το προσοντολόγιο του ΣΥΡΙΖΑ, όσο και αν θέλετε να σας φύγει η ρετινιά δεν φεύγει, θέλει να φέρει και ΑΣΕΠ η Κεραμέως. Μιλάμε για ένα απόλυτο ξεκαθάρισμα συνειδήσεων στο εκπαιδευτικό σώμα. Ή θα προσαρμοστείς ή θα απολυθείς. Αυτό μας λέει αυτή τη στιγμή.

Και ποια είναι η θέση της ΔΟΕ; Το ίδιο το συνδικάτο με ευθύνη της πλειοψηφίας έχει θέση για κυρίαρχο την προϋπηρεσία, δηλαδή να υπάρχουν και άλλα προσόντα, βάζοντας τα μέλη μας, τα ίδια τα μέλη μας, να απολογούνται. Μια ατομική ευθύνη για την ανεργία. Πραγματικά πιο εργοδοτική θέση δεν μπορούσε να υπάρχει από ένα συνδικάτο εκπαιδευτικών. Και αυτή είναι η στάση της ΔΟΕ για τους νέους, αυτών που η καρδιά τους σχίζεται κάθε Σεπτέμβρη και είναι διαστρέβλωση ότι δεν το βάλουμε στην ημερήσια διάταξη. Στο Διοικητικό Συμβούλιο του Μαρτίου υπήρχε πολιτική απόφαση, πολιτική δέσμευση των δυνάμεων ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Δίκτυο να μην συζητηθούν θέματα στα οποία ο κλάδος έχει απόφαση και μάλιστα αντιδραστική απόφαση όπως το περιέγραψα, λες και οι μάχες δεν είναι ανοιχτές.

Παρόλα αυτά εμείς δεσμευόμαστε και σας το λέμε ξανά, όσο η πλειοψηφία αρνείται να κηρύξει αποφασιστικό αγώνα, βγάζοντας λάδι την Κεραμέως να βγαίνει να λέει ότι εγώ έκανα διορισμούς, όσο και αν δεν στηρίζετε το δίκαιο αίτημα για τη μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών και να υπερασπίσουμε το πτυχίο και την προϋπηρεσία, τόσο η νέα γενιά θα ξεπηδά, θα βρίσκει τον δρόμο να οργανώνεται και σας το έχουμε αποδείξει, με τις καταλήψεις στο Υπουργείο, την κατάληψη στην Πρυτανεία, στους δρόμους του αγώνα και να μην κοιμάστε ήσυχοι.

Πάμε για την αξιολόγηση. Κανείς δεν είπε ότι χάσαμε. Μπορεί το μέτωπο, το 90% της απεργίας - αποχής να έχει χτυπηθεί, να υπάρχει απογοήτευση, όμως την έχουμε δει στα μάτια μας μες

στις τάξεις μας. Υπάρχει φλέβα, είναι υπαρκτό το ριζοσπαστικό ρεύμα στα σχολεία, άντεξε και απέναντι απ' το κράτος και τη διοίκηση και στο κλείσιμο της απεργίας απ' τη ΔΟΕ, ενώ υπήρχε δυνατότητα και ο κόσμος το απέδειξε στη μεγαλειώδη απεργία στις 11 Οκτώβρη, όπου και ακόμα και αυτή την απεργία η ΔΑΚΕ και το Δίκτυο δεν την ψήφισαν, βάζοντας πάντα το γνωστό αφήγημα μπροστά ότι ο κόσμος δεν τραβάει.

Και μιας και είπαμε και για τα διλήμματα όπως το έθεσα, ποιο ήταν το διακύβευμα του Οκτώβρη μετά τη δικαστική απόφαση; Θα συμφωνήσω και με τον σύντροφο εκεί τον Σπύρο από την ΑΣΕ, ρήξη ή ενσωμάτωση ήταν το δίλημμα. Ενσωμάτωση επέλεξε η πλειοψηφία στη ΔΟΕ. Συνειδητή επιλογή να κλείσει το κοινωνικό ρήγμα, γιατί σας τράβηξαν το αυτί. Υπήρχε δρόμος να συνεχιστεί η απεργία - αποχή, ο κόσμος το ήθελε και αν μιλάμε για πραξικόπημα στην ΟΛΜΕ, συνειδητό πραξικόπημα, στη δική μας Ολομέλεια τι ακριβώς έγινε; Πρέπει να απαντηθεί και αυτό.

Η αποδοχή της απόφασης των δικαστηρίων για μας έχει κοντά ποδάρια. Σας το ξεκαθαρίζουμε, η ιστορία του εκπαιδευτικού κινήματος δείχνει ότι ακόμα και τα νομικά ζητήματα πάντα τα λύναμε με πολιτικές αποφασιστικές αντιπαραθέσεις και συγκρούσεις, στον δρόμο. Αυτό υπηρέτησε το ρεύμα μας, παλέψαμε συγκεκριμένη γραμμή, τη γραμμή της απεργίας - αποχής, που περήφανα υπερασπίσαμε κρατώντας την ζωντανή και όχι, όσο και αν θέλατε, να την βάλετε μες στον τάφο. Την απεργία και τη δυνατότητά της να νικά.

Και σωστά το είπε και η Τατιάνα σήμερα και ο Κώστας χθες ότι δεν θα επιτρέψουμε να πειράξετε ούτε τρίχα απ' τους απεργούς. Και αν όντως δεν θέλουμε να μπει οριστική ταφόπλακα, τώρα πρέπει να κηρυχθεί απ' αυτή εδώ τη Γενική Συνέλευση, απ' το Συνέδριο, νέα απεργία - αποχή και αποφασιστικός απεργιακός αγώνας, ενάντια στην ατομική αξιολόγηση, για την οποία κανένας δεν είπε κουβέντα μέχρι τώρα. Αυτό το βάρος σηκώσαμε.

Αυτό το βάρος σηκώσαμε. Και αν οι Παρεμβάσεις επαίρονται γι' αυτό ας το πουν και οι άλλοι εδώ μέσα. Αλλά τι να πείτε; Τολμάτε και λοιδορείτε μαζί και η ΑΣΕ, το γράφετε στις μπροσούρες σας, τολμάτε και λοιδορείτε την κίνηση των εργαζομένων, την πρόταση, την πρόταση αγώνα με κέντρο τις Γενικές Συνελεύσεις των Σωματείων, τον αποφασιστικό ρόλο των απεργών, που ήταν χιλιάδες συνάδελφοι και ήθελαν να συνεχίσουν τη μάχη. Διασπαστές, επικίνδυνοι, λαϊκισμός λέει η ΔΟΕ, τυχοδιωκτισμός, κάλυψη αντιφάσεων λέει η ΑΣΕ.

Και τελικά ποια είναι η πρόταση; Θα σας το απαντήσω εγώ. Ταξική κίνηση και εμπιστοσύνη των εργαζομένων χρειάζεται. Αυτή είναι η γραμμή με τα Πρωτοβάθμια Σωματεία, αλλιώς είναι ακολουθησιμός στη γραφειοκρατία, στο όνομα μιας αόριστης ενότητας. Με ποιο περιεχόμενο, συνάδελφοι και σύντροφοι είναι αυτή η ενότητα; Με ποιο περιεχόμενο; Και τέλος πάντων πώς εννοείτε εκεί στην ΑΣΕ, το γράφετε και στα πανό σας ας πούμε, την αλλαγή προσανατολισμού της Ομοσπονδίας όταν για 6 μήνες μιλάτε για απεργία - αποχή και τελικά υποταχθήκατε στον ίδιο προσανατολισμό της Ομοσπονδίας και στις αποφάσεις της;

Θα τα ακούσετε, ναι, θα τα ακούσετε, γιατί είναι αλήθειες. Εδώ κρίνεται για μας και θα κριθεί ο ρόλος της κάθε συνδικαλιστικής και πολιτικής δύναμης και κυρίως ποια χαρακτηριστικά βάζει και δίνει στο εργατικό κίνημα και στους αγώνες. Και εκεί είναι και το δίλημμα που σας βάζω, αν τελικά μ' αυτή τη στάση σας επιλέξατε τη ρήξη ή την ενσωμάτωση, αγαπητοί μου.

Εμείς καλούμε τη Γενική Συνέλευση να πάρει απόφαση για απεργία - αποχή και απευθύνουμε κάλεσμα και στους πρωτοβάθμιους συλλόγους και στην ΑΔΕΔΥ. Να μπουν στη μάχη και τα πρωτοβάθμια σωματεία και να κηρύξουν και αυτά. Χρειάζεται κατά μέτωπο επίθεση, αποφασιστικά και απεργιακά να τα πάρει όλα πίσω. Ο Νόμος 4823 θα ανατραπεί και ο χαρακτήρας της μάχης θα καθορίσει αν θα έχουμε νίκες και σε όλα τα άλλα τα ζητήματα που έχουμε βάλει.

Στην πιο σκληρή επίθεση του καπιταλισμού πρέπει το μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα να εκφράσει την εργατική τάξη, την ανάσα που χτυπάει μες στις τάξεις, στους δρόμους, με μια πανκοι-

νωνική ματιά, ένα πανεργατικό μέτωπο και συντονισμό, αγώνες, όχι με οργανωτικούς όρους, αλλά αγώνες που μπλοκάρουν και ανατρέπουν. Σε αυτό πρέπει να δεσμευθούν όλες οι δυνάμεις, να δώσουνε διέξοδο στον λαό, σε σύνδεση με το εύφλεκτο υλικό της νέας γενιάς, μιας γενιάς που αυτή τη στιγμή υπερασπίζεται στο ΑΠΘ στη Θεσσαλονίκη το άσυλο. Άσυλο αγώνων, ιδεών, ελευθεριών, απέναντι σε κράτος και παρακράτος, αγαπητοί μου απ' τη Θεσσαλονίκη. Ιδέες και ελευθερίες που διδάσκουμε, μαθαίνουμε ιστορία στα παιδιά μας.

Αυτό λέει το ρεύμα μας, ακριβώς για τον λόγο ότι παρεμβαίνουμε όχι μόνο στην εκπαίδευση αλλά και στην πραγματική κίνηση της ιστορίας και στην κοινωνία. Είμαστε σημείο αναφοράς για όλο το εργατικό κίνημα, όχι μόνο ως θέση αλλά ως γραμμή κρούσης για τους εργαζόμενους.

Και μιας που ειπώθηκε και κλείνω μ' αυτό, για τα χαμόγελα που έβαλε και η Γιώτα. Ο σύντροφός μας, ο Μόρφης ο Στεφούδης, σε ένα βιβλίο του έχει τίτλο «Εκεί που ανθίζουν τα χαμόγελα είναι ο δικός μας κόσμος». Εκεί που ανθίζουν τα χαμόγελα, όπως του Σμήλιου που δικάζεται γιατί παρακώλυσε-μπλόκαρε πλειστηριασμούς σπιτιών επί ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί σύνδεσε το ρεύμα να μην ξεπαγιάσουν τα παιδιά το χειμώνα. Το χαμόγελο των 114 διωκόμενων, το χαμόγελο της Ντίνας που τη χτυπούν στο όνομα της συνδικαλιστικής της δράσης και αυτοί εδώ στο ΔΣ δεν έχουν το μπόι να την στηρίξουν, κρατώντας ίσες αποστάσεις.

Και αν αναρωτιέστε μερικοί εδώ λάτρεις του χρεοκοπημένου αυτού συστήματος πώς γίνεται αυτοί εδώ οι άνθρωποι συνέχεια να νικούν και αυτό θα το απαντήσω εγώ. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν νικιέται η αλήθεια. Εκεί που ανθίζουν τα χαμόγελα, λοιπόν, εκεί θα μας βρείτε.

**ΣΠΥΡΟΣ
ΜΑΡΙΝΗΣ**
ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, φέτος συμπληρώνονται τα 100 χρόνια από την ίδρυση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ εισαγωγικά σε ένα ζήτημα που έπεσε στα χέρια μου το τελευταίο διάστημα και μου κέντρισε το ενδιαφέρον.

Το 1927 επιδόθηκε ένα Ψήφισμα της 11^{ης} τότε Γενικής Συνέλευσης του κλάδου στον Θεολόγο Νικολούδη. Ήταν Υπουργός Παιδείας της οικουμενικής τότε κυβέρνησης και μετέπειτα στέλεχος της φασιστικής δικτατορίας του Μεταξά. Ο Νικολούδης ως απάντηση στα αιτήματα της Ομοσπονδίας, που ήταν μεταξύ άλλων η αναγνώριση κατώτατου μισθού, προϋπηρεσίας, αιρετών στα Εποπτικά Συμβούλια και πολλά άλλα, έκανε την παρακάτω δήλωση: «Μεταξύ Υπουργείου Παιδείας και Διοίκησης της ΔΟΕ ουδεμία επαφή ή σχέση μπορεί να υπάρξει. Και τούτο διότι μέχρι τούδε η ΔΟΕ, δια ποικίλων ενεργειών και εκδηλώσεων της, όχι μόνο αδιαφόρησε προς την εν γένει εκπαιδευτική και κοινωνική πολιτική, αλλά πολλές αντιτάχθηκε σε αυτήν εν ονόματι των δήθεν απειλούμενων σωματειακών ελευθεριών. Εφόσον η ΔΟΕ δεν διαδηλεί επισήμως αλλαγή προγράμματος και προσαρμογήν απόλυτον προς την πολιτική του κράτους, αλλά κατορθώνει ακόμα τελευταίως να εκφέρει θεωρίας περί δασκάλου ως δασκάλου και δασκάλου ως πολίτη, η στάσις του Υπουργείου Παιδείας θα είναι ειλικρινώς και απεριφράστως δυσμενής κατά τοιαύτης της Διδασκαλικής Οργανώσεως».

95 χρόνια μετά η ουσία αυτού του διλήμματος παραμένει η ίδια. Υποταγή, δηλαδή, στα κελεύσματα της κυβέρνησης, Συνδικάτο εταίρος του κράτους και της κυβέρνησης, Συνδικάτο ευνουχισμένο, ανύπαρκτο και αυτοκαταργημένο, ή επιμονή με κάθε κόστος στο δίκιο της τάξης μας, ρήξη, χειραφέτηση και αγώνας για τη μόρφωση των παιδιών του λαού, για τις δικές μας ανάγκες, για ελευθερίες και δικαιώματα μέσα στο σχολείο.

Αυτό το ερώτημα θα πλανάται πάνω από κάθε Γενική Συνέλευση, πάνω από κάθε κρίσιμη απόφαση του Συνδικάτου.

Μήπως όμως, με έναν άλλο τρόπο, όχι τον ίδιο που το έβαζε ο Νικολούδης τότε, το δίλημμα αυτό δεν μπήκε στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας τον Οκτώβρη του 2021 μπροστά στην απόφαση του Δικαστηρίου που θα έκρινε την απεργία - αποχή του κλάδου παράνομη; Το ίδιο το Υπουργείο δεν χαρακτήριζε την απεργία ως πολιτική; Και δεν υιοθετούσε το σκεπτικό ότι οι εκπαιδευτικοί ως κρατικοί υπάλληλοι απαγορεύεται να απεργούν, να διεκδικούν απέναντι σε ψηφισμένους Νόμους;

Το δίλημμα αυτό θα επανέρχεται διαρκώς και αντικειμενικά. Τα Συνδικάτα και οι συνδικαλιστικές δυνάμεις θα χρειάζεται να παίρνουν θέση.

Η ουσία της κριτικής μας στα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου, στην πλειοψηφία της Ομοσπονδίας και στην απόφαση της 10^{ης} Οκτωβρίου, μία μέρα πριν την ιστορική απεργία του κλάδου των 100 χιλιάδων απεργών, στη μη επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής και στα ενιαία κείμενα τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, ακριβώς αυτό το ζήτημα αφορά.

Το Συνδικάτο έπρεπε τότε να δώσει τη σωστή απάντηση στο σωστό ερώτημα. Και το ερώτημα δεν ήταν με ποια μορφή γενικά θα συνεχίσουμε τη μάχη της αξιολόγησης, αλλά το δίλημμα: αποδοχή ή όχι της κατάπτυστης δικαστικής απόφασης; Ρήξη μ' αυτήν ή συμβιβασμός;

Αυτό ήταν το βασικό και κύριο ερώτημα. Και αυτό το γνώριζαν πάρα πολύ καλά όλες οι παρατάξεις. Είχαν πλήρη συνείδηση του τι κρινόταν, όμως στις τελικές τους επιλογές βάρυναν οι πολιτικές δεσμεύσεις στα κόμματά τους, η γραμμή συμμόρφωσης πάση θυσία στο αντεργατικό πλαίσιο.

Γιατί η αλήθεια είναι ότι εμείς δε θα πετάξουμε το μωρό μαζί με τα απόνερα. Η αλήθεια είναι ότι ο αγώνας του κλάδου άφησε παρακαταθήκες. Και

μέσα από τις αντιφάσεις ο κλάδος κατάφερε να δώσει ένα μεγάλο μάθημα στην κυβέρνηση: να ηττηθεί το σχέδιό της για την αξιολόγηση.

Γιατί; Για τον βασικό λόγο ότι αυτό το σχέδιο δεν έχει αφομοιωθεί, δεν έχει γίνει υπόθεση της πλειοψηφίας του κλάδου. Το απορρίπτει, απορρίπτει τα σχέδια κατηγοριοποίησης και διαφοροποίησης των σχολείων, και αυτή είναι η παρακαταθήκη που δημιούργησαν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί και που θα τη βρούμε μπροστά μας.

Ακριβώς το ίδιο ερώτημα δεν τέθηκε δώ στην αίθουσα και εχθές; Με το ζήτημα των ηλεκτρονικών εκλογών; Και σχεδόν οι ίδιες δυνάμεις, όπως τον Οκτώβρη του '21, με ορισμένες μικρές διαφοροποιήσεις της τελευταίας στιγμής, θετικές κατά τη γνώμη μας, μήπως όμως οι ίδιες δυνάμεις δεν ήταν που έδωσαν την ίδια απάντηση και σ' αυτό το κομβικό ζήτημα;

Δηλαδή, ποια απάντηση; Ντε φάκτο αποδοχή των τετελεσμένων που δημιουργούν οι άδικοι Νόμοι, Ομοσπονδία απονευρωμένη, με τον κόσμο της εκπαίδευσης στη γωνία, παθητικό και αμέτοχο, που στην ουσία θα πετάει λευκή πετσέτα σ' όλα τα κεντρικά ζητήματα.

Και αυτή η απάντηση που έδωσαν μπορεί να είναι συγκυριακή, και θα ανατραπεί στη βάση του κλάδου, στην καθημερινή πάλη και προσπάθεια των Σωματείων να αφήσουν ανενεργό τον Νόμο Χατζηδάκη και τις αντεργατικές διατάξεις. Μπορούμε να τα καταφέρουμε και θα τα καταφέρουμε.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ στον κλάδο σταθήκαμε με ενιαίο τρόπο. Αξιοποιήσαμε χωρίς κανένα φόβο, χωρίς κανένα κώλυμα, κανένα κόμπλεξ, όλα τα μέσα προκειμένου ο κλάδος να μείνει ενωμένος, προκειμένου να μείνουν ενωμένοι οι συνάδελφοι στους Συλλόγους Διδασκόντων. Γιατί με όλες τις μορφές πρέπει και έπρεπε να πολεμήσουμε την κατηγοριοποίηση των σχολείων, τον ανταγωνισμό, τη μετατροπή των σχολείων σε μικρές επιχειρήσεις με τους μαθητές και τους γονείς πελάτες.

Την ίδια στιγμή άλλες δυνάμεις, ενώ ψήφιζαν τα ενιαία κείμενα στη ΔΟΕ, στα σχολεία έκαναν κανονικά αξιολόγηση. Άλλες δυνάμεις τάσσονταν υπέρ της εφαρμογής του Νόμου και ταυτόχρονα έσπερναν τον τρόπο στα σχολεία. Και όλοι το γνωρίζουμε ποιοι ήταν και τι έλεγαν: ότι η υιοθέτηση αντίστασης, ανυπακοής με κάθε μορφή στην αξιολόγηση, θα έχει ποινές, τιμωρίες και όλα τα υπόλοιπα.

Έτσι κατακερμάτισαν τον κλάδο, έσπειραν ηττοπάθεια και απογοήτευση.

Και ας μην ψάχνετε ορισμένοι τις αιτίες της μεγάλης αποχής από τις εκλογές, που και μας μας προβληματίζει και δεν το προσπερνάμε. Δικό σας έργο είναι. Δικό σας δημιούργημα. Γιατί σπείρατε την απογοήτευση σε χιλιάδες εκπαιδευτικούς και τώρα κλαίτε από το βήμα της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης πάνω απ' το χυμένο γάλα.

Και κάνουμε και μία έκκληση και θέλουμε να μας ακούσετε καλά. Το λέμε με ειλικρίνεια σε όλες τις πτέρυγες. Μη μιλάτε για μειοψηφικά Συνδικάτα. Μην το γράφετε στα πανό σας. Γιατί δίνετε επιχειρήματα στους αντιπάλους του κλάδου. Γιατί τα «μειοψηφικά και μη αντιπροσωπευτικά Συνδικάτα» θα είναι, και είναι ήδη, το επιχείρημα των κυβερνήσεων και της εργοδοσίας απέναντι στην προσπάθεια να υπογραφούν συμβάσεις, απέναντι στην προσπάθεια να κατακτηθούν δικαιώματα σε χώρους δουλειάς. Μην το αξιοποιείτε, γιατί αυτό το επιχείρημα θα μας φέρει μπροστά η Κεραμέως απ' την επόμενη μέρα. Μην της δίνετε λοιπόν επιχειρήματα.

Μειοψηφικά δεν είναι τα Συνδικάτα, μειοψηφικά δεν είναι τα Σωματεία, ούτε η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Μειοψηφία μέσα στον κλάδο είναι όλοι αυτοί που θέλουν να καταργήσουν τα Σωματεία, που θέλουν να τα παραδώσουν στο κράτος και στην εργοδοσία. Αυτή είναι η μεγάλη μειοψηφία.

Πράγματι, δύο δρόμοι ανοίγονται μπροστά μας: ο δρόμος του συμβιβασμού και της ήττας ή ο δρόμος του δύσκολου, καθημερινού, ανυποχώρητου αγώνα.

Έχει τελειώσει ανεπιστρεπτή η εποχή όπου το αστικό κράτος και οι κυβερνήσεις είχαν κάποια δυνατότητα μέσα από ελιγμούς και τακτικές κινήσεις ενσωμάτωσης, μέσα από επιδοματικές πολιτικές στους μισθούς, να ενσωματώνουν και να δημιουργούν συμμαχίες μέσα στους εργαζόμενους και ειδικά στον χώρο της κρατικής υπαλληλίας.

Τα χρόνια της κρίσης απέδειξαν ότι αυτά έγιναν καπνός μέσα σε ένα βράδυ. Μέσα απ' το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο μνημόνιο, μέσα από ένα πλέγμα αντεργατικών διατάξεων που φόρτωσαν στις πλάτες μας όλες οι κυβερνήσεις.

Η επίθεση στους εργαζόμενους, οι μειώσεις μισθών, η κατάργηση της κοινωνικής ασφάλισης και η μετατροπή της σε ατομική υπόθεση, η εμπορευματοποίηση του συστήματος υγείας, οι βαθιές αντιδραστικές τομές στη δομή και κυρίως στο περιεχόμενο της εκπαίδευσης, δηλαδή στο τι και στο πώς μαθαίνουν τα παιδιά, προκειμένου ως μελλοντικοί εργαζόμενοι να είναι πλήρως προσαρμοσμένοι στις δεξιότητες που έχει ανάγκη το κε-

φάλαιο και οι επιχειρήσεις, αυτή είναι η σύγχρονη απάντηση που δίνει ο καπιταλισμός, το σύστημα της εκμετάλλευσης, προκειμένου να ξεπεράσει τις αντιφάσεις του, προκειμένου να κερδίσει ανάσες, σε μια εποχή που βρίσκεται σε βαθιά κρίση και σήψη.

Σήμερα χρειαζόμαστε Εργατικά Σωματεία τα οποία πρέπει να μπουν στην πρώτη γραμμή, να οργανώσουν την απεργία. Σωματεία κάστρα αγώνα και αντίστασης, που θα διαμορφώνουν τις διεκδικήσεις και το πλαίσιο πάλης τους με βάση τις ανάγκες μας. Σωματεία που δε θα ζυγιάζουν τις ανάγκες και τις διεκδικήσεις με βάση τις αντοχές της οικονομίας και τους δημοσιοοικονομικούς περιορισμούς. Σωματεία που μπορούν να ξεκινούν από τη δική τους αφετηρία, από τις δικές τους θέσεις και να έχουν τη δική τους διαδρομή, αλλά συγκλίνοντας στο βασικό: ότι μόνο μέσα από την πάλη και τη σύγκρουση μπορεί να υπάρχουν αποτελέσματα.

Γνωρίζουμε καλά ότι δεν είμαστε οι μόνοι μέσα σ' αυτή την αίθουσα που έχουμε αυτές τις αγωνίες και αυτούς τους προβληματισμούς. Υπάρχουν πάρα πολλοί ακόμα αντιπρόσωποι που αγωνιούν για την πορεία των Συνδικάτων. Για την επόμενη μέρα. Και είμαστε σίγουροι ότι από κοινού θα κάνουμε βήματα συμπίεσης το επόμενο διάστημα. Αυτό είναι σίγουρο.

Με αρκετούς συναδέλφους βρεθήκαμε την προηγούμενη εβδομάδα στη μεγάλη πανελλαδική σύσκεψη του ΠΑΜΕ, στη Δραπετσώνα, στις προσφυγογειτονίες του Πειραιά, του λιμανιού των μεγάλων ταξικών αγώνων και συγκρούσεων, της COSCO, της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης, στις γειτονίες του Παύλου Φύσσα που έπεσε νεκρός, δολοφονημένος από το χέρι των ναζί, αλλά και στις ίδιες γειτονίες που η εργατική τάξη και το κίνημά της τσάκισε τους φασίστες και τους έστειλε στις τρύπες τους. Στις ίδιες γειτονίες που τα Εκπαιδευτικά Σωματεία μαζί με τους γονείς υποδέχτηκαν τα προσφυγόπουλα, τα μεγάλα θύματα του ιμπεριαλιστικού πολέμου.

Στη μεγάλη αυτή σύσκεψη επιβεβαιώθηκε ο χαρακτήρας του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου. Ως μαχητικός - αγωνιστικός πόλος του Εργατικού Κινήματος. Ως πρωτοπόρο τμήμα του. Και αυτό γιατί το ΠΑΜΕ είναι ένα μεγάλο μέτωπο Συνδικάτων και όχι κάποια παράταξη μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Ούτε κομματικός βραχίονας, όπως κατηγορούν διάφοροι καλοθελητές απ' την πλευρά της εργοδοσίας, των κυβερνήσεων και των καλοταϊσμένων μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Σε αυτό το μεγάλο μέτωπο είναι που θέλουμε να βρεθούμε από κοινού, να συμπορευτούν τα Σωματεία του χώρου της εκπαίδευσης.

Στη γραμμή του αγώνα και της ταξικής πάλης βρίσκεται η δύναμη που σήμερα μπορεί να λειτουργήσει ως ασπίδα για τους εργαζόμενους, μπορεί να αποσπάσει κατακτήσεις, μπορεί να δώσει νίκες, και κυρίως μπορεί να ανοίξει δρόμο για ένα καλύτερο μέλλον, για ένα μέλλον που οι εργαζόμενοι θα 'ναι κυρίαρχοι του πλούτου που παράγουν.

Ο άλλος δρόμος, ο δρόμος της αποδοχής της αντεργατικών Νόμων, η αναζήτηση Μεσοία που θα μας δώσει λύσεις δήθεν στα προβλήματά μας, η προσμονή κυβερνητικών λύσεων και εναλλαγής κομμάτων που ασπάζονται την ίδια αντιλαϊκή στρατηγική, είναι δρόμος δοκιμασμένος, είναι δρόμος γνωστός που έχει οδηγήσει πολλές φορές στην ήττα και την απογοήτευση. Και έχουμε πολύ μεγάλη εμπειρία.

Θέλουμε να πούμε και κάτι ακόμα, σχολιάζοντας με έναν έμμεσο τρόπο και τη συζήτηση που προηγήθηκε:

Εμείς δεν έχουμε κάποια ανάγκη, και το λέμε με ειλικρίνεια, ούτε να μιλήσουμε σε προσωπικό τόνο, ούτε να δώσουμε εδώ στο Συνέδριο τη μάχη της ατάκας, ούτε να πολώσουμε το σώμα για να περιχαρακώσουμε δυνάμεις, ούτε να καθυβρίσουμε ομιλητές, όπως έγινε εχθές σε στιγμές διαφωνίας, από μεμονωμένους - δε γενικεύω- αντιπροσώπους.

Εμείς τον τσαμπουκά μας, την αποφασιστικότητα μας, την κρατάμε για τους ταξικούς μας αντιπάλους. Την κρατάμε για να αντιμετωπίσουμε τις δυνάμεις καταστολής, την εργοδοσία, την κυβέρνηση, τη διοίκηση, τον αυταρχισμό. Και χρειάζεται να κρατήσουμε δυνάμεις γιατί οι συγκρούσεις που έχουμε μπροστά μας είναι μεγάλες, και θα τις κερδίσουμε.

Μιλάει η δράση μας μέσα στον κλάδο, η καθημερινή παρέμβαση των εκατοντάδων αγωνιστών του ταξικού κινήματος σε όλη την Ελλάδα στα σχολεία, στα καθημερινά προβλήματα, στις μικρές και μεγάλες μάχες του κλάδου, όπως αποτυπώθηκε εδώ από πάρα πολλούς Προέδρους, νέους συναδέλφους αναπληρωτές, που έφεραν τη ζωντανή εμπειρία της καθημερινής προσπάθειας που κάνουν στα σχολεία τους.

Είμαστε υπερήφανοι που με όλες μας τις δυνάμεις δώσαμε όλες τις μεγάλες μάχες, για το γεγονός ότι είχαμε συμβολή στη θητεία της προηγούμενης Ζετίας του Διοικητικού Συμβουλίου, με τις δι-

κές μας θέσεις, τη δική μας προσέγγιση και τη δική μας άποψη.

Είμαστε υπερήφανοι και δεν το κρύβουμε για όλα αυτά τα ζητήματα στα οποία συμβάλαμε και για τις αποφάσεις που πάρθηκαν και λειτούργησαν προωθητικά για τον κλάδο. Και τέτοιες αποφάσεις ήταν: η αποχή από τις ηλεκτρονικές εκλογές για τους αιρετούς, οι πρωτοβουλίες και το πλαίσιο πάλης για την πανδημία, η απόφαση για την ακύρωση της ζωντανής αναμετάδοσης του μαθήματος από τις τάξεις, οι αποφάσεις για απεργία - αποχή από την αξιολόγηση που για ένα χρόνο κράτησαν την κυβέρνηση στη γωνία, στριμωγμένη, στραπατσαρισμένη, η μάχη που δώσαμε σ' όλη την Ελλάδα να στηριχθεί αυτή η προσπάθεια μέσα στους Συλλόγους Διδασκόντων.

Αναμετρηθήκαμε με τη λογική ότι τώρα δεν είναι ώρα για διεκδικήσεις μέσα στην πανδημία, ότι «θα λογαριαστούμε μετά», και δικαιωθήκαμε.

Στηρίζαμε πρωτοβουλίες μαζί με τα Συνδικάτα των Υγειονομικών για την υγεία του λαού. Με το σύνθημα: «κάτω από τη μάσκα έχουμε φωνή», επιδιώξαμε η Ομοσπονδία να πάρει θέση στο μέτωπο αυτό, παρά τη διαρκή άρνηση της πλειοψηφίας.

Μαζί με τα Πρωτοβάθμια Σωματεία ακυρώσαμε την αύξηση του ωραρίου στα Νηπιαγωγεία, την ώρα που η πλειοψηφία των δυνάμεων στην Ομοσπονδία έλεγε ότι αυτό είναι Νόμος και όποιος δεν το εφαρμόσει θα 'χει ποινές.

Σε όλες τις αποφάσεις του κλάδου που λειτούργησαν θετικά και προωθητικά για την πλειοψηφία των συναδέλφων ήμασταν παρών στην πρώτη γραμμή και με την ψήφο μας.

Αυτό απαντάει και σε ένα ερώτημα που συζητάμε αυτές τις μέρες με αρκετούς συναδέλφους εδώ στην αίθουσα. Ένα ερώτημα ειλικρινές: στο αν μπορεί η Αγωνιστική Συσπείρωση να ηγηθεί, να συμβάλει θετικά στη λειτουργία της Ομοσπονδίας. Ναι, εμείς απαντάμε θετικά, μπορούμε, θα είμαστε παρών και ανάλογα με τη δύναμη που θα μας δώσουν οι συναδέλφοι θα αναλάβουμε τις ευθύνες μας. Όπως κάναμε πάντοτε.

Εμείς, την πραγματική ενότητα που βάζει μπροστά τους εργαζόμενους, που δημιουργεί προϋποθέσεις συγκρούσεως με την κυβερνητική πολιτική, την υπηρετούμε και την υπηρετήσαμε χωρίς αστερίσκους.

Με αυτή τη γραμμή καταφέραμε όλα αυτά τα χρόνια, τα 3 δύσκολα χρόνια, να είμαστε η αιχμή του δόρατος στην αναμέτρηση με την κυβερνητική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, την ανάληψη

στάση του Υπουργείου Παιδείας, τον αυταρχισμό και την καταστολή.

Αυτή την ενότητα έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι και όχι μια συγκόλληση για εκλογικούς σκοπούς, που ο ένας κοιτάει στον Βορρά και ο άλλος κοιτάει στον Νότο, όχι μία ενότητα που οδηγεί το κίνημα στον βάλτο, που το μετατρέπει σε σκαλοπάτι για να ανεβαίνουν αντιλαϊκές κυβερνήσεις.

Και αφήνουμε, με λύπη θα το πω, ορισμένους να αγωνιούν δήθεν μήπως αλλάξει κάτι στην Ομοσπονδία και μήπως δεν είναι αυτή τη φορά η ΔΑΚΕ πρώτη δύναμη και μετά να κλίνουν και σ' όλους τους τόνους τον ταξικό συνδικαλισμό. Το αφήνουμε όμως αυτό στην άκρη.

Στην προοπτική που προβάλλει το ταξικό κίνημα βρίσκεται η ελπίδα, εδώ βρίσκονται οι δυνάμεις που θέλουν και μπορούν να αναμετρηθούν με την κυβερνητική πολιτική, στην πράξη και όχι στα λόγια.

Το αποδείξαμε μέσα στην πανδημία, με το σπάσιμο των απαγορεύσεων στην πράξη, με το σύνθημα ότι μόνο ο λαός μπορεί να σώσει τον λαό, με την εικόνα της Πρωτομαγιάς του 2020 απ' το Σύνταγμα που έκανε τον γύρο του κόσμου και έδωσε ελπίδα σε όλους τους λαούς της Ευρώπης να μη σκύψουν το κεφάλι, να μην αποδεχτούν την καταστολή, τις απαγορεύσεις. Με την οργανωμένη απειθαρχία απέναντι στην απαγόρευση της πορείας του Πολυτεχνείου την ίδια χρονιά, με το σπάσιμο στην πράξη των απαγορεύσεων, με την αντίσταση εδώ και ένα χρόνο στην εφαρμογή του Νόμου Χατζηδάκη, με τους νικηφόρους αγώνες στην COSCO, στην e-FOOD, στη ΔΑΡΚΟ, που για 30 μήνες μένει όρθια, γιατί δεν λέει ότι αυτός είναι ο Νόμος και τώρα δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι, ας μπούμε σε ένα Ταμείο Ανεργίας ή ας ψάξουμε ένα ΕΣΠΑ, αλλά μένουν εκεί, παλεύουν για το δικό τους. Στη συγκέντρωση των 3 χιλιάδων εργατών γης, των κολασμένων αυτής της χώρας που σηκώσανε κεφάλι και διεκδίκησαν όρους δουλειάς και ζωής.

Στον δρόμο αυτό θέλουμε να συμπορευτούμε όλες και όλοι που νιώθουμε ότι δεν μπορούμε να ανασάνουμε στο σημερινό σύστημα.

Κλείνοντας, το δίλημμα έχει τεθεί εδώ και καιρό και είναι γνωστό. Τέθηκε από την ίδια τη βούληση των συναδέλφων. Ανατροπή των συσχετισμών, με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών στο τιμόνι και ηχηρό μήνυμα καταδίκης της κυβερνητικής πολιτικής ή μία απ' τα ίδια, με τη ΔΑΚΕ πρώτη δύναμη και το Υπουργείο Παιδείας να πανηγυρίζει ότι ο κλάδος εγκρίνει το μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της κυβέρνησης του Κυριάκου

Μητσοτάκη. Αυτό είναι το δίλημμα και καλούμε κάθε συνάδελφο να απαντήσει μέσα από την καρδιά.

Είναι σε όλες και όλους γνωστό ότι σ' αυτό το σώμα υπάρχουν οι προϋποθέσεις, υπάρχουν οι δυνάμεις αυτές, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι που μπορούν να συμβάλλουν σ' αυτό τον σκοπό. Να συμπορευτούμε για τη μεγάλη αλλαγή που τόσο έχει ανάγκη ο κλάδος.

Μπορούμε να βαδίσουμε όλοι μαζί, όλοι όσοι βρισκόμαστε στην ίδια πλευρά της ιστορίας, με την πάλη των λαών, απέναντι στους πολέμους των ιμπεριαλιστών για τα αιματοβαμμένα κέρδη τους, απέναντι στην πολεμική εμπλοκή της Ελλάδας στους σχεδιασμούς του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους ανταγωνισμούς τους με την καπιταλιστική Ρωσία, απέναντι στη μετατροπή της χώρας μας σε μια απέραντη βάση, απέναντι στην επικίνδυνη κατάσταση που διαμορφώνεται στο Αιγαίο, με την επιθετικότητα της αστικής τάξης της Τουρκίας να παίρνει αέρα στα πανιά, από το ΝΑΤΟ και τους Αμερικάνους προκειμένου να επικρατήσουν στα πλαίσια της Νατοϊκής Συμμαχίας. Όλοι όσοι δεν αντέχουμε άλλο από την ακρίβεια και τη φτώχεια, από τους παγωμένους μισθούς, που βλέπουμε ότι τώρα πρέπει να οργανωθεί αποφασιστικός αγώνας απέναντι στην ενεργειακή κρίση, απέναντι στην επισιτιστική κρίση που έρχεται, για την

αύξηση στους μισθούς μας, για τον 13^ο και 14^ο μισθό που πρέπει τώρα να επανέλθουν.

Όλοι όσοι καταλαβαίνουν ότι η νέα καπιταλιστική κρίση, ο πόλεμος και ο βαθύς χειμώνας που ετοιμάζουν για τους λαούς, αν και είμαστε κατακόκκινο, πρέπει αυτή τη φορά να μας βρει πιο έτοιμους ως εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, πιο ικανούς, πιο μαχητικούς, για να μην πληρώσει και πάλι τα βάρη ο λαός. Για να διαμορφώσουμε τις προϋποθέσεις αντεπίθεσης και πραγματικής νίκης.

Ας κάνουμε, λοιπόν, πράξη αυτό που περιμένει ο κλάδος: μια μεγάλη ανατροπή. Μια ανατροπή όπως και στα Πανεπιστήμια, που η Πανσπουδαστική Κίνηση Συνεργασίας γκρέμισε την κυβερνητική παράταξη, και για πρώτη φορά μετά από πολλές δεκαετίες είναι πρώτη δύναμη.

Ας δώσουμε όλοι μαζί ένα ηχηρό ράπισμα στην κυβερνητική πολιτική και στην Υπουργό Παιδείας. Ήρθε η ώρα. Αν όχι τώρα, πότε; Αν όχι εμείς, ποιοι; Μπορούμε. Αυτό να σκεφτούμε, συνάδελφοι, την ημέρα της ψηφοφορίας. Να δημιουργήσουμε ένα τεράστιο πολιτικό σεισμό, να κάνουμε τα κυβερνητικά επιτελεία και τα παπαγαλάκια τους να τρέμουν, να χάσουν τον ύπνο τους.

Καλή δύναμη, καλό βόλι. Στους δρόμους του αγώνα θα κριθεί το δίκιο, γι' αυτό να 'στε σίγουροι.

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΟΡΜΠΑΣ

ΜΕΛΟΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης στέλνουμε μήνυμα ενότητας, αγώνα και ανατροπής. Στέλνουμε μήνυμα στους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που βαδίσαμε μαζί στον δρόμο της διεκδίκησης των σύγχρονων αναγκών των μαθητών μας, του κάθε συναδέλφου, της λαϊκής οικογένειας στην καθημερινή της αγωνία να μορφώσει τα παιδιά της.

Ταυτόχρονα, μεταφέρουμε εδώ μέσα στην αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης το μήνυμα ότι η κατάσταση αλλάζει στον χώρο των εργαζομένων, σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Καθημερινά μπαίνουν στην πάλη για τις σύγχρονες ανάγκες τους νέες δυνάμεις, Σωματεία, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα που δεν βολεύονται με λιγότερο ουρα-

νό. Που δεν δέχονται να συνθλιβονται οι ανάγκες τους.

Ένα τέτοιο βήμα μπορεί να γίνει και εδώ σ' αυτή την Ομοσπονδία. Αυτό άλλωστε είναι και το μήνυμα που έστειλαν οι εκπαιδευτικοί στις εκλο-

γικές διαδικασίες που έγιναν το προηγούμενο διάστημα.

Αλλάζουμε τώρα το σκηνικό για Ομοσπονδία μαχητική, κοινό σπίτι όλων των συναδέλφων, που ο καθένας θα μπορεί να βρίσκει τον εαυτό του και να παλεύει για τα δικαιώματα στη ζωή και τη μόρφωση.

Είμαστε αισιόδοξοι πως η επόμενη μέρα θα βρει τον κλάδο από καλύτερες θέσεις στην πάλη του για το σχολείο των σύγχρονων αναγκών. Για δουλειά μόνιμη και σταθερή, με αξιοπρέπεια.

Όλο το προηγούμενο διάστημα οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί καταδίκασαν την πολιτική της ακρίβειας και της ενεργειακής φτώχειας. Δεν ανεχόμαστε, είπαν, να μην μπορούμε να πληρώσουμε το ενοίκιο, να μην μπορούμε να μετακινηθούμε. Δεν πάει άλλο. Να τελειώνει ο μισθός πριν τελειώσει ο μήνας. Φτάνει πια κάθε λογαριασμός της ΔΕΗ να αποτελεί ηλεκτροσόκ για τις τσέπες μας.

Δεν πάει άλλο χιλιάδες εκπαιδευτικοί στα 67 τους χρόνια να κάνουν μάθημα στα εγγόνια τους.

Ταυτόχρονα, οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί καταδίκασαν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, το αιματοκύλισμα των λαών για τα συμφέροντα των μονοπωλίων, για τους ανταγωνισμούς των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ρωσίας, όπως εκφράστηκε με την επέμβαση στην Ουκρανία, με ταυτόχρονη μάλιστα εμπλοκή της Ελλάδας η οποία έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο ορμητήριο του ΝΑΤΟ.

Είμαστε αλληλέγγυοι στους λαούς της περιοχής που πληρώνουν με το αίμα τους τις συνέπειες του πολέμου. Σφίγγουμε το χέρι σε κάθε συνάδελφο που πήρε πρωτοβουλίες μέσα και έξω από την τάξη, που μίλησε στους μαθητές του για τις αιτίες του πολέμου, οι οποίες δεν είναι άλλες από τα συμφέροντα των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Να σκοτώνονται, δηλαδή, οι λαοί για τ' αφένη τη το φαΐ.

Οι χιλιάδες εκπαιδευτικοί έστειλαν μήνυμα πως δεν ανέχονται άλλο να τσακίζεται κάθε κατάκτηση, κάθε κοινωνικό αγαθό στον βωμό της λογικής κόστος - όφελος. Από τη μια συνεχώς οι δαπάνες σε παιδεία και υγεία να συρρικνώνονται και από την άλλη να δίνονται δισεκατομμύρια σε πράσινους και ψηφιακούς ομίλους και νατοϊκούς εξοπλισμούς. Μία, δηλαδή, διαχρονικά αντιλαϊκή στρατηγική που υπηρετούν και υπηρετήσαν όλες οι κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων.

Σφίγγουμε τη γροθιά μας μαζί με τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που στάθηκαν και στέκονται απέναντι σε κάθε αντιλαϊκή αναδιάρθρωση στον

χώρο της εκπαίδευσης, που στάθηκαν παλικαρίσια μπροστά στην κατηγοριοποίηση των σχολείων, στο νέο περιεχόμενο με τα Εργαστήρια Δεξιότητων, την ημιμάθεια και τη διαστρέβλωση της αλήθειας. Που παλεύουν να μάθουν γράμματα σε όλους τους μαθητές και δεν δέχονται την ταξική διαφοροποίηση του σχολείου, ακόμα και με μοντέρνα περιτυλίγματα όπως το πολλαπλό βιβλίο ή η αυτονομία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, 3 χρόνια από την τελευταία Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι. Πέρασαμε πολλά: πανδημία, καραντίνες, προσπάθεια εργαλειοποίησης της πανδημίας, ο ένας αντιλαϊκός Νόμος να διαδέχεται τον άλλον, και σίγουρα δεν πετάμε το παιδί μαζί με τα απόνερα.

Όμως, κάθε στιγμή που οι εκπαιδευτικοί ένιωσαν υπερήφανοι για την Ομοσπονδία, αυτές οι στιγμές, ναι, είχαν την αποφασιστική συμβολή της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών. Να είστε σίγουροι ότι ιδιαίτερα όσοι κόπτονται για τη μαζικότητα της φετινής Γενικής Συνέλευσης, αν δεν υπήρχε αυτή η συμβολή, όχι 483 αντιπρόσωποι δεν θα ήταν εδώ αυτές τις μέρες, αλλά μετά βίας θα ξεπερνούσαν τους 200. Και αυτό γιατί στα κρίσιμα ζητήματα μπορέσαμε και εμπνεύσαμε τους συναδέλφους.

Θυμόμαστε την πρώτη περίοδο της πανδημίας, τι λέγανε κάποιες δυνάμεις: ότι θα λογαριαστούμε μετά, ότι είναι τρέλα οι κινητοποιήσεις μέσα στην πανδημία. Όμως ευτυχώς, κάτω από την αποφασιστική στάση των Συλλόγων με μπροστάρηδες τις δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης, το σύνθημα «δίπλα στους μαθητές μ' όλα τα μέσα» έγινε πράξη στους χιλιάδες εκπαιδευτικούς. Το αίτημα για ουσιαστικά μέτρα στους χώρους δουλειάς, για ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας, έγιναν παλλαϊκά αιτήματα, τη στιγμή που κάποιοι χώροι έβαζαν λουκέτο στα Σωματεία και τη λειτουργία τους, αφήνοντας τους συναδέλφους ξεκρέμαστους.

Έγινε πολύ μεγάλη συζήτηση όλο το προηγούμενο διάστημα αλλά και αυτές τις δυο μέρες για τους αιρετούς. Κάποιοι χαρακτήρισαν λάθος την απόφαση, ενώ σίγουρα κάποιοι, άλλοι βλέποντας και τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών, το μετάνιωσαν. Γι' αυτό και τώρα κάνουν δηλώσεις νομιμότητας προς το Υπουργείο και την κυβέρνηση και προσπαθούν να εφαρμόσουν τον Νόμο Χατζηδάκη από το παράθυρο.

Για να το ξεκαθαρίσουμε μια και καλή: η στάση που κράτησε το 95% του κλάδου στην αποχή από τις ηλεκτρονικές ψευτοεκλογές ήταν στάση λεβέντικη. Να μην παραδώσουμε τα Σωματεία στα χέρια των εργοδοτών και του κράτους. Ήταν

ξεκάθαρη δήλωση πως στα Σωματεία κάνουν κουμάντο οι εργαζόμενοι που συμμετέχουν γιατί συνειδητοποιούν την ανάγκη να παλέψουν για τα δικαιώματά τους.

Αυτό ήταν που εξόργισε και την κυβέρνηση, ότι δεν έγιναν οι εκπαιδευτικοί παράδειγμα στο στόμα του Χατζηδάκη. Δε γίναμε δούρειος ίππος για όλο το συνδικαλιστικό κίνημα. Βοήθησε η στάση αυτή να δυσκολεύεται ακόμα και σήμερα η κυβέρνηση και οι εργοδότες να εφαρμόσουν αυτόν τον επιύχνητο Νόμο.

Γι' αυτό τοποθετούμαστε με ευθύνη απέναντι στους εργαζομένους και δεσμευόμαστε πως θα πάμε μέχρι τέλους την πάλη για να μείνουν ανενεργοί τέτοιοι Νόμοι και τέτοιες διατάξεις. Έχουμε εμπιστοσύνη στους συναδέλφους, γιατί πλέον έχουν πείρα από τέτοιες αναμετρήσεις. Μια τέτοια αναμέτρηση ήταν- και είναι ακόμα- η αναμέτρηση για τα σχέδια κατηγοριοποίησης των σχολείων, μέσα από τη λεγόμενη αξιολόγηση.

Με την πίεση των 77 Συλλόγων και ΕΛΜΕ στην προηγούμενη Γενική Συνέλευση προκηρύχθηκε απεργία - αποχή, την οποία ο κλάδος ακολούθησε δυο φορές με συντριπτικά ποσοστά, πάνω από 95%. Έγιναν πάνω από 240 συσκέψεις Σωματείων, στις οποίες συμμετείχαν χιλιάδες εκπαιδευτικοί, συσκέψεις που μαχητικοποίησαν τον κλάδο, εξόπλισαν τους συναδέλφους για το περιεχόμενο και τις πραγματικές στοχεύσεις της αξιολόγησης, χωρίς να περιορίζεται η κουβέντα μόνο στις μορφές της αξιολόγησης, στη δημοσίευση, στο ανέβασμα στο διαδίκτυο ή στη βαθμολόγηση.

Αναδείχτηκε η διεθνής πείρα, ότι δηλαδή σε κανένα κράτος δεν υπάρχει η λεγόμενη «καλή αξιολόγηση», γιατί τελικά αυτή είναι δεμένη με το περιεχόμενο του σχολείου και της ίδιας της κοινωνίας.

Ταυτόχρονα, απομονώθηκαν και οι φωνές που ήθελαν να σπείρουν αμφιβολία, να ρίξουν νερό στον μύλο της κυβέρνησης, να τρομοκρατήσουν. Οι δυνάμεις αυτές τελικά μάλλον χάρηκαν όταν η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας χρησιμοποίησε τον αυταρχισμό, για να δείξει ουσιαστικά την ήττα της, γιατί είναι ήττα να έχεις το 95% ενός κλάδου να μη σε νομιμοποιεί και να φέρνεις ΜΑΤ, αύρες, δικαστήρια. Και τελικά, η κυβέρνηση βρήκε πολύτιμο σύμμαχο σε μια πλειοψηφία που πριν ακόμα την απόφαση του δικαστηρίου τράβηξε κυριολεκτικά το χαλί κάτω απ' τα πόδια χιλιάδων συναδέλφων, που μουδιασμένοι παρακολούθησαν τις εξελίξεις, χωρίς ούτε καν αυτή η πλειοψηφία να ζητήσει τη γνώμη τους εκείνες τις μέρες, εκείνη την κρίσιμη βδομάδα.

Και έχετε μετά το θράσος να μιλάτε για αλλοιωμένο Συνέδριο, ποιοι; Εσείς που αλλοιώσατε τη βούληση ενός ολόκληρου κλάδου. Είμαστε ξεκάθαροι, ότι το διακύβευμα δεν ήταν με ποια μορφή θα προχωρήσουμε, αλλά αν θα συνεχίσουμε στον δρόμο της ρήξης ή στον δρόμο της υποταγής, στον βούρδουλα και το μαστίγιο της κυβέρνησης. Η πλειοψηφία επέλεξε τον δεύτερο, με τον φερετζέ της υπευθυνότητας.

Δε βλέπετε γύρω σας σε μια σειρά, πως νίκες υπάρχουν εκεί που υπάρχει αταλάντευτος αγώνας, προσανατολισμένος στα δίκια των εργαζομένων, όταν τα σωματεία ακουμπάνε στις διαθέσεις των συναδέλφων και όταν υλοποιούν ενωμένοι τα βήματα που αποφασίζουν; Στην e-FOOD, στην COSCO, στη ΛΑΡΚΟ, στα Λιπάσματα, στους οικοδόμους. Εκεί γίνονται οι ανατροπές που αποφασίσαμε στο Σπóρτινγκ, με τέτοια Σωματεία, που προχωράνε με το μέτωπο ψηλά, χωρίς να «αδειάζουν» τους συναδέλφους.

Αλήθεια, έχετε εικόνα από τα σχολεία, από το τι βίωσαν οι συνάδελφοι και πόσο αποκομμένοι αισθάνθηκαν από την Ομοσπονδία; Αυτός είναι ο λόγος της απομαζικοποίησης, της απογοήτευσης, που σπείρατε σε έναν κλάδο που αγωνίστηκε με το κεφάλι ψηλά, που βγήκε μαζικότητα στον δρόμο, στη μεγαλειώδη απεργία στις 11 του Οκτώβρη. Μη χύνετε λοιπόν κροκοδείλια δάκρυα, ειδικά οι συνάδελφοι της ΔΗΣΥ, γιατί ήσασταν έτοιμοι από καιρό να υλοποιήσετε την αξιολόγηση, όπως βέβαια και κάθε τι που νομοθέτησε αυτή την εποχή το ΥΠΙΑΙΘ.

Πραγματικά, αν δυο μέρες τώρα κλείσει κάποιος τα μάτια και ακούσει ομιλίες, δεν μπορεί να διακρίνει από ποια πτέρυγα προέρχονται. Απ' την πλευρά της ΔΑΚΕ ή από την πλευρά της ΔΗΣΥ; Ή μερικές φορές και από ακόμα λίγο παραπέρα; Αυτό μάλιστα αντανακλάται και από μία χθεσινή ομιλία, αυτός ο πόθος ότι δε μας πειράζει τελικά αυτή η ΔΟΕ να παραμείνει όπως είναι. Σοβαρά, συνάδελφοι; Τόσο πολύ θέλετε να πανηγυρίσει μεθαύριο το βράδυ η Κεραμέως; Δεν ξέρουμε ποια είναι η σχέση της ΔΑΚΕ με τη ΔΑΠ ΝΔΦΚ, ξέρουμε όμως ποια είναι η σχέση της ΔΑΚΕ με τη Νέα Δημοκρατία.

Για δείτε το δημοσίευμα. Σε μήνυμα, λέει, η βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Χριστίνα Αλεξοπούλου αναφέρει: η πρωτιά της ΔΑΚΕ Δασκάλων και Νηπιαγωγών στην Πάτρα στις εκλογές είναι μία ακόμα ψήφος εμπιστοσύνης και στήριξης των μεταρρυθμίσεων που επιχειρεί η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη στην παιδεία. Αυτό θέλετε; Να μας λένε μεθαύριο πως έχουσε την έγκριση για τα 25άρια τμήματα, το αποκεντρωμένο κα-

τηγοριοποιημένο σχολείο, το διαλυμένο ολοήμερο μέχρι τις 5.30;

Και μετά αναρωτιέστε για τη συμμετοχή στα Σωματεία, γιατί οι συνάδελφοι γυρνάν την πλάτη. Η πλειοψηφία ήρθατε χθες και σήμερα για να ριζέτε το μπαλάκι στους Συλλόγους και στους συναδέλφους για τη συμμετοχή. Είπατε πως δε θα υποδειξουμε εμείς στους Συλλόγους πώς θα κάνουν εκλογές. Βέβαια, η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ ήταν αναλυτικότερη σε ανακοίνωσή της για τον τρόπο με τον οποίο απαγόρευαν να γίνουν οι εκλογές: όταν μία σειρά Σύλλογοι Εκπαιδευτικών έπαιρναν μέτρα για να μαζικοποιηθούν οι διαδικασίες, οι Γενικές Συνελεύσεις, η προσέλευση στις εκλογές, εσείς βγάλατε ανακοίνωση που απαγόρευαν να γίνουν εκλογές σε παραπάνω από μία μέρες ή και ακόμα δυνάμεις σας όριζαν εκλογές με τέτοιο τρόπο ώστε η ηλεκτρονική ψήφος να είναι μονόδρομος αν ήθελαν να συμμετάσχουν.

Για να μην κρυβόμαστε, στον Σύλλογο της Καβάλας αποκλείσατε μια ολόκληρη περιοχή, την περιοχή της Θάσου, και λέτε ότι έχετε ντοκουμέντα... Ποιο ήταν το φοβερό ντοκουμέντο; Η προώθηση του μηνύματος του Συλλόγου για να ψηφίσουν στις εκλογές, το οποίο μήνυμα εσείς οι ίδιοι γράψατε.

Λοιπόν, για να είμαστε καθαροί, η κριτική που κάνουμε δεν είναι για το παρελθόν. Η κριτική που κάνουμε είναι με τα μάτια στραμμένα στο μέλλον, γιατί έχουμε αγώνες μπροστά μας και τους αγώνες αυτούς οφείλουμε να τους κάνουμε νικηφόρους. Και τις δυο μέρες μπήκε ξεκάθαρα ένα δίλημμα. Πώς θα προχωρήσουμε από αύριο κιόλας. Με τι Σωματεία, με τι Ομοσπονδία; Ομοσπονδία οργανωτή της πάλης ή Ομοσπονδία που θα παρακαλάει το Υπουργείο να τους δεχθεί για συζήτηση και διάλογο;

Ομοσπονδία που θα συμπορεύεται με όλο το εργατικό κίνημα για τη μόρφωση των παιδιών ή Ομοσπονδία συντεχνία, αποκομμένη από τους υπόλοιπους εργαζόμενους, ώστε τα κάθε λογής καλοταϊσμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης να μας βγάζουν στη σέντρα και οι κυβερνήσεις να τρίβουν τα χέρια τους, να περνάνε κάθε λογής αντιδραστικούς Νόμους που υπονομεύουν το δικαίωμα της μόρφωσης και της δουλειάς και εμείς να μην έχουμε συμμάχους;

Ομοσπονδία που θα εμπνέει και θα βάζει στη μάχη τα Σωματεία και τους συναδέλφους ή που θα τους έχει στο περιθώριο, στη γωνία, ανίσχυρους και ανήμπορους; Ομοσπονδία που με τους αγώνες θα χτυπάει στην καρδιά του προβλήματος, ότι δηλαδή στη σημερινή εποχή υπάρχουν όλες οι δυνατότητες τα παιδιά να έχουν ολόπλευρη μόρφωση, ολόπλευ-

ρη γνώση, να μπορούν να εξηγούνε την πραγματικότητα ώστε να μπορούν να την αλλάξουν ή που απλά θα γρατζουνάει κάποιους υπουργούς παιδείας και όχι ποτέ την ουσία της αντιλαϊκής πολιτικής;

Για την Αγωνιστική Συσπείρωση δεν υπήρχε ποτέ δίλημμα. Ήμασταν και θα είμαστε πάντα με την πρώτη πλευρά, τη σωστή πλευρά της ιστορίας. Μαζί με τα Σωματεία που μπαίνουν μπροστά για τη σύγχρονη μόρφωση των παιδιών, για δουλειά με δικαιώματα, μόνιμη και σταθερή και όχι ελαστική ημιαπασχόληση, είτε ως αναπληρωτές πλήρους ωραρίου, είτε ως τριμηνίτες είτε ό,τι άλλο σκαρφιστεί η κυβέρνηση. Μαζί με τα Σωματεία που στάθηκαν δίπλα στους συναδέλφους, σε κάθε μικρό και μεγάλο πρόβλημα, εντός και εκτός τάξης. Με Σωματεία που δεν υπέστειλαν τη σημαία του αγώνα και που κάνουν πράξη το σύνθημα: όταν το άδικο γίνεται νόμος, η αντίσταση και ο αγώνας γίνεται καθήκον.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, απευθύνουμε κάλεσμα συμπόρευσης σε κάθε έναν - κάθε μια που βλέπει ότι ο κόμπος έχει φτάσει στο χτένι. Που συναντηθήκαμε μαζί στον δρόμο, στη Γενική Συνέλευση, στον Σύλλογο Διδασκόντων, και που μπορεί να μην συμφωνούμε σε όλα αλλά έχουμε τις ίδιες αγωνίες για τους μαθητές μας και για τον κλάδο.

Μαζί μπορούμε να τα καταφέρουμε. Να αποκτήσουμε Ομοσπονδία αντάξια του κλάδου, Ομοσπονδία που ο κάθε συνάδελφος θα είναι περήφανος που είναι μέλος της. Η αγωνία δεν πρέπει να είναι για το πώς θα λειτουργήσει η Ομοσπονδία από την επόμενη ημέρα, αλλά για το αν η ΔΟΕ, η μεγαλύτερη Ομοσπονδία στο Δημόσιο, θα παραμείνει στη ρότα του εξωραϊσμού της κυβερνητικής πολιτικής, θα συνεχίσει στις κρίσιμες στιγμές να δίνει πολύτιμη βοήθεια στο κάθε Υπουργείο Παιδείας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τώρα είναι η ώρα να κάνουμε όλοι μαζί το βήμα της αλλαγής στον κλάδο. Τώρα είναι η ώρα να δείξουμε πως ο κλάδος δεν είναι δεδομένος στο κάθε Υπουργείο Παιδείας. Τώρα είναι η ώρα να κάνουμε την Ομοσπονδία αποτελεσματική και μαχητική. Η νίκη αυτή θα είναι νίκη όλων των εκπαιδευτικών, θα είναι νίκη που θα κατατεθεί την επόμενη ημέρα στον αγώνα για τη μόρφωση και τη δουλειά. Μπορούμε να τα καταφέρουμε. Το χρωστάμε σε μας, το χρωστάμε στα παιδιά μας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΡΩΗΝ ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Σας ευχαριστώ όλες και όλους. Ανεβαίνω για τελευταία φορά στο βήμα ως συνταξιούχος, έπειτα από μια διαδρομή αρκετών χρόνων. Μετά από μια πολύχρονη πορεία, με αρκετές θετικές και αρνητικές στιγμές, που ζήσαμε σ' αυτή την αίθουσα τα τελευταία χρόνια της διαδρομής της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Θέλω, καταρχάς, συναδέλφοι και συναδέλφισσες, να συγχαρώ όλες και όλους για την εκλογή σας ως αντιπροσώπων στην 91^η Γενική Συνέλευση του κλάδου. Είναι πολύ σημαντικό. Εκπροσωπείτε εσείς εδώ τους 85.000 εκπαιδευτικούς όλης της χώρας. Και εύχομαι ειλικρινά αυτή η Συνέλευση να έχει τη μέγιστη δυνατή επιτυχία στις εργασίες της ώστε τα αποτελέσματά της να ανταποκρίνονται στα οράματα και στις προσδοκίες των συναδέλφων μας.

Αυτή η Γενική Συνέλευση μπορεί και πρέπει να εκπέμψει ένα μήνυμα ενότητας. Να μην παρουσιάζονται τα φαινόμενα του πρωινού κύκλου. Ένα μήνυμα τόλμης, αισιοδοξίας, αποφασιστικότητας. Επιβάλλεται, πιστεύω, να χαράξουμε μια νέα πορεία του συνδικαλιστικού κινήματος, ώστε αυτό να αποκτήσει κύρος, αξιοπιστία, ζωντάνια και κυρίως, κατά την άποψή μου, αποτελεσματικότητα. Γιατί αν δεν έχουμε την αποτελεσματικότητα όλα αυτά τα μηνύματα που έχουμε στο πανό: αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, στήριξη του δημόσιου σχολείου, αυξήσεις στους μισθούς, δεν πρόκειται να υλοποιηθούν. Θα μείνουν εκεί, στο πανό.

Γνωρίζετε πολύ καλά πως όλα αυτά τα χρόνια της συνδικαλιστικής μου πορείας πορεύτηκα μαζί σας και πίστεψα και πιστεύω ότι συνέβαλα και εγώ μαζί σας όμως στην αναβάθμιση του συνδικαλιστικού κινήματος, στην αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης. Λύθηκαν αυτά τα χρόνια αρκετά προβλήματα τα οποία σήμερα μπορεί να μην τα θεωρούμε σημαντικά, όμως όταν τα αντιμετωπίσαμε ήταν κορυφαία ζητήματα του κλάδου.

Προσπάθησα όλα αυτά τα χρόνια να ανταποκριθώ στα καθήκοντά μου και με τον λόγο μου, τη στάση μου, τη δράση μου, τις θέσεις μου, συνέβαλα στην επίλυση πολλών προβλημάτων και βεβαίως στην αναβάθμιση της λειτουργίας του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε., καθώς επίσης στην αναβάθμιση του θεσμού του αιρετού που τα τελευταία 14 χρόνια υπηρέτησα με όλες μου τις δυνάμεις.

Προσπάθησα να λειτουργήσω ως αιρετός του κλάδου και όχι ως αιρετός μιας μόνο παράταξης της Δ.Α.Κ.Ε. από όπου προέρχομαι. Ο αιρετός επιβλήθηκε με τους αγώνες του κλάδου απ' το 1926 και βεβαίως υφάνθηκε με τα οράματά του. Είναι ένας θεσμός πάλης, αλληλεγγύης, ένας θεσμός νομιμότητας, ένας θεσμός ειλικρινά, δηλαδή, θεσμός διαφάνειας, ισονομίας. Είναι το μάτι και το αυτί των συναδέλφων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Πρέπει να σας πω πολύ απλά ότι ο θεσμός του αιρετού είναι ένα καταφύγιο των εκπαιδευτικών, κυρίως η φωνή των εκπαιδευτικών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια και για κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα καταφεύγανε στους αιρετούς. Είναι αυτό που φόβιζε τις πολιτικές ηγεσίες διότι είχαμε την άμεση επικοινωνία με τους συναδέλφους, σε κάθε βήμα μας. Ήμασταν εκεί παρόντες. Ήμασταν υποχρεωμένοι να ενημερώνουμε, να επιβάλλουμε αν θέλετε στα Συμβούλια τη διαφάνεια και την αξιοκρατία.

Η προσφορά του αιρετού δεν αμφισβητείται και είναι υποχρέωση όλων μας να στηρίζουμε με όλες μας τις δυνάμεις τον θεσμό.

Γνωρίζετε τη θέση μου, εξάλλου οι ανακοινώσεις μου ήταν δημόσιες και ενυπόγραφες, όμως θα πρέπει να σας πω ότι παρά την αντίθεσή μας, δυστυχώς ο θεσμός αυτός επί της ουσίας καταργήθηκε. Και αν δεν έχει καταργηθεί, σίγουρα υποβαθμίστηκε.

Λοιπόν, αναμφισβήτητα την κύρια ευθύνη την έχει η πολιτική ηγεσία, αλλά θα ήθελα ειλικρινά με μεγάλη υπευθυνότητα και σοβαρότητα να δούμε και εμείς τις τυχόν ευθύνες μας και αν θέλετε ελπίζω σ' αυτή τη Γενική Συνέλευση να προβληματιστούμε και να αναλογιστούμε, όχι μόνο τις ευθύνες μας αλλά και την εξέλιξη αυτού του θεσμού.

Πρέπει με σοβαρότητα, θάρρος και ρεαλισμό να αντιμετωπίσουμε τη δημιουργηθείσα κατάσταση.

Πρέπει, συνάδελφοί μου, ο κλάδος να πάρει ένα μήνυμα, ότι στηρίζαμε και στηρίζουμε αυτόν τον θεσμό. Ότι θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να επανέλθει αυτός ο θεσμός και γιατί όχι, να αναβαθμιστεί ο θεσμός του αιρετού. Η ευθύνη βαραινεί όλους. Όλους ειλικρινά.

Εγώ δυστυχώς περίμενα μια άλλη αντιμετώπιση, περίμενα παράδειγμα η Δ.Ο.Ε., όπως κάνει για τα πολύ σοβαρά ζητήματα, να 'χει προκηρύξει απεργιακές κινητοποιήσεις για τον θεσμό αυτόν, το γιατί δεν το 'χει κάνει δεν ξέρω ποιους εξυπηρετούσε, όπως επίσης και απευθύνομαι σε όλους, περίμενα εδώ στο πανό να αναγράφεται ακριβώς και το θέμα της επαναφοράς του θεσμού του αιρετού.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πρέπει, έστω και στο παρά πέντε, να σχεδιάσουμε το επόμενο βήμα προστασίας και αναβάθμισης του θεσμού του αιρετού.

Η αναβάθμιση του συνδικαλιστικού κινήματος περνάει μέσα από τον θεσμό του αιρετού και αυτό το βλέπουμε. Σήμερα εδώ είμαστε λιγότεροι, ένας από τους λόγους, δεν λέω ότι είναι ο μοναδικός, ακριβώς είναι η κατάργηση των αιρετών, η απουσία των αιρετών από την πράξη, από την τάξη, από τα Συμβούλια.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, με ομοφωνία και ομοψυχία ο κλάδος στήριξε και στηρίζει τον θεσμό.

Άρα, θεωρώ υποχρέωση όλων καταρχάς να συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Η Δ.Ο.Ε. πρέπει πέρα και πάνω από όλα, πέρα και από τη στήριξη του θεσμού, να προασπίσει την παιδεία ως ύψιστο κοινωνικό αγαθό, να στηρίζει και να ενισχύσει τη δημόσια εκπαίδευση, να διεκδικήσει ένα νέο σχολείο: γνώσεων, δεξιοτήτων, άμιλλας, πολιτισμού, ένα σχολείο που θα ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις και προκλήσεις της εποχής μας, ένα σχολείο για όλους, ένα σχολείο που θα καθιστά ικανά τα παιδιά μας να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της χώρας μας, της Ευρώπης, της παγκόσμιας κοινωνίας, και ταυτόχρονα άκουγα προηγουμένως τους αναπληρωτές, να αγωνιστεί και να διεκδικήσει την έμπρακτη αναγνώριση του ρόλου και της προσφοράς των εκπαιδευτικών.

Ναι, στη σημερινή συγκυρία θα πρέπει ο εκπαιδευτικός, ανεξάρτητα αν είναι αναπληρωτής ή μόνιμος, να ζει με αξιοπρέπεια από τον μισθό του. Να μπορούμε όλοι εμείς να ζούμε τις οικογένειές μας από τον μισθό μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θεωρώ υποχρέωσή μου, για να κλείνω, να ευχαριστήσω όλες και όλους σας για την πολύχρονη αυτή συνεργασία. Ιδιαίτερα θέλω να ευχαριστήσω την παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. με την ψήφο των οποίων μου δόθηκε η δυνατότητα να υπηρετήσω τον κλάδο και την εκπαίδευση από όλες τις θέσεις, είτε ως μέλος της Δ.Ο.Ε., είτε ως Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε., είτε ως αιρετός επί μακρά θητεία.

Κλείνω λέγοντας αυτό που είχα πει και στην τελευταία Γενική Συνέλευση τα λόγια του Παπανούτσου: «εσείς οι εκπαιδευτικοί, εμείς οι δάσκαλοι εκπαιδευτικοί, είμαστε ο νους, η καρδιά και το αίσθημα της πατρίδας. Έλληνα δάσκαλε, σε σένα, στα χέρια σας το μέλλον των παιδιών μας».

Λοιπόν, σας εύχομαι ειλικρινά καλούς αγώνες, να προσπαθήσετε όλοι, πάνω από όλα ενότητα. Είμαστε εκπαιδευτικοί, αντιμετωπίζουμε κοινά προβλήματα. Όλοι μαζί παλεύουμε για μια καλύτερη παιδεία, για μια καλύτερη Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ, καλό καλοκαίρι.

ΤΑΣΟΣ

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Για τον Βασίλη τον Παληγιάννη τι να πει κανένας; Στον συνδικαλισμό ο συνδικαλιστής κρίνεται από την αποδοχή που έχει από τους συναδέλφους, και εσύ, Βασίλη, είχες την καθολική αποδοχή από τους Δακίτες οι οποίοι σε επιλέξαν σε όλες τις θέσεις του συνδικαλισμού και όπου και αν έβαλες υποψηφιότητα σε τιμήσανε με την ψήφο τους. Αυτό τα λέει όλα. Μακάρι εμείς σαν συνδικαλιστές να έχουμε την αποδοχή που είχες εσύ όλα αυτά τα χρόνια και το χειροκρότημα από τους... δεν θα έλεγα αντιπάλους σου, από τους συναγωνιστές σου της ΔΗΣΥ, τα λέει όλα. Καλή σύνταξη, τα υπόλοιπα τα είπαμε δια ζώσης.

Ήθελα να ξεκινήσω: καλημέρα, να πω καλημέρα, αλλά δυστυχώς πάλι καλά που δεν λέμε καληνύχτα. Καλό καλοκαίρι και καλή ξεκούραση. Να ευχηθώ καλά αποτελέσματα στα παιδιά των συναδέλφων που έδωσαν εισιτήριες εξετάσεις για τα Πανεπιστήμια.

Καλά αποτελέσματα και στην 91^η συνεδρίαση της Ολομέλειας των Αντιπροσώπων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Βρισκόμαστε όλοι εδώ, οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι των συναδέλφων, για να σχεδιάσουμε το μέλλον της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Μετά από 2 χρόνια απουσίας. Μετά από 2 χρόνια δύσκολα τόσο εκπαιδευτικά, όσο και συνδικαλιστικά, λόγω πανδημίας.

Ταυτόχρονα όμως και μίας σημαντικής χρονιάς κατά την οποία η μεγαλύτερη συνδικαλιστική Ομοσπονδία γιορτάζει τα 100 της χρόνια.

Να δώσω εδώ συγχαρητήρια στην ηγεσία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας για την οργάνωση και την ανάδειξη της ιστορίας της. Μιας Ομοσπονδίας που οι οργανωτές της, οι ιδρυτές της οραματίστηκαν ενιαία και δυνατή.

Οι ιδρυτές της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, φίλες και φίλοι, δεν οραματίστηκαν περίπτερα αλλά μια πολυκατοικία όπου θα χωρούν όλοι μέσα και

θα διεκδικούν ενιαία, δυναμικά τον δημόσιο χαρακτήρα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Και είμαι περήφανος γιατί σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία, στην ηγεσία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας βρέθηκε η Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών, η οποία τίμησε στο έπακρο τα αρχικά του ονόματός της: Δημοκρατική: γιατί πάντοτε στις αποφάσεις της πρυτάνευσε η δημοκρατία για το καλό της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, σε αντίθεση με άλλες παρατάξεις. Στήριξε πάντα τις πλειοψηφίες του Διοικητικού Συμβουλίου, όταν άλλοι χρησιμοποιούσαν και χρησιμοποιούν τη λέξη δημοκρατία κατ' επίφαση. Στήριξε την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου για τη μη συμμετοχή στις ηλεκτρονικές εκλογές. Όχι γιατί δεν πίστευε σ' αυτές, αλλά τονίζοντας ότι οι συνθήκες δεν ήταν τέτοιες που βοηθούσαν στη δημοκρατική διαδικασία των εκλογών. Και στήριξε φανερά τη μη συμμετοχή σ' αυτές, όταν άλλες παρατάξεις έκλειναν πονηρά το μάτι.

Δημοκρατική: γιατί στήριξε την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου κατά της αξιολόγησης του Υπουργείου. Όχι γιατί δεν πιστεύει στην αξιολόγηση, εξάλλου ήταν αυτή που έδωσε μάχη για την αξιολόγηση ώστε να περάσει μέσα από τη Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, μιας αξιολόγησης όμως που προάγει το εκπαιδευτικό έργο και αναδεικνύει τον δάσκαλο και το λειτούργημα που επιτελεί. Στήριξε τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και τα κείμενά της δίνοντας έμπρακτα τη στήριξη στον δάσκαλο της τάξης, όταν άλλες παρατάξεις, καταστρατηγώντας τις αρχές της δημοκρατίας, στήριζαν δικές της αποφάσεις δημιουργώντας σύγχυση μεταξύ των συναδέλφων.

Ανεξάρτητη: γιατί πράγματι όλα αυτά τα χρόνια αποδείξαμε ότι είμαστε ανεξάρτητοι. Πήγαμε κόντρα στο Υπουργείο και την Υπουργό και ας ανήκουμε στον ίδιο κομματικό χώρο. Ήρθαμε σε ρήξη με την Υπουργό για το καλό των συναδέλφων και το δημόσιο σχολείο. Ήρθαμε σε ρήξη με στελέχη που είχαμε κοινή πορεία, κάνοντας όντας στην πράξη τη λέξη: ανεξάρτητη.

Περάσαμε δύσκολα συνδικαλιστικά αλλά και εργασιακά χρόνια. Αυτά τα 3 χρόνια όμως καταφέραμε και αναδείξαμε, συνάδελφοι, τη δουλειά μας. Με το φιλότιμό μας, στήσαμε την εξ αποστάσεως εκπαίδευση, ανοίξαμε τα σπίτια μας, τις οικογένειές μας, κάναμε τάξεις στον προσωπικό μας χώρο, γνωρίσαμε και μάθαμε έναν καινούργιο τρόπο εκπαίδευσης, η οποία τηλεεκπαίδευση ήρθε και θα μείνει και θα πρέπει να μπει ένα νομοθετικό πλαίσιο για την τηλεεκπαίδευση. Δεν μπορεί ο εκάστοτε Δήμαρχος, ο εκάστοτε Περιφερειάρχης, ένα βράδυ να παίρνει απόφαση για το πότε θα κάνουμε εμείς τηλεεκπαίδευση.

Και ερχόμαστε στις εκλογές. Πανηγυρίζουν όλες οι παρατάξεις και διαγκωνίζονται ποιος θα βγει πρώτος, ποια είναι η πρώτη, ποιος είναι δεύτερος, τρίτος, τέταρτος.

Δυστυχώς, συνάδελφοι, πρώτη είναι η αποχή, όπως οι γαλλικές εκλογές που έγιναν πριν από λίγες εβδομάδες Ελλάς - Γαλλία - συμμαχία. Αποχή που κόστισε στη Διδασκαλική Ομοσπονδία τον τίτλο της μεγαλύτερης συνδικαλιστικής παράταξης του δημόσιου τομέα.

Πολλοί δικαιολόγησαν την αποχή στην απουσία άδειας για τη διενέργεια των εκλογών. Άλλοι προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν παραταξιακά την απουσία άδειας.

Και ρωτώ: μα χρειάζεται άδεια για να εκλέξεις τους αντιπροσώπους σου; Χρειάζεσαι άδεια για να στηρίξεις το συνδικαλιστικό σου όργανο; Στις εκλογές της ΠΟΕ ΟΤΑ, των Τοπικών Αυτοδιοικήσεων, γιατί δεν υπάρχει αποχή όταν αυτοί δεν παίρνουν άδεια; Παράταξη πανηγύριζε την πρώτη της θέση όταν απ' τους 1.600 εγγεγραμμένους ψηφοφόρους ψηφίσανε μόνο 600. Μήπως κοιτάμε το δέντρο και χάσουμε το δάσος;

Πρέπει να πείσουμε τους συναδέλφους, κυρίως τους νέους συναδέλφους, να στηρίζουν το κορυφαίο συνδικαλιστικό όργανο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης που είναι η Διδασκαλική Ομοσπονδία, και όχι τα περιπτώσια που έχουνε δημιουργήσει κάποιες παρατάξεις. Ή θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε ενωμένοι τα προβλήματα ή να πάρει ο καθένας το κουβαδάκι του και να παίζει σε άλλη παραλία.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εδώ από αυτή την 91^η Γενική Συνέλευση δεν πρέπει να στείλουμε ψευδή μηνύματα. Πρέπει να βγούμε ενωμένοι. Αυτή τη στιγμή αυτό που χρειάζεται ο κλάδος, ο συνάδελφος της τάξης, ο συνάδελφος της πρώτης γραμμής, είναι η βελτίωση της καθημερινότητάς του. Να σταματήσουμε να είμαστε γραφιάδες. Να ξαναγίνουμε δάσκαλοι. Να μπουν κανόνες λειτουργίας στα σχολεία και όχι να γινόμαστε έρμαια στις διαθέσεις και στις ορέξεις των γονέων.

Πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι ο δάσκαλος είναι επιστήμονας και όχι διεκπεραιωτής, δημόσιος υπάλληλος ή φύλακας. Πρέπει να διεκδικήσουμε τώρα, περαιτέρω μείωση του ωραρίου μετά τα 55 έτη. Αυτή η μείωση ίσχυε όταν υπηρετούσαν οι δάσκαλοι 35 χρόνια και βγαίνουν στη σύνταξη 58 χρονών. Από δω και πέρα όλοι θα βγαίνουμε 40 χρόνια και 67 χρονών. Πρέπει να διεκδικήσουμε περαιτέρω μείωση, πιο κάτω από τις 21 ώρες.

Πρέπει να θέσουμε το κυρίαρχο αίτημα της επιμόρφωσής μας, τα σεμινάρια των σχολικών συμβούλων δεν είναι επιμόρφωση. Ένας δάσκαλος θα μπαίνει και θα βγαίνει από την τάξη μετά από 40 χρόνια χωρίς καμία επιμόρφωση. Θα είμαστε η μοναδική Ομοσπονδία που έχει επιστημονικό όργανο το ΙΠΕΜ - ΔΟΕ, το οποίο θα μπορούσε να αναλάβει την επιμόρφωσή μας, αν δεν την κάνει το κράτος. Και εδώ να δώσω συγχαρητήρια στον Πρόεδρο του ΙΠΕΜ - ΔΟΕ, τον Λολίτσα τον Κώστα για τη δουλειά που έχει κάνει τα τελευταία χρόνια.

Πρέπει να διεκδικήσουμε τις έκτακτες επιχορηγήσεις των σχολικών μονάδων της Βόρειας Ελλάδας, οι οποίες στενάζουνε κάτω απ' τα έξοδα που ξοδεύουν για τη θέρμανση. Φανταστείτε τι έχει να γίνει φέτος.

Υπάρχει ένα άλλο σημαντικό θέμα το οποίο δεν το ακουμπήσαμε: οι καμπάνες χτυπάνε, τα καμπανάκια γίνονται καμπάνες, υπογεννητικότητα - δημογραφικό. Είναι βόμβα που πλέον δεν βρίσκεται στο έδαφος μπροστά μας αλλά βρίσκεται στα χέρια μας.

Υπάρχει μία μείωση άνω των 30% των μαθητών την τελευταία δεκαετία. Νηπιαγωγείο στη Φλώρινα πριν από 12 χρόνια με 2 τμήματα και 2 ολοήμερα είναι σήμερα κλειστό. Αυτό συμβαίνει σε όλη την Ελλάδα. Και όταν ο Πρωθυπουργός ανακοίνωσε τη λειτουργία των σχολείων μέχρι τις 17:00, μέχρι τις 5 και μισή, άρχισαν όλοι να μιλάνε για αύξηση ωραρίου, να φοβίζον τους συναδέλφους.

Καλά ο απλός συνάδελφος δεν το γνωρίζει, αλλά έμπειρα συνδικαλιστικά στελέχη είναι δυνατόν γι' αυτό τον λόγο να φοβίζον τους συναδέλφους; Όταν αυτοί οι συνάδελφοι όχι δεν θα 'χουν

αύξηση ωραρίου, δεν θα έχουνε παιδιά, θα βλέπουν μόνο κενά κτίρια.

Η έλλειψη παιδιών είναι κάτι που θα πρέπει να μας απασχολήσει και άμεσα εργασιακά και συνταξιοδοτικά.

Αυτά τα απλά πράγματα πρέπει να λύσουμε, συνάδελφοι. Αυτά θα πρέπει να συζητηθούνε. Καθημερινότητα, υπογεννητικότητα, μείωση ωραρίου, χρηματοδότηση, επιμόρφωση.

Κλείνοντας, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ σε κάτι που δεν έχει αναφερθεί μέχρι τώρα από κανέναν. Λοιπόν, η κυβέρνηση αυτή είναι η μόνη κυβέρνηση που γλίτωσε από την αδιαισθησία και την ταλαιπωρία μετά από 18 χρόνια 4,5 χιλιάδες συναδέλφους Ειδικής Αγωγής. Είναι η μόνη που πήρε την απόφαση να κάνει διορισμούς Ειδικής Αγωγής.

Θυμάμαι είχαμε Πρόεδρο τον Μπράτη το 2003, όταν κατέβηκε για πρώτη φορά μία συνάδελφος, μαζί κατεβήκαμε, με το δικό μου αμάξι, και τη βάλαμε να μιλήσει εδώ και έλεγε το πρόβλημα της αδιαισθησίας της Ειδικής Αγωγής. Μετά το 2003 πέρασαν 19 χρόνια για να γίνουνε διορισμοί Ειδικής Αγωγής, και τα 'κανε αυτή η κυβέρνηση. Όλα τα άλλα που ακούτε τα ξεχνάμε. Τα ξεχνάμε.

Επίσης, η κυβέρνηση αυτή άνοιξε τον δρόμο για την αποσυμφόρηση των αδιαισθητών πέρσι και φέτος, δίνοντας ανάσα στην αδιαισθησία των τελευταίων χρόνων, όταν άλλοι μας κοροΐδευαν και κάθε χρόνο μας δίνανε και άλλον αριθμό προσλήψεων.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ που μου έδωσαν τη δυνατότητα να είμαι αιρετός του κλάδου στο ΚΥΣΠΕ εκπροσωπώντας έναν κλάδο 100 χρόνων. Να ευχαριστήσω όλους τους Δακίτες και τις Δακίτισσες και τα μέλη της ΔΑΚΕ στο Προεδρείο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, που τίμησαν τις αρχές της παράταξής μας, τις αρχές της δημοκρατίας. Που με τη στάση τους στήριξαν τη Διδασκαλική Ομοσπονδία και τον δάσκαλο της τάξης. Και απέδειξαν ότι είναι η εγγύηση και το μέλλον του δημόσιου σχολείου. Όλοι εσείς, Δακίτες και Δακίτισσες, αποδείξατε ότι είσατε οι ρίζες της Δημοκρατικής Ανεξάρτητης Κίνησης Εκπαιδευτικών. Όλοι εσείς είσατε οι στυλοβάτες μιας ανεξάρτητης, μιας δημοκρατικής Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Στο πλάι όλων των συναδέλφων. Σας αξίζουν πολλά συγχαρητήρια για τους αγώνες σας και για την ξεκάθαρή σας στάση.

Καλό καλοκαίρι σε όλους και να έχουμε επιτυχημένες και δημιουργικές διαδικασίες. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΝΙΚΟΣ ΦΑΣΦΑΛΗΣ

ΑΙΡΕΤΟΣ ΚΥΣΠΕ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι αντιπρόσωποι της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης, συνάδελφοι του Προεδρείου, συνάδελφοι του Διοικητικού Συμβουλίου, αγαπητοί συνάδελφοι των ΠΥΣΠΕ και ΑΠΥΣΠΕ που εδώ και 2 χρόνια βρίσκεστε «στο γύψο», αγαπητοί συνάδελφοι όσοι μπορείτε και μας παρακολουθείτε από μακριά, αγαπητοί φίλοι, νιώθω ιδιαίτερα συγκινημένος που βρίσκομαι ξανά σήμερα μαζί σας στη Γενική Συνέλευση.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου θα ήθελα από καρδιάς να ευχηθώ στον απερχόμενο συνάδελφο Αιρετό του ΚΥΣΠΕ, Βασίλη Παληγιάννη, που συνεργαστήκαμε χρόνια, με τις αντιθέσεις μας, αλλά σαν μια γροθιά παλέψαμε για αυτά τα οποία ο Κλάδος είχε ως προμετωπίδα του: τη διαφάνεια, την

αξιοκρατία και την ισονομία. Του εύχομαι να χαρεί στη ζωή του όλα αυτά που στερήθηκε για όσο καιρό ενασχολείται, μια ζωή δηλαδή, με τον Κλάδο. Γιατί αρκετές φορές εδώ μέσα έχουν γίνει σημείο αντιπαράθεσης τα δικαιώματα, αυτά που από κάποιους

βαφτίζονται προνόμια των συνδικαλιστών. Και κάποιοι άλλοι που επίσης μιλούν για προνόμια βρίσκονται τώρα στις παραλίες. Εμείς όμως έχουμε πάρει τις αποφάσεις μας. Παλεύουμε όλοι για τον Κλάδο με μοναδικό κίνητρο να τον υπηρετούμε για να πάει μπροστά.

Γι' αυτό, λοιπόν, όλοι μας θα πρέπει κάποια στιγμή να καταλάβουμε ότι οι θεσμοί και οι κατακτήσεις πρέπει να στηρίζονται και να μην συκοφαντούνται και από μέσα.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

είναι ιδιαίτερες στιγμές για τον θεσμό του Αιρετού που έχω την τιμή να υπηρετώ τόσα χρόνια και βρίσκεται σήμερα σε αναστολή. Πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση βρίσκεται «στο γύψο». Ένας θεσμός με 100 χρόνια ιστορίας, ξανά «στο γύψο». Μετά από τις δυο μαύρες περιόδους της σύγχρονης ιστορίας, την περίοδο του Μεταξά και την περίοδο της χούντας, ξανά είμαστε σε αναστολή.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

ανεβαίνω στο βήμα αυτό και κάνω ξεκάθαρο κάτι απ' την αρχή, ότι θα προσπαθήσω να μιλήσω για τον χρόνο που έχω εκ βαθέων. Θα ακολουθήσω τον δύσκολο δρόμο της αλήθειας. Δεν θα βαδίσω σε μονοπάτια μικροπαραταξιακά, μικροκομματικά, ούτε θα μπω σε ψηφοθηρικά παιχνίδια τα οποία δυστυχώς πολλές φορές παίζονται και εδώ μέσα, καμιά φορά παίζονται εδώ από το βήμα αυτό και συνοδεύονται με θεατρικά δρώμενα. Δεν θα ακολουθήσω το μονοπάτι αυτό του λαϊκισμού.

Από εδώ μέσα θα πρέπει ο Κλάδος επιτέλους να μπορέσει να αρθρώσει φωνή για το πώς πρέπει να υπερασπιστεί τους θεσμούς που σήμερα βάλονται. Και βέβαια πολύ καλά είτε ένας συνάδελφος ότι σε λίγο καιρό θα μιλάμε για θεσμούς κατά φαντασία. Δηλαδή θα έχουμε Αιρετούς κατά τη ΔΟΕ, Προέδρους κατά τη ΔΟΕ που στην ουσία δεν θα μπορούν να εκφράζονται στα κέντρα των αποφάσεων, εκεί που πραγματικά είναι η θέση τους.

Βέβαια, πρόσκαιρα, το να το παίζεις αυτό το παιχνίδι αποδίδει. Αποδίδει πιθανά σε κάποιους. Αλλά έγινε ολοφάνερο τώρα στις πρόσφατες εκλογές ότι το παιχνίδι αυτό ζημιώνει τον Κλάδο και το χειρότερο, τη διαπραγματευτική του δύναμη. Οδηγεί έπειτα σε αμφισβήτηση του συνδικάτου. Σε αναξιοπιστία. Ρίχνουν κάποιο νερό στον μύλο της κυβέρνησης. Και αυτό επιδιώκει σήμερα η κυβέρνηση, είτε με τον Νόμο Χατζηδάκη όπως αναφέρθηκε, είτε με άλλα σχέδια, για τα οποία θα μιλήσω παρακάτω, προσπαθεί να οδηγήσει τα συνδικάτα στην αυτοδιάλυσή τους. Προσπαθεί να τα καταρ-

γήσει. Σημειώστε τις λέξεις αυτές και κρατήστε τις στο νου σας.

Ο λόγος και οι πράξεις μου βέβαια ως Αιρετού είχαν έναν στόχο και πιστεύω ότι αυτό θα πρέπει να υπηρετούμε όλοι μας: την ενίσχυση της αξιοπιστίας του συνδικαλιστικού κινήματος. Και πάνω απ' όλα τώρα στο νέο τοπίο, πρέπει να κοιτάξουμε τη διεύρυνσή του. Αλλά, δυστυχώς υπάρχουν και ύποπτες λογικές οι οποίες επαληθεύτηκαν μετά το φιάσκο των εκλογών που επιχείρησε η Υπουργός Παιδείας.

Είναι οδυνηρό και φάνηκε και σήμερα ότι κάποιοι θέλουν έναν Κλάδο μικρό. Έναν Κλάδο στα μέτρα τους. Θέλουν τους θεσμούς στα μέτρα τους. Δεν τους νοιάζει πόσο αυτός ο Κλάδος θα μικρύνει, πόσο θα συρρικνωθεί! Η λογική είναι καθαρά μικροκομματική. Δεν ενδιαφέρονται αν το πολυκατάστημα γίνει περίπτερο, αρκεί να το ελέγχουν. Αυτό θέλουν, λοιπόν. Έναν Κλάδο μικρό, στα μέτρα τους αρκεί να τον ελέγξουν!

Γιατί το λέω αυτό; Γιατί, λέχθηκε και από τον συνάδελφο Αιρετό, προηγουμένως, ότι για το θέμα των Αιρετών η Διδακτορική Ομοσπονδία δεν έκανε ούτε μια κινητοποίηση. Δεν έκανε ούτε μια απεργία. Σήμερα παρατηρεί κανείς ότι λείπει απ' το πανό το θέμα των Αιρετών, το οποίο πάμε σιγά-σιγά να το ξεχάσουμε. Δεν υπάρχει πουθενά γραμμένο ως αίτημα. Σιγά-σιγά, λοιπόν, ίσως χαθεί απ' τον ορίζοντα. Δεν μπορεί ένα καυγαδάκι πολλές φορές, που εγώ δεν ξετάζω τώρα ποιος είναι ο υπεύθυνος, μιας συναδέλφισσας με μια διευθύντρια σχολείου να γίνεται το μέγιστο ζήτημα σε όλη τη χώρα, να βγαίνουν ψηφίσματα, να γίνεται επανάσταση, να ζητάμε να ξεσηκωθούν οι πάντες και για το ότι έχουν μπει «στο γύψο» οι Αιρετοί κανείς να μην μιλά. Να μην κάνει ούτε μια στάση εργασίας πέντε λεπτών. Ούτε πέντε λεπτά!

Ξέρω, το έχω πει και άλλοτε, να συγχαρώ γι' αυτό κάποιους εδώ μέσα για τον μηχανισμό τους. Συναχώνεται ένας από σας στο κέντρο, πρέπει να φτερνίζεται όλη η χώρα! Αυτή είναι η λογική σας. Και έχετε θάψει το θέμα των Αιρετών, όσο και να φωνάζετε, εμένα δεν θα με σταματήσετε ποτέ απ' αυτό το βήμα να λέω αλήθειες. Ξέρω ότι καίγεστε, ξέρω ότι τα σχέδιά σας είναι ύποπτα. Θα μιλήσουμε εδώ όμως με αλήθειες. Μετρήσατε και είπατε: η ΔΑΚΕ έχει τους μισούς Αιρετούς. Η ΠΑΣΚ, η Δημοκρατική Συνεργασία τους άλλους μισούς. Εμείς τι ρισκάρουμε σε αυτό το παιχνίδι; Ψίχουλα. Τότε ας το διαλύσουμε. Να μην υπάρχουν Αιρετοί, αφού δεν έχουμε εκπροσώπους μας στα συμβούλια ας μην υπάρχουν. Αυτοί είστε! Και το καταγγέλλω απ' το βήμα αυτό. Γιατί πρέπει να γραφτεί στον Κλά-

δο τελικά ποιοι ευθύνονται για την ιστορία αυτή. Γιατί υπάρχουν ευθύνες και πρέπει να αποδοθούν.

Για όσους αντιδρούν από κάτω, απαντώ ότι πολλές φορές, ξέρετε, η αλήθεια είναι ένα φάρμακο που όταν δοθεί σε μεγάλη δόση βλάπτει τον ασθενή. Και ξέρω ότι δεν το αντέχετε αυτό. Αυτό κάνετε.

Αυτό λοιπόν σας το ξαναείπα. Αλλά είναι φανερό ότι η επιστήμη δεν έχει βρει άλλο φάρμακο για κάποιους εδώ. Πέρασαν τόσα χρόνια και είστε στον ίδιο ολισθηρό δρόμο. Έχει σηκώσει η επιστήμη ψηλά τα χέρια με κάποιους εδώ μέσα. Ο Κλάδος καίγεται, το σπίτι καίγεται, βάλλεται από παντού και εσείς το δικό σας χαβά. Μετράτε κάθε μέρα αντιπροσώπους. Μετράτε μικρόψυχα μόνο ψήφους. Τελικά τι θέλετε να κάνετε σ' αυτό τον Κλάδο; Τίποτα. Θέλετε προφανώς να κρατήσετε τον εαυτό σας να έχει μια θέση στην αίθουσα αυτή. Τίποτα παραπάνω. Είστε υποκριτές.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

σήμερα, είμαστε εμείς, αύριο θα είναι άλλοι εδώ. Ποτέ όμως οι θεσμοί και ο Κλάδος δεν θα είναι κτήμα κανενός! Γι' αυτό πρέπει να τους διαφυλάξουμε. Οι αναφορές μου βέβαια στην αναγκαιότητα στήριξης των θεσμών δεν εμπεριέχουν κανένα είδος προσωπικής πικρίας. Και δεν εμπεριέχουν ίχνος πικρίας γιατί; Γιατί εγώ προσωπικά απ' το βήμα αυτό το έχω διατυπώσει, το διατυπώνω και σήμερα. Νιώθω πραγματικά υπερήφανος και ευτυχημένος που οι μάχιμοι συνάδελφοι της τάξης όλα τα χρόνια αυτά με στήριξαν με την ψήφο τους και εμένα προσωπικά και τον θεσμό.

Βέβαια μπαίνοντας τώρα στα θέματα ημερήσιας διάταξης, η τοποθέτησή μου θα χωριστεί σε δυο περιόδους. Θα χωριστεί στη δράση μας πριν γίνει το φιάσκο των εκλογών και στο τι έγινε μετά. Και θα πρέπει να αποκαλυφθεί στην 91^η Γενική Συνέλευση η αλήθεια. Θα χωριστεί δηλαδή στην περίοδο των Αιρετών και στην περίοδο των δοτών.

Ξεκινώντας λοιπόν την αναφορά μου στην πρώτη περίοδο, δηλώνω ότι πράγματι προσπάθησα και εγώ προσπάθησα καθημερινά να ενισχύσω το αίτημα αυτό της Διδακταλικής Ομοσπονδίας για περισσότερες προσλήψεις, για περισσότερους διορισμούς, δίνοντας συνεχώς στοιχεία τα οποία οι πολιτικές ηγεσίες αποκρύπτουν. Τα στοιχεία των κενών και οτιδήποτε άλλο αποκάλυπτε την αληθινή εικόνα στην εκπαίδευση. Σ' αυτό θεωρώ ότι και εμείς συμβάλαμε. Προσωπικά τις περισσότερες φορές έχω μειοψηφήσει στα κενά, διότι πάντα ήθελαν οι πολιτικές ηγεσίες να εμφανίζουν μικρότερο αριθμό για να μπορούν να κάνουν το παιχνίδι τους.

Βέβαια μπαίνουν πολλά θέματα. Μπορέσαμε και καταφέραμε και βάλαμε τις αποσπάσεις σε ένα σύστημα που υπάρχει και σήμερα: των αντικειμενικών κριτηρίων. Απ' αυτό όμως το σύστημα ξέφυγαν οι αποσπάσεις σε φορείς και σε Διευθύνσεις. Εκεί λοιπόν θα πρέπει ο Κλάδος, όταν με το καλό αποκατασταθεί ο θεσμός, να μπορέσει να διατυπώσει την δική του πρόταση. Να παλέψει να ενταχθούν στο σύστημα μοριοδότησης και αυτές οι αποσπάσεις.

Υπάρχει όμως και ένα άλλο σοβαρό ζήτημα στο Σχολείο. Σήμερα οι συνάδελφοί μας αισθάνονται πια ότι δεν είναι θωρακισμένοι. Ότι μπορούν να βάλονται απ' τον καθένα. Ξεκίνησε η θητεία μας με καταγγελία, θυμάστε, την ιστορία που μια νηπιαγωγός δίδαξε σεξουαλική αγωγή και έφτασε στα δικαστήρια. Θυμάστε, ακόμα, την ιστορία όπου δασκάλα προπηλακίστηκε από γονέα. Σήμερα τα περιστατικά αυτά γίνονται συνεχώς περισσότερα. Σήμερα αυτό το ζήτημα θα πρέπει να το δούμε σοβαρά.

Δεν θα μιλήσω για τις αποσπάσεις για οικονομία χρόνου, αλλά έχω ήδη καταθέσει στοιχεία στη ΔΟΕ. Θα μιλήσω όμως, εν συντομία, για το θέμα των διορισμών, γιατί πάντα πρέπει να έχεις το θάρρος και να ομολογείς την αλήθεια. Πράγματι, γίναν μόνιμοι διορισμοί. Αυτά όμως δεν πρέπει να τα χαρίζεις σε κανέναν. Δεν πρέπει να έρχεσαι να χειροκροτείς τους υπουργούς. Πρέπει να χειροκροτείς τον Κλάδο! Τον Κλάδο που αγωνίστηκε και πάλεψε και πέτυχε διορισμούς. Αυτό δεν παλεύαμε εδώ μέσα; Γι' αυτό δεν δίναμε τόσα χρόνια μάχη; Δεν πρέπει να είσαι μικρόψυχος σε τίποτα. Αυτό είναι πραγματικός συνδικαλισμός. Πρέπει να βγαίνεις μπροστά και να λες: ναι, παλέψαμε, το κατακτήσαμε!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

τώρα μπαίνω στην δεύτερη περίοδο, αυτή των «δοτών», που ίσως να έχει περισσότερο ενδιαφέρον. Είναι η περίοδος αυτή, που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ο Μητσοτάκης, η Κεραμέως «και μην παγιδεύεστε από το παραμύθι ότι ένας άλλος υπουργός θα έκανε κάτι άλλο» εφαρμόζουν την πολιτική της φαλκίδευσης των ελευθεριών και των δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν με αγώνες.

Μπήκαμε στην εποχή που τη χαρακτηρίζει η επιστροφή στο ένδοξο παρελθόν! Θυμίζω, περνάει σε μια νύχτα μια τροπολογία που καταργεί όλη τη διοίκηση. Και φέρνει καινούργιους Διευθυντές Εκπαίδευσης. Ξέρετε πόσα χρόνια περάσανε από τότε; Δύο. Είναι οι «προσωρινοί» που μπήκαν για λίγους μήνες. Και συνεχίζουν. Και σήμερα περιμένουν και άλλοι υποψήφιοι να μάθουν το αποτέλε-

σμα των νέων «επιλογών» που βρίσκονται σε διαδικασία επεξεργασίας. Σε εισαγωγικά, εκτός εισαγωγικών, με bold, όπως θέλετε κρατήστε το.

Είδα στο Υπουργείο ερευνώντας το θέμα των επιλογών ότι είναι σε μια διαδικασία ελέγχου, σε μια διαδικασία που διαρκεί γιατί ίσως κάποιοι δεν υπογράφουν τα πρακτικά των βαθμολογιών.

Αφού λοιπόν καθάρισαν με τους Διευθυντές, με τον ξαφνικό θάνατο σε μια νύχτα, ήρθαν στην θέση τους «οι πρόθυμοι». Απαιτούσε ο Κλάδος: κανείς να μην στελεχώσει μια τέτοια διαδικασία. Ξέρετε πόσοι βρέθηκαν; Εκατοντάδες, που ερχόταν και εδώ μέσα, που φωνάζαν μαζί μας, που εξέφραζαν την πίστη τους στο συνδικάτο. Αυτοί, λοιπόν, έτρεξαν αμέσως στο κάλεσμα της Υπουργού. Η εξουσία βέβαια είναι ελκυστικό είδος. Είναι δέλεαρ. Και για κάποιους αποτέλεσε ευκαιρία που αμέσως αρπάξανε.

Και έτσι είχαμε τους «διορισμένους». Τότε ξεκινάει και το ταξίδι στο σκοτάδι του παρελθόντος.

Ξεκινάει, λοιπόν, το πείραμα που ετοιμάζει η πολιτική ηγεσία για την εκπαίδευση. Και γιατί επιλέχθηκε η εκπαίδευση; Γιατί η εκπαίδευση αποτελεί το μεγαλύτερο κομμάτι του δημοσίου τομέα.

Άρα εάν περνούσε η κατάργηση των Αιρετών σου λέει στην εκπαίδευση, θα μπορούσα πια να κουμαντάρω όλο το Δημόσιο. Μέσα στην πανδημία ξεκινάει, βρίσκει ευκαιρία αυξάνει τους μαθητές ανά τμήμα, χωρίς κανείς να μπορεί να αντιδράσει. Μεθοδεύει δημοσιεύματα, αν θυμάμαι καλά, ΤΑ ΝΕΑ με πρωτοσέλιδο 23/5^{ου} του '20, ότι μελετά η κυβέρνηση τη μεταφορά της Εκπαίδευσης στους Δήμους. Ακολουθεί η ψήφιση της ισότητας πτυχίων των κολλεγίων με αυτά των ΑΕΙ, ανατρέποντας ακόμα και το Σύνταγμα. Έτσι και μέσα στο τοπίο αυτό των αντι-εκπαιδευτικών ρυθμίσεων, φτάνουμε στις εκλογές των Αιρετών και στην κατάργηση του θεσμού.

Είναι φανερό εδώ μέσα ότι για την κατάργηση αυτή την αποκλειστική ευθύνη την έχει η κυβέρνηση. Βέβαια πρέπει να κάνουμε όμως αυτοκριτική σε μια Γενική Συνέλευση. Φέρνουμε εμείς ευθύνες; Ευθύνεται μόνο η υπουργός; Είναι φανερό ότι έχουμε και εμείς την ευθύνη μας. Και έχουμε την ευθύνη γιατί πορευτήκαμε χωρίς σχέδιο. Το παραμύθι ότι υπήρχε σχέδιο Β που τελικά δεν υπήρξε ποτέ. Ας το ομολογήσουμε. Πήγαμε, λοιπόν, χωρίς πυξίδα στη σύγκρουση αυτή. Αυτό έγινε.

Η ΔΟΕ αποφάσισε κανείς να μην στελεχώσει τα «δοτά» Συμβούλια. Πείτε μου, υπήρχαν υποψήφιοι τώρα στις εκλογές δοτοί; Υπήρχαν υποψήφιοι στα ψηφοδέλτιά σας που αποδέχτηκαν τον ρόλο του «δοτού». Τελικά, ο Κλάδος δεν τους απέκλει-

σε και μέχρι σήμερα δεν διέγραψε κανέναν. Ήρθατε κάποιοι εδώ να καταγγείλετε όσους εκλεγήκανε ηλεκτρονικά και τους δοτούς, τους δοσίλογους αυτούς όλους, δεν τους κατήγγειλε κανένας. Για να δείτε καμιά φορά τι υποκρισία υπάρχει σε κάποιους εδώ ανάμεσά μας.

Και από ότι αποδείχθηκε, μάταια προσμέναμε το Plan B, ότι θα παραιτούνταν όλοι οι διορισμένοι και δε θα λειτουργούσαν τα Συμβούλια.

Και βέβαια μετά, διέρρηξε το Plan C. Το οποίο τι έλεγε; Έλεγε θα περιμένουμε αυτή τη βδομάδα ο Μητσοτάκης να αλλάξει την Κεραμέως και ότι θα πάμε σε εκλογές και ότι μια άλλη Υπουργός θα αποκαταστήσει τον θεσμό των Αιρετών. Καμιά υπουργός δεν άλλαξε. Αντίθετα εδραιώθηκε και έστησε και μηχανισμό εκλογικό, με τους δοτούς, μ' αυτούς όλους τους «Τσολάκογλου» όπως τους ονομάζω εγώ και θα τους καταγράψει η ιστορία.

Ο Κλάδος όμως έχασε έτσι όχι μόνο τον θεσμό, έχασε και τη διαπραγματευτική του ικανότητα. Σε αντίθεση όπως ακούστηκε προηγουμένως και με το υπόλοιπο Δημόσιο, διότι το υπόλοιπο Δημόσιο, κατάφερε να έχει μια παράταση δύο ετών των εκλεγμένων Αιρετών. Εμείς όμως πήγαμε κατευθείαν στα βράχια, χωρίς να προβλέψουμε το τι θα γίνει μετά.

Αυτή είναι η αλήθεια, ότι ο Αιρετός πολλές φορές, θα το πω και αυτό, γιατί το έχω παράπονο και δεν θέλω να το κρατάω μέσα μου, συκοφαντήθηκε και εκ των έσω. Ακούστηκε πολλές φορές ότι είναι ένας μηχανισμός εξυπηρέτησης. Μα αυτά έχουν αλλάξει όλα πια. Μπορεί να συνέβαιναν αυτά, αλλά τότε; Γινόταν πάρα πολύ παλιά. Πριν εμείς οι ίδιοι διεκδικήσουμε τη διαφάνεια, τη μοριοδότηση, την αξιοκρατία και το πετύχαμε.

Ο θεσμός που κατακτήθηκε με αγώνες, έχει καταστεί πυλώνας που προάγει τους δημοκρατικούς θεσμούς και εμπνέει στους συναδέλφους ένα αίσθημα ασφάλειας και ισονομίας. Χτυπήθηκε, λοιπόν, ο θεσμός γιατί υπήρχαν και αυτοί που ανέφερα προηγουμένως. Αυτοί που μπήκαν στο παιχνίδι χωρίς ρίσκο. Και οι οποίοι δεν είχαν κανέναν εκλεγμένο Αιρετό από την παράταξή τους.

Και εδώ ένας θεσμός 100 χρόνων καταργείται και όλα πρέπει να ακουστούν για να καταγραφούν και να βάλουμε μυαλό τελικά. Να τα κρατήσουμε στην ψυχή μας, για να μπορέσουμε να τα ανατρέψουμε.

Έτσι λοιπόν, υπήρξαν και συνδικαλιστικές δυνάμεις χωρίς ρίσκο. Αυτοί που παίζαν εκ του ασφαλούς. Και σήμερα τι προβάλλουν; Προβάλλουν ότι δεν χάσαμε και κάτι τόσο σημαντικό. Ας γίνει μάθημα σε άλλους που ρισκάραν πράγματι γιατί πιστέψανε ότι

έτσι θα ανατρέψουν την κυβέρνηση και την πολιτική. Και με αυτά ο θεσμός μπήκε «στο γύψο».

Στη συνέχεια παραιτήθηκαν οι Αιρετοί. Προσωπικά παραιτήθηκα μετά την εκλογή μου, γιατί; Για μένα ήταν μια πράξη αξιοπρέπειας. Σεβόμενος τον Κλάδο και όλους έστρεφαν την πλάτη στην κυβέρνηση και τις αντεκπαιδευτικές της πολιτικές. Σεβόμενος τους αξιακούς μου κανόνες. Σεβάστηκα την προσωπική μου διαδρομή, συνέχισα όμως κρατώντας τον λόγο μου για αγώνα που είχα δώσει εδώ μέσα και σε όλους τους μαχόμενους συναδέλφους. Παραιτήθηκα αλλά δεν τα παράτησα ποτέ, γιατί είχα δηλώσει την ημέρα εκείνη ότι θα συμμετάσχω στο «χαστούκι» στην Υπουργό αλλά θα συνεχίσω τον αγώνα μου δίπλα στους συναδέλφους για την αποκατάσταση του θεσμού.

Βέβαια δεν γνωρίζω αν αξίζει να αναφερθώ και στους «μικρούς» αυτούς ανθρώπους, τους «δοτούς». Αυτοί, λοιπόν, οι κάθε είδους «Τσολάκογλου» που βρίσκονται σήμερα στο Κεντρικό Συμβούλιο και συνεδριάζουν ποιοι είναι; Πρέπει ο Κλάδος να το γνωρίζει. Είναι λοιπόν και στελέχη ψηφοδελτίων. Μάλιστα, η μία ήταν υποψήφια με την ΔΑΚΕ και πήρε 23 ψήφους για το ΑΠΥΣΠΕ, κοιτάξτε γελοιότητα, αυτή, λοιπόν, που βγήκε στο ΑΠΥΣΠΕ παραιτήθηκε λέει για να δώσει χαστούκι δήθεν στην Κεραμέως και μετά από τρεις μέρες, όσο κρατάει και ένα θαύμα, διορίστηκε δοτή στη θέση των Αιρετών στο ΚΥΣΠΕ. Στη θέση του Παληγιάννη, στη θέση του Φασφαλή, δηλαδή στη θέση των εκλεγμένων Αιρετών του Κλάδου, βρίσκονται αυτοί.

Αυτοί, λοιπόν, και κάποιοι άλλοι αποτελούν το διορισμένο ΚΥΣΠΕ. Είναι δίπλα στην Υπουργό που πριν κατήγγειλαν και συνεδριάζουν ξεδιάντροπα αντί των εκλεγμένων Αιρετών του Κλάδου.

Αυτή τη διαδικασία και λειτουργία τους κατήγγειλα. Για το τραγελαφικό του θέματος, σας λέω ότι διόρισαν μέλος του ΚΥΣΠΕ υπάλληλο της πληροφορικής της Β' Διεύθυνσης Αθηνών και στο διοριστήριο που υπέγραφε η Υπουργός του «δώσανε» τον τίτλο του διευθυντή του 3^{ου} Δημοτικού Σχολείου Κηφισιάς χωρίς ποτέ να είναι. Και όταν το κατήγγειλα αυτό αναγκάστηκε η υπουργός να αλλάξει το διοριστήριο. Εκεί έχουν φτάσει!

Δεν υπάρχει, λοιπόν, διαφάνεια, ούτε αξιοπρέπεια. Με αυτούς λοιπόν λειτουργούν μέχρι σήμερα, και βέβαια επειδή πάρα πολλά γίνονται τα οποία ίσως δεν μάθουμε ποτέ. Θα σας αναφέρω χαρακτηριστικά ότι στις τελευταίες μεταθέσεις μετατέθηκε άτομο στον Νομό Μαγνησίας, ως παραπληγικό, χωρίς αυτό να ισχύει, αφού άλλη εικόνα παρουσιαζόταν στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Μετά από συγκεκριμένες καταγγελίες συναδέλ-

φων που ήρθαν σε γνώση μου και δημόσια δική μου καταγγελία προχθές ανακαλέσαν τη μετάθεσή της!

Αγαπητοί συνάδελφοι,

έχω τεύχη από το Διδασκαλικό Βήμα εδώ 100 χρόνων, που μιλάνε για τους Αιρετούς, τα φωτοτύπησα αλλά δεν έχουμε χρόνο να σας αναλύσω τα προφητικά τους γραφόμενα, και καλά είναι κάποια στιγμή η ΔΟΕ να τα πάρει όλα αυτά και να μπορέσει να τα στείλει στους Συλλόγους, αφού στέλνει τόσα άλλα πράγματα τα οποία δεν διαβάζονται. Το Διδασκαλικό Βήμα χαρακτηρίζει τους δοτούς ως εξής: Ξέρετε ποτέ; Περίπου 100 χρόνια πριν υπάρχουμε εμείς, πριν από 94 ακριβώς χρόνια στο Διδασκαλικό Βήμα της 28^{ης}/11^{ου} του '28 γράφει γι' αυτούς τότε που μπήκαν στο Συμβούλιο σε μια παρόμοια κίνηση της εποχής εκείνης.

Ακούστε τώρα πώς τους περιγράφει: «Φυσιογνωμία γνωσται δια τη δράση τους, αλλά και φυσιολογία γνωσται για την ασημότητά τους. Φιλοδοξίες ευγενείς αλλά και φιλοδοξίες ύποπτες. Αναστήματα ηθικά αλλά και αναστήματα αμφιβόλου ποιότητας. Ικανοί και ανίκανοι. Μέλη της ΔΟΕ όλοι -όπως και τώρα- αλλά και της αντίδρασης. Όμως κατά τον Νόμο δάσκαλοι -αυτοί δεν είναι δάσκαλοι εκεί, κατά τον Νόμο. Πράγματι καλά το έγραφε το Διδασκαλικό Βήμα- Εθεώρησαν την περιστάσιν ευθέτον δια να καταλάβουν τις θέσεις τους στο Εκπαιδευτικό Συμβούλιο» όπως λεγόταν τότε το ΚΥΣΠΕ.

Βέβαια οι αποκαλύψεις αυτές από μέρους μου και οι καταγγελίες της πολιτικής ηγεσίας έχουν και κόστος. Να σας πω λοιπόν απ' αυτό το βήμα ότι μου έχει απαγορευθεί η είσοδος στο Υπουργείο με απόφαση της Υπουργού, η οποία μου διαμηνύθηκε από την Γενική Διευθύντρια μόλις έβγαλα τις ανακοινώσεις για το τι συμβαίνει εκεί μέσα, ότι πια μου απαγορεύεται η είσοδος στο Υπουργείο πριν τις 12. Στις 12 θα μπορούσα να μπω αφού δώσω την ταυτότητά μου για να με γνωρίσουν ποιος είμαι και βέβαια είναι οι ώρες κοινού. Πια ο Αιρετός, γι' αυτούς είναι κάποιος, ο οποίος μπορεί να μπαίνει στο Υπουργείο μόνο στις ώρες κοινού. Αυτό, όμως, δεν τους αρκούσε μετά την παραίτησή μου, η φωνή του Αιρετού συνέχιζε να είναι ενοχλητική και έπρεπε να πάψει να υπάρχει. Επιχειρούν, λοιπόν, πέρα απ' όλα τα άλλα και την πλήρη εξόντωση του Θεσμού.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

κλείνοντας θέλω να τονίσω ότι σήμερα από εδώ μέσα πρέπει να ξαναστείλουμε παντού ένα μήνυμα, ότι τα συνδικάτα είναι θεσμοί διεκδικησης, πάλης και αγώνα. Πρέπει να ξαναποκτήσου-

με την εμπιστοσύνη των συναδέλφων. Το Υπουργείο οδηγεί όλους τους συναδέλφους της τάξης σε εξουθένωση και σ' αυτό πρέπει να αντιδράσουμε. Χρειάζεται ακόμη και η θωράκισή τους γιατί αισθάνονται στο σχολείο ανυπεράσπιστοι.

Ο Κλάδος, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν μπορεί να ξοδεύει χρόνο προσπαθώντας να παίξει τον ρόλο που επέλεξαν άλλοι γι' αυτόν. Πρέπει να χαράξουμε μια νέα πορεία. Πρέπει να αποκαταστήσουμε τους δημοκρατικούς θεσμούς που μπήκαν στον γύψο. Διαφορετικά ο Κλάδος θα συρρικνώνεται συνεχώς και τελικά θα μείνει στα χέρια κάποιων καταφερτζήδων, κάποιων σαλτιμπάγκων, που θα νομίζουν ότι ηγούνται ενός Κλάδου που τελικά δεν θα υπάρχει.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

θέλω να σας ευχαριστήσω από καρδιάς όλους σας για τη συνεργασία που είχαμε αυτούς τους δύσκολους, πρωτόγνωρους, μα και σκοτεινούς και-

ρούς. Θέλω να ευχαριστήσω και το Προεδρείο και όλους εσάς και τους Αιρετούς και τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων και όλους τους συναδέλφους και συναδέλφισσες που είχα την τιμή να εκπροσωπώ.

Κρατώντας, λοιπόν, στην ψυχή μου τους αγώνες του Κλάδου που δόθηκαν μέχρι σήμερα, μπορώ να δηλώσω το εξής: αισθάνομαι υπερήφανος πράγματι που είμαι δάσκαλος, αισθάνομαι υπερήφανος που είχα την τιμή να είμαι ο Αιρετός σας. Αισθάνομαι πράγματι συγκινημένος και υπερήφανος που είχα όλους εσάς στο πλευρό μου.

Εύχομαι, λοιπόν, να μπορέσουμε να κρατήσουμε στην ψυχή μας όλα αυτά που μας διδάσκει η ιστορία του Κλάδου και να προχωρήσουμε μπροστά. Να προχωρήσουμε μπροστά για να αποκαταστήσουμε τους θεσμούς, τη δημοκρατία στο σχολείο που τόσο βάνανυσα και απροκάλυπτα έχει χτυπηθεί από την κυβερνητική πολιτική.

Σας ευχαριστώ πολύ! Καλό Καλοκαίρι!

100 χρόνια
ιστορίας
στη δημόσια
εκπαίδευση

ΜΥΡΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Π.Ο.Ε.Δ.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Είμαι με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση που βρίσκομαι σήμερα μαζί σας για να χαιρετίσω, εκ μέρους της Παγκύπριας Οργάνωσης Ελλήνων Δασκάλων ΠΟΕΔ, στην 91^η Τακτική Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας. Ιδιαίτερες λοιπόν ευχαριστίες εκφράζω προς το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για την τιμητική πρόσκληση να συμμετέχουμε και να απευθύνουμε χαιρετισμό, δείγμα και των αγαστών σχέσεων των Οργανώσεών μας.

Η Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων, εδώ και δεκαετίες έχει αναπτύξει στενές αδελφικές σχέσεις με τη ΔΟΕ. Δείγμα των σχέσεων και της συνεργασίας των δύο Οργανώσεων, ήταν η οργάνωση σε ετήσια βάση πέραν των 26 Πανελληνίων Εκπαιδευτικών Συνεδρίων την περίοδο από το 1983 μέχρι το 2019, τα οποία πραγματοποιούνταν εναλλάξ στον ελλαδικό χώρο και στην Κύπρο. Οι οικονομική κρίση και η πανδημία κάποιες χρονιές δυστυχώς εμπόδισε τη διεξαγωγή τους. Εύχομαι το συντομότερο δυνατόν να είμαστε σε θέση να πραγματοποιήσουμε αυτό τον ιδιαίτερα χρήσιμο θεσμό. Πολλές φορές έχουμε ως ΠΟΕΔ και ΔΟΕ συνεργαστεί και σε Ευρωπαϊκό αλλά και Διεθνές Επίπεδο, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της ETUCE και της Education International.

Ως ΠΟΕΔ δηλώνουμε ότι παραμένουμε στο πλευρό σας και σε ότι αφορά στους νέους συνδικαλιστικούς αγώνες που δίνετε αυτή την περίοδο. Η φετινή Τακτική Γενική σας συνέλευση, λαμβάνει χώρα σε μια περίοδο έντονης αμφισβήτησης του ρόλου του συνδικαλιστικού κινήματος και υπόσκαψής του. Παράλληλα, μια σειρά ζητημάτων που έχουν να κάνουν με την καθήλωση των μισθών και την αφαίρεση συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, συνεχίζουν να ταλανίζουν τους Ελλαδίτες εκπαιδευτικούς αλλά και το σύνολο των εργαζομένων. Πέραν των εργασιακών ζητημάτων, εκπαιδευτικά ζητήματα όπως το θέμα της αξιολόγησης του μαθητή, του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου, αποτελούν και αυτά ανοικτά ζητήματα.

Η απουσία θεσμοθετημένου διαλόγου με την επίσημη πλευρά, δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο την αντιμετώπιση και επίλυση των πιο πάνω εκπαιδευτικών και συνδικαλιστικών ζητημάτων. Ως Έλληνες Κύπριοι εκπαιδευτικοί βιώσαμε εξίσου δύσκολες στιγμές, μετά την οικονομική κρίση του 2013, με κορυφαία το πρωτοφανές διεθνώς κούρεμα των καταθέσεων. Βιώσαμε την κατάργηση των συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων, τη μείωση και την παγοποίηση των μισθών αλλά και την κατάργηση εργασιακών δικαιωμάτων. Μετά την έξοδο από την επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Τρόικα, με την επιμονή αλλά και μέσα από ένα ουσιαστικό διάλογο, αρκετά εξ αυτών έχουν επανέλθει.

Η δική μας εμπειρία από τη διαχείριση των πιο πάνω ζητημάτων καταδεικνύει ότι όταν υπάρχει διάθεση και θέληση για ένα θεσμοθετημένο διάλογο με τα συντεταγμένα όργανα των εργαζομένων, μπορούν να επιλυθούν ακόμη και τα πιο δύσκολα θέματα.

Φίλες και φίλοι,

Εκ μέρους της ΠΟΕΔ και έχοντας την εξουσιοδότηση από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΠΟΕΔ, σας μεταφέρω την πλήρη στήριξή μας για τους αγώνες που δίνετε καθημερινά για την επαναφορά των εργασιακών δικαιωμάτων και την υπεράσπιση του Δημόσιου Ελληνικού Σχολείου. Η στήριξή μας αυτή είναι και αποτέλεσμα της ανάλογης στήριξης που μας δώσατε το καλοκαίρι του 2018, όταν επιχειρήθηκε η ανατροπή σημαντικών εργασιακών δικαιωμάτων που αφορούσαν το ωράριο εργασίας. Η τότε ηγεσία της ΔΟΕ ήταν παρούσα και χαιρέτησε στη μεγαλειώδη πορεία προς το Προεδρικό Μέγαρο 15.000 εκπαιδευτικών, ένας τεράστιος αριθμός για τα δεδομένα της Κύπρου.

Κλείνοντας, εκ μέρους της ΠΟΕΔ, θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι θα συνεχίσουμε να είμαστε στο πλευρό σας στους συνδικαλιστικούς

και εκπαιδευτικούς αγώνες που δίνετε και θα δώσετε και θα συνεχίσουμε να έχουμε τις άριστες, στενές, αδελφικές σχέσεις, τις οποίες μπορούμε να διευρύνουμε και να αναπτύξουμε ακόμη περισσότερο και σε άλλους τομείς εκπαιδευτικούς, παιδαγωγικούς, συνδικαλιστικούς.

Ευχόμαστε στη νέα ηγεσία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας που θα εκλεγεί, καλή δύ-

ναμη και νικηφόρους συνδικαλιστικούς αγώνες που θα αποκαταστήσουν τα εργασιακά δικαιώματά του Έλληνα εκπαιδευτικού και θα αναβαθμίσουν τη Δημόσια Εκπαίδευση και το Δημόσιο Σχολείο.

Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες της 91^{ης} Τακτικής σας Συνέλευσης.

Σας ευχαριστώ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΡΑΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ε.Ε. Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Αγαπητέ Πρόεδρε και μέλη του Προεδρείου της 91^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, αντιπρόσωποι,

Θέλω καταρχάς να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ για την πρόσκληση να απευθύνω χαιρετισμό, εκ μέρους της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ, στην 91^η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, της μεγαλύτερης και της ιστορικότερης, θα έλεγα, Ομοσπονδίας Εργαζομένων στο Δημόσιο. Ήταν η μεγαλύτερη, τουλάχιστον, μέχρι τις πρόσφατες εκλογές αντιπροσώπων του περασμένου Μαΐου - Ιουνίου, όπου, δυστυχώς από 66.000 μέλη έπεσε στα 48.000 μέλη, δηλαδή μείωση κατά 18.000, μετά την κατάργηση της άδειας για τις Γενικές Συνελεύσεις, από την κ. Κεραμέως.

Πλέον, η Ομοσπονδία μας μετά από 100 χρόνια δεν θα είναι η μεγαλύτερη Ομοσπονδία του δημόσιου τομέα. Και, δυστυχώς, συνάδελφοι, αυτό συμβαίνει και στην άλλη Εκπαιδευτική Ομοσπονδία, την ΟΛΜΕ, όπου από 400 αντιπροσώπους που είχαν στο προηγούμενο Συνέδριό τους, οι αντιπρόσωποί τους έχουν πέσει, στο φετινό, στους 300.

Το πρόβλημα της συμμετοχής και της μαζικότητας στα συνδικάτα είναι κυρίαρχο και πρέπει να συζητηθεί διεξοδικά. Η συρρίκνωση της Ομοσπονδίας αφορά όλους μας. Σε μια Ομοσπονδία που στα 100 χρόνια πέρασαν από αυτή ιστορικές προσωπικότητες όπως ο Δημήτρης Γληνός, ο Αλέξανδρος Δελμούζος, η Έλλη Αλεξίου, η Ρόζα Ιμβριώτη, κ.ά., μπορούμε να συζητάμε νηφάλια και χωρίς εντάσεις, προκειμένου να καταλήξουμε σε χρήσιμες αποφάσεις για να μην συρρικνωθούν τα Σωματεία και να μην γί-

νουν σωματεία - σφραγίδες. Έχουμε όλοι τεράστια ευθύνη για αυτό.

Τα ζητήματα που αυτή τη στιγμή απασχολούν τον κόσμο της εργασίας, συνάδελφοι, είναι τα ζητήματα της ακρίβειας, των εργασιακών σχέσεων, των προσλήψεων, το ζήτημα των ιδιωτικοποιήσεων, το ζήτημα του ΕΣΥ, το ζήτημα της πανδημίας. Όλα αυτά για τα οποία έγιναν οι τελευταίες κινητοποιήσεις της ΑΔΕΔΥ στις 6 του Απριλίου και την Πρωτομαγιά. Το ζήτημα της ακρίβειας αυτή τη στιγμή είναι το ΠΡΩΤΟ. Είναι η ακρίβεια που εξανεμίζει τους μισθούς μας, που φτωχοποιεί και εξαθλιώνει τους εργαζόμενους, τόσο στο Δημόσιο, όσο και στον Ιδιωτικό Τομέα. Εάν τα συνδικάτα δεν πιάσουν τον σφυγμό της κοινωνίας ΤΩΡΑ, που, δυστυχώς, μετά από 16 χρόνια, μετά την απεργία των 42 ημερών του 2006, επανέρχεται με μεγαλύτερη ένταση το αίτημα να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας και μόνο, θα μείνουμε στο περιθώριο της κοινωνίας και σε καμία περίπτωση δεν θα εκφράσουμε τους εργαζόμενους που εκπροσωπούμε. Σήμερα που καλπάζουν οι τιμές, που η βενζίνη έχει πάει στα 2,60 ευρώ, που η ΔΕΗ εξανεμίζει το εισόδημά μας, που τα είδη λαϊκής ανάγκης έχουν φτάσει στα ύψη κι ο πληθωρισμός τρέχει με 11,9%, δεν μπορούν τα συνδικάτα, η ΑΔΕΔΥ, η ΓΣΕΕ, οι Ομοσπονδίες να μένουν απαθείς. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. αξιοποιεί τον πόλεμο στην Ουκρανία για να μας πείσει ότι η ακρίβεια οφείλεται σε

αυτόν. Δεν είναι αλήθεια. Η ακρίβεια ξεκίνησε πριν ξεκινήσει ο πόλεμος. Από τον Νοέμβριο του 2021. Ο πληθωρισμός τον Δεκέμβρη έτρεχε ήδη με 7%.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από την Έκθεση της Θεσσαλονίκης, τον Σεπτέμβρη του 2021 η ΑΔΕΔΥ, έθεσε ως κυρίαρχο ζήτημα το ζήτημα των μισθών. Κάναμε μεγάλο αγώνα για την απεργία της 6^{ης} Απριλίου, να πείσουμε και τη ΓΣΕΕ να πάρει μέρος. Και ήταν όντως μια πολύ μεγάλη Γενική απεργία με μικρή ίσως συμμετοχή στα ποσοστά, αλλά με τεράστιες συγκεντρώσεις σε όλη την Ελλάδα. Τα κυρίαρχα αιτήματα σε αυτές μας τις απεργιακές κινητοποιήσεις ήταν:

1. Οικονομικά: Αυξήσεις στους μισθούς μας, άμεσα, τουλάχιστον ίσες με την αύξηση του πληθωρισμού, Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης, Ξεπάγωμα της διαιτησίας 2016 - 17, Αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ, Επαναφορά 13^{ου} - 14^{ου} μισθού, Αύξηση και επέκταση του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας. Καμία περικοπή του.
2. Στήριξη του ΕΣΥ με γενναία χρηματοδότηση. Μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας και στα σχολεία. Μείωση του αριθμού των μαθητών στο 1:15. Όχι στις απολύσεις και στις αναστολές εργασίας του προσωπικού.
3. Κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη (N4808/21) για τα εργασιακά, καθώς και κατάργηση όλων των νόμων που ιδιωτικοποιούν την κοινωνική ασφάλιση.
4. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για να καλυφθούν τα χιλιάδες οργανικά κενά που υπάρχουν στο Δημόσιο, ιδιαίτερα στους τομείς της Υγείας, της Παιδείας, της Κοινωνικής Ασφάλισης κ.ά.
5. Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις Δημόσιων οργανισμών και φορέων.
6. Δυστυχώς, συνάδελφοι, οι πολιτικές που ασκούνται στη χώρα μας τα τελευταία 12 χρόνια ανεξαρτητως κυβερνήσεων, με μικροδιαφορές, είναι οι ίδιες. Ως εργαζόμενοι στο Δημόσιο χάσαμε στα πρώτα χρόνια των μνημονίων το 40% του μισθού μας. Χάσαμε τον 13^ο και 14^ο μισθό. Την πλήρωσαν, κυρίως, οι νέοι συνάδελφοι. Καθιερώθηκε ο φόρος της εισφοράς αλληλεγγύης. Ψηφίστηκε το 2015 το μισθολόγιο, ο 4354, που προβλέπει πάγωμα των αποδοχών μέχρι 31/12^{ου} του '22 και σε μας και στους συνταξιούχους, καθώς και το πάγωμα της διαιτησίας 2016-2017.

Ο κ. Μητσοτάκης μας λέει ότι η κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης από 1/1^{ου} του 2023 θα είναι η μεγάλη αύξηση στις αποδοχές μας. Καθόλου έτσι

δεν είναι. Οι «αυξήσεις» θα είναι ελάχιστες από 2€ των μήνα μέχρι 15€. Απαιτούμε και διεκδικούμε εδώ και τώρα αυξήσεις στους μισθούς μας, τουλάχιστον ίσες με τον πληθωρισμό, επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, κατάργηση του παγώματος της διαιτησίας του '16 - '17. Αυτό, συνάδελφοι, είναι το πρώτο αίτημα στις διεκδικήσεις μας. Το οικονομικό.

Πιστεύω σ' αυτή τη συγκυρία και σ' αυτό το Συνέδριο αυτό το αίτημα θα κυριαρχήσει. Γιατί αν δεν μπορούμε να ζούμε από τον μισθό μας δεν θα μπορούμε να διεκδικήσουμε οτιδήποτε.

Το δεύτερο αίτημα, συνάδελφοι, στις διεκδικήσεις μας είναι η κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη. Είναι θέμα τιμής για το συνδικαλιστικό κίνημα να καταργήσει τον Νόμο Χατζηδάκη. Να τονίσω ότι σε ό,τι αφορά στο δικαίωμά μας στην απεργία τον Νόμο Χατζηδάκη, τον καταργήσαμε στην πράξη. Καμία - μα καμία Ομοσπονδία του δημόσιου τομέα δεν έχει εφαρμόσει τον Ν. 4808/21 ως προς την απεργία. Και όπου οι απεργίες οδηγήθηκαν στα δικαστήρια, η ΑΔΕΔΥ τις επαναπροκήρυξε. Και για τη ΔΟΕ και για την ΟΛΜΕ και για τον ΕΦΚΑ και για τον ΟΑΕΔ οι απεργίες έγιναν κανονικά.

Αποτελεί ντροπή, πολιτική ντροπή το γεγονός ότι οι υπουργοί της σημερινής κυβέρνησης προσφεύγουν στα δικαστήρια για 4ωρες στάσεις εργασίας της ΔΟΕ, για μία 24ωρη απεργία στον ΕΦΚΑ, για μία 24ωρη απεργία στον ΟΑΕΔ, όταν οι παλιότεροι έχουμε ζήσει πολυήμερες απεργίες όπως πχ. των 42 ημερών της ΔΟΕ το 2006, πολυήμερες απεργίες άλλων κλάδων, και μετά τη μεταπολίτευση δεν διανοήθηκε κανείς υπουργός να προσφύγει στα δικαστήρια για να βγάλει παράνομες αυτές τις απεργίες. Μετά τον Νόμο Χατζηδάκη αυτό αποτελεί καθημερινότητα. Όλοι οι υπουργοί της κυβέρνησης, με πρωταγωνιστή την κα Κεραμέως, που προσέφυγε 6 φορές, να προσφεύγουν στα δικαστήρια. Και, φυσικά, όλες οι απεργίες κρίθηκαν παράνομες. Κατά τα άλλα το δικαίωμα στην απεργία προστατεύεται από το Σύνταγμα.

Και, βεβαίως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συζητήσαμε στην ΑΔΕΔΥ και το δεύτερο σκέλος του Νόμου Χατζηδάκη. Το ζήτημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας και του ΓΕΜΗΣΟΕ. Και σε ό,τι αφορά στο πρώτο σκέλος της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, ναι, ήταν ομόφωνη στην αρχή η απόφαση της ΑΔΕΔΥ, όταν προκηρύχθηκαν, ηλεκτρονικά, το 2020 οι εκλογές των αιρετών στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ομόφωνα έχουμε αντιδράσει, όπως και ομόφωνα είχαμε αντιδράσει σε ένα σωρό εκλογές ηλεκτρονικές που πήγαν να εφαρμοστούν στο δημόσιο τομέα.

Επίσης, συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι η κυβέρνηση ακολούθησε δύο μέτρα και δύο σταθμά σε ότι αφορά στις εκλογές των αιρετών στο Δημόσιο. Η ΑΔΕΔΥ διαπραγματεύτηκε με τον Υπουργό Εσωτερικών και πήρε παράταση θητείας, σχεδόν για μία διετία, για όλους τους αιρετούς στο Δημόσιο και όλοι έκαναν εκλογές δια ζώσης και κάποιοι -ελάχιστοι- ηλεκτρονικά. Αυτό που συνέβη στην εκπαίδευση αποτελεί ντροπή. Ντροπή για την κυβέρνηση και την κα Κεραμέως. Γιατί διορισμένους αιρετούς είχε μόνο η χούντα του Παπαδόπουλου και η χούντα του Μεταξά. Ποτέ άλλοτε. Ο θεσμός των αιρετών, συνάδελφοι, αποτελεί κορυφαία κατάκτηση για τον κλάδο των εκπαιδευτικών από το 1926. Στην υπόλοιπη δημόσια διοίκηση υπάρχει από το 1986. Εξήντα χρόνια μετά. Και, πραγματικά, πρέπει να γίνει αγώνας για την επαναφορά του, για την αποκατάστασή του, για την αποκατάσταση της Δημοκρατίας και της διαφάνειας στα Υπηρεσιακά Συμβούλια.

Συνάδελφοι, η πολιτική κατεύθυνση της ΑΔΕΔΥ ήταν όχι στην ηλεκτρονική ψηφοφορία. Ποιος συνδικαλιστής, αλήθεια, θέλει την ηλεκτρονική ψηφοφορία; Πρέπει, όμως, να διασφαλίζονται και οι προϋποθέσεις της μαζικής συμμετοχής και η άδεια. Δεν μπορεί να λέμε συνδικάτα ισχυρά στα οποία θα παίρνει μέρος το 30 ή το 20% των συναδέλφων. Αυτό ετέθη στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ και συζητήθηκε.

Είχε τεθεί, συνάδελφοι, στο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ και η πρόταση να αποκλειστούν όσοι αντιπρόσωποι θα προκύψουν μέσα από ηλεκτρονική ψηφοφορία. Και, επίσης, είχε τεθεί και η πρόταση να μην γίνει καμία εγγραφή στο ΓΕΜΗΣΟΕ.

Πραγματοποιήσαμε για αυτά τα δύο ζητήματα την Πανελλήνια Συνδιάσκεψη της ΑΔΕΔΥ στην Καλαμάτα τον Νοέμβριο του 2021. Και αναλύθηκαν τα ζητήματα σε βάθος. Δεν επετεύχθη, όμως, συμφωνία. Γιατί αρκετοί Πρόεδροι Ομοσπονδιών, μεταξύ των οποίων και ο Πρόεδρος της ΔΟΕ, εξέφρασαν επιφυλάξεις. Όπως και ο Πρόεδρος της ΠΟΕ/ΟΤΑ. Και το θέμα ετέθη ξανά στο Γενικό Συμβούλιο στις 28 του Φλεβάρη. Δεν πήραμε, πάλι, καμία απόφαση αποκλεισμού συνέδρων. Όπως δεν πήραμε απόφαση και για το ΓΕΜΗΣΟΕ. Η απόφαση που ισχύει είναι η απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της 4^{ης} του Οκτώβρη κατά της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

Αυτή είναι η αλήθεια, πέρα για πέρα.

Συνάδελφοι, σε λίγο καιρό έρχεται το Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Η κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη και η επαναφορά του Νόμου 1264 του '82 είναι ζήτημα, όπως προείπα, τιμής για το συνδικαλιστικό κίνημα. Δεν είναι, επίσης, εύκολο, συνδικαλιστικά μόνο, να

τον ανατρέψουμε. Και ο Ν. 330/76 ανετράπη ύστερα από μια πολιτική αλλαγή και καθιερώθηκε ο Ν. 1264/82. Κι όπως λέμε ότι ο Νόμος 330 ήταν ο Νόμος Λάσκαρη, όπως λέμε ο 4823 είναι ο Νόμος Κεραμέως, όπως λέμε ο 4808 είναι ο Νόμος Χατζηδάκη, ναι, ο Νόμος 1264 του '82, ο προοδευτικότερος και φιλεργατικότερος Νόμος σε όλη την Ευρώπη, στον οποίο ομνύουμε όλοι σήμερα είναι ο Νόμος του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου που τον καθιέρωσε, όπως και τον Νόμο 1268 του '82 για την ίδρυση των παιδαγωγικών Τμημάτων στα Πανεπιστήμια.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, συνάδελφοι. Μετά από 40 χρόνια ελευθερίας και δημοκρατίας στα συνδικάτα, οφείλουμε όλοι να διεκδικήσουμε την επαναφορά του Νόμου 1264 του '82.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι βέβαιο ότι σ' αυτή την αίθουσα δεν συμφωνούμε μεταξύ μας σε όλα. Είναι, επίσης, βέβαιο ότι όποια άποψη κι αν έχει ο καθένας από μας, είμαστε στην ίδια όχθη. Ο αντίπαλος είναι απέναντι. Είναι εύκολο, όπως δείχνει η πραγματικότητα, των τελευταίων 12 χρόνων να αλλάζουν οι Κυβερνήσεις, αλλά πάρα πολύ δύσκολο να αλλάξουν οι πολιτικές. Και για να αλλάξουμε αυτές τις πολιτικές χρειαζόμαστε ΟΛΟΙ. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το να συνεννοηθούμε για να διεκδικήσουμε. Με τα συνεχή όχι, με την απαξίωση του συνδικαλιστικού κινήματος δεν μας υπολογίζει κανείς. Χρειάζεται ενότητα, συσπείρωση πάνω στα πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων. Και αυτά είναι ο μισθός, η μόνιμη και σταθερή εργασία, το ζήτημα των προσλήψεων, η ανεργία που υπάρχει σήμερα στον κόσμο. Ή θα αγωνιστούμε γι' αυτά τα πραγματικά ζητήματα ή δεν θα έχουμε λόγο ύπαρξης.

Η ΑΔΕΔΥ όλο αυτό το διάστημα, σ' αυτό πρωτοστάτησε. Στην ΕΝΟΤΗΤΑ του συνδικαλιστικού κινήματος και των συναδέλφων της βάσης. Και δεν είναι τυχαίο ότι όλες οι απεργίες της φετινής χρονιάς ήταν ομόφωνες. Έτσι προχωρούμε. Με ομόθυμη βούληση. Σ' αυτούς τους αγώνες που έρχονται για το εισόδημα, για την κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη, για τη μόνιμη και σταθερή δουλειά, για το όχι στις ιδιωτικοποιήσεις, για το όχι στην κατάρρευση του κοινωνικού κράτους σε παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση, σας καλώ να δώσετε το παρών, όπως το δίνει η Ομοσπονδία τα 100 τελευταία χρόνια με μεγάλους αγώνες.

Ενότητα, συσπείρωση, αγώνας, συνάδελφοι. Γιατί μόνο με τον αγώνα μπορούμε να ελπίζουμε σε καλύτερες μέρες. Εύχομαι, από καρδιάς, καλές εργασίες στη Γενική σας Συνέλευση.

Σας ευχαριστώ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο.Ι.Ε.Λ.Ε.

Αγαπητέ Πρόεδρε και μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ, αγαπητοί προσκεκλημένοι, αγαπητοί συνάδελφοι, μεταφέρω τους θερμούς χαιρετισμούς και τις ευχές για ευόδωση των εργασιών της Συνέλευσής σας εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΙΕΛΕ.

Η σημερινή ημέρα είναι μια γιορτή για τον κόσμο της εργασίας και για το εκπαιδευτικό κίνημα. Είναι η απόδειξη ότι είμαστε όλοι εδώ, είμαστε ζωντανοί, είμαστε δυνατοί. Ότι όσο και αν κάποιος το επιδιώκουν, η συνδικαλιστική δράση δεν ποινικοποιείται, δεν διώκεται, δεν φιμώνεται.

Ακούγεται ίσως κοινότοπο ότι είναι κρίσιμη η στιγμή όπως λέμε συνήθως εμείς οι συνδικαλιστές για τον χώρο της εκπαίδευσης η σημερινή συγκυρία. Την χρησιμοποιούμε τακτικά αυτή τη φράση, όμως αυτή τη φορά, όπως και το 2019, δικαιούμαστε να είμαστε πραγματικά ανήσυχοι. Για τα δικαιώματά μας, για τις κατακτήσεις μας, για το δημόσιο σχολείο που για μας, για την ΟΙΕΛΕ, είναι η πρώτη μας προτεραιότητα, για το δημόσιο και κοινωνικό αγαθό της εκπαίδευσης.

Στην ταραχώδη προηγούμενη δεκαετία οι ιδιωτικοί εκπαιδευτικοί νιώσαμε στο πετσί μας τις συνέπειες της εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης. Η εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης που είναι ο μεγάλος εχθρός, ο μεγάλος αντίπαλος για όλους μας. Οι πολιτικές της απορρύθμισης άνοιξαν βαθιές πληγές. Όχι μονάχα στα εργασιακά μας δικαιώματα, αλλά κυρίως και αυτό αφορά και σας και θα θυμίσω την ανακοίνωση της ΔΟΕ όταν επεβλήθησαν οι ελεύθερες απολύσεις στους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς, ότι ο Νόμος Κεραμέως για την ιδιωτική εκπαίδευση δεν πλήττει τους ιδιωτικούς εκπαιδευτικούς αλλά πλήττει το 94% των παιδιών που φοιτούν στα δημόσια σχολεία. Γιατί χάθηκε ο έλεγχος και η διαφάνεια στο ιδιωτικό σχολείο, έτσι ώστε να μην είναι το 20άρι εξασφαλισμένο γι' αυτόν που έχει την οικονομική δυνατότητα. Για να διασφαλίζεται η στοιχειώδης ισονομία απέναντι σε όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως οικονομικής και κοινωνικής προέλευσης.

Η πληγή αυτή άνοιξε ακόμα περισσότερο απ' την ψήφιση του Νόμου 4713 του 2020, του γνωστού για μας Νόμου Κεραμέως. Όταν η ΟΙΕΛΕ ζήτησε μαζί με 45 Εργατικά Κέντρα απ' όλη τη χώρα, Εργατικά Κέντρα οποιασδήποτε πολιτικής απόχρωσης, εξετάσεις των μαθητών των ιδιωτικών σχολείων υπό δημόσιο έλεγχο, η απάντηση απ' το Υπουργείο Παιδείας ήταν η απάντηση που και εσείς λαμβάνετε στα δικά σας αιτήματα. Η σιωπή.

Η αναφορά στα εργασιακά των ιδιωτικών εκπαιδευτικών ίσως ακούγεται παράταιρη σ' αυτή την αίθουσα, όμως δεν είναι. Είθισται πολλά απ' αυτά που νομοθετούνται στην ιδιωτική εκπαίδευση, λίγο καιρό μετά να έρχονται και στη δημόσια εκπαίδευση. Δεν αργώ, συνάδελφοι, λίγη υπομονή, δύο λεπτά υπομονή.

Και επειδή ήδη έχει προαναγγελθεί η αριθμητική κατηγοριοποίηση των σχολείων βάσει των βαθμολογιών των μαθητών, ήδη έγινε η ελληνική εκδοχή της PISA, φοβούμαστε ότι η ελεύθερη γονεϊκή επιλογή και η θεσμοθέτηση των βάουτσερ, η εμπλοκή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στον έλεγχο των σχολείων και η παράδοση του μανάτζμεντ των δημόσιων σχολείων σε ιδιώτες, ίσως να είναι πιο κοντά από όσο νομίζουμε. Έχει γίνει στη Βρετανία και αυτή η κυβέρνηση, αυτή η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αντιγράφει πλήρως το βρετανικό σύστημα, την απορρύθμιση των Θάτσερ και Τόνι Μπλερ.

Φρονώ ότι το εκπαιδευτικό κίνημα δεν πρέπει να απαντά σε τέτοιες πολιτικές μόνο με την άρνηση. Απαντάμε με αγώνες αλλά και με τον ορθό λόγο, τη γνώση, την επιστημονική τεκμηρίωση. Με μια σοβαρή εναλλακτική πρόταση για την εκπαίδευση. Το απαιτεί πλέον η κοινωνία, το φοβού-

νται οι κυβερνώντες. Γι' αυτό άλλωστε κατάφεραν αποφασιστικά χτυπήματα και στο ΙΠΕΜ της ΔΟΕ και στο ΚΕΜΕΤΕ της ΟΛΜΕ.

Έχουμε μπροστά μας ένα δύσκολο και πολυετή δρόμο. Απέναντι στο τέρας της εμπορευματοποίησης της εκπαίδευσης και τη θεμελίωση του σχολείου της αγοράς, απέναντι στην καλοαδωμένη μηχανή των πολιτικών - επιχειρηματικών δυνάμεων και των ΜΜΕ, μόνο η ενότητα του οργανωμένου κινήματος της εκπαίδευσης, πέρα και πάνω

από κόμματα, πέρα και πάνω από μικροπολιτικές επιλογές και στρατηγικές, μπορεί να φέρει αποτελέσματα.

Εμείς, με τις μικρές μας δυνάμεις, θα είμαστε μαζί σας στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Με κύριο μέλημα την προστασία του δημόσιου σχολείου, την καταπολέμηση των ανισοτήτων, μια δίκαιη κοινωνία με ελπίδα και όραμα για κάθε παιδί. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΣΤΕΛΛΑ

ΒΑΛΑΒΑΝΗ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ Α.Σ.Γ.Μ.Ε.

Καλησπέρα σας.

Εκ μέρους της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Γονέων - Μαθητών Ελλάδας, σας ευχαριστούμε για την πρόσκληση και ευχόμαστε καλό ξεκίνημα στις εργασίες σας.

Για εμάς τους γονείς, το παιδαγωγικό σας έργο, εκτός από τη μετάδοση της γνώσης, αφορά τη διάπλαση της προσωπικότητας των παιδιών μας. Άλλωστε εμείς ξέρουμε πολύ καλά, το βιώνουμε άλλωστε καθημερινά, βάζοντας το χέρι στην τσέπη όλο πιο βαθιά, ότι σήμερα ο ρόλος σας, ο ρόλος των εκπαιδευτικών, είναι δυσκολότερος από κάθε άλλη φορά. Είναι δυσκολότερος απ' τα εμπόδια και την αλλοίωση του ρόλου του εκπαιδευτικού, ως συνέπεια των αντιεκπαιδευτικών πολιτικών των ελληνικών κυβερνήσεων και της υποχρηματοδότησης της παιδείας διαχρονικά.

Όμως για εμάς τους γονείς, όσο σημαντικό είναι το σε τι περιβάλλον μορφώνονται τα παιδιά μας, άλλο τόσο μας απασχολεί το περιεχόμενο της μόρφωσης που λαμβάνουν, ώστε να αναπτύξουν υγιείς προσωπικότητες, με κριτική ικανότητα και με αγάπη για τη μόρφωση αλλά και τον άνθρωπο. Σ' αυτή την κατεύθυνση θέλουμε να ενισχυθεί και ο ρόλος ο δικός σας, των εκπαιδευτικών, με ευθύνη του κράτους

Πραγματικά, δεν ανεχόμαστε τα παιδιά μας να αποκτούν την πρώτη επαφή με το σχολικό περιβάλλον σε αίθουσες κλουβιά, σε κοντέινερ, σε υπόγεια ή σε διαδρόμους που μετατρέπονται σε αίθουσες. Δεν ανεχόμαστε να μην υπάρχει εκπαι-

δευτικός με το πρώτο κουδούνι. Δεν ανεχόμαστε το σχολείο των χιλιάδων αναπληρωτών. Δεν ανεχόμαστε άλλο να υπάρχουν χιλιάδες μαθητές, που ενώ δικαιούνται παράλληλη στήριξη ή ενισχυτική διδασκαλία, με ευθύνη του κράτους, δεν την έχουν και αναγκάζονται να πληρώνουν οι γονείς για ιδιωτική παράλληλη στήριξη στο δημόσιο σχολείο.

Δεν ανεχόμαστε να πληρώνουμε τα υλικά του σχολείου που οφείλει να παρέχει το κράτος, να είμαστε οι χρηματοδότες του δημόσιου σχολείου. Σήμερα η ελληνική οικογένεια ξοδεύει 1,2 δις το έτος για να στηρίξει τη μόρφωση των παιδιών της.

Δεν ανεχόμαστε τα ολοήμερα να λειτουργούν με ποσοτώσεις και καθυστέρηση, χωρίς μόνιμο δικό τους δάσκαλο, απαραίτητες προϋποθέσεις για να επιτελούν τον ουσιαστικό τους ρόλο. Δεν ανεχόμαστε το σχολείο - εξεταστικό κέντρο από το δημοτικό, που μεταθέτει την ευθύνη των παιδαγωγικών αποτελεσμάτων στους μαθητές, σε σας τους εκπαιδευτικούς, αλλά και σε μας τους γονείς. Και μάλιστα, όποιος αντιδρά σέρνεται στα δικαστήρια, με αγωγές από το Υπουργείο ή στα μαθητοδικεία, όπως ζήσαμε το προηγούμενο διάστημα.

Η ολόπλευρη μόρφωση των παιδιών μας είναι κρατική ευθύνη, δεν είναι ατομική υπόθεση. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε το σχολείο της υποχρηματοδότησης, της διάσπασης του ενιαίου χαρακτήρα της μόρφωσης, η οποία πρέπει να παρέχεται δημόσια και δωρεάν σε κάθε μαθητή. Το σχολείο της κατηγοριοποίησης των μαθητών. Δεν μπορούμε να ανεχτούμε το φραγμό στη μορφωτική και κοινωνική εξέλιξη των ίδιων των παιδιών μας.

Η πανδημία και η διαχείρισή της στα σχολεία απέδειξε, δυστυχώς, για άλλη μια φορά περίτρανα, ότι οι ανάγκες των παιδιών μας, οι ανάγκες των μαθητών σας είναι κόστος για τις κυβερνήσεις. Η μόρφωση τους μπαίνει στο ζύγι κόστος - όφελος. Από την άλλη όμως, μέσα στην πανδημία αποδείχθηκε ότι η πλατιά συσπείρωση γονιών, εκπαιδευτικών και μαθητών είναι αυτή που, αν έχει σωστή στόχευση, όχι μόνο μπορεί να παγώσει αντικειμενικά μέτρα, αλλά και να

ανοίξει δρόμους για τη μόρφωση και το σχολείο που ονειρευόμαστε για κάθε μαθητή παιδί μας.

Καλούμε κάθε εκπαιδευτικό, κάθε παιδαγωγό που πορεύεται με το αποτύπωμα που έχουν αφήσει στην χώρα μας μεγάλοι δάσκαλοι, όπως ο Δημήτρης Γληνός και η Ρόζα η Ιμβριώτη, να προτάξει και σήμερα τις μορφωτικές ανάγκες της νέας γενιάς. Να βάλει φραγμό στους αντικειμενικούς σχεδιασμούς που στρέφονται ενάντια στις ανάγκες που έχουν σήμερα οι μαθητές. Θέλουμε, λοιπόν, οι δάσκαλοι των παιδιών μας να είναι πρότυπα στα μάτια τους, πρότυπα αγάπης για τη γνώση, πρότυπα κοινωνικής δράσης.

Εμείς, οι γονείς, μέσα από το οργανωμένο κίνημα των χιλιάδων Συλλόγων Γονέων, θα είμαστε δίπλα σας, θα είμαστε μαζί σας σε κάθε μικρό και μεγάλο αγώνα, για το σχολείο των σύγχρονων μορφωτικών αναγκών.

Ευχαριστούμε πολύ και ευχόμαστε καλή επιτυχία στις εργασίες σας με αγωνιστικά αποτελέσματα.

100 χρόνια
έργου
για τη μόρφωση των
μαθητών

ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΑΣΠΡΑΓΚΑΘΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΟΡΔΑΙΑΣ

Καλησπέρα σας, αγαπητοί συνάδελφοι, καλό καλοκαίρι, Ασπράγκαθου Κατερίνα, αντιπρόσωπος της Γενικής Συνέλευσης με το ψηφοδέλτιο της Δ.Α.Κ.Ε. και νηπιαγωγός εν ενεργεία και εν ενεργεία συνδικαλίστρια τόσα χρόνια από τη στιγμή που έρχομαι στις Γενικές Συνελεύσεις.

Η θεσμοθέτηση της υποχρεωτικότητας της προσχολικής εκπαίδευσης, μετά από συνεχείς αγώνες του κλάδου, κατατέθηκε με τροπολογία από την υπουργό Παιδείας Μαριέτα Γιαννάκου, το 2006. Ο κλάδος των εκπαιδευτικών μετά από συνεχείς αγώνες και σε συνεργασία με τα παιδαγωγικά τμήματα κατάφερε να διεκδικήσει και να εφαρμοστεί η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση το 2018. Μία πολύ μεγάλη επιτυχία του κλάδου αλλά και μία σημαντική επιτυχία για όλο τον κλάδο των νηπιαγωγών αναγνωρίζοντας την προσχολική εκπαίδευση ως μια ενιαία Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Επόμενη διεκδίκησή μας το ωράριο. Γιατί το ωράριο; Και γιατί πάντοτε το ωράριο; Γιατί το ωράριο για τη νηπιαγωγό αλλά και για τους εκπαιδευτικούς των ολιγοθέσιων Δημοτικών Σχολεί-

ων είναι αυτό που θα δώσει την επαγγελματική ταυτότητα στη νηπιαγωγό. Δεν έχει επαγγελματική ταυτότητα η νηπιαγωγός; Φυσικά και έχει. Και το 'χει αποδείξει τόσα χρόνια στηρίζοντας το Ολοήμερο Σχολείο, τα νέα προγράμματα σπουδών, τα εργαστήρια δεξιοτήτων και ότι νέο εισηγείται το Υπουργείο Παιδείας. Πάντοτε μπαίνει μπροστά και πάντοτε δείχνει την επιστημονικότητά της.

Το ωράριο όπως ανέφερα παραπάνω θα διαφορώσει μια διαφορετική επαγγελματική σχέση μεταξύ συλλόγου διδασκόντων- προϊστάμενης - διοίκησης. Η καθιέρωση του 45λεπτου σε όλο το πρόγραμμα του νηπιαγωγού ξεκαθαρίζει τις διδακτικές ώρες της νηπιαγωγού που από την ώρα του διορισμού μέχρι και τη συνταξιοδότησή της παραμένουν 25 ώρες. Εξαιρέση τα λιγοστά πολυδύναμα νηπιαγωγεία στα οποία υπάρχει μείωση και στην προϊσταμένη και στο Σύλλογο Διδασκόντων. Ιδιαίτερα σημαντικό είναι η σχολική χρονιά 2021-2022 με την εισαγωγή της Αγγλικής γλώσσας. Όλες οι συναδέλφισσες παρέμεναν και ήταν συνεργάτες με τη συναδέλφισσα στα Αγγλικά ενώ σε όλη την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση ο κάθε συνάδελφος ειδικότητας επιτελεί μόνος του το διδακτικό του έργο. Στο νηπιαγωγείο η συνάδελφος νηπιαγωγός ορίζεται από το ΙΕΠ ως συνεργάτης στο μάθημα των Αγγλικών. Σε καμία άλλη ειδικότητα, σε καμία άλλη βαθμίδα της Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης δεν βρίσκεται εκπαιδευ-

τικός όταν υπάρχει άλλη ειδικότητα για να 'ναι συνεργάτης.

Η θεσμοθέτηση, λοιπόν, του ωραρίου του 2016 αντί για να μας οριστικοποιήσει σύμφωνα με την υπόλοιπη Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, όπως αναφερόταν στην Εγκύκλιο, μας αύξησε, συνάδελφοι, το ωράριο. Από 25 πήγαμε σε 30 ώρες. Επίσης διαχώρισε το πρόγραμμα του νηπιαγωγείου σε υποχρεωτικό πρωινό και προαιρετικό ολοήμερο. Η λέξη προαιρετικό ολοήμερο αυτή τη στιγμή, και κοιτάω προς και κείνη την πλευρά, θα 'πρεπε να μας προβληματίσει, αγαπητές συναδέλφισσες, γιατί το προαιρετικό ολοήμερο με τις καινούργιες εξαγγελίες του Υπουργείου Παιδείας μπορεί να μας φέρει σε μία πολύ δύσκολη κατάσταση στο να μπορεί να προσπαθούμε να οριοθετήσουμε το διδακτικό μας ωράριο μέχρι και τις 5 όταν δεν το έχουμε οριοθετήσει.

Ένα επίσης νομικό κενό που υπάρχει είναι ότι με τον Νόμο 1566 δεν αναφέρεται πουθενά υπερωριακή αποζημίωση της νηπιαγωγού. Και γιατί δεν αναφέρεται; Γιατί τότε που θεσπίστηκε αυτός ο Νόμος δεν υπήρχε υποχρεωτική προσχολική εκπαίδευση, με αποτέλεσμα η νηπιαγωγός να εργάζεται με βάση το ωρολόγιο πρόγραμμα του τμήματος του νηπιαγωγείου δηλαδή 25 ώρες. Σε περίπτωση απουσίας νηπιαγωγού ή όταν χρειαστεί συνάδελφος να ασκήσει περισσότερες διδακτικές ώρες από τις προβλεπόμενες για την εύρυθμη λειτουργία της σχολικής μονάδας οι ώρες αυτές δε λογίζονται ως υπερωριακή απασχόληση όπως συμβαίνει σε όλη την εκπαίδευση. Είναι λοιπόν σημαντικό να υπάρξει μια αλλαγή στο Νόμο ώστε να υπολογίζεται μέσα και η δική μας υπερωριακή απασχόληση όταν δουλεύουμε επιπλέον ώρες.

Παράλληλα, ο ρόλος μας από τη στιγμή που βρισκόμαστε μέσα στο σχολείο μέχρι τη στιγμή που θα αποχωρήσουμε βασίζεται στην πλήρη παρατήρηση των νηπίων, στην καταγραφή των συμπεριφορών και του προφορικού τους λόγου. Και γιατί το λέμε αυτό; Γιατί από τη στιγμή που οι γονείς θα αφήσουν τα παιδιά στο σχολείο, η πραγματική κουβέντα του παιδιού, η επαφή με την νηπιαγωγό και με τα υπόλοιπα παιδιά είναι αυτή που βοηθάει και στη διδακτική μας διαδικασία. Είναι αυτή που μπορεί να αξιοποιηθεί αργότερα από την συνάδελφο νηπιαγωγό και εκπαιδευτικά και παιδαγωγικά.

Γι' αυτό τον λόγο μέσα στην οριοθέτηση του ωραρίου είναι σημαντικό να υπολογιστεί και η ώρα προσέλευσης και η ώρα αποχώρησης και το διάλειμμα και ακόμα και η ώρα του φαγητού. Είναι έτσι δομημένο το πρόγραμμα του νηπιαγωγεί-

ου που οποιαδήποτε επαφή και οποιαδήποτε ενσχόληση με το παιδί μας βοηθάει παιδαγωγικά και μας βοηθάει και διδακτικά.

Στο θέμα το διοικητικό, οι Προϊσταμένες νηπιαγωγών καθώς και των ολιγοθέσιων δημοτικών σχολείων, ιδιαίτερα εφέτος, επωμίστηκαν πάρα πολλές ευθύνες, την υλοποίηση των εργαστηρίων δεξιοτήτων, αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση είχανε και αρκετά επιβαρυνμένο πρόγραμμα στο διοικητικό τους έργο, το οποίο όπως έχουν όλα τα σχολεία αλλά θα πρέπει να το επιτελεί μόνη.

Παρόλα αυτά όμως δεν μπορεί να αναθέσει κάποια εργασία διδακτικού περιεχομένου στο Σύλλογο Διδασκόντων, για τον λόγο ότι και οι συναδέλφισσες στον Σύλλογο Διδασκόντων επιτελούν πλήρως το ωράριό τους, δουλεύουν 25 ώρες τη βδομάδα και αυτές οι 25 ώρες εάν δεν οριοθετηθούν και δεν μειωθούν θα μας συνοδεύουν μέχρι και να συνταξιοδοτηθούμε.

Ένα άλλο σημαντικό κομμάτι είναι ότι η σχέση μας με τον Σύλλογο Διδασκόντων την ώρα που κάνουμε και τις συνεδριάσεις. Οι συνεδριάσεις που είναι το πιο σημαντικό κομμάτι σε κάθε σχολική μονάδα, σε μας γίνονται την ώρα του διδακτικού μας ωραρίου, την ώρα που έχουμε και τα νήπια, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να πάρουμε ούτε την αλληλεπίδραση από την συνάδελφο, αλλά ούτε και να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε σωστά τη θέση μας.

Συμπερασματικά η σωστή κατανομή του ωραρίου λαμβάνοντας υπόψιν την ιδιαιτερότητα του προγράμματος του νηπιαγωγείου θα λύσει πολλά προβλήματα στις εργασιακές σχέσεις της νηπιαγωγού.

Διεκδικούμε:

- προσαρμογή του ωραρίου σε 45 λεπτά και όχι σε ώρα όπως είναι αυτή τη στιγμή.
- Μείωση του διδακτικού ωραρίου της Προϊσταμένης σε 20 ώρες αλλά και του Συλλόγου Διδασκόντων.
- Τροποποίηση του Νόμου για υπερωριακή αποζημίωση.
- Καλύτερες υποδομές στα νηπιαγωγεία.
- Αριθμός μαθητών 18 ανά τμήμα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καλησπέρα συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Ως Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής, της απερχόμενης Ελεγκτικής Επιτροπής, της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας, θα 'θελα να σας ευχαριστήσω, καταρχάς, για την τιμή που μου κάνατε αυτά τα χρόνια να είμαι Πρόεδρος της. Σε μας έλαχε η διετής θητεία να γίνει τριετία, λόγω της πανδημίας, αλλά ομολογουμένως ήταν μια ξεχωριστή κι ιδιαίτερη εμπειρία.

Από την εκλογή μας μέχρι και σήμερα, συνεδριάσαμε έξι φορές. Δυστυχώς, κάποιες φορές που ήταν προγραμματισμένες να γίνουν κάποιες συνεδριάσεις, δεν έγιναν λόγω κορωνοϊού και των σχετικών απαγορεύσεων.

Αναλυτικά, κατά τον έλεγχο που κάναμε εμείς όλα αυτά τα χρόνια, από το 2^ο εξάμηνο του 2019 έως και το 1^ο εξάμηνο του 2022, παρακολουθήσαμε τον διαχειριστικό έλεγχο των ορκωτών λογιστών κι επικουρικά με τον δικό μας έλεγχο, βρήκαμε τα εξής:

Για κάθε είσπραξη εκδιδόταν σχετικό γραμμάτιο είσπραξης και για κάθε πληρωμή υπήρχε το αντίστοιχο ένταλμα πληρωμής. Οι καταμετρήσεις των ταμείων, όσες φορές κι αν έγιναν, ταυτίζονταν όπως άλλωστε ήταν φυσικό κι αναμενόμενο, με το λογιστικό υπόλοιπο. Υπάρχει απόλυτη συμφωνία μέχρι και το τελευταίο ευρώ σε όλους τους λογαριασμούς, όλες οι δαπάνες έχουν ελεγχθεί ως προς την ύπαρξη δικαιολογητικών, τη νομιμότητα και την ακρίβεια. Όλα αυτά ελέγχθηκαν και υπάρχουν και οι σχετικές αποφάσεις από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Για την πληρωμή των δαπανών έχουν εκδοθεί εντάλματα πληρωμής, στα οποία επισυνάπτονται τα παραστατικά, τα πρωτότυπα παραστατικά της δαπάνης που αφορούν. Οι υποχρεώσεις που είχε η Διδασκαλική Ομοσπονδία όσον αφορά τις ασφαλιστικές εισφορές, τον ΕΝΦΙΑ, τη μισθοδοσία των υπαλλήλων έχουν καταβληθεί και υπάρχει η σχετική αποτύπωση για όλα τα παραπάνω.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τον έλεγχο που έγινε, δεν προέκυψε καμία απολύτως διαφορά και καμία παρατήρηση δεν έγινε ως προς την ορθή αποτύπωση των ταμειακών κινήσεων. Όλες οι εισπράξεις καταχωρήθηκαν στους λογαριασμούς όψεως της Ομοσπονδίας και όλες οι πληρωμές που διενεργήθηκαν στηρίζονται σε παραστατικά.

Για το 2^ο εξάμηνο του 2019 και για το 1^ο εξάμηνο του 2022 έχουμε αυξημένες δαπάνες που αφο-

ρούν τη λειτουργία της Ομοσπονδίας, λόγω του ότι το 2019 είχαμε μια κανονικότητα κι αντίστοιχα το 1^ο εξάμηνο του 2022 είχε αρθεί πλέον η απαγόρευση κινητοποιήσεων κι εκδηλώσεων, μέτρων που λήφθηκαν για τον περιορισμό της πανδημίας.

Τα υγειονομικά μέτρα περιορισμού μετακινήσεων κι εκδηλώσεων αφορούν όλη την περίοδο χρήσης '20 και '21, γι' αυτό και βλέπουμε σ' αυτήν την περίοδο τα έξοδα να είναι μειωμένα σε σχέση με τις υπόλοιπες.

Να αναφερθώ σε δύο σημαντικά έξοδα τα οποία έκανε η Ομοσπονδία. Ένα έχει να κάνει με τις κατασκηνώσεις που ήταν ένα αίτημα του κλάδου εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Επιτέλους και τα δικά μας παιδιά να μπορούν να πηγαίνουν δωρεάν στις κατασκηνώσεις.

Πέρα απ' τις κατασκηνώσεις, να αναφερθώ και στο μεγάλο χρηματικό ποσό που διέθεσε η Ομοσπονδία και αφορά την προσφορά υγειονομικού υλικού και μηχανημάτων στα νοσοκομεία της χώρας μας για την αντιμετώπιση της πανδημίας και του κορωνοϊού. Μια σημαντική κίνηση και θεωρώ ότι αυτές οι ενέργειες πρέπει να γίνονται σημαία μας προς την κοινωνία, να φαίνεται η προσφορά της Ομοσπονδίας μας κι όχι να περιχαραινόμαστε μόνο σε αντιπαραθέσεις που έχουμε, όσον αφορά τη συνδικαλιστική μας δράση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να ευχαριστήσω τα μέλη του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου για τη συνεργασία που είχαμε, να ευχαριστήσω τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής, τον Νεκτάριο τον Πετράκη, την Κική την Κοκκίνου, τον Ζώη τον Βασίλη και τον Νίκο τον Ζαπάντη για τη συνεργασία που είχαμε αυτά τα τρία χρόνια, με τις όποιες διαφορές μας. Σίγουρα δημιουργήσαμε μια πάρα πολύ καλή ομάδα, ένα πάρα πολύ καλό Συμβούλιο, αυτά τα τρία χρόνια που συνεργαστήκαμε.

Θέλω ιδιαίτερα να ευχαριστήσω την κα Καζαντζή, την εργαζόμενη απ' την πλευρά της Ομοσπονδίας, που είχε όλο το βάρος της ενημέρωσης, για την οικονομική διαχείριση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλώ τον καθένα σας ξεχωριστά να υπερψηφίσετε τα οικονομικά, τα οποία ελέγχθηκαν μετά λόγου γνώσεως και διαπιστώθηκε ότι δεν έχουν κανένα - μα κανένα απολύτως θέμα νομιμότητας. Είναι ο απολογισμός της Ομοσπονδίας μας, ο οικονομικός απολογισμός της Ομοσπονδίας μας και πρέπει να τον υπερψηφίσουμε για να προχωρήσουμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΡΑΓΑΝΙΔΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΡΙΣΑΣ

Καλημέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Δραγανιδάκης Δημήτρης από τον Σύλλογο Λάρισας Κ.Κούμας εκλεγμένος μετοψηφοδέλτιο της Δ.Α.Κ.Ε.. Χαιρετίζω τις εργασίες της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης και εύχομαι να ολοκληρωθούν με επιτυχία τόσο στο διεκδικητικό όσο και στο αγωνιστικό πλαίσιο. Αναμφίβολα βρισκόμαστε μπροστά σε μια κρίσιμη καμπή, καθώς η οικονομική και κοινωνική κατάσταση της πατρίδας μας κάθε άλλο παρά είναι ευνοϊκή για τους εργαζόμενους. Ήμουν αιρετός στο Νομό Λάρισας και ανταποκρινόμενος στην απόφαση της παράταξής μου, τη Δ.Α.Κ.Ε., και της Δ.Ο.Ε. κατέθεσα, όπως άλλωστε είχα δεσμευθεί, την παραίτησή μου από τη θέση του αιρετού στο Π.Υ.Σ.Π.Ε. Λάρισας, αφού το 5% της συμμετοχής των εκπαιδευτικών στις εκλογές της 7^{ης} Νοεμβρίου δεν άφησαν κανένα περιθώριο νομιμοποίησης της διαδικασίας. Χωρίς αμφιβολία υπεύθυνη για τη διαμορφωθείσα κατάσταση ήταν η πολιτική ηγεσία. Αυτή η ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας δημιούργησε ταυτόχρονα τεράστιες ευθύνες στην πλάτη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας για τη μελλοντική της στάση και τους χειρισμούς που ξεκάθαρα έπρεπε να είχε ξεκινήσει από χθες, αντιμετωπίζοντας την κατάσταση με σοβαρότητα, θάρρος χωρίς μικροπαραταξιακές σκοπιμότητες, για τη διατήρηση της μεγάλης κατάκτησης του θεσμού του αιρετού. Ο αιρετός δεν έχει να κάνει με πρόσωπα και παρατάξεις. Είναι θεσμός 100 ετών, βγαλμένος μέσα από τους δικούς μας αγώνες και γι' αυτό πρέπει να τον προστατεύσουμε. Το αν θα μείνουν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, τα Συμβούλια Επιλογής Στελεχών, καθώς και τα Πειθαρχικά και για τα επόμενα δύο χρόνια χωρίς εκπροσώπους των εργαζομένων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, δεν εξυπηρετεί κανέναν και αυτό το είδαμε στην πράξη, δεν εξυπηρετεί ακόμα και αυτή την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας που έχει χρεωθεί το μεγάλο πολιτικό κόστος, με τον ορισμό διορισμένων μελών ως εκπροσώπους των εργαζομένων. Μιας τακτικής που μας παραπέμπει σε άλλες εποχές. Για τους παραπάνω λόγους, η προστασία του θεσμού του αιρετού είναι επιβεβλημένη από όλους και οι αποφάσεις πρέπει να παρθούν απ' τη σημερινή Γενική Συνέλευση. Αγαπητοί μου συνάδελφοι, το σχολείο που βιώνουμε και οραματιζόμαστε δεν έχει να κάνει με την ένταση ενός φαινομένου αμφισβήτησης που είναι εμφανές τα τελευταία χρόνια και η αιτία θα πρέπει να αναζητηθεί στη συστηματική απαξί-

ωση του δημόσιου σχολείου και των εκπαιδευτικών από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τις πολιτικές ηγεσίες, καθώς επίσης και από τον κοινωνικό αυτοματισμό που επίσης τεχνηέντως δημιουργήθηκε και έχει πάρει απίστευτες διαστάσεις. Αρκετοί γονείς σε καθημερινή βάση αμφισβητούν τους εκπαιδευτικούς, έρχονται σε προστριβές με το σχολείο για διάφορα θέματα, και απαιτούν από το σχολείο να προσαρμοστεί στις δικές τους αντιλήψεις οι οποίες είναι μη διαπραγματεύσιμες. Οι Σύλλογοι Διδασκόντων δεν ξέρουν πέρα από τις φιλότιμες συστάσεις πώς να συμπεριφερθούν. Η νόμιμη διαδικασία συνήθως δεν επιλύει αυτές τις καταστάσεις και οι εκπαιδευτικοί αισθάνονται ανήμποροι και ανασφαλείς και δεν θα ήταν υπερβολή αν λέγαμε ότι σήμερα είναι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που δυσχεραίνουν την εκπαιδευτική διαδικασία και την καθιστούν προβληματική, γιατί προσθέτουν στα ήδη υπάρχοντα ένα ακόμα σοβαρό, το οποίο όχι μόνο απαξιώνει την επιστημοσύνη και την προσπάθεια των εκπαιδευτικών, αλλά ρίχνει και το ηθικό τους. Γιατί η πολιτεία δεν έχει ακόμη ασχοληθεί σοβαρά με το πώς να δώσει λύση όπως και σε τόσα άλλα θέματα. Προσηλωμένοι στις θέσεις της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης για την αξιολόγηση σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να δεχθούμε να γίνουν αποδεκτές προηγούμενες πολιτικές που χρησιμοποιήθηκαν προσηματικά, με μοναδικό στόχο να μετατραπεί η αξιολόγηση σε εργαλείο πειθαρχικού ελέγχου και επιλογής κυρώσεων, συνδέοντας το προϊόν της αξιολόγησης με τις άδικες και αυθαίρετες ποσοστώσεις και κατηγοριοποιήσεις σχολείων, καθώς και για τη μισθολογική και βαθμολογική εξέλιξη. Είμαστε υπέρ της αξιολόγησης σύμφωνα πάντα με τις αποφάσεις, όπως προανέφερα της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης, που θα έχει ως στόχο τη βελτίωση και αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου, την ενίσχυση, την ανατροφοδότηση, την ευθάρρυνση και τη στήριξη του εκπαιδευτικού και όχι την τιμωρία του, την κατηγοριοποίηση και υποβάθμιση του δημόσιου σχολείου. Να δώσουμε έμφαση στον θεσμό του νηπιαγωγείου, με μια σειρά μέτρων, που θα αναβαθμίσουν όπως τη βελτίωση της κτιριακής και υλικοτεχνικής υποδομής καθώς και τη μείωση του αριθμού των νηπίων στον αριθμό των 15 ανά τμήμα. Είναι γεγονός πως ο θεσμοθετημένος τρόπος λειτουργίας και δόμησης του προγράμματος των ολιγοθέσιων σχολείων και των νηπιαγωγείων δημιουργεί έντονες διαφοροποιήσεις και αδικίες, όπως:

- δεν επιτρέπει τη μείωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε αυτά, με βάση τα χρόνια υπηρεσίας που προβλέπεται για τους εκπαιδευτικούς που εργάζονται στις πολυθέσιες σχολικές μονάδες,

- «αναγκάζει» τον/την προϊστάμενο/-η των ολιγοθέσιων σχολείων και νηπιαγωγείων που έχει πλήρες διδακτικό ωράριο να εκτελεί το διοικητικό έργο με το οποίο είναι επιφορτισμένος/η σε χρόνο εκτός εργασιακού ωραρίου.
- Το έργο της επίβλεψης των νηπίων κατά την υποδοχή, διαλείμματα και αποχώρηση δεν υπολογίζεται ως διδακτικός χρόνος ενώ αποτελεί καθαρά διδακτικό χρόνο αφού όλο αυτό το διάστημα ο/η νηπιαγωγός απασχολείται πλήρως, επιβλέπει και καθοδηγεί τα νήπια δίχως να είναι δυνατό να πράξει οτιδήποτε διαφορετικό.

Για τους παραπάνω λόγους πρέπει να διεκδικήσουμε:

Τη μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε όλα τα ολιγοθέσια νηπιαγωγεία και δημοτικά σχολεία, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους κατ' αναλογία με ό,τι εφαρμόζεται σε όλες τις πολυθέσιες σχολικές μονάδες της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ώστε να υπάρχει πραγματικά ενιαίο ωράριο για όλους, με απώτερο στόχο την εξίσωση του ωραρίου τους με αυτό των εκπαιδευτικών της Β/θμιας εκπαίδευσης.

Για τα νηπιαγωγεία, να υπολογίζεται στο διδακτικό χρόνο η υποδοχή-αποχώρηση και το διάλειμμα, καθώς οι νηπιαγωγοί δεν επιτηρούν απλά τους μαθητές, αλλά διδάσκουν συγκεκριμένες δεξιότητες, και απαιτείται επαυξημένη προσοχή. Ο τίτλος, αγαπητοί μου συναδέλφοι και συναδέλφισσες, σκοτώνουν τα άλογα όταν γεράσουν, μπορεί να αποδώσει την αντιμετώπιση των συναδέλ-

φων μας συνταξιούχων από την ελληνική πολιτεία. Είναι η τελευταία μου παρουσία στη Γενική Συνέλευση και θα ήθελα λίγο την κατανόηση από όλους. Όλοι αυτοί που συνταξιοδοτήθηκαν, όλοι εμείς που πρόκειται να συνταξιοδοτηθούμε, όλοι αυτοί που προσέφεραν στο δημόσιο σχολείο δίνοντας την ψυχή τους για 35 με 40 χρόνια, παλεύοντας για μια ποιοτική δημόσια παιδεία, τραβούν το δικό τους Γολγοθά από την επόμενη κιόλας μέρα συνταξιοδότησης, προσπαθώντας να ανταπεξέλθουν σε μια νέα πραγματικότητα. Αυτή των 700 ευρώ για τα επόμενα 2 χρόνια, χωρίς να ενδιαφέρεται κανείς αν μπορεί ή αν δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του. Αυτό δεν μας αξίζει. Αυτό είναι προσβολή απέναντι στο δημόσιο σχολείο, είναι προσβολή στους μαθητές μας. Δεν μας αξίζει η τιμωρία να ζούμε με δανεικά, λαμβάνοντας πετσοκομμένη σύνταξη και ένα κουτσουρεμένο εφάπαξ, που δεν ανταποκρίνεται ούτε στις εισφορές που έχουμε καταβάλλει. Εμείς ως Δ.Α.Κ.Ε. ζητούμε την εμπιστοσύνη των συναδέλφων. Αυτή η εμπιστοσύνη μας δίνει δύναμη να συνεχίσουμε με υπευθυνότητα, με αίσθημα ευθύνης, επιλέγοντας τον δύσκολο δρόμο της υπευθυνότητας που τόσα χρόνια ακολουθούμε. Αγαπητές συναδέλφισσες και συναδέλφοι, σ' αυτήν την τελευταία Γενική Συνέλευση για μένα θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους μου από τη Λάρισα, που τόσα χρόνια με εμπιστεύτηκαν και με εξέλεξαν αντιπρόσωπο τους. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους αντιπροσώπους μέσα σ' αυτή την αίθουσα για τη συναδελφική σχέση που δημιουργήσαμε όλα αυτά τα χρόνια. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΑΛΑΜΙΔΙΩΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΣΒΟΥ

Καλαμιδιώτου Βασιλεία από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λέσβου, εκλεγμένη με το ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ.

Πριν ξεκινήσω, την τοποθέτησή μου έχω να πω δύο σχόλια – διαπιστώσεις. Πρώτη διαπίστωση: Συμπεραίνω ότι μάλλον εδώ σήμερα μαζευτήκαμε για να συζητήσουμε το νόημα της

λέξης δημοκρατία, τότε έχουμε δημοκρατία και τότε δεν έχουμε. Παρακολουθώντας τις τοποθετήσεις, αφενός Δημοκρατία έχουμε όταν συμμετέχουμε στις ειλημμένες αποφάσεις ενός οργάνου, αφετέρου Δημοκρατία δεν έχουμε όταν οι αποφάσεις να μην είναι πλειοψηφικές, αλλά δεν συμμετέχουμε σε αυτές, διότι δεν είναι δημοκρατικές κατά τη γνώμη μας. Άρα, σύμφωνα με την προηγούμενη συλλογιστική, δεν είμαστε υποχρεωμένοι και να τις εφαρμόσουμε. Άριστα σε όλους μας, μπράβο! Άριστα, 10, ως εκπαιδευτικοί του Δημοτικού Σχολείου. Και δεύτερη παρατήρηση: Μάλλον έχουμε ένα θέμα με την αμνησία, την επιλε-

κτική αμνησία, όπως και με την επιλεκτική δημοκρατία. Γιατί επιλεκτικά ξεχνάμε δημοκρατικά ειλημμένες αποφάσεις όποτε δεν μας συμφέρει.

Η φετινή λοιπόν σχολική χρονιά ξεκίνησε με αρκετά προβλήματα, έχοντας μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε ποικίλες δυσκολίες, τόσο με την πανδημία του COVID, όσο όμως και με τις πολιτικές αποφάσεις του Υπουργείου Παιδείας, με κυρίαρχο θέμα βεβαίως την εφαρμογή του συλλογικού προγραμματισμού και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία και το Διοικητικό της Συμβούλιο από την προηγούμενη σχολική χρονιά πήρε πολύ σημαντικές αποφάσεις και πρωτοβουλίες για τη στήριξη των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου. Αποφάσεις που πάρθηκαν σύμφωνα με τη δημοκρατικά μεγαλειώδη ειλημμένη απόφαση της 88ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, υπέρ μιας αξιολόγησης εσωτερικής διαδικασίας, με παιδαγωγικά κριτήρια, ανατροφοδοτικής, που δεν θα κατηγοριοποιεί τη σχολική μονάδα και δεν θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα.

Εμείς οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης σταθήκαμε απέναντι στα παπαγαλικά της τηλεόρασης που μετέφεραν ότι λέμε όχι σε όλα. Δεν ήμασταν εμείς αυτοί, γιατί εμείς είχαμε απόφαση. Γιατί δεν είμαστε μακριά από την πραγματικότητα και μπορούμε να σταθούμε απέναντι στην κοινωνία, αντιλαμβανόμενοι όλες τις αγωνίες των πυλώνων της εκπαίδευσης και του δημόσιου σχολείου. Των μαθητών, των εκπαιδευτικών, των γονέων και όλων εκείνων των στοιχείων που ολοκληρώνουν την εκπαιδευτική κοινότητα. Έχοντας θέσεις ολοκληρωμένες, σαφείς, ξεκάθαρες και κυρίως παιδαγωγικά και επιστημονικά τεκμηριωμένες.

Το στίγμα, λοιπόν, της επιθυμίας των εκπαιδευτικών, των συναδέλφων, δόθηκε πέρυσι ακολουθώντας τη Διδασκαλική Ομοσπονδία με τα μεγάλα ποσοστά συμμετοχής τόσο στις περσινές όσο και στις φετινές απεργιακές κινητοποιήσεις στην αρχή της χρονιάς.

Οι αποφάσεις όμως των Δικαστηρίων άλλαξαν τον ορίζοντα των αγωνιστικών κινητοποιήσεων και η Διδασκαλική Ομοσπονδία ήταν εκεί. Γιατί ένα σοβαρό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει

να χαράζει την πορεία του και να είναι έτοιμο να αντιμετωπίσει κάθε δυσκολία και κάθε τρικλοποδιά που θα βάλει η εκάστοτε πολιτική ηγεσία, που με τις αποφάσεις του θα προστατεύει και θα στηρίζει και δεν θα εκθέτει τον εκπαιδευτικό.

Η απόφαση της υιοθέτησης των ενιαίων κειμένων για τον συλλογικό προγραμματισμό και την αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου ήταν στη σωστή κατεύθυνση. Μια απόφαση που έχει υιοθετηθεί και αρκετές φορές στο παρελθόν, τόσο σε ζητήματα μεγαλύτερης ή μικρότερης σημασίας. Να θυμίσουμε τη σύγχρονη αναμετάδοση της τηλεδιάσκεψης από την τάξη που με τα ενιαία κείμενα σταματήσαμε στην πράξη την εφαρμογή του Νόμου;

Η απόφαση, λοιπόν, της υιοθέτησης των ενιαίων κειμένων ήταν στη σωστή κατεύθυνση για την προστασία των εκπαιδευτικών, χωρίς εκπτώσεις στις αγωνιστικές διεκδικήσεις, παρά τις όποιες προσπάθειες κάποιων να απαξιώσουν τις πλειοψηφικά δημοκρατικά ειλημμένες αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Οι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί ανταποκρίθηκαν και υιοθέτησαν σε μεγάλο ποσοστό τα ενιαία κείμενα. Και πράγματι, και σε μας, στον Σύλλογο της Λέσβου, τα μέλη της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας ήταν παρόντα στις ενημερωτικές τηλεδιασκέψεις που κάναμε με τα μέλη του Συλλόγου μας. Και θα έλεγα εδώ, ότι με μεγάλη χαρά, διαπίστωσα ότι σε αυτές τις τηλεδιασκέψεις, όλα τα παρόντα μέλη από διαφορετικές παρατάξεις στηρίζαν την υιοθέτηση των ενιαίων κειμένων. (άλλο τι έκαναν υπόγεια).

Για μας, λοιπόν, στη ΔΑΚΕ αρχή μας είναι η υπεράσπιση των θέσεων του δημόσιου σχολείου, η υπεράσπιση των θέσεων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και η νίκη του κλάδου που έρχεται, όταν οι αποφάσεις υλοποιούνται ενωτικά και με ομοψυχία. Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς στη ΔΑΚΕ είμαστε περήφανοι που στην ηγεσία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας το προηγούμενο διάστημα ήταν τα μέλη μας από τη ΔΑΚΕ, όπου προσπάθησαν να προστατεύσουν τους εκπαιδευτικούς και με τις θέσεις τους δεν τους άφησαν έωλους, ανυπεράσπιστους απέναντι σε πειθαρχικές κυρώσεις, και μπορούμε αύριο και με αίσθηση ευθύνης να σταθούμε απέναντι σε όλους τους εκπαιδευτικούς, γνωρίζοντας πως με τις θέσεις μας μπορούμε να τους βλέπουμε ίσια στα μάτια.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΑΡΑΣΠΗΛΙΟΣ**
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ονομάζομαι Παναγιώτης Καρασπήλιος, είμαι αντιπρόσωπος του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Πάτρας, εκλεγμένος με τη Δ.Α.Κ.Ε..

Αυτές τις μέρες του Συνεδρίου άκουσα με πολύ ενδιαφέρον πραγματικά όλες τις τοποθετήσεις και μάλιστα είναι η πρώτη μου φορά που βρίσκομαι σ' αυτή την αίθουσα και είναι ιδιαίτερη τιμή.

Θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και εγώ σε κάποια ζητήματα που μας αφορούν και πρέπει να θέσουμε δυναμικά, ενωτικά και ανυποχώρητα στο διεκδικητικό μας πλαίσιο και στο πρόγραμμα δράσης 2022 - 2023, όπως το 'χει ήδη διαμορφώσει η Ομοσπονδία μας στην οριστική ημερήσια διάταξη που αποφασίστηκε από την 91^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε., που αφορά στο μέλλον των παιδαγωγικών σπουδών στην Ελλάδα.

Η Ομοσπονδία μας έχει εδώ και χρόνια εκφράσει σθεναρά την αντίθεσή της και την αντίστασή της στις πολιτικές των συγχωνεύσεων που ακολούθησαν στο πλαίσιο των μνημονιακών περικοπών ήδη από το 2011, όταν η τότε Υπουργός Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου προώθησε τον Καλλικράτη στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση της χώρας μας. Με συγχωνεύσεις και καταργήσεις αυτόνομων σχολών, χωρίς συγκεκριμένο σχεδιασμό και ανοίγοντας την κερκόπορτα για την αποδιοργάνωση της δημόσιας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στην Ελλάδα.

Αυτή η πολιτική των αναίτιων λουκέτων και των αντιεπιστημονικών συγχωνεύσεων είδαμε να ακολουθείται και στη συνέχεια επί Υπουργού Παιδείας Κώστα Γαβρόγλου και βλέπουμε δυστυχώς να συνεχίζεται και στις μέρες μας.

Αυτή η πολιτική των συγχωνεύσεων έχει βάλει στο στόχαστρο και τις παιδαγωγικές σπουδές στην Ελλάδα, που βάλλονται από την προσπάθεια της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, να προχωρήσει το ακαδημαϊκό και επιστημονικό έγκλημα, θα μπορούσαμε να το πούμε, που αφορά στη συγχώνευση των Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής και Προσχολικής Εκπαίδευσης.

Είναι χρέος μας να αντιταχθούμε σθεναρά σε αυτές τις μεθοδεύσεις στις οποίες προχωρά το

Υπουργείο, χωρίς μάλιστα να λαμβάνει την πανεπιστημιακή εκπαιδευτική κοινότητα που αντιτίθεται σε αυτές τις μεθοδεύσεις.

Ήδη από το 2019 με απόφαση της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας με αφορμή τη συγχώνευση του Παιδαγωγικού Τμήματος Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας είχε εκφράσει την έντονη δυσαρέσκεια και την έντονη ανησυχία της, επιστημαίνοντας ότι τέτοιες αποφάσεις προκαλούν σύγχυση στα επιστημονικά πεδία των Τμημάτων, αρνητικές ανακατατάξεις για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων και υποδαυλίζουν το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων και των εργασιακών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους που ήδη θα έρθουν αντιμέτωποι μετά τις σχολές τους με ένα σύστημα με πολλαπλές παθογένειες και αδικίες, αλλά και τη δομή και την κατεύθυνση της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Οι εκπαιδευτικοί της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, εμείς οι αναπληρωτές, γιατί μάλιστα είμαι και εγώ αναπληρωτής εκπαιδευτικός Ειδικής Αγωγής, πολλές φορές βρισκόμαστε παραγκωνισμένοι και αντιμετωπίζουμε πολύ δύσκολες συνθήκες. Από τις πολιτικές των εκάστοτε Υπουργών, του Υπουργείου Παιδείας.

Συμμεριζόμαστε τις θέσεις και τους προβληματισμούς της πανεπιστημιακής κοινότητας, όπως εκφράστηκαν μέσα και από τη Σύνοδο των Προέδρων Κοσμητόρων των Παιδαγωγικών Τμημάτων και Σχολών, που επισημαίνει τι ακριβώς; Ότι τα Τμήματα Προσχολικής Εκπαίδευσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης έχουν διακριτά γνωστικά αντικείμενα και υπάρχουν τεκμηριωμένοι λόγοι για τη συνέχιση της τρέχουσας διακριτής λειτουργίας των Τμημάτων αυτών, καθώς απευθύνονται σε παιδιά διαφορετικών ηλικιών, με διαφορετικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ένα ακόμα ζήτημα που πρέπει να σταθούμε και να δώσουμε τη δέουσα σημασία είναι η πρωτοφανής ενέργεια για την εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των πάσης μορφής και φύσεως κολλεγίων με αυτά των αποφοίτων των δημόσιων πανεπιστημίων.

Αυτό το βιώσαμε και εμείς οι αναπληρωτές πολύ καλά βλέποντας να μπαίνουν στους πίνακες μοριοδότησης απόφοιτοι κολλεγίων και να εξισώνονται στη μοριοδότηση μ' όλους τους υπόλοιπους συναδέλφους που αποφοιτήσαμε βέβαια από τη

δημόσια Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, προκαλώντας έτσι επιπλέον αναστάτωση στην ήδη χαοτική κατάσταση των πινάκων.

Τέτοιου είδους ενέργειες πρέπει να μας βρουν εδώ ως Ομοσπονδία, όπως έχει ήδη αποδείξει η Ομοσπονδία μας σύσσωμος, αντίθετους στην εκχώρηση της δημόσιας εκπαίδευσης σε ιδιωτικά συμφέροντα και στην ισοπέδωση των επαγγελματικών προοπτικών των αποφοίτων των δημοσίων πανεπιστημίων και των δικαιωμάτων.

Επιπλέον, οι μεθοδεύσεις που προαναφέρθηκαν για το μέλλον των Παιδαγωγικών Τμημάτων είναι σίγουρο ότι θα επηρεάσει άμεσα και το κομμάτι της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

Το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων οφείλει να σταματήσει αυτόν τον εμπαιγμό που διαπράττει σε βάρος μας στο κομμάτι της επιμόρφωσης, γιατί πέρα από την υποτίμηση που δείχνει στους εκπαιδευτικούς, υποδαυλίζει τελικά και τους μαθητές και τη δημόσια εκπαίδευση με αυτές τις πολιτικές.

Είναι παραπάνω και από αναγκαία η ουσιαστική επιμόρφωσή μας και πρέπει να υπάρξει, επιτέλους, ένας σοβαρός σχεδιασμός. Όχι ημίμετρα και μπαλώματα για το θεαθήναι και μετατόπιση των ευθυνών σε μας τους εκπαιδευτικούς.

Η επιμόρφωση είναι ο μοχλός για την αλλαγή κουλτούρας στην καθημερινότητα των σχολείων. Για την εξέλιξη και τη βελτίωση των εργασιακών προβλημάτων του κλάδου μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χωρίς περιστροφές και μισόλογα, διεκδικούμε πρώτον: τη διατήρηση του υπάρχοντος αυτόνομου χαρακτήρα των Παιδαγωγικών Τμημάτων, δεύτερον: την ενίσχυση και αναβάθμιση του ρόλου μας, όπως λέει και η προμετωπίδα εδώ πέρα από την αρχή του Συνεδρίου μας και της Γενικής Συνέλευσης, τρίτον: καμία εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των πάσης μορφής και φύσεως κολλεγίων με αυτά των αποφοίτων των δημοσίων πανεπιστημίων.

Πρέπει όλοι μαζί να συστρατευθούμε ενάντια σε αυτούς τους σχεδιασμούς που βάλλουν τη δημόσια εκπαίδευση και τον κλάδο μας και να αντιπαραθέσουμε τις προτάσεις μας.

Πιστεύω βαθιά ότι η Ομοσπονδία μας, όπως έχει αποδείξει, μπορεί να βοηθήσει στην επίλυση αυτών των ζητημάτων και στην εξεύρεση λύσεων, όχι με λαϊκίστικες κορώνες και ανέξοδη κρι-

τική, αλλά με ξεκάθαρη στάση και τεκμηριωμένες λύσεις.

Αυτό επιζητούμε και αυτό πρέπει να επιδιώξουμε.

Οι μέρες που έρχονται, όπως όλοι έχουμε καταλάβει, θα είναι δύσκολες. Χρειάζεται, λοιπόν, να συνδιαμορφώσουμε μια δυνατή και υπεύθυνη Ομοσπονδία. Κρατήστε και τις δύο λέξεις παρακαλώ: δυνατή και υπεύθυνη, που θα εκπροσωπεί επάξια τους εκπαιδευτικούς και θα δώσει λύσεις στα προβλήματά τους.

Η παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. έχει αποδείξει ότι μπορεί να εκπροσωπήσει όλους τους εκπαιδευτικούς, χωρίς εξαιρέσεις, και να συγκρουστεί για τα συμφέροντα του κλάδου μας και να φέρει μια ενωτική διάθεση στον κοινό αγώνα μας, με γνώμονα το συλλογικό καλό του κλάδου μας, την υπεράσπιση και την ενδυνάμωση της δημόσιας εκπαίδευσης και του κάθε εκπαιδευτικού.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να σας πω το εξής: πιστεύω βαθιά ότι είναι περισσότερα αυτά που μας ενώνουν, παρά αυτά που μας χωρίζουν. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πάνω απ' τις ιδεολογίες και τις παρατάξεις που εκπροσωπεί ο καθένας μας εδώ μέσα βρίσκεται ο αγώνας για ένα καλύτερο αύριο για τον κλάδο μας. Για τα δημόσια σχολεία μας και ευρύτερα για την κοινωνία.

Αυτό θέλουμε και αυτό πρέπει να θέλουμε όλοι ανεξαιρέτως.

Πρέπει να βάλουμε στο επίκεντρο της συζήτησης αυτά που έχουν σημασία: τις διεκδικήσεις μας και τις ανάγκες του κλάδου μας.

Συναδέλφοι, ούτε δεξιά - ούτε αριστερά, πάνω από όλα είναι τα προβλήματά μας και οι κοινότητες αγώνες. Πρέπει να το καταλάβουμε όλοι αυτό εδώ μέσα.

As αγωνιστούμε όλοι μαζί να έρθουν καλύτερες μέρες για όλους μας, να γίνει η φετινή Συνέλευση σημείο αναφοράς για όλο το εργατικό κίνημα, για τον κλάδο μας. Οι εκπαιδευτικοί που βάζουν πλάτες ακούραστα τόσα χρόνια, στα δύσκολα, οι στυλοβάτες της κοινωνίας μας, και πάλι ξανά να διεκδικήσουμε και να ανοίξουμε τον δρόμο για ένα καλύτερο αύριο.

Σας ευχαριστώ.

ΚΙΚΗ
ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι όλων των Συλλόγων της χώρας, καλησπέρα.

Συμπληρώθηκαν ήδη δύο χρόνια από το ξέσπασμα της πανδημίας, μία πανδημία που επηρέασε βαθύτατα πέρα απ' όλα τα άλλα που έχει βιώσει ο κάθε ένας από εμάς και την εκπαίδευση. Αποκάλυψε πολλές αδυναμίες και ελλείψεις και φυσικά κοινωνικές ανισότητες.

Αν και το έλλειμμα που δημιουργήθηκε σε μορφωτικό και μαθησιακό επίπεδο είναι δύσκολο να αποτιμηθεί ποσοτικά, έχοντας όμως οι περισσότεροι από εμάς παιδιά που φοιτούν και στις τρεις βαθμίδες εκπαίδευσης, καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει μία σημαντική απώλεια μάθησης σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια προ πανδημίας.

Η αλήθεια είναι, συνάδελφοι, πως μέσα σε υγειονομικά απροστάτευτα σχολεία, εμείς οι εκπαιδευτικοί μαζί με τους μαθητές μας, δώσαμε και δίνουμε καθημερινά τη μάχη με αποφασιστικότητα, με προσαρμοστικότητα, δημιουργικότητα και αλληλεγγύη. Λέξεις και έννοιες που τους περισσότερους από εμάς και γιατί όχι και όλους, μας αντιπροσωπεύουν στο έπακρο.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ακολουθεί συνειδητά μια πολιτική απαξίωσης του δημόσιου σχολείου, στοχοποίησης του εκπαιδευτι-

κού, και αποδόμησης, δυστυχώς, της δημόσιας εκπαίδευσης.

Δεν αναγνωρίζει την προσφορά των εκπαιδευτικών και εισχωρεί σημαντικό μέρος της δημόσιας εκπαίδευσης στον ιδιωτικό τομέα. Πρόσφατα είχαμε και συγχωνεύσεις σχολών με άμεση βέβαια επίπτωση στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων αυτών των σχολών.

Αυτό που με θλίβει, με στενοχωρεί και με θυμώνει ταυτόχρονα, είναι ότι η ίδια η Υπουργός απαξιώνει τα θεσμικά συνδικαλιστικά όργανα των εκπαιδευτικών, αρνείται πεισματικά τον διάλογο και πολλές φορές νομοθετεί με λογικές αιφνιδιασμού. Άλλες πάλι φορές καταφεύγει στη δικαιοσύνη για να ακυρώσει αγωνιστικές δράσεις και κινητοποιήσεις, όπως έκανε πρόσφατα με τις εξετάσεις διαγνωστικού χαρακτήρα για τους μαθητές της 6^{ης} τάξης.

Ως εργαζόμενοι στο Δημόσιο και ενώ οι κυβερνήσεις διαχρονικά «πανηγυρίζουν» για την έξοδο από τα μνημόνια και τις αποπληρωμές των δανειακών υποχρεώσεων, βιώνουμε ένα σαρωτικό κύμα ακρίβειας που φέρνει περαιτέρω μείωση των μισθών μας και φυσικά έρχεται σαν το κερασάκι στην τούρτα απέναντι στις μηδενικές αυξήσεις τα τελευταία 12 χρόνια.

Το μισθολόγιο που καθιέρωσε η προηγούμενη κυβέρνηση το 2015 καθήλωσε τους μισθούς μας, αφού προβλέπεται πως καμία αύξηση δεν θα δοθεί μέχρι το τέλος του '22. Ταυτόχρονα πάγωσε τη διετία '16 - '17, τη μισθολογική μας εξέλιξη, ένα πάγωμα που ισχύει μέχρι σήμερα.

Συνάδελφοι, στο σημείο αυτό οφείλω να αναφερθώ στο τέλος της ατέρμονης υποσχαιολογίας, στο τέλος των μηδενικών διορισμών.

Τα τελευταία δύο χρόνια πραγματοποιήθηκαν 16.200 διορισμοί μονίμων εκπαιδευτικών μετά από 12 χρόνια αδιοριστίας και ψεύτικων υποσχέσεων. Η Δ.Ο.Ε., με πρωτοβουλία του Προέδρου της, είχε καταγγείλει στην Επιτροπή Αναφορών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τη μη πραγματοποίηση μονίμων διορισμών. Η Επιτροπή αυτή είχε κρίνει παραδεκτή την αναφορά της και είχε παραπέμψει το θέμα στη διερεύνηση, στην Επιτροπή Απασχόλησης των Κοινωνικών Υποθέσεων.

Όλο αυτό είναι σίγουρα απόρροια των κοινών μας αγώνων, των κοινών μας δράσεων.

Είναι αυτό που λέω συχνά ότι τα προβλήματα είναι κοινά και η μόνη δύναμη που έχουμε είναι η συλλογικότητα. Μερικοί το ξεχνάνε αυτό.....

Ένα τέτοιο κοινό πρόβλημα είναι αυτό του ωραρίου των συναδέλφων νηπιαγωγών, καθώς και θεμάτων που έχουν και αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι των ειδικοτήτων.

Οι συνάδελφοί μας ,οι νηπιαγωγοί, από τη μέρα που διορίζονται μέχρι την ώρα που βγαίνουν στη σύνταξη δουλεύουν 25 ώρες. Δεν έχουν μείωση ωραρίου, σύμφωνα με τα χρόνια υπηρεσίας, όπως συμβαίνει στα δημοτικά σχολεία. Υπάρχουν, δηλαδή, συνθήκες διαφοροποίησης και ανισότητας στους συναδέλφους αυτούς.

Θα πρέπει όλοι μαζί, όπως είχε αποφασιστεί στην 86^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε., να συνεχίσουμε να διεκδικούμε τη μείωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών στο επίπεδο του ωραρίου των συναδέλφων των πολυθέσιων σχολείων, ανάλογα φυσικά με τα χρόνια υπηρεσίας, τι πιο δίκαιο και φυσικά με απώτερο στόχο την εξίσωση με το ωράριο της δευτεροβάθμιας για όλους τους εκπαιδευτικούς.

Ως εκπαιδευτικός, στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, με ειδικότητα στην φυσική αγωγή, καλώ το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. και έναν-έναν ξεχωριστά από εσάς, να σκύψει πάνω στα ιδιαίτερα προβλήματα και των ειδικοτήτων.

Κάποτε, πριν μερικά χρόνια, σ' αυτήν εδώ την αίθουσα, μια μερίδα εκπαιδευτικών, που το έλεγε η ψυχή τους, στάθηκε εδώ μπροστά σας και βροτοφώναξε.

Βροτοφώναξε την αδικία και την ανισότητα που υφίσταντο εκείνη τη χρονική περίοδο, έναντι αυτών των συναδέλφων στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Αδικία και κοινή διαπίστωση ταυτόχρο-

να ότι ,δυστυχώς, θα το πω για άλλη μία φορά, τον Αύγουστο του '13, οι εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων πρωτοβάθμιας δεν υπήρχαν στην πρωτοβάθμια.

Εδώ μέσα κάποιος από εμάς τα τελευταία χρόνια ερχόμαστε ως αντιπρόσωποι. Έχουμε μιλήσει για αδικία, παρανομία και πολιτικές που μας στεναχώρησαν και μας θύμωσαν. Όμως μας πείσμωναν. Όμως μας δυνάμωναν.

Μέσα λοιπόν από συλλογικούς αγώνες, με ανθρώπους χωρίς κομματικές παρωπίδες, με ανθρώπους που έχουν πείσμα και θέληση να αγωνιστούν, η αδικία αποκαταστάθηκε. Συνομιλώντας αρκετές φορές με τον Πρόεδρο τον Θανάση τον Κικινή, η Διδασκαλική Ομοσπονδία στάθηκε δίπλα μας. Στάθηκε δίπλα μας ουσιαστικά, χωρίς ανούσιες κορώνες. Ακούγοντας και τις δύο πλευρές. Με σεβασμό εαυτού και αλλήλων. Και αυτό θεωρώ ότι είναι το μαγικό. Αυτό σημαίνει δημοκρατία.

Και ερχόμαστε, λοιπόν, στο σημερινό σχολείο, το δημόσιο σχολείο του 21^{ου} αιώνα. Υπάρχουν δυστυχώς πάλι ανισότητες. Γι' αυτό είμαστε εδώ, για να παλεύουμε και να αγωνιζόμαστε. Οι ειδικότητες θα πρέπει να βρίσκονται και κανείς δεν θα διαφωνήσει σ' αυτό ,στην ίδια θέση, δίπλα-δίπλα με τον δάσκαλο. Εκεί, μπροστά, όπως αρμόζει!

Μπροστά και δίπλα-δίπλα, γιατί μόνο έτσι θα πάμε το δημόσιο σχολείο ένα και γιατί όχι (;) δύο βήματα μπροστά. Γιατί όπως λέω χαρακτηριστικά στους μαθητές μου στο σχολείο, μόνος σου πας γρήγορα, με την ομάδα σου πας μπροστά. Πας μπροστά και μεγαλουργείς. Απόδοση, λοιπόν, οργανικών θέσεων στους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων τώρα!

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν είμαστε εδώ για να δημιουργούμε εντάσεις, για να δημιουργούμε εντυπώσεις. Είμαστε εδώ για να δημιουργούμε και να εμπνέουμε τους νεότερους.

Ποιους; Τους μαθητές μας, που αποτελούν την ελπίδα για το αύριο.

Είμαστε εδώ για δίκαιους και συλλογικούς αγώνες. Και είμαστε εδώ πάντοτε με γνώμονα τον σεβασμό, το λέω πάρα πολλές φορές αυτό και θα το ξαναπώ, με γνώμονα την αξιοπρέπεια και με ρεαλιστικές θέσεις να αγωνιζόμαστε όλοι μαζί.

Γιατί; Γιατί η δημόσια εκπαίδευση και οι εκπαιδευτικοί, όλοι εμείς, αξίζουμε περισσότερα.

Αυτό ας το κατανοήσουν οι εκάστοτε κυβερνήσεις.

Σας ευχαριστώ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΝΤΟΥΜΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΞΑΝΘΗΣ

Δημήτρης Ντούμος, από τον Σύλλογο της Ξάνθης, εκλεγμένος αντιπρόσωπος με το ψηφοδέλτιο της Δ.Α.Κ.Ε.

Προφανώς προέρχομαι, λοιπόν, από την παράταξη της Δ.Α.Κ.Ε. και είμαι περήφανος που προέρχομαι απ' αυτήν, που ανήκω σ' αυτήν την παράταξη, όπως ο καθένας από μας, από σας θα πρέπει να είναι περήφανος για την παράταξή του.

Η Δ.Α.Κ.Ε. που στις εκλογές των αντιπροσώπων αναδείχθηκε πρώτη δύναμη όχι γιατί, όπως αναφέρθηκε και προσπάθησαν να οικειοποιηθούν κάποιιοι τη δήλωση της βουλευτή της Πάτρας, ότι η Δ.Α.Κ.Ε. ταυτίζεται με τις ρυθμίσεις της κας Κεραμέως, αλλά αυτή η πρωτιά της Δ.Α.Κ.Ε. είναι γιατί οι συνάδελφοι αποδέχθηκαν και επιδοκίμασαν την υπεύθυνη στάση και τον υπεύθυνο αγώνα της Δ.Α.Κ.Ε..

Παρακολουθήσαμε, συνάδελφοι, τις τελευταίες μέρες από τη μεν κυβέρνηση να μιλά για την έξοδο από την Επιτροπή Εποπτείας απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση, από τη δε, την προηγούμενη δηλαδή κυβέρνηση ότι αυτή είναι η κυβέρνηση που μας έβγαλε από τα μνημόνια. Δεν μας είπαν όμως ότι όλες έχουν στην πλάτη φορτωμένες και από ένα μνημόνιο και ότι όλα αυτά τα δεινά τα σημερινά είναι αποτέλεσμα των δικών τους κυβερνητικών επιλογών.

Άρα λοιπόν κουβέντα για όλες αυτές τις κυβερνητικές πολιτικές. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να κάνω εκτενή αναφορά, είμαστε συνδικαλιστικά στελέχη έμπειρα σε όλα αυτά που συμβαίνουν, με τις μειώσεις των συντάξεων, το συνταξιοδοτικό, καθηλώσεις μισθών, το νέο κύμα ακρίβειας.

Θα πρέπει όμως να δούμε ότι αυτή η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού θα πρέπει να συνοδεύεται και με όλα όσα αναφέρονται στο διεκδικητικό πλαίσιο της ημερήσιας διάταξης της Δ.Ο.Ε.. Θα πρέπει, λοιπόν, σκοπός μας να είναι η αναγνώριση και η διεκδίκηση της αναγνώρισης του επιστημονικού ρόλου και έργου των εκπαιδευτικών, να συνοδεύεται απ' αυτά που αναφέρονται, και μιλάμε και για την εισφορά αλληλεγγύης η οποία νομίζω είναι 10 - 15 ευρώ. Εγώ θα πω ότι θα πρέπει να καταργηθεί και η ειδική εισφορά, το 2% που είναι υπέρ ανέργων, το οποίο είναι ένα σεβαστό ποσό και δεν έχω τέτοιους ενδοιασμούς αν μας κατηγορήσουν ότι δεν είμαστε αλληλέγγυοι.

Επίσης, στα ολιγοθέσια σχολεία οι προϊστάμενοι έχουν πάρει στο επίδομα, μία αύξηση 15 ευρώ, είναι 165 από 150. Αυτό όμως δεν έχει δοθεί σε όλα τα μειονοτικά σχολεία πέραν των διθέσιων. Στα διθέσια μειονοτικά, δεν υπάρχουν προϊστάμενοι, υπάρχουν διευθυντές - υποδιευθυντές και έχουν σύμφωνα με το νόμο τις ίδιες υποχρεώσεις, όπως και σε όλα τα μειονοτικά σχολεία. Άρα λοιπόν κατά τη γνώμη μου έπρεπε να δοθεί και στους υποδιευθυντές των πολυθέσιων μειονοτικών σχολείων, αλλά και για λόγους αρχής και ισότητας αυτή η προσαύξηση θα πρέπει να δοθεί σε όλους τους υποδιευθυντές και των δημοσίων σχολείων.

Προτάσεις και θέσεις σίγουρα μέσα από δω, μέσα από το σώμα θα βγούνε. Θα πρέπει όμως το επόμενο βήμα να είναι ο κατάλληλος σχεδιασμός, το πώς να διεκδικήσουμε όλα αυτά. Και εδώ μπαίνει ένα ρητορικό ερώτημα: τι βάζουμε, συνάδελφοι, μπροστά; Το άλογο ή το κάρο; Ο καθένας μας ή η συντριπτική πλειοψηφία ανήκει σε μια παράταξη. Σαφώς και έχουμε παραταξιακές θέσεις, αλλά θα πρέπει όμως αυτές οι παραταξιακές θέσεις να μην αποτελούν ποτέ το μακρύ χέρι του πολιτικού φορέα στον οποίον ανήκει ο καθένας από μας. Θα πρέπει να είναι υπεράνω όλων, με μονα-

δικό γνώμονα το συμφέρον των εκπαιδευτικών, το συμφέρον του κλάδου.

Κάποιοι όμως δυστυχώς παρατηρούμε ότι θέλουν την απαξίωση της Διδακταλικής Ομοσπονδίας απέναντι στους συναδέλφους και βάζουν το κάρο μπροστά από το άλογο. Τι εννοώ συνάδελφοι:

Δεν μπορεί να υπάρχουν διάφορες ομάδες, δημιουργήματα κάποιων παρατάξεων και διάφοροι Σύλλογοι οι οποίοι να συσκέπτονται, να αποφασίζουν και στο τέλος να καλούν τη Δ.Ο.Ε. να ακολουθήσει. Έτσι λοιπόν βάζουμε το κάρο μπροστά και αυτό είναι δεδομένο ότι το κάρο δεν θα τραβήξει, θα βουλιιάξει.

Άρα λοιπόν εάν κάποιος έχει τη βεβαιότητα ότι ο μοναδικός δρόμος του αγώνα είναι η δική τους πρόταση, τότε θα πρέπει να τους θυμίσω τη ρήση του Βολταίρου που έλεγε ότι η βεβαιότητα είναι παραλογισμός.

Πώς θα πάμε μπροστά; Θα πάμε χωρίς δεσμεύσεις, χωρίς αγκυλώσεις, χωρίς δογματισμούς. Χωρίς εξαρτήσεις ενάντια στις πολιτικές που θίγουν το δημόσιο σχολείο, υποβαθμίζουν τον ίδιο τον εκπαιδευτικό.

Εγώ, συνάδελφοι, προσωπικά θα ένιωθα ιδιαίτερη ικανοποίηση αν μετά τις εκλογές τις αυριανές το νέο Διοικητικό Συμβούλιο, τα νέα εκλεγμένα μέλη θα προχωρούσαν στη συγκρότηση ενός διαπαραταξιακού αντιπροσωπευτικού Προεδρείου με τη συμμετοχή όλων των παρατάξεων. Και νομίζω ότι αυτό θα είναι η αρχή να συσπειρωθεί και η βάση που όλοι μιλάμε για το πόσο απέχει.

Έτσι λοιπόν θα πάμε για ένα ισχυρό Προεδρείο, ένα ισχυρό συνδικάτο, άρα λοιπόν απομένει, στα νέα μέλη να το τολμήσουν. Εγώ προτείνω να το τολμήσουν.

Ευχαριστώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΣΣΟΝΑΣ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες όλων των Συλλόγων της χώρας μου καλησπέρα σας. Είμαι η Παπαδοπούλου Ευαγγελία, νηπιαγωγός και εκπαιδευτική του Σύλλογου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Ελασσόνας. Εύχομαι καλά αποτελέσματα στις εργασίες της 91ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου μας.

Φυσικά θα ξεκινήσω από τα νηπιαγωγεία, έχουν ειπωθεί πολλά, επαναλαμβάνονται, αλλά καταλαβαίνετε πόσο σημαντικό είναι το θέμα μας. Η κατάσταση όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα στα νηπιαγωγεία και στα ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία είναι δύσκολα διαχειρίσιμη. 25άρια τμήματα, με μαθητές στοιβαγμένους σε χώρους ακατάλληλους, ενώ το 2016 το γνωρίζουμε όλοι μας πως το ωράριο των νηπιαγωγών αυξήθηκε κατά 45 λεπτά, φτάνοντας συνολικά το διδακτικό χρόνο σε 30 ώρες τουλάχιστον.

Είναι γνωστό ότι το εργασιακό και διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών ταυτίζεται με το διδακτικό αφού σε κάθε δραστηριότητα της μέρας η ηλικία των παιδιών επιβάλλει διδακτική προσέγγιση και μάλιστα χωρίς διαλείμματα. Και ερχόμαστε στο σήμερα, όπου ο όγκος των αρμοδιοτήτων είναι τόσο μεγάλος που πραγματικά, συνάδελφοι, ένα επιπλέον ωράριο μάλλον δεν θα αρκούσε, για να διεκπεραιώνουμε όλες τις λειτουργικές διαδικασίες της σχολικής μονάδας.

Μετά το πέρας της εκπαιδευτικής διαδικασίας (πολλές φορές κατά την ώρα της διδασκαλίας) καλούμαστε να διεκπεραιώσουμε έναν απίστευτο όγκο διοικητικής εργασίας, αφού χρόνο με τον χρόνο μετακυλίνονται οι διοικητικές ευθύνες από τις Διευθύνσεις προς τα Νηπιαγωγεία.

Βιώνουμε μια εξοντωτική πραγματικότητα, καθώς καλούμαστε να ανταπεξέλθουμε σε πλείστα γραφειοκρατικά καθήκοντα που ουδεμία σχέση έχουν με το πρώτιστο εκπαιδευτικό μας καθήκον απέναντι στα παιδιά.

Καθήκοντα όπως:

- Διαδικασίες προσλήψεων αναπληρωτών-παροισιολόγια.
- Πρωτόκολλα για τον Covid (π.χ. υπεύθυνος COVID, εξασφάλιση χώρου και εξοπλισμού αντιμετώπισης κρουσμάτων).
- Έλεγχο των self και rapid test (μαθητών, εκπαιδευτικών, βοηθητικού προσωπικού).
- Επιβεβαιώσεις - επικαιροποίηση στοιχείων Myschool (σε καθημερινή βάση).
- Καταγραφές πρακτικών, πρωτόκολλων και άλλων βιβλίων.
- Τηλεφωνητές/τριες κατά τη διάρκεια του μαθήματος για τη διεκπεραίωση παντός τύπου εργασιών και υποχρεώσεων (για το Δήμο, τη Διεύθυνση, τις παιδαγωγικές δραστηριότητες, θέατρα, επισκέψεις κλπ.).
- Πρωτόκολλα μνημονίων φυσικών καταστροφών και σεισμού και πολλά άλλα.

Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά στα νηπιαγωγεία και γενικότερα στα ολιγοθέσια σχολεία, το Υπουργείο φαίνεται πως δεν μας ακούει και ξαφνικά, χωρίς καμία εξαγγελία κάνει λόγο για επέκταση ωραρίου σε νηπιαγωγεία και δημοτικά. Πραγματικά υπήρξε αιφνιδιασμός και αναστάτωση στους συναδέλφους.

Μπορεί η απόφαση αυτή να αποτελεί θετικό μέτρο για χιλιάδες γονείς όμως κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει τα πολλά άλυτα θέματα στην εκπαίδευση. Αν αυτό το μέτρο της επέκτασης του ωραρίου δεν συνοδεύεται με χώρους που τα παιδιά θα ξεκουράζονται και θα μπορούν να σιτίζονται, σε τραπεζαρίες, αλλά και να έχουν το απαραίτητο προσωπικό τραπεζοκόμους και εκπαιδευτικούς δίπλα τους, τότε θα αποδειχθεί ένα μέτρο που θα δημιουργήσει αντί να λύσει προβλήματα. Και ο δρόμος μόνο μακρύς μπορεί να είναι για να λειτουργήσει σωστά.

Είμαστε πάνω απ' όλα παιδαγωγοί που θέλουμε να έχουμε το κατάλληλο πλαίσιο για να στηρίξουμε την επιστήμη μας. Χρειαζόμαστε κατάλληλους χώρους για παιδιά, με τον απαραίτητο παιδαγωγικό και τεχνολογικό εξοπλισμό. Θέλουμε ο χρόνος που έχουμε με τα παιδιά να είναι παραγωγικός και όχι να διακόπτουμε κάθε λίγο την εκπαιδευτική διαδικασία για να απαντάμε σε τηλέφωνα και e-mail. Θέλουμε να μειώνονται οι ώρες εργασίας μας ανάλογα με τα χρόνια προϋπηρεσίας μας.

Ζητάμε εδώ και τώρα:

- Τμήματα μέχρι 15 νήπια στα νηπιαγωγεία και 20 μαθητές στα Δημοτικά, ώστε να επιτελείται η παιδαγωγική πράξη με τους απαραίτητους όρους. Στα τμήματα που λειτουργούν με 15 μαθητές και άνω να τοποθετηθεί και δεύτερη/ος νηπιαγωγός.

- Δημιουργία σύγχρονων κτιρίων, αιθουσών και υποδομών, όπου θα εξασφαλίζονται οι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας, η δυνατότητα σίτισης και χαλάρωσης των νηπίων, οι αύλιοι και βοηθητικοί χώροι που θα καλύπτουν το σύνολο των παιδαγωγικών αναγκών.
- Μαζικούς μόνιμους διορισμούς και μονιμοποίηση όλων των εκπαιδευτικών που έχουν εργαστεί τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, για την κάλυψη των πραγματικών κενών.
- Γενναία χρηματοδότηση των Σχολικών Επιτροπών από τον κρατικό προϋπολογισμό, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες λειτουργίας των Νηπιαγωγείων χωρίς επιβάρυνση των οικογενειών.
- Σύγχρονο και παιδαγωγικά αναβαθμισμένο αναλυτικό πρόγραμμα, που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες αναπτυξιακές ανάγκες των νηπίων.
- Ουσιαστική, περιοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών στα Π.Τ. με απόσπαση από την εργασία τους.
- Εδώ και τώρα, πραγματική νομοθετική κατοχύρωση του ωραρίου των νηπιαγωγών, δηλαδή εξίσωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών και όλων των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε ολιγοθέσια Δημοτικά (1/θ, 2/θ, 3/θ κλπ.), με αυτό των υπόλοιπων εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας (24 ώρες εισαγωγικό και μείωση ωραρίου ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας για όλες/ους τους συναδέλφους).
- Αυξήσεις στους μισθούς μας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για μία ποιοτική δημόσια δωρεάν παιδεία.

Ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΡΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Α΄ ΑΘΗΝΑΣ

Συνάδελφοι, καλησπέρα. Σας καλωσορίζω και Σεγώ στη σημερινή Γενική Συνέλευση που γίνεται μετά από τρία χρόνια. Ακούγοντας πολύ προσεκτικά όλους τους αναπληρωτές που ήρθαν εδώ, επειδή έχω την τύχη σε μια εξαμελή οικογένεια που έχω, τα 5 εκ των 6 μελών της οικογένειάς μου να είναι ήδη εκπαιδευτικοί, μάλιστα τα τρία μου μεγάλα παιδιά, ο ένας -αν και εκπαιδευτικός- αναγκάστηκε να αλλάξει επάγγελμα, να γίνει αστυνομικός και οι δύο μου κόρες είναι τριμηνίτισσες αναπληρώτριες, εκ των πραγμάτων, 'όπως καταλαβαίνετε, το μονοπώλιο της αγωνιστικότητας για τον διορισμό των αναπληρωτών δεν το έχουν κάποιοι που προσπαθούν εδώ πέρα να μας πείσουν ότι αυτοί υπερασπίζονται τους αναπληρωτές, αυτοί αγωνίζονται για τους αναπληρωτές και ότι όλοι οι άλλοι σφουρίζουμε αδιάφορα. Δεν ισχύει κάτι τέτοιο, το έχουμε το πρόβλημα στο σπίτι μας, όχι μόνο εγώ αλλά και πολλοί άλλοι από όλες τις πτέρυγες εδώ πέρα και- άρα- το μονοπώλιο της αγωνιστικότητας δεν μπορούν να το παρουσιάζουν κάποιοι και να προσπαθούν να μας το επιβάλλουν κιόλας.

Τα τελευταία δύο χρόνια αυτή η Ομοσπονδία που κάποιοι λένε ότι δεν κάνει τίποτα, με τις πιέσεις της ανάγκασε τη σημερινή ανάληψη πολιτική ηγεσία, να κάνει 11.700 διορισμούς πέρσι και 8.650, όπως έχει υποσχεθεί, για φέτος. Και διεκδικούμε μεγαλύτερα νούμερα. Δεν σταματάμε εδώ. Υπάρχουν όμως διορισμοί μετά από 11 χρόνια μηδενικών διορισμών. Αντίθετα, κάποιοι από κάποιες άλλες κυβερνήσεις μας τάζανε 20 και 30 χιλιάδες διορισμούς και δεν είδαμε ποτέ κανέναν.

Και να υπενθυμίσω εδώ πέρα, για να μαθαίνουν και οι αναπληρωτές, οι συνάδελφοι αναπληρωτές, ότι αν φτάσαμε εδώ που φτάσαμε, είναι ότι στα μνημονιακά χρόνια «φάγαμε» 3 μνημόνια στο κεφάλι με τρίτο και φαρμακερότερο του Κόμη της Φιλοθέης, του ψαλιδοχέρη των συντάξεων, του εκτελεστή και των αναπληρωτών, του κ. Κατρούγκαλου.

Ο αριστερός των βορείων προαστίων ήταν αυτός ο οποίος τι έκανε; Άλλαξε τα όρια ηλικίας. Ενώ κάποιοι μπορούσαν να φύγουν με ευνοϊκά όρια ηλικίας, τους πήγε στα 67, αλλά για να λέμε και όλη την αλήθεια τους έδωσε το δικαίωμα όσοι θέλουν στα 62 να συνταξιοδοτηθούν με τουλάχιστον 25 χρόνια υπηρεσίας, γιατί πρέπει να λέμε όλη την αλήθεια εδώ πέρα, όμως τα νέα αυτά ηλικιακά όρια είναι τέτοια που δεν επιτρέπουν σε πολλούς από μας να φύγουν με αξιοπρεπείς συντάξεις και αναγκάζονται να παρατείνουν τον εργασιακό τους βίο όσο αντέξουν.

Δεν σας κρύβω ότι γυρνώντας στα σχολεία του Συλλόγου μου, στο Σύλλογο Α΄ Αθήνας, πολλοί συνάδελφοι ηλικιακά, στην ηλικία τη δική μου και δεν το κρύβω, είμαι 54 χρονών, λίγο πάνω - λίγο κάτω, μου λέγανε φέτος: «πες μου τι ξέρεις για το συνταξιοδοτικό, βρες μου έναν τρόπο να βγω στη σύνταξη χθες». Υπάρχουν, λοιπόν, συνάδελφοι που θέλουν να φύγουν και δεν μπορούν, για να δημιουργηθούν και άλλες θέσεις για τους αναπληρωτές μελλοντικούς συναδέλφους.

Πάω τώρα στα πεπραγμένα της Δ.Ο.Ε.. Επειδή έχουν ειπωθεί πολλά, αυτό το Συμβούλιο είχε εκλεγεί πριν 3 χρόνια για διετή διάρκεια. Λόγω των συνθηκών δούλεψε 3 χρόνια και δούλεψε καλά. Και δούλεψε καλά και ιδιαίτερα απ' αυτούς που ανέλαβαν θέσεις ευθύνης και όχι απ' αυτούς οι οποίοι βγήκαν έξω από τις θέσεις ευθύνης για

να διαμαρτύρονται επί παντός επιστητού με μεγάλη ευκολία.

Ξεκινάμε από το θέμα των εκλογών των αιρετών. Είμαι περήφανος, γιατί είμαι σε μια παράταξη που έχει το θάρρος και το θράσος να κοιτάζει τον συνάδελφο στα μάτια και να εναντιώνεται στον οικείο πολιτικό του φορέα, όταν αυτά που κάνει αγνοούν τον απλό συνάδελφο της τάξης και της πράξης. Είμαι περήφανος γι' αυτό, και είμαι περήφανος και για τα 3 μέλη της παράταξής μου που συνέβαλαν σ' αυτό το αποτέλεσμα, αλλά και -φυσικά -ευχαριστώ και τις άλλες παρατάξεις που στο μέτρο των δικών τους δυνατοτήτων κάναν ό,τι μπορούσαν.

Πάμε παραπέρα. Πέρασαν οι εκλογές των αιρετών και μπήκαμε στη διαδικασία της αποφυγής της αξιολόγησης, όπως είπαν και κάποιοι άλλοι, επειδή θεωρήσαμε ότι η αξιολόγηση που πάει να φέρει η Υπουργός Κεραμέως δεν είναι σύμφωνη με τις επιταγές και τις ανάγκες του κλάδου μας και εναντιωθήκαμε με κάθε τρόπο.

Αρχικά, υπήρχε στη φαρέτρα μας η απεργία - αποχή. Την απεργία - αποχή όμως, δυστυχώς, η Υπουργός την αντιμετώπισε πηγαίνοντας την Ομοσπονδία στα Δικαστήρια. Μας πήγε μία φορά στα Δικαστήρια, μας έβγαλε παράνομη την απεργία, μας πήγε δεύτερη φορά στα Δικαστήρια, μας την

έβγαλε ξανά παράνομη, και εδώ έδειξε ανταναικλαστικά η Ομοσπονδία μας που σκέφτηκε κάτι έξυπνο. Σκέφτηκε το επόμενο βήμα, να προλάβει τις εξελίξεις. Έκανε τα ενιαία κείμενα που κάποιοι τα κατηγορούσαν. Όμως αυτοί οι κάποιοι κάθισαν να σκεφτούν ότι, αν μας πήγαινε κάποια στιγμή συνεχίζοντας την απεργία - αποχή για τρίτη φορά στα Δικαστήρια, τι λέτε εσείς, ρε παιδιά, αν σε πάνε στα Δικαστήρια τρεις φορές για το ίδιο θέμα, η τρίτη φορά θα 'ναι απλά παράνομη η απεργία; Μήπως βγει και καταχρηστική και το χάσουμε τελείως αυτό το όπλο; Σ' αυτό το κρίσιμο σημείο, λοιπόν, φάνηκε πόσο μπροστά είναι απ' τις εξελίξεις η Ομοσπονδία μας και προχώρησε στα ενιαία κείμενα που δημιουργήσαν πολλά προβλήματα στο Υπουργείο και έδωσαν μία επιτυχή εξέλιξη στη μάχη της αξιολόγησης.

Εγώ προσωπικά είμαι περήφανος γι' αυτό το Διοικητικό Συμβούλιο και -ιδιαίτερα- γι' αυτούς που είχαν την κύρια ευθύνη. Θεωρώ ότι στο επόμενο διάστημα, όταν ολοκληρωθούν οι διαδικασίες, θα πρέπει να συνεχίσουμε ενωμένοι. Όπως είπε και ο στρατηγός Μακρυγιάννης: «αφήνουμε το εγώ, είμαστε στο εμείς». Έτσι πρέπει να πορευθούμε για να έχουμε το επόμενο διάστημα τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πολύ!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΑΜΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Τσάμης Δημήτρης απ' τον Σύλλογο Μεσολογγίου.

Με την ίδια ιδιότητα πριν 3 χρόνια, από κακή συγκυρία ξαναμιλώ με την ίδια ιδιότητα.

Είμαστε στην πιο κρίσιμη στιγμή της Γενικής Συνέλευσης, την κριτική των πεπραγμένων. Και εδώ ως συνήθως υπάρχουν διαφορετικές εκτιμήσεις ως προς το τι έπραξε η Ομοσπονδία αυτή την τριετία η οποία ήταν και χρονικά μεγαλύτερη ως προς τη διάρκεια της αλλά και επειδή ήταν η οικονομική και η υγειονομική κρίση πάρα πολύ δύσκολη.

Κατά την άποψή μου, η Ομοσπονδία οδηγούμενη από τη Δ.Α.Κ.Ε. οδήγησε σωστά το καράβι. Συγκεκριμένα στους τομείς, πρώτα την προσχολική αγωγή κατέκτησε με την πίεση της Δ.Α.Κ.Ε. τη 2χρονη προσχολική υποχρεωτική αγωγή, γίνανε από παλιότερα ημερίδες και επιστημονικές τεκμηρι-

ώσεις από τους καθηγητές του Πανεπιστημίου όπου απεδείχθη ότι οι νηπιαγωγοί έχουν την παιδαγωγική επάρκεια.....και όχι οι νηπιοβρεφικοί. Άλλη παράταξη όπως η Α.Σ.Ε. δεν έχει την ίδια άποψη.

Κατήγγειλε η Ομοσπονδία το 1 προς 25 που ήρθε από την Κεραμέως. Είπε συγκεκριμένα ότι μας πηγαίνει πίσω, γιατί εμμένουμε στη θέση μας ότι 1 προς 20 είναι η θέση του κλάδου για τα Δημοτικά, 1 προς 15 στο Νηπιαγωγείο.

Μάλιστα να θυμίσω ότι το 1 προς 25 το 'κανε η συχωρεμένη η Γιαννάκου που πρόσφερε πολλά στην παιδεία, ειδικά στην Πρωτοβάθμια, όπως και την υποχρεωτική προσχολική αγωγή το 1 έτος.

Καυτηρίασε ακόμα η Ομοσπονδία την απόδοση οργανικών στα Πειραματικά ότι είναι εις βάρος των συναδέλφων που υπηρετούν εκεί.

Για να δούμε τώρα η Ομοσπονδία υπηρετεί τα συμφέροντα των εκπαιδευτικών; Κατά την άποψή μου, ναι, γιατί αγκαλιάζει τους εκπαιδευτικούς όλων των ειδικοτήτων πρώτον και όλων των ετών, είτε αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου, είτε

αναπληρωτές πλήρους ωραρίου, είτε διορισμένους λίγων ετών ή πολλών.

Πετύχαμε έτσι μέσα απ' την πίεση της Δ.Α.Κ.Ε. να γίνει το τάξιμο επί ΣΥ.ΡΙΖ.Α. διορισμοί 17,5 χιλιάδων εκπαιδευτικών που συνέβαλαν στην αναβάθμιση, όπως λέει το πανό, της δημόσιας εκπαίδευσης. Και έρχονται και άλλοι διορισμοί, όπου άποψη της Δ.Α.Κ.Ε. και της Ομοσπονδίας είναι ότι πρέπει να γίνουν υπέρ της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης γιατί εκεί είναι τα πιο πολλά κενά.

Πάμε τώρα να δούμε για τους αναπληρωτές. Τους αγαλιάζει η Δ.Α.Κ.Ε. και η Ομοσπονδία. Η Α.Σ.Ε. με την ιδεολογία της, που θέλει να αλλάξει και το αποτέλεσμα, λες και δεν ξέρουμε μαθηματικά ότι το 109 είναι μεγαλύτερο απ' το 105. Τι έχει να μας πει για τους αναπληρωτές ΕΣΠΑ; Επειδή είναι κατά της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να εργάζονται αυτοί; Να παίρνει δηλαδή το κράτος τα χρήματα απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση για να εργάζονται ή να πάμε εναντίον αυτών των ανθρώπων;

Πάμε τώρα για την αξιολόγηση. Ένα δύσκολο θέμα... Για να δούμε η Ομοσπονδία πώς χειρίζεται επί χρόνια που έχει και η Δ.Α.Κ.Ε. την Προεδρία. Τώρα έχει τα ενιαία κείμενα, με βάσανο, με κόπο, γιατί έτσι βγήκε, 5 είναι οι παρατάξεις και για να βγει η απόφαση φτύνει αίμα. Χρειάζονται 6.

Τα ενιαία κείμενα με την παιδαγωγική τους τεκμηρίωση αντέκρουσαν την αξιολόγηση και τη χειραγώγηση και την κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Όμως έχουμε και παλιότερα αντίδραση της Ομοσπονδίας. Ήταν η επιτυχής μάχη που δόθηκε κατά της αξιολόγησης που δεν επέτρεψε να εφαρμοστεί η αξιολόγηση της τιμωρίας, της μισθολογικής βαθμολογικής καθήλωσης και την απαξίωση της. Ήταν τότε που με το ενιαίο κείμενο που έδωσε η Ομοσπονδία το 2014 έφτασε τον Αρβανιτόπουλο στο να φτιάξει το εντέλεσθαι.

Πάμε στις υπηρεσιακές μεταβολές. Γίνονται υπηρεσιακές μεταβολές, γρήγορες μεταθέσεις, απο-

στάσεις, όπου πάρα πολλοί συνάδελφοι πάνε στον τόπο συμφερόντων τους. Αυτό γίνεται έτσι; Δεν γίνεται έτσι, συνάδελφοι. Πάλι με την πρωτοκαθεδρία της Δ.Α.Κ.Ε. η οποία μήνυσε, να θυμίσω, το 2014 τον Αρβανιτόπουλο που δεν είχε καν κάνει ούτε καν μεταθέσεις, τώρα θεωρείται αυτονόητο ότι θα γίνονται γρήγορα οι διορισμοί, γρήγορα οι αποστάσεις, γρήγορα οι μεταθέσεις και την 1^η Σεπτέμβρη τα σχολεία θα ανοίγουν χωρίς κανένα κενό.

Πάμε στο ολόημερο σχολείο. Ίδια η στάση της Δ.Α.Κ.Ε., κατήγγειλε την Υπουργική Απόφαση Φίλη που διέλυσε το ολόημερο με την κατάργηση του υπευθύνου και χάθηκαν τότε 3,5 χιλιάδες οργανικές θέσεις και ήταν οι πρώτες, που το ξεχνάμε, οι πρώτες ουσιαστικά απολύσεις στον κλάδο.

Έτσι και τώρα, η ανακοίνωση του Υπουργείου βρήκε αντίθετη την Ομοσπονδία, γιατί είναι έωλα τα επιχειρήματα του Υπουργείου Παιδείας για το πώς θα λειτουργεί μέχρι τις 5.30. Εμείς οραματιζόμαστε ένα ολοκληρωμένο ουσιαστικό ολόημερο σχολείο, όπου από το πρωί μέχρι τις 4 θα είναι όλο το σχολείο με πλήρες προσωπικό.

Με τη Δ.Α.Κ.Ε., λοιπόν, στο τιμόνι της Δ.Ο.Ε., την επόμενη διετία θα παλέψουμε πάλι για σταθερούς μόνιμους διορισμούς κάθε χρόνο, επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών, με απαλλαγή καθηκόντων, με κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης, με το να παλέψουμε για επίδομα στέγασης και μετακίνησης στους εκπαιδευτικούς που είναι μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, με πραγματικά ολόημερο σχολείο, με μισθούς αξιοπρέπειας, με διάλογο.

Αυτό θα κάνουμε πάλι, γιατί είμαστε υπέρ του διαλόγου. Με διάλογο με τις άλλες παρατάξεις θα προσπαθήσουμε να κάνουμε νικηφόρους νέους αγώνες για τη λαίλαπα που έρχεται από τη νεοφιλελεύθερη πολιτική. Μια νεοφιλελεύθερη πολιτική που κυρίως υπηρετούν οι Περιφερειακοί Διευθυντές του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και κανείς δεν παραιτήθηκε μέχρι τώρα.

Να 'στε καλά, καλούς αγώνες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Συναδέλφισσες/ Συνάδελφοι,

Βρισκόμαστε όλοι μαζί ξανά εδώ μετά από μια ακόμη δύσκολη σχολική χρονιά με τον κλάδο να καλείται να συνεχίζει να διαχειρίζεται πρωτόγνωρες καταστάσεις. Σε ένα αβέβαιο οικονομικό περιβάλλον με στασιμότητα σε μισθολογικές απολαβές, αλλά κατακόρυφη αύξηση του κόστους διαβίωσης.

Να συνεχίζει να καλείται να προστατέψει τον δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου και την θέση που αξίζει ο εκπαιδευτικός μέσα στο οικοδόμημα της εκπαίδευσης ως κινητήριος δύναμη.

Με τον εκπαιδευτικό να έχει αποκλειστεί από κάθε διαδικασία διαλόγου και αυταρχισμό, απειλές και ποινές κατά των εκπαιδευτικών στην προσπάθεια να επιβάλουν της εσωτερική και εξωτερική αξιολόγησης των σχολικών μονάδων, των νόμων 4692/20 και 4823/21, την υποβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου και της δημόσιας εκπαίδευσης συνολικά.

Βρίσκομαι σε αυτό το βήμα με την δύναμη που μου έδωσαν με την ψήφο τους τα μέλη του Συλλόγου των Εκπαιδευτικών που υπηρετούν στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση Νομού Θεσπρωτίας. Οι πρόσφατες εκλογές έδειξαν, σε τοπικό επίπεδο, ότι ο κλάδος παραμένει ενωμένος και η συμμετοχή έδειξε ότι οι εκπαιδευτικοί δεν μένουν αμέτοχοι.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Το μήνυμά μας πρέπει να είναι ισχυρό μέσα από αγώνα αντίσταση κι αντίδραση για όλα όσα μας προβληματίζουν, τις ανησυχίες και τα δίκαια αιτήματα του εκπαιδευτικού κινήματος. Χωρίς πολιτικές αγκυλώσεις και ενδυσασμούς. Η φωνή μας στην προάσπιση του δημόσιου σχολείου και την στήριξη του εκπαιδευτικού είναι και θα είναι ισχυρή απέναντι σε καθετί που θίγει τις θέσεις μας και το ρόλο μας. Όπως πραγματοποιήθηκε από τις αποφάσεις της ΔΟΕ τα τελευταία χρόνια που στο τιμόνι της βρίσκεται στη Δ.Α.Κ.Ε.! Αυτό το είδαμε σε όλες τις αποφάσεις της που ήταν τεκμηριωμένες και δεν οδηγούσαν τον εκπαιδευτικό στο πέναλτι!

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι θα πρέπει να εντείνουμε το αγώνα μας για:

- Για θωράκιση, για ενίσχυση και ενδυνάμωση του θεσμού του Αιρετού.

- Αξιολόγηση παιδαγωγική, ανατροφοδοτική δίχως κατηγοριοποίηση σχολείων και τιμωρητικές διατάξεις, σύμφωνα με τις ψηφισμένες θέσεις της 88^{ης} Γ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Συνέχιση (μετά τους 11.700 φέτος) της πραγματοποίησης όλων των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών για την κάλυψη του συνόλου των εκπαιδευτικών αναγκών, με βάση τις θέσεις του κλάδου σε τακτική ετήσια βάση για το δημόσιο σχολείο, με αναγνώριση του συνόλου της προϋπηρεσίας των αναπληρωτών.
- Ολοήμερο σχολείο δίχως περιορισμούς, για όλα τα παιδιά (με επαναφορά του υπεύθυνου ολοήμερου στο δημοτικό σχολείο). Μείωση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών που εργάζονται σε όλα τα ολιγοθέσια Νηπιαγωγεία και Δημοτικά Σχολεία, ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας τους.
- Αναγνώριση του επιστημονικού έργου του εκπαιδευτικού και μισθούς αξιοπρέπειας. Επαναλειτουργία της Μετεκπαίδευσης και σταθερές δομές επιμόρφωσης για όλους τους εκπαιδευτικούς.
- Απόσυρση όλων των αντισφαλιστικών ρυθμίσεων κι επαναφορά της πρόβλεψης για συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών (εξ αιτίας της ιδιαιτερότητας του λειτουργήματος) στα 35 χρόνια υπηρεσίας.
- Απόδοση οργανικών θέσεων στους εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων.
- Έμπρακτη ενίσχυση της Ειδικής Αγωγής. Ίδρυση και στελέχωση Τ.Ε. και παράλληλη στήριξη για όλα τα παιδιά που τη χρειάζονται. Επίσης στελέχωση των ΚΕΔΑΣΥ με μόνιμο προσωπικό ώστε να αποκτήσει 12μηνη λειτουργία.
- Αναλογία εκπαιδευτικών-μαθητών, 1:15 στο νηπιαγωγείο, 1:20 στο δημοτικό σχολείο.
- Κατάργηση της υποχρέωσης των νεοδιοριστών για 2ετή υπηρετηση στην οργανική θέση.

Συνεχίζουμε μαζί, ενωμένοι στα κοινά μας προβλήματα, για ένα ουσιαστικό και πραγματικά ισχυρό και κυρίως δημόσιο σχολείο.

91^η Γενική Συνέλευση της Δ.Ο.Ε.

Προχωράμε μπροστά, Συνεχίζουμε δυναμικά όπως λένε και τα συνθήματα πίσω από το προεδρείο για την αναγνώριση και αναβάθμιση του έργου και του ρόλου του εκπαιδευτικού, για τη στήριξη του δημοσίου σχολείου, για αυξήσεις στους μισθούς μας!

100 χρόνια
ιστορίας
στη δημόσια
εκπαίδευση

Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.
Δημοκρατική Ανεξάρτητη Κίνηση Εκπαιδευτικών
Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης

ΔΑΚΕ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
2. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
3. ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ
4. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
5. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
6. ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΑΣΠΡΑΓΚΑΘΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
2. ΚΟΥΤΗΣ ΒΑΪΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
2. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
3. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
4. ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ
5. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΗΣ
6. ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
7. ΓΚΟΥΤΣΕΛΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
8. ΓΡΟΖΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
9. ΖΑΝΙΑΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ
10. ΖΥΓΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
11. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
12. ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
13. ΚΑΤΣΑΒΕΛΜΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
14. ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
15. ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
16. ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
17. ΚΟΚΟΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
18. ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
19. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
20. ΛΙΑΠΗΣ ΗΛΙΑΣ
21. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
22. ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
23. ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
24. ΠΑΪΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
25. ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
26. ΠΑΤΕΝΤΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
27. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
28. ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
29. ΣΑΚΚΑΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
30. ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
31. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗΣ
32. ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
33. ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
34. ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
35. ΤΣΟΔΟΥΛΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
36. ΧΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
37. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
38. ΨΕΥΤΟΓΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ [1173]

{ 91 }

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΑΤΙΣΤΑΣΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙΟΥ -
ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ «ΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΜΠΙΔΗΣ»

Ο τελευταίος ομιλητής του Δικτύου είπε ότι η παράταξή του θα αποκαλύπτει στους συναδέλφους τη στάση όλων των δυνάμεων στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ για να τους ξεσκεπάσει. Να του θυμίσουμε εμείς ότι το πρώτο που πρέπει να κάνει είναι να αποκαλύψει τη στάση της δικής του παράταξης στο ζήτημα των ηλεκτρονικών εκλογών και τη συναίνεση που απλόχερα έδωσε στη ΔΑΚΕ και στη ΔΗΣΥ για να νομιμοποιήσει τις ηλεκτρονικές εκλογές σ' αυτό εδώ το Συνέδριο, να δώσει δηλαδή την πολιτικοσυνδικαλιστική νομιμοποίηση στον Νόμο Χατζηδάκη.

Είναι μαύρη σελίδα για την Ομοσπονδία και του υποσχόμαστε ότι ακόμα και αν δεν το κάνει αυτός θα το κάνουμε εμείς οι ίδιοι. Όσο μας αφορά, καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε ένα Συνέδριο για πρώτη φορά μετά από 3 χρόνια λόγω της πανδημίας. Ένα Συνέδριο που πραγματοποιείται τη στιγμή που η επίθεση απ' την κυβέρνηση συνολικά στους εργαζόμενους δυναμώνει.

Την ίδια ώρα όλα τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν τον κλάδο, όπως η αξιολόγηση, το θέμα του ΑΣΕΠ και των μόνιμων διορισμών, το ωράριο των εκπαιδευτικών στα ολιγοθέσια σχολεία, το ζήτημα των μισθών, τα ζητήματα των νεοδιόριστων συναδέλφων, όπως η διετή παραμονή στην οργανική θέση, είναι ακριβώς τα ζητήματα στα οποία ο κλάδος πρέπει να δώσει απάντηση με μπροστάρισσα την Ομοσπονδία.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, τα αυτιά και τα μάτια των συναδέλφων είναι στραμμένα στην 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ.

Ταυτόχρονα όμως δικαίως οι συνάδελφοι επικρίνουν το γεγονός ότι με ευθύνη της πλειοψηφίας απουσιάζουν από την ημερήσια διάταξη πολλά απ' τα παραπάνω ζητήματα, που ως Σύλλογος παρόλα αυτά έχουμε στην προμετωπίδα των διεκδικήσεών μας και απαιτούμε να αποτελέσουν αντικείμενο και της παρούσας Συνέλευσης.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, η μειωμένη συμμετοχή στη ζωή και στη δράση των Σωματείων που αποτυπώθηκε στις αρχαιρεσίες οφείλεται κατά ένα μεγάλο ποσοστό στην απογοήτευση που επικράτησε σε ένα μεγάλο κομμάτι των εκπαιδευ-

τικών εξαιτίας της υποχώρησης της πλειοψηφίας της ΔΟΕ, ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Δίκτυο, με τη βοήθεια των Παρεμβάσεων στο ζήτημα της αξιολόγησης. Αλλά και γιατί οι συνάδελφοι βλέπουν ότι η ΔΟΕ δε θέλει να παίξει τον ρόλο του οργανωτή της πάλης για όλα τα μεγάλα προβλήματα που τους ταλανίζουν.

Από την άλλη όμως, η άνοδος των δυνάμεων της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών, όχι ως αποτέλεσμα της αποχής, όπως εκτιμούν οι δυνάμεις της ΔΗΣΥ, προσπαθώντας να συσκοτίσουν τα αποτελέσματα των εκλογών, αλλά ως αποτέλεσμα της πρωτοπόρας και συνεπούς αγωνιστικής μας στάσης σε όλα τα κρίσιμα μέτωπα του προηγούμενου διαστήματος, αποτελεί σημαντικό παράγοντα ανασύνταξης του κινήματος.

Οι συνάδελφοι θέλουν Σωματείο και Ομοσπονδία αποκούμπι και κάστρο συλλογικού αγώνα. Μόνο όταν νιώσουν ότι αυτά τα χαρακτηριστικά τα έχει το Σωματείο τους συσπειρώνονται γύρω απ' αυτό.

Ο Σύλλογός μας όλα αυτά τα χρόνια και ιδιαίτερα την περίοδο της πανδημίας πορεύτηκε με αυτό ακριβώς το μέλημα. Κατέβαλε μάλιστα ιδιαίτερη προσπάθεια να συσπειρώσει τους συμβασιούχους συναδέλφους που πλέον αποτελούν το 30% του κλάδου και δυστυχώς δέχονται στο πετσί τους όλη τη βαρβαρότητα των ελαστικών σχέσεων εργασίας, που όλο και διευρύνονται.

Με κυριότερο όπλο μας το ψηφισμένο από τη Γενική Συνέλευση πλαίσιο πάλης που έχει ως προμετωπίδα αιτήματα που ανταποκρίνονται στις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες και διασφαλίζουν όρους μόνιμης και σταθερής δουλειάς, όπως τα αιτήματα της κάλυψης όλων των κενών, της μονιμοποίησης όλων των αναπληρωτών που εργάζονται τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, της εξίσωσης των δικαιωμάτων με αυτά των μόνιμων, της δωρεάν μετακίνησης, σίτισης, στέγασης, εντείναμε και μέσα στην περίοδο της πανδημίας τις περιόδους στα σχολεία, γνωρίζοντας κυριολεκτικά έναν-έναν τους αναπληρωτές, ώστε να τους ενημερώσουμε πλατιά για τις παραπάνω θέσεις του Σωματείου, θέσεις που οι συνάδελφοι γρήγορα αντιλαμβάνονται ότι έρχονται σε πλήρη αντίθεση με τη συμβιβασμένη στάση της πλειοψηφίας της ΔΟΕ στα ζητήματα αυτά.

Μαζί με άλλα εκπαιδευτικά Σωματεία αλλά και με τους γονείς των μαθητών μας, ο Σύλλογός μας πρωτοστάτησε σε κινητοποιήσεις στο Υπουργείο Παιδείας, Εργασίας, στη Βουλή, σε Τοπικές και Περιφερειακές Διευθύνσεις με όλα τα αιτήματα αιχμής. Κινητοποιήσεις βέβαια τις περισσότερες από τις οποίες η ΔΟΕ δεν στήριξε.

Σημαντικό στοιχείο συσπείρωσης των Σωματείων και εμπιστοσύνης σε αυτό, που οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην αταλάντευτη στάση μας, που βάζει στο επίκεντρο τα μορφωτικά δικαιώματα και τις ανάγκες των μαθητών μας και η οποία απορρέει από τη βούλησή μας να κρατήσουμε ενωμένους τους συναδέλφους, είναι το γεγονός ότι στη μάχη για την αξιολόγηση η συμμετοχή των Συλλόγων Διδασκόντων στην απεργία - αποχή και στην 24ωρη απεργία της ΔΟΕ στις 11 Οκτώβρη στα σχολεία ευθύνης του Συλλόγου μας ήταν σαρωτική.

Ακόμα και όταν η πλειοψηφία της ΔΟΕ, την ώρα που κλιμακωνόταν η πάλη, τα «μάζεψε», αδειάζοντας τους συναδέλφους, διασπώντας έτσι την ενότητα του κλάδου, οι δυνάμεις μας κατάφεραν να διατηρήσουν τη μεγαλύτερη δυνατή ενότητα στους Συλλόγους Διδασκόντων, συνεχίζοντας να υπερασπίζονται τις συλλογικές αποφάσεις και με άλλα μέσα, παρά τη ρητή διαφωνία μας με την επιλογή της πλειοψηφίας της ΔΟΕ.

Συναδέλφισσες - συναδέλφοι, θα ήταν αμέλεια εκ μέρους του Σωματείου μας, δρώντας στις εργατοπόλεις της Β Πειραιά, να μην ασχοληθεί με τα οξυμένα προβλήματα που απασχολούν συνολικά τη λαϊκή οικογένεια και συνεπώς και τους εκπαιδευτικούς, μόνιμους και αναπληρωτές.

Απ' αυτή τη σκοπιά, με συνεχείς κινητοποιήσεις στους Δήμους Κερατσινίου και Περάματος, κατορθώσαμε να ανακουφίσουμε οικονομικά τους συναδέλφους, καθώς και τους μαθητές μας, αφού πετύχαμε τη δωρεάν διενέργεια rapid test σε περίπτωση κρούσματος στα σχολεία. Συμμετείχαμε σε Επιτροπή Αγώνα ενάντια στην ακρίβεια, μαζί με Εργατικά Σωματεία, εκφράζοντας έμπρακτα την αλληλεγγύη μας με κάθε τρόπο στον λαό της περιοχής. Με παρέμβασή μας στη ΔΕΗ κατορθώσαμε να επανασυνδεθεί ρεύμα σε μονογονεϊκή πολύτεκνη οικογένεια στο Πέραμα, που τα παιδιά της φοιτούν σε σχολείο της περιοχής.

Μαζί με αυτά τα Εργατικά Σωματεία, με τους γονείς των μαθητών μας, με Συλλόγους και Φορείς της περιοχής, πρωτοστατούμε στην οργάνωση του αγώνα ώστε να φύγουν τα καζάνια του θανάτου από το Πέραμα, και να μη δημιουργηθεί η μονάδα επεξεργασίας απορριμμάτων στο Σχιστό. Βρήκε μεγάλη ανταπόκριση από τους συναδέλφους μας το κάλεσμα του Συλλόγου να στηρίζουμε έμπρακτα σημαντικούς απεργιακούς νικηφόρους αγώνες, σε μεγάλους χώρους δουλειάς στην περιοχή μας, όπως στην COSCO και στη Ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος.

Νιώσαμε περήφανοι γι' αυτή μας την αλληλεγγύη, καθώς πολλοί απ' τους εργαζόμενους στους παραπάνω κλάδους είναι γονείς των μα-

θητών μας, που και οι ίδιοι εξέφρασαν τη συμπάραστασή τους μέσα από τα Σωματεία τους στους αγώνες των εκπαιδευτικών, καταδικάζοντας την αστυνομική βία και την καταστολή και αναγνωρίζοντας το δίκαιο των αιτημάτων μας.

Οι παραπάνω ενέργειες του Σωματείου λειτούργησαν θετικά, καθώς ανέβασαν το κύρος του, συνέβαλαν στο να εγγραφούν σχετικά νωρίς εκατοντάδες αναπληρωτές, αποτελώντας οι ίδιοι περίπου το 1/3 των μελών του Συλλόγου και αριθμούν πάνω από 500.

Αποκρυστάλλωμα όλης αυτής της δράσης του Σωματείου ήταν η συμμετοχή μας στην πανελλαδική σύσκεψη του ΠΑΜΕ, που έγινε πριν μια εβδομάδα στη Δραπετσώνα, όπου με πολλά Εργατικά Σωματεία της χώρας ανταλλάξαμε πείρα και πήραμε σημαντικές αποφάσεις για την ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος.

Η συμμετοχή του Συλλόγου ήταν απόφαση Γενικής Συνέλευσης και αγκαλιάστηκε πλατιά απ' τους συναδέλφους, πολλοί απ' τους οποίους παρευρέθηκαν και στη σύσκεψη αυτή. Ως αναγνώριση λοιπόν του ταξικού αγώνα του Σωματείου για τη βελτίωση των όρων ζωής των εκπαιδευτικών και των μαθητών, που αποτελεί κορυφαία εκδήλωση συσπείρωσης στο Σωματείο και ταυτόχρονα παρακαταθήκη και μας δίνει μεγάλη δύναμη για τη συνέχεια, ήταν η μαζικότητα της συμμετοχής 180 εκπαιδευτικών μελών του Συλλόγου στην απογευματινή Εκλογοαπολογιστική Συνέλευση του Νοέμβρη, τη διαζώσης μαζική συμμετοχή στις εκλογές.

Το ίδιο συνέβη και πρόσφατα στις εκλογές του Μαΐου για ανάδειξη αντιπροσώπων για την 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, όπου αναπληρωτές και μόνιμοι ψήφισαν μαζικά στα επίπεδα του 2019, εκλέγοντας πάλι 5 αντιπροσώπους. Και στις δύο περιπτώσεις οι εκπαιδευτικοί γύρισαν την πλάτη στις αντιδραστικές διατάξεις του Νόμου Χατζηδάκη για ηλεκτρονικές εκλογές και στην άρνηση για πρώτη φορά της Υπουργού Παιδείας να δώσει άδεια απουσίας από την εργασία, κάνοντας δική τους υπόθεση τη λειτουργία του Σωματείου.

Επομένως, δεν είναι ασθένεια της εποχής η αποχή, ούτε αποτελούν πανάκεια οι ηλεκτρονικές εκλογές για να την θεραπεύσουν. Αντίθετα αποτελεί αντίδοτο η κλιμάκωση της ταξικής πάλης απέναντι σε κράτος και εργοδοσία, η οικοδόμηση σχέσεων εμπιστοσύνης με τους εργαζόμενους- μέλη του Σωματείου. Όσες δυνάμεις επιλέγουν τον δρόμο της διάλυσης των Σωματείων, μέσα από την εφαρμογή του Νόμου Χατζηδάκη και τον έλεγχο τους από την εργοδοσία, είναι συμμετοχοί στην εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, αντιπρόσωποι της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ, φαίνεται πλέον ότι υπάρχουν σημαντικές δυνατότητες αλλαγής του συσχετισμού δύναμης στη ΔΟΕ, ώστε η Ομοσπονδία να χειραφετηθεί από το κράτος και τη διοίκηση. Να πάψει να είναι πυλώνας εξωραϊσμού της κυβερνητικής πολιτικής ή σκαλοπάτι κυβερνητικής εναλλαγής, να γίνει πραγματικό κάστρο αγώνα, υπεράσπισης των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών και των εργασιακών δικαιωμάτων εκπαιδευτικών.

Με βάση τα παραπάνω, το βασικό δίλημμα του Συνεδρίου είναι: ανατροπή των συσχετισμών με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών στο τιμόνι και ηχηρό μήνυμα καταδίκης της κυβερνητικής πολιτικής ή μία από τα ίδια με τη ΔΑΚΕ πρώτη δύναμη και το Υπουργείο Παιδείας να πανηγυρίζει και να ισχυρίζεται ότι ο κλάδος εγκρίνει τις μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση; Η ευθύνη για την απάντηση του ερωτήματος βαρύνει όλους εμάς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΒΕΛΛΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ -
ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Καλησπέρα, συνάδελφοι. Ονομάζομαι Βελλή Παναγιώτα από τον Σύλλογο Κορυδαλλού - Αγίας Βαρβάρας, αντιπρόσωπος με την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών.

Οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί φωνάζουν: δεν πάει άλλο με την απαξίωση και την κοροϊδία. Είμαστε πάνω από όλα παιδαγωγοί που θέλουμε να έχουμε το κατάλληλο πλαίσιο για να στηρίξουμε την επιστήμη μας. Χρειαζόμαστε κατάλληλους χώρους για τα παιδιά με τον απαραίτητο παιδαγωγικό και τεχνολογικό εξοπλισμό.

Θέλουμε ο χρόνος που έχουμε με τα παιδιά να είναι παραγωγικός και όχι να διακόπτουμε κάθε λίγο την εκπαιδευτική μας διαδικασία για να απαντάμε σε τηλεφώνω και e-mail, να συμπληρώνουμε κουτάκια και αξιολογήσεις. Θέλουμε να μειώνονται οι ώρες εργασίας μας ανάλογα με τα χρόνια προϋπηρεσίας μας για να μπορέσουμε να επιτελούμε τον παιδαγωγικό μας ρόλο.

Τη διεκδίκηση της ουσιαστικής κατοχύρωσης του ωραρίου μας τη βλέπουμε πρώτα από όλα από τη σκοπιά και με ματιά πάντα προς τους μαθητές μας. Για να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε και να ανταποκριθούμε στις επαυξημένες ευθύνες που προκύπτουν απ' τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που έχουμε για να καλύψουμε τις αναπτυξιακές και μορφωτικές ανάγκες των προνηπίων και νηπίων.

Δε θα πω παραπάνω για την ανάγκη της προσχολικής αγωγής, νομίζω ότι όλοι την ξέρουμε και μάλιστα την επιβεβαιώσαμε τώρα με την πανδημία, όταν τα νήπια δεν καταφέρναν να είναι κοντά στο σχολείο τους και ήταν χαρακτηριστικό πως δάσκαλοι της Α τάξης μας λέγανε τι διαφορά υπάρχει όταν τα παιδιά πηγαίνουν κανονικά σχολείο, πριν, σε σχέση με τα παιδιά που παρέλαβαν τώρα.

Δε θα επαναλάβω τα άλλα που είπαν οι συνάδελφοι, ούτε θα περιγράψω παραπάνω μία κατάσταση, είναι έτσι, όπως τα αναφέρανε, θέλω να πω μόνο το εξής: ξέρουμε ότι η τροπολογία που καταθέτουμε με τις χιλιάδες υπογραφές συναδέλφων νηπιαγωγών για το διδακτικό ωράριο όλων των εκπαιδευτικών που υπηρετούν σε ολιγοθέσια Νηπιαγωγεία και Δημοτικά, μονοθέσια, διθέσια, τριθέσια, που βάζουμε κιόλας να εξισωθεί με αυτή των υπόλοιπων εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, για να γίνει πραγματικότητα είναι το πρώτο βήμα εδώ, να παρθεί η απόφαση και να στηριχθεί απ' την 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ. Όμως ξέρουμε ότι για να υλοποιηθεί στην πραγματικότητα αυτό το δίκαιο αίτημα, μπορεί να γίνει μέσα μόνο από τους αγώνες μας, μόνο μέσα από τον συλλογικό αγώνα, μέσα από τα Σωματεία μας, τα Συνδικάτα μας.

Διότι αποδεικνύεται κιόλας ότι η κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας είναι ικανότατοι να περικόψουν και να καταστρατηγήσουν εργασιακά δικαιώματα, αλλά όταν πρόκειται να διασφαλίσουν, βάσει των Νόμων που οι ίδιοι πολλές φορές μπορεί να έχουν ψηφίσει, κωλύονται γιατί τις ανάγκες αυτές τις βλέπουν ως κόστος και όχι ως πραγματικές ανάγκες, και κοιτάνε κατά πόσο θα υπάρχει όφελος για μια χούφτα ανθρώπους.

Αυτό που θα ήθελα να πω είναι το εξής: δε δεχόμαστε από τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ να μας λένε ότι δεν παλέψαμε τη δίχρονη προσχολική αγωγή. Όχι απλά την παλέψαμε, γιατί είναι σύγχρονη ανάγκη, γιατί υπάρχει επιστημονικός λόγος και παιδαγωγικά αποδεδειγμένος γιατί πρέπει να υπάρχει η δίχρονη προσχολική αγωγή, αλλά είμαστε περήφανοι που στηρίζαμε και θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε ότι χρειάζονται όλοι οι σύγχρονοι όροι και προϋποθέσεις για να γίνει πραγματικότητα.

Δε δεχόμαστε και δεν πρόκειται να δεχτούμε εικόνες που ζήσαμε, όπως έζησα εγώ ως συμβασιούχος αναπληρώτρια το 2019, που πήγα σε σχολείο της Νίκαιας, μαζί με τους μαθητές, την πρώτη μέρα που γνωριστήκαμε στον αγιασμό, και μπήκαμε σε μια τάξη Δημοτικού Σχολείου- αυτή ήταν η καινούργια αίθουσα για να υποδεχτούν τα παιδιά- και ήταν άδεια. Φαντάζεστε την έκπληξή μας. Είπαμε: τι ήρθαμε να κάνουμε εδώ; Παρόλα αυτά δώσαμε τον αγώνα, μαζί με τους γονείς, για να διεκδικήσουμε να μπορέσουν να έχουν τα παιδιά όλα αυτά που χρειάζονται μέσα στην τάξη: το παιδαγωγικό υλικό και μία σειρά άλλα πράγματα που θα πω και στη συνέχεια.

Δε συμβιβάζομαστε τα παιδιά μας να είναι σε κοντέινερ, γιατί και τώρα το '20 - '21 και '21 και '22 που ήμουν στον Κορυδαλλό αναπληρώτρια, ήμουν μέσα σε ένα κοντέινερ. Δηλαδή, πρέπει να συμβιβαστούμε με την ιδέα ότι τα παιδιά θα βγαίνουν μες στο κρύο για να πάνε στην τουαλέτα, και θα φοράν το μπουφάν τους και θα φεύγουνε μόνα τους έξω από την τάξη; Το ότι δεν έχουνε χώρο να κινηθούνε; Το ότι εκεί που κοιμούνται, εκεί πρέπει να παίζουνε, εκεί πρέπει να φάνε κλπ. Αυτό δε θεωρούμε ότι είναι το σύγχρονο Νηπιαγωγείο, η εξέλιξη που οραματιζόμαστε όλο αυτό το διάστημα.

Η εφαρμογή, λοιπόν, της δίχρονης προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, θέλουμε να γίνεται με σύγχρονους όρους και προϋποθέσεις, με δημιουργία σύγχρονων κτιρίων, αιθουσών και υποδομών, με συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας. Η δυνατότητα σίτισης και χαλάρωσης των νηπίων με αύλειους χώρους που θα καλύπτουν το σύνολο των παιδαγωγικών αναγκών.

Μόνιμους, μαζικούς διορισμούς και μονιμοποίηση όλων των νηπιαγωγών. Για να μην αλλάζουν κάθε λίγο και λιγάκι νηπιαγωγό σ' αυτή την τρυφερή ηλικία.

Με γενναία χρηματοδότηση των Σχολικών Επιτροπών απ' τον κρατικό προϋπολογισμό, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες και οι λειτουργ-

γίες των Νηπιαγωγείων, χωρίς επιβάρυνση των οικογενειών.

Με τμήματα μέχρι 15 νήπια, ώστε να μπορεί να γίνει η δουλειά στα τμήματα που λειτουργούν, από 15 μαθητές και πάνω να τοποθετείται και δεύτερη νηπιαγωγός. Και άλλα ζητήματα, που έχουνε να κάνουνε με το σύγχρονο και παιδαγωγικό αναβαθμισμένο αναλυτικό πρόγραμμα, που θα ανταποκρίνεται στις σύγχρονες αναπτυξιακές ανάγκες των νηπίων, με ευθύνη του κράτους, χωρίς καμία εμπλοκή των Δήμων, των ΜΚΟ και των επιχειρήσεων.

Δε δεχόμαστε τον βομβαρδισμό των δεξιοτήτων και τον κατακερματισμό της παιδαγωγικής πράξης και δε δεχόμαστε να φτιάξουμε τον παγκόσμιο δημοκρατικό πολίτη, που μας έχουνε «φάει» στις επιμορφώσεις, που θα σκύβει το κεφάλι και θα θεωρεί ότι είναι ευθύνη του που ο πατέρας του δεν έχει να πληρώσει το ρεύμα, να τον στείλει στο σχολείο ή στιδήποτε άλλο.

Γιατί θα κάνουμε πράξη αυτό που κουβεντιάζουμε με τους μαθητές μας και αυτό που διαβάζουμε και μέσα στις τάξεις μας, ότι αυτά τα δέντρα δεν βολεύονται με λιγότερο ουρανό. Αυτά τα πρόσωπα δεν βολεύονται παρά μόνο στον ήλιο και αυτές οι καρδιές δεν βολεύονται παρά μόνο στο δίκιο. Και είμαστε χαρούμενοι γιατί μαζί με τους φυσικούς μας συμμάχους, τους εργαζόμενους γονείς, θα δώσουμε αυτή τη μάχη. Για το σχολείο, για την προσχολική αγωγή που αξίζει στα παιδιά μας.

Γιατί σήμερα υπάρχουν οι δυνατότητες, η επιστημονική ανάπτυξη και εξέλιξη, και γιατί αυτός ο πλούτος είναι πλούτος που παράγουν οι εργαζόμενοι. Και επειδή είμαι σε σχολεία του Πειραιά, του Κορυδαλλού και της ευρύτερης περιοχής, και είχα γονείς εργάτες της COSCO, δε δέχομαι να πεθαίνουν για να κερδίσει μια χούφτα εφοπλιστάδων και τα παιδιά τους να είναι μέσα σε ένα κοντέινερ.

Γι' αυτό σας καλούμε ως Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, όχι τις παρατάξεις, εσάς τους δασκάλους, να συμπορευτούμε σ' αυτόν τον αγώνα και να στηρίξετε την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, γιατί δε θεωρούμε ότι θα λύσουμε τα προβλήματα μόνοι μας, θεωρούμε ότι αυτά τα αιτήματα και τα θέματα μπορούν να γίνουνε πράξη μόνο μέσα απ' τον συλλογικό αγώνα. Αρκεί να 'χουμε στον νου μας όχι το πώς θα περιορίσουμε τα αιτήματά μας μέσα στο οικονομικό ασφυκτικό αυτό πλέγμα, αλλά προτάσσοντας πραγματικά τις σύγχρονες ανάγκες μας.

ΒΙΟΛΕΤΑ ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΕΠΕ «Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ»

Βιολέτα Γαλανοπούλου από την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών. Δασκάλα από το Σωματείο του «Παρθενώνα» και δασκάλα στο 87^ο Διαπολιτισμικό Σχολείο Αθηνών.

Το σχολείο που το 50% των μαθητών μας φιλοξενεί τον Ελαιώνα. Και ως δασκάλα αυτού του σχολείου αυτή προωθώ σαν βασική μου ιδιότητα. Γιατί πάνω απ' όλα είμαστε εκπαιδευτικοί.

Τα παιδιά που είναι σήμερα εδώ είναι μαθητές μου. Και μάλλον θα φύγουν για Κόρινθο, για Θήβα, για Ριτσώνα, για Γιάννενα, για Μαλακιάσα και αλλού.

Στον «Παρθενώνα», Σωματείο του κέντρου της Αθήνας, χτυπάει η καρδιά του προσφυγικού. Η λειτουργία του καταυλισμού της ντροπής μας έφερε πολλές φορές αντιμέτωπους με την άδικη, σκληρή, ανάγλυπη πολιτική των κυβερνήσεων. Όλα τα χρόνια έχουμε παρακολουθήσει τους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς που φέρνουν φτώχεια, πολέμους, προσφυγιά. Τους έχουμε ζήσει και τους ζούμε και τώρα από την αρχή στη γειτονιά μας.

Οι μάχες μας διαχρονικά και απέναντι σε όλες τις κυβερνήσεις ήταν και είναι σκληρές. Μάχες για τις συνθήκες διαβίωσης, για το κλείσιμο των εντελώς ακατάλληλων δομών, για την υποδοχή των προσφυγόπουλων στα σχολεία, διεκδικήσεις για τα μορφωτικά τους δικαιώματα, την ανάγκη να διαμορφωθούν κατάλληλα εγχειρίδια διδασκαλίας, καθώς και για τη διδασκαλία της μητρικής τους γλώσσας ως βασική ανάγκη στην εκπαιδευτική τους πορεία. Να επιμορφωθούν όλοι οι συνάδελφοι ουσιαστικά και με ευθύνη του κράτους και να στελεχωθούν οι σχολικές μονάδες με διερμηνείς, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς.

Σήμερα παλεύουμε ακόμη πιο δυνατά για τα ίδια ακριβώς ζητήματα. Μόλις πριν λίγες μέρες ξέσπασε φωτιά στον Ελαιώνα. Είχε ως αποτέλεσμα να μεταφερθεί σε σοβαρή κατάσταση ένα παιδί στο νοσοκομείο, να μπει στην εντατική και να καούν 4 κοντέινερ όπου διέμεναν 29 άνθρωποι. Σε συνάντηση με τη διοίκηση του camp μάθαμε ότι ακόμα δεν υπάρχει σχέδιο πυρασφάλειας στον χώρο και ότι τώρα, την ώρα που το camp ετοιμάζεται να κλείσει, κοντεύει να ολοκληρωθεί αυτό το σχέδιο.

Είμαστε παιδαγωγοί, λοιπόν, συνάδελφοι. Έχουμε ευθύνη και χρέος μέσα από την Ομοσπονδία μας, μέσα από τα Σωματεία μας, να γίνουμε φωνή αυτών των παιδιών. Η τηλεκπαίδευση εξα-

φάνισε 5.000 παιδιά, ενώ ακόμα και όταν όλοι επιστρέψαμε στα σχολεία μας, πολλούς από τους μαθητές μας δεν τους είδαμε στα θρανία τους. Τα 80 παιδιά της Ριτσώνας έχουν 3 χρόνια να μπουν σε σχολική αίθουσα.

Ο Ελαιώνας πριν το Πάσχα άρχισε να εκκενώνεται στο βωμό της καπιταλιστικής ανάπτυξης και των σχεδίων της διπλής ανάπτυξης. Χρειάστηκε με το Σωματείο να κάνουμε πολλές παρεμβάσεις για να ακούσουμε τελικά από τους αρμόδιους στο Υπουργείο Μετανάστευσης και Ασύλου ότι οι πρόσφυγες είναι ύλη και τα παιδιά πελάτες. Καμία έκπληξη. Όταν τα νέα των απορριπτικών έρχονται το ένα μετά το άλλο. Όταν οι επιχειρήσεις σκούπα είναι καθημερινό φαινόμενο. Καμία έκπληξη όταν ο ίδιος ο Υπουργός δήλωνε προκλητικά ότι υπάρχουν πραγματικοί και μη πραγματικοί πρόσφυγες.

Να σημειώσουμε ότι το νέο Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο ορίζει πως η Ευρωπαϊκή Ένωση τελειώνει με την εξατομικευμένη εξέταση του κάθε πρόσφυγα και αναγνωρίζει μόνο όσους κατάγονται από περιοχές που αυθαίρετα και μόνο αυτές θεωρεί ως πολεμικά πεδία. Η συντριπτική πλειοψηφία των προσφύγων α priori θα απορρίπτονται ως παράνομοι μετανάστες.

Έχουμε ευθύνη να αντιταχθούμε δυναμικά απέναντι στις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO. Να απορρίψουμε την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, που εμπλέκει όλο και περισσότερο τη χώρα μας στις νέες ιμπεριαλιστικές διαμάχες. Να απαιτήσουμε και να παλέψουμε να κλείσουν όλοι οι καταυλισμοί της ντροπής. Να εξασφαλιστούν κατοικίες εντός αστικών ιστών. Να γραφτούν όλα τα παιδιά στο δημόσιο σχολείο και να απλοποιηθούν οι διαδικασίες έκδοσης εγγράφων. Να τους δοθούν ώστε να μετακινηθούν στις χώρες τελικού προορισμού που επιθυμούν.

Αντ' αυτού η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τους επαναπροωθεί, τους πνίγει στο Αιγαίο, τους κλείνει σε απάνθρωπες υπερδομές φυλακές, με βάση τα νατοϊκά πρότυπα.

Συναδέλφισσες - συναδέλφοι, πρέπει να σκεφτούμε πολύ σοβαρά τι Ομοσπονδία θέλουμε. Τι περιμένουμε; Ότι θα αντιπαλέψουν οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού τα σχέδια της κυβέρνησης για ακόμα μεγαλύτερη εμπλοκή στον πόλεμο, που γεννά την προσφυγιά; Ότι θα καταγγέλλουν κάθε ρατσιστική δήλωση υπουργών και κυβερνητικών στελεχών; Ότι θα μπουν μπροστά ρηδες στους αγώνες για κατάργηση όλων των απάνθρωπων νόμων που έχουν ψηφιστεί για τους πρόσφυγες;

Θα παλέψουν να φέρουν τους μαθητές στα σχολεία; Ή θα τους αφήσουν φυλακισμένους και ξεχασμένους μες στα στρατόπεδα που ετοιμάζουν, αφήνοντας την όποια εκπαιδευτική διαδικασία στις ΜΚΟ;

Οι εκπαιδευτικοί της βάσης, μέσα στα σχολεία μας, μέσα στα Σωματεία μας, οργανώνουμε δράσεις αλληλεγγύης. Αγκαλιάζουμε όλους τους Σαϊντού και υψώνουμε τη γροθιά μας σε όποιους τολμούν να αγγίξουν τα παιδιά μας.

Η Ομοσπονδία οφείλει να έχει στον προσανατολισμό της ότι δεν γίνεται τα δικαιώματα των προσφύγων και των μεταναστών να βάζονται και η πλειοψηφία να εθελουφλεί. Είναι ευθύνη πλέον του κάθε συναδέλφου που έχει τις ίδιες αγωνίες με εμάς, με την ψήφο του την Τετάρτη να δώσει ένα δυνατό χτύπημα στην κυβερνητική πολιτική.

Να συμβάλει στο να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην Ομοσπονδία, να ενισχύσει την Αγνωστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

ΘΕΟΔΩΡΑ
ΔΡΙΜΑΛΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΡΟΖΑ ΙΜΒΡΙΩΤΗ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, από την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, Δριμάλα Θεοδώρα από τον Σύλλογο «Ρόζα Ιμβριώτη».

Επιτρέψτε μας να καλωσορίσουμε στην αίθουσα τον σύντροφο δάσκαλο και βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, τον συνάδελφο Γιάννη Δελή που δεν έλειψε ποτέ όλα αυτά τα χρόνια και μ' αυτή του την ιδιότητα από κανέναν αγώνα του εργατικού λαϊκού κινήματος και του κλάδου.

Δεύτερον: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θέλουμε πραγματικά και από αυτό το βήμα να πούμε ότι νιώθουμε ντροπή, αποτροπιασμό και οργή για τις εικόνες που εκτυλίχθηκαν στη Μελίγια της Ισπανίας. Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση σας. Η Ευρωπαϊκή Ένωση των μονοπωλίων, που σκοτώνει εν ψυχρώ τους ξεριζωμένους των πολέμων όλων των ιμπεριαλιστών.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ένα συνδικάτο κρίνεται όχι τόσο από την ποσότητα των κινητοποιήσεών του, αλλά από τον προσανατολισμό, τη γραμμή πάλης, δηλαδή το πλαίσιο πάλης, το πρόγραμμα δράσης, τον συντονισμό του συνδικάτου με τα άλλα εργατικά σωματεία, τις συμμαχίες που αναπτύσσει.

Υπό αυτή την έννοια, θέλω να μεταφέρω στο σώμα και να μοιραστώ μαζί σας μία διπλή εικόνα που έχω μπροστά στα μάτια μου αυτές τις μέρες του Συνεδρίου και τη σκέφτομαι. Από τη μια 18 και 19 Ιούνη εδώ στην Αθήνα, στην εργατομάνα της Δραπετσώνας, η Πανελλαδική Σύσκεψη του ΠΑΜΕ όπου 506 Σωματεία και πάνω από 2.000 συνδικαλιστές σε μιάμιση μέρα μόλις, βρεθήκανε, συζήτησαν, αποφάσισαν και έφυγαν αποφασισμένοι να πάνε στα Σωματεία τους και να δυναμώσουν τον αγώνα τους για μόρφωση, ζωή και δουλειά με δικαιώματα. Σε μια διαδικασία πραγματικό πρότυπο, μια διαδικασία που δείχνει πώς πρέπει να είναι οι διαδικασίες του συνδικαλιστικού κινήματος.

Και από την άλλη, εμείς εδώ, μέσα σε 4 μέρες, πραγματικά με μεγάλες καθυστερήσεις, με μεγάλες δυσκολίες, και να πω ευτυχώς που πήραμε και κάποιες αποφάσεις, γιατί είχαμε κάνει και Συνελεύσεις που δεν είχαμε πάρει καμία απόφαση, με ελλιπή παρουσία των συνέδρων μες στην αίθουσα. Είναι και αυτές οι δύο εικόνες που δείχνουν πώς πρέπει να λειτουργεί ένα συνδικάτο.

Παραπέρα, είχαμε πει από την αρχή ότι εμείς θα είμαστε εδώ, καθ' όλη τη διάρκεια της 91ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, και ότι θα βοηθήσουμε και θα συμβάλλουμε στη συζήτηση και στο να παρθούν αποφάσεις. Όπως βλέπετε είμαστε οι πρώτοι που μπαίνουμε στην αίθουσα και οι τελευταίοι που βγαίνουμε, είμαστε όλοι εδώ και όλοι συμβάλλουμε σ' αυτή τη διαδικασία.

Πριν λοιπόν προχωρήσω στο να παρουσιάσω τους βασικούς άξονες του πλαισίου πάλης και του προγράμματος δράσης που προτείνουμε, επιτρέψτε μου να σταθώ σε ορισμένα ζητήματα που θέλω να επισημάνω γι' αυτά που έγιναν σ' αυτή την αίθουσα και όχι μόνο.

Ακούσαμε συχνά πυκνά περί δημοκρατίας μέσα σ' αυτή την αίθουσα, από τις παρατάξεις: ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και όχι μόνο. Μα αποτελεί πραγματικά πρόκληση να μιλάτε εσείς για δημοκρατία, όταν στηρίζετε τα κόμματα που η αντιλαϊκή τους πολιτική έχει ως μέσο για να περάσει την καταστολή. Είναι στο DNA αυτών των κομμάτων η καταστολή. Και το ξέρετε πολύ καλά ότι και ο κλάδος τους αυτή την καταστολή την έχει νιώσει στο πετσί του.

Μιλήσατε για δημοκρατία όμως ξέρετε πολύ καλά ένα πράγμα: ότι στην 91^η Γενική Συνέλευση του κλάδου η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών ήρθε εδώ ως πρώτη δύναμη όσον αφορά τις δια ζώσης διαδικασίες. Και αν είχατε μείνει σ' αυτές τις δια ζώσης διαδικασίες, που ήταν και εντολή και επιταγή του 95% των συναδέλφων που γύρισαν την πλάτη στις ηλεκτρονικές εκλογές, ξέρετε ότι ο συσχετισμός δύναμης θα ήταν αυτός.

Και επειδή αυτό δεν το θέλατε, προχωρήσατε στις ηλεκτρονικές εκλογές, αλλοιώσατε τη θέληση των συναδέλφων, προχωρήσατε ενάντια στη θέληση των συναδέλφων και έρχεστε εδώ και μιλάτε σε εμάς για αλλοίωση. Μα υπάρχει μεγαλύτερη αλλοίωση απ' αυτήν; Φυσικά και δεν υπάρχει.

Ακούσαμε απίθανα πράγματα όπως ότι το να απευθυνόμαστε σε όλο το σώμα και σε κάθε σύνεδρο ξεχωριστά και καλούμε να ενισχύσει την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών δεν είναι θεμιτό, δεν μπορεί να γίνει, γιατί ο κάθε αντιπρόσωπος έρχεται εδώ εκλεγμένος με βάση συγκεκριμένο πρόγραμμα και θέσεις.

Και βεβαίως, έτσι έρχεται, αλλά τα Συνέδρια είναι ζωντανή διαδικασία. Είναι Συνέδρια συζήτησης μέσα στον κλάδο, είναι Συνέδρια που βρεθήκαμε για να αποφασίσουμε, τόσο για τις θέσεις όσο και για το Διοικητικό Συμβούλιο που θέλουμε να είναι στη διοίκηση του κλάδου το επόμενο διάστημα.

μα. Αλλιώς δε θα κάναμε Συνέδρια. Θα στέλναμε ταχυδρομικά τα αποτελέσματα των εκλογών μας και θα προχωρούσε έτσι η διαδικασία. Η μία πλευρά είναι αυτή.

Η άλλη πλευρά είναι ότι εμείς είμαστε τελικά η μόνη δύναμη που ξέρει καλά ο κάθε συνάδελφος από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη, για το τι πρεσβεύουμε, τι θέσεις κατεβάζουμε σε κάθε Σύλλογο, και μ' αυτές τις θέσεις ψηφιστήκαμε και μ' αυτές τις θέσεις ζητάμε και την ψήφο καθενός από τους συναδέλφους συνέδρους της 9ης Γενικής Συνέλευσης του κλάδου.

Εμείς αυτό τον τρόπο ξέρουμε να απευθυνόμαστε στον κόσμο. Ανοιχτά και καθαρά. Με βάση τις θέσεις μας και τη γραμμή πάλης. Ενώ εσείς, πολλοί από δω, και κυρίως οι κυβερνητικές παρατάξεις, ξέρετε άλλον τρόπο. Τον δρόμο της συναλλαγής. Τον δρόμο της διαβούλευσης σε άλλα επίπεδα, όπως π.χ. κάνετε σε μια σειρά Ομοσπονδίες. Πρόσφατα μάλιστα στην ΠΟΕΔΗΝ κάνατε μία συνδιαλλαγή, λέγοντας διάφορες παρατάξεις του κυβερνητικού τόξου: εμείς θα κατεβούμε ως υποψήφιοι εδώ, εσείς θα κατεβείτε εκεί, για να μαζέψουμε τις ψήφους και απ' τη μια μεριά και από την άλλη μεριά, και αφού πήρατε τις ψήφους εκεί αφήνετε και ασυγκρότητο το όργανο της ΠΟΕΔΗΝ. Τέτοιες διαδικασίες εμείς δεν τις δεχόμαστε, δεν τις ακολουθούμε.

Τέλος, συνάδελφοι, παρά την έκκληση του συντρόφου μας Μαρίνη Σπύρου και του Ζορμπά Αχιλλέα απ' αυτό το βήμα και όχι μόνο, να σταματήσετε να μιλάτε για μειοψηφικά συνδικάτα, γιατί πραγματικά αλείφετε με βούτυρο τις φέτες της κυβέρνησης και του κεφαλαίου, συνεχίζετε στην ίδια ρότα, να μιλάτε για μειοψηφικά συνδικάτα, για κομματικά συνδικάτα και πάει λέγοντας, γιατί δήθεν εσείς είσαστε ακομμάτιστοι, είσαστε πέρα απ' τα κόμματα.

Ήθελα να πω ένα άλλο παράδειγμα αλλά με προλάβετε. Πριν από λίγο σ' αυτή την αίθουσα έγινε τεράστια προσπάθεια να αποτραπεί το σώμα να ψηφίσει ενάντια στον Νόμο Κεραμέως, ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία. Αλήθεια άραγε, τίνος στρατηγική και τακτική είναι αυτό;

Επιπλέον, εσείς, συνάδελφοι των κυβερνητικών δυνάμεων και παρατάξεων, έχετε δεχθεί πραγματικά, έχετε ταυτιστεί με τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ και του κεφαλαίου αλλά και των αστικών κομμάτων για την παιδεία και την εργασία. Έχετε πλήρως ταυτιστεί. Αυτός είναι ο πυρήνας της πολιτικής των κομμάτων των οποίων στηρίζετε. Μην μιλάτε, λοιπόν, για κομματικό συνδικαλισμό, μην τρίβετε στην γκλίτσα του τσοπάνη. Δε σας παίρνει.

Τέλος, όσον αφορά στην αποχή, πραγματικά, συνάδελφοι, ψάξτε για την τακτική που ακολουθήσατε κάτω στη βάση, με αποφάσεις της πλειοψηφίας της ΔΟΕ εδώ αλλά και σε κάθε Σωματείο ξεχωριστά, και αναρωτηθείτε: γιατί πραγματικά οι συνάδελφοι όταν ακούνε πλειοψηφία της ΔΟΕ βγάζουν φλίχτενες και γυρίζουν το κεφάλι και θέλουν να τιμωρήσουν τη ΔΟΕ με διάφορους τρόπους, πολλές φορές λανθασμένα λέμε εμείς, ταυτίζοντας την πλειοψηφία με τη ΔΟΕ, γιατί ΔΟΕ είμαστε όλοι και δεν την χαρίζουμε σε κανέναν. Με την πλειοψηφία έχουμε πρόβλημα, όχι με τη ΔΟΕ.

Και να σας πω και μια εμπειρία. Στο Σωματείο μου «Ρόζα Ιμβριώτη» που είναι ένα από τα Σωματεία που είχαμε μεγάλη συμμετοχή και στις εκλογές για Διοικητικό Συμβούλιο και για τις εκλογές για τη ΔΟΕ. Ειλικρινά, ενώ η συμμετοχή στις εκλογές για νέο Δ.Σ. ήταν πολύ μεγάλη πραγματικά, μας δυσκόλεψε πάρα - μα πάρα πολύ η τακτική της απερχόμενης πλειοψηφίας, για να πείσουμε τους συναδέλφους να 'ρθουν να ψηφίσουν για αντιπροσώπους, γιατί ήθελαν, λανθασμένα λέω εγώ, να τιμωρήσουν αυτή την πλειοψηφία με αποχή.

Χρειάστηκε πραγματικά να δουλέψουμε σχολείο το σχολείο, συνάδελφο τον συνάδελφο, να πάρουμε κάθε μέτρο και κάθε διαδικασία που να διευκολύνει τους συναδέλφους και να τους πείσει, όπως κάναν και πολλά Σωματεία. Και αν αυτό κάνατε σε όλα τα Σωματεία δε θα είχατε ανάγκη πραγματικά τις ηλεκτρονικές εκλογές.

Αυτά για να μην ακούγονται διάφορα.

Για να πάμε τώρα λίγο παρακάτω. Από δω μέσα, συνάδελφοι, εμείς ως ΑΣΕ λέμε ότι πρέπει να φύγουμε με αποφάσεις. Είναι ευτυχές που πήραμε κάποιες τώρα στις θέσεις που προηγήθηκαν. Οι δύο αποφάσεις που κατά τη γνώμη μας πρέπει να παρθούν οπωσδήποτε από δω είναι απόφαση ενάντια στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και των σχολείων και απόφαση ενάντια στον ΑΣΕΠ εάν η κυβέρνηση προχωρήσει στη θεσμοθέτησή του στους εκπαιδευτικούς.

Στο τέλος της τοποθέτησής μου θα σας διαβάσω ένα πολύ συνοπτικό σχέδιο απόφασης για το καθένα, και θα σας ζητήσουμε σαν σώμα να τοποθετηθείτε. Αυτό το κάνουμε σε μια προσπάθεια να διευκολύνουμε όλους τους συναδέλφους, να ψηφίσουμε γι' αυτά τα δύο θέματα, να πάρουμε αποφάσεις και να φύγουμε από δω με αυτά τα δύο όπλα.

Βασικοί άξονες πάλης που εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να έχει το συνδικάτο μας, και τους οποίους καταθέσαμε ως πλαίσιο πάλης σε όλες τις Γενικές

Συνελεύσεις από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη, είναι οι παρακάτω:

Πρώτον: επειδή είμαστε εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι δε βρισκόμαστε σε γυάλα. Άρα λοιπόν το πρώτο πράγμα το οποίο πρέπει να ασχοληθούμε το επόμενο διάστημα, που πρέπει να παλέψουμε, είναι να δυναμώσουμε τον αγώνα μέσα από το αντιιμπεριαλιστικό κίνημα ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, ενάντια στο Ρωσονατοϊκό ιμπεριαλιστικό πόλεμο που εκτυλίσσεται στην Ουκρανία. Με βασικό άξονα πάλης: δεν διαλέγουμε ιμπεριαλιστή, απεμπλοκή τώρα.

Ακούσατε βέβαια τις προηγούμενες μέρες ότι αρχίσανε τα όργανα των αντιποίνων και έπεται συνέχεια. Η χώρα μας με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων των τελευταίων χρόνων έχει γίνει πραγματικά ένα απέραντο στρατόπεδο αμερικάνικων, νατοϊκών βάσεων. Πρέπει αυτή τη στιγμή να παλέψουμε ενάντια στην εμπλοκή σ' αυτό τον πόλεμο.

Και ως πρώτο βήμα σ' αυτή την κατεύθυνση προτείνουμε η Γενική Συνέλευση του κλάδου να πάρει απόφαση και να συμμετέχουμε στις 30/6ου στις 7.30 η ώρα στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, στη μεγάλη αντιιμπεριαλιστική συγκέντρωση που θα γίνει με κάλεσμα της Επιτροπής κατά των Βάσεων και καλεί όλα τα συνδικάτα. Θα καταθέσουμε και αντίστοιχο κείμενο.

Ο δεύτερος άξονας της πάλης μας αφορά τα πολύ σημαντικά ζητήματα της ακρίβειας, της φοροληστείας, των μισθών μας, του ηλεκτρικού σοκ που παθαίνουμε κάθε φορά που παίρνουμε λογαριασμούς, της ενεργειακής φτώχειας. Αναφέρθηκε ο συνάδελφος ο Σιδηρόπουλος ο Κώστας στο αντίστοιχο θέμα, δε θέλω να επεκταθώ παραπέρα.

Είναι όμως πραγματικά ένας άξονας που πρέπει να μπει στην προμετωπίδα του αγώνα μας και ασφαλώς δεν παλεύεται μόνο από το εκπαιδευτικό κίνημα. Χρειάζεται συμμαχία με όλο το εργατικό λαϊκό κίνημα, έτσι ώστε να ανατρέψουμε την πολιτική που λέει ότι το 2022 πρέπει να ζούμε με τα ολίγα, πρέπει να έχουμε μισοζωή, μισοδουλειά. Λέμε ένα μεγάλο όχι, λέμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε ώστε εμείς και τα παιδιά μας να έχουμε πλήρη δικαιώματα, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες μας και τις μεγάλες δυνατότητες της εποχής μας.

Τρίτος άξονας του πλαισίου πάλης που προτείνουμε εμείς είναι σχετικός με τη λεγόμενη επισιτιστική κρίση που έπεται απ' ό,τι φαίνεται. Και λόγω του πολέμου, αλλά θα είναι και τεχνητή λόγω της μαύρης αγοράς που θα έχουμε μπροστά μας κτλ. Το κίνημα πρέπει να απαιτήσει να παρθούν τώρα μέτρα ώστε να μην πει ο λαός το ψωμί ψωμάκι, να μην πεινάσουν τα παιδιά μας, να έχει ο λαός τα απαραίτητα, για να μπορεί να επιβιώσει. Δε θα πληρώσουμε εμείς για τον ιμπεριαλιστικό τους πό-

λεμο, δε θα πληρώσουμε εμείς για το ΝΑΤΟ και για τους εξοπλισμούς. Και φυσικά λεφτά υπάρχουν και πρέπει με βάση αυτά τα λεφτά που έχουμε βγει από το αίμα μας και απ' τη δουλειά μας να παρθούν τα αντίστοιχα μέτρα.

Τέταρτος άξονας της πάλης μας φυσικά είναι όλα τα μεγάλα ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη μόρφωση των παιδιών μας και τον παιδαγωγικό μας ρόλο. Και επιτρέψτε μου να σταχυολογήσω επιγραμματικά ορισμένα βασικά απ' αυτά, χωρίς να θέλω να πω ότι υπάρχει κάτι για το οποίο δεν πρέπει να ασχοληθούμε, μιας και εμείς έχουμε την αντίληψη ότι τα συνδικάτα πρέπει να ασχολούνται με κάθε μικρό και μεγάλο ζήτημα που απασχολεί τη ζωή των εργαζομένων.

Πρώτο ζήτημα είναι η αξιολόγηση. Είπα και προηγουμένως ότι πρέπει από δω να φύγουμε με απόφαση ώστε να αντιπαλέψουμε την προωθούμενη αξιολόγηση. Και ξεκαθαρίζω: δεν μπορώ και δε χρειάζεται να κάνουμε μία ακόμα αναλυτική τοποθέτηση για το ζήτημα της αξιολόγησης. Ξεκαθαρίζουμε ότι εμείς ως Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών έχουμε πει σε κάθε κατεύθυνση ότι δεν υπάρχει καλή αξιολόγηση, η αξιολόγηση είναι το εργαλείο με το οποίο οι αντιλαϊκές κυβερνήσεις θέλουν να περάσουν τη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ και να εξασφαλίσουν τα συμφέροντα του κεφαλαίου στον χώρο της παιδείας. Θέλουν, δηλαδή, να προετοιμάσουν την επόμενη βάρδια της εργατικής τάξης, που να σκύβει το κεφάλι, να είναι συμβιβασμένη με τα λίγα, να είναι μορφωμένη τόσο όσο χρειάζεται για να δέχεται τη μισοζωή, τη μισοδουλειά και την ελαστική εργασία.

Δεύτερο ζήτημα έχει να κάνει με τους διορισμούς, τη ζωή του 30% των συναδέλφων μας αναπληρωτών, που βεβαίως έχουμε καταθέσει και ξανακαταθέτουμε ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πάλης, παλεύουμε αταλάντευτα για τη μονιμοποίηση όλων, το μόνο αίτημα που ένωσε τον κλάδο και μας έδωσε τις όποιες νίκες και τους όποιους διορισμούς μέχρι τώρα. Πρέπει το θέμα αυτό να μπει στην προμετωπίδα του αγώνα μας.

Νόμος Χατζηδάκη. Βασικός άξονας πάλης. Για μας, αγαπητοί συνάδελφοι, τίποτα δεν τελείωσε την πρώτη μέρα της Συνέλευσης αυτής. Και αν κάποιοι νομίζουν ότι με το να νομιμοποιήσουν 15 με 17 αντιπροσώπους που αναλογούν σε κάποιους Συλλόγους για να πάρουν την αλλοιωμένη πλειοψηφία εδώ, είναι βαθιά γελασμένοι.

Έχουμε ξεκάθαρα δηλώσει ότι ο Νόμος Χατζηδάκη θα μπει και αυτός στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, όπως και παλιότερα μπήκαν όλοι οι αντεργατικοί νόμοι, με εμβληματικό τον Νόμο

330, και όλοι ξέρουμε λίγο-πολύ ότι χρειάστηκαν χρόνια, χρειάστηκαν σκληροί αγώνες, χύθηκε αίμα αλλά τελικά αυτός ο Νόμος καταργήθηκε. Έτσι θα καταργηθεί και ο Νόμος Χατζηδάκη.

Προσχολική αγωγή και ωράριο των εκπαιδευτικών των ολιγοθεσίων και των νηπιαγωγείων και των δημοτικών, με βάση και τη νέα μας απόφαση και όχι μόνο, θα προχωρήσουμε με μπροστά τα Σωματεία μας το επόμενο διάστημα.

Υποδομές. Τον 21ο αιώνα και το 2022 δεν μπορεί να δεχθούμε να είμαστε μέσα στα κοντέινερς, σε ακατάλληλα κτίρια. Άρα είναι στην προμετωπίδα.

Τέλος, βασικός άξονας πάλης μας για τα ζητήματα της εκπαίδευσης πρέπει να είναι τα νέα αναλυτικά προγράμματα που σε λίγο θα γίνουν και βιβλία, τα οποία πραγματικά έχουν κατεύθυνση περισσότερες δεξιότητες, λιγότερη μόρφωση, περισσότερο κατακερματισμός, στη λογική του αυτόνομου σχολείου κλπ. Εμείς αυτά τα προγράμματα θα τα αντιπαλέψουμε, θα ενημερώσουμε τους συναδέλφους, θα βγούμε μπροστά μαζί με τους γονείς.

Με βάση τα παραπάνω, συνάδελφοι, λέμε το εξής, όσον αφορά το πρόγραμμα δράσης, πολύ επιγραμματικά:

- 1^ο 30/6^ο συμμετοχή στο αντιιμπεριαλιστικό συλλαλητήριο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ενάντια στον ρωσνατοϊκό ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία.
- 2^ο Συντονισμός με όλα τα Εργατικά Σωματεία και το γονεϊκό κίνημα για να έχουμε ζωή, μόρφωση και δουλειά με δικαιώματα.
- 3^ο Όλα τα μέτρα από τώρα για να είμαστε έτοιμοι την 1^η Σεπτεμβρίου ενάντια στην αξιολόγηση με προκηρυγμένη από τώρα απεργία - αποχή.
- 4^ο Έτοιμοι με απόφαση απ' τη Γενική Συνέλευση του κλάδου, να απαντήσει ο κλάδος με απεργία, εάν η κυβέρνηση τολμήσει να φέρει ΑΣΕΠ. Τα Σωματεία μας όλο το καλοκαίρι σε ετοιμότητα, με συνεχή οργάνωση της πάλης μας, με συνεχείς παρεμβάσεις σε όλα τα επίπεδα, στους Δήμους, στο Υπουργείο, στις Διευθύνσεις, ώστε να μην περάσουν αντιλαϊκά μέτρα και ρυθμίσεις. Και από 1^η Σεπτεμβρίου ξεκινάμε με Γενικές Συνελεύσεις και κλιμάκωση της πάλης.

Όλα αυτά, συνάδελφοι, δεν τα εναποθέτουμε στην πλειοψηφία του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου. Έδειξε μέχρι τώρα, με λόγια και με πράξεις, ότι δε θέλει και δεν μπορεί να πάει τον

κλάδο μακριά. Γι' αυτό κάνουμε κάλεσμα απ' αυτό το βήμα σε κάθε αντιπρόσωπο να κάνουμε αύριο την ανατροπή μέσα στον κλάδο μας. Για να αρχίσει και η ελπίδα και η απαντοχή και στον δικό μας κλάδο.

Σχέδιο απόφασης για την αξιολόγηση.

«Οι αντιπρόσωποι της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ επειδή θεωρούμε ότι η αξιολόγηση που προωθείται διαχρονικά από τις κυβερνήσεις ως σήμερα, με βάση το ψηφισμένο νομοθετικό πλαίσιο, οδηγεί σε κατηγοριοποίηση σχολείων, εκπαιδευτικών και μαθητών, αποφασίζουμε και κηρύσσουμε απεργία - αποχή από κάθε μορφή αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών σε όλα τα επίπεδα.

Συνεχίζουμε, δυναμώνουμε τον αγώνα που δίνει ο κλάδος μας εδώ και δύο σχεδόν χρόνια, για την ακύρωση στην πράξη των αντικειμενικών σχεδιασμών.

Το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα: συνδικαλιστικά, νομικά, οργανωτικά, και να κηρύξει έγκαιρα απεργία - αποχή, ώστε να καλυφθούν όλοι οι εκπαιδευτικοί από την πρώτη ημέρα της νέας σχολικής χρονιάς.

Η ατομική αξιολόγηση και η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων δεν θα περάσουν.

Ο κλάδος ενωμένος, με όλα τα μέσα που διαθέτει, για μια ακόμα φορά θα βγει νικητής».

Και το δεύτερο, σύντομο και περιεκτικό, για τον ΑΣΕΠ.

«Με βάση τη συζήτηση που ανοίγεται από την πλευρά της κυβέρνησης σχετικά με το νέο σύστημα διορισμών, προετοιμάζεται το έδαφος για αλλαγές στα κριτήρια και τον τρόπο διορισμού που θα περιλαμβάνει γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ. Μόνο πρόκληση μπορούν να αποτελούν τα παραπάνω, τη στιγμή που μέχρι και σήμερα υπάρχουν χιλιάδες ακάλυπτα κενά και χιλιάδες άνεργοι εκπαιδευτικοί, να ανοίγει ξανά η συζήτηση για κριτήρια απολύσεων.

Η 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ αποφασίζει ότι οποιαδήποτε προσπάθεια της κυβέρνησης να φέρει γραπτό διαγωνισμό ΑΣΕΠ θα αποτελέσει αιτία πολέμου. Θα απαντηθεί με άμεσο, αποφασιστικό αγώνα και απεργιακή μάχη. Εδώ και τώρα τα χιλιάδες κενά να καλυφθούν με χιλιάδες μόνιμους διορισμούς, μονιμοποίηση όλων των εκπαιδευτικών που δουλεύουν τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση, με βάση τις πραγματικές ανάγκες.

Κατάργηση του Νόμου 4589 του Γαβρόγλου, που απαξιώνει πτυχίο και προϋπηρεσία».

Εδώ είμαστε, συνάδελφοι, να αποφασίσουμε και να φύγουμε απ' αυτή την αίθουσα με αποφάσεις όπλα στα χέρια μας, γεροί, με ένα Σωματείο γερό, μαζικό και μια διοίκηση που θα ακούει τη βάση του κλάδου και θα οργανώνει τη μάχη, τον αγώνα μας, την πάλη μας, θα είναι η απαντοχή κάθε συναδέλφου.

ΘΕΩΝΗ ΔΡΟΣΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Καλησπέρα συνάδελφοι. Δρόσου Θεώνη λέγομαι, νεοδιόριστη εκπαιδευτικός και εγώ, εκλεγμένη με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών στον Σύλλογο Αρκαδίας.

Η συζήτηση που άνοιξε το προηγούμενο διάστημα για τις συγχωνεύσεις μεταξύ Τμημάτων δασκάλων και νηπιαγωγών, ακόμη και η υπαγωγή των Τμημάτων Φυσικής Αγωγής σε ενιαία κοσμητεία με τα Παιδαγωγικά Τμήματα στα πλαίσια της λεγόμενης αναμόρφωσης του ακαδημαϊκού χάρτη φαίνεται πλέον να μεθοδεύεται.

Η εξέλιξη αυτή δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Αποτελεί μία ακόμη αντικειμενική αναδιάρθρωση στο σχολείο, ειδικά μετά τον Νόμο 4823 του '21 που έφερε σοβαρές αλλαγές στη δομή και στο περιεχόμενο της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Αποτελεί στην ουσία ένα ακόμη χτύπημα στη φυσιογνωμία του σχολείου με ανυπολόγιστες συνέπειες στη μόρφωση των μαθητών και στα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Οι αλλαγές αυτές καμία σχέση δεν έχουν με τις μορφωτικές ανάγκες και τα δικαιώματα των φοιτητών, με την ανάπτυξη των επιστημών προς όφελος των λαϊκών αναγκών. Το αντίθετο. Μέσα από τις αλλαγές αυτές επιχειρείται η μεγαλύτερη πρόσδεση των πανεπιστημίων με τις ανάγκες της αγοράς, η υποβάθμιση των σπουδών και η πολιτική των αντιλαϊκών περικοπών προς όφελος του κεφαλαίου.

Η επιδίωξή τους να συγχωνευθούν τα Παιδαγωγικά Τμήματα σηματοδοτεί ένα αντιδραστικό, αντιεπιστημονικό πισωγύρισμα για την παιδαγωγική επιστήμη. Σηματοδοτεί μια πρωτοφανή υποβάθμιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των μαθητών και μια τεράστια επιστημονική και επαγγελματική απαξίωση των εκπαιδευτικών και των μελλοντικών αποφοίτων των Παιδαγωγικών Σχολών.

Η βούληση να αποσυνδεθεί ακόμα και η παιδαγωγική επάρκεια από τα πτυχία και αυτή να δίνεται με έναν έξτρα παραπάνω χρόνο ανοίγει τη συζήτηση για εδώ και τώρα εφαρμογή της Μπολόνια στα παιδαγωγικά, στα πανεπιστημιακά τμήματα, δηλαδή του γνωστού σχήματος 3 + 1 ή 2 έτη για πρόσβαση στο επάγγελμα. Εξέλιξη που ταιριάζει απόλυτα με την παραπέρα αναγνώριση και εξίσωση των πτυχίων των κολλεγίων που άνοιξε επί ΣΥΡΙΖΑ και συνεχίζεται επί Νέας Δημοκρατίας.

Τα σχέδια δεν είναι τυχαία. Αποτελούν συνειδητή επιλογή διαχρονικά των κυβερνήσεων. Δεν οφείλονται σε κάποιου είδους ανικανότητα ή εμμονή του Υπουργείου Παιδείας. Η ατζέντα της σημερινής κυβέρνησης, της Νέας Δημοκρατίας, όπως έχει περιγραφεί και μπροστά στον Νόμο πλαίσιο είναι αυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ, στην οποία χωράνε και τέτοιοι σύγχρονοι αναχρονισμοί στην κατεύθυνση δημιουργίας ενός πανεπιστημιακού τοπίου με ρευστά πτυχία, με ημερομηνία λήξης, με εμπορευματοποιημένη γνώση, με τη διαβίωση αναζήτηση ακριβοπληρωμένων προσόντων για τη διεκδίκηση μίας θέσης στη ζούγκλα της εργασιακής περιπλάνησης.

Ας μην ξεχνάμε ότι το 2019 και από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επιχειρήθηκε η συγχώνευση του ΠΤΔΕ Πατρών με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής τα βιώνουν δεκάδες χιλιάδες συμβασιούχοι στην εκπαίδευση, που με τον Νόμο Γαβρόγλου- προσοντολόγιο καλούνται μετά την αποφοίτησή τους να τρέχουν να μαζεύουν προσόντα, μεταπτυχιακά, κάθε είδους πιστοποιητικά που πολλά από αυτά δε συμβάλλουν ούτε στο ελάχιστο στην επιστημονική τους κατάρτιση, για να αποδείξουν ότι είναι κατάλληλοι για διδασκαλία. Και ας έχουν οργώσει για χρόνια όλη τη χώρα ως αναπληρωτές, και ας έχουν κοπιήσει 4 χρόνια στο πανεπιστήμιο, τόσο στα αμφιθέατρα όσο και στις πρακτικές ασκήσεις διδασκαλίας.

Και βέβαια η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πηγαίνει τον Νόμο Γαβρόγλου ένα βήμα παραπέρα, εισάγοντας μέχρι και διαγωνισμό ΑΣΕΠ για τους υποψήφιους εργαζόμενους δασκάλους και στην περίπτωση που δεν πιάσουν τη βάση αλλά δε δουλεύουν, δηλαδή οι συνάδελφοι απολύονται.

Δυστυχώς όμως για την πλειοψηφία της Ομοσπονδίας αυτά τα ζητήματα δεν ήταν τόσο σημαντικά για να μπουκ στην ημερήσια διάταξη.

Επιπλέον, είναι ξεκάθαρο πως αν τελικά υλοποιηθεί το σχέδιο της κυβέρνησης, που είναι πολύ πιθανό να συμπεριλάβει και τους αποφοίτους των 2 Τμημάτων Ειδικής Αγωγής, θα προκύψουν άμεσες και σημαντικές επιπτώσεις και στους νυν εκπαιδευτικούς.

Ανοίγει ο δρόμος ώστε ο δάσκαλος να γίνει και λίγο νηπιαγωγός, ο νηπιαγωγός να συμπληρώνει και ώρες στο Δημοτικό, να χαθεί ο διακριτός ρόλος των ειδικών παιδαγωγών, να ανατραπεί στην πράξη η σημερινή μορφή της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, να υποβαθμιστεί η εκπαιδευτική - μορφωτική διαδικασία, με μεγαλύτερα θύματα τους μαθητές μας.

Ήδη το παραπάνω ισχύει και τώρα σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς των ειδικοτήτων. Εκατοντάδες δάσκαλοι καλούμαστε να συμπληρώσουμε ώρες ειδικοτήτων, τη στιγμή που εκατοντάδες εκπαιδευτικοί ειδικοτήτων μένουν άνεργοι. Υποβαθμίζεται, λοιπόν, η παρεχόμενη εκπαίδευση στα παιδιά, καθώς επίσης και το αντικείμενο του κάθε επιστημονικού πεδίου.

Δυστυχώς όμως ακόμα και σήμερα, μια σειρά από δυνάμεις αρνούνται να υιοθετήσουν τη θέση: κάθε ειδικότητα να διδάσκει το αντικείμενό της.

Συναδέλφισσες και συναδέλφοι, στη σημερινή εποχή που υπάρχει μεγάλη ανάπτυξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, που η παιδαγωγική επιστήμη έχει τη δυνατότητα να εξελίσσεται, που υπάρχουν όλα τα κατάλληλα επιστημονικά εργαλεία που βοηθούν προς αυτή την κατεύθυνση, οι επιλογές της κυβέρνησης αποτελούν κυριολεκτικά βαρίδι. Χτυπούν τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας. Θέλουν να μετατρέψουν τον δάσκαλο σε ένα πολυεργαλείο που θα κάνει λίγο απ' όλα, που θα σκύβει το κεφάλι, που δε θα διεκδικεί, δε θα έχει λόγο πάνω σε οποιαδήποτε αλλαγή γίνεται στο επιστημονικό του πεδίο. Δάσκαλος όμως σκυφτός σημαίνει αμόρφωτος λαός.

Σήμερα η γνώση, η επιστήμη, η τεχνολογία δημιουργούν τις υλικές προϋποθέσεις για ένα σχολείο που θα μορφώνει ολόπλευρα τους μαθητές, που θα προάγει την ψυχοδιανοητική ανάπτυξη των μαθητών μας, που θα αναγνωρίζει τις κλίσεις,

τα таланτά τους, για ένα σχολείο που κάθε επιστημονικό αντικείμενο θα διδάσκεται από τον εκπαιδευτικό της αντίστοιχης ειδικότητας. Με σταθερή εργασία και σύγχρονα επιστημονικά αναλυτικά προγράμματα, με δωρεάν πανεπιστημιακές επιμορφώσεις με αποκλειστική ευθύνη του κράτους.

Όλα τα παραπάνω δεν μπορούμε να τα δούμε ξέχωρα από την κοινή μας πάλη με τους μαθητές μας, από την κοινή πάλη με όλο τον λαό, αφού τα παιδιά του μορφώνουμε και διαπαιδαγωγούμε. Όπως επίσης δεν μπορούμε να δούμε ξέχωρα το γεγονός ότι δεν μπορεί να υπάρξει διεκδίκηση των εργασιακών μας δικαιωμάτων απομονωμένη από τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας.

Συναδέλφοι και συναδέλφισσες, οι αντιπρόσωποι της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών, με βάση και όλα τα παραπάνω, σας καλούμε να προβληματιστείτε, να αναγνωρίσετε τη συνεπή στάση και δράση της, να βγάλετε συμπεράσματα αντίστοιχα από τη στάση και δράση όλων των υπόλοιπων δυνάμεων για μια σειρά ζητήματα. Ακόμα και μέσα στο διάστημα αυτών των 3 ημερών που διεξάγεται το Συνέδριό μας.

Είναι ευθύνη πλέον του κάθε συναδέλφου που έχει τις ίδιες αγωνίες με μας, με την ψήφο του την Τετάρτη να δώσει ένα δυνατό χτύπημα στην κυβερνητική πολιτική. Να μην τους αθωώσουμε για ακόμα μια φορά. Να συμβάλλουμε στο να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην Ομοσπονδία. Να ενισχυθεί η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

ΝΙΚΟΣ ΖΑΠΑΝΤΗΣ

ΜΕΛΟΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Νίκος Ζαπάντης, Σύλλογος Ηρώ Κωνσταντοπούλου, εκπρόσωπος της ΑΣΕ στην Ελεγκτική Επιτροπή της ΔΟΕ.

Συναδέλφισσες - συναδέλφοι, ο κάθε φορά έλεγχος των οικονομικών πεπραγμένων της Ομοσπονδίας, που πραγματοποιείται από τα μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής, είναι σύμφωνο με την άποψη όλων των μελών της απερχόμενης Ελεγκτικής Επιτροπής πράξη κυρίως πολιτική παρά διαχειριστική. Εξάλλου ο διαχειριστικός έλεγχος τα τελευταία χρόνια γίνεται από ορκωτό ελεγκτή πριν από κάθε συνεδρίαση της Ελεγκτικής Επιτροπής, ενώ

απ' τους ελέγχους που πραγματοποίησε η απερχόμενη Ελεγκτική Επιτροπή για τα συνδικαλιστικά έτη 2019, για το επτάμηνο Ιούνιο - Δεκέμβριο, για το 2020 και για το 2021, δεν έπεσαν στην αντίληψή μας ελλείψεις ή ατασθαλίες που να αφορούσαν τα απαραίτητα παραστατικά κάποιας οικονομικής κίνησης.

Γι' αυτό ως Αγωνιστική Συσπείρωση από τους ελέγχους που κάνουμε ως μέλη της Ελεγκτικής Επιτροπής βγάζουμε πολιτικά συμπεράσματα, κρίνουμε τους οικονομικούς απολογισμούς και τους ψηφίζουμε με πολιτικά κριτήρια. Κρίνουμε, δηλαδή, αν οι συνδρομές των συναδέλφων αξιοποιήθηκαν για να οργανωθούν και να στηριχθούν αγωνιστικές κινητοποιήσεις, όπως π.χ. αν δόθηκαν χρήματα για τη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εκπαιδευτικούς, για τη μονιμοποίηση των αναπληρωτών, για την κατάργηση όλων των ελα-

στικών μορφών εργασίας στην εκπαίδευση, για τη μη εφαρμογή και κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη, για την παρεμπόδιση της αντικειμενικής αξιολόγησης - κατηγοριοποίησης των σχολικών μονάδων, των εκπαιδευτικών και των μαθητών ή αν αξιοποιήθηκαν για να εξειδικευθούν, να προωθηθούν και να αφομοιωθούν απ' τους εκπαιδευτικούς οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου για την παιδεία και τη γρήγορη - αποτελεσματική σύνδεσή της με την αγορά και τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις.

Και δυστυχώς για άλλη μια φορά είδαμε την πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας συναινώντας και συμμετέχοντας στον γραφειοκρατικό μηχανισμό της ETUCE, όχι μόνο να παίρνει μέρος σε αποστολές στο εξωτερικό που στόχο είχαν την προώθηση της λογικής του κοινωνικού εταιρισμού, την εξειδίκευση της εκπαιδευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα κράτη μέλη της και την ενσωμάτωση των συνδικάτων στη λογική της ανταγωνιστικότητας, αλλά και αυτό τον τεράστιο αγώνα του περσινού Οκτώβρη ενάντια στην αντικειμενική αξιολόγηση με 100.000 απεργούς από το μάθημα, με ένα ατέλειωτο ποτάμι απεργών στους δρόμους όλης της Ελλάδας, ενάντια στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ και τις απαιτήσεις του ΣΕΒ, όχι απλά να μην τον στηρίζει, αλλά με πρόσημα την απαράδεκτη και αυταρχική επίθεση της κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας με δικαστικούς εκβιασμούς και στημένες δικαστικές αποφάσεις, να παίρνει απόφαση για μη συνέχιση της απεργίας, απόφαση αναντίστοιχη από τη μαχητική διάθεση χιλιάδων απεργών εκπαιδευτικών.

Αυτή η αρνητική εξέλιξη μπροστά σε μια κορυφαία μάχη του εκπαιδευτικού κινήματος έδειξε ακόμα πιο έντονα την ανάγκη για αλλαγή σχετισμών στα όργανα των Πρωτοβάθμιων Σωματείων, αλλά και της διοίκησης της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Έδειξε ότι χρειάζεται ενίσχυση των ταξικών δυνάμεων στα όργανα, ενίσχυση της συλλογικής πάλης.

Ένα μεγάλο βήμα έγινε με τη σημαντική και αδιαμφισβήτητη ενίσχυση της Αγωνιστικής Συσπείρωσης στα Διοικητικά Συμβούλια των Πρωτοβάθμιων Σωματείων και με την εκλογή 105 αντιπροσώπων στη φετινή Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας.

Θα συνεχίσουμε και μέσα στη Γενική Συνέλευση με ενθουσιασμό και αγωνιστική διάθεση και για το επόμενο βήμα που πρέπει να είναι η εκλογική ανάδειξη της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών ως πρώτη δύναμη στην Ομοσπονδία, ταυτόχρονα με την αποφασιστική καταδίκη της

αντικειμενικής πολιτικής της κυβέρνησης και της κας Κεραμέως.

Ως Αγωνιστική Συσπείρωση για τα οικονομικά πεπραγμένα της ΔΟΕ, τα οποία ελέγχθηκαν απ' την απερχόμενη Ελεγκτική Επιτροπή έχουμε να κάνουμε τις εξής 4 παρατηρήσεις:

1) Για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της ΔΟΕ του έτους 2019 πραγματοποιήθηκαν δύο συνεδριάσεις. Η μία έγινε στις 18 -19 και 20 Ιούνη του '19 και η δεύτερη έγινε στις 27 - 28 - 29 και 30 Γενάρη του 2020.

Από τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων δεν έπεσε στην αντίληψή μας κάποιο λογιστικό ζήτημα. Και στις δύο συνεδριάσεις καταψηφίσαμε τον οικονομικό απολογισμό της αντίστοιχης περιόδου.

Τα συνολικά έξοδα μετακίνησης και διαμονής για όλες τις εκδηλώσεις που πήραν μέρος τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ και οι αιρετοί του ΚΥΣΠΕ, είχαμε ακόμα αιρετούς, εκλεγμένους από μας, μέσα στο 2019 έφτασαν συνολικά στο ποσό των 134.480 ευρώ. Στον πρώτο έλεγχο το ποσό των εξόδων ήταν 69.779 ευρώ και στον δεύτερο έλεγχο ήταν 64.701 ευρώ.

Από το σύνολο των εξόδων να επισημάνουμε ότι το 44,2% ξοδεύτηκε, συνάδελφοι, για τη συμμετοχή των μελών του Δ.Σ. σε 18 αποστολές στο εξωτερικό, ενώ το 22,1% ξοδεύτηκε για τη συμμετοχή μελών του Δ.Σ. σε έκτακτες και τακτικές Γενικές Συνελεύσεις Συλλόγων, σε συσκέψεις, συναντήσεις και συνεδριάσεις για το ζήτημα των συνθηκών εκπαίδευσης και διαβίωσης των προσφυγόπουλων και μεταναστών στη Χίο και τη Σάμο.

2) Για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων του 2020 πραγματοποιήθηκαν στα γραφεία της Ομοσπονδίας πάλι δύο συνεδριάσεις, η πρώτη στις 2 και 3 Ιούλη του 2020 και η δεύτερη στις 24 - 25 και 26 Αυγούστου του 2021, ένα χρόνο αργότερα λόγω πανδημίας.

Από τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων δεν έπεσε στην αντίληψή μας κάποιο λογιστικό ζήτημα. Και στις δύο συνεδριάσεις καταψηφίσαμε τον οικονομικό απολογισμό της αντίστοιχης περιόδου.

Τα συνολικά έξοδα μετακίνησης και διαμονής για όλες τις εκδηλώσεις που πήραν μέρος τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ και οι αιρετοί του ΚΥΣΠΕ μέσα στο 2020 ήταν αισθητά μειωμένα, αφού ουσιαστικά από τα μέσα Φλεβάρη μέχρι και όλο το επόμενο διάστημα, μέχρι και το τέλος του χρόνου, η πανδημία περιόρισε πάρα πολύ τις μετακινήσεις των με-

λών στο εσωτερικό της χώρας, ενώ δεν έγινε καμία μετακίνηση μελών του Δ.Σ. στο εξωτερικό.

3) Για τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων της ΔΟΕ του έτους 2021 έγιναν, επίσης, δύο συνεδριάσεις, η πρώτη, όπως προανέφερα, στις 24 - 25 και 26 Αυγούστου του 2021 και η δεύτερη έγινε στις 10 και 11 Μάρτη του 2022.

Από τον έλεγχο των οικονομικών πεπραγμένων και εδώ δεν έπεσε στην αντίληψή μας κάποιο λογιστικό ζήτημα. Και στις δύο συνεδριάσεις καταψηφίσαμε τον οικονομικό απολογισμό.

Τα συνολικά έξοδα μετακίνησης και διαμονής για όλες τις εκδηλώσεις που πήραν μέρος τα μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ το έτος 2021 ήταν, επίσης, το ίδιο μειωμένα, όπως και το '20, αφού τα σχολεία για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν κλειστά και υπήρχε μεγάλη δυσκολία για συλλογικές διαδικασίες δια ζώσης.

Αυτό άρχισε να αλλάζει μετά την έναρξη της τρέχουσας σχολικής χρονιάς, γεγονός που βοήθησε ένα μεγάλο αριθμό Πρωτοβάθμιων Σωματείων, κυρίως στην Αττική αλλά και στην υπόλοιπη χώρα να προχωρήσουν μετά από χρόνια σε εκλογή νέων οργάνων.

4) Η Αγωνιστική Συσπείρωση απαιτεί να αποχωρήσει άμεσα η ΔΟΕ από την ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνή, στις οποίες δίνουμε κάθε χρόνο υψηλή συνδρομή, 32.200 ευρώ δόθηκαν τε-

λευταία, και επιπλέον με βάση και τα παραπάνω ξοδεύαμε άλλα τόσα σε ταξίδια για τη συμμετοχή των μελών του Δ.Σ. στα διάφορα Συνεδριά τους, εννοείται πριν από την πανδημία.

Με βάση τη συνολική τοποθέτηση και παίρνοντας υπόψη 1) ότι η ΔΟΕ συνεχίζει να συμμετέχει στην ETUCE και την Εκπαιδευτική Διεθνή, υιοθετώντας και συναινώντας σε κάθε αντεργατική - αντιεκπαιδευτική κατεύθυνση, που αποφασίζεται από αυτά, τα κατά το όνομα συνδικάτα, ενώ στην ουσία αποτελούν μηχανισμούς που συμμετέχουν ενεργά στη συζήτηση, συνδιαμόρφωση και προώθηση των βασικών στρατηγικών επιλογών του κεφαλαίου, για την εκπαίδευση και συμβάλλουν στην ενσωμάτωση και χειραγώγηση του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών, και 2) επειδή πρέπει νομίζουμε το μεγαλύτερο μέρος της συνδρομής κάθε συναδέλφου να διατίθεται για την ενίσχυση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων του κλάδου και στον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους με πλήρη εργασιακά, συνδικαλιστικά και πολιτικά δικαιώματα και όχι απλά σε εκδηλώσεις, η Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών, στη διαδικασία της ψήφισης του οικονομικού απολογισμού θα καταψηφίσει τα οικονομικά πεπραγμένα της Ομοσπονδίας, όχι μόνο για το έτος 2021 αλλά και για τα έτη 2019 και 2020.

Ευχαριστώ.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΥΖΙΛΗ

ΣΕΠΕ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Από τη σημερινή διαδικασία αποτυπώνεται ξεκάθαρα για άλλη μια φορά ότι δύο γραμμές συγκρούονται στο συνδικαλιστικό κίνημα. Απ' τη μια η γραμμή που εκπροσωπούν οι ταξικές δυνάμεις και υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζόμενων και απ' την άλλη οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Δε θέλουμε να απαριθμήσουμε πόσα γίνανε αυτά τα 2,5 - 3 χρόνια μέσα στην πανδημία, όμως έχει σημασία να αναδείξουμε κάποια παραδείγματα που πραγματικά αποτελούν φάρο και πυξίδα και δίνουν προσανατολισμό στους αγώνες μας για

το επόμενο διάστημα, κάνουν την ενότητα πράξη και δείχνουν τον δρόμο για τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Πριν μία εβδομάδα στη Δραπετσώνα πραγματοποιήθηκε μια τεράστια, πραγματικά τεράστια σύσκεψη 2 χιλιάδων συνδικαλιστών στην οποία συμμετείχαν 506 Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα και Πρωτοβάθμια Σωματεία, που έχουν βάλει έναν στόχο, και πρέπει και η ΔΟΕ να συμπορευτεί με αυτούς. Εμείς αυτό προτείνουμε στη σημερινή Γενική Συνέλευση. Έχουν πραγματικά στόχο να βάλουν στο χρονοντούλαπο της ιστορίας τον Νόμο Χατζηδάκη, που θέλει να τσακίσει δικαιώματα κατακτημένα με πολύ αγώνα και με αίμα που έχουν χύσει όλοι αυτοί που ο κ. Μπράτης πριν τους αξιοποίησε στην ομιλία του ακριβώς για τον αντίθετο λόγο, τη Ρόζα Ιμβριώτη, τον Γληνό, τον Παπαμαύρο, τον Πλουμπίδη, για να μπορέσει να μας πείσει ότι εί-

ναι θετικό ο Νόμος Χατζηδάκη και οι ηλεκτρονικές ψηφοφορίες να περνάνε στην εκπαίδευση.

Δεν ξεχνάμε, συνάδελφοι, ότι οι συγκεκριμένες δυνάμεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ πήρανε θέση στο πολύ μεγάλο θέμα της αξιολόγησης και πραγματικά τράβηξαν το χαλί κάτω απ' τα πόδια των συναδέλφων, στήνοντας έναν χορό απογοήτευσης, ηττοπάθειας, αναποτελεσματικότητας του αγώνα, σε συναδέλφους που για πρώτη φορά έμπαιναν σε αυτή την προσπάθεια να βγουν στον δρόμο να παλέψουν, σε συναδέλφους που δεν είχαν απεργήσει ποτέ, σε συναδέλφους που τα σχολεία τους δεν είχαν κλείσει ποτέ... Και όμως, η πλειοψηφία του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ αποφάσισε να σπρώξει αυτόν τον αγώνα στο περιθώριο και να «γράψει στα παλιά της τα παπούτσια» 100 χιλιάδες συναδέλφους που ήταν στον δρόμο και παλεύανε πραγματικά με ενθουσιασμό, με αυταπάτηση, κόντρα στις όποιες δυσκολίες αντιμετώπιζαν, οικονομικές και καθημερινές μες στα σχολεία.

Ως Αγωνιστική Σύσπείρωση Εκπαιδευτικών έχουμε έρθει με μία συγκεκριμένη εντολή εδώ: να μετατρέψουμε την 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ σε αγωνιστικό σταθμό που θα παίζει καθοριστικό ρόλο στην οργάνωση του αγώνα μας, που θα ακουστεί δυνατά η φωνή των συναδέλφων, τα προβλήματα του κλάδου και οι διεκδικήσεις μας.

Η σημερινή, λοιπόν, συζήτηση για τη νομιμοποίηση των αντιπροσώπων θα μεταφερθεί στη βάση του κλάδου και θα επιδιώξουμε πλατιά ενημέρωση και οργάνωση των αγώνων μας, γιατί είμαστε με εκείνη την πλευρά της ιστορίας που έδωσε μάχη στα Πρωτοβάθμια Σωματεία για να γίνουν δια ζώσης εκλογές, και αυτή η προσπάθειά μας επιβραβεύτηκε με την αυξημένη δύναμη που έχουμε σ' αυτή τη Συνέλευση.

Η επιβράβευση αυτή για εμάς είναι παράσημο, αλλά ταυτόχρονα αντιλαμβανόμαστε και την ευθύνη μας για την οργάνωση του αγώνα, μακριά από κάθε έπαρση και κομπασμό. Σκύβουμε το κεφάλι και την επόμενη μέρα θα είμαστε μαζί με τους συναδέλφους στην πρώτη γραμμή. Με τους αναπληρωτές, με τους μόνιμους, με τους ωρομίσθιους, με τους νεοδιόριστους. Με όλους αυτούς που τα προβλήματα ξεχειλίζουν και δεν ξέρουν αύριο τι τους ζημερώνει.

Δώσαμε, συνάδελφοι, μάχες, κόντρα στην κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας και την Κεραμέως, που θέλουν να ξεριζώσουν από τον νου και την καρδιά της εργατικής τάξης τα Σωματεία, τις Γενικές Συνελεύσεις και τους αγώνες μας. Η Πρωτομαγιά στο Σύνταγμα, έτσι όπως την οργανώσαμε μες στην πανδημία, για μας είναι πόλος που πρέπει πραγματικά να βρει ανταπόκριση και σε χιλιάδες άλλες πρωτοβουλίες που πρέπει να αναπτυχθούν, για να δώσουμε πραγματικά καινούργια όνειρα στους συναδέλφους μας να βγουν στον δρόμο.

Είναι χιλιάδες όλοι αυτοί οι συνάδελφοι που περιμένουν από μας και βλέπουν στα πρόσωπα των εργατών της COSCO, στα κλαμένα μάτια τους, μετά από αυτό το φοβερό έγκλημα που έγινε στις προβλήτες της COSCO, και αυτό το αναφέρω γιατί είμαστε από Συλλόγους του Πειραιά και δώσαμε μάχη μαζί με τους λιμενεργάτες να μπορέσουν να 'χουν συλλογική σύμβαση εργασίας, βαρέα ανθυγιεινά, γιατρούς, γιατί πραγματικά τα εγκλήματα που γίνονται σ' αυτούς τους χώρους είναι φοβερά.

Συνάδελφοι, μέσα στο μυαλό μας είναι τα κλαμένα μάτια ανθρώπων που παίρνουν την πέτρα και τη στύβουνε, γιατί δεν αντέχουν να βλέπουνε κάθε λίγο και λιγάκι νεκρούς, χτυπημένους και σακατεμένους συναδέλφους τους. Δύο εργατικά ατυχήματα φέτος, ένα θανατηφόρο, ένα όχι ευτυχώς, αυτό συσπείρωσε, δυνάμωσε, κουρέλιασε τον Νόμο Χατζηδάκη.

Γενικές Συνελεύσεις, κάθε μέρα στην COSCO με απόλυτη συμμετοχή των συναδέλφων, των λιμενεργατών, που αποφάσιζαν συνέχιση της απεργίας.

Αυτοί οι άνθρωποι είναι οι γονείς των μαθητών μας, είναι οι άνθρωποι που περιμένανε από τους δασκάλους να είναι στον δρόμο μαζί τους και ήμασταν στον δρόμο μαζί τους, κόντρα σε όλους αυτούς που μας χλευάζανε και λέγανε ότι: εντάξει, βρε παιδιά, πώς κάνετε έτσι πια με την COSCO; Έχετε φαγωθεί.

Ρωτάμε, λοιπόν: αλήθεια η πλειοψηφία της ΔΟΕ τι έχει να πει σ' αυτούς τους εργάτες; Να περιμένουν εργολαβικές λύσεις; Να περιμένουν κυβερνητικούς Μεσσίες; Ή να κάνουν ηλεκτρονικές εκλογές, συνάδελφοι; Αυτό θα πει η πλειοψηφία της ΔΟΕ; Να εφαρμόσουν τον Νόμο Χατζηδάκη;

Η λογική αυτή είναι μακριά από εμάς. Εμείς εμπνεόμαστε λοιπόν από αυτούς τους αγώνες, των εργατών της ΛΑΡΚΟ που είναι 30 μήνες στον δρόμο, της e-FOOD, των Λιπασμάτων και των Πετρελαίων της Καβάλας. Εμπνεόμαστε από τις αυξήσεις στους μισθούς των οικοδομών, που κερδίσανε μέχρι και 38% αύξηση.

Αυτοί οι εργαζόμενοι που πέτυχαν, μας περιμένουν. Βαδίζουμε μαζί τους τον δύσκολο αλλά όμορφο δρόμο του αγώνα. Για να σηκωθούμε όλοι ψηλότερα, για να γίνουν τα όνειρά μας πραγματικότητα, συνάδελφοι.

**ΝΤΙΑΝΑ
ΛΙΑΚΟΥ**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΕΠΕ ΣΕΦΕΡΗΣ

Ντιάνα Λιάκου, Πρόεδρος ΣΕΠΕ ΣΕΦΕΡΗΣ, νηπιαγωγός, εκλεγμένη με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Στην ημερήσια διάταξη βρίσκεται το θέμα των νηπιαγωγείων, η ουσιαστική στήριξη του δημόσιου νηπιαγωγείου αναρτημένο εδώ στον τοίχο, πίσω από το Προεδρείο, αλλά και στην πραγματική διάσταση του προβλήματος και στην επίλυσή του βρίσκουμε πολλούς τοίχους. Εδώ και μεγάλο χρονικό διάστημα, με οργή και αγανάκτηση, νηπιαγωγοί, με δράσεις στα εκπαιδευτικά μας σωματεία, με πανελλαδική σύσκεψη με περισσότερους από 50 νηπιαγωγούς, με αγωνιστική κινητοποίηση στο Υπουργείο Παιδείας, αναδείξαμε τα πραγματικά προβλήματα της προσχολικής αγωγής, αλλά και της διαχρονικής αδικίας σε ό,τι αφορά το ωράριό μας.

Εδώ και μήνες, ως Αγωνιστική Συσπείρωση μπήκαμε μπροστά στα Σωματεία μας για να στηρίξουμε το ίδιο το παιδαγωγικό μας έργο. Για να στηρίξουμε την απαίτηση για νομοθετική κατοχύρωση του διδακτικού μας ωραρίου στα νηπιαγωγεία.

Πόση στήριξη άραγε λάβαμε; Δεν έφταναν όλοι οι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί που μονολογούν και αναρωτιούνται στα σχολεία πού είναι η ΔΟΕ, είναι και οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί που βλέπουν την πλήρη απαξίωση της πλειοψηφίας της Ομοσπονδίας για τη νηπιαγωγό πολυεργαλείο, για την εργασία μας, για την καθημερινή λειτουργία του σχολείου.

Και δεν γκρινιάζουν μόνο τώρα, διότι βλέπουν πως η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας διαχρονικά σέρνεται πίσω από τις διαθέσεις των συναδέλφων σε όλα τα φλέγοντα ζητήματα. Σύρθηκε πίσω απ' τις πρωτοβουλίες και τις κινητοποιήσεις για τη μη εφαρμογή της αύξησης του δεκάλεπτου και ήταν απύσαστα στα καθημερινά μικρά και μεγάλα προβλήματα των νηπιαγωγείων.

Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε καθημερινά στις αίθουσες κλουβιά, στα ανήλιαγα υπόγεια, χωρίς να εξασφαλίζονται οι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας, ενώ κάποιοι ακόμα πανηγυρίζουν για την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής.

Δεν ξεχνάμε πως οι παρατάξεις σας άλλα έλεγαν στην ΚΕΔΕ όταν εναντιώθηκε στην εφαρμο-

γή της. Περισσότερα από 4 χρόνια έχουν περάσει από τότε που επί Υπουργίας Γαβρόγλου, ΣΥΡΙΖΑ, ψηφίστηκε η εφαρμογή της. Και ακόμα κάθε Ιούνιο και κάθε Σεπτέμβριο οι Δημοτικές Αρχές ψάχνουν να βρουν πού θα στεγαστούν τα παραρτήματα. Αλήθεια, 4 χρόνια δεν αρκούν για να χτιστούν νηπιαγωγεία;

Αντιμετωπίζουμε την υποβάθμιση της ίδιας μας της δουλειάς, όταν κατακαλόκαιρο υποβάθμισαν το ολόημερο νηπιαγωγείο με την άρση της υποχρεωτικότητάς του. Δεν αρκούν τα λόγια συμπάθειας όταν καθημερινά γιγαντώνεται το διοικητικό έργο, ειδικά των προϊσταμένων, όταν καταπατώνται τα εργασιακά μας δικαιώματα, όταν επιχειρείται να αλλάξει το ίδιο το περιεχόμενο της εκπαίδευσης των νηπιαγωγείων, όταν εσείς οι παρατάξεις της πλειοψηφίας στηρίζετε τις επιλογές του Υπουργείου Παιδείας και της Κεραμέως για την αξιολόγηση και τις δεξιότητες, που έρχεται να κατακερματίσει την ενιαία παιδαγωγική διαδικασία. Και αν οι περισσότεροι εδώ μέσα καυχιέστε για την εφαρμογή της δίχρονης προσχολικής αγωγής, θάσας το λέμε συνεχώς: Δε θα καρπωθείτε εσείς τους αγώνες ετών των συναδέλφων που διεκδίκησαν συλλογικά μέσα απ' τα Σωματεία τους και υπερασπίστηκαν την ίδια τους την εργασία, τη μόρφωση των μαθητών τους, το παιδαγωγικό περιεχόμενο των ίδιων των αναλυτικών προγραμμάτων στο νηπιαγωγείο, που κατακερματίζεται σε δεξιότητες και διδακτικά αντικείμενα.

Καλούμε όλα τα Σωματεία να καταθέσουν τις πάνω από 1.000 υπογραφές που συγκέντρωσαν οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί για τη νομοθετική ρύθμιση, που θα δώσει ανάσα στο νηπιαγωγείο, ώστε να λειτουργεί λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά των παιδιών της προσχολικής ηλικίας, τις δυνατότητες της εποχής, δίνοντας βάρος στις μορφωτικές ανάγκες τους, και υπερασπίζοντας τον παιδαγωγικό ρόλο της εκπαιδευτικού, που δεν είναι να απαντά στο τηλέφωνο, να καταγράφει, να συμπληρώνει κουτάκια και να παρακολουθεί επιμόρφωση σε βιντεάκια.

Ακούσαμε εντυπωσιακές τοποθετήσεις για όλα εκείνα τα ζητήματα που ταλανίζουν το δημόσιο νηπιαγωγείο και βασανίζουν εκπαιδευτικούς και μαθητές. Είδαμε να ανεβαίνουν και οι τόνοι σε αρκετά θέματα και κάποιοι εδώ μέσα να καρπώνονται διεκδικήσεις.

Τώρα είναι η ώρα, αγαπητοί σύνεδροι, να κάνουμε πράξη με τις αποφάσεις μας και να ψηφίσουμε για την πραγματική νομοθετική κατοχύρωση, να ανατρέψουμε αυτούς τους συσχετισμούς στην Ομοσπονδία που καθηλώνουν τη λειτουργία του δημόσιου και δωρεάν νηπιαγωγείου στην

αντικειμενική πολιτική των περικοπών, που σε όλη την εκπαίδευση υπαγορεύονται απ' την Ευρωπαϊκή Ένωση και τον ΟΟΣΑ.

Να προτάξουμε τις ανάγκες για στελέχωση με μόνιμο προσωπικό, σύμφωνα με τις πραγματικές ανάγκες, για 15 νήπια σε κάθε τμήμα και δεύτερη νηπιαγωγό σε κάθε διθέσιο νηπιαγωγείο. Σύγχρονα κτίρια, ειδική αγωγή με κάλυψη όλων των λειτουργικών κενών, βοηθητικό προσωπικό, κρα-

τική χρηματοδότηση για να σταματήσουν να ματώνουν οικονομικά και οι γονείς.

Τώρα είναι η ώρα να δώσουμε συνέχεια και σωστό περιεχόμενο στους οργανωμένους αγώνες και στις διεκδικήσεις που έχουμε μπροστά μας. Για το νηπιαγωγείο των ονείρων μας, για το νηπιαγωγείο που αξίζει σε νήπια και νηπιαγωγούς.

Τίποτα δε θα μας χαριστεί. Τη δύναμη την έχουμε εμείς. Καλή συνέχεια.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ -
ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Αγαπητοί συνάδελφοι, καλημέρα. Είμαι ο Νίκος Μαρκόπουλος, Πρόεδρος του Συλλόγου Κορυδαλλού - Αγίας Βαρβάρας, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Καταρχάς αν και ο υποφαινόμενος είναι αρκετά νεαρότερος για το θέμα που θέλουμε να θίξουμε και αφορά το συνταξιοδοτικό, είναι ένα ζήτημα που το βλέπουμε ολόπλευρα και όλες οι προεκτάσεις του αφορούν και τους νεοδιόριστους συναδέλφους που βρίσκονται στην αίθουσα αλλά και έξω από αυτήν, τους συναδέλφους μας στα Σωματεία, αλλά και όλους τους συναδέλφους αναπληρωτές.

Συνάδελφοι, ου γαρ έρχεται μόνον, και δε μιλάω για τη δύναμη που έχει ο πανδαμάτωρ χρόνος πάνω μας, αυτόν δεν μπορούμε να τον αποφύγουμε, αλλά μιλάω για ένα πλέγμα νόμων, αντιστασιακών νόμων, οι οποίοι σε κάθε κυβερνητική εναλλαγή, ανάλογα με ποιο πρόσημο ή μη έχει, δυσκολεύουν όλο και περισσότερο τους συναδέλφους μας στα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και στα 104 άρθρα που έχει ο Νόμος, έχει στην ουσία συγχωνεύσει προηγούμενους Νόμους για το ασφαλιστικό, όπως τον Νόμο Κατρούγκαλου ή Λοβέρδου - Κουτρουμάνη του 2010, έχει συγχωνεύσει πλήρως τα πορίσματα της περίφημης 12μελούς επιτροπής για το κοινωνικό συμβόλαιο για τη σύνταξη, έτσι όπως ονομάστηκε με μία αριστερή απόχρωση όσον αφορά την ορολογία, παρόλα αυτά το πλαίσιο είναι ασφυκτικό, και η εμπειρία που έχουμε απ' το Σωματείο είναι η εξής: αυτό που τους απασχο-

λεί πραγματικά είναι ο εγκλωβισμός που νιώθουν, γιατί δεν μπορούν να βγουν στη σύνταξη και να επιβιώσουν, αλλά μένουν εγκλωβισμένοι μετά από πολλά χρόνια προϋπηρεσίας και με μεγάλη κόπωση και αγωνία σκέφτονται κάθε βήμα τους, τι θα κάνουν.

Έχουμε φτάσει στο σημείο εμείς, συνάδελφοι, που 'μαστε τα παιδιά αυτών, γιατί δεν αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς, αφορά και τους γονείς μας, τους πατεράδες μας, σε άλλους εργασιακούς χώρους, να χαρτζιλικωνούμε τους παππούδες μας και όχι το ανάποδο, όπως ήτανε σύνηθες. Έχουμε φτάσει σε σημείο οι συνάδελφοί μας να αντιμετωπίζουν σοβαρά βιοποριστικά ζητήματα.

Για να αναφέρουμε κάποιες απ' τις πτυχές που ίσως να μην είναι γνωστές, γιατί πολλές φορές ακούσαμε σ' αυτή την αίθουσα να απεμπολούν ή τέλος πάντων να υπάρχει μια απώλεια μνήμης διάφορων περιόδων, να πούμε ότι σε όλο αυτό το ασφαλιστικό πλαίσιο, που δεν καθρεφτίζεται μόνο στους Νόμους που έχει ψηφίσει η τωρινή κυβέρνηση, αλλά διαχρονικά σε όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις, διατηρούνται όλες οι περικοπές στις συντάξεις απ' το 2010, θεωρείται αμετάκλητη η κατάργηση της 13^{ης} και της 14^{ης} σύνταξης, όπως και στις περικοπές του εφάπαξ και τις επικουρικές.

Διατηρεί όλες τις αυξήσεις των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, που διαμόρφωσαν τα υποχρεωτικά 67 χρόνια για άνδρες και γυναίκες στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα.

Επιβεβαιώνει τη διάσπαση της ενιαίας σύνταξης σε εθνική και ανταποδοτική, και παρά τις γενικές εγγυήσεις των συντάξεων απ' το κράτος, περιορίζεται αυτό απ' την κρατική χρηματοδότηση μόνο για το τμήμα της εθνικής σύνταξης.

Ειδικά για τους νέους συνταξιούχους και για τις νέες συντάξεις, σε βάθος 50 χρόνων εξασφα-

λίζεται ότι αυτές θα παραμείνουν σε επίπεδα φτωχοκομείου. Προβλέπει όπως και ο Νόμος Κατρούγκαλου το πάγωμα όλων των συντάξεων μέχρι το 2022 και απ' το 2023 και μετά οι αυξήσεις δε θα μπορούν να ξεπερνούν τον δείκτη τιμών καταναλωτή, τον πληθωρισμό επίσημα.

Διατηρεί την πρόβλεψη και τη μνημονιακή δέσμευση όλων των κυβερνήσεων για τις 3χρονες αναλογιστικές μελέτες, οι οποίες θα μελετούν αν μπορεί δημοσιονομικά το κράτος να καλύψει τις συντάξεις. Είναι δηλαδή ο επίσημος κρατικός μνημονιακός κόφτης.

Διατηρείται η ρήτρα του πρώτου μνημονίου για τη συνολική δαπάνη, για κύριες και επικουρικές συντάξεις, ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Συνάδελφοι, απευθύνομαι κυρίως στους νεότερους, γιατί είναι ένα ζήτημα που το αντιμετωπίζουμε στο κίνημα συνολικά και όχι μεμονωμένα, όχι αποκομμένα απ' τα συνολικότερα ζητήματα που απασχολούν τους συναδέλφους μας. Σύμφωνα με τον Νόμο για το ασφαλιστικό, οι συντελεστές αναπλήρωσης για τη συντριπτική πλειοψηφία παλιών και νέων συνταξιούχων, όλων αυτών που έχουν από 4,5 ως 9 χιλιάδες ένσημα παραμένουν οι ίδιοι με τον Νόμο που προέβλεπε και ο Νόμος Κατρούγκαλου.

9 χιλιάδες σημαίνει ότι οι συνάδελφοί μας αναπληρωτές και γενικότερα όλοι οι συμβασιούχοι στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα δε θα πάρουμε σύμβαση σχεδόν ποτέ.

Είναι ζήτημα σοβαρό, ειδικά των νεότερων συναδέλφων, να ανοίξει συζήτηση στα Σωματεία. Το παλέψαμε και στα Σωματεία μας να γίνουν συζητήσεις γι' αυτό, οφείλει και η Ομοσπονδία να ακολουθήσει το Κίνημα των Συνταξιούχων, ένα μεγάλο κομμάτι του εργατικού λαϊκού κινήματος, το οποίο δε θα δημιουργηθεί τώρα, όπως άκουσα λίγο πριν απ' τον συνάδελφο, από τις Παρεμβάσεις, υπάρχει ήδη. Το ταξικό εργατικό κίνημα υπάρχει ήδη. Έχει κατακτήσεις, έχει δύναμη, έχει σχέδιο, οργάνωση και θέσεις για όλα τα ζητήματα.

Και επειδή, κλείνοντας δε θέλω να αφήσω ασχολίαστη μια φράση που μου 'κανε ιδιαίτερη εντύπωση από τον εκπρόσωπο και συνάδελφο του Αυτόνομου Δικτύου, είπε χαρακτηριστικά: ήρθε ο καιρός για κάποια απεργία με αφορμή τα οικονομικά.

Συνάδελφοι, εκεί είναι η διαφορά μας όσον αφορά την οργάνωση των αγώνων. Δεν είναι «κάποια απεργία» οι απεργίες του κλάδου και των εργαζομένων. Είναι ο αγώνας για τα συνολικότερα ζητήματα, όχι αποκομμένα απ' το ένα και βασικό: την ανατροπή όλων των κυβερνήσεων και

ενός κοινωνικού συστήματος που συνθλίβει τα εργασιακά - μορφωτικά - παιδαγωγικά - ασφαλιστικά δικαιώματα. Δεν κατακεραματίζουμε τα αιτήματα, δεν τα βάζουμε σε κουτάκια.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, κλείνοντας, διεκδικούμε και παλεύουμε μέσα στο κίνημα: την κατάργηση του Νόμου Βρούτση, Κατρούγκαλου και Χατζηδάκη και όλων των ασφαλιστικών Νόμων.

Ζητούμε την επαναφορά της 13^{ης} και 14^{ης} σύνταξης. Η κατώτερη σύνταξη στο 80% του μισθού, καμία σύνταξη να μην είναι κάτω από 660 ευρώ. Να 'ναι πλήρης η κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων. Τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης για μισθωτούς, για τους αγρότες, τους αυτοαπασχολούμενους να μην ξεπερνούν τα 60 χρόνια για τους άντρες και τα 55 για τις γυναίκες και αντίστοιχα όσοι εργάζονται σε βαρέα και ανθυγιεινά τα 55 και 50.

Συνάδελφοι, τα αιτήματα αυτά πατάνε στις ανάγκες, στις πραγματικές ανάγκες που εκφράστηκαν στις Γενικές μας Συνελεύσεις, οι συνάδελφοί μας που είναι κοντά στη συνταξιοδότηση πήραν τον λόγο, σχολείο-σχολείο, πόρτα την πόρτα, μας έθεσαν αυτά τα ζητήματα και αυτά μεταφέρουμε εδώ.

Και θα κλείσω έτσι, συνάδελφοι, επειδή άκουσα τον νεοδιόριστο συνάδελφο απ' τη ΔΗΣΥ και την συνάδελφο την Αλευρά απ' την Πάτρα, έθεσαν πολύ σωστά κάποια ζητήματα. Τα έφεραν στη Γενική Συνέλευση της Ομοσπονδίας μας σωστά, γιατί εγώ χθες έφυγα με την εντύπωση από κάποιους εκπροσώπους της ΔΗΣΥ ότι το κύριο που συζητήθηκε στις Γενικές Συνελεύσεις ήταν οι αιρετοί και η επαναφορά του θεσμού των αιρετών. Αυτό ήταν το κύριο στα 2/3 των ομιλιών, και χαίρομαι που συνάδελφοι νεοδιόριστοι από τη ΔΗΣΥ και από τη ΔΑΚΕ έφεραν και πέντε προβληματισμούς πάνω στους οποίους μπορούμε να αντιπαρατεθούμε ακόμα και αν δεν συμφωνούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο και την προσοχή σας, και ζητάμε ανοιχτά, ξεκάθαρα, τη στήριξη της Αγωνιστικής Σύσπειρωσης, για μία Ομοσπονδία που θα αντιμετωπίζει με σεβασμό και με αξιοπρέπεια τον κάθε συνάδελφο και σε αυτή την αίθουσα και έξω από αυτήν.

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΜΕΛΙΔΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ
«ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, καλησπέρα. Ονομάζομαι Μελίδου Στεφάνια και είμαι αναπληρώτρια δασκάλα ειδικής αγωγής. Είναι μεγάλη μου τιμή που μπορώ να στέκομαι εδώ μπροστά σας εκπροσωπώντας για πρώτη φορά τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Φωκίδας «Αλέξανδρος Δελμούζος» ως Πρόεδρός του, για να καταθέσω τις αποφάσεις που ψηφίστηκαν ομόφωνα από τη Γενική Συνέλευση που πραγματοποιήθηκε το προηγούμενο διάστημα αλλά και τις δράσεις του.

Στη Φωκίδα ο Σύλλογος ήταν αποδιοργανωμένος, ανύπαρκτος, σε αποσύνθεση, με ευθύνη των κυβερνητικών χειρισμών και των παρατάξεων που πλειοψηφούσαν που κάτω από διοικητικές πιέσεις αδράνησαν και αποσύρθηκαν.

Στις εκλογές για Διοικητικό Συμβούλιο η απογοήτευση, η ανυπαρξία, η διάλυση θα ήτανε μία φυσική κατάσταση, βολική για την πολιτική της υποβάθμισης στην εκπαίδευση, που προωθούνε διαδοχικά οι κυβερνήσεις. Πήραμε την πρωτοβουλία 4 αναπληρωτές και νεοδιόριστοι που κυριολεκτικά μας καίνε τα προβλήματα, όπως για παράδειγμα η επικείμενη μάχη για τον γραπτό διαγωνισμό των απολύσεων, και έγιναν εκλογές, με μοναδικό το ψηφοδέλιό μας. Αυτό της Αγωνιστικής Συστήρωσης Εκπαιδευτικών.

Είναι γεγονός ότι εάν δεν μπαίναμε μπροστά, ο Σύλλογός μας θα είχε παραδώσει τα χαρτιά του στο Πρωτοδικείο. Η αδράνεια των προηγούμενων ετών αναδείχθηκε περίτρανα από την περιορισμένη συμμετοχή σε εκείνες τις εκλογές. Όμως κρατήσαμε τον Σύλλογό μας ανοιχτό. Για να μην μείνει ο κλάδος μας χωρίς Σωματείο, σε μία περίοδο που ξετυλίγεται η μεγαλύτερη επίθεση στο δημόσιο σχολείο και στα εργασιακά μας δικαιώματα.

Με πείσμα, επιμονή, με καθημερινή δράση και επαφή με συναδέλφους κερδίσαμε την εμπιστοσύνη αρκετών. Δε μείναμε στους 4 τοίχους αλλά βγήκαμε στα σχολεία μας. Προσπαθήσαμε να ανοίξουμε στην κοινωνία τα ζητήματα που και εμείς αντιμετωπίζουμε συμμετέχοντας σε πρωτοβουλίες Συλλόγων Εκπαιδευτικών όλης της Ελλάδας, αλλά και Σωματείων της περιοχής μας.

Πραγματοποιώντας συσκέψεις σε μικρές ομάδες αλλά και Γενικές Συνελεύσεις αναδεικνύαμε τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλά-

δος μας. Ως αποτέλεσμα οι συνάδελφοί μας άρχισαν να συμμετέχουν όλο και πιο ενεργά και να κατανούν ότι μόνο συλλογικά μπορούμε να προχωρήσουμε. Μας ζήτησαν να σταθούμε στο πλευρό τους, στις δυσκολίες που προέκυπταν και εμείς ήμασταν εκεί κάθε φορά.

Έτσι ξεκίνησαν να προσπαθούνε να βρουνε λύση, να κάνουνε προτάσεις, να συζητούν και να στηρίζουνε τις πρωτοβουλίες του Συλλόγου. Συνάδελφοι που είχαν αγανακτήσει από τη μέχρι τότε πορεία του Συλλόγου και είχαν απομακρυνθεί από αυτόν, πλέον στέκονται στο πλευρό του και μπαίνουνε μπροστά στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας.

Άρχισαν να συσπειρώνονται στο Σωματείο και να ανακτούνε την ελπίδα που η αδράνεια των προηγούμενων ετών τους είχε στερήσει. Η αυξημένη συμμετοχή τους στις εκλογικές διαδικασίες του Συλλόγου μας, για την ανάδειξη αντιπροσώπων για τη Γενική Συνέλευση που πραγματοποιούμε τώρα, που διεξήχθησαν δια ζώσης, έδειξε ξεκάθαρα πως ο Σύλλογός μας όχι μόνο υπάρχει αλλά ξαναζωντανεύει και είναι εδώ για να προασπιστεί τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και τα δικά μας εργασιακά.

Η στάση των συναδέλφων αυτών έδωσε το φωτεινό παράδειγμα για το τι Σωματεία θέλουμε, για να προχωρήσουμε μπροστά. Μαζί με τον αγώνα για τα προβλήματα των συναδέλφων μας, το γνήσιο ουσιαστικό ενδιαφέρον μας για τα παιδιά, τη μόρφωση και τη ζωή τους, δεν πέρασε απαρατήρητο ούτε στην τοπική κοινωνία.

Είναι επιστημονικά τεκμηριωμένος ο ρόλος του σχολείου στη διάπλαση της προσωπικότητας των νέων ανθρώπων και στη σχέση του σχολείου με την κοινωνία. Αυτό το καταλαβαίνει και ο δάσκαλος και ο μαθητής και ο γονιός και ουσιαστικά ολόκληρη η κοινωνία, που γίνεται το στήριγμα στον κεντρικό άξονα της αντιπαράθεσης, που υπάρχει αντικειμενικά στον χώρο. Τι σχολείο θέλουμε; Τι άνθρωπο θέλουμε και για ποια κοινωνία;

Έτσι άρχισαν να έρχονται στο πλευρό μας Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων, ομάδες γυναικών και γονείς από πολλά Τοπικά Σωματεία. Οι γονείς βλέπουνε πως κοινός μας παρανομαστής είναι η μόρφωση των παιδιών και γι' αυτό επιλέγουνε να σταθούνε στο πλάι μας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η παράσταση διαμαρτυρίας στην Τοπική Διεύθυνση της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για τη διεκδίκηση της ουσιαστικής στήριξης του παιδαγωγικού έργου μας στα νηπιαγωγεία, στην οποία έλαβαν μέρος γονείς από πολλούς διαφορετικούς χώρους εργασίας.

Γι' αυτό, λοιπόν, βρισκόμαστε εδώ αυτές τις μέρες, για να συνδιαμορφώσουμε τη δράση των επόμενων ετών. Με μια πιο αγωνιστική Ομοσπονδία που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις προσδοκίες των συναδέλφων και θα βγαίνει μπροστά για να διεκδικεί όλα όσα δικαιούμαστε. Να στηρί-

ζει τις πρωτοβουλίες των Συλλόγων και εμείς μαζί της να αγωνιζόμαστε για τα μικρά καθημερινά μέχρι και τα μεγαλύτερα προβλήματα, για σταθερή δουλειά, για ζωή με δικαιώματα, για το δημόσιο σχολείο που αξίζει στους μαθητές μας.

Καλή συνέχεια στους αγώνες μας.

ΝΑΤΑΣΑ ΜΙΧΑΗΛ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΓΛΗΝΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια μέσα στην ολομέτωπη επίθεση που δεχόμαστε, ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα είναι η σχεδιασμένη, εξελισσόμενη επίθεση του Υπουργείου στην προσχολική αγωγή.

Όλοι οι συνάδελφοι νηπιαγωγοί ζούμε αυτή την επίθεση από πρώτο χέρι. Την ασφυκτική κατάσταση που βιώνουν οι εκπαιδευτικοί στο νηπιαγωγείο σήμερα, με τις ανύπαρκτες υποδομές, τη γραφειοκρατική και διοικητική δουλειά, που επιφορτίζονται κυρίως οι προϊσταμένες, με τα πρωτόκολλα λάστιχο και τις ανύπαρκτες αποστάσεις εν μέσω πανδημίας, τα οποία είναι όλα σε βάρος του παιδαγωγικού μας έργου, δεν επιτρέπουν ούτε να υπάρχει η απαιτούμενη ηρεμία,

ούτε η αναγκαία επιστημονική βοήθεια και το ανάλογο προσωπικό.

Επιπλέον, επειδή μιλάμε για την πρώτη βαθμίδα της εκπαίδευσης, ο νηπιαγωγός πρέπει να εντοπίζει μαθησιακές δυσκολίες και προβλήματα, να τα αξιολογήσει, να παραπέμψει στους αρμόδιους φορείς, να πείσει την οικογένεια για τις απαιτούμενες ενέργειες και να την στηρίζει παράλληλα. Και ταυτόχρονα κυρίως οι προϊσταμένες επιφορτίζονται με έναν όγκο διοικητικών και γραφειοκρατικών αρμοδιοτήτων τις οποίες αδυνατούν να φέρουν σε πέρας εντός του εργασιακού τους ωραρίου.

Με μεγάλη ευκολία τα τελευταία χρόνια βλέπουμε διοικητικές αρμοδιότητες να κατεβαίνουν προς τα κάτω αυξάνοντας ακόμα περισσότερο αυτόν τον φόρτο εργασίας, ενώ σχεδόν καθημερινά απαιτείται κατά τη διάρκεια του διδακτικού ωραρίου να λύνονται διοικητικά ζητήματα σε βάρος της παιδαγωγικής πράξης.

Η αντίληψη των κυβερνήσεων διαχρονικά, κρίνοντας από τις πράξεις τους, είναι ότι το νηπια-

γωγείο είναι δημιουργική φύλαξη παιδιών, πασπαλισμένη με γνώση και δεξιότητες, αλλά δημιουργική φύλαξη. Για να δουλεύουν οι γονείς δεκάωρα. Αυτά τα δεκάωρα του Χατζηδάκη, συνδυασμένα με νηπιαγωγεία που λειτουργούν ως τις 5, 5.30, 6 και να δούμε μέχρι πού θα το πάνε. Σε κοντέινερς και προκάτ, με τα οποία έχει γεμίσει όλη η Ελλάδα.

Κανείς όμως δεν μπορεί να κρύψει τον ρόλο που παίζει στη ζωή του ανθρώπου η προσχολική του ηλικία. Η ένταξη και η ζωή του παιδιού στο νηπιαγωγείο, η σημαντική παιδαγωγική παρέμβαση που συντελείται σ' αυτή την ηλικία.

Σ' αυτήν εδώ την αίθουσα δεν έχουμε βέβαια σκοπό να κάνουμε μάθημα σε κανέναν για την αξία της προσχολικής αγωγής, την παιδαγωγική επάρκεια, τον σχεδιασμό του προγράμματος και τη μεθοδολογία που απαιτείται με βάση την επιστήμη για την κάλυψη των αναγκών των παιδιών αυτής της ηλικίας. Όμως, το να ακούμε ότι δεν έχουμε προτάσεις ή να διαστρεβλώνονται οι προτάσεις μας, όταν εδώ και δεκαετίες αναδεικνύουμε το διακριτό ρόλο που έχει η προσχολική αγωγή στην κρίσιμη αυτή ηλικία, είναι τουλάχιστον προκλητικό.

Μέσα στο ασφυκτικό πλαίσιο που διαμορφώθηκε τον τελευταίο χρόνο αναδείχθηκε στο επίκεντρο και όχι τυχαία το ωράριό μας με συγκεκριμένο πια αίτημα που εκφράζεται στην τροπολογία που προτείνουμε να κατατεθεί στη Βουλή, κάτω από την οποία έχουμε ήδη πάνω από 1.000 υπογραφές. Αρκετές από αυτές έχουμε φέρει και καταθέτουμε σήμερα στο Συνέδριο, και καλούμε και τους υπόλοιπους Συλλόγους να φέρουν και τις υπόλοιπες, να τις συγκεντρώσουμε. Μέσα, λοιπόν, στην πανδημία, σε συνθήκες περιορισμού της μαζικής πολιτικής, συνδικαλιστικής και κοινωνικής δράσης, έγινε μια τομή στον αγώνα για τα οξυμένα προβλήματα των νηπιαγωγών.

Η τομή αυτή βρίσκεται στο γεγονός ότι μ' αυτό το θέμα ασχολήθηκαν, συντονίστηκαν, συζητήσαν οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών μέσα από τις μαζικές τους διαδικασίες. Πήραν αγωνιστικές αποφάσεις και προχώρησαν σε δράσεις τα ίδια τα Σωματεία μας. Όσοι πιστεύουν στην ουσιαστική ενότητα του κλάδου αλλά και των εργαζόμενων καταλαβαίνουν τη μέγιστη σημασία του συνθήματος: ένας για όλους και όλοι για έναν. Ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος για να αντιμετωπιστεί και να οργανωθεί η πάλη μας ενάντια στη σχεδιασμένη επίθεση της κυβέρνησης και να έχει αποτέλεσμα είναι ο συντονισμός και ο κοινός βηματισμός μας.

Το γεγονός ότι το θέμα του νηπιαγωγείου και του ωραρίου μας βρίσκεται σήμερα στην ημερήσια διάταξη της Συνέλευσής μας είναι αποτέλεσμα της

έμπρακτης και ουσιαστικής δράσης πολλών από τους Συλλόγους μας. Το γεγονός ότι οι νηπιαγωγοί αρχίζουν να πιστεύουν ότι μπορεί πραγματικά με τον αγώνα μας να φέρουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα για το ωράριό μας, έχει άμεση σχέση με την αλλαγή των συσχετισμών στον κλάδο. Και πραγματικά πιστεύουμε σε ένα θετικό αποτέλεσμα.

Πραγματικά πιστεύουμε στη δύναμη και την αποτελεσματικότητα του οργανωμένου αγώνα, της πίεσης και της διεκδίκησης, όταν αυτή αποκτά μαζικότητα, και δεν το λέμε προσχηματικά. Παράδειγμα αποτελούν τα συνδικάτα στα οποία πολλοί συναγωνιστές αναφέρθηκαν αυτό το τριήμερο, που μέσα σ' αυτές τις δύσκολες μέρες είχαν νίκες. Και αυτά τα συνδικάτα έχουν ένα κοινό χαρακτηριστικό. Πίστεψαν στη νικηφόρα έκβαση του αγώνα τους, στραπάτσαραν όμως και δικαστήρια και με την ενότητα και την οργάνωση κατάφεραν αυτό που τόσα χρόνια θεωρούσαν αδύνατο.

Δεν ξέραμε χθες, συνάδελφοι, αν έπρεπε να γελάσουμε ή να εξοργιστούμε όταν ακούσαμε για τις νίκες της ΔΟΕ, για την κατοχύρωση του ωραρίου μας και τη μεγάλη επιτυχία στο ζήτημα αυτό.

Για ποια κατοχύρωση μιλάτε, συνάδελφοι; Για την αύξηση του ωραρίου μας από τον Γαβρόγλου κατά μία ώρα και την κατάργηση της υποχρεωτικότητας του ολοήμερου; Τα λέτε και στους νηπιαγωγούς αυτά; Να πάτε να τα πείτε και σε όσους σας έψαχναν στις συσκέψεις των Συλλόγων και των Νηπιαγωγών και έξω από το Υπουργείο, στις φετινές κινητοποιήσεις που οργάνωσαν.

Επίσης, συνάδελφοι, είναι δυνατόν να εγκαλούμαστε από την παράταξη της ΔΑΚΕ για τη στάση που κρατήσαμε για τη δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, ότι δεν την στηρίξαμε; Αυτό, συνάδελφοι, είναι καθαρή συκοφαντηση. Εγκαλούμαστε για τι; Γιατί δεν κατάπιαμε αμάσητη την κολοβή υλοποίηση ενός διαχρονικού αιτήματος του κλάδου; Γιατί επιμείναμε στους σύγχρονους όρους υλοποίησής του; Αυτό μας λέτε;

Και μόνο το γεγονός ότι έχει γεμίσει όλη η Ελλάδα με τσίγκινα κουτιά, σαν αυτά που ξεφορτώνουν οι λιμενεργάτες με τα κινέζικα εμπορεύματα, είναι η απόδειξη. Δηλαδή συνάδελφοι τι μας λέτε; Ότι το να στοιβάζονται 20 και 25 παιδιά σε αίθουσες που βράζουν το καλοκαίρι και παγώνουν τον χειμώνα, ειδικά σε συνθήκες πανδημίας, το να μαθαίνουν να παίζουν, να τρώνε και να κοιμούνται στον ίδιο χώρο απ' τις 8 ως τις 4, το να ζητάμε από τον γονιό να βάλει πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη γιατί το νηπιαγωγείο δεν μπορεί να καλύψει ούτε τις βασικές ανάγκες, το να ψάχνει ο νηπιαγωγός ώμο να κλάψει όταν έχει 2 και 3 παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες και ειδικά προβλήματα και να μην έχει στήριξη από πουθενά, πρέπει να το χειροκρο-

τήσουμε; Αυτό είναι το σύγχρονο; Αυτές είναι οι δυνατότητες του 2022;

Δεν μπορούμε να ανεχθούμε κάτι τέτοιο. Και ως εκπαιδευτικό κίνημα δεν μπορούμε να πάμε πίσω από τις δυνατότητες της εποχής μας. Δεν μπορούμε να δεχθούμε την παραπέρα υποβάθμιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, που έχει άμεσο αντίκτυπο και στην εκπαιδευτική πράξη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΙΚΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΜΑΣ»

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, Μπίκας Χρήστος αντιπρόσωπος απ' τον «Κωνσταντίνο Κούμα», με το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών.

Πραγματικά οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι γίνεται μία φιλότιμη προσπάθεια από τις κυβερνητικές παρατάξεις να υψώσουν τείχη μέσα σ' αυτή την αίθουσα, ανάμεσα σε ανθρώπους που προβληματίζονται για την κατάσταση στην Ομοσπονδία. Για την κατάσταση που βιώνουμε. Που βλέπουν ότι τα πράγματα ζορίζουν στο σχολείο. Που βλέπουν ο μισθός να μικραίνει ή ο μήνας να μεγαλώνει. Που λένε: δεν πάει άλλο πια αυτή η κατάσταση, ούτε με την πλειοψηφία της Ομοσπονδίας.

Όλα αυτά εντάσσονται στη λογική: στήνουμε τείχη ότι εδώ είμαστε αντιπρόσωποι παραταξιακοί, όχι Συνέδριο αντιπροσώπων εκλεγμένων. Σ' αυτό επιστρατεύτηκαν όλες οι μέθοδοι, πρώτα από όλα κομματικός συνδικαλισμός.

Ακούσαμε ότι είμαστε αυτοί που δώσαμε τον τόνο, και είναι πραγματικότητα, σ' αυτό που έγινε τα τελευταία χρόνια στη Διδακταλική Ομοσπονδία. Αυτό μας το πίστωσε ο εκπαιδευτικός κόσμος, γι' αυτό και η άνοδος των δυνάμεών μας.

Γιατί πραγματικά, συνάδελφοι της ΔΗΣΥ, αν ο κλάδος δεν ήθελε να απέχει απ' τις ηλεκτρονικές εκλογές στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, δε θα συμμετείχε με 95% αποχή. Θα διάλεγε τον δικό σας δρόμο. Θα συμμετείχε. Σας διαψεύδει η πραγματικότητα.

Το άλλο που ακούσαμε: είμαστε αποκρουστικοί, γιατί λέει μιλάμε για εργοδοτικό συνδικαλισμό. Όμως συνάδελφοι, πώς να πούμε τον Πανα-

καλούμε το Συνέδριο να στηρίζει την κατάθεση συγκεκριμένης τροπολογίας που θα κατατεθεί, να υπάρξει, δηλαδή, και νομοθετική ρύθμιση, για να μη μείνει το αίτημα της εξίσωσης του ωραρίου στο επίπεδο των διακηρύξεων. Ήρθε η ώρα να το πιστέψουμε. Και όταν την αισιοδοξία και την αποφασιστικότητα την ακολουθεί η οργανωμένη μαζική δράση, μαζί με την ενότητα έρχονται και οι νίκες. Στις νίκες, λοιπόν, που έρχονται, συνάδελφοι. Με μια ΔΟΕ διεκδικητική και αποτελεσματική.

γόπουλο; Ταξικό συνδικαλιστή; Δεύτερον, λέτε ότι θέλουμε να μικρύνουμε τα Συνδικάτα, να τα ελέγχουμε. Αλήθεια, συνάδελφοι; Θα το πούμε πολλές φορές, μέχρι να το καταλάβετε. Δείτε μια σειρά Συνδικάτα που οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κυριαρχούν ή είναι ψηλά στη δύναμη σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, δείτε, θα επαναλάβουμε. Μειώνεται η συμμετοχή στην COSCO; Κάνουν 7 συνεχείς Συνελεύσεις με 100% συμμετοχή; Στη ΛΑΡΚΟ διασπάμε; Το ένα Σωματείο συσπειρώνει τα υπόλοιπα, μπαίνουν οι Φορείς της περιοχής στη μάχη, γυναικείοι σύλλογοι, ακόμα και οι μαθητές, και λένε: φτάνει πια! Δουλειά στους πατεράδες μας. Αυτοί είναι οι ταξικοί συνδικαλιστές. Αυτές είναι οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ.

Γιατί, καλοί μου συνάδελφοι και καλές μου συναδέλφισσες, πολλοί το λέτε εδώ μέσα, το λέτε κατ' ιδίαν: αν δεν υπήρχε το ΠΑΜΕ, δείτε πού θα ήμασταν στον ιδιωτικό τομέα. Τον Παναγόπουλο κορώνα θα είχαμε.

Δείτε αν δεν υπήρχαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ που να κυριαρχούν σε Υπηρεσίες, σε Ομοσπονδίες του Δημοσίου, τι κατάσταση θα επικρατούσε. Δείτε αν δεν ήμασταν η πρώτη δύναμη στην ΟΕΝΓΕ, 3 χρόνια στην πανδημία, δε θα κουνιόταν φύλλο. Δείτε τι θα γινόταν σε μια σειρά Ομοσπονδίες και Σωματεία του Δημοσίου.

Άρα λοιπόν, δεν είναι αυτό που μειώνει τη συμμετοχή.

Αυτό που μειώνει τη συμμετοχή είναι το αποκρουστικό πρόσωπο της πλειοψηφίας στην Ομοσπονδία. Είναι αυτό που στις 11 Οκτώβρη τράβηξε το χαλί κάτω απ' τα πόδια των συναδέλφων, που όταν ο κλάδος ήταν στους δρόμους φροντίσατε να τραβήξετε το χαλί κάτω απ' τα πόδια. Γιατί εκείνες τις μέρες αν πηγαίνατε στα σχολεία, θα καταλαβαίνατε τι υπήρχε στον κόσμο, γιατί υπήρχε η απογοήτευση.

Εμείς, λοιπόν, πέρα από τα τείχη που βάζετε, αι απευθυνόμαστε σε όλους εδώ μέσα, καλούμε κάθε

συνάδελφο που προβληματίζεται να σκεφτεί τι κίνημα έχουμε ανάγκη σήμερα.

Εμείς έχουμε τη διάθεση να δώσουμε το χέρι σ' αυτόν που υποφέρει, σ' αυτόν που σηκώνει το κεφάλι. Σ' αυτή τη λογική κινούμαστε, στη λογική να ενωθούμε ως κλάδος για να μπορέσουμε μέσα από συλλογικούς αγώνες να βγάλουμε την Ομοσπονδία μπροστά. Και για να μην τρώω τον χρόνο, σ' αυτή την κατεύθυνση κινούνται τα 2 Ψηφίσματα που φέραμε με ομιλήτρια τη Δριμάλα. Ως τώρα δεν υπήρξε καμία τοποθέτηση πάνω στα 2 Ψηφίσματα αυτά.

Αλήθεια, τι θα πούμε στους Συλλόγους μας τον Σεπτέμβριο ή τώρα που θα πάμε; Τι απόφαση θα πάρουμε; Πολύμορφες δράσεις για την αξιολόγηση; Εδώ υπάρχει ανάγκη. Όταν φύγαμε απ' τους Συλλόγους μας, δεν αναρωτιότανε οι συνάδελφοί μας τι αποφάσεις θα πάρουμε σήμερα, στη Συνέλευση; Τι θα πούμε για την αξιολόγηση; Θα πούμε γενικά και αόριστα πράγματα;

Εδώ, συνάδελφοι, υπάρχουν κείμενα. Και για την αξιολόγηση και για τους αναπληρωτές. Υπάρχει και το εξής ζήτημα: υπάρχουν πάνω από 50 χιλιάδες συμβασιούχοι. Μπορεί σήμερα ο κλάδος μας να δεχθεί αυτό τον διαγωνισμό του ΑΣΕΠ; Να δεχθεί τις απολύσεις; Όχι.

Σ' αυτή τη βάση, λοιπόν, μ' αυτά τα Ψηφίσματα, μ' αυτή τη λογική, καλούμε όλους να πάρουν θέση, όχι την μπάλα στην εξέδρα, υπάρχει κείμενο γραπτό. Πολύ περισσότερο καλούμε τον κάθε καλοπροαίρετο συνάδελφο - την κάθε καλοπροαίρετη συναδέλφισσα να σκεφτεί: έχουμε το δικαίωμα να φύγουμε από δω χωρίς απόφαση; Έχουμε το δικαίωμα να μιλάμε με αοριστίες; Τι θα πούμε στους συναδέλφους μας; Ας πάρει ο καθένας την ευθύνη.

Και τελειώνοντας, συνάδελφοι, λέμε το εξής: ότι στο πρόγραμμα δράσης έχει φυσικά μεγάλη σημασία το ποια Ομοσπονδία θα μπορέσει να οδηγήσει τον κλάδο σε νίκες. Και εδώ πραγματικά μπαίνει το ζήτημα της αλλαγής συσχετισμών, μπαίνει το ζήτημα ποια δύναμη θα 'ναι μπροστά στην Ομοσπονδία, πώς θα μπορέσουμε όλοι μαζί να βρούμε σε νέους συλλογικούς αγώνες.

Εμείς πραγματικά καλούμε κάθε συνάδελφο - κάθε συναδέλφισσα από όλο το φάσμα εδώ να σκεφτεί: πρέπει να δοθεί απάντηση με αποφάσεις; Ναι. Πρέπει να δοθεί απάντηση με αλλαγή συσχετισμών; Πρέπει να στραπατσάρουμε την πολιτική της κυβέρνησης και της Κεραμέως; Πρέπει. Και αυτό θα γίνει μόνο με πρώτη δύναμη την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Να 'στε καλά.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΟΥΤΣΟΥ

ΣΕΠΕ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ «ΕΛΛΗ ΑΛΕΞΙΟΥ»

Καλησπέρα, συνάδελφοι, από το ΣΕΠΕ Περιστερίου και εκ μέρους της Πρωτοβουλίας Αναπληρωτών, θέλαμε να πούμε δυο λόγια, μιας και το θέμα των αναπληρωτών απουσιάζει από την ημερήσια διάταξη, και ο καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Από την ψήφιση του Νόμου Γαβρόγλου του ΣΥΡΙΖΑ, οι αναπληρωτές βιώνουμε μία ακόμα μεγαλύτερη ομηρία και έναν τεράστιο οικονομικό στραγγαλισμό και ερχόμαστε αντιμέτωποι με ένα ακόμα πιο αβέβαιο μέλλον. Και δε μας φτάναν όλα αυτά, έχουμε τώρα και τη συζήτηση που έχει ανοίξει για προσλήψεις μέσω γραπτού διαγωνισμού ΑΣΕΠ. Αυτό για μας, συνάδελφοι, και για όλο τον κλάδο πρέπει να είναι αιτία πολέμου. Η Ομοσπονδία και το σώμα των αντιπροσώπων έχει ευθύνη και να το συζητήσει σαν ξεχωριστό θέμα

στην ημερήσια διάταξη της Γενικής Συνέλευσης, και κυρίως να πάρει μέτρα και αποφάσεις για τον σχεδιασμό της δράσης και της πάλης μας για την υλοποίηση του ενός και μοναδικού αιτήματος που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των μαθητών μας και στα δικά μας εργασιακά δικαιώματα.

Το μοναδικό αίτημα που μπορεί να ενώσει όλους τους εργαζόμενους είναι μονιμοποίηση εδώ και τώρα όλων των συμβασιούχων που εργαζόμαστε τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση. Ως εργαζόμενοι έχουμε ανάγκη μία Ομοσπονδία που θα μπαίνει μπροστά στην οργάνωση των αγώνων, μέσα στα σχολεία, εκεί που υπάρχουν τα πραγματικά προβλήματα. Και όχι Ομοσπονδία μεσάζοντα της εκάστοτε κυβέρνησης, γραφείο εύρεσης εργασίας, μέσα από το facebook και το twitter που μοιράζει απλόχερα νούμερα και ελπίδες για μία θέση στον ήλιο στους χιλιάδες αναπληρωτές.

Και επειδή έχει γίνει πολλή συζήτηση εδώ μέσα σχετικά με την αποχή από τις διαδικασίες των αναπληρωτών, ξεχνάτε ότι λίγα χρόνια πριν το αίτημα για μόνιμη δουλειά για όλους τους ανα-

πληρωτές ήταν αυτό που τελικά δημιούργησε τις προϋποθέσεις για μαζική κινητοποίηση και συμμετοχή. Και αυτό δεν είναι τυχαίο. Είναι ένα αίτημα το οποίο πατάει πάνω στις ανάγκες. Αίτημα όμως που ποτέ η Ομοσπονδία στην πραγματικότητα δεν το πάλεψε, με αποτέλεσμα οι συνάδελφοι να τη βλέπουνε πια σαν κάτι ξένο, που δεν τους αφορά και έτσι τελικά να οδηγούνται στην αποχή.

Η ρίζα της απαξίωσης των Σωματείων και της Ομοσπονδίας από τους αναπληρωτές είναι μία και

είναι ξεκάθαρα η πρακτική των παρατάξεων της πλειοψηφίας και ουσιαστικά η ελλιπής δράση της. Όσοι λοιπόν επικαλούνται τη μη συμμετοχή και την αποχή μοιράζοντας ευθύνες και κατηγορίες δεξιά και αριστερά, ας κοιτάζουν τον εαυτό τους στον καθρέφτη.

Ελπίζω με τη λήξη των εργασιών και την εκλογή του νέου Διοικητικού Συμβουλίου, η ΔΟΕ να γίνει πραγματικό στήριγμα στους αγώνες μας για ζωή και δουλειά με δικαιώματα. Ευχαριστώ.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΛΑΡΜΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Καλημέρα συνάδελφοι. Στέλιος Παλαρμάς από τον Σύλλογο της Πάτρας, εκλεγμένος με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Πρώτο σχόλιο. Εχθές έγινε μια πολύ μεγάλη κουβέντα εδώ και υπήρχαν κατηγορίες από τις τρεις παρατάξεις ότι η συζήτηση για τον Νόμο Χατζηδάκη ήταν παρακώλυση των εργασιών. Στις 9 η ώρα ήμασταν όλοι εδώ, ενώ το 90% αυτών, που χειροκροτούσανε εχθές αυτούς που λέγανε αυτό το πράγμα, λείπατε. Άρα λοιπόν να ξέρουμε ποιοι θέλουν ουσιαστική κουβέντα εδώ.

Συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, δεν είπαμε εμείς εχθές ότι είμαστε ευχαριστημένοι από τα όσα έκανε η ΔΟΕ. Στέλεχος των Παρεμβάσεων το είπατε. Οπότε όταν μας κουνάτε το δάχτυλο να πηγαίνετε στις Παρεμβάσεις πρώτα να το λέτε.

Συνάδελφοι, αυτά τα τρία χρόνια ζήσαμε την προσπάθεια της κυβέρνησης να επιβάλλει την αντικειμενική μεταρρύθμισή της. Ενιαία κείμενα, ωράριο νηπιαγωγών, απλήρωτες υπερωρίες, τα σχολεία στους Δήμους, και πολλά άλλα που έχουν ειπωθεί.

Αυτή είναι η μεταρρύθμιση που επαγγέλλεται η Νέα Δημοκρατία, και για να την εφαρμόσει έχει δύο βασικούς άξονες: την αξιολόγηση και τον Νόμο Χατζηδάκη.

Η αξιολόγηση είναι η κρατική επιβολή, ο κρατικός έλεγχος για να περάσουν αυτές οι μεταρρυθμίσεις, και ο Νόμος Χατζηδάκη είναι ο τρόπος παρέμβασης, ελέγχου και διάλυσης Σωματείων, προκειμένου να μην υπάρχει αντίσταση σε αυτές τις μεταρρυθμίσεις.

Όταν, λοιπόν, αυτά έχουν σχέση μεταξύ τους, τι κάνατε στην αξιολόγηση; 10 Οκτωβρίου, μία

μέρα πριν τη μεγάλη απεργία, που όλοι επικαλείστε αλλά δεν την ψηφίσατε όλοι, πήρατε απόφαση για τα ενιαία κείμενα. Είναι αλλοίωση αυτό της θέλησης των συναδέλφων; Την επόμενη μέρα διαδηλώσανε κατά 100.000. Το πήρατε υπόψη; Όχι.

Τι κάνατε σε σχέση με τον Νόμο Χατζηδάκη; Εχθές το κάνατε, εδώ, συνάδελφοι. ΔΗΣΥ και ΔΑΚΕ χορεύατε σε ρυθμούς Χατζηδάκη και το Αυτόνομο Δίκτυο σας χτύπαγε παλαμάκια. Αυτό κάνατε εδώ εχθές. Και τι λέγατε στην ΑΔΕΔΥ; Λέγατε να μην εφαρμοστεί. Εδώ πέρα λέτε να εφαρμοστεί αλλά να μην εφαρμοστεί και είμαστε πολιτικά ναι και όχι. Τι λέγατε στις 10 του Οκτώβρη, θυμάστε; Δε λέγατε σε μας, που λέγαμε επανακήρυξη της απεργίας – αποχής, ότι δεν θέλουμε επανακήρυξη γιατί θα εφαρμόσουμε τον Νόμο Χατζηδάκη; Αυτά δεν λέγατε, συνάδελφοι; Τα ξεχάσατε; Και τώρα έρχεστε εδώ πέρα και εφαρμόζετε τον Νόμο Χατζηδάκη.

Ξέρετε όμως κάτι; Όσο θα έχετε αυτές τις θέσεις τόσο θα αδειάζουν αυτές οι θέσεις και όσο εμείς είμαστε αταλάντευτοι με τους εργαζόμενους, με τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, θα γεμίζουν οι θέσεις όχι εδώ, στους δρόμους, στον αγώνα, στο κίνημα για την ανατροπή της πολιτικής των κομμάτων σας.

Συνάδελφοι, έγιναν εκλογές στην Πάτρα στις 16 Ιουνίου. 17 Ιουνίου η βουλευτής της Πάτρας Χριστίνα Αλεξοπούλου γράφει το εξής: η νίκη της ΔΑΚΕ Δασκάλων είναι ένα δυνατό μήνυμα στήριξης της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Σαν πολλοί δεν μαζεύεστε στη Νέα Δημοκρατία, ρε συνάδελφοι; Τα στελέχη της ΔΗΣΥ τα φιλοξενεί η ναυαρχίδα της δεξιάς, εσάς τους ανεξάρτητους σας περιθάλλουν οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Πολύ συνωστισμός.

Και ξέρετε κάτι; Γιατί λέτε ναι σε όλα, και κατηγορείτε εμάς ότι λέμε όχι σε όλα, αλλά το όλα για σας είναι η κυβερνητική πολιτική, η πολιτική των αντεκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ το όλα για μας είναι η υπεράσπιση των μορφωτικών δι-

καιωμάτων των παιδιών, των εργαζομένων, είναι ένα άλλο σχολείο σε μια άλλη κοινωνία. Το δικό μας όλα δεν χωράει στο μικρό δικό σας, το οποίο είναι οι κυβερνητικές πολιτικές.

Και μιλάτε για μεγαλειώδη απεργία, όταν στα Σωματεία βγαίνατε και λέγατε ότι αυτή η απεργία δε θα πετύχει, γιατί δεν απεργεί ο κόσμος, και τώρα ξαφνικά έγινε μεγαλειώδης η απεργία...

Η ουσία αυτού του Συνεδρίου είναι αν θα φύγουμε με αποφάσεις οι οποίες θα κοντράρουν την αντιεκπαιδευτική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης, αν θα αλλάξει ο συσχετισμός δυνάμεων, για να μην πανηγυρίζουν οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας με τα αποτελέσματα.

Εμείς κάνουμε έκκληση σε κάθε συνάδελφο, σε κάθε αντιπρόσωπο ο οποίος είναι μαζί μας έξω στους δρόμους, ενάντια σε αυτές τις πολιτικές, να βρεθούμε και στους δρόμους και εδώ, να αλλάξουμε τους συσχετισμούς γιατί εμείς θα τοκίσουμε την ψήφο κάθε συναδέλφου, που μπορεί να μη συμφωνεί σε όλα μαζί μας, αλλά θα την τοκίσουμε έξω εκεί στους δρόμους, στον αγώνα, για την προάσπιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών μας, των εργασιακών μας δικαιωμάτων, για ένα άλλο σχολείο.

Εμείς είμαστε εδώ να αλλάξουμε όχι μόνο τους συσχετισμούς, αλλά και την πολιτική αυτή της Ομοσπονδίας, και θα το κάνουμε γιατί έχουμε το δίκιο με το μέρος μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ «Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ»

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί. Μας λέτε για ταξικό πρόσημο, στις ταξικές δυνάμεις και στο ΠΑΜΕ. Ποιοι; Εσείς, συνάδελφοι, που χθες, απ' αυτό το βήμα, εκπρόσωπός σας κάλεσε το σώμα να παραμείνει η ΔΟΕ όπως είναι. Η ΔΟΕ της συναίνεσης, η ΔΟΕ που κάθε φωνή αντίστασης προσπαθούσε να τη σταματήσει.

Μιλάτε, συνάδελφοι, εσείς για το ΠΑΜΕ. Τους ταξικούς αγώνες του ΠΑΜΕ τους βλέπουμε, και το ΠΑΜΕ έγινε γιατί; Για να δίνει απαντήσεις όπως στην e-FOOD. Να δίνει απαντήσεις όπως στα Πετρέλαια της Καβάλας. Όπως στα λιπάσματα Δραπετσώνας. Αυτό είναι το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα που βάζει τη σφραγίδα του καθημερινά μέσα στους χώρους δουλειάς, για την ανατροπή και όχι για τη συναλλαγή.

Εσείς, συνάδελφοι των Παρεμβάσεων, πρέπει να απολογηθείτε. Ήσασταν αυτοί που διαμορφώσατε την πλειοψηφία, για να τραβηχτεί κάτω από το χαλί ο αγώνας για την απεργία - αποχή. Πρέπει να απολογηθείτε στους συναδέλφους γι' αυτή σας τη στάση. Και γι' αυτή σας τη στάση όχι μόνο δεν πήρατε θέση, αλλά κατεβαίνετε και θα καταθέσετε ψηφοδέλτιο σήμερα στο ίδιο μετερίζι, και αυτοί που θεωρείτε τους εαυτούς σας επαναστάτες και αυτοί που θεωρείτε συμβιβασμένους.

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, μετά από τρία χρόνια βρισκόμαστε επιτέλους να συζητήσουμε μαζί δια ζώσης, για τα μεγάλα προβλήματα στην εκπαίδευση. Αυτά που πολλαπλασιάζονται καθημερινά από τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές όλων των κυβερνήσεων μέχρι τώρα. Και το ερώτημα, συνάδελφοι, γεννάται: τι κίνημα χρειαζόμαστε σήμερα; Όστε οι εκπαιδευτικοί συσπειρωμένοι να αντιπαλέψουμε αυτές τις πολιτικές που διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ προωθούν, ακολουθώντας κατά γράμμα τις κατευθυντήριες επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ.

Το σίγουρο σήμερα είναι, συνάδελφοι, ότι δε χρειαζόμαστε αυτό το κίνημα με το οποίο πορεύεται χρόνια τώρα η ΔΟΕ, η ΟΛΜΕ αλλά και η ΑΔΕ-ΔΥ και η ΓΣΕΕ. Είναι αυτό το κίνημα με το οποίο τα χάσαμε όλα την τελευταία 15ετία. Οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού προσπάθησαν όλο το προηγούμενο διάστημα να δημιουργήσουν κλίμα αναποτελεσματικότητας των αγώνων, να υψώσουν τείχος σε δυνάμεις που προβληματίζονται, που αγωνίζονται.

Προσπάθησαν να επενδύσουν στο ανέφικτο των αγώνων, διότι όπως λένε οι αγώνες δεν είναι νικηφόροι. Εμείς όμως το γνωρίζουμε πολύ καλά ότι και οι νικηφόροι αγώνες, αλλά ακόμα και αυτοί που δεν είναι σήμερα νικηφόροι, ρίχνουν λίπασμα, προσθέτουν γνώση και όπλα για τη μεγάλη ανατροπή.

Κόντρα στη λογική της πλειοψηφίας της ΔΟΕ που στην ουσία κατέβαζε τα ρολά μέσα στην πανδημία και κάποιοι μας λέγανε ότι θα λογαριαστούμε μετά, ο Σύλλογος «ΣΩΚΡΑΤΗΣ» υπό καθεστώς απαγόρευσης συναθροίσεων, με τις πρωτοβουλίες συσπείρωσης, συντονισμού πρωτοβάθμιων σωμα-

τείων, προσπάθησε να ενώσει τη δράση τους, να επιτευχθεί ενιαία στάση και συμμετοχή όλου του κλάδου στον αγώνα. Να οργανωθεί η μάχη για τα μικρά και τα μεγάλα προβλήματα της εκπαίδευσης.

Συναντηθήκαμε με πολλούς συναδέλφους στις μάχες ενάντια στη λεγόμενη αξιολόγηση και κατηγοριοποίηση των σχολείων. Η πρωτοβουλία του Συλλόγου «ΣΩΚΡΑΤΗΣ» μαζί με τον Σύλλογο Α Αθήνας για πανελλαδική σύσκεψη Σωματείων και απόφαση 88 Πρωτοβάθμιων Συλλόγων και ΕΛΜΕ για απεργία - αποχή πίεσε τις πλειοψηφίες της ΔΟΕ, ώστε να επιτευχθεί ενιαία στάση και συμμετοχή του κλάδου.

Παλέψαμε ενάντια στις πολιτικές που τσακίζουν τις ζωές μας για ένα σχολείο καλύτερο, για μια κοινωνία καλύτερη. Οι αγώνες που αναπτύχθηκαν το προηγούμενο διάστημα και στην εκπαίδευση είναι που κάναν κουρελόχαρτο τον Νόμο έκτρωμα του Χατζηδάκη στην πλειοψηφία των Συλλόγων της χώρας. Τουλάχιστον μέχρι τώρα, γιατί από εδώ χθες ΔΗΣΥ, ΔΑΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ βάζουν από το παράθυρο τον Νόμο Χατζηδάκη στο κίνημα.

Αποδεικνύεται ότι στους εκπαιδευτικούς, μέσα στα Σωματεία μας, υπάρχουν μεγάλα αποθέματα αγωνιστικότητας. Υπάρχουν εστίες αντίστασης, φανερώνονται αγωνιστικές διαθέσεις. Είμαστε περήφανοι για την τεράστια συμμετοχή των συναδέλφων αναπληρωτών στις μεγάλες κινητοποιήσεις ενάντια στον Νόμο Γαβρόγλου για το προσοντολόγιο.

Κυβέρνηση και Υπουργείο Παιδείας στριμώχτηκαν από τους αγώνες μας, από την τεράστια αλληλεγγύη που αναπτύχθηκε από εργατικά σωματεία και από τους γονείς στη μάχη μας ενάντια στην αξιολόγηση. Η συμμετοχή των εκπαιδευτικών με 95% και πάνω στην απεργία - αποχή από τις διαδικασίες της λεγόμενης αξιολόγησης, η συγκλονιστική συμμετοχή 100.000 απεργών στις 11 του Οκτώβρη, έστειλαν μήνυμα αντίστασης στην αντιεκπαιδευτική πολιτική.

Οι αγώνες αυτοί συνδυάστηκαν με αιτήματα που απαντούσαν άμεσα στις καθημερινές ανάγκες των εκπαιδευτικών. Αγώνες που έβαλαν μπροστά την αύξηση των μισθών μας, την επιστροφή του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, ανάκτηση των κλεμμένων ΜΚ, αγώνες για την προστασία της υγείας, για την υπεράσπιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων, για μαζικούς μόνιμους διορισμούς, για σίτιση, στέγαση των συναδέλφων αναπληρωτών, το μεγάλο πρόβλημα που τους ταλανίζει.

Αυτός είναι ο δρόμος που αποφασίσαμε να βαδίσουμε για να πετάξουμε στα σκουπίδια κάθε αντιεκπαιδευτικό νόμο της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτή η αγωνιστικότητα θέλουμε το επόμενο διάστημα να πολλαπλασιαστεί, να αγκαλιάσει κάθε περιοχή, κάθε εκπαιδευτικό, κάθε σχολική μονάδα. Και εδώ ξαναέρχεται το ερώτημα, συνάδελφοι, τι κίνημα χρειαζόμαστε σήμερα ώστε να προετοιμασθεί δυναμικά, να αναδειχθούν οι αρετές του, να εκδηλωθούν και να αναδειχθούν τα αγωνιστικά χαρίσματα, ώστε σήμερα ακόμα από πιο ισχυρές θέσεις να μιλάμε για διεκδίκηση και κάλυψη των σύγχρονων αναγκών μας.

Τα παραδείγματα που έχουμε ως σημείο αναφοράς το τελευταίο διάστημα είναι οι αγωνιστικές διεκδικήσεις μας, γενικότερα η σύγκρουση απέναντι στις πολιτικές που τσακίζουν τη ζωή μας. Είναι οι αγώνες των ταξικών δυνάμεων, είναι των Σωματείων που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ, είναι οι αγώνες των υγειονομικών, οι αγώνες στις ταχυμεταφορές, στα πετρέλαια Καβάλας, στην COSCO, στη ΛΑΡΚΟ, στην e-FOOD, στους οικοδόμους που υπογράψανε συλλογικές συμβάσεις, αυξήσεις έως και 36%.

Οι αγώνες από τα κάτω, ο συντονισμός, οι συσκέψεις, οι δράσεις Συλλόγων και ΕΛΜΕ είναι η εγγύηση σήμερα για ένα κίνημα χειραφετημένο, μακριά από τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, παλιό και καινούργιο.

Συνάδελφοι αντιπρόσωποι, απευθυνόμαστε σε εσάς, που βρεθήκαμε μαζί στις συσκέψεις, στα σωματεία, στις Γενικές Συνελεύσεις, στους Συλλόγους Διδασκόντων και δώσαμε τη μάχη ενάντια στη λεγόμενη αξιολόγηση. Σε σένα, συνάδελφε, που αγωνιάς για τη δημόσια εκπαίδευση, που θέλεις να ζεις με αξιοπρέπεια απ' τον μισθό σου. Σε σένα που δεν συμβιβάζεσαι με το σχολείο σούπερ μάρκετ, που η γνώση πουλιέται και αγοράζεται, ένα σχολείο που διαμορφώνεται μόνο για τους έχοντες και κατέχοντες μαθητές μας.

Ήρθε η ώρα, συνάδελφε, να σκεφτείς ποια πλειοψηφία στη ΔΟΕ θα δώσει ώθηση στους αγώνες που έρχονται, που έχουμε μπροστά μας. Καλούμε κάθε ενσυνείδητο συνάδελφο, κάθε τίμιο συναγωνιστή, κάθε αγωνιστή, να δυναμώσει τη φωνή της αντίστασης ενισχύοντας την Αγωνιστική Σύσπειρωση Εκπαιδευτικών. Γιατί αυτή η παράταξη, συνάδελφοι, στήριξε όλους τους αγώνες στην εκπαίδευση.

Δώσαμε όλες τις δυνάμεις μας για την επιτυχία και πάρθηκαν όλα τα πρακτικά μέτρα για το δυνάμωμα της αλληλεγγύης, βεβαίως χωρίς να έχουμε αποκλειστικότητα στην αφύπνιση ή στην αγωνιστικότητα. Γιατί αυτή η παράταξη έδωσε τη μάχη για να ξεσκεπαστεί ο αντιεκπαιδευτικός χαρακτήρας των αναδιρθρώσεων στην εκπαίδευση, αντί να θολώνει τα νερά, όπως έκαναν άλλες δυνάμεις στο κίνημα όταν μιλούσαν για ιδεοληψί-

ες του υπουργού, όταν ήθελαν να αποπροσανατολίσουν τον αγώνα μας, όταν ετερόκλητες δυνάμεις στη ΔΟΕ συμμαχήσαν, πέταξαν το προσωπίο τους, άδειασαν έναν ολόκληρο κλάδο παίρνοντας αποφάσεις αναστολής της απεργίας - αποχής.

Σε καλούμε, συνάδελφε, να μην αφήσεις το γεγονός ότι είναι οι ίδιες δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού που σε όσους Συλλόγους υπερισχύουν προχώρησαν σε ηλεκτρονικές εκλογές για την ανάδειξη αντιπροσώπων στη ΔΟΕ, γιατί δε θέλουν να αντιπαλέψουν τον Νόμο Χατζηδάκη, που θέλει να βάλει στον γύψο τα συνδικάτα μας. Είναι αυτές οι παρατάξεις που στην ουσία άλλη μια φορά προδίδουν το εκπαιδευτικό κίνημα, τη στιγμή που στην προσπάθεια της κυβέρνησης να επιβάλει ηλεκτρονικές εκλογές για την ανάδειξη των αιρετών, οι εκπαιδευτικοί απάντησαν με το εκκωφαντικό πάνω από 95% της απεργίας - αποχής.

Ξέρουμε ότι πολλοί συναγωνιστές ξεκινήσαμε από διαφορετική συνδικαλιστική αφετηρία, έχουμε συνδικαλιστικές διαφορές. Δε θα λυθούν σ' αυτό το Συνέδριο, συνάδελφοι. Ίσως να συνεχίσουμε να έχουμε και στο μέλλον πολιτικές διαφορές. Είναι θεμιτό άλλωστε. Όμως συναντηθή-

καμε σε κοινούς αγώνες. Μπορούμε να συναντηθούμε και σήμερα, εδώ στη ΔΟΕ, να στείλουμε μήνυμα αισιοδοξίας και ανατροπής, ενισχύοντας το ψηφοδέλτιο της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών. Είμαστε σίγουροι ότι ένιωσε και εσύ το σκίρτημα όπως νιώσαμε όλοι μας στο άκουσμα της πρωτιάς της Πανσπουδαστικής μετά από 35 χρόνια, ξηλώνοντας τη ΔΑΠ του ρουσφετιού, της συναλλαγής, του σεξισμού, τους ντίλερ της σπαίλας και του αναχρονισμού. Συνάδελφε, στείλε μήνυμα στο Υπουργείο και στην Κεραμέως: δεν πιάνουν οι απειλές τους. Ενισχύοντας την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών. Έχεις τη δυνατότητα να τους τρομοκρατήσεις αυτή τη φορά, να βγάλεις πρώτη δύναμη την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Δώστε, συναδέλφισσα και συνάδελφε, κουράγιο στον εκπαιδευτικό, ώστε τον Σεπτέμβρη να δώσει τις μάχες από καλύτερη θέση. Να αναμετρηθούμε με το Υπουργείο και τις πολιτικές τους. Μπορούμε. Έχουμε το δικίο με το μέρος μας. Ήρθε η ώρα της ανατροπής. Σ' αυτό το Συνέδριο ενισχύουμε την Αγωνιστική Συσπείρωση των Εκπαιδευτικών. Πρώτη δύναμη η Αγωνιστική Συσπείρωση των Εκπαιδευτικών. Όλα την Τετάρτη αλλάζουν.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΙΛΚΙΣ «ΠΑΙΟΝΙΑΣ»

Συνάδελφοι, εμείς θα συνεχίσουμε να συζητάμε για στην ημερήσια διάταξη, και αναφερόμαστε κυρίως στους εκπροσώπους της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ, που θέλουν να συζητάμε άλλα την ώρα που οι συνάδελφοι έξω αγωνισούν, η φτώχεια, η ακρίβεια στεναίνει τους ίδιους και τις οικογένειές τους, και εμείς να είμαστε «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε». Και θα συζητήσουμε γιατί έχουμε και προτάσεις να καταθέσουμε, ρεαλιστικότερες, γι' αυτό ακούστε τες. Η κατάσταση είναι γνωστή και θα γίνει ακόμα χειρότερη τον χειμώνα, έχοντας μπροστά μας μια οικονομική κρίση, που για ακόμα μια φορά θα μας καλέσουν να την πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι.

Άρα εδώ χρειάζεται να μπει το ζήτημα και το ερώτημα: τι έκανε η Ομοσπονδία μέχρι τώρα για να βάλει εμπόδιο σ' αυτά που ζήσαμε, και ταυτόχρονα πώς μπήκε μπροστά για τις δικές μας ανάγκες, αλλά και τι χρειάζεται να κάνει το επόμενο διάστημα.

Γιατί το να θέτεις μόνο ένα σωστό αίτημα, όπως αυξήσεις των μισθών, δεν αρκεί. Το ζήτημα είναι πώς τεκμηριώνεις ότι αυτό είναι ρεαλιστικό, πώς οργανώνεις την πάλη για να το διεκδικήσεις και έτσι απ' τη μια να συσπειρώνεται ο κλάδος και απ' την άλλη να στριμύχνηται η κυβέρνηση και να κάνει πίσω.

Για παράδειγμα, όπως είπα, για αυξήσεις στους μισθούς μιλάνε όλοι, όμως όταν την ίδια στιγμή λενε, όπως ακούσαμε πολλές φορές απ' τις παρατάξεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, ότι είμαστε σε μια δύσκολη περίοδο, έχουμε κρίση, πανδημία, πόλεμο, δεν υπάρχει καιρός τώρα για διεκδικήσεις και αγώνες, ή διάφορες παραλλαγές, όπως ότι θα λογαριαστούμε μετά. Ακόμα όταν υπερασπίζεσαι την καπιταλιστική ανάπτυξη, η οποία δήθεν μπορεί να βγάλει κερδισμένους και τους εργαζόμενους και τους επιχειρηματικούς ομίλους, τότε στην πραγματικότητα ακυρώνεις το αίτημα που βάζεις.

Όταν όμως αποκαλύπτεις ότι την ίδια ώρα που για τους εργαζόμενους δεν υπάρχει ευρώ διαθέσιμο, για τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους δίνονται δισεκατομμύρια, τότε αποκτάει άλλη δυναμική ο αγώνας.

Όταν αποκαλύπτεις για παράδειγμα ότι την ώρα που σε μας δίνουν 50 - 60 ευρώ για βενζίνη, που έχουν

μειωθεί 1,8 δισεκατομμύρια τα κονδύλια για την παιδεία τα τελευταία 12 χρόνια και οι φόροι παραμένουν στα ύψη, και την ίδια ώρα 6 δισεκατομμύρια κάθε χρόνο πάνε στους νατοϊκούς εξοπλισμούς- και όχι για την άμυνα της χώρας, όπως λένε κάποιοι.

11 δισεκατομμύρια δίνονται ζεστό χρήμα απ' τον Αναπτυξιακό Νόμο, και άλλα τόσα δίνουν απευθείας στους επιχειρηματικούς ομίλους από την Ευρωπαϊκή Ένωση, απ' το Ταμείο Ανάκαμψης, τα λεφτά του οποίου δεν πάνε στους μισθούς ή για να χτιστούν σχολεία και νοσοκομεία, αλλά πάνε στους επιχειρηματίες. Ακόμα κι από τον ίδιο τον κρατικό προϋπολογισμό δίνεται ζεστό χρήμα στους επιχειρηματίες.

Παραδείγματα; Πάρα πολλά, ένα μόνο απ' την Κεντρική Μακεδονία, από γνωστό εργοστάσιο, την ΚΡΙ-ΚΡΙ στις Σέρρες. Το 2020 είχε κερδοφορία 22,29 εκατομμύρια ευρώ, και μάλλον επειδή τους καημένους τους εργοδότες δεν τους έφταναν αυτά, τους έδωσε η κυβέρνηση επιδότηση άλλα 6,33 εκατομμύρια ευρώ. Την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι σ' αυτό και στα άλλα εργοστάσια της περιοχής δουλεύουν με μισθούς πείνας, έχουμε πλειστηριασμούς, κόψιμο ρεύματος, κτλ.

Να λοιπόν, επειδή κάποιοι αναρωτιούνται, πού θα βρεθούν οι πόροι για αυξήσεις στους μισθούς, επαναφορά του 13^{ου} - 14^{ου}, μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών εδώ και τώρα, καταργήσεις των φόρων, κτλ.

Όμως αυτά τα ζητήματα δεν τολμά να τ' ανοίξει η πλειοψηφία των παρατάξεων στη ΔΟΕ. Όπως και για το ζήτημα της ακρίβειας, της επισιτιστικής κρίσης, της ενεργειακής φτώχειας που έχουμε μπροστά μας.

Και εδώ τι ακούμε; Τα γνωστά κλαψουρίσματα: ναι μεν υπάρχει ακρίβεια, δύσκολα τα πράγματα κλπ. Γιατί όμως υπάρχει ακρίβεια, συνάδελφοι; Δεν πρέπει να απαντηθεί; Μήπως δεν αναπαράγεται από συνδικαλιστές αυτό που λέει λέει η ίδια η κυβέρνηση, ότι δηλαδή η ακρίβεια είναι φυσικό φαινόμενο; Ότι φταίει μόνο ο πόλεμος στην Ουκρανία; Ή ακόμα-ακόμα, μπόρα είναι και αυτή, θα περάσει, τόσες περάσαμε.

Και έτσι τελικά οδηγούν τους συναδέλφους να σκεφτούν: αφού είναι μπόρα και θα περάσει, ποιος ο λόγος να παλέψω; Γιατί να αγωνιστώ; Γιατί να κάνω μια θυσία, απ' τη στιγμή που δεν έχω κάτι να περιμένω; Στο κάτω-κάτω ως περιμένω να περάσει και αυτή η δυσκολία.

Ούτε εδώ τολμούν όμως να θίξουν το γεγονός, την πραγματικότητα, ότι η στρατηγική που υπερασπίζονται, η στρατηγική του πράσινου new deal, της πράσινης μετάβασης, είναι αυτή που φορτώνει στις πλάτες μας το κόστος των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, το χρηματιστήριο ρύπων, το κό-

στος της αγοράς της πράσινης τεχνολογίας, ακόμα και το κόστος ταφής και διαχείρισης απορριμμάτων.

Η ίδια η φάση της καπιταλιστικής ανάπτυξης είναι αυτή που οδηγεί σε αύξηση των τιμών. Και η χρηματοδότηση των μονοπωλίων με ζεστό χρήμα, που είπα και νωρίτερα, αυτή οδηγεί σε αύξηση του πληθωρισμού.

Και γιατί δεν τολμούν; Γιατί δε θέλουν σε καμία περίπτωση να αμφισβητήσουν την κυριαρχία αυτού του συστήματος, των επιχειρηματικών ομίλων, των κομμάτων που υπηρετούν.

Και όχι μόνο αυτό, αλλά το χειρότερο είναι ότι επιδιώκουν να στοιχίσουν και έναν ολόκληρο κλάδο πίσω από αυτά τα συμφέροντα.

Αυτό που αποφεύγουν οι δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού, όπως ο διάολος το λιβάδι, είναι να αποκαλύψουν την πραγματικότητα, ότι απέναντί μας οι εργαζόμενοι έχουμε συνολικά ένα κράτος που είναι εχθρικό στις ανάγκες των εργαζόμενων και του λαού, γιατί επιλέγει να ικανοποιεί μόνο και αποκλειστικά τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων, αυτούς που τους στηρίζουν τελικά.

Να γιατί δεν περισσεύουν κονδύλια για σχολεία, διορισμούς, μισθούς, υποδομές και άλλα. Γιατί δεν μπορεί να στηρίζονται και εργαζόμενοι και επιχειρηματικοί όμιλοι και να 'μαστε όλοι ευχαριστημένοι, μια αγαπημένη οικογένεια. Αυτή είναι η μεγάλη αυταπάτη που καλλιεργούν αυτές οι δυνάμεις. Γι' αυτό και εξωραϊζουν και δε λένε κουβέντα ούτε για την Ευρωπαϊκή Ένωση των ΕΣΠΑ, η οποία δέχεται μας στηρίζει οικονομικά, πολιτικά, στρατιωτικά κλπ.

Δε λέτε για παράδειγμα ότι σ' αυτή την αγαπημένη σας Ευρωπαϊκή Ένωση της αλληλεγγύης, της ισότητας, της ειρήνης, κτλ., το 25% των παιδιών κινδυνεύει από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, σήμερα, το 2022. Το 27% του πληθυσμού σ' αυτή την Ευρωπαϊκή Ένωση ζει με περιορισμένη απασχόληση και το 30% δεν μπόρεσε τα προηγούμενα χρόνια να ζεστάνει το σπίτι του. Τα όρια συνταξιοδότησης δεν είναι μόνο στην Ελλάδα υψηλά, σε άλλες χώρες θέλουν να ξεπεράσουν και τα 67 χρόνια. Και η ιδιωτική ασφάλιση είναι το μοντέλο που εφαρμόζεται και προωθείται, με ανθρώπους να πεθαίνουν ακόμα και έξω απ' τα νοσοκομεία. Και οι εκπαιδευτικοί είναι στην πλειοψηφία τους συμβασιούχοι. Αυτό κυριαρχεί στην αγαπημένη σας Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αντίθετα, προσπαθούν να ωραιοποιήσουν την κατάσταση σ' αυτές τις χώρες ως υποστηρικτές μάλλον του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Αυτού του κεκτημένου που τι θέλει; 10ωρη - 12ωρη απλήρω-

τη δουλειά, μέχρι τα 67 και παραπάνω, συμβάσεις ακόμα και μιας ημέρας, να σε παίρνουν το βράδυ τηλέφωνο για να δουλέψεις την άλλη μέρα, σύνταξη- επίδομα απ' το φτωχοκομείο, ίσα για να επιβιώσεις, ιδιωτικοποίηση της υγείας, της πρόνοιας, της ασφάλισης, ώστε ακόμα και αυτά να αποτελούν εμπόρευμα. Ατομική υπόθεση, ώστε ακόμα και τα χρήματα απ' τα Ασφαλιστικά Ταμεία να μπορούν να παίζονται στον τζόγο και το χρηματιστήριο, να γίνονται επιδοτήσεις σε ομίλους, και τελικά οι εργαζόμενοι να μένουν ξεκρέμαστοι.

Σε όλα τα παραπάνω βρίσκεται η ουσία του ζητήματος. Γιατί, χωρίς αμφισβήτηση, δεν μπορείς να πας σε σύγκρουση με τον πραγματικό αντίπαλο. Δεν μπορείς να βγεις μπροστά στον δρόμο της διεκδίκησης με σημαία σου τις πραγματικές ανάγκες.

Όταν πραγματικά μπήκαν στο επίκεντρο ενός αγώνα οι ανάγκες μας, αποκαλύφθηκαν οι βαθύτερες στοχεύσεις της κυβέρνησης, τότε μόνο είχαμε κέρδη απ' τους αγώνες μας.

Να θυμίσω: όταν στη συζήτηση για την αξιολόγηση μπήκε στην κουβέντα ότι το κύριο είναι το αυτόνομο κατηγοριοποιημένο σχολείο, αυτό εξάλλου υπηρέτησαν όλες οι κυβερνήσεις διαχρονικά και αυτό «σκύλιασε» να εφαρμόσει η Κεραμέως, και ότι η αξιολόγηση είναι το εργαλείο που έρχεται να υλοποιήσει αυτό το σχολείο, τότε στριμώξαμε πραγματικά την κυβέρνηση στη γωνία.

Όταν μπήκε το αίτημα για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών και για εξίσωση των δικαιωμάτων μ' αυτά των μονίμων, τότε πείστηκε η κυβέρνηση να κάνει έστω και αυτούς τους λίγους διορισμούς, να πάρει κάποια μέτρα για άδειες, κτλ. Και αυτό το κρύβετε, εκθειάζετε την κυβέρνηση, αντί να προβάλλετε τη δυνατότητα ότι μπορούμε να έχουμε -και είχαμε- νικηφόρους αγώνες. Και έτσι σπέρνετε την απογοήτευση, τη μοιρολατρία, την αποχή.

Και για να μη μιλάμε και γενικά, ας πάμε και πιο συγκεκριμένα: αυτή η στάση αποκαλύπτεται πιο καθαρά στους συνδικαλιστές του κυβερνητικού συνδικαλισμού, στα Πρωτοβάθμια Συνδικάτα. Τους δήθεν ανεξάρτητους και αυτόνομους από τη ΔΟΕ, ανεξάρτητους από τη ΔΑΚΕ, ανεξάρτητους από την κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία. Εκείνοι και αν ήταν άφαντοι απ' τα σοβαρά προβλήματα του κλάδου.

Θα αναφερθώ στην Κεντρική Μακεδονία, σε μια σειρά Σωματεία. Ξέρετε πόσες περιπτώσεις είχαμε τα προηγούμενα 3 χρόνια που αρνήθηκαν οι συνδικαλιστές του κυβερνητικού συνδικαλισμού να βγάλουν έστω και μία ανακοίνωση για προβλήματα εργαζομένων σε άλλους κλάδους, όταν

είχαμε απολύσεις, απληρωσιές, κτλ.; Ακόμα και για τα νοσοκομεία κάποιοι δεν είπαν κουβέντα.

Λέγανε για παράδειγμα ορισμένοι στα Διοικητικά Συμβούλια ότι τους γονείς δεν μπορούμε να τους έχουμε συμμάχους γιατί είναι απέναντί μας. Μάλιστα δεν τόλμησαν να βγάλουν ούτε μια ανακοίνωση για να αναδείξουν τις ελλείψεις των εκπαιδευτικών στα σχολεία. Τέτοιος ήταν ο φόβος μην τους τραβήξει η κυβέρνηση το αυτί!

Αλλά, ακόμα και όταν κάτω απ' την πίεση του κλάδου μπαίνουν στους αγώνες, είτε προσπαθούσαν να στρέψουν τον αγώνα σε ανώδυνους δρόμους για τις κυβερνήσεις, είτε, όταν αυτό δεν το κατάφεραν, έφταναν στο σημείο να τραβάνε και το χαλί απ' τα πόδια του κλάδου, έφταναν στο σημείο να βάζουνε εμπόδια, όπως έγινε με τον αγώνα με την αντικειμενική αξιολόγηση.

Και αυτό δεν το λέει μόνο η Αγωνιστική Σύσπειρωση. Δεν αφορά μόνο μία διαφορετική αντίληψη ενός φαινομένου. Το λέγανε και το λένε όλοι οι συνάδελφοι, και πολλοί και απ' τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν στις Γενικές Συνελεύσεις και ακούγανε τους συναδέλφους αλλά τώρα «το κάνουν γαργάρα»...

Οι εκπαιδευτικοί, και αυτό είναι το πιο ουσιαστικό, μέσα απ' τους αγώνες που έδωσαν αυτά τα 3 χρόνια, μέσα απ' τα παραδείγματα που είδαν και έζησαν από πετυχημένους αγώνες άλλων κλάδων, όπως των οικοδόμων, των υγειονομικών, των ΟΤΑ, των λιμενεργατών και πολλών ακόμα, συνειδητοποίησαν καλύτερα ότι μπορούν να γίνουν οι πρωταγωνιστές των εξελίξεων, ότι μπορούν οι ίδιοι να πάρουν την κατάσταση στα χέρια τους και να αλλάξουν τα πράγματα.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ πρωτοστάτησαν σ' αυτούς τους αγώνες και γι' αυτό είμαστε περήφανοι. Γιατί ενημερώναμε, φωτιζαμε τις αιτίες των προβλημάτων, βρισκόμασταν σταθερά πλάι στους συναδέλφους, στην πρώτη γραμμή, σε όλες τις συνθήκες. Γιατί λογαριαζόμαστε την ώρα που προκύπτει το πρόβλημα με τις κυβερνήσεις και τους υπουργούς και δεν μεταθέτουμε τους αγώνες για τη Δευτέρα Παρουσία, όπως κάνουν όλοι οι υπόλοιποι. Γιατί δεν καθορίζουμε την προοπτική των αγώνων απ' τους Νόμους του κράτους, αλλά απ' τις ανάγκες και τη θέληση των εκπαιδευτικών.

Αυτό καταλαβαίνουν οι συνάδελφοι, γι' αυτό στηρίζουν την Αγωνιστική Σύσπειρωση, τη θέλουν στο τιμόνι του Σωματείου αλλά και στο τιμόνι της ΔΟΕ, γιατί γνωρίζουν ότι αυτά είναι τα αιτήματα που ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους, για αυξήσεις στους μισθούς, επαναφορά 13^{ου} - 14^{ου}, του μισθολογικού κλιμακίου, στήριξη των εκπαιδευτικών που εργάζονται μακριά απ' τον τόπο τους, για κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης,

για μείωση των τιμών σε ρεύμα, αέριο, καύσιμα, για να δοθούν λεφτά στην παιδεία και όχι στους επιχειρηματικούς ομίλους και το ΝΑΤΟ, για μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών, σταθερή και μόνιμη δουλειά, μέτρα στήριξης και διαβίωσης των αναπληρωτών στη μετακίνηση, στη διαμονή, τη σίτιση, για να καταργηθούν οι διατάξεις του Νόμου Κατρούγκαλου - Βρούτση, που μας οδήγησαν στα 67 χρόνια να κάνουμε μάθημα στα εγγόνια μας. Καταλαβαίνουν ότι αυτά είναι ρεαλιστικά, είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν.

Γι' αυτό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, απευθυνόμαστε σε όλους σας, στους αντιπροσώπους της Γενικής Συνέλευσης, που προφανώς και

δε γίνεται να συμφωνεί κάποιος σε όλα μαζί μας, που όμως προβληματίζεται και ανησυχεί το ίδιο μαζί μας. Που θέλει να δει μια Ομοσπονδία να μπαίνει μπροστά, να οργανώνει, να είναι το αποκούμπι των συναδέλφων.

Με τόλμη και αποφασιστικότητα να στηρίξουν τον αγώνα γι' αυτές τις διεκδικήσεις. Να στηρίξουν τη δύναμη που μπορεί να εγγυηθεί ότι ο κλάδος θα γράψει χρυσές σελίδες με νικηφόρους αγώνες το επόμενο διάστημα.

Σ' αυτό τον αγώνα σας καλούμε να συμπορευτούμε, εμπιστευόμαστε και τη δύναμη και την ικανότητα του καθενός, για να νικήσει ο κλάδος και αύριο να 'μαστε πιο δυνατοί.

ΘΟΔΩΡΗΣ

ΣΚΟΝΔΡΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΚΕΩΝΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα. Χαιρετίζουμε την 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ, είμαι ο Σκόνδρας ο Θεωδωρής, είμαι Πρόεδρος νεοεκλεγείς στον Σύλλογο Συκεώνας Ξυλοκάστρου Κορινθίας, με την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών.

Θα σας μεταφέρω το κλίμα το οποίο επικρατούσε και επικρατεί στον Σύλλογό μας, και την αλλαγή της ρότας του Συλλόγου ως ένδειξης καλών πρακτικών. Συμμετείχαμε για πρώτη φορά ως παράταξη στις εκλογές του Συλλόγου μας στις 16 Δεκεμβρίου το '21. Η εικόνα που είχαμε για τον Σύλλογό μας από την αρχή της πανδημίας ήταν απογοητευτική. Λόγω των παραιτήσεων διαφόρων μελών του προηγούμενου Δ.Σ., το Δ.Σ. του Συλλόγου λειτούργησε για διάστημα περίπου 5 μηνών με 4 μέλη, πλειοψηφία όλων των μελών της ΔΑΚΕ, χωρίς να συνεδριάζει τακτικά. Δεν ήταν μόνο αυτό. Ήταν ότι οι συνάδελφοι δεν ενημερώνονταν για τα φλέγοντα θέματα που αφορούσαν την αξιολόγηση. Με χαρακτηριστικό παράδειγμα ότι για τη μεγάλη απεργία στις 11 του Οκτώβρη του '21 η ανακοίνωση σε μας είχε έρθει από τον όμορο Σύλλογο της Κορίνθου.

Μετά τις αρχαιρεσίες του Συλλόγου τον Δεκέμβριο, η παράταξή μας, συμμετέχουσα για πρώτη φορά, κατέλαβε την πρώτη θέση. Από την αρχή είδαμε εκ των έσω το κλίμα απαξίωσης που υπήρχε στον Σύλλογο από το προηγούμενο Δ.Σ. Οι συγκλήσεις των Διοικητικών Συμβουλίων μόνο τακτικές δεν ήταν, με το πρόσχημα βέβαια της παν-

δημίας, ενώ εννοείται ότι υπήρχε λύση της εξ αποστάσεως συνεδρίασης με skype, zoom κτλ. Οι συνδρομές των μελών δεν είχαν ζητηθεί από τον Σύλλογο της Κορίνθου, οι ανακοινώσεις προς τα σχολεία για ενημέρωση για θέματα που αφορούσαν την πανδημία, την αξιολόγηση και άλλα ήταν κυριολεκτικά ανύπαρκτες.

Αναλάβαμε πολύ γρήγορα δράση, δείχνοντας άμεσα τις διαθέσεις μας και την πρόθεσή μας για αγωνιστική ρότα του Συλλόγου από την πρώτη κιόλας μέρα. Θίξαμε με την κατάθεση ψηφισμάτων την παντελή έλλειψη μέτρων από την κυβέρνηση όσον αφορά την πανδημία, τα 25 άτομα ανά τμήμα, τις ελλείψεις σε προσωπικό, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας τρίμηνων συναδέλφων, τους μηδενικούς ελέγχους από ΕΟΔΥ, τα ακριβά PSR τεστ για εκπαιδευτικούς και παιδιά, τον τεράστιο αριθμό πάγιων κενών που καλύπτονταν με αναπληρωτές και τρίμηνους συναδέλφους, συνεχίζοντας την πάγια τακτική της τρέχουσας και των προηγούμενων κυβερνήσεων στις ελαστικές σχέσεις εργασίας.

Κατακρίναμε ως Σύλλογος τον αντιεργατικό, αντισυνδικαλιστικό και απεργοσπαστικό Νόμο Χατζηδάκη σε όλες του τις εκφάνσεις: ηλεκτρονικές εκλογές στα Σωματεία, αλλαγή Καταστατικών και άλλα, δείχνοντας την ξεκάθαρη αντίθεσή μας προς αυτόν. Επίσης, στηρίξαμε τα δίκαια αιτήματα συναδέλφων νηπιαγωγών όσο αφορά στο ωράριό τους, στην αδιοριστία χιλιάδων αναπληρωτών συναδέλφων ειδικοτήτων, στο αίτημα νεοδιοριστων συναδέλφων για μονοετή παραμονή στον τόπο διορισμού, τη συμπάρασταση σε διωκόμενους συναδέλφους από το Υπουργείο Παιδείας και φυσικά ταχθήκαμε απέναντι στην αντιεκπαιδευτική αξιολόγηση που με περίσσιο σθένος υπερασπίζεται η κυβέρνηση.

Συμμετείχαμε, επίσης, τόσο στο κάλεσμα της Ομοσπονδίας, στη μέρα δράσης για την παιδεία, όσο και στη μεγάλη απεργιακή κινητοποίηση της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στις 6 Απριλίου διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς, εξίσωση των δικαιωμάτων μονίμων και αναπληρωτών, τέλος στο καθεστώς της φοροληστείας σε ενέργεια, καύσιμα και είδη πρώτης ανάγκης και άμεση απεμπλοκή της χώρας μας με οποιοδήποτε τρόπο από τον μαινόμενο πόλεμο στην Ουκρανία.

Σταθήκαμε όπως οφείλαμε στο πλευρό των συναδέλφων από σχολείο του Νομού μας που δέχονταν απειλές και εκφοβισμούς από τη διεύθυνση του σχολείου, κατακρίνοντας αυτές τις αυθαιρεσίες από πλευράς της διεύθυνσης και γι' αυτό τον λόγο δεχθήκαμε αγωγή, πράγμα πρωτοφανές για την 30ετή ιστορία του Συλλόγου μας.

Καταθέσαμε ψηφίσματα αλληλεγγύης υπέρ των απεργών στις εταιρείες ΛΑΡΚΟ και COSCO, ανοίγοντας το πρόσωπο του σχολείου στην κοινωνία και δείχνοντας στους συναδέλφους ότι δυναμώνοντας την πάλη και τη διεκδίκηση μπορούμε να καταφέρουμε πάρα πολλά.

Επίσης, διοργανώθηκε από εκπαιδευτικούς του Συλλόγου για τα μέλη του Συλλόγου μας μουσική βραδιά η οποία είχε μεγάλη συμμετοχή φωτίζοντας και το κομμάτι του πολιτισμού που προσβύει και προωθεί ένας Σύλλογος εκτός των διεκδικήσεων και των αγωνιστικών του πλαισίων.

Σε εξορμήσεις που κάναμε στα σχολεία προ των εκλογών για τους αντιπροσώπους στην Ομοσπονδία, συναντήσαμε συναδέλφους και ειδικότερα αναπληρωτές που μας μετέφεραν την απαξίωση που ένιωθαν για τη ΔΟΕ, θεωρώντας ότι δεν

έχει σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, για τη χρόνια αδιοριστία και την αβεβαιότητα των αναπληρωτών, αλλά και μονίμων εκπαιδευτικών, για τα προηγούμενα Προεδρεία του Συλλόγου που είχαν να εμφανιστούν στα σχολεία τουλάχιστον μια πενταετία.

Στις εκλογές που έγιναν για τους αντιπροσώπους της Ομοσπονδίας, οι οποίες είχαν ομολογούμενως μικρή συμμετοχή, αποτυπώθηκε η δυσανεμία των συναδέλφων για την απουσία του Σωματείου τα τελευταία έτη, αλλά και η απουσία ενός δυναμικού, αγωνιστικού πλαισίου από πλευράς Ομοσπονδίας, που θα είναι στήριγμα για τον συνάδελφο.

Φάνηκε όμως και η στήριξη των συναδέλφων προς εμάς και η θέλησή τους να έχουν ένα Σωματείο που να είναι ασπίδα γι' αυτούς, καθώς και αντιπροσώπους που θα μεταφέρουν τους προβληματισμούς και τις σκέψεις τους στο επίπεδο της Ομοσπονδίας.

Τελειώνοντας, θεωρούμε ότι και εμείς και η Ομοσπονδία έχει πολύ μεγάλη ευθύνη απέναντι στους συναδέλφους. Ευθύνη για να συμμετέχουν ενεργά και μαζί στις Γενικές Συνελεύσεις και αρχαιρεσίες του Συλλόγου, να διεκδικούν τα δίκαια αιτήματά τους προς την κυβέρνηση, στηλιτεύοντας οποιαδήποτε αντιεκπαιδευτική πολιτική ψηφίζεται εις βάρος τους και εις βάρος του δημόσιου ελληνικού σχολείου.

Είμαστε εδώ για μια Ομοσπονδία που θα είναι όπλο στα χέρια των συναδέλφων, που θα δυναμώνει το αγωνιστικό πλαίσιο και θα παλεύει για το δίκαιο συμφέρον των εκπαιδευτικών του κλάδου. Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΑΓΓΕΛΙΝΑ ΣΚΟΥΦΑΛΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΙΟΥ
«ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ»

Συναδέλφωι, καλησπέρα, Σκουφάλου Αγγελίνα λέγομαι από την Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών και Πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων και Νηπιαγωγών Χίου «Αδαμάντιος Κοραής».

Είναι γεγονός ότι τα τελευταία 10 χρόνια είναι χαρακτηρισμένα από αντιδραστικές ανατροπές στην παιδεία και γενικότερα στα συνδικαλιστικά μας δικαιώματα, και έχουν βέβαια τη σφραγίδα όλων των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας,

του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι έχουμε αντιδραστικές αλλαγές στο περιεχόμενο του σχολείου, την έντονη στροφή προς τις δεξιότητες, αν και τα βλέπαμε να 'ρχονται απ' τα Πανεπιστήμια όταν σπουδάσαμε, σε ένα σχολείο ακόμα πιο ταξικό, κατηγοριοποιημένο μέσω της αξιολόγησης, αυτόνομο, που θα ψάχνει κονδύλια σε χορηγούς, θα εμπλέκει φορείς του Δήμου, εξέχοντα πρόσωπα, βλέπε εφοπλιστές, αν πάρουμε παράδειγμα απ' το νησί μας, επιχειρηματίες κλπ., καθώς και τους γονείς οι οποίοι σ' ένα τέτοιο σχολείο θα βάζουν το χέρι ακόμα πιο βαθιά στην τσέπη.

Ζήσαμε τη διαδικασία της τηλεκπαίδευσης και την επιβολή της δια πάσα νόσο, ήρθαμε αντιμέτωποι με τον Νόμο Χατζηδάκη, την ποινικοποίηση των αγώνων μας, ζούμε την εξαθλίωση και την ακρίβεια

ακόμα πιο πολύ στο πετσί μας. Να μην μπορούμε να μετακινηθούμε, να μην μπορούμε να πληρώσουμε το ρεύμα.

Και το ερώτημα που μπαίνει μπροστά σε όλα αυτά είναι: η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας τι γενικότερη κατεύθυνση είχε; Είναι άσχετη αυτή η κατάσταση που ζούμε από τη λογική της πλειοψηφίας, να γίνεται στην ουσία νεροκουβαλητής κάθε φορά της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής; Είναι άσχετη αυτή η εξαθλίωση απ' το γεγονός ότι στοιχίζεται κάθε φορά τη μία πίσω απ' τη δήθεν κυβέρνηση της αλλαγής, την άλλη πίσω από τη φιλελεύθερη, κλπ., δίνοντας στην ουσία γη και ύδωρ σ' αυτές να προχωρούν τις αντιδραστικές πολιτικές τις οποίες πληρώνουμε τα τελευταία χρόνια, ψαλιδίζοντας τα αιτήματα του κλάδου;

Τρανταχτό παράδειγμα είναι η ημερήσια διάταξη, την οποία μάλιστα στείλατε και τελευταία στιγμή, όταν είχαν ήδη ξεκινήσει οι διαδικασίες εκλογών και Γενικών Συνελεύσεων των Σωματείων.

Ήθελε η πλειοψηφία να συζητήσει επί των πεπραγμένων; Μάλλον όχι. Γιατί θα βλέπαν οι συνάδελφοι αναπληρωτές ότι για άλλη μια φορά λείπει από την ημερήσια διάταξη το ζήτημα της μονιμοποίησης όλων των αναπληρωτών.

Είναι δυνατόν να λείπει ένα τέτοιο θέμα, όταν οι συμβασιούχοι εκπαιδευτικοί και μάλιστα με καινούργιες ελαστικές σχέσεις απασχόλησης, που έχουν φτάσει τις 50 χιλιάδες έναντι των 30 χιλιάδων που συζητούσαμε στην τελευταία Συνέλευση, και μάλιστα ούτε τότε έμπαινε σαν θέμα;

Είναι δυνατόν όταν μετά τον ανθρωποφαγικό Νόμο Γαβρόγλου επί ΣΥΡΙΖΑ, όπου ένα σωρό συνάδελφοι πετάχτηκαν έξω, να γίνονται τώρα εξαγγελίες της κυβέρνησης για διαγωνισμό ΑΣΕΠ και η Ομοσπονδία να μην παίρνει θέση, να αντιπαλέψει τις εξελίξεις;

Είναι δυνατόν να έχουν μαζευτεί χιλιάδες υπογραφές για την τροπολογία για το ωράριο των νηπιαγωγών και πάλι να μην υιοθετείται από την Ομοσπονδία, αλλά να μπαίνει μια απλή περιγραφή και αιτηματολογία; Το ίδιο και για τους νεοδιόριστους που ζήτηνε 1 χρόνο παραμονής στον τόπο που διορίστηκαν.

Και βέβαια αποκορύφωμα ξεπουλήματος του αγώνα μας ήταν, όπως φάνηκε και χθες, η αποδοχή του Νόμου Χατζηδάκη απ' την πλειοψηφία, ΔΑΚΕ, Δίκτυο και ΣΥΡΙΖΑ, που στη δήθεν ομοφωνία έβαλε πλάτη γνωρίζοντας από πριν ότι δεν υπήρχε.

Και φυσικά η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση των σχολείων. Την πιο κρίσιμη στιγμή στην κορύφωση της πάλης ενάντια στην αντικειμενική αξιολόγηση, πριν ακόμα τη μεγαλύτερη απεργία, η πλειοψηφία της ΔΟΕ πλην της ΑΣΕ τράβηξε το χαλί κάτω απ' τα πόδια, έχοντας

ετοιμάσει τα ενιαία κείμενα πριν ακόμα βγει παράνομη η απεργία.

Και βέβαια η ευθύνη της απόφασης για το σταμάτημα της απεργίας - αποχής, βαραίνει τη ΔΑΚΕ, τη ΔΗΣΥ και το Δίκτυο, που έχουν κάνει πολιτική επιλογή να σταματήσουν την απεργία απ' την αρχή, με πρόσχημα την απόφαση του Δικαστηρίου. Ενώ η ΔΗΣΥ απ' την αρχή έσπευρε τον φόβο στους συναδέλφους.

Στη Χίο που η ΑΣΕ ήταν πρώτη δύναμη, παλέψαμε την απεργία - αποχή απ' την αρχή. Γυρίσαμε όλα τα σχολεία, μιλήσαμε με τους συναδέλφους, λύσαμε προβληματισμούς και απορίες. Είχαμε συμμετοχή όλων των Δημοτικών πλην ενός, και πάνω απ' τα μισά Νηπιαγωγεία.

Ακόμα και μετά το σταμάτημα της απεργίας δεν το βάλαμε κάτω. Καλέσαμε τους συναδέλφους σε Γενική Συνέλευση που αποφάσισε να απαιτήσει απ' τη ΔΟΕ τη συνέχιση της απεργίας - αποχής. Στείλαμε εκπρόσωπο στην Ολομέλεια των Προέδρων, μόνο και μόνο για να μας κοροιδέψετε ξανά ότι θα συνεδριάζει το Δ.Σ. της ΔΟΕ, ενώ ξέρουμε το αποτέλεσμα.

Και επειδή ακούσαμε μεγάλες φανφάρες χθες από τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ ότι σέβονται τα Σωματεία που αποφάσισαν τις ηλεκτρονικές εκλογές, γιατί δεν σεβάστηκαν και τη βάση που ήθελε την απεργία - αποχή και τη συνέχισή της;

Και τι καταφέρατε, συνάδελφοι; Καταφέρατε να απογοητεύσετε έναν κλάδο που κατάφερε και σήκωσε τεράστιο ανάστημα, κόντρα σε φόβο, κόντρα σε απειλές του Υπουργείου και της κυβέρνησης. Και ναι, εσείς τους απογοητεύσατε.

Και δεν είναι δυνατόν εδώ να ρίχνουν το βάρος της ευθύνης των πράξεών τους στην Αγωνιστική Σύσπειρωση, που ήταν η μόνη δύναμη που από την αρχή και μέχρι τώρα παραμένει σταθερή στις θέσεις της για την απεργία - αποχή, που χρόνια τώρα εξηγεί και λέει το τι σχολείο θα έχουμε αύριο, το σχολείο της αγοράς, με τον και τον μαθητή σκυφτό, ευέλικτο.

Και βέβαια, το ζήσαμε στη Χίο, οι συνάδελφοι να μην έχουν εμπιστοσύνη στην Ομοσπονδία μετά από αυτή την κωλοτούμπα. Όλοι μαζί λέγανε ότι είναι απογοητευμένοι και κανένας δεν πίστευε ότι θα τον στηρίξει η Ομοσπονδία σε σχέση με τα κοινά κείμενα.

Ένα μεγάλο ποσοστό απεργίας 67% πρωτόγνωρο για το νησί μας, καταφέρατε να το κλείσετε στο καβούκι του.

Τις ευθύνες, λοιπόν, γι' αυτή την κατάσταση αλλά και για τη μειωμένη συμμετοχή για την οποία κλαίγεστε, τις έχετε εσείς και οι πολιτικές σας.

Και βέβαια κουβέντα δεν έχει ειπωθεί για την ατομική αξιολόγηση, που θα μας βάλει να φάμε ο ένας τον άλλον.

Άρα εδώ επιβεβαιώνεται ο ρόλος του κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Η Διοίκηση της ΔΟΕ είναι μέρος του προβλήματος. Αποδέχεται τα φριχτά δημοσιονομικά όρια που στραγγίζουν εμάς και τις οικογένειές μας, ρίχνουν την παιδεία στον Καιάδα. Μπαίνουν κάθε φορά στη λογική των κυβερνητικών αλλαγών, στη διαχείριση του προβλήματος. Βελτιώσεις στον Νόμο, στη λογική «δεν μπορούμε να λέμε και σε όλα όχι». Αυτό συνέβη και με την απόφαση της 88^{ης} Συνέλευσης για την αξιολόγηση, που μπήκε σε μια διαδικασία αλλαγών και βελτιώσεων του Νόμου του ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο στηρίχτηκε η Νέα Δημοκρατία και έφερε τον καινούργιο Νόμο.

Οδηγούμαστε, λοιπόν, σε μια αποδοχή της διαδικασίας αξιολόγησης βελτιωμένης και με τη σφραγίδα μάλιστα της Ομοσπονδίας, καλλιεργώντας την αυταπάτη ότι μπορεί, σ' αυτό το σύστημα που έχει στόχο το σχολείο της αγοράς και την κατηγοριοποίηση των σχολείων, να υπάρξει καλή αξιολόγηση. Και αυτό ακόμα έχει γκρεμιστεί στη συνείδηση των συναδέλφων. Γιατί βλέπουν πού έχει οδηγηθεί η κατάσταση με κάθε μορφής αξιολόγηση που έχει φέρει η κάθε κυβέρνηση.

Αντίθετα, σε όλη αυτή την ξεπουλημένη λογική, εμείς, η Αγωνιστική Συσπείρωση, ο ταξικός πόλος

μέσα στο κίνημα, βάζουμε μια μεγάλη κόκκινη γραμμή απέναντι σε όλα αυτά. Γιατί γνωρίζουμε την ιστορική αναγκαιότητα και συνειδητοποιούμε ότι κεφάλαιο και εργαζόμενοι δε φιλιώνουν ποτέ. Δεν έχουν κοινό δρόμο, αλλά αντίθετο. Δε συνάδουν τα όνειρα και οι ελπίδες μας με τις στοχεύσεις του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων που το υπηρετούν.

Τώρα, είναι ώρα ευθύνης να αλλάξουμε την Ομοσπονδία. Αν θα πάμε με μία από τα ίδια και θα αφήσουμε την Κεραμέως και τα επιτελεία της Νέας Δημοκρατίας να λένε ότι αποδεχόμαστε τις αναδιαρθρώσεις της Νέας Δημοκρατίας ή αν θα αλλάξει πορεία η Ομοσπονδία με την Αγωνιστική Συσπείρωση πρώτη δύναμη.

Κλείνοντας, τελιώνω, είναι ξεκάθαρη απαίτηση ένα ταξικό κίνημα, μια Ομοσπονδία που δε θα οδηγή τον κόσμο σε πτωχεύσεις και αδιέξοδα. Δε θα εγκλωβίζει τη συνείδησή του στα πλαίσια της κυβερνητικής αλλαγής, αλλά θα συμβαδίζει με το υπόλοιπο εργατικό κίνημα, θα έχει ταξικό προσανατολισμό, θα εμπνέει τους συναδέλφους να συμμετέχουν και να πρωτοστατούν στον οργανωμένο συλλογικό αγώνα.

Τέτοιο κίνημα θέλουμε, τέτοια Ομοσπονδία έχουμε ανάγκη.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Χριστοφίδης Δημήτρης από τον Σύλλογο της Θεσπρωτίας, από μεριάς της Αγωνιστικής Συσπείρωσης Εκπαιδευτικών.

Εμείς συνάδελφοι δεν ανήκουμε σ' αυτή την κατηγορία που θέλει αυτή τη ΔΟΕ, μ' αυτόν τον προσανατολισμό και με αυτή την κατεύθυνση. Με τον προσανατολισμό της ήττας, της υποταγής και του συμβιβασμού. Και σήμερα για άλλη μια φορά απ' αυτό το βήμα δεν απευθυνόμαστε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες συγκεκριμένων παρατάξεων ένθεν κακείθεν. Απευθυνόμαστε στους αντιπροσώπους, στους συνέδρους που έχουν έρθει απ' όλη την Ελλάδα, με ανοιχτό το μυαλό και ανοιχτά τα αυτιά, που αγωνιούν πραγματικά για το πού βαδίζει η Διδασκαλική Ομοσπονδία.

Και τους καλούμε να δούνε τη μεγάλη εικόνα. Μπορεί να μην συμφωνούν σε όλα μαζί μας αλλά τους λέμε το εξής: ότι τώρα είναι η ώρα να αλλάξει σελίδα, ρότα και προσανατολισμό η Διδασκαλική Ομοσπονδία. Τώρα είναι η ώρα η Διδασκαλική Ομο-

σπονδία να σταθεί στο πλάι των εκπαιδευτικών, της εκπαίδευσης και των πραγματικών προβλημάτων της ελληνικής κοινωνίας.

Πράγματι, από διαπιστώσεις και περιγραφή των προβλημάτων χορτάσαμε απ' το πρωί, απ' όλες τις πλευρές και απ' όλες τις κατευθύνσεις. Πράγματι, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η κυβέρνηση των αρίστων, οι θιασώτες των σχολαρχών και των κολλεγίων, πήραν μια σειρά μέτρα: δεξιότητες, αξιολόγηση, 1 δάσκαλος προς 25 μαθητές, τράπεζα θεμάτων, βία, τρομοκρατία και απειλές. Και οι προηγούμενοι όμως, και ο κ. Γαβρόγλου με το περίφημο προσοντολόγιο και η κα Διαμαντοπούλου και ο κ. Αρβανιτόπουλος που απέλυε εκπαιδευτικούς...

Ποιος είναι ο κοινός παρανομαστής όλων αυτών των μέτρων και των νομοθετημάτων;

Ένας είναι ο παρανομαστής. Η υποταγή στα κελεύσματα και στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ.

Ένας είναι ο παρανομαστής. Η βίαιη προσαρμογή της ελληνικής εκπαίδευσης, του ελληνικού δημόσιου σχολείου στις ανάγκες και στα κελεύσματα της αγοράς. Τι δεξιότητες, τι εξειδίκευση θα έχει ο εργαζόμενος του αύριο, ο πολίτης του αύριο, υποταγμένος στα κέρδη και στα σχέδια του μεγάλου κεφαλαίου.

Εκεί βρίσκεται σήμερα το ζητούμενο. Αυτή την πολιτική αντιπαλεύουμε.

Πολλοί απ' αυτό το βήμα σήμερα έκαναν καλέσματα ενότητας. Καλέσματα ενότητας σε τι; Να τα πάρουμε ένα-ένα τα ζητήματα: Θα πούμε και για τον Νόμο Χατζηδάκη και για την ξιολόγηση, μια και είναι το αντικείμενο των τελευταίων ωρών. Η Ομοσπονδία έχει θέση για την αξιολόγηση και μάλιστα σε όλους τους Συλλόγους και το ξέρετε, επικαλούνταν ακόμα και την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης της Ομοσπονδίας πριν 20 έτη. Και την κουνούσαν και την βγάζαν και φωτοτυπίες. Όμως άλλαξαν οι καιροί, άλλαξαν τα δεδομένα, καιρός είναι να αλλάξουμε θέση για το θέμα της αξιολόγησης.

Υπάρχει καλή ή κακή αξιολόγηση; Εμείς λέμε όχι, συνάδελφοι. Μία είναι η αξιολόγηση. Η αξιολόγηση είναι το εργαλείο για την εφαρμογή αυτής της εκπαιδευτικής πολιτικής και την υποταγή των εκπαιδευτικών. Είναι το εργαλείο για την κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών. Δε θα βρεθεί καλή αξιολόγηση που θα υπηρετεί τα συμφέροντα των εκπαιδευτικών και της εκπαίδευσης.

Πράγματι, πολλοί μας λένε, και από αυτό το βήμα σήμερα, ότι ο Περιφερειάρχης της Θεσσαλίας μας είπε ότι θα μισθοδοτεί κτλ., δεν άκουσα κανέναν όμως, από καμιά παρατάξη μέχρι τα τώρα, να πει για την περιφημη αυτονομία της σχολικής μονάδας. Τι υπηρετεί η αυτονομία της σχολικής μονάδας; Δεν είναι το σχολείο το οποίο κατηγοριοποιείται, το σχολείο με διευθυντή μανάτζερ, το σχολείο υποταγμένο στις τοπικές ανάγκες της αγοράς, της τοπικής κοινωνίας, το σχολείο που αύριο δε θα τα βγάζει πέρα, το σχολείο που θα κλείνει, το αγγλοσαξονικό μοντέλο που πολλοί το γνωρίζετε και το μελετάτε; Αυτή είναι, λοιπόν, η περιφημη αυτονομία.

Έχουμε διαφορές, πολλές διαφορές, αγαπητοί συνάδελφοι. Ο αγώνας για την αξιολόγηση ήταν σημαντικό; Πρώτα και κύρια ήταν σημαντικός και εγώ δε θα σταθώ στην απεργία - αποχή, την αποχή που πραγματικά είχε την καθολική συμμετοχή των συναδέλφων. Θα σταθώ στην απεργιακή κινητοποίηση της 11^{ης} του Οκτώβρη. Διέλυσε μύθους, κατέρριψε όλα εκείνα τα επιχειρήματα που έλεγαν μέχρι τώρα ότι ο δάσκαλος δεν μπορεί, δε σηκώνεται από τον κανπέ, δεν αγωνίζεται, δεν αγανακτεί.

Αυτή η αγανάκτηση και αυτή η οργή έγινε αγώνας, και το πραγματικό πολιτικό επίδικο στις 11 του Οκτώβρη δεν ήταν η μορφή με την οποία θα συνέχιζε, αγαπητοί φίλοι των Παρεμβάσεων, η Διδασκαλική Ομοσπονδία, και όχι μόνο, από εκεί κι έπειτα. Το πραγματικά πολιτικό επίδικο ήταν η υποταγή, η ρήξη ενός κλάδου στην κυρίαρχη πολιτική που η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προωθούσε μέσα από το Υπουργείο Παιδείας. Εκεί κρίθηκε η μάχη. Εκεί είναι πραγματικά η εξήγηση, αυτό που λέμε ότι η Ομο-

σπονδία τράβηξε το χαλί κάτω απ' τα πόδια των συναδέλφων.

Υποταγή ή ρήξη; Εμείς από μεριάς μας αυτό που υπηρετήσαμε στους Συλλόγους Διδασκόντων, και ξέρετε ότι το κάνουμε τίμια, κάθε μέρα, 365 μέρες, και στην πρωτοβάθμια και στη δευτεροβάθμια, παντού, ήταν η ενότητα του κλάδου και η ενιαία στάση των συναδέλφων. Αυτό υπηρετήσαμε.

Και επειδή πολλοί σήμερα μιλούν για τον Οκτώβρη και τις εκλογές που έρχονται, αγαπητοί συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, σας λέμε το εξής: Εμείς δεν αγωνιζόμαστε για να αλλάξει μηχανοδηγό το τρένο που κινείται πάνω στις ράγες αυτής της πολιτικής. Εμείς θέλουμε να αλλάξει κατεύθυνση και σας καλούμε να χαμηλώσετε λιγάκι την τηλεόραση του ΣΚΑΪ, να κλείσετε τα παραμάγαζα της λίστας του Πέτσα, και να είστε σίγουροι ότι θα ακούσετε τις φωνές των εργαζομένων της e-FOOD, τα συνθήματα των εργαζομένων της ΛΑΡΚΟ, της COSCO, των υπαλλήλων στον επισιτισμό που προχθές απεργούσαν. Θα ακούσετε τις φωνές των συναδέλφων αναπληρωτών απ' όλη την Ελλάδα που λένε ότι δεν αντέχουμε άλλο προσοντολόγιο, δεν αντέχουμε άλλο διαγωνισμό, εδώ και τώρα μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών.

Και επειδή μας μιλάτε για τον Νόμο Χατζηδάκη και μας λέτε ότι σας νοιάζει η συμμετοχή, αγαπητοί συνάδελφοι, η δική σας πολιτική τακτική, η δική σας συνδικαλιστική στάση ήταν αυτή που έσπειρε την ήττα, την απογοήτευση, την αποστράτευση. Όπου πραγματικά ο ταξικός πόλος του συνδικαλιστικού κινήματος έδωσε τη μάχη για τη συμμετοχή, τα αποτελέσματα ήταν θετικά.

Θέλετε να ψηφίζουν οι συνάδελφοι απ' την κουζίνα, απ' τον καναπέ, μπροστά απ' την τηλεόραση, απ' τα γραφεία της Διεύθυνσης, γιατί εκεί είναι αυτοί που τα ξέρουν όλα, και εμείς σας λέμε ότι δεν είναι έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι. Εμείς δε θέλουμε ένα τέτοιο κίνημα του καναπέ. Δε θέλουμε να είμαστε θεατές, θέλουμε να είμαστε πρωταγωνιστές της ζωής και των δικαιωμάτων μας. Αυτό διεκδικούμε.

Δεν είμαστε λίγοι, είμαστε πολλοί και γινόμαστε καθημερινά περισσότεροι. Όπλο μας είναι η αλληλεγγύη, ελπίδα μας είναι ο αγώνας που κινείται σ' αυτή την κατεύθυνση. Που έχει αυτή την προοπτική, που οδηγεί σε πραγματική ρήξη και σύγκρουση μ' αυτά τα συμφέροντα, που μπορεί να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για ένα άλλο δημόσιο σχολείο, που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας, που θα είναι πραγματικά στο μπόι των ονείρων μας, στο μπόι των προσδοκιών μας.

Ευχαριστώ πολύ.

100 χρόνια
διεκδικήσεων
για τον εκπαιδευτικό

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	39. ΚΟΛΜΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	77. ΠΑΡΙΝΤΑ ΗΛΕΚΤΡΑ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	40. ΚΟΛΟΒΟΥ ΣΟΦΙΑ	78. ΠΕΤΙΚΗ ΜΑΡΙΑ
3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ	41. ΚΟΡΡΕ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	79. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
4. ΑΝΘΥΠΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	42. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ	80. ΠΕΤΡΟΥ ΛΙΛΑ
5. ΑΣΠΙΩΤΗ ΕΙΡΗΝΗ	43. ΚΟΥΤΣΑΒΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	81. ΠΙΚΕΑ ΟΛΥΜΠΙΑ (ΜΠΙΑ)
6. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	44. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ	82. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
7. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	45. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ	83. ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
8. ΒΕΛΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	46. ΚΩΤΣΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	84. ΡΕΠΑΝΗ ΝΙΚΟΛΕΤΑ
9. ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ	47. ΛΑΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	85. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
10. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ ΝΙΚΟΣ	48. ΛΕΚΑΚΗ ΟΛΓΑ	86. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
11. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΟΛΕΤΑ	49. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ	87. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
12. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑ	50. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	88. ΣΕΡΜΠΙΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
13. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ	51. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	89. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
14. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ	52. ΜΑΚΡΗΣ ΧΑΡΗΣ	90. ΣΚΟΝΔΡΑΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
15. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ	53. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ	91. ΣΚΟΥΦΑΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΝΑ
16. ΓΙΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	54. ΜΑΡΓΙΩΛΑ ΜΑΡΙΑ	92. ΣΟΥΛΑΝΔΡΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
17. ΓΚΑΚΟΥΔΗ ΣΟΦΙΑ	55. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	93. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
18. ΓΚΑΤΖΙΑΝΙΔΟΥ ΜΑΡΘΑ	56. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ	94. ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
19. ΓΚΕΚΑ ΒΙΒΙΑΝ	57. ΜΑΡΟΥΠΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ	95. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
20. ΓΟΥΣΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ	58. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ	96. ΤΡΙΑΝΤΗ ΠΕΝΥ
21. ΔΙΝΔΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ	59. ΜΕΛΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ	97. ΤΡΥΠΑ ΒΙΒΗ
22. ΔΡΙΜΑΛΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	60. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ	98. ΤΣΙΩΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
23. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ	61. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΑ	99. ΦΟΡΤΟΥΝΗ ΑΝΝΑ
24. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΓΓΕΛΙΚΗ	62. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ	100. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
25. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ	63. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	101. ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
26. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	64. ΜΩΡΑΛΗ ΝΤΙΝΑ	102. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
27. ΖΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	65. ΝΑΣΤΑ ΜΙΡΑΝΤΑ	103. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
28. ΖΕΡΒΟΥ ΦΑΙΗ	66. ΝΟΥΒΑΚΗ ΣΟΥΛΤΑΝΑ	104. ΧΟΥΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
29. ΖΗΜΟΥ ΜΑΡΙΑ	67. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ	105. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
30. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ	68. ΝΤΑΓΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	
31. ΪΜΒΡΙΩΤΗ ΦΩΤΕΙΝΗ	69. ΞΙΦΑΡΑ ΒΑΝΙΑ	
32. ΚΑΖΑΜΙΑ ΣΟΦΙΑ	70. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΝΝΑ	
33. ΚΑΪΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	71. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	
34. ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	72. ΠΑΝΟΥΣΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	
35. ΚΑΡΑΛΗ ΝΙΚΟΛΕΤΑ	73. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ	
36. ΚΑΡΑΝΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ	74. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	
37. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	75. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ	
38. ΚΟΖΙΟΥ ΣΟΝΙΑ	76. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗ ΜΑΡΟΥΛΙΑ
2. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
3. ΡΟΜΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
4. ΣΟΥΡΛΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
2. ΑΓΓΟΥΡΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗΣ
4. ΑΝΘΥΠΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
5. ΑΣΠΙΩΤΗ ΕΙΡΗΝΗ
6. ΒΑΜΒΑΚΟΥΣΗ ΜΑΡΟΥΛΙΑ
7. ΒΑΣΙΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
8. ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
9. ΒΕΛΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
10. ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
11. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ ΝΙΚΟΣ
12. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΙΟΛΕΤΑ
13. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΑ
14. ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
15. ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ
16. ΓΙΑΝΝΑΡΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
17. ΓΙΟΥΡΟΥΚΟΓΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
18. ΓΚΑΚΟΥΔΗ ΣΟΦΙΑ
19. ΓΚΑΤΖΙΑΝΙΔΟΥ ΜΑΡΘΑ
20. ΓΚΕΚΑ ΒΙΒΙΑΝ
21. ΓΟΥΣΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ
22. ΔΙΝΔΙΝΗΣ ΝΙΚΟΣ
23. ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
24. ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ
25. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
26. ΕΥΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ
27. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
28. ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
29. ΖΑΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
30. ΖΕΡΒΟΥ ΦΑΙΗ
31. ΖΗΜΟΥ ΜΑΡΙΑ
32. ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
33. ΙΜΒΡΙΩΤΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
34. ΚΑΖΑΜΙΑ ΣΟΦΙΑ
35. ΚΑΪΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
36. ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
37. ΚΑΡΑΛΗ ΝΙΚΟΛΕΤΑ
38. ΚΑΡΑΝΙΚΟΣ ΘΩΜΑΣ
39. ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
40. ΚΟΖΙΟΥ ΣΟΝΙΑ
41. ΚΟΛΜΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
42. ΚΟΛΟΒΟΥ ΣΟΦΙΑ
43. ΚΟΡΡΕ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
44. ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ
45. ΚΟΥΤΣΑΒΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
46. ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
47. ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΘΩΜΑΣ
48. ΚΩΤΣΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
49. ΛΑΤΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
50. ΛΕΚΑΚΗ ΟΛΓΑ
51. ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ
52. ΜΑΔΥΤΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
53. ΜΑΖΙΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
54. ΜΑΚΡΗΣ ΧΑΡΗΣ
55. ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ
56. ΜΑΡΓΙΟΛΑ ΜΑΡΙΑ
57. ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
58. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
59. ΜΑΡΟΥΠΙΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
60. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
61. ΜΕΛΙΔΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΑ
62. ΜΕΛΙΣΣΑΡΓΟΥ ΑΛΕΞΙΑ
63. ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΙΑ
64. ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ
65. ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
66. ΜΩΡΑΛΗ ΝΤΙΝΑ
67. ΝΑΣΤΑ ΜΙΡΑΝΤΑ
68. ΝΟΥΒΑΚΗ ΣΟΥΛΤΑΝΑ
69. ΝΟΥΤΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
70. ΝΤΑΓΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
71. ΞΙΦΑΡΑ ΒΑΝΙΑ
72. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΝΝΑ
73. ΠΑΛΑΡΜΑΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
74. ΠΑΝΟΥΣΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
75. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΟΣΤΟΛΗΣ
76. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
77. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΧΑΡΟΥΛΑ
78. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
79. ΠΑΡΙΝΤΑ ΗΛΕΚΤΡΑ
80. ΠΕΤΙΚΗ ΜΑΡΙΑ
81. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ
82. ΠΕΤΡΟΥ ΛΙΑ
83. ΠΙΚΕΑ ΟΛΥΜΠΙΑ (ΜΠΙΑ)
84. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
85. ΠΟΥΛΙΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
86. ΡΕΠΑΝΗ ΝΙΚΟΛΕΤΑ
87. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΟΣΤΟΛΟΣ
88. ΡΟΜΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
89. ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
90. ΣΑΛΟΝΙΚΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
91. ΣΕΡΜΠΙΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
92. ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
93. ΣΚΟΝΔΡΑΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
94. ΣΚΟΥΦΑΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΝΑ
95. ΣΟΥΛΑΝΔΡΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
96. ΣΟΥΡΛΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΛΙΤΣΑ)
97. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓΟΣΤΟΛΟΣ
98. ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
99. ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
100. ΤΡΙΑΝΤΗ ΠΕΝΥ
101. ΤΡΥΠΑ ΒΙΒΗ
102. ΤΣΙΩΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
103. ΦΟΡΤΟΥΝΗ ΑΝΝΑ
104. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
105. ΦΡΕΓΚΟΓΛΟΥ ΝΙΚΟΣ
106. ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
107. ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
108. ΧΟΥΤΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
109. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΤΑΣΟΣ
ΑΜΠΕΛΙΔΗΣΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ «Ο
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Κινητώντας θα ήθελα να χαιρετίσω όλους τους αντιπροσώπους, όλων των παρατάξεων που με νόμιμο, συμμετοχικό και δημοκρατικό τρόπο, μετά από 3 χρόνια πανδημίας, παρευρίσκονται και εκπροσωπούν τον κλάδο στη Γενική Συνέλευση.

Δυστυχώς όμως δεν μπορώ να παρακάμψω ένα γεγονός, ότι τούτη η Γενική Συνέλευση είναι φτωχότερη, είναι μικρότερη. Είναι μικρότερη κατά 27% σε σχέση με τη Συνέλευση του 2019. Χαρακτηριστικά, με αναγωγή στον αριθμό των αντιπροσώπων, διαπιστώνουμε πως οι 66.000 συναδέλφοι και συναδέλφισσες που συμμετείχαν την προηγούμενη φορά στις εκλογές έγιναν πλέον 48.000. Αν θέλετε να το μεταφράσουμε λίγο διαφορετικά, είμαστε λίγο πάνω από το μισό του κλάδου, λίγο πάνω από το 50% του κλάδου.

Αυτό αναμφίβολα θα πρέπει να μας προβληματίσει γιατί, μιας και μιλούμε για την ημερήσια διάταξη, πρώτηστη ενέργειά μας θα πρέπει να είναι η ύπαρξή μας, να δούμε τελικά ποια Ομοσπονδία είμαστε, τι ακριβώς κομμάτι του κλάδου εκπροσωπούμε, ποιο είναι το μέγεθός μας. Θυμίζω ότι στην περίπτωση των καθηγητών, της αδελφής Ομοσπονδίας, πλέον η συμμετοχή είναι ακόμη πιο απογοητευτική, της τάξης μόλις των 30.000.

Εκτιμώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να δώσουμε μια μάχη για αλλαγή αυτής της κακής νοοτροπίας σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή. Σε αυτή βέβαια τη μάχη για την αλλαγή της κακής νοοτροπίας, δεν μπορεί να χωρούν και δεν βοηθούν σε καμιά περίπτωση λέξεις, εκφράσεις και χαρακτηρισμοί όπως αυτές που ακούστηκαν τις προηγούμενες δύο μέρες. Λέξεις και εκφράσεις που προσβάλλουν τόσο τους εκλεγμένους αντιπροσώπους όσο και τους συναδέλφους της βάσης που μας εξέλεξαν.

Ντροπή είτε χθες μια συνάδελφος του “Δικτύου”, για την εκλογή των αντιπροσώπων και με ηλεκτρονική διαδικασία. Ντροπή είτε η “ντροπή”. Πελάτες χαρακτήρισε τους συναδέλφους άλλη συνάδελφος των “Παρεμβάσεων”.

Αγαπητοί συνάδελφοι/ισσες, στο δικό μας κώδικα αρχών και αξιών ντροπή είναι να εκπροσωπείσαι από πρώην διορισμένους περιφερειακούς διευθυντές.

Ντροπή είναι να εκπροσωπείς, όντας ή ούσα αποσπασμένος/η εκ του ασφαλούς σε βουλευτικά

γραφεία, ως αντιπρόσωπος τον κλάδο στην Ομοσπονδία.

Ντροπή είναι να εκπροσωπείσαι από κάποιους που περιφέρονται ως γυρολόγοι από παράταξη σε παράταξη έχοντας ως μόνη τους προσδοκία να συμπεριληφθούν σε βουλευτικές λίστες. Αυτά είναι ντροπή.

Ντροπή, τέλος, και υποκρισία ταυτόχρονα είναι από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης να προαναγγέλεις ότι θα καταγγείλεις τους Συλλόγους που προχώρησαν σε υβριδικό τρόπο διεξαγωγής των εκλογών, ενώ ταυτόχρονα συμμετείχες σ’ αυτές τις εκλογές.

Βέβαια δεν μπορούμε να ζητήσουμε πολλά από αυτούς τους συναδέλφους. Τους γνωρίζουμε πλέον. Είναι οι εκπρόσωποι της ρήσης έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν, είναι αυτοί που αφιέρωσαν στη χθεσινή τους τοποθέτηση τα τρία τέταρτα αυτής στη ΔΗΣΥ. Σας ενοχλούμε, το ξέρουμε. Εμείς όμως θα συνεχίσουμε να μιλούμε τη γλώσσα της αλήθειας και του ρεαλισμού.

Αλήθεια, όλοι αυτοί που μας εγκαλούν, είχαν κάποια αντιπρόταση έτσι ώστε να έχουμε εκλογές με άδεια; Ανέφερε χθες ο Γραμματέας μας τι θα μπορούσαμε να είχαμε κάνει, αν πραγματικά κοπτόμαστε για την τύχη της Ομοσπονδίας. Όλους αυτούς όμως δεν τους ενδιέφερε να έχουν μια τέτοια πρόταση, γιατί ο στόχος τους είναι άλλος. Δεν είναι μόνο το τωρινό αποτέλεσμα, αλλά είναι κυρίως οι εκλογές των αιρετών, όπου θέλουν να ακολουθήσουμε την ίδια ολισθηρή πορεία του παρελθόντος.

Ελπίζω πλέον αυτόν τον αδιέξοδο δρόμο να τον έχει αντιληφθεί και η παράταξη της ΔΑΚΕ, η παράταξη του λεγόμενου ριζοσπαστικού, κοινωνικού, φιλελευθερισμού, να έχει καταλάβει το εγκληματικό της λάθος και επιτέλους να αντιληφθεί ότι δεν μπορεί να φορά φανέλα του Ολυμπιακού με το τριφύλλι στο στήθος. Ας αποφασίσει επιτέλους πού τοποθετείται.

Όσο για την ΑΣΕ δεν είναι βέβαια τυχαίο ότι επιτέλους, τώρα πια, ξέχασε το μοναχικό της δρόμο και πλέον μιλά με μία λέξη που θα έπρεπε να την είχε ενσωματώσει στο λεξιλόγιό της από παλιά. Τη λέξη μαζί. Ίσως να νιώθει ότι πήρε αέρα στα πανιά της και χρησιμοποιεί πλέον τη λέξη μαζί. Όλοι μαζί, ενωτικά και στην πράξη θα πούμε εμείς.

Αναφορικά με την ημερήσια διάταξη, θεωρώ και εκτιμώ ότι η χθεσινή τοποθέτηση του Γραμματέα μας Σταύρου Πετράκη θα πρέπει να αποτελέσει τον πυρήνα των δράσεων του νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Ειδικότερα για την οικονομική μας αναβάθμιση:

Είναι βέβαιο πως για να έχουμε αναβάθμιση του δημόσιου σχολείου, αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού, πρώτα απ' όλα θα πρέπει να έχουμε καλά αμειβόμενους εκπαιδευτικούς. Να αμείβονται καλά οι στυλοβάτες του δημόσιου σχολείου. Σε μια περίοδο, λοιπόν, όπου η ακρίβεια καλπάζει, το αίτημα για αύξηση των μισθών μας, μετά από 10 χρόνια και πλέον μνημονίων, δεν είναι κάτι το μαξιμαλιστικό αλλά είναι θέμα επιβίωσης.

Οι περικοπές που ξεκίνησαν το 2010 με την κατάργηση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, που συνεχίστηκαν με τον Νόμο 4024 του '11, τον νόμο του μεσοπρόθεσμου και ολοκληρώθηκαν με τον 4354 του '15, τον Νόμο Κατρούγκαλου, με τον οποίο έγινε κλοπή μιας ολόκληρης διετίας εργασιακού χρόνου, είναι αυτά που καθορίζουν τη σημερινή μας μισθολογική κατάσταση.

Συνολικά από το 2010 έως σήμερα οι περικοπές φτάνουν τα 10 δις. Με την επανακατάταξη επί ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και την αύξηση των κλιμακίων, ουσιαστικά για να ολοκληρώσουμε τον εργασιακό μας βίο, να εξαντλήσουμε τα κλιμάκια θα πρέπει να υπη-

ρετήσουμε 40 χρόνια έναντι των 35 που ήταν νωρίτερα.

Η Νέα Δημοκρατία από την άλλη όχι μόνο διατήρησε αυτές τις ρυθμίσεις αλλά δεν ξεπάγωσε, όπως είχε δεσμευτεί, την εισφορά αλληλεγγύης από τους δημοσίους υπαλλήλους σε αντίθεση με τον ιδιωτικό τομέα.

Μπροστά σ' αυτή τη συρρίκνωση των αποδοχών μας κατά 40% και πλέον διεκδικούμε:

- Αυξήσεις τουλάχιστον ίσες με το ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ και του πληθωρισμού, Γενναίες αυξήσεις στους νέους συναδέλφους που είχαν τις μεγαλύτερες περικοπές, Νέο μισθολόγιο με ενιαία κριτήρια που θα αποκαθιστά τις απώλειες που είχαμε, Επαναφορά 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης, Αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ, μισθολογικό, Ξεπάγωμα της διετίας 2015 - 2017.

Απαιτούμε να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΖΑΛΑΒΡΑ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΑΣ

Καλησπέρα, συνάδελφοι. Ζαλαβρά Αλεξάνδρα, νηπιαγωγός από τον Σύλλογο της Πάτρας, εκλεγμένη αντιπρόσωπος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Έχω ετοιμάσει να σας πω κάποια πράγματα τα σήμερα, αλλά επειδή δεν θα με ακούσετε, γιατί δεν ακούτε σχεδόν κανέναν από τους αντιπροσώπους.. θέλω να σας θέσω ένα απλό ερώτημα. Θα γυρίσω στην Πάτρα, θα κοιτάξω τους συναδέλφους στα μάτια και θα με ρωτήσουν: τι κάνατε εκεί, στην Αθήνα, 4-5 μέρες; Και θα τους πω πολύ απλά: στείλατε αντιπροσώπους από όλη την Ελλάδα για να ακουστεί η φωνή σας, για να μεταφέρουν τα προβλήματά σας, και εκείνοι όταν κάθε ένας τοποθετούνταν απλά μιλούσαν. Πιστεύετε θα τους αρέσει αυτό; Οι περισσότεροι από σας, εξακολουθείτε βέβαια να μιλάτε, βρεθήκατε κάποτε στη θέση μου να είστε νέοι εδώ, σ' αυτή την αίθουσα, για πρώτη φορά.

Λοιπόν, έλεγα τι θα πω σ' αυτούς τους συναδέλφους; Ότι κανείς δεν άκουγε. Έχετε υπάρξει οι περισσότεροι εδώ στη θέση μου, στη θέση και άλλων νέων παιδιών που έρχονται για πρώτη φορά. Δείξτε, λοιπόν, σεβασμό και ενσυναίσθηση σε κάθε νέο άνθρωπο που έρχεται με όρεξη, με πάθος και με δύναμη να μεταφέρει τα προβλήματα του κλάδου. Αυτά που κάποιοι δεν θέλετε να τα βλέπετε.

Περνώντας, λοιπόν, στο δια ταύτα, γιατί όλοι έχουμε κουραστεί, θα σας πω αυτά για τα οποία είμαστε σήμερα εδώ.

Έχουμε έρθει εδώ σήμερα για να μιλήσουμε για τα πεπραγμένα της ΔΟΕ. Της ΔΟΕ; Αλήθεια, ποιας ΔΟΕ; Της πλειοψηφίας της ΔΟΕ που καταρρακώνει το Συνδικάτο; Της πλειοψηφίας της ΔΟΕ που υπονομεύει τη νοημοσύνη των εκπαιδευτικών με αποφάσεις τύπου: ενιαία κείμενα, αποχή, όχι σε όλα, εναντίωση στην ηλεκτρονική ψηφοφορία; Που περιχαράκωνεται σε μία συντηρητική λογική απόλυτης άρνησης; Σε έναν ανύπαρκτο συνδικαλιστικό διάλογο; Αυτής της ΔΟΕ;

Ο κόσμος, συνάδελφοι, εξελίσσεται. Τα πάντα γύρω προχωρούν με γοργούς ρυθμούς και αλλάζουν και εμείς μένουμε στάσιμοι, φορώντας παρωπίδες και κοιτώντας προς μία κατεύθυνση μόνο. Τα Συνδικάτα είναι ήδη σε μια τελματωμένη κατάσταση. Και είναι πια μονόδρομος: Ή θα προχωρήσουμε και θα αλλάξουμε ή θα βουλιάσουμε.

Όπως σας είπα πιο πριν, είμαι πρώτη φορά αντιπρόσωπος και έχω έρθει κουβαλώντας την ψήφο εμπιστοσύνης αρκετών συναδέλφων, οι οποίοι και εκείνοι, όπως και πολλοί ακόμη που συναντήσαμε στις περιόδους μας στα σχολεία, εξέφραζαν κατά κοινή ομολογία το ίδιο παράπονο: πού είναι η ΔΟΕ; Πού είναι η Ομοσπονδία να μας στηρίζει στα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε στην τάξη; Για ποια ΔΟΕ μας ζητάτε να 'ρθούμε να σας ψηφίσουμε;

Απορίες εύλογες και δικαιολογημένες. Απορίες δυσανεσθημένων εκπαιδευτικών από τη λάθος συνδικαλιστική διαχείριση που ακολουθήσατε.

Δεν μπορεί να αποφασίζει για τα ζητήματα της τάξης είναι αλήθεια κάποιος που απέχει απ' την τάξη, που δεν έχει περάσει μέσα στην τάξη να εντυπώσει καθημερινά στα προβλήματα. Αναδείξατε την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας...

Αναδείξατε την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας ως μείζον θέμα του κλάδου και κλείνατε τα μάτια σας σε όλα όσα κάθε μέρα αντιμετωπίζαμε: Υπερπληθή τμήματα με αύξηση του μέσου όρου των μαθητών εν μέσω πανδημίας, μετατροπή των σχολικών μονάδων σε γραφειοκρατικές δομές, μετατροπή των εκπαιδευτικών σε οτιδήποτε άλλο: νοσηλευτές, ελεγκτές, αστυνομικούς, οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτό που έχουμε κληθεί να κάνουμε.

Πού ήταν η ΔΟΕ όταν ένα ολόκληρο καλοκαίρι οι συνάδελφοι μπαίνουν στην υποτιθέμενη επιμόρφωση για τα Εργαστήρια Δεξιοτήτων και καλούσαν τα Πρωτοβάθμια Σωματεία για να τους βοηθήσουν; Πού ήταν η ΔΟΕ; Ήταν στις παραλίες;

Πού ήταν η πλειοψηφία της ΔΟΕ, που λαμβάνει τις αποφάσεις για όλους εμάς, να ζητήσει λύσεις ουσιαστικές, ρεαλιστικές, άμεσα εφαρμόσιμες, να προτείνει λύσεις με γόνιμο διάλογο, να απαιτήσει διάλογο με την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας; Ξέρετε πού ήταν; Βολεμένη πίσω από το όχι σε όλα, βολεμένη πίσω από την απόλυτη άρνηση. Και τι πετύχαινε; Κάθε φορά με αυτή τη στάση της να εξυπηρετεί την κα Κεραμέως και τη συντηρητική πολιτική της δεξιάς.

Θα μου πείτε: δεν έκανε τίποτε αυτή η Διδασκαλική Ομοσπονδία αυτή την τριετία που είμαστε εδώ σήμερα να κρίνουμε και να αξιολογήσουμε; Θα σας πω πολύ απλά ότι είναι μια ΔΟΕ κατώτερη των περιστάσεων. Αν θέλουμε να δούμε τους συναδέλφους να αυξάνουν τα ποσοστά στις εκλογές και αυτή η αίθουσα να 'χει περισσότερους αντιπροσώπους στην επόμενη Γενική Συνέλευση, θα πρέπει να αλλάξουμε τους συσχετισμούς.

Ο απλός συνάδελφος θέλει Σωματεία μαζί, θέλει Σωματεία δυναμικά, συμμετοχικά και όχι μειοψηφικά και αποδυναμωμένα, εποπτευόμενα από κομματικούς στρατούς. Με προτάσεις και ουσιαστικές παρεμβάσεις προς όφελος των εκπαιδευτικών, των μαθητών και της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Τέτοιο Συνδικάτο θέλουν οι συνάδελφοι, που θα παλέψει για τους αναπληρωτές, που θα παλέψει για την επαναφορά του εκπαιδευτικού του ολοήμερου σχολείου, που θα παλέψει για την υπεράσπιση του Νηπιαγωγείου, του Νηπιαγωγείου της πρώτης βαθμίδας, του πρώτου σχολείου που είναι η βάση και ο πυλώνας της εκπαίδευσης. Του Νηπιαγωγείου που πρέπει να μπει σοβαρά στην ατζέντα της ΔΟΕ.

Οι νηπιαγωγοί είναι εξουθενωμένοι, γιατί οι νηπιαγωγοί είναι οι μόνοι εκπαιδευτικοί που είναι σε πλήρη εφημερία σε όλο το ωράριό τους.

Η ΔΟΕ πρέπει να προχωρήσει σε ουσιαστική θεσμοθέτηση του ωραρίου των Νηπιαγωγών. Σε αύξηση των Τμημάτων Ένταξης - ΚΕΔΑΣΥ. Σε θεσμοθέτηση ειδικοτήτων και βοηθητικού προσωπικού στα Νηπιαγωγεία. Και στην κτιριακή ανα-

βάθμιση των υποδομών της προσχολικής εκπαίδευσης. Αλλά, και γενικότερα επειδή ο κλάδος μας έχει πάρα πολλά προβλήματα και αφορούν όλους τους συναδέλφους, πρέπει να βάλουμε στην ατζέντα μας: αυξήσεις των μισθών μας, κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης που καταργήθηκε στον ιδιωτικό τομέα, σε μας πότε; Ψήφιση νέου μισθολογίου.

Και όλα αυτά, συνάδελφοι, με αγώνες, με προτάσεις, με γόνιμο παραγωγικό συνδικαλιστικό διάλογο. Με αγώνες, προτάσεις και διάλογο, όπως μόνο η Δημοκρατική Συνεργασία κάνει.

Συνάδελφοι, η στάση «όχι σε όλα» δεν είναι πολιτική, δεν είναι συνδικαλισμός. Είναι μια εύκολη συνθήκη που βλοεύει να κρυβόμαστε πίσω από αυτή.

Σε λίγο θα κληθούμε να ψηφίσουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ, που δίχασαν τους Συλλόγους των εκπαιδευτικών, που έφεραν ρήξη μεταξύ των συναδέλφων. Λογικά εσείς που πήρατε τη συντριπτική πλειοψηφία των αποφάσεων στη ΔΟΕ θα πρέπει και να τα ψηφίσετε. Άντε, ας το δούμε και αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΖΗΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.
ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Είμαι ο Απόστολος Ζήσης από το σύλλογο της Χαλκιδικής «Ο Αριστοτέλης», εκλεγμένος με τη Δημοκρατική Συνεργασία. Είμαι αντιπρόσωπος της Χαλκιδικής και προέρχομαι από τη βορειοανατολική Χαλκιδική. Εγώ βέβαια - άλλη συνάδελφος θα μιλήσει μετά για τα Νηπιαγωγεία - θα μιλήσω για τα ολιγοθέσια που για όσους ξέρουν από Χαλκιδική, για μας είναι ένα σημαντικό ζήτημα. Η Βορειοανατολική Χαλκιδική είναι η άγνωστη Χαλκιδική προς το τρίτο (3^ο) πόδι και εκεί τα περισσότερα σχολεία είναι ολιγοθέσια. Και εγώ συνάδελφοι είμαι διευθυντής σε ένα ολιγοθέσιο σχολείο, κατά τη γνώμη μου, είναι πενταθέσιο. Και εγώ σαν διευθυντής έχω ωράριο δεκαοχτώ (18) ωρών. Διδακτικό ωράριο δεκαοχτώ (18) ωρών συνάδελφοι. Χώρια τα γραφειοκρατικά όλα που τα ξέρουν οι συνάδελφοι διευθυντές που βρίσκονται στο χώρο τα οποία είναι το myschool, οι ιχνηλατήσεις που γίνονταν την περίοδο της πανδημίας, όλα τα χαρτιά, η αλληλογραφία, τα ερωτημα-

τολόγια, οι πλατφόρμες κ.τ.λ., δουλειά που δεν είναι δυνατόν να γίνει μόνο στο σχολείο και πρέπει να πάροουμε και δουλειά στο σπίτι. Σε ακτίνα πέντε (5), δεκαπέντε (15) και είκοσι (20) χιλιομέτρων από το σχολείο μου είναι άλλα τρία (3) σχολεία, το ένα είναι διθέσιο, τα δύο (2) είναι τριθέσια και οι συνάδελφοι εκπαιδευτικοί και οι προϊστάμενοι αυτών των ολιγοθεσίων σχολείων δουλεύουν εικοσιπέντε (25) ώρες και έχουν και αυτοί όλα τα γραφειοκρατικά που έχουν οι διευθυντές. Όπως καταλαβαίνετε, είναι πάρα πολύ δύσκολα τα πράγματα και με αφορμή την λεζάντα για το ωράριο των ολιγοθεσίων και των νηπιαγωγείων που συζητάμε, δηλαδή τη μεσαία λεζάντα που λέει «ουσιαστική στήριξη του δημόσιου σχολείου και νηπιαγωγείου» συνάδελφοι, σημαίνει ότι αυτό πρέπει να γίνει πράξη. Και οι λεζάντες αυτές γιατί έγινε κριτική για τις λεζάντες, είναι μια χαρά για μένα, πάρα πολύ καλές και στοχευμένες. Δηλαδή τι θα βάζουμε; Ολόκληρα κατεβατά εδώ μπροστά στην πρόσοψη; Η λεζάντα πρέπει να είναι στοχευμένη και συγκεκριμένη. Και οι αυξήσεις μισθών είναι μια χαρά. Μια χαρά ακούγεται και περιλαμβάνει και την επαναφορά των δώρων που μίλησαν προηγουμένως οι συνάδελφοι στα μισθολογικά - συνταξιοδοτικά.

Και μια λοιπόν που μιλάμε για τα ολιγοθέσια, το προεκλογικό πυροτέχνημα της κ. Κεραμέως, που ακούστηκε πρώτα από τον κ. Μητσοτάκη, για 17:30 πιλοτικά τα ολοήμερα για φέτος και του χρόνου για 18:00, μόνο ως ανέκδοτο μπορεί να εκληφθεί. Και ως ανέκδοτο συνάδελφοι μπορεί να εκληφθεί γιατί το ολοήμερο σχολείο εγώ το θεωρώ ένα ενοποιημένο σχολείο, και για μένα το τέσσερις η ώρα (16:00) είναι μια χαρά, αν ο χρόνος είναι ποιοτικός και ουσιαστικός για τα παιδιά. Μόνο ως ανέκδοτο λοιπόν μπορεί να εκληφθεί γιατί δεν έγινε κανένας διάλογος για το συγκεκριμένο θέμα με βάση τους άμεσα εμπλεκόμενους, δηλαδή τους εκπαιδευτικούς. Και μια που είμαι και αντιπρόσωπος, γιατί όλοι μας εδώ, πρέπει να ξέρουμε ότι αντιπροσωπεύουμε εκπαιδευτικούς οι οποίοι στους συλλόγους μας, μας έχουν εμπιστευτεί. Θα ήθελα να πω ότι εκεί στην βορειονατολική Χαλκιδική υπάρχει το μεγάλο πρόβλημα, συνάδελφοι, της υποστελέχωσης. Και μια που είμαι εκπρόσωπος όχι μόνο της περιοχής μου αλλά και όλης της Χαλκιδικής, υποστελέχωση υπάρχει όχι μόνο στην Βορειονατολική Χαλκιδική, αλλά και στα άλλα δύο άκρα συνάδελφοι, που είναι η Σιθωνία και η Κασσάνδρα. Στη Συκιά, στη Σάρτη, στο Νέο Μαρμαρά, στο Παλιούρι, στη Σικιώνη, στο Πευκοχώρι κ.λ.π.

Συνάδελφοι, φέτος στο σχολείο μου δεν είχαμε Αγγλικών, παρόλο που υπάρχει οργανική θέση. Αυτά είναι τα προβλήματα των ολιγοθεσιών, που πρέπει να ακούσουμε όλοι. Γιατί δεν είναι μόνο τα Πολυθέσια Σχολεία. Δεν είχαμε Αγγλικών, παρόλο που υπάρχει οργανική θέση. Ήρθε μία τριμηνίτσα εκπαιδευτικός 02 Δεκεμβρίου (2021). Άρα καταλαβαίνετε ότι ουσιαστικά πρώτη ξένη γλώσσα ουσιαστικά φέτος δεν είχαμε. Επίσης, δεν είχαμε ουσιαστικά παράλληλη στήριξη, υποστελεχώθηκε η παράλληλη στήριξη, υπολειτούργησε. Και το ολοήμερο δυστυχώς ενώ υπήρχαν πολλές αιτήσεις για να λειτούργησει, δυστυχώς φέτος δεν λειτούργησε γιατί δεν υπήρχαν ειδικότητες, ώστε οι ώρες να επαρκούν για να λειτουργήσει το ολοήμερο.

Προχτές πάνω στα πολλά που άκουσα, άκουσα και μία συναδέλφισσα να λέει, να μας αποκαλεί “διευθυντάδες”. Δηλαδή εμείς που είμαστε διευθυντές – εγώ είμαι διευθυντής σε ολιγοθέσιο Δημοτικό – δεν είμαστε συνάδελφοι; Δηλαδή, όπως θέλατε να αποκλείσετε τους συναδέλφους που ψηφίστηκαν και διά ζώσης και με ηλεκτρονική ψηφοφορία, θέλετε δηλαδή να αποκλείσετε από τον κλάδο και τους χιλιάδες διευθυντές, τους προϊσταμένους ολιγοθεσιών Σχολείων και τις προϊσταμένες συναδέλφισσες των Νηπιαγωγείων; Όταν λέτε ότι είμαστε “διευθυντάδες” – έτσι είπε η συναδέλφισσα – και δεν ξέρω τι θα λείει αύριο μεθαύριο, όταν θα γίνει συνάδελφοι διευθύντρια! Τι θα λείει! Δηλαδή εμείς είμαστε λείει μπαμπούλες, κάνουμε αξιολογήσεις, κτλ. Ποιος είναι το

κυρίαρχο όργανο συνάδελφοι στην σχολική μονάδα; Δεν είναι ο σύλλογος διδασκόντων; Είναι ο διευθυντής; Σε ένα δημοκρατικό σύλλογο διδασκόντων, στη σχολική μονάδα ποιος αποφασίζει συνάδελφοι; Δεν αποφασίζει ο σύλλογος διδασκόντων;

Τέλος συνάδελφοι, ένα μεγάλο θέμα που δημιουργείται από το ωράριο και θέλω να το πω, είναι η επαγγελματική εξουθένωση των εκπαιδευτικών. Η δαιδαλώδης γραφειοκρατία, το ωράριο που κυρίως στα ολιγοθέσια πρέπει να μειωθεί, δημιουργούν ένα αίσθημα επαγγελματικής εξουθένωσης των εκπαιδευτικών. Έχουμε εκπαιδευτικούς και νέους συναδέλφους – και χαίρομαι που υπάρχουν εδώ εκτός από εμάς τους παλιούς και νέοι συνάδελφοι – δεν χαιρόνται όταν πηγαίνουν στο σχολείο, δεν χαμογελάνε. Εμείς πρέπει συνάδελφοι να τους δώσουμε αυτό το χαμόγελο. Με όλα αυτά που πρέπει με αγώνες να πετύχουμε, να τους δώσουμε αυτό το χαμόγελο που το έχουν ανάγκη. Και πρέπει να μην ξεχνάμε, ότι μας έχουν φορτώσει με αυτή τη δαιδαλώδη γραφειοκρατία, αλλά με αυτό τον τρόπο θέλουν να υποβαθμίσουν το παιδαγωγικό και διδακτικό μας έργο. Είμαστε παιδαγωγοί. Άρα αυτή είναι η ουσία του επαγγέλματός μας και έτσι πρέπει να πορευτούμε.

Και θα πω και λίγα λόγια – μια που ακολουθεί το σχέδιο δράσης – δεν θα μακρηγορήσω. Το συνδικαλιστικό κίνημα περνάει βαθιά κρίση. Το “διαίρει και βασίλευε” είναι πάντα η συνηθισμένη τακτική της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας. Συνάδελφοι, σε αυτή τη λάιλαπα που έρχεται, πρέπει ο κλάδος να είναι ενωμένος. Διχαστικές λογικές δεν χωράνε. Επιτέλους, να βρούμε τα σημεία που μας ενώνουν και ίσως είναι πολύ περισσότερα από αυτά που μας χωρίζουν. Και αυτά που μας ενώνουν τελικά είναι οι ιδέες, οι αρχές, οι αξίες πάνω στις οποίες θα έχουμε τους κοινούς αγώνες και τις κοινές διεκδικήσεις. Ο κλάδος μας έχει ανάγκη ένα συνδικάτο δυνατό. Μαζικοί διορισμοί στην δημόσια εκπαίδευση, επιμόρφωση, αναβάθμιση του Ολοήμερου, μείωση του ωραρίου των ολιγοθεσιών, πληρωμή όλων των υπερωριών στα ολιγοθέσια, αυξήσεις στους μισθούς, ειδική αγωγή, είναι ζητήματα που μπορούν να μας βρουν ενωμένους. Όμως εμείς ως δημοκρατική συννεργασία συνάδελφοι, δεν θα δεχθούμε ποτέ μαθήματα αγωνιστικότητας και πλειοδοσίας αγωνιστικής. Όλα αυτά τα χρόνια έχουμε αποδείξει ότι μιλάμε με καθαρό λόγο. Έχουμε αποδείξει ότι πάντα είμαστε μπροστά στους αγώνες και στις διεκδικήσεις. Είτε κάποιοι το θέλουν είτε όχι, θα είμαστε πάντα εδώ. Είτε κάποιοι το θέλουν είτε όχι, είμαστε στυλοβάτες του συνδικαλιστικού κινήματος. Είτε κάποιοι το θέλουν είτε όχι, πρέπει να παραδεχτείτε συνάδελφοι, ότι η ΔΟΕ όλα αυτά τα χρόνια δεν θα ήταν ίδια αν δεν είχε εμάς.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, έχουμε δώσει μεγάλους αγώνες και πρέπει αυτό να έχουμε ως πύξίδα.

Να μην ξεχνάμε ότι μόνο ένας αγώνας είναι χαμένος. Ο αγώνας που δεν έχει δοθεί! Εμείς ως παράταξη, ως Δημοκρατική Συνεργασία, με τις αξίες μας, με τις αρχές μας, με αυτές θα πορευτούμε και για τα επόμενα χρόνια. Όπως κάναμε και παλιότερα. Με υπέυθυνη, ψύχραιμη και ταυτόχρονα δυναμική φωνή. Τα

προβλήματα και την νέα σχολική χρονιά θα είναι μεγάλα. Γι αυτό το λόγο καλούμαστε να δώσουμε τον αγώνα όλοι μαζί!

Ευχαριστώ πολύ! Να είστε καλά! Καλό καλοκαίρι!

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΟΔΟΥ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι,

Χαίρομαι πραγματικά που μετά από τρία χρόνια έχουμε αυτή την ευκαιρία να μιλήσουμε για τα προβλήματα που ταλανίζουν τον κλάδο μας. Μιλώ σήμερα για τα θέματα ημερήσιας διάταξης, αλλά πριν θα ήθελα να κάνω μία σύντομη ανασκόπηση του τι έγινε αυτή τη δύσκολη συνδικαλιστική χρονιά και τι έχει γίνει και εδώ μέσα στην αίθουσα.

Να ξεκινήσω βέβαια πρώτα απ' όλα, γιατί πραγματικά έχουμε καθήκον να το κάνουμε αυτό, τον Σεπτέμβριο του 2021 η Ρόδος και τα Δωδεκάνησα κλονίστηκαν απ' την ωμή δολοφονία-γυναικοκτονία της Δώρας, εκπαιδευτικού ειδικής αγωγής στη μέση του δρόμου. Ας είναι αφιερωμένο στη μνήμη της το χθεσινό ένα λεπτό σιγής μαζί με τους υπόλοιπους συναδέλφους που χάθηκαν την περίοδο της πανδημίας.

Την ημέρα εκείνη, δύο οικοδομικά τετράγωνα παρακάτω πραγματοποιήθηκε έκτακτη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας για την αυτοαξιολόγηση με τη συμμετοχή περίπου 30 εκπαιδευτικών. Εκεί ακούσαμε ότι είμαστε υπέρ της αξιολόγησης

εκπαιδευτικών, ότι είμαστε οι καλύτεροι εκπρόσωποι του Κόπτη.

Η καραμέλα αυτή καταπόθηκε αμάσητη όταν στα σχολεία μας, όχι απλά στηρίξαμε, αλλά εισηγηθήκαμε στους Συλλόγους Διδασκόντων την απόφαση της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας για την απεργία - αποχή και εν συνεχεία για τα ενιαία κείμενα. Απόφαση που ψηφίστηκε ομόφωνα στα σχολεία μας. Αυτή είναι για εμάς έντιμη συνδικαλιστική δράση. Δεν το έκαναν όλοι οι συνδικαλιστές αυτό. Όχι μόνο στη Ρόδο, αλλά και σε όλα τα μέρη της χώρας, όπως δεν παραιτήθηκαν και όλοι οι αιρετοί απ' αυτούς που εκλέχτηκαν στις ηλεκτρονικές εκλογές του 5%, όπως δεν διαγράφηκαν από τον Σύλλογό τους τα δοτά μέλη των Συμβουλίων.

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, οφείλουμε να δράσουμε και όχι μόνο να προβληματιστούμε από το ζήτημα της αποχής. Η συρρίκνωση του συνδικάτου φέρνει παρακμή. Όσο και αν θέλει ο Σπύρος ο Μαρίνης να μην λέμε τέτοια επικίνδυνα λόγια, βούτυρο στο ψωμί της κυβέρνησης, ας αναλογιστεί αυτά που έλεγαν εκπρόσωποι της παράταξής του στη σύσκεψη των αιρετών στις 20/3^{ου}, ότι μας πείραξε που χάσαμε τις καρέκλες μας και στις Γενικές Συνελεύσεις. Και τι έγινε που δεν υπάρχουν αιρετοί; Τώρα τελευταία έλεγαν στα σχολεία: δεν είπαμε αυτό, είπαμε ότι δεν θέλουμε αυτούς τους αιρετούς.

Εμείς δεν έχουμε τέτοια κόμπλεξ, συνάδελφοι. Ας μας πουν τον Νοέμβρη οι συνάδελφοι της Αγωνιστικής Συσπείρωσης ποιον θέλουν για αιρετό και θα συμφωνήσουμε.

Οφείλουμε, συναδέλφισσες - συνάδελφοι, την όποια παρακμή να την αντιμετωπίσουμε ως πρόκληση. Με κεντρικό σύνθημα: λύση είναι η συμμετοχή και όχι η αποχή να δώσουμε απάντηση στο ανάλγητο κεντρικό κράτος και τη «δεκα-νίκη» υπουργό, στις εκλογές του Νοέμβρη για την αποκατάσταση των δημοκρατικά εκλεγμένων αιρετών.

Στα θέματα της ημερήσιας διάταξης και αυτό που συζητάμε τώρα, αναμφίβολα οι πιο σκληρά εργαζόμενες / εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί είναι οι νηπιαγωγοί. Συμφωνούμε απόλυτα με το διεκδικητικό πλαίσιο της Ομοσπονδίας.

Όσον αφορά τα μισθολογικά, γιατί κάναμε μόνο δύο κύκλους πριν συζήτησης ενώ τώρα κάνουμε τρεις. Κάποτε, συναδέλφισσες - συνάδελφοι, έλεγαν: τρεις λόγοι για να γίνεις δάσκαλος είναι ο Ιούνιος, ο Ιούλιος και ο Αύγουστος. Οι τρεις αυτοί λόγοι πλέον μετατράπηκαν σε μήνες δουλειάς, καθημερινού μόχθου χιλιάδων εκπαιδευτικών, όχι για να έχουν μία άνετη ζωή, αλλά να καταφέρουν να πληρώσουν έναν από τους τρέχοντες λογαριασμούς.

Πολλές από τις αιτήσεις για άδεια άσκησης ιδιωτικού έργου απορρίπτονται απ' τις Διευθύνσεις που κάνουν την τρίχα τριχιά. Μαζί με τα δίκαια αιτήματα που έχουν μπει στο διεκδικητικό πλαίσιο έχουμε να θέσουμε άλλα δύο. Ένα από αυτά το είχαμε θέσει και ως Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Ρόδου.

Λαμβάνοντας υπόψη, πρώτον, το υψηλό κόστος ζωής των νησιών της περιοχής μας, τις συνεχείς αυξήσεις στην ενέργεια, η σημερινή τιμή αμόλυβδης στην Κάρπαθο είναι 2,71 και τα αγαθά πρώτης ανάγκης, τους καθηλωμένους μισθούς, το Υπουργείο Παιδείας, Ναυτιλίας και Υποδομών και Μεταφορών να προχωρήσουν άμεσα σε μόνιμη ρύθμιση που θα εξασφαλίζει έκπτωση εισιτηρίων 50% σε όλα τα μεταφορικά μέσα για μόνιμους και αναπληρωτές, προκειμένου να μετακινούνται από τον τόπο μόνιμης κατοικίας τους προς τον τόπο εργασίας τους και αντίστροφα η έκπτωση να αφορά τις περιόδους ανάληψης υπηρεσίας των εορτών και της λήξης της σχολικής χρονιάς.

Και δεύτερον και βασικό που δεν έχει ειπωθεί: διπλασιασμός επιδόματος παραμεθορίου στις περιχές που το δικαιούνται.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΥΡΙΤΣΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλημέρα. Σ'Ονομάζομαι Κυρίτσης Γιώργος, είμαι νεοδιόριστος δάσκαλος απ' τον Σύλλογο Ρεθύμνου. Πρώτη φορά ειλέγομαι αντιπρόσωπος, είμαι εδώ με τη Δημοκρατική Συνεργασία.

Πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου θα ήθελα να κάνω μία επισήμανση που έχει μία συμβολική αξία. Σαν σήμερα συμπληρώνονται 36 χρόνια από το 1986 που η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου με την Υφυπουργό Υγείας Μαρία Κυπριωτάκη αποποινικοποίησε τις αμβλώσεις. Σήμερα οι γυναίκες στην Ελλάδα έχουν αυτό το δικαίωμα χάρη σε μια κυβέρνηση προοδευτική, και στις μέρες μας που η έννοια προοδευτικός ή αριστερός ή δημοκράτης ψάχνει περιεχόμενο, είναι καλό να το

θυμόμαστε όταν το δικαίωμα αυτό στις Ηνωμένες Πολιτείες καταργείται, κάτι το οποίο πρέπει να καταδικάσουμε.

Πάμε όμως στο κομμάτι των μισθολογικών. Είναι ένα πάγιο αίτημα όπως ειπώθηκε και τις προηγούμενες μέρες από τότε που υπάρχει η Ομοσπονδία. Είναι ένα διαχρονικό αίτημα, σήμερα επίκαιρο παρά ποτέ, βρισκόμαστε στην κατάσταση του μη παρέκει. Πρέπει να αποτελεί, θα 'πρεπε ήδη να αποτελεί, την κορωνίδα από τα αιτήματά μας.

Ξέρουμε όλοι μας ότι οι μισθοί μας είναι καθηλωμένοι τα τελευταία χρόνια, ο πληθωρισμός καλπάζει στο 10%, δεν ξέρουμε πού θα φτάσει, τα καύσιμα το ίδιο. Έχουμε τον κυβερνητικό Υπουργό, τον Άδωνη Γεωργιάδη με το γνωστό προκλητικό του ύφος να μας λέει ότι η χρήση του αυτοκινήτου είναι κάποιου είδους γούστο που είναι για τους πλούσιους, δεν αφορά τους υπόλοιπους. Εμείς όμως ξέρουμε ότι το αυτοκίνητο είναι απαραίτητο εργαλείο για την εργασία μας.

Προσωπικά κάνω καθημερινά 110 χιλιόμετρα για να μετακινούμαι από το Ρέθυμνο στην εργασία μου, στο σχολείο στα Ζωνιανά. Αντίστοιχα αυτό συμβαίνει και σε χιλιάδες άλλους συναδέλφους σε όλη την Ελλάδα. Όπως επίσης χιλιάδες συνάδελφοι σε νησιά, στην Αττική, αλλά και σε άλλα μέρη, είμαστε υποχρεωμένοι να καταβάλλουμε ένα μεγάλο κομμάτι του μισθού μας σε ενοίκια στις περιοχές που εργαζόμαστε.

Το Υπουργείο Παιδείας προφανώς δεν μας υπερασπίζεται σ' αυτή την κατάσταση και η κυβέρνηση συνολικά βγάζει ένα πραγματικό μίσος απέναντι και στους εκπαιδευτικούς αλλά και σε όλους τους δημοσίους υπαλλήλους.

Οι δύο τελευταίες κυβερνήσεις, εννοώ και της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, εξαγγέλλουν ότι βγήκαμε από την εποπτεία και έτσι έχουμε την πολυτέλεια να χαράσσουμε μια αυτόνομη, έστω ημιαυτόνομη οικονομική πολιτική. Δίνουν κάποιες αυξήσεις στους ιδιωτικούς υπαλλήλους που υπάρχουν τα δώρα, κάποια επιδόματα στήριξης σε χαμηλές εισοδηματικά ομάδες.

Ακόμα και σ' αυτές τις μικρές μισθολογικές αυξήσεις, εμείς δεν υπάρχουμε πουθενά, συνάδελφοι. Προσπαθούν να περάσουν το αφήγημα ότι δουλεύουμε λίγο, χωρίς πίεση, αρνούμαστε την αξιολόγηση, και έτσι μια χαρά είμαστε και να μην μιλάμε. Και για να είμαστε ειλικρινείς, ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας, δεν ξέρω πόσο μεγάλο, πάντως, έχει πειστεί από αυτό το αφήγημα. Και είναι κρίσιμο να ανατραπεί, και θα ανατραπεί από εμάς, πρέπει να ανατραπεί από εμάς, αυτή η αντίληψη.

Σήμερα είναι πιο επίκαιρο από ποτέ το σύνθημα να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας. Ένα σύνθημα μόνο του όμως δεν αρκεί. Για να επιτευχθεί θέλει αγώνα. Και αγώνα που να συνοδεύεται από σοβαρή στρατηγική. Και σ' αυτή τη στρατηγική πρέπει να κινητοποιήσουμε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα, καθώς και να έχουμε την κοινωνία

στο πλευρό μας. Και αυτό θα το κάνουμε εμείς, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος.

Και με αφορμή τη συμπλήρωση των 100 χρόνων ζωής, πρέπει να αναστοχαστούμε λίγο σε ποια Ομοσπονδία ανήκουμε.

Η ΔΟΕ, συνάδελφοι, είναι η ιστορικότερη και η μεγαλύτερη Ομοσπονδία. Σ' αυτή την Ομοσπονδία είμαστε μέλη, στην Ομοσπονδία που είχε κατά το παρελθόν και πρέπει να έχει και σήμερα την ισχύ να διαμορφώνει τις εξελίξεις στον κλάδο μας αλλά και να συμπαρασύρει ολόκληρο το Δημόσιο.

Έχω την αίσθηση ότι ακολουθούμε μια στρατηγική αμυντική, αν ισχυριστούμε ότι έχουμε κάποια στρατηγική. Ξέρουμε σίγουρα ότι η πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη αλλά και του Υπουργείου Παιδείας είναι η προσπάθεια απαξίωσης του Συνδικάτου και απαξίωσης του Δημοσίου συνολικά.

Η δική μας απάντηση ποια είναι σ' αυτό; Να δίνουμε στο Υπουργείο την πρωτοβουλία των κινήσεων, για να έρθουμε μετά εμείς να συρθούμε πίσω απ' τις εξελίξεις και να απαντήσουμε ένα όχι σε όλα. Και καταλήγουμε να τους κάνουμε το χατίρι, να μην είμαστε καν συνομιλητές, αποκομμένοι πολλές φορές απ' την ίδια την κοινωνία και την ίδια μας τη βάση.

Πρέπει να μας προβληματίσει η μειωμένη συμμετοχή, συνάδελφοι.

Γι' αυτό, λοιπόν, για να διεξαγάγεις νίκες, χρειάζεται να ξέρεις τότε και πώς θα δώσεις την κάθε μάχη, με ποιους και ενάντια σε ποιους.

Το μισθολογικό, λοιπόν, πρέπει να είναι το κορυφαίο ζήτημα σε μία σειρά όμως ζητημάτων που ανέφερε χθες με σαφήνεια, και το παραδέχτηκαν και οι αντιπρόσωποι των άλλων παρατάξεων, ο Σταύρος ο Πετράκης.

Δεν είναι καθολικό αίτημα η υπερβολική γραφειοκρατία να αντιμετωπιστεί, ώστε να ασχολούμαστε με το παιδαγωγικό κομμάτι; Αυτό δεν το θέλει η κοινωνία; Δεν είναι καθολικό αίτημα ο δεύτερος εκπαιδευτικός της τάξης ή ο υπεύθυνος ολοήμερου; Το να αναβαθμιστούμε επιστημονικά και να τα στηρίζουμε όλα αυτά;

Να πούμε αυτό που το ξέρει όλη η κοινωνία πλέον αλλά και το Υπουργείο: η ζημιά που έγινε αυτά τα 2 χρόνια με την έλλειψη της διαζώσης εκπαίδευσης φανέρωσε τι δουλειά γινότανε στο Νηπιαγωγείο. Τι δουλειά γινόταν συνολικά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Αυτά, λοιπόν, είναι χρέος μας να βρούμε στρατηγικές επικοινωνίας, ώστε να τα γνωστοποιήσουμε σε αυτούς που ήδη τα ξέρουνε μεν, αλλά να καταφέρουμε να είναι διαρκώς στο προσκήνιο, ώστε να τους έχουμε μαζί μας.

Τέλος πάντων, αναλύθηκαν αυτά με σαφήνεια χθες και δεν θέλω να μακρηγορήσω.

Συνοψίζοντας, για να πετύχουμε αυτό τον κορυφαίο στόχο αλλά γενικότερα την αναβάθμισή μας, χρειάζονται τα εξής: Αγώνας με μαζικότητα. Αγώνας με στρατηγική και συμμαχίες, πραγματικές συμμαχίες. Και όλα αυτά να συνοδεύονται από σοβαρές προτάσεις.

Έτσι και μόνο έτσι αποκτάς διαπραγματευτική ισχύ. Τότε γίνεσαι υπολογίσιμος συνομιλητής, υπολογίσιμος αγωνιστής, υπολογίσιμος πολεμιστής, ό,τι χρειαστεί από όλα, συνάδελφοι.

Ας φύγουμε, λοιπόν, από την άμυνα, τη φοβικότητα, την απομόνωση.

Το να εκπροσωπείς αυτή την Ομοσπονδία είναι τεράστια ευθύνη. Εμείς ως Δημοκρατική Συνεργασία έχουμε πλήρη επίγνωση αυτής της ευθύνης.

Κοιτάμε μπροστά και καλούμε όλους τους συναδέλφους να πορευθούμε σ' αυτό τον δρόμο, στον δρόμο που θα βάλει το δημόσιο σχολείο, τον μαθητή και τον εκπαιδευτικό στη θέση που πραγματικά του αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Καλή σας ημέρα. Καλώς ήρθαμε όλοι στη Γενική Συνέλευση μετά από τρία χρόνια. Θα ξεκινήσω λέγοντας το όχι, το όχι στη σιωπή αυτών των ετών. Δεν υπήρχε σιωπή αυτά τα χρόνια του covid! Υπάρχουν άνθρωποι, καταστάσεις που σιωπώντας φώναζαν, φωνάζουν και δείχνουν δρόμους. Τα τρία χρόνια αυτά ανέδειξαν και όπως η παράταξή μας ανέφερε ένα τοπίο, τόσο στην ελληνική κοινωνία, όσο και στην ελληνική εκπαίδευση, δυστοπικό. Ένα τοπίο που σε πολλές περιπτώσεις ήταν καταστροφικό.

Ένα τοπίο όπου πολλές ελληνικές οικογένειες έχασαν δικούς τους ανθρώπους. Ένα τοπίο όπου πολλές οικογένειες μαθητών μας δεν είχαν να ανταποκριθούν στα βασικά. Ένα τοπίο όπου όπου ο εκπαιδευτικός κόσμος, βίωνε την σκληρή πολιτική της κυβέρνησης. Ένα τοπίο όπου οι εκπαιδευτικοί μέσα απ' την Ομοσπονδία τους προσπαθούσαν να αντισταθούν σ' αυτές τις πολιτικές και να

βρουν απαντήσεις και δράσεις σε πολλαπλά ζητήματα.

Εδώ πρέπει να υπογραμμίσω ότι δεν ζούμε σε ένα ετεροτοπικό τόπο, όπου συμβαίνουν πράγματα δίπλα μας και εμείς εδώ συνεχίζουμε να σφυρίζουμε αδιάφορα, αγνοώντας όσα συμβαίνουν στην ελληνική κοινωνία, αγνοώντας τις πραγματικές ανάγκες και προκλήσεις. Ή ζούμε;

Στο πρώτο ζήτημα που βάζω μεγάλο αστερίσκο, είναι ότι δεν εργαζόμαστε "στο μαγαζί του πατέρα μας". Εργαζόμαστε και είμαστε δημόσιοι υπάλληλοι, έχοντας ως παρονομαστή τους μαθητές μας και το δημόσιο σχολείο. Υπ' αυτή την έννοια είμαστε απολογούμενοι σε εισαγωγικά ή όχι, τόσο στα παιδιά, στους γονείς και γενικότερα στην ελληνική κοινωνία και πολιτεία.

Δεν ξέρω αν σε κάποιους αρέσει να ζουν στην παρανομία, όπως πριν αναφέρθηκε. Σε μια συγκροτημένη κοινωνία, σε ένα κράτος δικαίου η δικαστική εξουσία αποτελεί πυλώνα ανεξάρτητο και οι αποφάσεις των δικαστηρίων είναι απ' όλους αποδεχτές. Η αναρχική κοινωνία μπορεί να είναι όνειρο κάποιων, δεν είναι όμως πρακτική για μας εδώ και αποτελεί ισχυρή πλειοψηφία της κοινωνίας μας.

Η Ομοσπονδία την περίοδο αυτή είχε να διαχειριστεί ιδιαίτερα θέματα όπως ήταν το θέμα των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Όσο και αν κάποιοι θέλουν να υποβαθμίσουν το θέμα και παρουσιάζουν ότι έχουμε νικήσει, το πιο απλό που μπορώ να πω είναι ότι βρίσκονται εκτός πραγματικότητας. Δεν μπορούμε να αγνοούμε σήμερα, ότι τα Υπηρεσιακά Συμβούλια διαχειρίζονται υποθέσεις όλων των εκπαιδευτικών με διορισμένα μέλη και όπως πολλές φορές έχουμε αναφέρει, αυτό συνέβαινε μόνο επί 7ετίας. Υπάρχει βέβαια μια αρχή εδώ μέσα στην αίθουσα από αρκετούς/ες “Ό,τι δεν είναι δικό μας και δεν το ορίζουμε αδιαφορούμε για το τι του συμβαίνει και πως εξελίσσεται”.

Έχουμε πει πολλές φορές ότι οι αιρετοί υπερσπίζονται τα συμφέροντα των εργαζομένων. Έχουν αρχές που λειτουργούν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια και οι αιρετοί ως εκπρόσωποι των εργαζομένων υλοποιούν τις αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων και της Ομοσπονδίας.

Είχα υπογραμμίσει και στη σύσκεψη των αιρετών, τον ρόλο της νομικής συμβούλου της ΔΟΕ. Δεν υπάρχει ο χρόνος να αναπτύξω το όλο το σκεπτικό. Η Ομοσπονδία έβγαλε ανακοίνωση να αποσύρουμε τα ψηφοδέλτιά μας από τις υπηρεσιακές εκλογές, ενώ πριν 4 ημέρες είχε προηγηθεί η ανακήρυξη των υποψηφιοτήτων από την πλευρά του Υπουργείου και των Περιφερειακών Διευθύνσεων Εκπαίδευσης. Έκανα την απλή ερώτηση στον Πρόεδρο της ΔΟΕ: αν η νομική σύμβουλος είχε ειδοποιήσει την Ομοσπονδία πως 4 μέρες μετά την ανακήρυξη των υποψηφιοτήτων, αποσύρουμε - δεν αποσύρουμε τα ψηφοδέλτια, δεν έχει καμία αξία, διότι ο εκλογικός νόμος είναι συγκεκριμένος.

Αν είχε γίνει αυτό και το γνώριζαν τα μέλη της Ομοσπονδίας ή ο Πρόεδρος, σημαίνει ότι «εξαπατούμε» τον εκπαιδευτικό κόσμο. Σημαίνει ότι δήθεν κάνουμε αγώνα, χωρίς καμία αξία. Γιατί το να λες ότι κάνω έναν αγώνα, όταν ξέρω ότι τα ψηφοδέλτια δεν πρόκειται να αποσυρθούν, κοροϊδεύουμε αυτούς που καλούμε να αντισταθούν, δηλαδή τους εκπαιδευτικούς. Αν δεν το ήξεραν αυτό τα μέλη της ομοσπονδίας και η νομική σύμβουλος δεν σας ενημερώσει κ. πρόεδρε, υπάρχει θέμα με τη νομική σύμβουλο. Και δεν θα μιλήσω για τα έξοδα που έκανε η ομοσπονδία την περίοδο αυτή σε δικαστήρια και προσφυγές οι οποίες δεν χρειαζόταν. Το αφήνω για την ώρα που θα συζητηθούν τα οικονομικά.

Πάω στο θέμα της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Υπάρχουν αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων. Αποφασίσαμε υπέρ τις αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας.

Δεν μπορεί τεχνικές πλειοψηφίες να καταπατούν τις αποφάσεις συνελεύσεων, με γνώμονα το ποιος κυβερνά. Υπάρχει και ένα κομβικό σημείο. Λέτε συνεχώς, όταν μια σχολική μονάδα αναρτήσει τα κείμενα της ΔΟΕ δεν υπάρχει αυτοαξιολόγηση. Αλήθεια τα κείμενα της ΔΟΕ δεν έχουν θέση, κρίση, άποψη, προτάσεις, θετικά κι αρνητικά σημεία της σχολικής μονάδας; Πως λοιπόν δεν είναι αξιολόγηση; Πού στέκεται αυτό στη λογική; Και φυσικά είναι αξιολόγηση κι ας το βαπτίσετε όπως θέλετε. Ξέρετε ότι είναι ένα χάπι που το λέμε μεταξύ μας και χαριεντιζόμαστε. Είναι αξιολόγηση αλλά εμείς αγωνιζόμαστε και το λέμε αλλιώς.

Η αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας λοιπόν είναι θέση της Ομοσπονδίας και ναι της παράταξής μας. Εμείς δεν κρυφτήκαμε και δεν κρυβόμαστε και δεν φοβόμαστε να αναπτύξουμε τις θέσεις μας. Αυτό που θα πρέπει να ζήσουμε κατ' εσάς την επόμενη περίοδο σύμφωνα μ' όσα λέγατε, είναι η αυστηρή κατηγοριοποίηση των σχολείων, η κατηγοριοποίηση ως προς τις επιχορηγήσεις, τις εγγραφές μαθητών και πολλά άλλα δεινά. Για να δούμε λοιπόν, αυτά θα εξελιχθούν στην επόμενη περίοδο; Όμως στόχος σας είναι να τρομοκρατήσετε τους εκπαιδευτικούς.

Θέλετε ένα φοβικό κλάδο, έναν φοβισμένο εκπαιδευτικό για να είναι διαχειρίσιμος. Θέλετε έναν κλάδο, που 1.15 μ.μ. οι εκπαιδευτικοί να φεύγουν από το σχολείο, να μη συζητούν στους συλλόγους διδασκόντων (το κυρίαρχο όργανο), να μην συνεδριάζουν και από τον καναπέ του σπιτιού τους να κάνουν αντίσταση-απεργία αποχή. Κι αυτό το λέτε αγώνα! Πώς εθίζουμε έτσι τον κλάδο μας; Είναι αγώνας αυτό ή κλείνουμε τα μάτια; Αλλά αν θέλουμε να δούμε το αύριο της Ομοσπονδίας και του συνδικαλιστικού κινήματος, θα πρέπει να φύγουμε μπροστά να σταματήσουμε να υπηρετούμε κομματικούς στρατούς και πολιτικές επιδιώξεις. Τι ζούμε όλη αυτή την περίοδο όμως; Ανακοινώσεις του Υπουργείου και εμείς να τρέχουμε με ένα μεγάλο «όχι» από πίσω. Όχι σε όλα! Δεν μπορούμε να βαδίζουμε άλλο έτσι. Πρέπει να δούμε μ' άλλη ματιά και οπτική τα ζητήματα που αφορούν την παιδεία, την εκπαίδευση, το δημόσιο σχολείο, τους εκπαιδευτικούς και να εξελίσσουμε εμείς τη συζήτηση, γι' αυτά τα ζητήματα. Αυτό θέλει όμως δουλεία προτάσεις συζήτηση και όχι κρυφτούλι. Εμείς θέλουμε να δούμε μια Ομοσπονδία η οποία να βάζει την ατζέντα των θεμάτων στο Υπουργείο Παιδείας για την επόμενη περίοδο. Μια ομοσπονδία με όραμα που να εμπνέει. Σας καλούμε να έρθετε σ αυτή την πλευρά του συνδικαλισμού!

Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΣ
ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΘΗΝΑ»

Ευχαριστώ πολύ. Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ο Νίκος ο Μαγκανάρης είμαι από τον Σύλλογο «Η ΑΘΗΝΑ», εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Να ξεκινήσω από κάποιες παρατηρήσεις. Δεν υπάρχει Γενική Συνέλευση που ένα πολύ μεγάλο μέρος του χρόνου της δεν έχει αναλωθεί σε θέματα τα οποία είτε έχουν λυθεί, είτε εκείνη την ώρα επινοούνται, προκειμένου να γίνει καθυστέρηση στις διαδικασίες της Γενικής Συνέλευσης και βέβαια να αφαιρεθεί πολύτιμος χρόνος από τους αντιπροσώπους προκειμένου να μιλήσουν για τα θέματα που πραγματικά απασχολούν τον κλάδο στη Γενική Συνέλευση.

Το οξύμωρο είναι ότι εκείνοι οι οποίοι λένε απ' τα μικρόφωνα όλο το πρωί ότι η Συνέλευση είναι Συνέλευση αντιπροσώπων και ως εκ τούτου πρέπει να δοθεί χρόνος, κάνουν το αδύνατο δυνατό μέσω των παρατάξεών τους να βρουν μια σειρά από προσκόμματα προκειμένου η Συνέλευση, η ουσιαστική Συνέλευση να καθυστερήσει. Βάζουν, λοιπόν, μια σειρά διαδικαστικών θεμάτων για να περιορίσουν αυτή τη δυνατότητα.

Το οξύμωρο είναι ότι είναι οι ίδιοι οι οποίοι ανήκουν σε παρατάξεις που καλούσαν τους εκπαιδευτικούς το προηγούμενο διάστημα σε συμμετοχή στις Γενικές Συνελεύσεις, ενώ σήμερα έβαλαν θέμα συμμετοχής εκείνων των συναδέλφων οι οποίοι είχαν εκλεγεί και με ηλεκτρονική ψηφοφορία.

Τελικά, όταν αναζητούμε να δούμε πού οφείλεται η αναξιοπιστία του συνδικαλιστικού κινήματος και πού οφείλεται η αποχή, αυτοί προφανώς δεν μπορούν να δώσουν καμία απάντηση. Είναι αυτοί οι οποίοι, είναι οι ίδιοι οι οποίοι δεν θέλουν μεγάλο συνδικάτο. Θέλουν ένα μικρό συνδικάτο γιατί έχουν ένα μοναδικό σκοπό. Το παραταξιακό όφελος. Μοναδικός στόχος αυτών των παρατάξεων είναι να ελέγξουν το συνδικάτο και για να μπορούν να ελέγξουν το συνδικάτο, αυτό το συνδικάτο πρέπει να είναι μικρό.

Είναι οι ίδιοι που αγωνίζονται κατά της αστικής δημοκρατίας αλλά εναποθέτουν τις όποιες ελπίδες για τη δικαίωση των αγώνων στα αστικά δικαστήρια. Είναι αυτοί οι οποίοι επικαλούνται την

αυτονομία των πρωτοβάθμιων οργάνων αλλά όταν οι αποφάσεις των πρωτοβάθμιων οργάνων, των πρωτοβάθμιων συλλόγων, όπως αυτές που είχαν να κάνουν με τη μεικτή εκλογή δεν ήταν ανάλογη μ' αυτή που τους άρεσε, έκαναν το αδύνατο δυνατό να την ελέγξουν. Είναι αυτοί όμως που ενώ εμφανίζονται να είναι υπέρ της δημοκρατίας στους Συλλόγους Διδασκόντων, όταν οι αποφάσεις τους Συλλόγους Διδασκόντων δεν τους ικανοποιούν δεν διστάζουν να στέκονται στις πόρτες των συνεδριάσεων των Συλλόγων όταν συζητούν ζητήματα όπως εκείνο της αυτοαξιολόγησης, προκειμένου να επιβάλλουν τη δική τους άποψη.

Κοιτάζτε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, για να εξετάσουμε πού οφείλεται η αποχή, η μεγάλη αποχή του 30%, πρέπει να δούμε τον εαυτό μας στους καθρέφτες και να δούμε τι είναι αυτό που δεν κάνουμε καλά. Σήμερα βέβαια η Συνέλευση διεξάγεται σε ένα περιβάλλον το οποίο είναι ιδιαίτερα δυσμενές. Τρία χρόνια μετά από την προηγούμενη Γενική Συνέλευση ο κλάδος υφίσταται τη μία ήττα μετά την άλλη. Και δεν ήταν μόνο η μεγάλη ήττα την οποία υπέστη το 2019 όταν ο κλάδος αποφάσισε να μην συμμετέχει σε ηλεκτρονική ψηφοφορία και αντίθετα να πανηγυρίζει για το γεγονός ότι ο κλάδος έπεισε το 95% των συναδέλφων να μην συμμετέχουν σ' αυτήν. Ωστόσο όμως κανείς δεν στενοχωρήθηκε για το γεγονός ότι ο κλάδος σήμερα δεν έχει αιρετούς.

Και τότε και τώρα εμείς της Δημοκρατικής Συνεργασίας πιστεύαμε ότι ο μοναδικός στόχος ήταν το παραταξιακό όφελος αυτών των παρατάξεων και δεν ήταν το όφελος του κλάδου. Και βέβαια ο απώτερος στόχος ήταν να μην υπάρχουν αιρετοί της Δημοκρατικής Συνεργασίας καθώς ένα μεγάλο μέρος των αιρετών βρισκόταν στον χώρο μας.

Το γεγονός, λοιπόν, το πώς γίνονται οι τοποθετήσεις, το πώς αποφασίζουν τα Υπηρεσιακά Συμβούλια, κανένα σήμερα στην αίθουσα αυτή φαίνεται δεν αφορά, γιατί πράγματι όπως είπε ο αιρετός μας ο Νίκος ο Φασφαλής ούτε 5 λεπτά διαμαρτυρίας έγινε για το γεγονός ότι δεν έχουμε αιρετούς. Και το χειρότερο ότι αυτά τα Συμβούλια με τους δοτούς λειτουργούν και λειτουργούν κανονικά, αυτό κανένας δεν έχει να το κατακρίνει.

Αλλά είναι μόνο αυτά, συνάδελφοι; Για τα θέματα της αυτοαξιολόγησης δεν πρέπει να παραδεχθείτε το γεγονός ότι καταλύσατε οποιαδήποτε δημοκρατία στους Συλλόγους Διδασκόντων, προκειμένου να πάρετε τις αποφάσεις τις οποίες θέλατε; Ή έστω τώρα δεν θα παραδεχθείτε ποτέ ότι τα ενιαία κείμενα κατά την άποψη τη δική μας ήταν

μια ξεκάθαρη αξιολόγηση η οποία αφορούσε τόσο τους δείκτες όσο και τους άξονες; Άρα λοιπόν για άλλη μια φορά οι συνάδελφοι της βάσης βρέθηκαν ανυπεράσπιστοι, γι' αυτό και η απάντηση ήταν δυστυχώς η αποχή.

Αλλά τι γίνεται και με τους αναπληρωτές; Οι αναπληρωτές δίκαια διαμαρτύρονται γιατί έχουμε μία σειρά από ζητήματα, αλλά κάτω από το 25% των αναπληρωτών συναδέλφων μας οι οποίοι ήταν φέτος στα σχολεία, δεν γράφτηκαν μέλη των Συλλόγων. Για τους δικούς τους λόγους προφανώς, για τα 10 - 15 ευρώ αλλά δεν εκπροσωπήθηκαν στους Συλλόγους Διδασκόντων και οι ίδιοι οι αναπληρωτές δυστυχώς στη μεγάλη τους πλειοψηφία δεν παρέστησαν στις Γενικές Συνελεύσεις. Και αν η ηλεκτρονική ψηφοφορία αποσυλλογικοποιεί, το γεγονός ότι έγιναν Γενικές Συνελεύσεις, όπου συμμετείχαν μόνο 20 άνθρωποι σε κάθε Σύλλογο, αυτή η διαδικασία δεν αποσυλλογικοποιεί το συνδικάτο;

Σήμερα, λοιπόν, πρέπει να δούμε τα πράγματα με άλλη ματιά. Η Δημοκρατική Συνεργασία όλα αυτά τα χρόνια μίλησε επί πραγματικών γεγονότων. Πάντοτε με θέσεις και προτάσεις, γιατί πιστεύουμε ότι το συνδικαλιστικό κίνημα για να έχει ζωή θα πρέπει να έχει διαμορφωμένες απόψεις. Οι απόψεις αυτές πρέπει να είναι επιστημονικά τεκμηριωμένες γιατί μόνο έτσι βρίσκεις συμμάχους στην κοινωνία.

Είμαστε, λοιπόν, απέναντι σ' αυτό τον αυταρχισμό της Νέας Δημοκρατίας όπως εκφράζεται μέσω της υπουργού Κεραμέως αλλά και κατά του λαϊκισμού, το όχι σε όλα. Και αναδεικνύουμε τα πιο σημαντικά ζητήματα του κλάδου, όπως είναι αυτό της αύξησης του μισθού μας. Το 2006 μιλούσαμε να ζούμε με αξιοπρέπεια απ' τον μισθό.

Σήμερα όμως δεν έχουμε βάλει στην προμετωπίδα των διεκδικήσεών μας την αύξηση των μισθών για να αντιμετωπίσουμε τη μεγάλη ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης, στα καύσιμα, για να αντιμετωπίσουμε την ενεργειακή κρίση και αργότερα την επισιτιστική κρίση.

Να βάλουμε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εντατικοποίηση της εργασίας μας μέσα στο σχολείο, να βάλουμε τα θέματα των διορισμών, αλλά να πούμε στους νέους συναδέλφους ποια παράταξη ήταν εκείνη η οποία πραγματικά υπερασπίστηκε το δικαίωμά τους στην εργασία; Μόνο η Δημοκρατική Συνεργασία στήριξε στην ουσία το ολοήμερο σχολείο, στήριξε τα σχολεία ΕΑΕΠ, τα σχολεία που πραγματικά έδιναν θέσεις εργασίας, όταν οι άλλοι ήταν υπέρ της κατάργησής τους και όταν καταργήθηκαν τα ΕΑΕΠ τα οποία δίνανε 20.000 θέσεις εργασίας και μάλιστα σε ειδικότητες, ήρθαν κατόπιν εορτής να πουν ότι πραγματικά θέλουμε τις θέσεις εργασίας.

Αυτά είναι τα βασικά αιτήματα, η ΔΗΣΥ θα είναι στην πρώτη γραμμή υπεράσπισης αυτών των πραγματικών προβλημάτων και πάντοτε με ορθό λόγο και με άποψη και με επιχειρήματα θα διεκδικεί, έτσι ώστε να πείσουμε τους άλλους, την εκάστοτε πολιτική ηγεσία ότι πρέπει να στηρίξει αυτές τις απόψεις, γιατί αν, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, πετύχαμε, είχαμε επιτυχίες κατά το παρελθόν αυτό είχε να κάνει με το γεγονός ότι το συνδικαλιστικό όργανο όταν επικεφαλής ήταν η ΠΑΣΚ παλιότερα, και η Δημοκρατική Συνεργασία αργότερα, είχε θέσεις, αυτές τις θέσεις διεκδικούσε και αυτές γινόταν πολιτικές αποφάσεις.

Όταν δεν έχουμε θέσεις δεν έχουμε απολύτως τίποτα να διεκδικήσουμε.

ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

Γιάννης Μαρινάτος, αντιπρόσωπος από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ρεθύμνου, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, η 91^η Γενική Συνέλευση του κλάδου πραγματοποιείται μέσα σε ένα περιβάλλον ασφυκτικό, λαϊκές ευκαιρίες χάνονται καθημερινά, κοινωνικά και θεσμικά κεκτημένα με αγώνες μαζικούς και κινηματικούς δεκαετιών μπαίνουν σε αμφισβήτηση και ακυρώνονται.

Την ώρα που η αντιδραστική νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση Μητσοτάκη κλιμακώνει την επίθεσή της στον κόσμο της εργασίας και της παιδείας, εμείς πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να συνεννοηθούμε. Είμαστε υποχρεωμένοι να βρούμε λέξεις, σχήματα, έννοιες που θα ενώνουν.

Οι συνάδελφοι επιθυμούν ενότητα στη βάση και συνεννόηση στην κορυφή, ενότητα όμως που δεν θα βασίζεται στη λογική διατήρησης παραλυτικών εσωτερικών μικροπαραταξιακών ισορροπιών. Χρειαζόμαστε ενότητα που θα βασίζεται σε αρχές και θα περιλαμβάνει ένα αγωνιστικό και διεκδικητικό πλαίσιο ρεαλιστικό, αγωνιστικό, ενωτικό, που θα εμπνεύσει και θα κινητοποιήσει σε δράση τους συναδέλφους της βάσης ξανά.

Πρέπει να μετατρέψουμε την απροθυμία και την παθητικότητα σε θέληση για συμμετοχή. Ο δρόμος όμως που έχουμε είναι μεγάλος και είναι μακρύς. Δυστυχώς φαίνεται ότι και σε αυτή τη Γενική Συνέλευση δεν ξεκινήσαμε και χθες τόσο καλά. Κάποιοι χώροι μάλιστα πρότειναν να αλλοιώσουμε εκλογικά αποτελέσματα, να παραχαράξουμε τη βούληση των συναδέλφων και να αποκλείσουμε Συλλόγους και εκλεγμένους αντιπροσώπους. Και αυτό επειδή διαφωνούν με μια διαδικασία. Με μια διαδικασία που αρχικά μπορεί να διαφωνούν και μάλιστα σε βαθμό υπαρξιακό αλλά που στο τέλος όμως συμμετέχουν κανονικά, που συμμετέχουν και ως υποψήφιοι και ως ψηφοφόροι. Δουλεύομαστε κανονικά, δηλαδή.

Κάποιοι μάλλον μας δουλεύουν, κυνικά και μάλιστα πολιτικά στοχευμένα και συνειδητά. Είχαμε δυστυχώς για ακόμα μια φορά εδώ μέρα γραφειοκρατικά τεχνάσματα και ιδιότυπα συνδικαλιστικά και όχι μόνο δρώμενα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα πεπραγμένα του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας χαρακτηρίζονται από αυτό που ονομάζεται υψηλός βαθμός απονομιμοποίησης. Τα μεγάλα ζητήματα με τα οποία ασχολήθηκε η πλειοψηφία της ΔΟΕ συνοδεύτηκαν και από αντίστοιχες μεγάλες ήττες, ήττες μάλιστα μεγάλες και οδυνηρές, που κατά έναν όμως περίεργο τρόπο ενώ όλοι τις αντιλαμβάνονται στη βάση του κλάδου σαν ήττες, εδώ ακόμα κάποιοι τις εμφανίζουν ως περιλαμπρες νίκες.

Για άλλη μια φορά αποδείχτηκε ότι οι ορίζοντες της πλειοψηφίας της Ομοσπονδίας είναι περιορισμένοι και ασφυκτικοί. Μέσα τους ασφυκτιούν τα προβλήματα και οι αγωνίες των συναδέλφων.

Τα αποτελέσματα, ξέρετε, της πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης έχουν επιπτώσεις. Πρακτική εφαρμογή και επηρεάζουν τις ζωές των ανθρώπων.

Με τις ολιγωρίες, τις παραλείψεις, τις ανεπάρκειες της πλειοψηφίας, δεν θα ξεχάσει ποτέ κανείς ότι θυσιάστηκαν 144 συνδικαλιστικά στελέχη πρώτης γραμμής. Θυσιάσατε στον νεοφιλελεύθερο βωμό της Κεραμέως και του Μητσοτάκη 144 στελέχη, που έδιναν καθημερινά μάχες απέναντι στις αυθαιρεσίες της Διοίκησης, που υπερασπιζόνταν αποφασιστικά τους συναδέλφους όταν εξετάζονταν θέματα υπηρεσιακών μεταβολών και άλλα σημαντικά θέματά τους στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Που αγωνίζονταν για διαφάνεια στις διαδικασίες, για τη διαφύλαξη της νομιμότητας στις αποφάσεις. Για την έγκυρη και έγκαιρη αντικειμενική ενημέρωση των συναδέλφων.

Καταφέρατε, επίσης, με τους χειρισμούς σας στο θέμα της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας, όπως το 'πε και ο συνάδελφος ο Αρβανίτης πριν, να διχάσετε τους συναδέλφους στα σχολεία και να εγκλωβίσετε ολόκληρο τον κλάδο σε ένα ακόμα συνδικαλιστικό αδιέξοδο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, εμείς ως Δημοκρατική Συνεργασία θα συνεχίσουμε στον δρόμο του αγώνα, του αγώνα του δύσκολου, του έντιμου, του αγώνα που έχει κόστος. Δεν είμαστε με τους αγώνες τους εύκολους, τους ανέξοδους, τζάμπα απεργός δεν υπάρχει. Και προσέξτε τι κάνετε. Προσέξτε τι κάνετε.

Επειδή ίσως κάποιοι άθελά σας καλλιεργείτε μία συνδικαλιστική κουλτούρα εύκολων και ανέξοδων αγώνων, αυτό, κατά τη γνώμη μας είναι καταστροφικό, στην προσπάθεια συγκρότησης και ανάπτυξης ενός κινήματος συνειδητοποιημένου, πρωτοπόρου και δυναμικού.

Εμείς ως Δημοκρατική Συνεργασία θα βαδίσουμε σε δρόμους δοκιμασμένους και παλιούς αλλά θα χαράξουμε και νέους δρόμους, θα επινοήσουμε νέους τρόπους, και αυτό επειδή εμείς δεν θέλουμε συνδικάτα περικόλιστα, φοβικά, ηττημένα, μειοψηφικά. Αγωνιζόμασταν, αγωνιζόμαστε και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για συνδικάτα μαζικά, ισχυρά, νικηφόρα, πλειοψηφικά.

Και μια οφειλόμενη απάντηση νομίζω: επειδή κάποιοι απευθύνθηκαν σ' αυτήν εδώ την πτέρυγα για άλλη μια φορά και είπαν ότι μας άκουγαν και γέλαγαν, να τους πούμε να προσέξουν γιατί αυτούς τους ακούνε στα σχολεία οι συνάδελφοι και τους έρχεται να βάλουν τα κλάματα.

Αυτοί οι οποίοι αυτοπεριφέρονται σαν λαϊκοί αγωνιστές και αυτοθαιμάζονται, θα τους συμβουλέψω να κοιτάξουν πρώτα τα δικά τους ιδεολογικά, πολιτικά, συνδικαλιστικά και υπαρξιακά αδιέξοδα και μετά να ξαναμιλήσουν για μας.

Η 91^η Γενική Συνέλευση του κλάδου - νομίζω αυτό πια έχει αναγνωριστεί και έχει ακουστεί πολλές φορές εδώ μέσα - διεξάγεται πραγματικά μέσα σε ένα δύσκολο, δυστοπικό και περίπλοκο περιβάλλον. Στον δρόμο προς την 91^η Γενική Συνέλευση η Δημοκρατική Συνεργασία διαμόρφωσε τη στρατηγική της, σφυρηλάτησε την ενότητά της και ισχυροποίησε τις δυνάμεις της.

Για εμάς στη Δημοκρατική Συνεργασία και αυτό είναι δέσμευση η 91^η Γενική Συνέλευση θα αποτελέσει την αρχή μίας νέας, δυναμικής και αγωνιστικής πορείας. Ήρθαμε εδώ, στην 91^η Γενική Συνέλευση

για να κάνουμε τον απολογισμό μας. Να κάνουμε την κριτική μας και την αυτοκριτική μας, να εκτιμήσουμε τα νέα πολιτικά, συνδικαλιστικά, εκπαιδευτικά, οικονομικά και κοινωνικά δεδομένα.

Φτάσαμε στην 3^η μέρα του Συνεδρίου και έφτασε η ώρα να συνθέσουμε απόψεις, να ενώσουμε δυνάμεις, να προσπαθήσουμε να διαμορφώσουμε όλοι μαζί το πλαίσιο και το αγωνιστικό και διεκδικητικό πρόγραμμα δράσης για το επόμενο ιδιαίτερος κρίσιμο χρονικό διάστημα.

Στο πλαίσιο των θεμάτων που συζητήθηκαν αυτές τις 3 μέρες, τον προβληματισμό που αναπτύχθηκε για τα προβλήματα και τις πραγματικές ανάγκες που υπάρχουν και αναγνωρίσαμε, ως παράταξη θα συμβάλλουμε με τις επεξεργασμένες θέσεις μας και την αγωνιστικότητά μας στην προσπάθεια ανάδειξης των ζητημάτων και τη διεκδίκηση δυναμικών και πειστικών λύσεων.

Στόχος μας είναι η κινητοποίηση σε δράση των συναδέλφων ξανά. Ανάμεσα σε άλλα, θα ακολουθήσουν και άλλοι σύντροφοί μου που θα επεκταθούν ενδεχομένως, προτείνουμε: πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις, πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων, περιφερειακών συσκέψεων προκειμένου να εξειδικευθούν οι μορφές αγώνα. Συνεντεύξεις τύπου, ενίσχυση - προσπάθεια για ενίσχυση κοινού πανεκπαιδευτικού μετώπου. Διάρκης αγώνας για την επαναφορά των αιρετών εκπροσώπων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, καθώς και των αρμοδιοτήτων τους, που έχουν αποσιλωθεί.

Επαναφορά της πρότασης για τρίτον αιρετό στα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Ένα αίτημα που να θυμίσουμε εδώ για το οποίο η κυβέρνηση, το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ είχε δεσμευθεί και όταν βέβαια στη συνέχεια έγινε κυβερνητική δύναμη αντί να προχωρήσει στον τρίτο αιρετό, προχώρησε στην αποψίλωση των αρμοδιοτήτων.

Στην προμετωπίδα των αιτημάτων μας θέτουμε το μισθολογικό και συνταξιοδοτικό, με κυρίαρχο το αίτημά μας, όπως αυτό διατυπώθηκε από πάρα πολλές πτέρυγες εδώ μέσα, να ζούμε επιτέλους με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας και μόνο.

Κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης, επαναφορά των χαμένων μισθολογικών κλιμακίων. Πραγματικές αυξήσεις, τουλάχιστον πάνω από τον πληθωρισμό, ο οποίος ήδη καλπάζει, με αποτέλεσμα την περαιτέρω συρρίκνωση του εισοδήματός μας.

Μείωση των ετών συνταξιοδότησης. Πραγματοποίηση μόνιμων διορισμών, με βάση τις πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

Ενίσχυση του ολοήμερου σχολείου. Διεκδίκηση ενός σχολείου μεγάλου στο οποίο θα υπάρχουν εκπαιδευτικοί όλων των ειδικοτήτων.

Γενναία μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τάξη.

Γραμματειακή υποστήριξη των σχολικών μας μονάδων. Αντιμετώπιση της απίστευτης γραφειοκρατίας στις σχολικές μονάδες.

Μείωση του ωραρίου εργασίας των νηπιαγωγών ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας. Μείωση του διδακτικού ωραρίου γενικά στα αντίστοιχα επίπεδα της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Δεύτερος δάσκαλος της τάξης.

Διεύρυνση των τμημάτων ένταξης. Στήριξη των δομών αντισταθμιστικής αγωγής. Προσλήψεις εκπαιδευτικών ειδικής αγωγής, με στόχο κάλυψης ενός εκπαιδευτικού ανά μαθητή.

Αύξηση επιδόματος παραμεθόριου περιοχής στις περιοχές που το δικαιούνται. Έκπτωση 50% σε όλα τα εισιτήρια των μεταφορικών μέσων για μόνιμους και αναπληρωτές, προκειμένου να μετακινούνται προς τον τόπο εργασίας του και αντίστροφα, σε περιόδους ανάληψης υπηρεσίας, εορτών και έναρξης και λήξης της σχολικής χρονιάς.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επειδή καταρχάς εδώ σήμερα για άλλη μια φορά κάποιοι συνάδελφοι από τον χώρο της παραδοσιακής, της δογματικής αριστεράς πρότειναν στη Δημοκρατική

Συνεργασία, να σταματήσει να μιλάει. Μας είπαν, ότι είναι επικίνδυνο να μιλάμε για τον φόβο του να έχουμε μειωψηφικά Συνδικάτα και να μην το λέμε άλλο. Να σας πούμε λοιπόν καταρχάς ένα ευχαριστώ. Σας ευχαριστούμε για τις νουθεσίες σας. Εμείς όμως το συζητήσαμε στην παράταξή μας και αποφασίσαμε να συνεχίσουμε να το λέμε. Αποφασίσαμε να συνεχίσουμε να λέμε ότι αγωνιζόμαστε για Συνδικάτα μαζικά και συμμετοχικά. Όχι για Συνδικάτα στα οποία θα καθορίζουν αποφάσεις σκληροί κομματικοί στρατοί. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας, με στόχο τη συγκρότηση ενός ισχυρού εκπαιδευτικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Κοιτάξτε, έχει γίνει όπως και ήταν φυσικό μεγάλη συζήτηση και για το Συνδικάτο. Για το αν βρίσκεται σε κρίση. Για το αν υπάρχουν προοπτικές. Είχαμε και άλλες φορές νομίζω πει εδώ μέσα αλλά και στον Σύλλογο Ρεθύμνου το έχουμε θέσει, το ξέρουν οι συνάδελφοι που είναι απ' το Ρέθυμνο, ότι έχουμε αναγνωρίσει την ανάγκη να ξεκινήσει, να υπάρξει μια συζήτηση που θα αφορά το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα, την κρίση, τα αδιέξοδα, τις προκλήσεις και τις προοπτικές του.

Νομίζω μια τέτοιου είδους δημόσια συζήτηση είναι πολύ κρίσιμο και χρήσιμο πραγματικά να ανοίξει από την Ομοσπονδία.

Τα Ελληνικά Συνδικάτα βρίσκονται σε κρίση, υποστηρίζουν κάποιοι. Και επειδή μίλησαν αρκετά κάποιοι για κυβερνητικό συνδικαλισμό, θα ήθελα να θυμίσω ένα ιστορικό παράδειγμα. Αναπτύχθηκε πολλές φορές ο φόβος σε σχέση με το συνδικαλιστικό κίνημα και το αν σταματήσει να υπάρχει. Υπάρχουν να ξέρετε ιστορικά παραδείγματα. Τα Συνδικάτα σαν πολιτικό υποκείμενο αντιπροσωπεύσης των κοινωνικών αντιθέσεων, σαν αυτόνομο υποκείμενο μιας δημοκρατικής διαλεκτικής, πραγματικά εξαφανίστηκαν, σύμφωνα με το ιστορικό παράδειγμα, αλλά εξαφανίστηκαν στις ανατολικές χώρες και στη Ρωσία του Στάλιν.

Εμείς θα συνεχίσουμε τον αγώνα για τη συγκρότηση για ένα συνδικαλιστικό κίνημα συμμετοχικό, μαζικό, νικηφόρο.

Διεκδικούμε ένα σχολείο δημοκρατίας και παιδαγωγικής ελευθερίας για όλα τα παιδιά.

Ευχαριστώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΕΪΜΕΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΛΑΩΝ «ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, καλησπέρα. Μείμης Παρασκευάς από τον «Γιάννη Ρίτσο» των Μολάων.

Η εκπαίδευση, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, όπως είναι γνωστό δεν γίνεται σε κοινωνικό και οικονομικό κενό. Ζούμε σε ένα δύσκολο περιβάλλον, διεθνές, ευρωπαϊκό, στην πατρίδα μας, καθημερινά. Οι συνθήκες εργασίας στα σχολεία μας έχουν καταστεί ανυπόφορες. Δεν πάμε χαρούμενοι στον χώρο εργασίας. Νομίζω και πολλά παιδάκια δεν έρχονται χαρούμενα στο σχολείο. Η ένταση και η πίεση είναι μεγάλες και συχνά-πυκνά τη φετινή χρονιά θυμήθηκα το τραγούδι των Πυξ Λαξ: «και συ που έπαιψες αγάπη να θυμίζεις».

Τα αιτήματα πάρα πολλά. Θεωρώ κορυφαίο αίτημα τους μαζικούς μόνιμους διορισμούς στα κενά όλων των Δομών της εκπαίδευσης και την αύξηση των μισθών. Και θα το αιτιολογήσω. Και πάρα πολλά άλλα τα οποία τα ψηφίσαμε εδώ μέσα, είτε με σχετικές, είτε με απόλυτες πλειοψηφίες.

Μερικά πράγματα τα οποία δεν έχουμε δώσει το βάρος που θα έπρεπε είναι κάποια της σχολικής καθημερινότητας, όπως η μείωση του αριθμού ανά τμήμα ή ο δεύτερος δάσκαλος στα μεγάλα τμήματα, η γραμματειακή υποστήριξη, οι κοινωνικοί λειτουργοί και οι ψυχολόγοι σε όλα τα σχολεία, η παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο, η περιοδική επιμόρφωση για όλους μέσα στο ωράριο και η επαναφορά της μετεκπαίδευσης με απαλλαγή απ' τη διδακτικά καθήκοντα, η στήριξη των παιδιών που αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο της σχολικής αποτυχίας και η ενίσχυση των παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες στα σχολεία, η γενίκευση των τμημάτων ένταξης, των τμημάτων ΖΕΠ, η εξασφάλιση των σπουδών των παιδιών των μεταναστών στα κανονικά τμήματα του σχολείου, η εκπαίδευση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού, η πιστοποίηση σε νέες τεχνολογίες και ξένη γλώσσα μέσα απ' το δημόσιο σχολείο με ενίσχυση των δομών του, η μείωση του ωραρίου, τα προγράμματα σπουδών και πάρα πολλά άλλα.

Λοιπόν, θα αναλύσω λίγο το περιβάλλον στο οποίο βρισκόμαστε και στη χώρα μας. Ξέρετε κατά τον κοινωνιολόγο τον Στέφεν Μπολ ο νεοφιλελευθερισμός δεν χρησιμοποιεί πλέον μεγάλες αφηγήσεις αλλά με μικρές πρακτικές και μικρές παρεμβάσεις δημιουργεί σιγά-σιγά τη μεγάλη εικόνα

χωρίς να γίνει αντιληπτό. Ποια είναι η απάντηση σε όλο αυτό; Η απάντηση είναι μια μεγάλη αφήγηση. Μια μεγάλη αφήγηση για την κοινωνία, μια μεγάλη αφήγηση για τον κόσμο, μια μεγάλη αφήγηση για την εκπαίδευση με όλη την ατζέντα.

Ένα άλλο στοιχείο του νεοφιλελευθερισμού είναι και οι προνοιακές πολιτικές, οι πολιτικές των βάουτσερς και όχι οι κοινωνικές πολιτικές. Δηλαδή κατά περίπτωση αξιοποιεί κονδύλια για να δίνει προσωρινή ανάσα, να απαλύνει προσωρινά τον πόνο τον οικονομικό από τους πολίτες. Οι κοινωνικές πολιτικές όπως γνωρίζουμε είναι χαρακτηριστικό των κεντροαριστερών κυβερνήσεων και δίνουν μόνιμα χαρακτηριστικά στην κοινωνική προνομή.

Η αντιμετώπιση, λοιπόν, πρέπει να γίνει με τη μεγάλη ατζέντα, θέτοντας όλα τα προβλήματα της εκπαίδευσης. Κάποιες φορές στη διαδρομή μου και επειδή προσπαθούσα να ζήσω με μόνη πηγή εισοδήματος τον μισθό μου, αναρωτήθηκα αν τελικά ο δάσκαλος είναι προλετάριος. Μεγάλη συζήτηση. Μετά από πολλή σκέψη σκέφτηκα, κατέληξα ότι πιθανώς κάποτε να ήταν. Και όπως κυλούν τα χρόνια αισθάνομαι ότι πιθανώς και να ξαναγίνει. Και ασχολούμενος λιγάκι με το θέμα και διαβάζοντας λίγο περισσότερο, είδα ότι υπάρχουν κάποιες προσεγγίσεις που τις έχει και το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, σε μία έκδοση του, όπου εκεί φαίνεται ότι πέρα από το προλεταριακό κομμάτι, δηλαδή το κομμάτι το οικονομικό, εμφανίζονται και άλλα ζητήματα επισφάλειας, εργασιακής ανασφάλειας, που μειώνουν το κύρος, δημιουργούν ψυχολογικό στρες και οδηγούν τη διαδικασία της καθημερινότητας να γίνεται πάρα πολύ δύσκολη.

Για τον λόγο αυτό και μόνο θεωρώ κορυφαίο αίτημα τη μονιμοποίηση των αναπληρωτών συναδέλφων γιατί έτσι αφαιρούμε από πάνω τους το ζήτημα της επισφάλειας. Το θεωρώ καθοριστικό και είναι σημαντικό. Και κατόπιν η εκτίμησή μου είναι ότι πρέπει να μπει όλη η ατζέντα, με προμετωπίδα αυτό και όποιο ζήτημα άλλο κρίνει η Ομοσπονδία, για να μπορέσουμε να δώσουμε συνολικά μια απάντηση στην κυβέρνηση, στα πολιτικά κόμματα και στους φορείς για το τι εκπαίδευση θέλουμε για τα παιδιά μας και για εμάς.

Κλείνοντας, ξαναπιάνω το διεθνές περιβάλλον, όπου καταργήθηκαν τελευταία σημαντικές ελευθερίες, αντιμετωπίζονται γενικότερα ζητήματα βίας, κοινωνικής βίας, βίας απέναντι στη διαφορετικότητα, στη γυναίκα, υπάρχει οπλοκατοχή, στην Αμερική για παράδειγμα, υπάρχει ένταση, δεν υπάρχει διάθεση για διάλογο και το κλίμα είναι γενικά τεταμένο.

Γι' αυτό λέω όχι στις πολιτικές λιτότητας, ναι στις κοινωνικές πολιτικές, αύξηση των δαπανών για την κοινωνία και την παιδεία, όχι στην αξιολόγηση - χειραγώγηση, ολόκληρη η ατζέντα του κλάδου με προμετωπίδες τον διορισμό των αναπληρωτών, τους μαζικούς μόνιμους διορισμούς σε όλα τα κενά της εκπαίδευσης και τις μισθολογικές αυξήσεις, για να μπορέσουμε να έχουμε ένα σχολείο το οποίο θα θυμίζει πάλι αγάπη και θα χωρά όλους τους μαθητές και όλους τους δασκάλους.

Σε σχέση με το θέμα των κινητοποιήσεων, το μόνιμο - σταθερό όπλο όλα αυτά τα χρόνια ήταν

οι απεργιακές κινητοποιήσεις, μπορεί να εμπλουτιστεί κατά περίπτωση και με άλλες προτάσεις αγωνιστικές.

Σας καλώ να προσπαθήσουμε να συνεννοηθούμε όλοι εδώ μέσα γιατί είναι η αγωνία της βάσης, το να υπάρχουν αποφάσεις απ' τις Γενικές Συνελεύσεις και σήμερα ήμασταν σε καλό δρόμο σε ό,τι αφορά το διεκδικητικό πλαίσιο. Λοιπόν, και να προχωρήσουμε όλοι μαζί για αυτό το σχολείο που θα χωρά όλους τους μαθητές και όλους τους δασκάλους.

Σας ευχαριστώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ

ΜΠΕΚΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Κατά καιρούς και χρόνια τώρα ακούμε για τα νηπιαγωγεία, ακούμε για τις διεκδικήσεις, ακούμε για το ωράριό μας, ακούμε για πολλά πράγματα, αλλά εγώ θέλω να τονίσω ένα πράγμα μόνο, που το είχα πει και κάποια άλλη στιγμή: πρέπει να γνωρίζουμε όλοι το τι κάνουν οι νηπιαγωγοί στα νηπιαγωγεία. Είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι αναφέρετε ότι αναγνωρίζετε τη δουλειά μας αλλά δυστυχώς οι περισσότεροι συνάδελφοι και εσείς εδώ ως αντιπρόσωποι δε γνωρίζετε το ωράριό μας και τις αρμοδιότητές μας, το τι κάνουμε και το τι περνάμε μέσα στα νηπιαγωγεία.

Ειδικά η φετινή χρονιά θεωρώ ότι ήταν η πιο δύσκολη χρονιά που έχουμε περάσει, τα τελευταία χρόνια έχουν αυξηθεί οι αρμοδιότητες μας πάρα πολύ και κανένας δεν το καταλαβαίνει. Και δεν το καταλαβαίνουν όχι μόνο μέσα από τον Σύλλογο, δεν το καταλαβαίνουν οι γονείς, δεν το καταλαβαίνει η Διοίκηση, κάτι που έχει ειπωθεί απ' όλες τις νηπιαγωγούς.

Εύχομαι καλή επιτυχία στα νέα μέλη για το Διοικητικό της ΔΟΕ, αλλά θα πρέπει από αυτή τη χρονιά που περάσαμε με την αυτοαξιολόγηση και με τα κείμενα και με όλα αυτά, να καταλάβουμε ότι θα έπρεπε η ΔΟΕ να είναι ένα βήμα πριν από το Υπουργείο και να είναι σε μεγαλύτερη εγρήγορηση ώστε να είμαστε πιο προετοιμασμένοι σε όλα αυτά που περιμέναμε να γίνουν. Γιατί ειδικά

οι νηπιαγωγοί χαμένοι μέσα σε όλο αυτό το γραφειοκρατικό, μας έπαιρναν καθημερινά 15.000 τηλέφωνα πώς πρέπει να γράψουμε το κείμενο, πού πρέπει να το καταθέσουμε, κρατάμε αντίγραφα, κάνουμε το ένα, κάνουμε το άλλο.

Αυτό έπρεπε να έχει γίνει από τη ΔΟΕ και να είναι σε εγρήγορηση για όλα τα θέματα, όχι μόνο γι' αυτό. Γιατί και από φέτος θα ξεκινήσουν πολλά προβλήματα και ξέρουμε ήδη για την αξιολόγηση, αυτοαξιολόγηση, αξιολόγηση εκπαιδευτικών, τα περιμένουμε όλα.

Ως ΔΗΣΥ όπως είπε και ο Γραμματέας μας αν έχουμε την πλειοψηφία θα κάνουμε όλα όσα ειπώθηκαν και πιστεύουμε στην επιστημονικότητα όλων των εκπαιδευτικών και σε όλα όσα τόνισε ο Γραμματέας, γι' αυτό ζητάμε να ψηφίσετε τους δικούς μας υποψηφίους. Γιατί θεωρώ ότι μπορούν να ανταπεξέλθουν σε όλα τα προβλήματα, όπως ειπώθηκε απ' τον Γραμματέα μας, τον Πετράκη τον Σταύρο.

Στα νηπιαγωγεία, ως προϊσταμένες έχουμε μεγάλο πρόβλημα με το γραφειοκρατικό και ένα βασικό θέμα είναι ότι όταν γίνεται κάποια προϊσταμένη και χωρίς μάλιστα τη θέλησή της δεν υπάρχει κάποιος που να τη βοηθήσει στο γραφειοκρατικό. Πώς γράφονται τα πρακτικά, τι γίνεται με το ένα θέμα, τι πρέπει να κάνει με το άλλο θέμα, τι σημαίνει εμπιστευτική αλληλογραφία.

Σε όλα αυτά πρέπει να βοηθάμε εμείς. Θα έπρεπε να έχει γίνει κάτι και από τη ΔΟΕ σε ενημέρωση των εκπαιδευτικών και δη των νηπιαγωγών.

Εξουθένωση. Αν ένας κλάδος μπορεί να μιλήσει αυτή τη στιγμή για εξουθένωση είναι

των νηπιαγωγών. Είμαστε η πρώτη βαθμίδα που δεχόμαστε ως Προκρούστης όλα τα προβλήματα των γονέων και ειδικά μετά την εξουθένωση που πέρασαν από τον COVID και όλο αυτό φάνηκε στα παιδιά. Παιδιά ατίθασα, παιδιά σε πολυπληθή τμήματα, με 22 και 25 παιδιά, με πολλά προβλήματα τα οποία οι γονείς οι ίδιοι δε δέχονται και δεν θέλουν να βοηθήσουνε, που θεωρώ ότι είναι ένα πρόβλημα αυτό. Θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη η γνώμη των νηπιαγωγών σε αυτό που αντιμετωπίζουμε και στα προβλήματα με τα παιδιά και ποια χρειάζονται από το ΚΕΔΑΣΥ βοήθεια και τι βοήθεια χρειάζονται.

Αυτή τη στιγμή είμαστε εκτός. Το Υπουργείο μας έχει βγάλει εκτός. Αν ο γονιός θέλει καλώς. Αν ο γονιός δεν θέλει, συνεχίζουμε μόνοι μας να τραβάμε το κουπί με 22 παιδιά. Και πλέον, τα νηπιαγωγεία δεν είναι λέω ένα τραγουδάκι και ένα παραμυθάκι, έχουμε 15.000 προγράμματα που τρέχουμε, με τα e-Twinning, με τα ERASMUS και σε όλα αυτά χρειαζόμαστε βοήθεια. Συμφωνώ απόλυτα ότι θα έπρεπε να ζητάμε δεύτερο άτομο μέσα στα νηπιαγωγεία στα ολοήμερα και παντού. Δεν μπορούμε να έχουμε 22 παιδιά και να ζητάμε αξιολογή εκπαίδευση αυτών των παιδιών, σύμφωνα με τα νέα δεδομένα και σύμφωνα με την Ευρώπη και εμείς να παλεύουμε μόνες μας με 22 παιδιά και να μην υπάρχει καμία βοήθεια. Όχι για διάλειμμα, δεν λέμε για διάλειμμα 5 λεπτά να ξεκουραστούμε, μιλάμε για βοήθεια πραγματική. Ένα παιδί να έχει να κάνει την ανάγκη του, ένα παιδί να λιποθυμάει, ένα παιδί να έχει χίλια δυο προβλήματα, να κλαίει, να χτυπιέται και τα άλλα 20 να μένουν μόνα τους.

Εργαστήρια δεξιοτήτων. Αγγλικά. Ναι, σε όλα να. με ποιον; Με έναν άνθρωπο με 22 παιδιά και προϊσταμένη στο νηπιαγωγείο; Δεν γίνεται. Και μια γραφειοκρατία, να γράφουμε πορτφόλιο και ηλε-

κτρονικό και τα χίλια δύο, όταν δεν έχει γίνει καν αυτή η επιμόρφωση.

Αυτό που ζητάμε είναι να ζητηθεί επιπλέον ένα 5% για αναπλήρωση των νηπιαγωγών. Δεν μπορεί να μην μπορούμε να αρρωστήσουμε γιατί αν αρρωστήσουμε θα κλείσει το τμήμα και δημιουργείται πρόβλημα με τους γονείς. Θα έπρεπε να υπάρχει μία αναπλήρωση, έστω ένα 5% σε κάθε Νομό, ώστε να μπορεί να αναπληρώσει είτε για ασθένεια, είτε για ERASMUS προγράμματα. Δεν μπορούμε να τρέχουμε ERASMUS προγράμματα και να παρακαλάμε τον διευθυντή να μας δώσει το αυτονόητο την άδεια που δικαιούμαστε να φύγουμε αυτές τις ημέρες. Και να φορτώνει σε μας το πρόβλημα το τι θα γίνει με τους γονείς και αν θα έχουμε πρόβλημα με τους γονείς.

Πολυδύναμα νηπιαγωγεία. Ναι, αλλά δεν υπάρχουνε χώροι. Θα μπορούσαμε κάλλιστα να τρέξουμε τα πολυδύναμα νηπιαγωγεία ώστε αυτός θα ήταν ένας τρόπος να αυξηθεί, να μειωθεί μάλλον το ωράριό μας. Δεν υπάρχουνε όμως οι χώροι. Δεν μπορούμε να δουλεύουμε όχι 30 ώρες που είναι το βασικό, γιατί άλλες 30 ώρες οι νηπιαγωγοί δουλεύουμε και το απόγευμα για να κάνουμε και όλα τα άλλα. Τα email, τα πρωτόκολλα και όλα αυτά, όλα τα κάνουμε το απόγευμα. Δεν προλαβαίνουμε. Ή μένουμε στο νηπιαγωγείο μέχρι και στο ωράριο που θα τελειώσει το ολοήμερο.

Επιμορφώσεις. Ξεκινάνε οι επιμορφώσεις για αναλυτικά προγράμματα, για διαφοροποιημένη και βάζουνε τώρα στη διαφοροποιημένη να κάνουμε επιμορφώσεις το καλοκαίρι. Είναι ένα θέμα το οποίο πρέπει να τονιστεί από όλους μας, δεν μπορεί να γίνεται η επιμόρφωση απογεύματα και καλοκαίρι. Τώρα το πήγανε σε άλλο επίπεδο, δηλαδή να δου-

λεύουμε εμείς και το καλοκαίρι για να παρακολουθούμε τις επιμορφώσεις όπως με τη διαφοροποιημένη που ζητάνε να βάλουμε και πρωινά. Δηλαδή, να είμαστε επί μονίμου βάσεως, να παρακολουθούμε όλα τα τεκταινόμενα, να δουλεύουμε και να ζούμε μόνο για το νηπιαγωγείο και για το σχολείο.

Δεχόμαστε την εκτίμηση που αναγνωρίζουνε πολλοί συναδέλφοι για το έργο των νηπιαγωγών αλλά αυτό πρέπει να γίνει και έμπρακτα. Και ένα βασικό κομμάτι είναι να υπάρχει μια συνεργασία μεταξύ των νηπιαγωγών και των δασκά-

λων της πρώτης τάξης, ώστε να μπορεί να υπάρχει μία ομαλή μετάβαση των παιδιών για το δημοτικό. Και αυτό πρέπει να γίνεται σε συνεργασία. Και για να γίνει αυτό πρέπει πρώτα να μάθουμε όλοι πολύ καλά ποια είναι η δουλειά των νηπιαγωγών στα σχολεία, τι δουλειά γίνεται και πώς προετοιμάζονται τα παιδιά για να πάνε στο δημοτικό. Συμφωνούμε με την τοποθέτηση και ζητάμε να γίνει και επιπλέον αυτό, να συζητηθούν και αυτά τα θέματα τα δικά μας.

Ευχαριστώ και καλό καλοκαίρι σε όλους.

ΣΕΒΑΣΤΗ

ΜΠΙΛΛΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ Σ.Ε.Π.Ε ΚΩ-ΝΙΣΥΡΟΥ

Ονομάζομαι Σεβαστή Μπίλλη, είμαι εκλεγμένο μέλος με τη Δημοκρατική Συνεργασία και πρόεδρος του Σ.Ε.Π.Ε. ΚΩ ΝΙΣΥΡΟΥ.

Βρίσκομαι εδώ για να σας παραθέσω τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε μέσα στα σχολεία μας. Αρχικά θα ήθελα να μιλήσω για τα κτιριακά θέματα καθώς και τη δίχρονη προσχολική εκπαίδευση όπου οι δυσκολίες είναι τεράστιες αφού τα νήπια στεγάζονται σε αίθουσες προκάτ, που τοποθετήθηκαν στις αυλές των σχολείων με αποτέλεσμα να μην υπάρχει χώρος για τα παιδιά την ώρα του διαλλείματος. Επίσης όλοι γνωρίζουμε πως σε αυτές τις αίθουσες ο χώρος είναι περιορισμένος και αυτό δυσκολεύει ακόμα περισσότερο το έργο των νηπιαγωγών.

Ένα άλλο εξίσου σημαντικό πρόβλημα είναι η στέγαση των αναπληρωτών καθώς τα ενοίκια έχουν φτάσει στα ύψη και οι συναδέλφοι καλούνται από τους ιδιοκτήτες να αφήνουν τα σπίτια σε ημερομηνίες συγκεκριμένες, γιατί στα νησιά ξεκινάει η τουριστική σεζόν από τις αρχές Μαΐου, όπου το σχολικό έτος δεν έχει λήξει.

Τα εισιτήρια έχουν φτάσει στα ύψη. Για να επισκεφτούν τις οικογένειες τους οι συναδέλφοι, πρέπει να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Σημαντικά ήταν τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε με τις Δ.Υ.Ε.Π.. Ο Σύλλογος μας είχε επαφή με τον Συντονιστή Εκπαίδευσης Προσφύγων, όπου μας ενημέρωνε για τα θέματα που υπήρχαν με τη μετακίνηση των προσφύγων μαθητών από τις εγκαταστάσεις που διέμεναν προς τα σχολεία, αλλά και τις ελλείψεις σε μεταφραστές .

Και κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που έχουν διδάξει και εξακολουθούν να διδάσκουν πρόσφυγες μέσα στις τάξεις τους, χωρίς να έχουν ιδιαίτερη κατάρτιση και προσπαθώντας να κάνουν ότι καλύτερο μπορούν. Θα ήθελα ακόμα να αναφερθώ στον αιμνηστο Διονύσιο Αρβανιτάκη, ο οποίος βραβεύτηκε από το Ευρωκοινοβούλιο για το έργο του απέναντι στους πρόσφυγες και μάλιστα ο Γιούνκερ, ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής επιτροπής, είπε πως Ευρώπη είναι ο φούρναρης στην Κω, που δίνει το ψωμί του σε πεινασμένες και ταλαιπωρημένες ψυχές. Γενικά εμείς και όλοι οι κάτοικοι των νησιών το προσφυγικό θέμα το βιώσαμε έντονα. Αξίζει ακόμα να αναφερθούμε στις γιαγιάδες στη Μυτιλήνη για την προσφορά τους και όλα όσα κάνανε. Εμείς λοιπόν δεχτήκαμε τους πρόσφυγες στα σχολεία μας και στα σπίτια μας.

Τέλος θα ήθελα να μεταφέρω το κλίμα από τις γενικές συνελεύσεις του συλλόγου, όπου δεν υπάρχει συμμετοχή και με τον τρόπο αυτό οι συναδέλφοι εκφράζουν τη δυσαρέσκειά τους για τα τρέχοντα ζητήματα όπως αυτό της αξιολόγησης και των εργαστηρίων δεξιοτήτων σε σχέση με την αντιμετώπιση από τη Δ.Ο.Ε. και τον τοπικό Σύλλογο. Δυστυχώς δεν ζητάνε αντιμετώπιση του προβλήματος αλλά ζητούν επίλυση και εμείς προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε κάτω από την ομπρέλα της Δ.Ο.Ε. και με βάση τις οδηγίες, τα προβλήματα και να ανταπεξέλθουμε με τον ασφαλέστερο τρόπο για όλους τους συναδέλφους. Γενικά αναμένουμε τις εξελίξεις και περιμένουμε την ενημέρωση και τη στήριξη από τα στελέχη της Δ.Ο.Ε. για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε τόσο πανελλαδικά όσο και σε τοπικό επίπεδο.

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο σας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΝΤΕΜΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

Με τιμούν οι συνάδελφοι απ' το 2008 σαν αιρετό στον Σύλλογο της Αργολίδας και γι' αυτό μπορώ και μιλάω με πραγματικά γεγονότα.

Μετά από αυτό, συνάδελφοι της ηγεσίας, εκχωρήσατε και μια άλλη διαδικασία που έχει να κάνει με την αυτοαξιολόγηση, τη δεύτερη μεγάλη υποτιθέεται σύγκρουση, αγνοώντας και μη επεξεργαζόμενοι την απόφαση της 88^{ης} Γενικής Συνέλευσης της ΔΟΕ, μια απόφαση η οποία μιλάγε για το να ιστησάν στην αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας.

Ήτανε απόφαση του Συνεδρίου, το οποίο το αγνοήσατε, διότι και αυτοί με τους οποίους εκχωρήσατε την εκπροσώπηση δεν το ήθελαν αυτό, γιατί ήταν έξω απ' την πολιτική τους ή τη συνδικαλιστική τους ατζέντα.

Έτσι, λοιπόν, ο κυβερνητικός συνδικαλισμός... και σε ποιους το εκχωρήσατε; Στις δυνάμεις του ΠΑΜΕ, που χρησιμοποιούν σε όλα τα Σωματεία και όλες τις... τις εξής φράσεις: εργοδοτικός συνδικαλισμός, κυβερνητικές παρατάξεις, συμβιβασμένοι και πουλημένοι και αλλοιωμένη, προσέξτε, αλλοιωμένη η πλειοψηφία του Συνεδρίου της ΔΟΕ. Εδώ απ' το βήμα οι επίσημοι εκπρόσωποι αμφισβήτησαν και σήμερα τη νομιμότητα και τη σύνθεση του σώματος του Συνεδρίου.

Σε αυτές τις δυνάμεις που έχουνε διχαστικό λόγο και που σ' όλα τα Σωματεία και στο δικό μου το Σωματείο μιλάνε μ' αυτό τον λόγο και μ' αυτή τη φρασεολογία, εκχωρείτε αυτό το δικαίωμα, και αυτές οι δυνάμεις διαμόρφωσαν δυστυχώς την ατζέντα των διεκδικήσεων του κλάδου και αυτά τα τελευταία χρόνια.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα αυτού του γεγονότος; Αυτής της πρακτικής; Το αποτέλεσμα είναι η αποχή των συναδέλφων και η απογοήτευση.

Επειδή έχουμε τη δυνατότητα και έχουμε και τη συνδικαλιστική πρακτική να είμαστε σαν Προεδρείο αλλά και σαν φυσικά πρόσωπα σε όλα τα σχολεία του Νομού Αργολίδας 2 φορές τον μήνα με ζωντανή επικοινωνία με τους Συλλόγους Διδασκόντων, όλοι οι συνάδελφοι καταγγέλλανε τη ΔΟΕ, όχι τον Πρόεδρο της ΔΟΕ, που ούτε καν ξέφυγε από ποια παράταξη είναι, καταγγέλλανε τη ΔΟΕ γιατί θεώρησαν ότι με τον σχεδιασμό της, ότι με τις κινητοποιήσεις τις οποίες έκανε, δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα και ότι τους πούλησαν. Δεν έφεραν αποτέλεσμα στο να κερδίσουμε κάτι.

Και όπως επειδή πάρα πολλοί συνάδελφοι επικαλούνται τον Ανδρέα Παπανδρέου και εγώ τον επικαλούμαι με αγάπη και θαυμασμό, ο Ανδρέας Παπανδρέου λοιπόν έλεγε: στην πολιτική δεν έχει καμία σημασία οι προθέσεις. Στην πολιτική ένα πράγμα έχει σημασία: το αποτέλεσμα. Και το αποτέλεσμα είναι να έχουμε 30% λιγότερες δυνάμεις σαν Ομοσπονδία, να έχουμε 180 λιγότερους αντιπροσώπους, να έχουμε μικρότερη διαπραγματευτική δύναμη απέναντι στην οποιαδήποτε κυβέρνηση και σε οποιονδήποτε πάλι να διαπραγματευτούμε, και να γινόμαστε μικρότεροι και να βαίνουμε σε όλο και πιο μικρότερα επίπεδα.

Άρα λοιπόν, συνάδελφοι, κάνω αυτή την παρέμβαση και θα ζητήσω να πάρετε θέση τελικά: πώς βλέπετε... και πρέπει να μας το πείτε γιατί κατά πάσα πιθανότητα, όχι κατά πάσα πιθανότητα, η ΔΑΚΕ θα 'ναι πάλι η πρώτη δύναμη. Σε σας θα δώσει πάλι ο κλάδος την εντολή. Θα ακολουθήσετε την ίδια τακτική; Θα εκχωρήσετε πάλι το δικαίωμα και την εντολή των συναδέλφων της ΔΑΚΕ από δω και των άλλων που ψήφισαν από κάτω, αλλά και γενικότερα των συναδέλφων, σε άλλες δυνάμεις που δεν θέλουνε το Συνδικάτο δυνατό, θέλουνε μικρό, μειοψηφικό, για να το ελέγχει το συγκεκριμένο κόμμα.

Και επίσης, στην αυτοαξιολόγηση, για να μην είμαι άδικος, την παρτίδα την έσωσε ο Γιώργος, ο συνάδελφος ο Γαλάνης. Την έσωσε με τα άρτια επιστημονικά του όντως κείμενα, τα οποία έφερε, με τα οποία μπορούμε εμείς, μπορώ εγώ να διαφωνώ σε ένα σημείο από αυτά, τα οποία έκαναν χρήση με τροποποιήσεις οι Σύλλογοι Διδασκόντων, γιατί οι συνάδελφοι - τα μέλη των Συλλόγων Διδασκόντων, οι συνάδελφοι έχουνε νου. Δεν είναι αγράμματοι. Ξέρουμε τι γράφουνε τα κείμενα. Πήραν τα κείμενα του Γαλάνη και τα έκαναν και τα τροποποίησαν και τα έκαναν αποφάσεις και έτσι κατά κάποιο τρόπο σώσατε την παρτίδα.

Τελειώνοντας, συνάδελφοι, εγώ θα καλέσω με όλο τον σεβασμό και μ' όλη την αγάπη, τη ΔΑΚΕ να πάρει θέση πάνω σ' αυτό το ζήτημα. Δεν μπορούμε πλέον να παίζουμε και να πετάμε την μπάλα στην εξέδρα.

Η θέση της Δημοκρατικής Συνεργασίας είναι θέση αγωνιστική, την κατέθεσε ο Γραμματέας μας ο Πετράκης, την κατέθεσε ο αντιπρόσωπός μας ο κεντρικός μας εισηγητής ο Μαρινάτος, και πρέπει να πάρετε θέση για το πώς βλέπετε από δω και πέρα, για την επόμενη διετία, γιατί αυτό περιμένουν οι συνάδελφοι. Νέα απογοήτευση σημαίνει διάλυση της ΔΟΕ.

ΚΩΣΤΑΣ

ΠΕΤΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΗΒΑΣ «Ο ΠΙΝΔΑΡΟΣ»

Χαίρομαι, λοιπόν, ιδιαίτερα, συνάδελφοι, που μετά από 3 χρόνια έχουμε την ευκαιρία να ξαναβρεθούμε και να τα πούμε από κοντά, να συζητήσουμε και πάλι.

Αυτό, όμως που έχω να θέσω (εγώ) για να συζητήσουμε, δεν θα αρέσει σε πολλούς. Ας κάνουμε, λοιπόν, ένα feedback, μια ανατροφοδότηση -και δεν θα αρέσει, όπως είπα, γιατί από μόνη της η ανατροφοδότηση, ως έννοια, είναι μέρος της αξιολόγησης.

Ρωτούν οι συνάδελφοι, αγαπητοί μου: «Τι κάνει η ΔΟΕ για τα προβλήματά μας; Νοιάζεται κανείς εκεί κάτω;» Και ρωτούν γι' αυτή την «επιτυχημένη» -όπως λέτε- ΔΟΕ. Σε αυτήν αναφέρονται, μετά και την απόλυτη επιτυχία, και -σοβαρά, δεν το λέω ειρωνικά- την απόλυτη επιτυχία να συγκεντρώσει το 95% των συναδέλφων σε μια απεργία, στις 11 Οκτώβρη του 2021. Που όμως, στις 12, την άλλη μέρα, δεν ήξερε πώς θα τη διαχειριστεί, «τι να την κάνει». Πώς θα διαχειριστεί αυτό το κατατληκτικό και πρωτοφανές ποσοστό συμμετοχής.

Ακούσαμε τότε για Plan B, για Plan C. Τι απέγινε; Κείμενα της ΔΟΕ έγιναν αυτά τα Plans, τα οποία, φυσικά, το Υπουργείο τα δέχεται ως αυτοαξιολόγηση. Επομένως, τι είναι αυτό; Δεν είναι συμμετοχή στην αυτοαξιολόγηση;

Και μόνο από τη στιγμή που το «αδιαπραγμάτευτο όχι», έγινε συμμετοχή στην αποστολή οποιουδήποτε κειμένου, αποτελεί συμμετοχή στην αξιολόγηση, συνάδελφοι. Πρώτη αποτυχία για τα plána σας!!!

Και τελικά είχαμε δίκιο ως Δημοκρατική Συνεργασία σε όσα λέγαμε, ή τρομοκρατούσαμε τελικά τους συναδέλφους, λέγοντας ότι μπορεί να επιβληθούν ποινές;

Γιατί, όλοι όσοι λέγατε ότι είναι αντισυνταγματικό και ότι δεν θα μπορούσαν να επιβληθούν οι ποινές, ακούστε τώρα την απάντηση: «Συνταγματική κρίθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας, μετά από 4 χρόνια, η τροπολογία Γεροβασίλη που απέκλεισε από τις κρίσεις Προϊσταμένων όσους Δημοσίους Υπαλλήλους συμμετείχαν στην απεργία - αποχή της ΑΔΕΔΥ από την αξιολόγηση». Επομένως, μόνο προστατευτικά και υπεύθυνα σταθήκαμε δίπλα στον συνάδελφο!!!

Πάμε λίγο στο 2ο θέμα που είναι οι αιρετοί και η ηλεκτρονική ψηφοφορία. Έχω να σας μεταφέρω ερωτήσεις από τους συναδέλφους μου. Και αρχίζω: Βρέθηκε τελικά σε αδιέξοδο το Υπουργείο ώστε να ορίσει τους ίδιους αιρετούς που μας λέγατε; Ηττή-

θηκε η Κεραμέως ώστε να την βγάλει ο Πρωθυπουργός απ' την κυβέρνηση; Κερδίσαμε στα δικαστήρια ή χάσαμε 10.000 σε αμοιβές της νομικής συμβούλου χωρίς κανένα αποτέλεσμα; Μπλοκάρτε τα Υπηρεσιακά Συμβούλια -που λέγατε...- τελικά; Ανέλαβαν δράση εν είδει αιρετών οι Σύλλογοι; 6) Διαγράψατε όλους τους δοτούς;

Τεράστια ήττα για τον κλάδο, συνάδελφοι. Μνημειώδης η αποτυχία μας. Και με ανησυχεί πάρα πολύ το γεγονός ότι η πλειοψηφία και ειδικά κάποιοι (σταθερά) από τη ΔΟΕ επιμένουν ακόμη να θέλουν να μη λάβουν το μήνυμα. Τα πράγματα όμως στην εκπαίδευση και στις ζωές μας, όσο εσείς σχεδιάζατε λάθος στρατηγικές και plána, γινόταν (από εβδομάδα σε εβδομάδα, από μέρα σε μέρα), χειρότερα. Καινούργια προβλήματα προέκυπταν συνεχώς, τα οποία η ΔΟΕ δεν αντιλαμβανόταν και συσσωρεύονταν στα ήδη υπάρχοντα και άλυτα.

Μόνιμοι διορισμοί: ΝΑΙ, επιτέλους έγιναν!!! Και δεν φοβόμαστε να το πούμε, είναι αλήθεια!!! Όχι όμως βάσει των πραγματικών αναγκών, αλλά βάσει των ισορροπιών μεταξύ των βαθμίδων.

Απ' την πρώτη στιγμή εμείς ως Δημοκρατική Συνεργασία το φωνάξαμε, το γράψαμε, το ανακοινώσαμε και το στείλαμε παντού!!! Πρώτοι εμείς!!! Όπως πρώτοι -και μόνοι- εμείς, ζητήσαμε τον δεύτερο εκπαιδευτικό της τάξης, όπου οι συνθήκες το απαιτούν, ώστε να μην εθελουφλούμε όλοι ότι μπορούν να γίνουν μόνιμοι διορισμοί στην παράλληλη στήριξη.

Διεκδικούμε εδώ και χρόνια, μετά από την κατάργηση από τους ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, την επαναφορά του Υπεύθυνου Δασκάλου Ολοήμερου και την επαναλειτουργία των ΕΑΕΠ ως μεγάλου σχολείου, όπως αξίζει στα παιδιά και στην κοινωνία μας.

Όλοι σας γνωρίζετε πολύ καλά ότι οι συνάδελφοί μας βιώνουν ήδη την κόπωση, είναι ήδη εξουθενωμένοι, σαν να μην ασχολείται κανείς όμως με τα μείζονα πλέον ζητήματα της ζωής μας. Τα ρωτάνε αυτά για τη ΔΟΕ: «Τι κάνει η ΔΟΕ γι' αυτά;»

Όταν, λοιπόν, η ακρίβεια γονατίζει την κοινωνία, όταν οι συνάδελφοι έχουν να αντιμετωπίσουν 20% αύξηση στα βασικά αγαθά, 18% μείωση της αγοραστικής δύναμης του μισθού τους, 55% αύξηση του πετρελαίου θέρμανσης μέσα σε ένα χρόνο, 40% αύξηση της αμόλυβδης σε ένα χρόνο, αύξηση στις τιμές κάθε μορφής ενέργειας, δεν μιλάει κανείς βλέπω με την ίδια θέρμη: για αύξηση σε πρώτη φάση ίσης με το ποσοστό του πληθωρισμού, για κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης, για «ξεπάγωμα» της διετίας 2016 - 17 στη μισθολογική μας εξέλιξη, για αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ, για νέο μισθολόγιο που θα αίρει τις ανισότητες και θα απο-

καθιστά τις περικοπές των μνημονίων, ούτε για την επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.

Κλείνοντας, συναδέλφισσες - συνάδελφοι, μια κουβέντα -μια σκέψη μου- για την αποχή και τη στάση των συναδέλφων και δη, των νεοτέρων: Δεν έχει ευθύνη η νέα γενιά αν έχει χαρακτηριστεί «αδιάφορη». Αδιάφορη σημαίνει απογοητευμένη. Την ευθύνη την έχει ένα απαρχαιωμένο εκπαιδευτικό σύστημα, ένας αναχρονιστικός, γεμάτος αγκυλώσεις συνδικαλισμός σε έναν συνεχώς, όμως, εξελισσόμενο κόσμο.

Σ' αυτό το εντελώς διαφορετικό περιβάλλον πρέπει να αλλάξουμε πολλά, ώστε να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις. Η νέα γενιά των συναδέλφων έχουμε υποφέρει περισσότερο από όλες τις προηγούμενες τόσο σε εργασιακό, όσο και σε ψυχικό επίπεδο. Σήμερα, στη νέα γενιά στερήθηκε το δικαίωμα να εργάζεται και να αμείβεται.

Ήρθε η ώρα, λοιπόν, να διεκδικήσουμε όσα στερηθήκαμε. Βέβαια, αυτό θα γίνει αφού πρώτα συμφωνήσουμε σε ορισμένα βασικά σημεία. Μέχρι, όμως, τότε -και από εδώ το βήμα- θα είμαι ειλικρινής μαζί σας και μαζί τους και θα τους πω να μην περιμένουν τίποτε, αν δεν το ζητήσουν

οι ίδιοι ξεκάθαρα, από εκείνους που έρχονται να αναζητήσουν την ψήφο τους, φορώντας άλλοτε το προσωπίο του "απολιτικό" και ανένταχτου, που τάχα κατά συνείδηση θα λειτουργήσει παζαρεύοντας κάθε φορά εδώ, στη ΔΟΕ, στην Αθήνα, την πραγματεία του και άλλοτε το προσωπίο του αγανακτισμένου, μεγάλου αγωνιστή και υπερασπιστή των συμφερόντων του κλάδου.

Είναι προφανές, συνάδελφοι, ότι έχουμε διαφορές μεταξύ μας. Είναι, όμως, βέβαιο ότι δεν υπάρχει «εχθρός» εδώ, μεταξύ μας. Είναι στην άλλη πλευρά. «Αντίπαλος», καλύτερα.

Πρέπει να βρούμε δρόμο, λοιπόν, συνεννόησης (για να κλείσω), ενότητας, αγωνιστικότητας, αποφασιστικότητας, όπως το έκαναν οι παλιότεροι από μας. Σε αυτούς, λοιπόν, τους αγώνες και εγώ σας καλώ και είμαι βέβαιος, αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητέ Πρόεδρε, ότι ο κλάδος έχοντας μάθει πλέον από τα λάθη του πρόσφατου παρελθόντος, θα είναι -ειδικά από τώρα και στο εξής- ενωτικός και πρωτοπόρος. Όπως αξίζει στον κόπο και τις στερήσεις όλων των συναδέλφων μας. Όλων μας. Κάθε γενιάς.

Ευχαριστώ πολύ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΡΑΜΒΕΛΛΟΥ
- ΟΡΟΠΕΔΙΟΥ, ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, Καλησπέρα.

Ονομάζομαι Στεφανακίδης Χρήστος, είμαι αντιπρόσωπος και Πρόεδρος του Συλλόγου Μεραμβέλλου - Οροπεδίου απ' τον Άγιο Νικόλαο Κρήτης και εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο της Δημοκρατικής Συνεργασίας.

Χαιρετίζω και εγώ με τη σειρά μου τις εργασίες της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης, μία Συνέλευσης με ιδιαίτερο χαρακτήρα καθώς συμπίπτει με τα 100 χρόνια από την ίδρυση της μεγάλης Ομοσπονδίας της ΔΟΕ.

Θα μου επιτρέψετε όμως πριν τοποθετηθώ για το θέμα της ημερήσιας διάταξης, να ξεκαθαρίσω κάτι: χτες έγινε αναφορά από έναν συνάδελφο αντιπρόσωπο γειτονικού Συλλόγου με τον δικό μας σχετικά με τις διαδικασίες που ακολουθήσαμε στις αρχαιρεσίες για την εκλογή αντιπροσώπων.

Κύριοι του Αυτόνομου Δικτύου, η συγκεκριμένη αναφορά ήταν ατυχής για τους εξής λόγους. Πρώτον: τα τρία μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου απ' το Αυτόνομο Δίκτυο δεν συμμετείχαν στη συγκεκριμένη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Δεύτερον: έκαναν ξεκάθαρα την άρνησή τους για το υβριδικό σύστημα που ακολουθήσαμε μία ημέρα πριν τις εκλογές στη Γενική Συνέλευση, ίσως στον βωμό του εντυπωσιασμού εκ μέρους τους μπροστά στους συναδέλφους. Και τρίτον: την επόμενη μέρα των εκλογών το μισό σας ψηφοδέλτιο ψήφισε ηλεκτρονικά γιατί μάλλον έτσι τους βόλευε.

Θα πρέπει, λοιπόν, να τους ενημερώσετε ότι οι αποφάσεις παίρνονται στα Διοικητικά Συμβούλια. Όσον αφορά τώρα το θέμα της ημερήσιας διάταξης που συζητάμε. Πέρα από τις επιχειρούμενες συγχωνεύσεις που καταδίκασε και η Σύνοδος των Προέδρων των Παιδαγωγικών Τμημάτων, ως νεοδιόριστος, μετά από 11 χρόνια αναπληρωτής, εκφράζω και εγώ την ανησυχία μου γι' αυτές τις συγχωνεύσεις.

Είναι ιδιαίτερα ανησυχητική η εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων της πάσης μορφής και φύσης κολλεγίων - πανεπιστημίων με αυτό των αποφοίτων των δημόσιων πανεπιστημίων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η πρόθεση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων να συγχωνεύσει το Τμήμα των Νηπιαγωγών με αυτό το Τμήμα Φροντίδας και Αγωγής στην πρώιμη παιδική ηλικία.

Εμείς πολλοί από δω μέσα, όπως και εγώ, ζήσαμε την ανασφάλεια του αναπληρωτή και δεν θα επιτρέψουμε και δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση οι νέοι συνάδελφοί μας να ζήσουν με εργασιακή ανασφάλεια.

Αυτό, λοιπόν, που θέλω να τονίσω είναι ότι η κυβέρνηση και η Υπουργός φυσικά Παιδείας οφεί-

λουν να κατανοήσουν ότι ο ρόλος του εκπαιδευτικού θέλει ενίσχυση και αναβάθμιση.

Παράλληλα, λοιπόν, με τη διατήρηση του υπάρχοντος αυτόνομου χαρακτήρα των Παιδαγωγικών Τμημάτων, θα πρέπει όλοι μαζί να προσπαθήσουμε με κάθε τρόπο να προβάλλουμε τα προ-

βλήματα που βιώνουμε όλοι οι εκπαιδευτικοί στα δημόσια σχολεία και να αγωνιστούμε, όπως λέει και εδώ πέρα, για αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού και για ουσιαστική ενίσχυση του ελληνικού δημόσιου σχολείου.

Ευχαριστώ.

ΣΠΥΡΟΣ

ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ
«Ο ΠΛΗΘΩΝ»

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες,

Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που καμαρώναμε για το σύνθημά μας: αγωνιζόμαστε για το σχολείο που θέλουμε και μας αξίζει. Στο πέρασμα όμως του χρόνου, είτε λόγω των συνθηκών, είτε γιατί μας ξεπερνά όλους ο χρόνος, τα συνθήματα αλλάζουν και κάποιοι από μας νιώθουμε ότι πρέπει να μιλήσουμε για τη ΔΟΕ που θέλουμε και μας αξίζει.

Στους τρεις Συλλόγους της Λακωνίας αλλά και σε πολλά άλλα μέρη της χώρας, επί της ουσίας Συνέλευση δεν έγινε τίποτα για να ακουστούν τα δεκάδες προβλήματα που μας απασχολούν καθώς και οι προτάσεις της βάσης. Όποιος δικαιολογεί αυτή την κατάσταση με το πρόσχημα της πανδημίας μάλλον παραπλανά συνειδητά τον εαυτό του, αφού όλοι γνωρίζουν ότι οι εκπαιδευτικοί δεν εμπιστεύονται πια τη συνδικαλιστική τους ηγεσία.

Οι αναπληρωτές ούτε εμφανίστηκαν στις Γενικές Συνελεύσεις και ας κοπτόμαστε όλοι εδώ για εκείνους και φυσικά δεν απέδωσαν ούτε τις συνδρομές τους με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό για μικρές συλλογικότητες, όπου οι αναπληρωτές αποτελούν πλειοψηφία.

Προσωπικά έχω ξαναπεί ότι το απερχόμενο Δ.Σ. δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Τις περισσότερες φορές, συρόμενο από όσους κάνουν επαναστατική γυμναστική στις πλάτες των συναδέλφων, συνδύασε τη θητεία της με την απώλεια των Αιρετών, που ήταν η απαρχή της σμίκρυνσης του Συνδικάτου, κινήθηκε νομικά σε υποθέσεις εκ προοιμίου χαμένες για τα μάτια του κόσμου, αποφάσιζε απεργίες και χανόταν μεροκάματα ενώ ήδη είχαν συνταθεί ενιαία κείμενα. Αυτή την κοροϊδία ο κόσμος της εκπαίδευσης - ειδικά αυτή την εποχή - δεν μπορεί να την ανεχθεί. Ανεξαρτήτως παρατάξεως, οι συνάδελφοι είναι απογοητευμένοι απ' το Συνδικάτο και αδιαφορούν για το μέλλον του, ενώ λύσεις τύπου απειθαρχία - ανυπακοή σε πολλές περιοχές της χώρας δεν έχουν ακροατήριο,

αφού όλοι πρέπει να καταλάβουμε ότι βαδίζουμε στο 2030.

Σήμερα ο Έλληνας εκπαιδευτικός στενάζει απ' τους χαμηλούς μισθούς που είναι σε αναντιστοιχία της προσφοράς του στο κοινωνικό σύνολο σε σχέση με το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, απ' την περιττή γραφειοκρατία του Υπουργείου, από την ενεργειακή και υγειονομική κρίση που αγγίζει όλο τον ελληνικό λαό.

Ως κερασάκι στην τούρτα έχει την ατυχία να έχει ως Προϊσταμένη Αρχή την πιο αυταρχική Υπουργό που πέρασε απ' τον τόπο, αλλά και την πλέον ανίκανη με κυριότερη απόδειξη το επίκαιρο θέμα, το Νόμο επιλογής στελεχών, τον οποίο προανήγγειλε ότι προεκλογικά και διάφορα άλλα επικοινωνιακά τεχνάσματα.

Είναι κοινά αποδεκτό ότι οι εποχές έχουν αλλάξει. Ειδικά μετά την πανδημία και ο κ. Χατζηδάκης με εντολή Πρωθυπουργού, αποπειράται να θέσει το συνδικαλιστικό κίνημα στο χρονοντούλαπο της Ιστορίας. Είναι βέβαιο όμως ότι ενωμένοι όλοι μαζί αυτό μπορούμε να το αποτρέψουμε. Είναι, επίσης ανεπίτρεπτο και δεν έχει ιστορικό προηγούμενο πιστεύω, η ηγεσία της τέως μεγαλύτερης Ομοσπονδίας της χώρας, να μην βρίσκει τρόπο να καθίσει στο ίδιο τραπέζι με τους αρμόδιους Υπουργούς και να μην έχει πρόσβαση στα μέσα μαζικής επικοινωνίας. Όμως γι' αυτό υπάρχει εξήγηση: Η υπουργός ξέρει καλά ότι ο κλάδος μας δεν έχει σύμμαχο την κοινωνία και για τον λόγο αυτό πρέπει να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Τουτέστιν, έχουμε επιτρέψει η κατρακύλα που βιώνει το Υπουργείο Παιδείας να συμπαρασύρει εμάς που αποτελούμε το θεμέλιο του δημόσιου σχολείου. Και αυτό γιατί δεν έχουμε κάνει κοινωνούς των ανησυχιών μας τους άμεσους συνεργάτες μας, τους κηδεμόνες. Αντίθετα τελευταία έχουν πληθύνει επικίνδυνα τα φαινόμενα τραμπουκισμών των συναδέλφων και παραλαβής εξωδίκων. Φέτος πέντε δέχθηκα εγώ ο ίδιος στο σχολείο που υπηρετώ.

Σε αυτή την αίθουσα θα ήταν ωφέλιμο να συμπράξουμε σε ένα στρατηγικό σχέδιο ανάδειξης των προβλημάτων της εκπαίδευσης, με ουσιαστικές προτάσεις, με επικαιροποίηση επιχειρημάτων για τα κτιριακά, μισθολογικά και παιδαγωγικά ζητήματα, και από τον Σεπτέμβριο να ξεκινήσουμε τη

δική μας αντιμετώπιση στην κοινωνία, διότι απ' το σημερινό σχολείο παγιδεύεται το μέλλον της χώρας.

Οι συνάδελφοι δεν έχουν καμία αγωνία για τις μικροπαραταξιακές διαφορές, που κάποιος τις χρησιμοποιούν για να αποκτούν ρόλο και αντίθετα προσμένουν ανάδειξη ουσιαστικών πολιτικών, που θα υπερασπίζονται την αξιοπρέπειά τους και θα απαιτούν στα προβλήματα της καθημερινότητας.

Το σημερινό ερώτημα όμως είναι ποια ΔΟΕ θέλουμε για το μέλλον. Επιθυμούμε μια ΔΟΕ με ιδεοληψίες και αστείες μικροπαραταξιακές διαφωνίες όπως στην περίπτωση του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας; Θέλουμε μια ΔΟΕ που προκηρύσσει απεργίες με μηδενική συμμετοχή; Που διοργανώνει φιέστες για φωτογραφίες; Που δεν προωθεί ουσιαστικό διάλογο με τη βάση; Ή επιτέλους ήρθε η ώρα να γίνει η ανατροπή στο εκπαιδευτικό συνδικαλιστικό σκηνικό;

Οφείλω να μεταφέρω πως πρωτίστως οφείλετε να κάνετε την αυτοκριτική σας και να αλλάξετε εσείς που κάθεστε στο υψηλότερο τραπέζι. Εσείς είστε που πρέπει να αλλάξετε για να προστατεύσετε τον κλάδο. Όχι απαραίτητα τα πρόσωπα αλλά σίγουρα οι συνήθειές σας, οι προτάσεις σας, η επαφή με τους συναδέλφους.

Η ΔΟΕ πρέπει να έχει προτάσεις και σχέδιο διαπραγματευτικό, πόσο μάλλον αν σύντομα προκύψει η ανάλογη κυβέρνηση, που θα προωθήσει τις απόψεις μας στο κοινό, που θα προβληματίσει την κοινωνία και που θα βρει χρήσιμους συμμάχους στην προσπάθεια να δημιουργήσουμε το σχολείο που επιζητούμε. Με ρεαλισμό, με ενσυναίσθηση, με αντικειμενικά κριτήρια, να προτείνουμε το σχολείο που στεγάζεται σε σύγχρονες ανθρώπινες υποδομές, που μεριμνά για την ισότητα της πρόσβασης των μαθητών αλλά και εκπαιδευτικών στο δημόσιο σχολείο, δίχως προσοντολογία, που υπάρχει ποιοτική εκπαίδευση με προγράμματα και μεθόδους διδασκαλίας, που έχουν επεξεργαστεί στη διαλογική συζήτηση με τα Παιδαγωγικά Τμήματα της χώρας.

Με ανάλυση των παιδαγωγικών αναγκών μας για επιμόρφωση συχνή και όχι ευκαιριακή, ανάλογα με τα κονδύλια του ΕΣΠΑ, με αυτοκριτική των περιπτώσεων που προσβάλλουν τον κλάδο και σε μικρές κοινωνίες χτίζονται εκπαιδευτικά Κωσταλέξια.

Οδεύοντας προς το 2030 δεν αντιλαμβάνομαι γιατί δεν βροντοφωνάζουμε ως ΔΟΕ τις κατατεθειμένες προτάσεις μας. Για τον δεύτερο δάσκαλο στην τάξη, για την επαναφορά του υπεύθυνου δασκάλου ολοήμερου. Δεν ξέρω, συναδέλφισσα που είσαι αποσπασμένη στο γραφείο του βουλευτή, τι λέει ο βουλευτής σας για το Ολοήμερο σχολείο, γιατί με την δική του ψήφο καταργήθηκε ο υπεύθυνος Ολοήμερου. Και αν πρόκειται για παιδοφυλακτήριο όπως διατράνωναν κάποιος. Να γνωστοποιήσουμε τις θέσεις μας για τα αναλυτικά προγράμματα που ήδη έφτασαν στα σχολεία και δεν έχουμε προβάλλει ούτε μία ένσταση. Το ωράριο και το έργο των εκπαιδευτικών. Την ενίσχυση των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων που ταξιδεύουν χιλιόμετρα από σχολείο σε σχολείο καθημερινά και το κόστος των καυσίμων τους έχει εξουθενώσει.

Συνάδελφοι, έχει έρθει η εποχή που τις αντεγκλήσεις μας δεν τις αντέχουν ούτε οι άμεσοι συνεργάτες μας στα σχολεία. Έχει έρθει η εποχή που πρέπει να ακούσουμε αλλά και να πλησιάσουμε την κοινωνία ώστε να γίνει σύμμαχος μας. Είναι η ώρα να αναδείξουμε ένα Διοικητικό Συμβούλιο που θα διαπραγματεύεται με σοβαρά επιχειρήματα και που δεν θα σέρνεται απ' τις εξελίξεις. Είναι η ώρα που θα πρέπει όλοι να αλλάξουμε γιατί δεν μπορούμε να πάμε στη νέα εποχή με τα παλιά εισιτήρια.

Όσοι θεωρούν ότι δεν μπορούν να αλλάξουν σκέψη και κυρίως πρακτικές, καλά θα είναι να αποβιβάσουν από τις θέσεις ευθύνης του κλάδου, γιατί η συνδικαλιστική εκπροσώπηση βρίσκεται σε βαθιά κρίση και δεν μπορεί να σηκώσει κεφάλι. Οι αγωνίες των συναδέλφων για το μέλλον τους, δεν προσφέρονται για πειραματισμό.

Καλούς μας αγώνες. Καλό καλοκαίρι.

100 χρόνια
προσφοράς
στην παιδεία και τον
πολιτισμό

**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΔΗ.ΣΥ /Α.Κ.Ε.**

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΓΚΟΥΜΑΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
2. ΚΕΓΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
3. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
4. ΠΕΤΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
5. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
6. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
2. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ
2. ΑΥΞΩΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ
3. ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ ΙΟΡΔΑΝΗΣ
4. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
5. ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ
6. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
7. ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
8. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΒΕΤΑ
9. ΚΟΥΣΑΒΕΛΟΣ ΝΙΚΟΣ
10. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
11. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
12. ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΣ
13. ΜΑΛΕΑ ΒΑΣΩ
14. ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
15. ΜΕΙΜΕΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
16. ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
17. ΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
18. ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
19. ΝΙΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΩ (ΜΑΝΤΩ)
20. ΝΤΕΜΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
21. ΠΑΛΛΙΟΔΗΜΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
22. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
23. ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
24. ΡΟΥΜΠΗΣ ΤΑΚΗΣ
25. ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
26. ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
27. ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
28. ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
29. ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
30. ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ
31. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΕΙΡΗΝΗ
ΑΣΒΕΣΤΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΒΑΛΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχουν κάποια προβλήματα στα βιβλία των μαθηματικών της Δ' δημοτικού, όπως ξέρετε, που λένε "Ο Κωστάκης έχει 10 ευρώ και θέλει να αγοράσει ένα μολύβι, ένα τετράδιο, ένα μαρκαδόρο κλπ. Τι απ' αυτά μπορεί να αγοράσει και τι ρέστα θα πάρει;" Νομίζω ότι η σωστή απάντηση στο πρόβλημα είναι τίποτα. Τίποτα πλέον.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός πως το κύμα των τελευταίων αυξήσεων και ανατιμήσεων στα καύσιμα, στην ενέργεια και στα βασικά κοινωνικά αγαθά έρχεται να ολοκληρώσει τη λεηλασία του πενιχρού λαϊκού εισοδήματος μαζί με την ανεργία, τους μισθούς πείνας, την ελαστική εργασία και τη χρόνια φτωχοποίηση. Οι αυξήσεις ήδη έχουν στραγγίσει το πορτοφόλι από χιλιάδες λαϊκά νοικοκυριά, που αδυνατούν πλέον να πληρώσουν πέρα από την κίνηση, τη θέρμανση και τον ηλεκτρισμό, ακόμα και τις στοιχειώδεις βασικές ανάγκες της διατροφής, της ένδυσης ή της υγείας.

Ότι απομένει από τους επί χρόνια κουτσουρεμένους μισθούς εξανεμίζεται από την ακρίβεια και τις υπέρογκες αυξήσεις. Τα μέτρα που ανακοινώνει κάθε βδομάδα η κυβέρνηση, τα μέτρα των κατακερματισμένων επιδοτήσεων και της ελεημοσύνης, όχι μόνο δεν οδηγούν σε ελάφρυνση της διαβίωσης αλλά στην ουσία βουλιάζουν ακόμα περισσότερο τα νοικοκυριά και τους εργαζόμενους.

Αυτό αποτυπώνεται ήδη στην αδυναμία πολλών από μας εδώ μέσα -και θέλω να κοιταχτούμε στα μάτια- να πληρώσουμε τους υπέρογκους λογαριασμούς που η εκτόξευσή τους αποτυπώνεται ακόμα και στα είδη πρώτης ανάγκης. Την ίδια στιγμή οι υψηλές κρατήσεις στην περίθαλψη, στα ασφαλιστικά ταμεία, μένουν χωρίς σοβαρό αντίκρισμα για τους εργαζόμενους που στην ουσία συγχρηματοδοτούν την περίθαλψη χωρίς να την έχουν. Υπάρχουν συνάδελφοί μας που υποχρεούνται σε εργασία 40 ετών για να πάρουν την ελάχιστη σύνταξη. Οι κρατήσεις ως ένα μέρος του βασικού μισθού για τον κόσμο της εργασίας μετατρέπονται μέσα από τις μαγικές κυβερνητικές εξισώσεις σε φορολόγηση.

Οι αυξήσεις στις τιμές όμως παρά τα αφήγημα της πανδημίας και του πολέμου δεν είναι φυσικό φαινόμενο, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Είναι μία σταθερή, συγκεκριμένη και συστηματική

επιλογή, τόσο των κυβερνήσεων όσο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι μια δομική σταθερή επιλογή του κέρδους. Είναι ο καπιταλισμός, ηλίθια. Προφανώς στον εαυτό μου απευθύνομαι.

Και η παραγωγή και η διανομή του παραγόμενου πλούτου είναι πεδίο κερδοσκοπίας πλέον ιδιωτικών εταιρειών σε βάρος όλων μας. Εταιρειών που διαμορφώνουν τις ζωές μας στα διεθνή χρηματιστήρια δήθεν με τους νόμους της αγοράς, στην πραγματικότητα όμως για τους κερδοσκοπικούς τους στόχους.

Όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων 20 ετών ξεπούλησαν συστηματικά το δημόσιο πλούτο, προμηδοθήσαν τις ιδιωτικές εταιρείες, ενώ παράλληλα έδωσαν την ευκαιρία με τα νομοθετήματά τους στις εταιρείες κολοσσούς να προχωρήσουν ανεξέλεγκτα σε απολύσεις και εργολαβοποιήσεις εργαζομένων, ώστε να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι έχουν ρημάξει αυτή τη στιγμή την πόλη της Καβάλας. Είναι το παράδειγμα των εργαζομένων στα Πετρέλαια της Καβάλας και δεν είναι οι μόνοι.

Με τα νομοθετήματα, τις διαρθρωτικές αλλαγές, την αδιοριστία, διαμόρφωσαν έναν χάρτη ελαστικοποίησης της εργασίας και κινητικότητας στο δημόσιο τομέα, συμπεριλαμβανομένων των χώρων της εκπαίδευσης και της υγείας. Συνόδεψαν όλο αυτό το βίαιο σχέδιο καταλήστευσης από μηχανισμούς πειθάρχησης των εργαζομένων, που αποτυπώνεται στο επίπεδο της εκπαίδευσης με αυταρχισμό, διοικητισμό, γραφειοκρατία.

Η αποθέωση της ατομικής ευθύνης, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, και η προσπάθεια διάλυσης και καταστολής κάθε συλλογικής οργάνωσης και δράσης των εργαζομένων διαπνέει όλο το σύνολο των αντεργατικών νόμων συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης και του Νόμου Χατζηδάκη.

Ο αγώνας που δόθηκε το προηγούμενο διάστημα στην εκπαίδευση, στην υγεία, στον ιδιωτικό τομέα, πέρα από τις διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις και αναγνώσεις, αφήνει μια παρακαταθήκη. Αφήνει πυρήνες αντίστασης, συλλογικής δράσης, απέναντι στις στοχεύσεις των μηχανισμών εξουσίας.

Αναδεικνύει ότι χρειάζεται μικρότερη νοητική προσπάθεια στο να καταδικάζεις και να επικρίνεις, από το να σκέφτεσαι, να προβλέπεις τις κινήσεις του αντιπάλου, να μετράς τις πιθανότητες, να επιλέγεις την κατάλληλη μορφή πάλης, ώστε να δημιουργήσεις τη μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση και να θέτεις ξεκάθαρους στόχους για να αντιμετωπίσεις την εκμετάλλευση των ανθρώπων και να διεκδικήσεις

την αξιοπρέπεια και τη ζωή. Την αξιοπρέπεια και τη ζωή για όλους μας.

Λυπάμαι, αγαπητό Διοικητικό Συμβούλιο, αλλά δεν θα συμφωνήσω με το σύνθημα αυξήσεις στους μισθούς μας. Οι εργαζόμενοι στο ξενοδοχείο που είναι γονείς των παιδιών μας, αν δουν αυτό το “μας” θα πουν ότι οι δάσκαλοι αγωνίζονται για την πάρτη τους. Όχι, συνάδελφοι. Όλοι εμείς οι εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί, οι άνεργοι εκπαιδευτικοί, οι ελαστικά εργαζόμενοι εκπαιδευτικοί, οι νέοι εκπαιδευτικοί, οι συνταξιούχοι εκπαιδευτικοί, οι φτωχοί και οι φτωχοποιημένοι εκπαιδευτικοί, οφείλουμε να υπερασπιστούμε μια ζωή με αξιοπρέπεια για μας, για τα παιδιά μας, για όλους.

Οφείλουμε να φωνάξουμε δυνατά για σταθερή και μόνιμη εργασία. Οφείλουμε να φωνάξουμε δυνατά για πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, στις συντάξεις, που θα μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες μας. Οφείλουμε να φωνάξουμε δυνατά για την ανάκτηση όλων των απωλειών από την προμνημονιακή περίοδο.

Οφείλουμε να φωνάξουμε δυνατά για μείωση στις τιμές του ρεύματος, της θέρμανσης, των τροφίμων, των δημοσίων αγαθών. Οφείλουμε να φωνάξουμε δυνατά για αποκλειστικά δημόσιες υπηρεσίες παροχής των κοινωνικών αγαθών. Για άμεση κρατικοποίηση των εταιρειών παροχής ενέργειας.

Οφείλουμε να φωνάξουμε ακόμα πιο δυνατά για την επιβολή διατίμησης στην ενέργεια και τα βασικά είδη διατροφής. Για κατάργηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα και του ΦΠΑ στα είδη διατροφής και τη θέρμανση. Για διαγραφή των χρεών των λαϊκών νοικοκυριών προς τις τράπεζες, το κράτος, τη ΔΕΗ και όλους αυτούς που μας καταληστεύουν. Για άμεση μαζική διεύρυνση των δικαιούχων του κοινωνικού τιμολογίου με χαμηλότερες τιμές. Για φραγμό στους πλειστηριασμούς και τις αυξήσεις των ενοικίων. Να σταθούμε δίπλα στο κίνημα των πλειστηριασμών. Να σταθούμε δίπλα στον Ηλία Σμήλιο, τον συνάδελφό μας, που διώκεται ακριβώς επειδή ύψωσε το ανάστημά του.

Να σταθούμε δίπλα και να ζητήσουμε προγράμματα στέγασης για όλους. Φοροαπαλλαγές για τους φτωχούς και όχι για τους πλούσιους. Και κυρίως για να μπορούμε να βρισκόμαστε πάλι εδώ μέσα, για να μπορούμε να βρισκόμαστε μαζί, για να μπορούμε να βρισκόμαστε ο ένας δίπλα στον άλλον και να μην είναι κανένας μόνος και καμία μόνη, θα πρέπει να φωνάξουμε για την κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη και όλων των αντεργατικών Νόμων που στρώνουν το δρόμο για την υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων, για τις ανεξέλεγκτες απολύσεις, για τη διάλυση κάθε προσπάθειας συλλογικής οργάνωσης και δράσης των εργαζομένων.

Όχι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Ο πόλεμος δεν είναι στις ειδήσεις. Ο πόλεμος είναι δίπλα μας, έχει θύματα, είναι ανάμεσά μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΛΑΝΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΙΡΑΙΑ «Η ΠΡΟΟΔΟΣ»

Καλησπέρα αγαπητοί συνάδελφοι.

Έχουμε να συναντηθούμε τρία χρόνια. Στα τρία χρόνια αυτά είχαμε στο χώρο της εκπαίδευσης πολύ σοβαρές εξελίξεις. Πριν αναφερθώ σε αυτές θέλω να σημειώσω πως το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι είναι αυτό της φτώχειας και της ακρίβειας.

Η ακρίβεια και η φτώχεια μπαίνουν μέσα στις αίθουσες, συντρίβουν μαθητές και εκπαιδευτικούς. Το πρώτο καθήκον της ΔΟΕ για την επόμενη πε-

ρίοδο είναι η συστράτευση στη μάχη ενάντια στη φτώχεια και στην ακρίβεια.

Τι έγινε στην εκπαίδευση αυτά τα τρία χρόνια; Ασυδοσία στα ιδιωτικά σχολεία, εξετάσεις στα πρότυπα, αύξηση των προτύπων, αξιολόγηση στα σχολεία, εξετάσεις στην ΣΤ δημοτικού και στη Γ γυμνασίου, αυτονομία των σχολικών μονάδων σε πολλά εισαγωγικά, νέος επιθεωρητισμός με τη συγκέντρωση των εξουσιών σε ένα πρόσωπο. Σαράντα χρόνια έχουν περάσει, αγαπητοί συνάδελφοι από τότε που η επιστήμη και η πολιτεία κατέληξαν πως είναι απαραίτητος ο διαχωρισμός της διοίκησης και της παιδαγωγικής καθοδήγησης. Η Κεραμέως καταργεί αυτόν το διαχωρισμό. Κατάργηση των σχολικών συμβουλίων, δεξιότητες, συγχώνευση των παιδαγωγικών τμημάτων, μειώσεις των εισακτέων στα ΑΕΙ, πανεπιστημιακή αστυνομία, ν + 2, τράπεζα θεμάτων, ελάχιστη βάση εισα-

γωγής. Πείτε μου ένα απ' αυτά τα μέτρα, ένα, που να είναι μέτρο στήριξης του λαϊκού σχολείου και του παιδιού της λαϊκής οικογένειας. Είναι προφανές ότι όλο και λιγότερα παιδιά της λαϊκής οικογένειας θα μπορούν να αξιοποιήσουν την εκπαίδευση για να βελτιώσουν τη ζωή τους.

Ποιο ήταν το κορυφαίο ζήτημα της χρονιάς που έκλεισε για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση; Νομίζω ήταν το ζήτημα της αξιολόγησης. Θέλω να σας κοιτάξω στα μάτια και να είμαστε ειλικρινείς, ιδιαίτερα απ' αυτή την πτέρυγα. Η αξιολόγηση πέρασε στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση; 4.000 σχολικές μονάδες, με τον Α, τον Β ή τον Γ τρόπο, έχουν κάνει αξιολόγηση αυτή τη στιγμή; Σας ρωτώ ευθέως. Έχουν κάνει αξιολόγηση, έχουν κατηγοριοποιηθεί οι 4.000 σχολικές μονάδες που κατέθεσαν τα κοινά κείμενα της ΔΟΕ;

Η αξιολόγηση δεν πέρασε, αγαπητοί συνάδελφοι, και αυτό οφείλεται στον τρόπο που οργανώθηκε ο αγώνας απ' τη Διδασκαλική Ομοσπονδία. Δηλαδή με την απεργία - αποχή, τη μεγάλη απεργία, τη μεγάλη διαδήλωση και ναι, όταν η κυβέρνηση έβγαλε παράνομη την απεργία- αποχή με τα ενιαία κείμενα. Η μάχη συνεχίστηκε και κερδήθηκε με τα ενιαία κείμενα.

Τα σωματεία δεν πρέπει να φετιχοποιούν καμία μορφή αντίστασης, πρέπει να υπερασπίζονται το δημόσιο σχολείο ανεξάρτητα από τις ιδεολογικές, πολιτικές και παραταξιακές επιλογές. Στο ζήτημα της αξιολόγησης, με αυτό τον τρόπο οργανώθηκε από την ομοσπονδία η αντίσταση των εκπαιδευτικών, αυτή τη ΔΟΕ πρέπει να συνεχίσουμε να έχουμε.

Προέρχομαι από ένα Σύλλογο του Πειραιά, την ΠΡΟΟΔΟ, ο οποίος πήρε την πρωτοβουλία και το 2014 και το 2021 να προτείνει στη Διδασκαλική Ομοσπονδία να αντιμετωπίσει την αξιολόγηση αφού είχε κλείσει από τα δικαστήρια το ζήτημα της απεργίας - αποχής, ο Σύλλογός μας πρότεινε στη Διδασκαλική Ομοσπονδία τη συνέχιση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, 4.000 σχολικές μονάδες έχουν κάνει αυτό τον καιρό τους σχολικούς συμβούλους ή συντονιστές εκπαίδευσης να αναρωτιούνται τι θα κάνουν με τα ενιαία κείμενα. Αυτό έχουμε καταφέρει. Και λέω ότι στην επόμενη χρονιά πρέπει η Διδασκαλική Ομοσπονδία να επαυπαροκρηρύξει την απεργία - αποχή, όταν αυτή και αν βγει παράνομη να συνεχίσουμε με κάθε μέσο να παλεύουμε την αξιολόγηση. Δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα με κανέναν. Αν αισθάνεται κάποιος ότι δεν είναι παιδί λαϊκής οικογένειας, ναι, μ' αυ-

τόν έχουμε να χωρίσουμε. Με τους υπόλοιπους δεν έχουμε να χωρίσουμε τίποτα στη μάχη για την αξιολόγηση.

Δεν θα σταματήσουμε πουθενά, δεν μας σταματάει τίποτα στη μάχη για την αξιολόγηση, γιατί ξέρουμε ότι υπονομεύει το δημόσιο σχολείο και οδηγεί τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας να γίνονται κούριερ.

Η Κεραμέως στοχεύει στη διάλυση των συνδικάτων. Η ΔΟΕ αποτελεί τον βασικό της στόχο. Η ΔΑΚΕ το πρώτο εμπόδιο σε αυτή της την προσπάθεια. Γι αυτό αποφάσισε να διαλύσει και τη ΔΑΚΕ.

Δύο κουβέντες ακόμη. Γιατί έλεγα γι' αυτή την πτέρυγα. Ο Σταύρος είναι δω; Δεν είναι. Λέει, είπε ο συνάδελφος Μαριόλης ότι ένα μεγάλο site, που τρέφεται από τη λίστα Πέτσα, έγραψε ότι η ΔΑΚΕ πρέπει να διαλυθεί. Λίγο καιρό μετά, αυτό ήτανε Αύγουστο, «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 21 Οκτώβρη λέει: σαμποτάζ απ' αυτούς εδώ στην αξιολόγηση. Ξέρετε ποια είναι η βασική ιδέα; Ότι η συνδικαλιστική ηγεσία έχει αποκοπεί από τη βάση, η οποία θέλει αξιολόγηση. Και η βάση 10 μέρες πριν είχε στον Σύλλογό μας αλλά και σε όλη την Ελλάδα 90% συμμετοχή στην απεργία. Είχε καθολική συμμετοχή στην απεργία - αποχή και μετά είχε 4.000 στις 7.500 σχολικές μονάδες στα ενιαία κείμενα. Λέει ανοησίες.

Τι λέει όμως; Απηχεί τη γραμμή του Αλαφούζου. Ο Αλαφούζος απηχεί τη γραμμή του Μητσotάκη. Μετά από λίγο καιρό, ρεπορτάζ έκανε, έχει δικιο ο Σταύρος, πήρε την ομιλία του και λέει: κοιτάξτε, υπάρχουν και υγιείς φωνές μέσα στη ΔΟΕ. Γιατί δεν πήρε την ομιλία του Κικινή, του Τρούλη, του Αναγνωσταρά και του Μαρίνη; Γιατί φαίνεται πως συμφωνεί, αυτό είναι το πρόβλημα. Στα μάτια τα δικά μου υπάρχει πρόβλημα αν κάποιος συμφωνεί με τον Μητσοτάκη και την Κεραμέως. Ή αν ο Μητσοτάκης, η Κεραμέως και η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ συμφωνούν μαζί του.

Αγαπητοί συνάδελφοι τελειώνω. Ακούω και πραγματικά έχει ενδιαφέρον συναινούμε στο ότι το δημόσιο σχολείο πρέπει να στηριχθεί. Όχι απαραίτητα και μόνο στο εργασιακό κομμάτι, γιατί ο εκπαιδευτικός του δημόσιου σχολείου πρέπει να ζει απ' το μισθό του, πρέπει να μην είναι φτωχός, όχι μόνο γι' αυτό, αλλά γιατί προσφέρει στη λαϊκή οικογένεια τη δυνατότητα το παιδί του να διεκδικήσει μια καλύτερη ζωή. Γι' αυτό πρέπει να στηριχθεί το δημόσιο σχολείο. Δεν έχω καμία αμφιβολία ότι κανείς από εδώ μέσα δεν το πιστεύει.

Όμως τι έγινε όλα αυτά τα χρόνια, τα περασμένα χρόνια; Βλέπω μια μεγάλη ευκολία, στα

στελέχη της εκπαίδευσης που προέρχονται από τους δύο αυτούς χώρους να αναμασούν άκριτα τις εκπαιδευτικές πολιτικές του υπουργείου. Θεοποιήθηκε η διαθεματικότητα θυμάται κανείς τη διαθεματικότητα; Θεοποιήθηκε η ευέλικτη ζώνη. Θεοποιήθηκαν τα εργαστήρια δεξιοτήτων.

Πραγματικά αυτά είναι που θα αλλάζουν το σχολείο, αγαπητοί συναδέλφοι; Το σχολείο δεν το αλλάζει αυτό. Η πραγματική μεταρρύθμιση του σχολείου έχει να κάνει με τη βαθιά συζήτηση που οφείλει να κάνει το συνδικάτο, την επόμενη κιάλας χρονιά, την επόμενη περίοδο, για το πώς το σχολείο θα προσφέρει, θα ενταχθεί σ' αυτή την προ-

σπάθεια της κοινωνίας της μείωσης των κοινωνικών ανισοτήτων. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη και η Κεραμέως σχεδιάζουν και νομοθετούν μια βαθιά αντιδραστική αντιμεταρρύθμιση. Επιχειρούν να ζηλώσουν όλα εκείνα τα μέτρα που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε ένα δημοκρατικό σχολείο. Δεν θα τους περάσει. Είναι ανιστόρητοι. Καμιά τέτοια προσπάθεια δεν τελεσφόρησε, αφού διαμεσολαβούν οι εκπαιδευτικοί. Οποιοδήποτε μέτρο που υπονομεύει τον δημόσιο χαρακτήρα του σχολείου και να νομοθετήσουν θα μείνει στα χαρτιά, θα το ανατρέψουμε.

Να είστε καλά και να έχετε ένα καλό καλοκαίρι.

ΜΑΤΑ

ΜΑΓΑΛΙΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤ' ΣΥΛΛΟΓΟ
ΕΚ/ΚΩΝ ΠΕ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Φέτος, ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση κυριάρχησε και συνεχίζει να κυριαρχεί εντάσσοντας όλα τα ανοιχτά ζητήματα της εκπαίδευσης, εργασιακά (κενά, ωράρια, συγχωνεύσεις, μετακινήσεις), παιδαγωγικά (εργαστήρια δεξιοτήτων, εντατικοποίηση), υποδομές. Ιδιαίτερα στο σύλλογό μας μετά την απεργία αποχή, τα ενιαία κείμενα έδωσαν το απαραίτητο πολιτικό εργαλείο ώστε ως ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ να παρέμβουμε στα σχολεία, να συσπειρώσουμε τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες, να οργανώσουμε την αντίσταση και να δώσουμε τον αγώνα ενάντια στην αυτοαξιολόγηση. Ξεκινήσαμε στο σύλλογο με 60% και μέχρι το τέλος της χρονιάς τουλάχιστον τα μισά σχολεία δεν υλοποίησαν την αξιολόγηση. Δυστυχώς σ' αυτό τον αγώνα δεν είχαμε μαζί μας, για την ακρίβεια είχαμε απέναντί μας, την ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ/ΔΗΣΥ και τη ΔΑΚΕ -και μια χαλαρή στάση του ΠΑΜΕ.

Δυστυχώς, η λειτουργία της πλειοψηφίας του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου μας (ΕΝ. ΑΝ. ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ/ΔΗΣΥ και ΔΑΚΕ) φάνηκε ανακόλουθη και προβληματική από την αρχή της σχολικής χρονιάς. Όπως η παράταξη της ΔΗΣΥ στη ΔΟΕ εγκατέλειψε πολύ νωρίς τον αγώνα ενάντια στην αυτοαξιολόγηση έτσι και τα μέλη ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ/ΔΗΣΥ στο Δ.Σ. συνεπικουρούμενα από την παράταξη της ΔΑΚΕ, επιδόθηκαν σε μια κινδυνολογία, καλλιέργεια φόβου και άρνηση κάθε προσπάθειας αντίστασης και αγώνα. Σε ορισμέ-

νες μάλιστα περιπτώσεις χρειάστηκε να ζητήσουμε την παρέμβαση μελών του Δ.Σ. της ΔΟΕ ώστε να γίνει ξεκάθαρο στους συναδέλφους και συναδέλφισσες ότι ο αγώνας που έχει προκηρύξει καλύπτει όλους, εκπαιδευτικούς και διευθυντές/ντριες. Τα μέλη της πλειοψηφίας του Δ.Σ. αντί να στηρίζουν και να ενδυναμώνουν τους εκπαιδευτικούς ενάντια στην αξιολόγηση με τις ενέργειές τους προκαλούσαν σύγχυση κι έδιναν διαρκώς μηνύματα ηττοπάθειας και παραίτησης διαμορφώνοντας ένα αρνητικό κλίμα στο σύλλογο και χάνοντας κάθε έννοια συνδικαλιστικής συνέπειας και αξιοπιστίας, -με πιο χαρακτηριστική την αντιδημοκρατική, αντισυνδικαλιστική στάση διευθυντή και ταμιά του Δ.Σ. (από την παράταξη της ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ) στο σύλλογο διδασκόντων του σχολείου που υπηρετεί- αλλά και άλλων υποψηφίων διευθυντών με τις δυο παρατάξεις που σχηματίζουν το προεδρείο.

Πιο συγκεκριμένα στα δημοτικά σχολεία 1^ο, 3^ο, 6^ο 10^ο Συκεών και 3^ο Νεάπολης οι διευθυντές/ντριες δεν σεβάστηκαν και συνεχίζουν να μη σέβονται τις δημοκρατικές διαδικασίες-αποφάσεις του συλλόγου διδασκόντων επιβάλλοντας με το έτσι θέλω(αναθέσεις) την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας χρησιμοποιώντας κάθε είδους δικαιολογίες.

Κληθήκαμε σε πολλά σχολεία αλλά στα συγκεκριμένα σχολεία κληθήκαμε και ξανακληθήκαμε από συναδέλφους και συναδέλφισσες για το ζήτημα της αυτοαξιολόγησης και την καταστρατήγηση των αποφάσεων του συλλόγου διδασκόντων από το/την διευθυντή/ντρια. Οι συναδέλφοι αυτών των σχολείων έστειλαν κατ' επανάληψη αναφορές προς το Δ.Σ. και προς τη ΔΟΕ.

Ός ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ επανειλημμένα ζητήσαμε από την πλειοψηφία του Δ.Σ. να καταγγείλει τους διευθυντές/ντριες

που καταστρατηγούν τις αποφάσεις του συλλόγου διδασκόντων στη ΔΟΕ και να υπερασπιστεί έμπρακτα, με στάση εργασίας, τους εκπαιδευτικούς όταν και οι ίδιοι το ζητούσαν. Δυστυχώς η πλειοψηφία του Δ.Σ. επικαλούνταν τη «νομιμότητα» του ν. Χατζηδάκη και επέλεγε το δρόμο «του συμβιβασμού» αφήνοντας χωρίς ουσιαστική στήριξη τους αγωνιζόμενους/ες εκπαιδευτικούς.

Οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες σε αυτά τα σχολεία έδιναν ένα συγκλονιστικό αγώνα διαρκείας, καθημερινά όλη τη χρονιά ενάντια στην αυτοαξιολόγηση αλλά δεν δικαιώθηκαν ούτε από το σύλλογο ούτε από τη ΔΟΕ.

Δυστυχώς, ξαναείδαμε κάποιους από αυτούς τους διευθυντές υποψηφίους στα ψηφοδέλτια της ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ/ΔΗΣΥ και της ΔΑΚΕ και ακόμη πιο σοβαρό να ξανασυμμετέχει στο Δ.Σ. το μέλος (που σημειωτέον με παρέμβασή μας στο απερχόμενο Δ.Σ. είχε παραιτηθεί) που από το Νοέμβριο δεν «περαίωσε» το πρακτικό γιατί το θεωρεί παράνομο, δεν έδωσε αντίγραφο σε συναδέλφισσα-που το ζήτησε-μέχρι και τώρα που έκλεισε το σχολείο, και παρόλο που πλειοψηφικά οι συνάδελφοι στο σχολείο του αποφάσισαν να αναρτήσουν την τελική αποτίμηση της ΔΟΕ, δεν το έκανε, παραπέμποντάς τους σε νομικίστικα ερωτήματα που θα υποβάλλει στην περιφέρεια με έμμεσες αναφορές στο πειθαρχικό δίκαιο. Αλήθεια, συνάδελφοι και συναδέλφισσες του Δ.Σ. της ΔΟΕ είναι το πρακτικό που προτείνεται και χιλιάδες σύλλογοι διδασκόντων στην Ελλά-

δα το υπέγραψαν, παράνομο; Προφανώς, το ερώτημα είναι ρητορικό και θα μπορούσα να μιλήσω αρκετά για το ζήτημα.

Και ρωτάω τους 3 αντιπροσώπους της ΕΝΩΤ. ΑΝΕΞ. ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗΣ/ΔΗΣΥ εδώ στο συνέδριο οι οποίοι θα διεκδικήσουν μαζί με τους υπόλοιπους της παράταξής τους δύο θέσεις στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, τι ακριβώς θα υπερασπιστούν στο επόμενο διάστημα από τη θέση αυτή; Την εφαρμογή της αξιολόγησης ή τη μάχη να μην υλοποιηθεί; Τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς ή τους/τις διευθυντές/ντριες/εκπρόσωπους που ακολουθούν αντιδημοκρατικές/αντισυνδικαλιστικές πρακτικές;

Δόθηκε φέτος ένας συγκλονιστικός αγώνας ενάντια στην αυτοαξιολόγηση από τους εκπαιδευτικούς αλλά δυστυχώς το Δ.Σ. της ΔΟΕ άφησε πολλά ανοιχτά ζητήματα στα σχολεία.

Ο αγώνας ενάντια στην αυτοαξιολόγηση και την ατομική αξιολόγηση είναι μία μακροχρόνια μάχη όπου καλούμαστε να σταθούμε απέναντι με κάθε μέσο και κάθε τρόπο. Η ομοσπονδία πρέπει να πάρει αποφάσεις να στηρίζει ουσιαστικά τους/τις συναδέλφους/ισσες και να υπερασπιστεί τον αγώνα ενάντια στην αυτοαξιολόγηση και στην ατομική αξιολόγηση, να υπερασπιστεί τη δημοκρατία στο σχολείο, διαφορετικά ως αναζητά και σε αυτή την κατεύθυνση την αποχή των συναδέλφων από τη λειτουργία του σωματείου.

Σας ευχαριστώ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΡΙΟΛΗΣ

Α΄ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Θεωρώ ότι οι εκτιμήσεις που κάνουν οι κυρίαρχες συνδικαλιστικές δυνάμεις σ' αυτό το Συνέδριο είναι εκτιμήσεις που δεν συμβαδίζουν με την εποχή μας. Σήμερα το σύστημα, οι δυνάμεις της κυριαρχίας,

Πρώτον: έχουν συντρίψει τη σοσιαλδημοκρατία. Την έχουν συντρίψει, δεν υπάρχει σοσιαλδημοκρατία. Υπάρχει ένα ακραίο κέντρο. Επομένως, οι όποιες αναφορές από τους οποιουσδήποτε για τον Ανδρέα Παπανδρέου αφορούν τους ιστορικούς του μέλλοντος. Την πολιτική πάντως όχι.

Δεύτερον: δεν χρειάζονται τα συνδικάτα. Δεν χρειάζονται καθόλου συνδικάτα. Δεν είμαστε στην εποχή που ο Τρίτης διαπραγματευόταν με την ΟΛΜΕ, που απεργούσε, ή ο Αρσένης κάτω απ' το τραπέζι μπορεί να υποσχόταν οτιδήποτε σε μία παράταξη ή σε μία άλλη. Αυτά τελειώσανε. Διάβασα πέρυσι το καλοκαίρι σε μια ιστοσελίδα που κινείται δεξιότερα του νεοφιλελευθερισμού ένα άρθρο με τίτλο: «Γιατί πρέπει να διαλυθεί η ΔΑΚΕ;». Αυτό είναι, τελειώσανε τα ψέματα.

Τρίτον: Όταν θέλεις να συγκρουστείς κάνεις πολιτική. Όταν θέλεις να υποχωρήσεις κάνεις ιδεολογία. Και πραγματικά οι δυνάμεις του λαϊκού κινήματος, και μιλώ για όλες τις δυνάμεις του λαϊκού κινήματος, και το ΠΑΜΕ με πολύ σοβαρό ρόλο, συγκρούστηκαν στον δρόμο, και οι Παρεμβάσεις και η ριζοσπαστική πτέρυγα και οι φοιτητές στις 17 Νοέμβρη του 2020 και συγκρούστηκαν στον δρόμο απέναντι στις αύρες, στα ΜΑΤ, στον Χρυσοχοϊδη, την πολιτική των απαγορεύσεων. Αυτή είναι πολιτική σύγκρουσης. Αυτή είναι μετωπική πολιτική σύγκρουσης.

Η πολιτική που λέει: είμαστε ήδη νικητές τον Νοέμβριο - τον Οκτώβριο για την αξιολόγηση ή η πολιτική που λάβαμε email από την Ένωση Γονέων Ζωγράφου, όπου στις εκλογές μετά είχε 4 έδρες ο ΣΥΡΙΖΑ και 3 οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, τέλος πάντων πώς λέγονται εκείνοι, που μας έλεγε: όχι στις εξετάσεις PISA, όχι στην αποχή των γονέων απ' τις εξετάσεις PISA, με συγχωρείτε, αλλά αυτό είναι ιδεολογία. Ένας στους δύο γονείς του λεκανοπεδίου έκανε αποχή. Ποια Ένωση Γονέων; Ποια Ομοσπονδία Γονέων τον κάλεσε;

Όταν μιλάμε για τα πεπραγμένα, συνάδελφοι, μετράει ο προσανατολισμός του συνδικάτου. Η κυρίαρχη συζήτηση, σήμερα είναι τα εισιτήρια που ακριβαίνουν 25%, η βενζίνη, ο λογαριασμός της ΔΕΗ. Τι έχει από πίσω της τώρα αυτή η συζήτηση;

ΚΡΙΤΙΚΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Με συγχωρείτε πάρα πολύ αλλά σήμερα, η σημερινή κυβέρνηση ή η προηγούμενη που 2 από τα πιο σκληρά μνημονιακά μέτρα που πήρε ήταν το προσοντολόγιο και το ασφαλιστικό του Κατρούγκαλου, δεν έχουν καμία δυνατότητα δημοσιονομικής και νομισματικής πολιτικής, πλην του να φτιάξουν ένα πλεόνασμα το οποίο να το ξοδέψουν σε επιδόματα στην προεκλογική περίοδο. Τίποτε άλλο δεν μπορούν να κάνουν.

Η μία επιλογή είναι: να διεκδικήσουμε τα ψίχουλα που περισσεύουν απ' το τραπέζι να πέσουνε στη δική μας τσέπη.

Η άλλη επιλογή είναι να διεκδικήσουμε τον δρόμο της σύγκρουσης με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την πολιτική των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, των πολέμων, να διεκδικήσουμε αυξήσεις πραγματικές για να μπορούμε να ζούμε μια ζωή αξιοβίωτη. Να διεκδικήσουμε αυτόματη τιμαριθμική προσαρμογή, να διεκδικήσουμε αποκατάσταση όλων των μνημονιακών απωλειών. Αυτά να διεκδικήσουμε. Αλλά για να τα διεκδικήσουμε πρέπει να συγκρουστούμε.

Μια δασκάλα μου είπε μια ιστορία σε ένα σχολείο. Όταν πήρε το πτυχίο της, παιδί αγροτών, της είπαν: εσύ δεν θα πιάσεις χρώμα στα χέρια σου. Και η γιαγιά της έκανε δώρο ένα χρυσό βραχιόλι. Κυκλοφορεί ένα βιβλίο, σας το συνιστώ ανεπιφύλακτα, «Το χρυσό βραχιόλι» της Σοφίας Νικολαΐδου, όπου έχει πραγματικές ιστορίες πραγματικών ανθρώπων, παιδιά φτωχών λαϊκών εργατικών αγροτικών οικογενειών που σπούδασαν και γίνανε γιατροί, μηχανικοί, δικηγόροι, δάσκαλοι. Λοιπόν, σήμερα αυτό που προβλέπει ο ΟΟΣΑ και που καταγράφει η EUROSTAT είναι ότι στην Ελλάδα το 43% των ηλικιών 25 έως 34, το 42%, είναι πτυχιούχοι ΑΕΙ. Αυτό σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ πρέπει να πέσει στο 32% και αυτό κάνει η κυβέρνησή σας, με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, με την τράπεζα θεμάτων, με τη μείωση εισακτέων, με την αναγνώριση των ιδιωτικών κολλεγίων, με το να πρέπει να πληρώσει κανείς για να σπουδάσει, για να ορθώσει τείχη που να μην μπορεί να τα περάσει το παιδί της λαϊκής οικογένειας για να σπουδάσει.

Μπορεί πραγματικά για να παραφράσουμε τον Μπρεχτ που έλεγε ότι το τανκς είναι ένα υπέροχο μηχάνημα το οποίο μπορεί να θερίζει δάση και να σκοτώνει εκατοντάδες ανθρώπους, αλλά έχει ένα μειονέκτημα. Πρέπει να το οδηγήσει ένας άνθρωπος. Το παραφράζουμε, λοιπόν, και λέμε: υπουργέ μου, το σχολείο σου είναι ένας ανίσχυρος θεσμός, διαμορφώνει συνειδήσεις και ορθώνει τείχη απροσπέλαστα για τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων. Μόνο που έχει ένα ελάττωμα. Χρειάζεται εκπαιδευτικούς για να λειτουργήσει. Όλους εμάς που ήμασταν και είμαστε μπροστά και απέναντι στην

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ
ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΤΗΡΩΣΕΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ | 1173 |

{ 161 }

100 χρόνια
ΑΟΕ
1922-2022

αντικειμενική πολιτική, όλους εμάς που λέμε όχι, δεν θα κλέψετε το χρυσό βραχιόλι απ' τα χέρια των παιδιών μας.

Και βέβαια η Ομοσπονδία, για να είμαι ακριβής, προφανώς και το εκπαιδευτικό κίνημα την προηγούμενη τριετία, γιατί μιλάμε για την τριετία, είχε και τέτοιες στιγμές, είχε και άλλες. Είχε δηλαδή και τις στιγμές, για να τα λέμε όλα, όποτε αν ήμασταν στον δρόμο και μας χτυπούσαν οι αύρες, η Ομοσπονδία ακολουθούσε τη λογική που έλεγε: καμία κινητοποίηση. Κάνω λάθος;

Από την άλλη, ναι, το εκπαιδευτικό κίνημα είναι λαμπρή σελίδα του εκπαιδευτικού κινήματος, μία απ' τις λαμπρότερες σελίδες των 100 τελευταίων χρόνων, η μάχη που δώσαμε και δίνουμε ενάντια στην αξιολόγηση. Η μάχη που δώσαμε να μην περάσουν οι ηλεκτρονικές εκλογές των αντιπροσώπων πριν από δύο χρόνια. Και σ' αυτό τον δρόμο πρέπει να συνεχίσουμε.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, σε ποιο πλαίσιο λειτουργεί το Συνδικάτο μας. Είμαστε πλέον σε μία άλλη εποχή απ' την κήρυξη του πολέμου στην Ουκρανία και μετά. Θα σας το πω με ένα διαφορετικό τρόπο από ό,τι θα ήθελα. Ο πόλεμος στην Ουκρανία αποτελεί πλέον ένα τετελεσμένο γεγονός, ότι ό,τι μέχρι τώρα μπορούσε να λύνεται ως ένα βαθμό με διπλωματικά μέσα, αντιλαμβάνεστε ότι είναι πολύ πιο εύκολο να λυθεί με πολεμικά μέσα από δω και πέρα. Αυτό είναι η συνέχιση της διπλωματίας και της πολιτικής με άλλα μέσα: ο πόλεμος, οι ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί. Είμαστε σε ένα κόσμο που δεν θυμίζει τον ψυχρό πόλεμο πλέον αλλά θυμίζει πιο πολύ τον πολιτικό κόσμο πριν τον Α Παγκόσμιο Πόλεμο, των πολλών διαφορετικών ιμπεριαλισμών. Και σε όλες τις πτέρυγες, όπως και σε όλο τον ελληνικό λαό και σε όλες τις κοινωνικές τάξεις, μπαίνει το ερώτημα: μήπως πρέπει να έχουμε κάποιον ισχυρό προστάτη πίσω μας; Αυτό είναι το ερώτημα. Και διαπερνά όλο το κοινωνικό σώμα, απ' την αστική τάξη μέχρι την εργατική τάξη. Τι αντιλαμβάνεστε εσείς απ' το παράδειγμα στην Ουκρανία; Της Ουκρανίας, που έχει τους ισχυρότερους προστάτες φαντάζομαι της γης πίσω της. Πόσο τη βοήθησε αυτό;

Άρα λοιπόν, νομίζω ότι το μόνο που μπορεί να μας βοηθήσει και να βοηθήσει και τους λαούς όλου του κόσμου είναι ένας πραγματικός αγώνας ενάντια στον πόλεμο, ένας αγώνας ενάντια στο ΝΑΤΟ, στις Ηνωμένες Πολιτείες, ενάντια στην εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, και ένας τέτοιος πόλεμος θα πρέπει να μας βρει απέναντι και μέσα στις τάξεις μας αλλά και στον δρόμο. Δεύτερον: υπάρχει μία αρκετά διαδεδομένη άποψη ότι η Ελλάδα είναι η πιο ακριβή χώρα της Ευρώπης,

έχει το πιο ακριβό ρεύμα στην Ευρώπη, την πιο ακριβή βενζίνη στην Ευρώπη, έχει το 'να - έχει τ' άλλο - έχει το παρ' άλλο. Ισχύουν όλα αυτά. Δεν λέω ότι δεν ισχύουν. Δεν λέω επίσης ότι δεν αφορούν και τις παθογένειες του ελληνικού καπιταλισμού ή δεν αφορούν τον κυνισμό με τον οποίο η κυβέρνηση αντιμετωπίζει αυτά τα ζητήματα.

Γνωρίζουμε να ξεχωρίζουμε τις αποχρώσεις, αγαπητοί συνάδελφοι. Τις γνωρίζουμε τις αποχρώσεις και τις ξεχωρίζουμε, αλλά το βασικό δεν είναι οι αποχρώσεις. Το βασικό είναι οι βασικές και οι κυρίαρχες αντιθέσεις. Είναι η ρήση που λέει ότι μέσα σε ένα έθνος υπάρχουν πάντα δύο έθνη. Το έθνος των εργαζομένων. Αυτό είναι το δικό μας έθνος.

Άρα λοιπόν, το ζήτημα της ακρίβειας στην Ελλάδα δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση τρέχει με 7,5% και ήρθε για να μείνει. Γι' αυτό το πλαίσιο των διεκδικήσεών μας πρέπει να έχει 4 στοιχεία.

Πρέπει να έχει τον κατώτατο μισθό. Εμείς λέμε 1.000 ευρώ ο κατώτατος μισθός. Πρέπει να έχει τις απώλειες των μνημονιακών ετών. Πρέπει να έχει το πλαφόν στις τιμές και στις ανατιμήσεις και πρέπει να έχει και την προσαρμογή στον τιμάρημο και όχι στον πληθωρισμό, γιατί ο τιμάρημος μας ενδιαφέρει εμάς.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, και θα κλείσω με την αναφορά μου στην αξιολόγηση.

Μέχρι εδώ μιλούσα ως Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις καταθέτοντας το πλαίσιο των Παρεμβάσεων - Κινήσεων - Συσπειρώσεων που, ναι, αναγνωρίζω και αναγνωρίζουμε ότι έχουμε διαφορές, διαφορετικές απόψεις στο πώς μπορούμε να προχωρήσουμε στο ζήτημα της αξιολόγησης και δεν τις κρύψαμε πίσω από ασαφή κείμενα, ούτε ψαρέψαμε σε θολά νερά, αλλά ήτανε, ξέρετε κάτι; Ήτανε απόψεις διαφορετικές ανθρώπων και συντρόφων και συντροφισσών μου που όλοι έχουμε ένα κοινό χαρακτηριστικό: θέλουμε να μπλοκάρουμε την αξιολόγηση. Θέλουμε να είμαστε απέναντι. Δεν θέλουμε να λέμε τον Οκτώβριο ότι είμαστε νικητές όταν έχουμε έναν ολόκληρο χρόνο μπροστά μας. Αυτό το κοινό χαρακτηριστικό έχουμε.

Προτείνω το παρακάτω κείμενο ως σχέδιο απόφασης:

Η 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ πρώτον: χαιρετίζει τους/τις δεκάδες χιλιάδες εκπαιδευτικούς σε όλη τη χώρα που αφιφώνοντας την εκστρατεία τρομοκράτησης εναντίον τους από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, συμμετέχουν δυναμικά και πολύμορφα στον αγώνα ενάντια στην

αντιπαιδαγωγική και καταστροφική για το δημόσιο σχολείο εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων που προσπαθεί να επιβάλλει η Υπουργός Παιδείας.

Δεύτερον: αποφασίζει την κλιμάκωση του αγώνα μπροστά και στην επικείμενη επιχείρηση επιβολής της ατομικής αξιολόγησης - χειραγώγησης των εκπαιδευτικών:

α) κηρύσσοντας -η Γενική Συνέλευση- απεργία - αποχή από κάθε διαδικασία αξιολόγησης της σχολικής μονάδας, όπως αυτή προβλέπεται από τον Νόμο 4692 του '20 και τις σχετικές Υπουργικές Αποφάσεις, για τον συλλογικό προγραμματισμό εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση των σχολικών μονάδων ως προς το εκπαιδευτικό τους έργο, και από τις αντίστοιχες διατάξεις του Νόμου 4823. Είναι για την ατομική αξιολόγηση.

β) Εξουσιοδοτεί και δεσμεύει το νέο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ να χρησιμοποιήσει για

την ακύρωση της αξιολόγησης - κατηγοριοποίησης σχολείων και εκπαιδευτικών τον Νόμο 4823 και 4692, όλα τα πρόσφορα μέσα και μορφές, όπως ενιαία κείμενα, στάσεις εργασίας και απεργιακές μορφές για την ακύρωση της παρακολούθησης των διδασκαλιών και εκπαιδευτικών από αξιολογητές, διότι ξέρετε η διδασκαλία που είναι ο πυρήνας, η παρακολούθηση της διδασκαλίας είναι ο πυρήνας της επιθεώρησης απ' τον διευθυντή και τον σύμβουλο. Εκεί δεν έχει απεργία - αποχή, ούτε ενιαίο κείμενο.

Εκδηλώσεις, επιστολή προς γονείς, έκδοση αφίσας, ευρύτερη καμπάνια ενημέρωσης, συλλαλητήρια.

Ακυρώνουμε την αξιολόγηση - κατηγοριοποίηση ενωτικά, συντεταγμένα, αποφασιστικά, σε έναν αγώνα διάρκειας για την υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου.

ΒΙΟΛΕΤΤΑ ΠΑΤΕΛΗ

ΣΕΠΕ « Κ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ »

Επιγραμματικά αναφέρω: Υποκριτική στάση, χλιαρές και μεσοβέζικες ανακοινώσεις, ανυπαρξία ανακοινώσεων, ένα συνδικάτο σφραγίδα, άρνηση στην υπεράσπιση συναδέλφων, άρνηση στην επικοινωνία με τα μέλη -σωματεία.

Και λέω ξεκάθαρα. Συνδικάτο σφραγίδα είναι η ΔΟΕ όταν για 2 χρόνια είχαμε συνδικαλιστικό lockdown- που κράτησε μέχρι πολύ πρόσφατα χωρίς δια ζώσης διαδικασίες, χωρίς σπάσιμο και χωρίς παρουσία στις απαγορεύσεις που εμείς ως σωματεία και ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ σπάσαμε απέναντι στον αυταρχισμό μιας κυβέρνησης που επιχείρησε 2 χρόνια τώρα να φέρει τις πιο αντιδραστικές τωμές με πρόσχημα την πανδημία.

Ανυπαρξία ανακοινώσεων συναδέλφοι, για το μέλος των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ τον Μάνθο τον Κυριακόπουλο που έπρεπε να είναι στο σχολείο του αλλά έπρεπε ταυτόχρονα να είναι και μέλος με παρουσία και υποχρεώσεις σε συνεδριάσεις και δράσεις του Δ.Σ.

Ανυπαρξία ανακοινώσεων για την Ντίνα τη Ρέππα! Κατηγορήθηκε ότι παρεμπόδισε «έργο» ενώ στην πραγματικότητα έκανε συνδικαλιστική

ενημέρωση σε σχολείο του σωματείου του προέδρου της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας.

Ανυπαρξία ανακοίνωσης για το διαγωνισμό ΑΣΕΠ που έχει ξεσηκώσει πραγματικά την αγανάκτηση του κόσμου των αναπληρωτών συναδέλφων καθώς βλέπουν να απαξιώνεται για άλλη μια φορά το πτυχίο τους, για πολλοστή φορά. Και καλούνται μετά από τόσα χρόνια να δώσουν, όπως οι ίδιοι λένε, «Πανελλήνιες Εξετάσεις»!

Ανυπαρξία ανακοινώσεων για την επέκταση του ωραρίου του ολοήμερου σχολείου και πραγματικά ανυπαρξία έκφρασης του αιτήματος τόσων πολλών ανθρώπων του εκπαιδευτικού κόσμου να καταργηθεί επιτέλους ο 4823 ο κατ'απύσπιστο νόμος Κεραμέως και να λήξει εδώ όλη αυτή η ντροπή που ζούμε στα σχολεία μας.

Και ακολουθούν χλιαρές ανακοινώσεις για τον εσωτερικό κανονισμό, για το εργαστήριο δεξιοτήτων που ξέρετε... ότι αυτές τις μέρες κυκλοφόρησαν μέχρι και φύλλα προόδου για τα εργαστήρια δεξιοτήτων με 10βαθμη κλίμακα. Αυτή την ντροπή ζήσαμε.

Και πάμε στην υποκρισία!

Γιατί υποκριτικό είναι το ενδιαφέρον να μιλάμε σήμερα για την εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών όταν πριν ένα χρόνο, όταν τόλμησαν να φέρουν επέκταση του ωραρίου των νηπιαγωγών (πάλι με πρόσχημα την πανδημία) βγήκε απόφαση εδώ από

την ομοσπονδία που τεκμηρίωνε μέσα και έλεγε διάφορα εξωφρενικά πράγματα ότι «και καλά ελέγξαμε το νομικό περιεχόμενο και δεν μπορείτε με πρακτικά συλλόγου διδασκόντων να το παρακάμψετε». Φόβιζε η ίδια η Ομοσπονδία το Συντονιστικό των νηπιαγωγών μας και όλες όλους τις/τους νηπιαγωγούς της χώρας που αγωνιζόντουσαν ενάντια και ήθελαν να συγκροτήσουν ένα ρεύμα αντίστασης και ανυπακοής. Και έγραφαν αυτά τα διάφορα που πραγματικά τρόμαζαν τον κόσμο. Κόπτονται για το ωράριο των νηπιαγωγών όταν τους στέλναμε σαν σωματείο τον νόμο, τον ψηφισμένο νόμο για τη μείωση ωραρίου των εκπαιδευτικών που υπηρετούν στα 4 θέσια νηπιαγωγεία για να το αναδείξουν και αν το υπερασπιστούν σε όλη την επικράτεια. Εμείς να ξέρετε το κερδίσαμε στο σωματείο μας. Και ήρθε επιπλέον εκπαιδευτικός για να καλύψει το ωράριο. Και έχουμε κατοχυρωμένο στο σύλλογό μας Π.Ε. Κ. Σωτηρίου, γιατί το απαιτήσαμε και το κερδίσαμε για τα τρία 4 θέσια νηπιαγωγεία μας, και αναδείξαμε ότι αυτό μπορεί και πρέπει να ισχύσει για όλα τα νηπιαγωγεία της χώρας γιατί μόνο έτσι μπορεί να υλοποιηθεί η μείωση ωραρίου νηπιαγωγών.

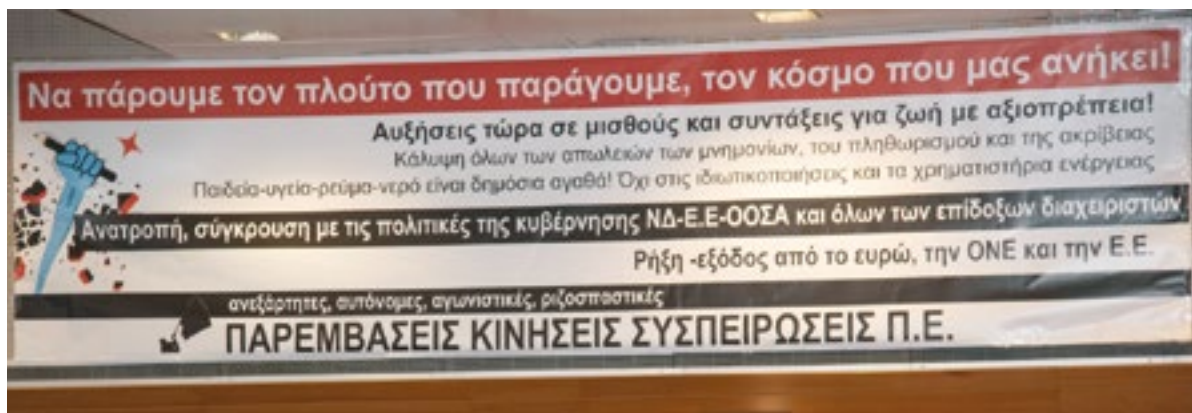
Και τέλος να πω ότι τυχαίνει και πετυχαίνει να είμαι εκπρόσωπος 300 ανθρώπων που στο σωματείο μας επέλεξαν να συνεχίσουν να δίνουνε τη μάχη με απεργία - αποχή όταν η πλειοψηφία της ΔΟΕ

- υπέστειλε τη σημαία και δεν επαναπροκήρυξε Απεργία Αποχή
- δεν τροφοδότησε τον κόσμο της εκπαίδευσης που στις 11 Οκτώβρη αυτό που έκανε δεν είναι ότι εξέφρασε απλά την εναντίωσή του στην αξιολόγηση αλλά είπε ξεκάθαρα ότι «εγώ δεν αντέχω άλλο, είμαι δυσαρεστημένος για τις συνθήκες στο σχολείο και τη μετατροπή του παιδαγωγικού μου ρόλου σε ένα απεχθές άγος»
- αγνόησε τους 108 προέδρους σωματείων για να επαναπροκηρύξει Απεργία Αποχή

Είμαι εκπρόσωπος ενός σωματείου που ζήτησε συνάντηση με γραπτό αίτημα στη ΔΟΕ και η ΔΟΕ δεν έδωσε καν τη δυνατότητα να βρεθούμε και να εκθέσουμε την κατάσταση που είχαμε να αντιμετωπίσουμε έχοντας εγκαλούμενους 13 διευθυντές και προϊστάμενες στο σύλλογό μας που επέλεξαν το δρόμο της Απεργίας-Αποχής. Και όταν ζητήσαμε εκείνη τη βροχερή μέρα στις 9 Μάρτη σε μια παρωδία κινητοποίησης ενάντια στην αξιολόγηση εδώ στην Αττική πήραμε για άλλη μια φορά την άρνηση να ενημερώσουμε το Δ.Σ της ΔΟΕ.

Και τότε ο πρόεδρος της ΔΟΕ δεν είχε την ίδια άποψη που είχε σήμερα για τα πρωτοβάθμια σωματεία γιατί εγώ τον άκουσα πολύ ωραία να λέει το πρωί «Σεβόμαστε τις αποφάσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων και είμαστε μαζί τους» γιατί ήθελε να κλείσει το μάτι στις ηλεκτρονικές εκλογές. Αντίθετα συνάδελφοι, σε εμάς είπε: δική σας ήταν η επιλογή για Απεργία Αποχή, εσείς τους οδηγήσατε εκεί, εσείς να τα βρείτε. Σας δίνουμε τη νομική σύμβουλο και τελεία. Αυτό είπε. Και έπρεπε εγώ να γυρίσω στους 13 ανθρώπους και στους άλλους 300 που εν δυνάμει βάλλεται το απεργιακό, το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμά τους να τους πώ τι;; Σε αυτούς τους 13 ανθρώπους που δεν είναι Παρεμβασίες,, δεν είναι Δον Κιχώτηδες, δεν είναι επαναστάτες. Είναι οι άνθρωποι που διάλεξαν αυτό το δρόμο της Απεργίας Αποχής για να υπερασπίσουν και να τιμήσουν τη δουλειά τους των τόσων χρόνων, την απόφαση των συλλόγων διδασκόντων τους. Είναι διευθυντές/ντριες -προϊστάμενες που δεν θεωρούν τα σχολεία τσιφλίκια τους, όπως πάρα πολλοί άλλοι διευθυντάδες συνηθίζουν, αλλά θεωρούν ότι είναι ένα δημόσιο αγαθό το σχολείο και ως τέτοιο θέλουν να το κληροδοτήσουν.

Ολοκληρώνοντας λέω ότι εμείς για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε τα πεπραγμένα της ΔΟΕ που μόνο χαρτιά, ατελείωτα χαρτιά είναι στη διάθεσή μας αλλά καμία παρουσία, καμία ενθάρρυνση, καμία ενίσχυση στο δύσκολο έργο μας .

ΝΤΙΝΑ ΡΕΠΠΑ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ»

Ο συνδικαλιστικός κυνισμός σ' αυτή την αίθουσα χθες περίσσειψε. Ορισμένες τοποθετήσεις στιγματίζουν το Συνδικάτο, καταγράφονται ως μελανές σελίδες ακραίου κρατικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού με ονοματεπώνυμο.

Χθες σ' αυτή την αίθουσα δια στόματος πρώτα και κύρια της ΔΗΣΥ με συμπληρωματικούς τη ΔΑΚΕ και το Δίκτυο, το κράτος και η αστική πολιτική ξεδίπλωσαν όλο το σχέδιό τους για τον συνδικαλισμό και τα συνδικάτα.

Παρουσιάσατε ένα σχέδιο για ένα συνδικάτο που θα λειτουργεί εξ αποστάσεως. Θα ψηφίζει εξ αποστάσεως, θα συνέρχεται εξ αποστάσεως, θα συνελυσιάζεται εξ αποστάσεως και κατά μόνας.

Όχι, αυτό δεν είναι ένα δυνατό Συνδικάτο. Είναι ένα Συνδικάτο που έχει ίσως λίγους παραπάνω ψηφίσαντες, (αν και τα στοιχεία από τους Συλλόγους που έκαναν ηλεκτρονικές εκλογές σας διαψεύδουν πλήρως) αλλά όχι μέλη. Έχει πελάτες ψηφοφόρους ίσως, αλλά όχι συμμετέχοντες.

Παρουσιάσατε ένα Συνδικάτο που του λείπει το συν. Μόνο που αυτή είναι η πρόταση του κράτους και του κεφαλαίου για τα συνδικάτα. Συνδικάτα με ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, ηλεκτρονικές συνελεύσεις, συνδικάτα εταιρείες δημοσκοπήσεων και όχι μάχιμα όργανα της ταξικής πάλης. Συνδικάτα της παράλυσης και της ακύρωσής τους, άμαζα, άφωνα, άνευρα. Συνδικάτα της παθητικής παρακολούθησης, της αποξενωμένης και αλλοτριωμένης ύπαρξης, της αδιαφάνειας, όπως αποκαλύφθηκε από τις εκλογές σε μια σειρά σωματεία με ηλεκτρονική ψηφοφορία, και της διαβλητότητας, χωρίς ζωντανή ζύμωση και αντιπαράθεση.

Όχι, δεν περιγράψατε σχέδιο για δυνατά συνδικάτα, αλλά ένα σχέδιο για συνδικάτα απολύτως χειραγωγούμενα από το κράτος και τους μηχανισμούς του, με τις παρατάξεις του κυβερνητικού και κρατικού συνδικαλισμού, δηλαδή τις δικές σας παρατάξεις στην ηγεσία τους.

Από τις ομιλίες της ΔΗΣΥ έγινε φανερό ότι δεν θέλει να μπει στον κόπο ούτε να πείσει τους εκπαιδευτικούς να έρθει να τους ψηφίσει. Όλα θέλουν να τα κάνει «ελέω Θεού», το κράτος και οι μηχανισμοί διαπλοκής του. Να δουλεύει για αυτούς ο Πορτοσάλτε, ο Διευθυντής Εκπαίδευσης, ο Δήμαρχος, ο Υπουργός, και εκείνοι να φτιάχνουν ένα συνδικάτο στα μέτρα τους.

Μόνο που αυτά που προτείνουν δεν είναι συνδικάτα δυνατά, είναι συνδικάτα για να περνούν απρόσκοπτα, χωρίς κλυδωνισμούς, όλα τα αντιεκπαιδευτικά μέτρα, με τον κόσμο της εκπαίδευσης και της εργασίας παραλυμένο και αμήχανο και τις παρατάξεις του κυβερνητικού κι εργοδοτικού συνδικαλισμού στην ηγεσία τους να διαπραγματεύονται τους όρους χειροτέρευσης της ζωής μας.

Σ' αυτό το σχέδιο είναι συντεταγμένοι ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ και ΣΥΡΙΖΑ, το Δίκτυο. Γι' αυτό οι παρατάξεις της ΔΑΚΕ και της ΔΗΣΥ πρωτοστάτησαν σ' αυτούς τους 20 Συλλόγους που έκαναν υβριδικές εκλογές.

Δεν είναι αλήθεια, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ότι είναι αποφάσεις των Συλλόγων. Πρωτοστάτησαν η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ σ' αυτούς τους Συλλόγους για να πάνε σε ηλεκτρονικές εκλογές, δεν τους έκαναν γενικώς οι Σύλλογοι. Στόχος να λειτουργήσουν αυτοί ως λαοί στη μεγαλύτερη Ομοσπονδία του Δημοσίου.

3 χρόνια τώρα επιταχύνετε ό,τι κάνατε τα προηγούμενα 30. Το σχέδιο αυτό το εφαρμόζετε συνειδητά και απροκάλυπτα. Εν μέσω κοινωνικής και εργασιακής δυστοπίας, δριμύτατης επίθεσης στην εκπαίδευση, την πιο συνολική και οξύτερη της τελευταίας τουλάχιστον δεκαετίας, εν μέσω τρομακτικής λεηλασίας του εργατικού εισοδήματος, με τον πόλεμο του κεφαλαίου να λυσομανά στην πόρτα μας, η ΔΟΕ με ευθύνη των ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Δίκτυο, απουσιάζει εκκωφαντικά, τηρεί ένοχη σιωπή και απόσταση από όλα τα κεντρικά επίδικα. Έχει επιδοθεί σε μια πρωτοφανή απόσπαση από τα κοινά και τα δια ζώσης, έχει επιδοθεί σε ένα πρωτόγνωρο διαδικτυακό συνδικαλισμό του τίποτα. Ένα πρωτοφανές συνδικαλιστικό lockdown.

Η κυβέρνηση νομοθετεί καταστροφή και εσείς αρνείστε κάθε κινητοποίηση με πρόσχημα την πανδημία. Οι δάσκαλοι στα σχολεία ζούμε με εκατοντάδες παιδιά και εσείς συνεδριάζετε μέχρι και σήμερα, μόνο διαδικτυακά. Αποφεύγετε κάθε μαζική διαδικασία, καμία Γενική Συνέλευση. Με το στανιό μια Ολομέλεια Προέδρων. Και τελικά έμμεσα πραξικοπήματα, 108 Πρόεδροι, τον Οκτώβριο του 2021, όχι δικό μας Πρόεδροι, δικό σας Πρόεδροι, ζητούν να επαναπροκηρυχθεί η απεργία - αποχή και εσείς αρνείστε.

Μας σχίζουν από παντού, τα σχολεία για τους εκπαιδευτικούς γίνονται κάτεργο και ζωή δυσβάσταχτη. Φόβος ασθένειας και θανάτου. Το σύστημα υγείας καταρρέει στο δικό μας το κεφάλι. Καταστολή, αυταρχισμός παντού. Απαγόρευση διαδηλώσεων, ολοκληρωτισμός. Απειλές του Κόπτη, εμείς στα σχολεία να μαζεύουμε τα εκπαιδευτικά συντρίμια

που άπλωσε παντού η Κεραμέως και η ΔΟΕ να αναρωτιέται αν ψιχαλίζει ακόμα.

Η ΔΗΣΥ πρώτη τη τάξει κυβερνητική παράταξη. Με άλλη κυβέρνηση. Απειλεί χειρότερα από τον Κόππη τον Σεπτέμβρη του 2021. Χειρότερα από τον Κόππη και την Κεραμέως. Συνάδελφοι, μόνο ότι θα μας ανασκολοπίσουν δεν είπατε, αν υπογράψουμε τον Σεπτέμβρη του 2021 την απεργία της Ομοσπονδίας και ήσασταν οι πρώτοι, τα δικά σας στελέχη, είσαστε οι πρώτοι που αναρτάτε αξιολόγηση στις πλατφόρμες. Σας το είπα και το '14, θα σας το πω και τώρα. Αν ανοίξουν ποτέ οι πλατφόρμες του τότε και του σήμερα, θα ντρέπεται και η ντροπή από τις αναρτήσεις.

Και ενώ αρνείστε να κηρύξετε ξανά απεργία - αποχή, αφήνετε ακόμα και τα ενιαία στον αυτόματο, στα σχολεία οι συνάδελφοι τα βάζουν με θεούς και δαίμονες. Στις περισσότερες περιπτώσεις οι δαίμονες είναι τα δικά σας συνδικαλιστικά στελέχη και η ΔΟΕ απουσιάζει εκκωφαντικά.

Τι κάνετε, λοιπόν, όταν ο κόσμος της εκπαίδευσης με μεγάλη αποφασιστικότητα, αυτοπεποίθηση, εργατικό τσαμπουκά και αυθάδεια, αναμετρήθηκε με την Κεραμέως, τον Κόππη, τις απειλές για δικαστήρια και για ποινές, βγήκε στον δρόμο, απήργησε με συντριπτικά ποσοστά, διαδήλωσε σε όλη την Ελλάδα, όχι μόνο στην Αττική, απ' τη μια άκρη της χώρας στην άλλη. ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥ, Δίκτυο τα κλείσατε άρον-άρον. Αντί να βασιστείτε στην αγωνιστική ατμομηχανή του κλάδου, να διευρύνεται το ρήγμα και να πάτε στη συνολική αναμέτρηση με την εργοδοτική απολυταρχία του Υπουργείου Παιδείας, αντί να πάρετε τη δύναμη του κλάδου και να την κάνετε θύελλα, ικανή να παρασύρει τα αντιεκπαιδευτικά σχέδια της κυβέρνησης, εσείς υποστείλατε τις σημαίες.

Πείτε μας ποιος σας έδωσε τη νομιμοποίηση να αρνηθείτε την επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής. Κανείς. Και τότε ήρθαν τα δικά μας Σωματεία και σήκωσαν το γάντι. Υπόδειγμα ταξικού συνδικαλισμού, που δεν λέει λόγια και να με συμπαθάν οι συνάδελφοι του ΠΑΜΕ. Δεν αρκείται σε καταγγελίες και συμπεράσματα προς εξαργύρωση στις κάθε λογής κάλπες. Ταξικός συνδικαλισμός είναι αυτός που μπαίνει μπροστά, που προβάλλει σχέδιο ρήξης και ανατροπής απέναντι στο σχέδιο ήττας και υποταγής του εργοδοτικού συνδικαλισμού.

Δεν ονομάζει, συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, τυχοδιωκτισμό και κατακερματισμό την απεργία - αποχή που κηρύσσουν τα πρωτοβάθμια, αντίθετα ενώνει τις δυνάμεις μαζί του, για να ακυρώσει το σχέδιο του αστικοποιημένου συνδικαλισμού. Αλλιώς ακυρώνετε τον λόγο για τον οποίον υποτίθεται ότι συ-

γκροτήσατε τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ ως αντίπαλο δέος στον αστικοποιημένο συνδικαλισμό.

Να μιλήσουμε για τα στοιχεία της Απεργίας Αποχής λοιπόν, τα στοιχεία που αρνηθήκατε να πάρετε από τα Σωματεία όταν σας ζήτησαν να συναντηθούν με το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Αυτό το αίτημα συνάντησης αρνήθηκε η ΔΑΚΕ, η ΔΗΣΥ και το Δίκτυο.

Για τον ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ θα πω. 450 εκπαιδευτικοί αυτή τη στιγμή έχουν υπογράψει απεργία - αποχή με πρωτόκολλο στα σχολεία τους. 46 σχολικές μονάδες έχουν πλειοψηφία απεργία - αποχή. Να σας τις πω με ονόματα; 20, 23, 31, 53, 56 58, 59, 144, έχω και άλλα, 128, 108, 162. Μπορώ να σας πω και τα δεκάδες νηπιαγωγεία σ' αυτό. Αυτή τη στιγμή που μιλάμε, τον Ιούνιο του 2022, 17 προΐσταμένες και διευθυντές σχολικών μονάδων σήκωσαν το εξώδικο του Σωματείου για την απεργία-αποχή στις πλατφόρμες του ΙΕΠ. 70 συντονιστές σχολικών ομάδων που τους είχαν βάλει διευθυντές, που συμμετείχαν στην αξιολόγηση, σήκωσαν την απεργία - αποχή και 5 από τα 6 σχολεία που είχαν επιλεγεί απ' το Υπουργείο για να είναι στις εξετάσεις PISA, ακύρωσαν αυτές τις εξετάσεις.

Αυτός είναι ο ταξικός συνδικαλισμός υπεράσπισης των συμφερόντων του κλάδου και του εκπαιδευτικού και όχι η ψηφοθηρία.

Δυο κουβέντες ακόμα. Είπε ο Πρόεδρος χθες, εμείς λέει σώσαμε τους εκπαιδευτικούς και εσείς τους σύρατε σε κινδύνους. Είναι πάρα πολύ σοβαρό αυτό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να το λέει από το βήμα του Συνέδριου ο Πρόεδρος μιας Ομοσπονδίας που είχε κηρύξει απεργία - αποχή μόλις πριν. Επιβεβαιώνετε με τον τρόπο αυτό πρώτον τη ΔΗΣΥ που τον Σεπτέμβρη σας έλεγε τα ίδια. Και δεύτερον, ενώ το Υπουργείο παρανομεί και επιδιώκει να ακυρώσει το απεργιακό δικαίωμα μετατρέποντας αυτή την απεργία σε ατομική ποινή του απεργού, βγαίνει ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας και με τη δήλωσή του δικαιολογεί αυτή τη στάση του Υπουργείου απέναντι στην απόφαση των Σωματείων να κηρύξουν απεργία - αποχή και απέναντι σ' αυτούς τους εκατοντάδες που έχουν συμμετάσχει σ' αυτήν.

Και να τα πούμε όλα. Ο Κόππης στέλνει τον Δεκέμβρη ραβασάκι που ζητάει από τις 25 τότε προϊσταμένες και διευθυντές, να του δώσουν εξήγηση γιατί δεν έχουν αναρτήσει στις τότε πλατφόρμες και η Ομοσπονδία δεν βγάζει ανακοίνωση. Δεν βγάζει, αρνείται να στηρίξει. Και δίνει μήνυμα στον Κόππη και στην Κεραμέως ότι μπορεί να συνεχίσει. Και απειλεί το απεργιακό δικαίωμα.

Και αντί το ΔΣ της ΔΟΕ να επιδιώξει να συναντηθεί και να οργανώσει αγώνα δικαίωσης των ενστάσεων και απαλλαγής των συναδέλφων και των συναδελφισσών, η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ άφωνες και το Δίκτυο κάνει παρεμβάσεις που εγκυβλάει τα Σωματεία γιατί ακολούθησαν τον επικίνδυνο δρόμο της απεργίας - αποχής. Και αυτό λέγεται συνδικαλισμός. Με συγχωρείτε αλλά έχει όνομα στην ιστορία του εργατικού κινήματος τέτοιου τύπου ενέργειες. Και γίνεται δίωξη στο πρόσωπό μου και η ΔΟΕ δεν έχει βγάλει ακόμα ψήφισμα στήριξης. Έχουμε πάνω από 80 ΣΕΠΕ και ΕΛΜΕ και χιλιάδες υπογραφές στήριξης, αλλά όχι η ΔΟΕ. Καταθέτουν οι Παρεμβάσεις στο ΔΣ κείμενο στήριξης και το Δίκτυο κάνει αλλαγές με μόνο στόχο να κρατήσει ισορροπίες, κατά πόσο έχω δίκιο εγώ, ή η καταγγέλλουσα διευθύντρια. Αυτό είναι η ντροπή της ντροπής ενώ η ΔΑΚΕ της Θεσσαλονίκης βγάζει ένα μνημείο κατάπτυστη καταγγελία σε μένα

και όχι στη διευθύντρια, μια απόφαση μνημείο που θυμίζει τα Πειθαρχικά της χούντας.

Ξέρετε γιατί τα κάνετε όλα αυτά; Γιατί ακολουθείτε τη γραμμή του Υπουργείου. Θέλετε όπως και το υπουργείο, τα πρωτοβάθμια σωματεία να υποταχτούν και να σιωπήσουν, να συμβιβαστούν ή αλλιώς να τα «λιώσετε». Για όλα αυτά είναι αυτονόητο ότι καταψηφίζουμε τα πρακτικά.

«Ο ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» σ' αυτή τη μεγάλη κινητοποίηση που έκανε προχθές, είχε ένα πανό που έγραφε: «Να πλάθεις με μοναδικό όπλο τη συλλογική δύναμη» και σείστηκε η Α' Διεύθυνση. Αυτός είναι ο ταξικός συνδικαλισμός, σε αυτόν ορκιστήκαμε και έτσι θα πορευτούμε. Σ' αυτόν καλούμε όλες τις συναδέλφισσες και τους συναδέλφους, αυτούς που θέλουν ανατροπή και ρήξη και όχι υποταγή και ενσωμάτωση. Να ψηφίσουν το ριζοσπαστικό ανατρεπτικό ρεύμα των Παρεμβάσεων - Κινήσεων - Συσπειρώσεων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΕΠΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΗΣΙΩΝ ΑΡΓΟΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

Καλησπέρα, συνάδελφοι. Χρήστος Ρέππας, Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις από τον Σύλλογο Νησιών Αργολοσαρωνικού.

Στη δημοσιότητα βγήκε πριν από ένα ορισμένο διάστημα η άκρως επικίνδυνη πρόταση για συγχώνευση Παιδαγωγικών Τμημάτων μαζί με Τμήματα Φυσικής Αγωγής, κινητοποιώντας βέβαια τους αντίστοιχους Συλλόγους φοιτητικούς και τους καθηγητές.

Δεν είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται μια ανάλογη τύπου αλλαγή. Έχουμε παλιότερα την προσπάθεια να συγχωνευθούν τα Παιδαγωγικά Τμήματα με Τμήματα Βρεφονηπιοκόμων ή και η περσινή... πριν από ορισμένο διάστημα χρονικό η προσπάθεια το να συγχωνευθεί το Παιδαγωγικό Τμήμα της Πάτρας με το Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας.

Μετά, λοιπόν, την τελευταία απόπειρα για συγχώνευση αντίστοιχων Τμημάτων Νηπιαγωγών με αυτά των Βρεφονηπιοκόμων, η πρόταση του Πρύτανη Δημόπουλου προς την Κοσμητεία των Παιδαγωγικών Τμημάτων της Αθήνας έρχεται ως λα-

γός του νέου Νόμου Κεραμέως για τα ΑΕΙ. Παρά τις τελευταίες αντιδράσεις των τμημάτων ενάντια στην κατάργηση της διακριτότητάς τους ανά επιστημονικό πεδίο, περιεχόμενο, πρόγραμμα σπουδών, πτυχίων και επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Όλα αυτά βέβαια προωθούνται σε ένα περιβάλλον νεοφιλελεύθερων και καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων με κύριο στόχο την εμπορευματοποίηση του πανεπιστημίου.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο νέος Νόμος για τα ΑΕΙ, ο οποίος συνιστά μια βίαιη επίθεση της κυβέρνησης στο δημόσιο Πανεπιστήμιο και στα μορφωτικά - εργασιακά δικαιώματα των φοιτητών.

Ο νέος Νόμος είναι κομμένος και ραμμένος στις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του ΟΟΣΑ, του ΣΕΒ και είναι η συνέχεια αλλά και τομή των Νόμων Διαμαντοπούλου και Γαβρόγλου.

Με τον νέο Νόμο πλαίσιο στα ΑΕΙ θα αλλάξουν συθέμελα και θα μετατραπούν σε ένα σούπερ μάρκετ υποβαθμισμένων και κατακερματισμένων γνώσεων χωρίς δικαιώματα πτυχίων, όπου η διοίκηση θα είναι στα χέρια των επιχειρηματιών, των μάνατζερ και στις ομάδες των διαπλεκόμενων πανεπιστημιακών.

Από την άλλη, μέσα σ' αυτή την κατάσταση αναβαθμίζεται το καθεστώς του αυταρχισμού. Η πανεπιστημιακή αστυνομία και η σκληρή κατα-

στολή του φοιτητικού κινήματος που έχουμε δει μέχρι τώρα έρχονται να προστατεύσουν την απρόσκοπτη είσοδο των μάντζερ των επιχειρήσεων και την απρόσκοπτη χρήση και αξιοποίηση προς όφελός τους όλων των λειτουργιών και των υποδομών του δημόσιου πανεπιστημίου.

Οι επιδιώξεις τους που εκπορεύονται από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ θα επιφέρουν μια οπισθοδρόμηση στις κατακτήσεις και σε συνδυασμό με τις αντικειμενικές αλλαγές σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Εμπορευματοποίηση των πλευρών της λειτουργίας του σχολείου, με άμεση ή έμμεση εμπλοκή χορηγών στη δομή και το περιεχόμενο και τη λειτουργία του, αξιολόγηση και κατηγοριοποίηση σχολείων, κλπ.

Η παραπάνω επικίνδυνη εξέλιξη βρίσκεται σε άμεση σχέση με το νέο νομοσχέδιο Κεραμέως. Το νομοσχέδιο είναι ένα ακόμα βήμα στη διάλυση του περιεχομένου και της ολοκληρωμένης γνώσης των επιστημονικών πεδίων και αντικειμένων, κατακερματίζοντας και διαμορφώνοντας κάποια πεδία εντελώς ρευστά που θα διαμορφώνονται με κοινές σπουδές τα 2 πρώτα έτη, επιλογή μαθημάτων ασύνδετων μεταξύ τους, και θα δίνουν μια επιφανειακή γνώση με περιορισμένο χαρακτήρα και αξία.

Η προοπτική των συγχωνεύσεων των Παιδαγωγικών Τμημάτων και η ενοποίησή τους σε μία σχολή σύνολο, μία σχολή στην ουσία σούπα, σηματοδοτεί ένα αντιδραστικό και αντιεπιστημονικό πισωγύρισμα στην παιδαγωγική επιστήμη. Σηματοδοτεί μια πρωτοφανή υποβάθμιση της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης συνολικά και μια τεράστια επιστημονική απαξίωση των εκπαιδευτικών και των μελλοντικών αποφοίτων.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε συνέχεια των αναδιαρθρώσεων που επέβαλε η προηγούμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει τη δημιουργία ενός πανεπιστημιακού τοπίου με ρευστά στοιχεία, με εμπορευματοποιημένη γνώση, με διαβίου αναζήτηση ακριβοπληρωμένων προσόντων, για τη διεκδίκηση μιας θέσης στη ζούγκλα της εργασιακής περιπλάνησης.

Έτσι και η τωρινή προσπάθεια των συγχωνεύσεων θα οδηγήσει σε αφαίρεση επαγγελματικών δικαιωμάτων από το πτυχίο, καθώς αποτελεί ατομική ευθύνη του φοιτητή ή της φοιτήτριας ο συνδυασμός μαθημάτων και γνώσεων ο οποίος είναι ένας εξατομικευμένος συνδυασμός, βέβαια θα πρέπει να καθορίζεται και από τις εφήμερες ανάγκες της αγοράς, ενώ οι εργαζόμενοι θα έχουν την ευθύνη για την κατάρτιση και την επανακατάρτι-

ση με προσωπικό κόστος και με εργασιακά δικαιώματα τα οποία θα έχουν ημερομηνία λήξης.

Η κατεύθυνση αυτή επιδιώκεται να επιβληθεί και μέσα από την αξιολόγηση των ΑΕΙ και τον εκβιασμό της σύνδεσής τους με τη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων.

Αυτή την πολιτική, αυτή την πολιτική στις ίδιες κατευθύνσεις ακολουθούν και στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Από τη μια η ενίσχυση της κατακερματισμένης γνώσης και της πληροφορίας απέναντι στη βαθιά ολοκληρωμένη γνώση και κριτική σκέψη των παιδιών με αναλυτικά προγράμματα και προγράμματα δεξιοτήτων, με όλο και περισσότερο ελεγχόμενο περιεχόμενο από χορηγούς, τύπου ΣΕΒ, Βοδοσάκη, εκδοτικούς οίκους, ακόμα και απ' την Αστυνομία και την Εκκλησία, και από την άλλη η υποχρηματοδότηση και η αδιοριστία. Τα χιλιάδες κενά που υπάρχουν στα σχολεία και η ομηρία των συναδέλφων, των νέων συναδέλφων αναπληρωτών.

Οι τελευταίοι ελάχιστοι διορισμοί μετά από μια δεκαετία αποτελούν σταγόνα στον ωκεανό της αναπλήρωσης και της περιπλάνησης συναδέλφων και συναδελφισσών που καλύπτουν κυριολεκτικά τον εαυτό τους.

Ταυτόχρονα, οι αναπληρωτές - αναπληρώτριες με το προσοντολόγιο βρίσκονται σε ένα διαρκές κυνήγι λήψης κάθε λογής προσόντων, καθώς το πτυχίο αποτελεί απλώς το εισιτήριο εισόδου στους πίνακες και σε καμιά περίπτωση το εισιτήριο για την εργασία στο δημόσιο σχολείο.

Πρέπει να εξασφαλίσουν σεμινάρια, δεύτερα πτυχία, ξένες γλώσσες και μεταπτυχιακά για να μπουν σε έναν πίνακα κινούμενη άμμο, μιας και τα κριτήρια μπορούν να αλλάζουν κατά το δοκούν της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, με την ελπίδα να δουλέψουν ως αναπληρωτές - αναπληρώτριες με επισφάλεια.

Οι αλλαγές στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών συμβαδίζουν και ενισχύουν την αλλαγή των δομικών χαρακτηριστικών του δημόσιου και δωρεάν σχολείου όπως το γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, το οποίο παρά τις ελλείψεις, τις διαφοροποιήσεις και τον ταξικό του προσανατολισμό αποτελεί κατάκτηση και αποτέλεσμα κοινωνικών αγώνων προηγούμενων ιστορικών περιόδων.

Οι επιχειρούμενες αλλαγές στον χάρτη της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών φέρνουν στο προσκήνιο τι σχολεία και τι εκπαιδευτικούς θέλει η κυβέρνηση, όχι σήμερα μόνον, αλλά και σε βάθος δεκαετιών.

Όταν το μέλλον των μαθητών ως αυριανών εργαζομένων είναι ο εργασιακός μεσαίωνας, κάθε αίτημα για καλύτερη μόρφωσή τους αποτελεί απλώς μια «άσκοπη» (εντός εισαγωγικών) επένδυση. Αυτό το μέλλον για την εργασία επιφυλάσσουν στη νεολαία.

Επιπλέον, οι εκπαιδευτικοί που θα διδάξουν αυτούς τους μαθητές πρέπει να έχουν τα αντίστοιχα προπτυχιακά προσόντα. Λίγα και φθηνά εφόδια για διδασκαλία, για τους αυριανούς σκλάβους της εργασίας. Πλήρης απαξίωση της παιδαγωγικής επιστήμης αλλά και των βασικών σπουδών των αυριανών εκπαιδευτικών συνολικά.

Αυτό το καθεστώς μάλιστα θέλουν να μεταφέρουν σε όλους τους μόνιμους εκπαιδευτικούς μέσα από την αξιολόγηση και τη μέτρηση της συνεχούς βελτίωσης που θα βαθμολογείται και θα αποτελεί βάση για τον ανταγωνισμό και την κατηγοριοποίηση χωρίς τέλος, καθώς σε όλο τον εργασιακό βίο θα πρέπει να αποδεικνύει ο εκπαιδευτικός την αξία του.

Η απάντηση σε αυτά τα σχέδια και στα σχέδια βέβαια της συγχώνευσης των Παιδαγωγικών Τμημάτων θα πρέπει να είναι μία: ότι δεν θα πρέπει να περάσουν σε καμία περίπτωση.

Γι' αυτό, λοιπόν, καλούμε τους Συλλόγους της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης να αναδείξουν την επικινδυνότητα... αλλά και την ίδια τη ΔΟΕ, μέσα από το Συνέδριο αυτό, να αναδείξουν την επικινδυνότητα και τις συνέπειες αυτών των κυβερνητικών σχεδιασμών, να πάρουν όλα τα μέτρα οργάνωσης του αγώνα, για να υπάρξει νικηφόρα έκβαση για την υπεράσπιση και διεύρυνση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της.

Το μαχόμενο εκπαιδευτικό κίνημα μαζί με τους φοιτητές θα πρέπει να μπλοκάρουν αυτή την απόπειρα.

Ο αγώνας αυτός είναι αγώνας όλου του εκπαιδευτικού κινήματος και πρέπει άμεσα το συνδικαλιστικό κίνημα στην εκπαίδευση να σταθεί στο πλάι του φοιτητικού κινήματος, για να αποτρέψουμε το σχέδιο της κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας.

Όχι στις συγχωνεύσεις των Παιδαγωγικών Τμημάτων αλλά και συνολικό όχι στο επιχειρηματικό πανεπιστήμιο και το επιχειρηματικό σχολείο.

Όχι, λοιπόν, στο σχολείο της αγοράς, την αξιολόγηση των ΑΕΙ και των σχολείων και των εκπαιδευτικών.

Δημόσια χρηματοδότηση στην εκπαίδευση και όλα τα εργασιακά δικαιώματα να απορρέουν από το πτυχίο και κατάργηση του προσοντολογίου που προβλέπει ο Νόμος 4589, ο περίφημος Νόμος Γαβρόγλου.

Μαζικοί και μόνιμοι διορισμοί εκπαιδευτικών, διορισμός και μονιμοποίηση όλων τώρα των αναπληρωτών αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και ολόκληρη την προϋπηρεσία. Κατάργηση των εξεταστικών φραγμών. Κατάργηση του Νόμου της εξίσωσης κολλεγίων - ΑΕΙ και επιμόρφωση με απαλλαγή των εκπαιδευτικών από τα διδακτικά τους καθήκοντα για όσο θα διαρκεί η επιμόρφωση, επιμόρφωση η οποία θα έχει δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα.

Λοιπόν, και εμείς συμφωνούμε όπως και με τις παρατηρήσεις που έκανε για το θέμα της επιμόρφωσης και τα υπόλοιπα η συνάδελφος από την ΑΣΕ.

Βάζουμε επίσης το θέμα ότι θα πρέπει να υπάρξει κατάργηση της πανεπιστημιακής αστυνομίας και επαναφορά του πανεπιστημιακού ασύλου, καθώς και κατάργηση του Νόμου Κεραμέως συνολικά για τα ΑΕΙ

Ευχαριστούμε.

**ΣΕΡΑΦΕΙΜ
ΡΙΖΟΣ**

ΜΕΛΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

Σε σχέση με αυτά που είτε ο προηγούμενος συνάδελφος, αγαπητοί συνάδελφοι, και σε σχέση με τον ποιο κομματικό μηχανισμό υπηρετούμε, σας δηλώνω ότι εκπροσωπώ τους συνάδελφους του Συλλόγου Χανίων, ο οποίος πέτυχε καθολική συμμετοχή στην απεργία - αποχή 100% των σχολείων, 93% συμμετοχή στην απεργία της 11 του Οκτώβρη και παρότι η απόφαση της Γενικής του Συνέλευσης ήταν για συνέχιση της απεργίας - αποχής και παρά το πραξικόπημα που έκανε η ηγεσία του Δ.Σ., του Δικτύου και της ΔΗΣΥ με τη στήριξη δυστυχώς του συναδέλφου Ζορμπά, το 88% των σχολείων στήριξαν τα ενιαία κείμενα της Ομοσπονδίας.

Να ῥθούμε όμως στην ουσία. Η κυβέρνηση ήρθε πριν από τρία χρόνια λέγοντας ότι θα εκτινάξει την οικονομία, απαλλάσσοντάς την απ' τις ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ. Και πού την έχει οδηγήσει τρία χρόνια μετά; Πίσω στο χρέος, να είναι υψηλότερο από το 2008. Η Κεραμέως ήταν η πιο λυσσασμένη υπουργός Παιδείας αλλά δεν μπορεί να διεκδικήσει αυτή τη στιγμή ότι η στρατηγική της για το σχολείο της αγοράς έχει εφαρμοστεί μέσα στο σχολείο.

Δεν θα πω πολλά πράγματα, ένα παράδειγμα που είναι έξω από μας. Η πανεπιστημιακή αστυνομία έχει θεσμοθετηθεί εδώ και τρία χρόνια και ακόμα προσπαθεί να την εφαρμόσει. Ας μην βλέπουμε, συνάδελφοι, το τι λέει η ΔΑΚΕ στο τι λέει ο συνάδελφος ο Κικινής κάθε φορά από το βήμα αυτό. Γιατί δεν είναι ενδεικτικό. Για το πώς λειτούργησε η ΔΑΚΕ μέσα σ' αυτά τα τρία χρόνια θα το δούμε με το τι έκαναν τα στελέχη της μέσα στα σχολεία, που παρά τις αποφάσεις της Ομοσπονδίας εφάρμοζαν την αξιολόγηση στα σχολεία τους. Που λειτούργησαν απεργοσπαστικά στα σχολεία τους. Που εφάρμοζαν τον Νόμο Χατζηδάκη και στη συνέχεια τον νομιμοποιούσαν σ' αυτό το Συνέδριο όπως είδαμε χθες δήθεν ως αποφάσεις των Συλλόγων από τα κάτω.

Δεν θα το δούμε στον συνάδελφο Κικινή, θα το δούμε στο τι είπε χθες ο συνάδελφος Αντωνιάδης, ο οποίος εκθείαζε την κυβέρνηση σαν την μόνη κυβέρνηση που έκανε διορισμούς, λες και δεν υπήρχαν τα κινήματα των αναπληρωτών. Ο οποίος τολμήσε να φέρει τις πιο μαύρες ιδεολογικές αντιλήψεις μιλώντας για υπογεννητικότητα στα σχολεία. Παρένθεση, αν θέλετε να μιλήσετε για την υπογεννητικότητα στα σχολεία, πηγαίνετε να το πείτε στον κ. Μητράκη, ο οποίος αφήνει εγκύους γυναίκες στις βραχονησίδες, πνίγει προσφυγόπουλα στο Αι-

γαίο και σ' αυτούς οι οποίοι έχουνε φτιάξει το νομοθετικό καθεστώς που δεν αφήνει στον κάθε Σαϊντού να μπορεί να συνεχίσει το σχολείο. Τότε ελάτε, αφού μιλήσετε σ' αυτούς ελάτε να μας πείτε για τον πληθυσμό των σχολείων.

Μας είχαν προετοιμάσει βέβαια οι συνάδελφοι της ΔΑΚΕ για το τι στάση θα κρατήσουν, όταν στο προηγούμενο Συνέδριο, τότε που γινόντουσαν τα παντρολογήματα με την ακροδεξιά, όλοι εργαζόντουσαν εδώ και λέγανε, ξεκινάγανε τις ομιλίες τους λέγοντας είμαστε «Έλληνες Μακεδόνες».

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, που το μισό Υπουργικό Συμβούλιο κατεβαίνει στο ΠΡΑΪΝΤ, που ο Πρωθυπουργός δηλώνει ότι λόγω της πολιτικής του στο μεταναστευτικό μας λείπουν 60.000 θέσεις, εργατικά χέρια απ' την αγροτική παραγωγή, ελάτε να μας πείτε γιατί είστε περήφανοι.

Εμείς δεν έχουμε πρόβλημα να πούμε. Δεν έχουμε πρόβλημα γιατί είμαστε με την εργατική τάξη. Και η εργατική τάξη δεν έχει ένα έθνος, δεν έχει ένα φύλο, δεν έχει ένα σεξουαλικό προσανατολισμό, δεν έχει ένα χρώμα. Η εργατική τάξη είναι αναπληρώτρια στη Γαύδο, καταπλακώνεται από τα κοντέινερ στην COSCO, πιέζεται να γίνει freelancer στη eFOOD, την δολοφονούνε μέσα στο ίδιο της το σπίτι γιατί τολμάει να πει θέλω να χωρίσουμε, η εργατική τάξη διαδηλώνει στη Νέα Υόρκη γιατί της απαγορεύουνε τις εκτρώσεις, κατασφάζεται στο Ντονμπάς για τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών.

Αυτή είναι η εργατική τάξη αλλά ταυτόχρονα είναι και κάτι άλλο. Είναι η τάξη της αντίστασης, αγαπητοί συνάδελφοι, που δεν έχει αφήσει σε κλωρό κλαρί αυτή την κυβέρνηση. Και μέσα στα σχολεία τα τελευταία τρία χρόνια, με συγχωρείτε, αλλά τους πιο αισιόδοξους από εμάς μας ξεπέρασε η συμμετοχή αυτής της εργατικής τάξης.

Αυτή ακριβώς την αντίφαση έχει να διαχειριστεί η ηγεσία της ΔΟΕ τα τρία τελευταία χρόνια και ο συνάδελφος Κικινής, είναι αναγκασμένος να ισορροπεί ανάμεσα στο τι θέλει η κυβέρνηση και στις πιέσεις που βάζει η οργή του κόσμου μέσα στα σχολεία. Γι' αυτό έχει αυτή τη στάση.

Όμως η εργατική τάξη, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έδωσε μόνο τις μάχες μέσα στα σχολεία, έδωσε μάχες πολιτικές ενάντια στην κυβέρνηση, μία θα πω. Μία μόνο θα πω. Την ιστορική απόφαση του δικαστηρίου στις 7 του Οκτώβρη του 2020 που χαρακτήριζε τη Χρυσή Αυγή εγκληματική οργάνωση. Θα μου πείτε γιατί τη λέω; Γιατί οι βουλευτές σας, συνάδελφοι της ΔΑΚΕ, όπως ο κ. Παπαδημητρίου, θεωρούσαν τη Χρυσή Αυγή ως δυναμικούς κυβερνητικούς συνεργάτες. Και γι' αυτό, συνάδελφε Κικινή, που λείπεις τώρα, να προσέχεις ποιους χαρακτη-

ρίζεις φασίστες την επόμενη φορά που θα χρησιμοποιήσεις αυτό τον όρο. Να κοιτάξεις σε άλλη πλευρά.

Όμως εισπράξατε, θα τελειώσω συνάδελφε σε τρία δευτερόλεπτα, εισπράξατε, αγαπητοί συνάδελφοι, και την απάντηση του κλάδου με την πολιτική σας ήττα στις εκλογές των Συλλόγων. Και υπήρξε και ηττημένος αλλά υπήρξε και νικητής, συνάδελφοι, και πραγματικά θέλω συντροφικά, συντροφικά, να συγχαρώ τους συναδέλφους του ΠΑΜΕ για το εκλογικό αποτέλεσμα. Μη φωνάζετε συνάδελφοι της ΔΑΚΕ και στις φοιτητικές εκλογές επίσης πατώσατε.

Τελειώνω. Όμως, συνάδελφοι και σύντροφοι του ΠΑΜΕ, νομίζω ότι η διεκδίκηση της πρωτιάς στον κλάδο απαιτεί και άλλη στάση. Απαιτεί ότι πρέπει να πάψετε να πολιτεύεστε προφέροντας περισσότερο τη λέξη Παρεμβάσεις απ' ό,τι τη λέξη κυβέρνηση. Περισσότερο το όνομα του Γιάννη του Αναγνωσταρά απ' ό,τι το όνομα της Κεραμέως.

Χρειάζεται να μην φεύγουμε από δω μέσα λέγοντας αφηρημένα ότι είμαστε ανοιχτοί σε κάθε μορφή πάλης, αλλά να πάμε τώρα, για έναν αποφασιστικό απεργιακό αγώνα, ο οποίος θα συγκρουστεί με την κυβέρνηση ανατρεπτικά, με την κυβέρνηση και το πρόγραμμά της, με 5 άξονες και τελειώνω μ' αυτή μου την φράση.

Ένα: διεκδικώντας αυξήσεις στους μισθούς, δύο: διεκδικώντας την παύση της αξιολόγησης, τρία: την κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη, υπερασπίζοντας το ωράριο και μέτρα για την πανδημία. Το λέω σε άξονες κωδικοποιημένα. Και ανοίγοντας, αγαπητέ συνάδελφε Φασφαλή, και σας προκαλώ και αύριο το Συνέδριο διακόπτει τις εργασίες του και κατεβαίνει στη διαδήλωση στην Αμερικάνικη Πρεσβεία, διεκδικώντας το δικαίωμα στην έκτρωση για όλες τις γυναίκες, για όλο τον κόσμο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΠΟΥΝΑΣ

ΣΕΠΕ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ

Γεια σας, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Είμαι ο Σαπουνάς Γιώργος από τον ΣΕΠΕ στο Μαρούσι και από τις Παρεμβάσεις.

Το πανό που βρίσκεται εδώ πίσω μου λέει 100 χρόνια ΔΟΕ. 100 χρόνια διαδρομή του Συνδικάτου με αγώνες, ενίοτε πολύ σκληρούς και δυναμικούς αγώνες, κομμάτι του ελληνικού εργατικού κινήματος, που όμως σήμερα βρίσκεται σε διακινδύνευση ότι μπορεί να φτάνει και στο τέλος της διαδρομής. Να μας μείνουν τα 100 χρόνια να σκεφτόμαστε το παρελθόν σε συνθήκες που μπορεί να μην υπάρχει μέλλον.

Ζούμε σε συνθήκες νεοφιλελεύθερης επίθεσης στα δικαιώματα των εργαζομένων σε όλα τα επίπεδα και στον δημόσιο και στον ιδιωτικό φορέα. Εντούτοις, παρότι αυτό διαρκεί αρκετές δεκαετίες, η εμπειρία της κυβέρνησης Μητσοτάκη κάνει τη διαφορά. Πρόκειται για επιτάχυνση με ιδιαίτερη σφοδρότητα και ένα ιδιαίτερο μείγμα νεοφιλελευθερισμού και ακροδεξιάς.

Ασφαλώς η κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι «ο πιο καλός ο μαθητής» καθώς, αυτό δεν συμβαίνει

μόνο εδώ, συμβαίνει στις χώρες ατμομηχανές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκεί όπου ο Μακρόν ζητάει συνεργασία απ' τη Λεπέν. Αλλά συμβαίνει και απ' την άλλη πλευρά του Ατλαντικού εκεί όπου, κυριολεκτικά «χάθηκε η μπάλα», και πια βγάζουν αποφάσεις οι δικαστές ό,τι τους κατέβει στο κεφάλι, όπως ενάντια στο γυναικείο δικαίωμα στην άμβλωση, και δεν μπορούν οι ίδιοι νεοφιλελεύθεροι να τους μαζέψουν.

Αυτός εδώ «ο πιο καλός ο μαθητής», η κυβέρνηση του Μητσοτάκη, σήμερα βρίσκεται μπροστά μας και μας δημιουργεί τεράστια προβλήματα στη ζωή μας και στην εργασία μας με την επιθετική, ταξική πολιτική του. Νεοφιλελευθερισμός απέναντι στα εργατικά δικαιώματα όπως λέμε «Χατζηδάκης». Δεν θα υπάρχουν Συνδικάτα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Αυτό είναι το σχέδιο. Δεν είναι ο περιορισμός της δράσης τους, δεν είναι ο τρόπος να λειτουργήσουν με έναν άλλον κοινωνικό ρόλο όπου να πετυχαίνουν συμβιβασμούς, είναι η πλήρης διάλυσή τους, να μην υπάρχει κανένας κοινωνικός ρόλος.

Έτσι εξηγούνται τα παράδοξα φαινόμενα του να συγκρούεται το κυβερνητικό κόμμα με τους εκπροσώπους του στο συνδικαλιστικό πεδίο.

Αλλά η νεοφιλελεύθερη κυβερνητική πολιτική συνδυάζει και ακροδεξιά στοιχεία. Με χαρακτηριστικό εκπρόσωπο την κα Κεραμέως, η οποία

τι ετοιμάζει; Να μην υπάρχει Δημόσια Παιδεία, ει δυνατόν καθόλου. Είναι γνωστό πως δουλεύει για τους σχολάρχες τους οποίους τους έχει συμβούλους μέσα στο ίδιο το Υπουργείο. Εξάλλου τώρα είδαμε και τα πόθεν έσχες και δεν μας έχει μείνει και καμία απορία, γιατί εμφανίζει τέτοια αντιπάθεια για τα λαϊκά παιδιά και για τους φτωχούς ανθρώπους.

Σ' αυτές, λοιπόν, τις συνθήκες, συναδέλφισσες και συναδέλφοι, όπου δυστυχώς η αλήθεια είναι ότι η εναλλακτική «δεν περπατάει στα πεζοδρόμια» για να μπορέσουμε εύκολα να ελπίσουμε ότι μπορεί να γίνει κάτι πολύ διαφορετικό, η πολιτική πίεση μπαίνει στα ίδια τα Συνδικάτα. Πιέζονται να αναλάβουν αυτά μέρος από τα χρεύοντα πολιτικά καθήκοντα ενός κεντρικού πολιτικού σκηνικού απελπιστικού και τουλάχιστον βαρετού, όταν δεν προκαλεί ανατριχίλα η διαρκής εναλλαγή στην ίδια, νεοφιλελεύθερη πολιτική γραμμή.

Ο κλάδος αντιστάθηκε, συναδέλφισσες και συναδέλφοι. Αντιστάθηκε στη μάχη που συμπυκνώθηκε στην αξιολόγηση. Όχι, δεν είναι η αξιολόγηση ένα τμήμα των επιθέσεων, η μάχη που δόθηκε στην αξιολόγηση είναι μάχη για όλες τις επιθέσεις, όπως συχνά γίνεται όταν συμπυκνώνονται όλα πάνω σε ένα μέτωπο. Και αντιστάθηκε με επιτυχία και μεγάλο συμβολισμό διότι δεν ηττήθηκε, διότι είναι ο μοναδικός χώρος του Δημοσίου που αυτά τα 3 χρόνια δεν ηττήθηκε. Αυτό είναι αντικειμενικό γεγονός και παρακαταθήκη για παρακάτω.

Ο ορίζοντας για τη νίκη έχει μείνει ανοιχτός και πρόκειται για έναν αγώνα ο οποίος αφορά και όλα τα υπόλοιπα κομμάτια της Παιδείας που δεν μπόρεσαν να φτάσουνε σ' αυτό το ύψος της αντίστασης αλλά και για το υπόλοιπο Εργατικό Κίνημα. Μαζί με την e-FOOD, μαζί με την COSCO, μαζί με τις διαμαρτυρίες τις μαζικές που σπάσαν κατά διαστήματα τον πάγο, στη Νέα Σμύρνη για τον κρα-

τικό αυταρχισμό, στο Εφετείο ενάντια στους φασίστες.

Εμβληματικό, λοιπόν, το στοιχείο αυτό της μάχης που δίνουμε όλο το τελευταίο διάστημα.

Γίνονται συζητήσεις έντονες για τις μορφές της πάλης: απεργία - αποχή, ενιαία κείμενα.

Το λοιπόν, συναδέλφισσες και συναδέλφοι, επέτρεψαν και η απεργία - αποχή και τα ενιαία κείμενα, ως στοιχείο της πολιτικής που είναι υποχρεωμένα πια να κάνουν τα Συνδικάτα, ως στοιχείο της πολιτικής διαχείρισης απέναντι σε δύσκολες συνθήκες και πολύ επιθετική κυβέρνηση, να μπορέσουν να εκφραστούν οι συναδέλφοι χωρίς να νιώθουν το βάρος και την απειλή των κυρώσεων.

Και πώς εκφράστηκαν; 95%, 4 χιλιάδες σχολεία, αυτή είναι η γνώμη των εκπαιδευτικών για την κυβέρνηση, ενώ δεν ήταν καθόλου απλό. Δόθηκε μάχη μέσα στα σχολεία. Υπήρξε αποτέλεσμα, ότι η αξιολόγηση δεν έχει περάσει, δεν έχει νομιμοποιηθεί μέσα στον χώρο της εκπαίδευσης. Παραμένει ανοιχτό στοίχημα.

Όχι μόνο αυτό όμως, έγινε διαδικασία. Ο κόσμος μαζεύτηκε, δημιουργήθηκαν όροι συλλογικότητας, έγιναν Σύλλογοι, πολιτικοποιήθηκε η συζήτηση και εμβάθυνε πιο πολύ απ' τις τεχνικές της αντίστασης απέναντι στην Κεραμέως.

Προχωρήσαμε πολύ αυτή τη χρονιά, περισσότερο από ό,τι πολλές και πολλοί εδώ, πριν από μένα, αξιολόγησαν τον αγώνα αυτό. Ήτανε συνδυασμός όπου το ένα μέσο βοήθησε το άλλο μέσο.

Όμως μπροστά μας έχουμε κλιμάκωση των δυσκολιών και κλιμάκωση της επίθεσης και γι' αυτό, συναδέλφισσες και συναδέλφοι, παρότι πρέπει να συνεχίσουμε να χρησιμοποιούμε τα εργαλεία αυτά, την απεργία - αποχή και τα ενιαία κείμενα, σε κάθε περίπτωση που το καθένα χρησιμεύει, τα κατσαβίδια για τις βίδες και τα σφυριά

για τα καρφιά, θα χρειαστεί όμως να κλιμακώσουμε περισσότερο και εμείς και να αρχίσουμε να προετοιμάζουμε τον κλάδο για την απεργία αυτή καθαυτή που μπορεί να οδηγήσει στην τελική νίκη.

Και θέλω να τελειώσω λέγοντας το εξής: Είναι αυτές οι συνθήκες παράδοξες; ποια Συνδικάτα (;) με ποιες ηγεσίες (;) πήρανε ποια μέτρα αντίστασης;

Όχι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πρόκειται για εξ αντικειμένου ηγεμονία της Αριστεράς, ο δρόμος του αγώνα είναι ηγεμονία της Αριστεράς. Αυτά είναι δικά μας ρούχα, δικά μας εργαλεία, το δικό μας βεστιαριο και σε μας ανήκουν. Θα πρέπει να τα διεκδικήσουμε. Η συνθήκη «εξ αντικειμένου» να γίνει και «εξ υποκειμένου», να γίνει πραγματική δύναμη, και γι' αυτό έχω να πω: σ' αυτό το κομμάτι της αίθουσας με στόχο τη συγκέντρωση της δύναμης και όχι τις επιμέρους πολλαπλές διασπάσεις για την «καθαρή ιδέα» του καθένα, έχω να πω:

συντρόφισσες και σύντροφοι του Δικτύου, που μελετάτε τη σοσιαλδημοκρατία, καλά κάνετε! Να μη γίνετε σαν τη ΔΗΣΥ, να γίνετε σαν την ΠΑΣΚΕ του '85, που μόλις γύρισε ο Παπανδρέου στον νεοφιλελευθερισμό διέσπασαν μαζί την ΓΣΕΕ και αφήσαν τον τότε πρόεδρό της τον Ραφτόπουλο να κοιτάει τις άδειες καρέκλες.

Σύντροφοι και συντρόφισσες του ΠΑΜΕ να κάνετε το βήμα, ήρθε η ώρα να κάνετε το βήμα. Δεν είναι τα 4-5 κουκιά που κάνουν τη διαφορά,

είναι η απόφαση για πολιτική πλειοψηφία μέσα στο Συνδικάτο, που μπορεί να είναι και 7 - 4, μπορεί να 'ναι και 6 - 5, μπορεί να είναι κυρίως όμως μια πολιτική απόφαση που θα πει ότι κάνατε το βήμα, να αναλάβετε την ευθύνη.

Και για μας, τις Παρεμβάσεις, εγώ δεν κρύβω και κανένας μας δεν κρύβει ότι έχουμε προβλήματα, τα προβλήματα όμως που έχουμε εμείς, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, συντρόφισσες και σύντροφοι, είναι να βρούμε τον πιο αποτελεσματικό τρόπο. Γι' αυτό και βρεθήκαμε πρώτοι εμείς στην πρώτη γραμμή της μάχης σ' όλες τις μορφές πάλης που δόθηκαν ως τώρα και δώσαμε εμείς τον τόνο για να μπορέσει αυτός ο αγώνας να πάει παρακάτω.

Βεβαίως προβληματιζόμαστε αλλά προβληματιζόμαστε σ' αυτή την κατεύθυνση, να συγκεντρωθεί η δύναμη, να μπορέσει να απλωθεί ο αγώνας και να νικήσουμε. Γι' αυτό και πρέπει σήμερα σ' αυτό το Συνέδριο να καταλήξουμε με αποφάσεις συνεδριακές, όχι μόνο με παραπομπές στο Δ.Σ. Από τώρα να παρθούν αποφάσεις ότι θα βάλουμε μπρος ένα πρόγραμμα με απεργιακό βήμα, να χρησιμοποιήσει ούτως ή άλλως και τα ήδη δοκιμασμένα πάρα πολύ καλά εργαλεία.

Για δυνατές απεργίες, για να ενώσουμε την πάλη των εκπαιδευτικών με τα άλλα κομμάτια της Παιδείας, με τα άλλα κομμάτια του εργατικού κινήματος, για να πέσει η κυβέρνηση του Μητσοτάκη απ' τα κάτω και απ' τα αριστερά.

ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΚΛΗΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, *Μάγια Σταυροπούλου*, εκλεγμένη αντιπρόσωπος από τον Σύλλογο «ΠΕΡΙΚΛΗΣ» με τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοί μου, μπήκε στα θέματα της ημερήσιας διάταξης το θέμα του ωραρίου των νηπιαγωγών και βεβαίως καλώς μπήκε, έπρεπε να μπει, απαίτηση χρόνων να μπει, να δούμε όμως πώς φτάσαμε να μπει, τι έγινε και τι δεν έγινε.

Η κατάσταση με την εργασία των νηπιαγωγών είναι γνωστή και γνώριμη σε όλους. Νηπιαγωγούς και όλους τους άλλους συναδέλφους που συνυπάρχουμε στα σχολεία. Εξαντλητικό 35ωρο στην κυριολεξία εβδομαδιαίως, συχνά σε συνθήκες γνωστές και απεριγράπτες. Απίστευτη επιβάρυνση των προϊσταμένων με διοικητικό έργο πολύ πέραν του εργασιακού, ανισότητες ανάμεσα σε περιπτώσεις και υποπεριπτώσεις διδακτικού ωραρίου, χωρίς διάλειμμα, χωρίς ανάσα, δασκάλα, μαμά, νοσηλεύτρια και χίλιοι ακόμη ρόλοι.

25άρια τμήματα ή 18άρια σε κοντέινερ. Κενά στα ολόημερα, απογευματινά ολόημερα που δεν λειτουργούν επειδή δεν έρχονται συνάδελφοι αναπληρωτές, τρύπες που εκ των ενόντων τρέχουμε να τις βουλώσουμε, αναπληρωτές λάστιχο. Χωρίς συναδέλφους ειδικής αγωγής, παράλληλη στήριξη, τμήμα ένταξης, παράλληλη στήριξη που μοιράζεται, υποστελέχωση των ΚΕΔΑΣΥ, με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν η δυνατότητα να μπορέσουν να προχωρήσουν σε πρώιμο έλεγχο έτσι ώστε να οδηγηθούμε στη συνέχεια στην έγκαιρη παράλληλη στήριξη, με αποτέλεσμα ιδιώτες ειδικούς βοηθούς, οι οποίοι βεβαίως όπως γνωρίζουμε λειτουργούν σε ένα καθεστώς όπου δεν αποτελούν οργανικό μέρος του Συλλόγου Διδασκόντων, δεν εντάσσονται στα εκπαιδευτικά πλαίσια με όρους και συνθήκες των δημόσιων λειτουργιών, είναι ανασφάλιστοι και δεν ακολουθούν ένα πρόγραμμα εκπονημένο από το ΚΕΔΑΣΥ ή άλλο δημόσιο φορέα, αλλά ακολουθούν οδηγίες της οικογένειας που τους πληρώνει, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Αυτή είναι η κατάσταση.

Το 2016 έρχεται ένας Νόμος ο οποίος πραγματικά θεσμοθετεί το ωράριο των νηπιαγωγών που υπηρετούν στα νηπιαγωγεία. Ένας Νόμος όμως

στρεβλός και ημιτελής, όπως αναφέρθηκε και εισηγητικά με πάρα πολλά ζητήματα, και με συνέπειες που έχουν αντεργατικά χαρακτηριστικά στην πραγματικότητα καθώς μοιράζουν άνισα και με πολλούς τρόπους το ωράριο των συναδέλφων εκπαιδευτικών των νηπιαγωγείων.

Πολύ επιγραμματικά θα τα ξαναπώ. Τα ολιγοθέσια νηπιαγωγεία αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία, το 96% των νηπιαγωγείων της χώρας, ο χρόνος προέλευσης και αποχώρησης δεν υπολογίζεται, διαλείμματα δεν υπολογίζονται, τα είπαν προηγουμένως, να μην τα επαναλάβω αυτά, μας είναι γνωστά.

Αγώνες χρόνων του εκπαιδευτικού κινήματος οδήγησαν σε αυτό τον Νόμο τον στρεβλό που κατέληξε να είναι στρεβλός, άνισος και ημιτελής. Από το 2018 και μετά αρχίζει να εφαρμόζεται και η δίχρονη προσχολική αγωγή και εκπαίδευση. Και μπαίνει στην ουσία η συνθήκη της λειτουργίας των 4θεσίων νηπιαγωγείων σε μεγαλύτερο εύρος.

Τι γίνεται τώρα σε αυτή τη φάση, συνάδελφοί μου; Όλο αυτό το διάστημα παρότι προηγούμενη Γενική Συνέλευση είχε πάρει απόφαση, η προπροηγούμενη, του '17, όπως αναφέρθηκε και νωρίτερα και η ΔΟΕ είχε ξαναβάλει αυτό το αίτημα, σιγή ιχθούς στην πράξη. Καμία αγωνιστική πρωτοβουλία, κινητοποίηση, δρομολόγηση για την εφαρμογή του Νόμου αυτού, έστω του μισού, του στρεβλού κτλ. και με την απαίτηση να αλλάξει και να γίνει πλήρης για όλα τα ολιγοθέσια σχολεία και νηπιαγωγεία.

Φτάσαμε σήμερα με την εφαρμογή της δίχρονης να μην εφαρμόζεται στην πράξη ούτε αυτός ο στρεβλός Νόμος, σε 4/θέσια, δηλαδή, νηπιαγωγεία, οι συνάδελφοι να εργάζονται παρότι ο Νόμος λέει αυτό που λέει για τα 4θέσια και πάνω, 25 ώρες την εβδομάδα στο διδακτικό τους ωράριο.

Καμία ανησυχία από την Ομοσπονδία. Οι Σύλλογοι, Σύλλογοι στους οποίους συμβαίνει αυτό, θέτουν επιτακτικά το ζήτημα από πέρσι. Οι Παρεμβάσεις θέτουν το θέμα στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ. Καμία απάντηση, καμία ανησυχία από καμία απ' τις παρατάξεις, τις υπόλοιπες, του Διοικητικού Συμβουλίου.

Ο Σύλλογός μου είναι ένας απ' αυτούς, «Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ», όπου οι νηπιαγωγοί των 4θεσίων εργάστηκαν έτσι. Φτάσαμε, συνάδελφοί μου, μετά από τρεις αγωνιστικές παραστάσεις διαμαρτυρίας με πολύ μεγάλη ένταση και αντιπαράθεση με τον διευθυντή εκπαίδευσης, στην κατάθεση δύο εξωδικων απέναντι στη Διοίκηση, Υπουργείο και Διεύθυνση Εκπαίδευσης, για τα οποία αδιαφόρησαν, σε

μηνυτήρια αναφορά για να ιδρώσει το αυτί του διευθυντή εκπαίδευσης και να δρομολογήσει αυτή τη στιγμή τη διαδικασία.

Σε αυτό ζητήσαμε τη συνδρομή της ΔΟΕ. Δεν μας την έδωσε. Ούτε την αγωνιστική, ούτε τη νομική. Και τη ζητήσαμε βεβαίως, όπως τη ζητάμε στο συνολικό πλαίσιο της διεκδίκησης για όλα τα oligothésia, όχι μόνο νηπιαγωγεία, και δημοτικά.

Με τι συνδέεται αυτή η ιστορία, συνάδελφοι μου; Με άλλα δύο ζητήματα που δεν έχουν μπει στην ημερήσια διάταξη. Με τον Νόμο Χατζηδάκη και με τους αναπληρωτές και την ελαστική εργασία. Ο Νόμος Χατζηδάκη με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους κάνει πρόβα τζενεράλε στην εκπαίδευση την απλήρωτη εργασία. Την κάνει με τα απογευματινά, με το λάστιχο ωράριο, με τα σεμινάρια, με το ένα, με το άλλο, την έκανε με την τηλεκπαίδευση, την κάνει και τώρα. Την κάνει και τώρα στην πράξη. Απλήρωτη εργασία εφαρμόζεται για πρώτη φορά στο δημόσιο σχολείο σε τέτοιο βαθμό. Και δεν ιδρώνει το αυτί κανενός, παρά μόνο εκείνων των ανθρώπων που είναι κάθε μέρα στην τάξη και τρέχουν. Και των Σωματείων.

Ο Νόμος Χατζηδάκη, όμως παρόλα αυτά δεν μπαίνει στην ημερήσια διάταξη αυτής της Συνέλευσης. Δεύτερο κομμάτι... αναπληρωτές που τρέχουν, γιατί έτσι λειτουργεί το 25ωρο, συνάδελφοι, με τις τρύπες, με τους αναπληρωτές που τρέχουν να βουλώσουν τη μία και την άλλη τρύπα και που καταστρατηγούνται βασικά τους εργασιακά δικαιώματα. Ούτε αυτά τα ζητήματα μπήκαν εδώ στη συζήτηση αυτής της Γενικής Συνέλευσης.

Όλα αυτά, λοιπόν, μέσα στη γενική εικόνα διάλυσης και της συρρίκνωσης του δημόσιου σχολείου, με όλους τους τελευταίους νόμους Κεραμέως, Γαβρόγλου, Φίλη και Χατζηδάκη κτλ.

Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι: στο πλαίσιο που τέθηκε εισηγητικά για τα αιτήματα που αφορούν την εξίσωση του ωραρίου των εκπαιδευτικών των δημοτικών σχολείων και των νηπιαγωγείων των oligothésiων, έχουμε να καταθέσουμε προσθετικά: 1^{ον}) την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων υπερωριών όλων των συναδέλφων εκπαιδευτικών των 4/θεσίων νηπιαγωγείων σε όλες τις Διευθύνσεις. Η ΔΟΕ να αναλάβει αγωνιστικές πρωτοβουλίες και να στηρίξει με όλους τους τρόπους, συνδικαλιστικά και νομικά, την πληρωμή των δεδουλευμένων υπερωριών.

Δεύτερο στοιχείο: Ο διδακτικός χρόνος που αντιστοιχεί από τις 8 και 10 ως τη 1 και στο νηπιαγωγείο υπολογίζεται πεντάωρο, να υπολογίζεται εξάωρο. Μαζί με όλα τα υπόλοιπα που έχουνε μπει

Και σε ό,τι αφορά τα oligothésia δημοτικά σχολεία, επιπλέον λειτουργία των oligothésiων σχολείων με λειτουργικότητα που θα προσδιορίζεται από τη σχέση 1 προς 10, δηλαδή ένας δάσκαλος για δέκα μαθητές, δύο για είκοσι κλπ. με εξαίρεση νησιωτικές, ορεινές, δυσπρόσιτες περιοχές, όπου η λειτουργία του πρέπει να εξασφαλίζεται χωρίς ελάχιστο όριο μαθητών / μαθητριών, δηλαδή ακόμα και με ένα παιδί το σχολείο να λειτουργεί.

Ίδρυση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων στα oligothésia σχολεία, ένα επιπλέον σημείο.

Τέλος, όλα αυτά, μαζί μέσα σε όλες τις άλλες συνθήκες που εκκρεμούν σοβαρά, που έχουνε να κάνουν με τις άδειες, που έχουνε να κάνουν με το κλείσιμο των τμημάτων και τις συγχωνεύσεις, που έχουνε να κάνουν με το μέγα κτιριακό θέμα που έχουμε στα νηπιαγωγεία. Η Συνέλευση αυτή η σημερινή της ΔΟΕ οφείλει να λάβει αποφάσεις για όλα αυτά όχι μόνο σε επίπεδο διατύπωσης αιτημάτων αλλά και δρομολόγησης κινητοποιήσεων που θα ανατρέψουνε την πραγματικότητα που επιβάλλουνε οι κυβερνητικές επιλογές, όχι μόνο της τωρινής κυβέρνησης αλλά όλων όσων έκαναν και κάνουν ισολογισμούς αναγκών με βάση τις επιλογές της ΕΕ, του ΟΟΣΑ και των λοιπών συνεταιίρων. Γιατί ο ρόλος του συνδικάτου, συνάδελφοι μου, είναι να οργανώνει αγώνες διεκδίκησης που να υποχρεώνουνε τις κυβερνήσεις να νομοθετούν, δεν νομοθετεί το ίδιο, το λέω αυτό με ένα αστεράκι, να νομοθετούν οι κυβερνήσεις για το συμφέρον της κοινωνικής πλειοψηφίας των εργαζομένων.

Και για να κλείνω, δεν ξέρω αν έχω φτάσει κοντά στο τέλος του χρόνου μου, επειδή όπως είπε και ο σύντροφός μου ο Μάνθος χθες κλείνοντας την εξαιρετική του παρέμβαση ως απερχόμενος εκπρόσωπος από τις Παρεμβάσεις - Κινήσεις - Συσπειρώσεις, «εκεί που ανθίζουν τα χαμόγελα είναι ο δικός μας κόσμος», εκεί ακριβώς θα μας βρείτε να διεκδικούμε ένα νηπιαγωγείο και ένα δημοτικό σχολείο που θα ανθίζει το χαμόγελο των παιδιών και των δασκάλων τους. Που θα μορφώνει, που θα δίνει χαρά, δημιουργία, ευτυχία, ελευθερία, δεν θα εξοντώνει, δεν θα διαμορφώνει ανθρώπους που από την πολύ τρυφερή ηλικία θα γίνουν αργότερα αναλώσιμοι, υποταγμένοι, ευέλικτοι άνθρωποι.

Θα είναι αξιοπρεπείς, αγωνιστές μιας κοινωνίας που θα είναι καλύτερη, ανοιχτή, ελεύθερη και χειραφετημένη. Και αυτό ξεκινάει από μας, από τους νηπιαγωγούς, τους δασκάλους και τα παιδιά τους. Ένα σχολείο, λοιπόν, της χαράς, που τα χαμόγελα θα ανθίζουν. Γι' αυτό παλεύουμε εμείς και εκεί θα μας βρείτε. Ευχαριστώ.

ΚΩΣΤΑΣ
ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ

Σχετικά με τη σύνθεση του συνεδρίου και τη νομιμοποίηση των αντιπροσώπων και αυτών με ηλεκτρονικές εκλογές υπάρχει μείζον θέμα. Είναι ατόπημα, συνάδελφοι, για πρώτη φορά στην ιστορία του κλάδου να μείνει στα πρακτικά ότι το Προεδρείο με 2 - 1 επικύρωσε το σώμα των αντιπροσώπων. Αυτό είναι εντελώς αντικαταστατικό. Δεν υπάρχει προηγούμενο σε ιστορία Συνεδρίου συνδικαλιστικού, όχι μόνο της ΔΟΕ, κανενός συνδικαλιστικού Συνεδρίου.

Στη συζήτηση που γίνεται για το ποιος αποφασίζει λέμε ότι αποφασίζει το σώμα των αντιπροσώπων και δεν είναι αυτό «καινούργια ανακάλυψη».

Θυμίζω ότι για οποιοδήποτε ζήτημα - πρόβλημα με κάποιον αντιπρόσωπο, εδώ στο δικό μας Συνέδριο στη ΔΟΕ αν δεν είσαι για παράδειγμα οικονομική τακτοποίηση ή τα παραστατικά, έμπαινε ζήτημα αμφισβήτησης αναγνώρισης. Πώς γινόταν η αναγνώριση; Όλοι οι αντιπρόσωποι για τους οποίους δεν τίθεται ζήτημα στην αναγνώριση από καμία πλευρά, άσε με λίγο σε παρακαλώ, όλοι οι αντιπρόσωποι για τους οποίους δεν τίθεται ζήτημα για την αναγνώρισή τους, αποτελούν το σώμα που αποφασίζει. Το Προεδρείο εισηγείται, γίνονται προτάσεις, έχει δικαίωμα λόγου αυτός για τον οποίον του αμφισβητείται η δυνατότητα να είναι σύνεδρος, τοποθετείται χωρίς να έχει δικαίωμα ψήφου μέχρι να νομιμοποιηθεί απ' το σώμα και μπαίνει θέμα ψηφοφορίας στο σώμα των αντιπροσώπων για τη νομιμοποίησή ή όχι των αντιπροσώπων.

Αυτό είναι Α - Β. Αυτό δεν είναι στρέβλωση, στρέβλωση είναι η ετσιθελική επιβολή του Νόμου Χατζηδάκη και η ετσιθελική επιβολή των αντιπροσώπων με ηλεκτρονική ψηφοφορία.

Δύο: Μας εγκαλείτε γιατί αν μπήκαν ενστάσεις εκεί που έγιναν. Καταρχήν, όπου εμείς είχαμε δυνάμεις βάλουμε ενστάσεις συγκεκριμένες. Και μας λέτε: αφού απορρίφθηκαν γιατί δεν πήγατε στα δικαστήρια; Γιατί τα δικαστήρια να αποφασίζουν για τα συνδικάτα το κάνετε εσείς. Εμείς δεν αναγνωρίζουμε στο κράτος αυτό τον ρόλο της παρέμβασης. Και δεν το κάναμε ποτέ. Γιατί αυτό θα λυθεί με πολιτικό τρόπο από το σώμα του Συνεδρίου. Και αυτή είναι η ώρα για να λυθεί. Αυτό περιμέναμε και αυτό οφείλει το προσωρινό Προεδρείο να κάνει, να το βάλει στο σώμα των αντιπροσώπων και είτε να υπερψηφιστεί, είτε να απορριφθεί και να προχωρήσουμε. Γιατί εμείς θέλουμε να προχωρήσουμε, να γίνει το Συνέδριο, να πάρει αποφάσεις τέτοιες που έχουν ανάγκη οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι.

Τρίτο ζήτημα. Είναι καινούργια η πρόταση της αμφισβήτησης των ψηφισάντων με ηλεκτρονική ψηφοφορία; Όχι συνάδελφοι. Στην ΕΔΟΘ το σύνολο των παρατάξεων, μηδέ του ΔΙΚΤΥΟΥ (δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ) εξαιρουμένων με μόνους αντίθετους τη ΔΑΚΕ και τη ΔΗΣΥ. Αυτή την πρόταση που καταθέσαμε εδώ, για να αφαιρεθούν μόνο οι αντιπρόσωποι οι οποίοι αντιστοιχούν στις ηλεκτρονικές κάλπες, έγινε από όλες τις άλλες παρατάξεις: Παρεμβάσεις, ΠΑΜΕ, ΑΕΚ, Δίκτυο, ομόφωνα στην ΕΔΟΘ. Αυτό αναιρείτε σήμερα συνάδελφοι του ΔΙΚΤΥΟΥ και κάνετε κωλοτούμπα. Κάνετε πλάτες στη ΔΗΣΥ και τη ΔΑΚΕ.

Και ο μόνος τρόπος για να λυθεί είναι να γίνει μία ψηφοφορία το σώμα και ο καθένας να πάρει την ευθύνη του, αν θα είναι μ' αυτούς ή αν θα είναι με τη δημοκρατική λειτουργία των συνδικάτων και τη συλλογική τους λειτουργία.

Έχετε τεράστια ευθύνη γιατί ενώ μιλάτε για ομοφωνία, κάνατε πλάτη, διευκολύνατε απολύτως, χωρίς να δώσετε οδηγία για την τήρηση της απόφασης της ΑΔΕΔΥ και διευκολύνατε απολύτως να απελευθερωθούν ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ στο αποκρουστικό σχέδιο επιβολής του Νόμου Χατζηδάκη, στο συνδικάτο που είναι το μόνο μεγάλο συνδικάτο, η μόνη μεγάλη Ομοσπονδία, η οποία άνοιξε την κερκόπορτα για την εφαρμογή του Νόμου Χατζηδάκη και για τις ηλεκτρονικές διαδικασίες.

Και επειδή κόπτεστε για τη μαζικότητα, η μαζικότητα η οποία θέλετε να επιβάλλετε, είναι η πλήρη διάλυση των συλλογικών διαδικασιών των Σωματείων. Θα είναι μια μαζικότητα κοινοβουλευτικού τύπου που ο καθένας θα είναι σπίτι του και θα κάνει like από μακριά και δεν θα υπάρχει ζώντα, ζωντανό, μαχητικό, αποφασιστικό και συλλογικό κίνημα, που να μπορεί να ανατρέψει τα πράγματα και να διεκδικεί.

Και, τέλος, αφορά την παραπλάνηση, το ψέμα και την προσπάθεια να επιβάλλουν και να φέρουν εδώ μέσα τον Χατζηδάκη από τη μεριά της ΔΗΣΥ, όταν ισχυρίζεται για το ΓΕΜΗΣΟΕ ότι είναι υπόθεση για να αποκατασταθεί η τραπεζική λειτουργία των συνδικάτων.

Τα ψέματα αυτά τα λέγατε και για τον Δικηγορικό Σύλλογο της Δράμας που λέγατε ότι απαγορεύει να γίνει οποιαδήποτε διαδικασία χωρίς ηλεκτρονικές διαδικασίες. Υπάρχουν εκατοντάδες Σωματεία και υπάρχουν οι 5 μεγάλες Ομοσπονδίες του Δημοσίου: ΟΕΝΓΕ, ΠΟΕΔΗΝ, ΠΟΕ ΟΤΑ, Ομοσπονδία των Εργαζόμενων στις Περιφέρειες, που Ομοσπονδίες και εκατοντάδες Σωματεία έβγαλαν εκλογές, έκαναν εκλογές, χωρίς ηλεκτρονικές διαδικασίες, χωρίς να σεβαστούν, ούτε ένα Σωματείο τους δεν έκανε σ' αυτές τις Ομοσπονδίες. Ούτε ένα. Και χωρίς να σεβαστούν ούτε το ΓΕΜΗΣΟΕ,

ούτε τον Νόμο Χατζηδάκη και έχουν αποκαταστήσει κανονικά την τραπεζική λειτουργία.

Δεν είναι προϋπόθεση η εγγραφή στο ΓΕΜΗ-ΣΟΕ και ούτε όλα τα άλλα που ισχυρίζεστε για να δικαιολογήσετε την επιλογή σας. Να γίνετε οι λαοί του Νόμου Χατζηδάκη, για να τον βάλετε από την πίσω πόρτα στη ζωή των συνδικάτων.

Μ' αυτή την έννοια οφείλει το προσωρινό Προεδρείο να βάλει την επικύρωση των αντιπροσώπων με ή χωρίς τους ηλεκτρονικά ψηφίσαντες, στο σώμα. Δεν υπάρχει άλλη διαδικασία. Αλλιώς θα είναι ατόπημα. Αναλαμβάνετε ευθύνη. Δεν υπάρχει κανένα Συνέδριο στην ιστορία του κλάδου και κανενός άλλου κλάδου που αποφάσισαν 2 - 1 τη νομιμοποίηση των αντιπροσώπων.

Σε ότι αφορά το επίδικο τη δράση του συνδικάτου και τις αποφάσεις που πρέπει να πάρει το συνέδριο επισημαίνω ότι :

Βρισκόμαστε σε μια εξαιρετικά κρίσιμη περίοδο γιατί βιώνουμε όλοι ότι ο καπιταλισμός γίνεται όλο και πιο βάρβαρος, όλο και πιο καταστροφικός. Απαξιώνει όλες τις αξίες στη ζωή, βαθαίνει την εκμετάλλευση της εργασίας, υπερεκμεταλλεύεται τη φύση και τον άνθρωπο - την εργασία και οδηγεί στην καταστροφή. Δεν διστάζει να προχωρήσει σε πολέμους για τις σφαίρες επιρροής, να γεννήσει πρόσφυγες, καταστροφή, εξαθλίωση, θανάτους.

Την ίδια στιγμή εκδηλώνει ένα κοινωνικό πόλεμο σε βάρος όλων των λαών, με τη ραγδαία προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων κάθε κοινωνικής ανάγκης, κάθε αγαθού, προκειμένου να γίνει πεδίο κερδοφορίας για το κεφάλαιο, για να μπωρέσουν τα επιχειρηματικά συμφέροντα να αυγατίσουν τα κέρδη τους, για να μπορέσει το κεφάλαιο να ξεπεράσει την κρίση σε βάρος του λαού.

Αυτή η πολιτική έχει ανάγκη από μία θωράκιση του κράτους μέσα από την καταστολή, μέσα από τον Νόμο Χατζηδάκη, τα δικαστήρια και την

καταστολή, προκειμένου να πνίξουν τις λαϊκές αντιστάσεις και αντιδράσεις. Σ' αυτή, λοιπόν, τη φάση ερχόμαστε να συζητήσουμε για το πρόγραμμα δράσης κατά τη γνώμη των Παρεμβάσεων με ένα απόλυτο κριτήριο: θα φτιάξουμε, θα οικοδομήσουμε ένα εργατικό κίνημα ικανό να υπερασπίσει ζωή και δικαιώματα των εκπαιδευτικών και όλων των εργαζόμενων ή θα υποταχθεί σαν συμπλήρωμα της αστικής πολιτικής και θα διευκολύνουν την πολιτική καταστροφή σε βάρος της εργασίας;

Σ' αυτό θα κριθούμε και σ' αυτό δηλώνουμε την πρώτη κάθετη διαφωνία με το συνδικαλιστικό κίνημα που εγκαταλείπει στην πραγματικότητα κάθε πραγματική σύγκρουση μ' αυτή την πολιτική της καταστροφής και αναμένει τις κοινοβουλευτικές εξελίξεις και εναποθέτει στις κάλπες τις ελπίδες του κόσμου. Τέτοιοι δρόμοι μπορούν να οδηγήσουν μόνο σε «ξαναζεσταμένο φαΐ» των διαδοχικών αλλαγών αστικών κυβερνήσεων, όπως ζήσαμε τις εναλλαγές Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ για να φάμε στη μάπα ξανά αστική διαχείριση και την ίδια πολιτική η οποία στις κεντρικές επιλογές υποτάσσεται, υποτάσσεται στη λογική και στις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου τις οποίες όλοι αποδέχονται και υλοποιούν ανεξάρτητα από τις όποιες παραλλαγές.

Για μας το βασικό είναι: απέναντι στη φτωχοποίηση και την εξαθλίωση, θα υπάρχει αντίπαλο δέος. Αυτό δεν γίνεται με ευχές. Δεν φτάνει σήμερα να λέμε πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς. Πρέπει σήμερα να πούμε με ποια πολιτική μπορεί να επιβληθούν οι πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς, για μια αξιοβίωτη ζωή και αυτή να διεκδικήσουμε.

Αν σήμερα δεν συγκρουστούμε με το μνημονιακό πλαίσιο, με τα σύμφωνα σταθερότητας, με τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την φιλοπόλεμη νατοϊκή γραμμή της κυβέρνησης και όλου του αστικού συστήματος και του ΣΥΡΙΖΑ που έφτιαξε τις συμφωνίες για τις βάσεις και του ΠΑΣΟΚ και όλων των αστικών εκδοχών, αν δεν συγκρουστούμε με τα υπέρογκα εξοπλιστικά προγράμματα που ακυρώνουν κάθε δυνατότητα ενίσχυσης του λαϊκού εισοδήματος και των λαϊκών αναγκών, δεν υπάρχει περιθώριο για ζωή.

Μ' αυτή την έννοια λέμε ότι οποιοδήποτε πρόγραμμα διεκδικήσεων πρέπει Πρώτο: να έχει πολιτικούς στόχους στην προμετωπίδα του, ανατροπής αυτής της πολιτικής και όλων όσων την εφαρμόζουν (ως κυβέρνηση) ή τη στηρίζουν (ως αντιπολίτευση). Και πρέπει δεύτερο να διεκδικεί πραγματικές αυξήσεις για την αναπλήρωση όλων των απωλειών. Αυξήσεις του 30 - 40% για όσα μας κλέψανε και για όσα συνεχίζουν να μας κλέβουν, με τις περικοπές των Μνημονίων, τον πληθωρισμό και

με την αύξηση των τιμών και με την υπερφορολόγηση (άμεσα ή έμμεσα).

Πρέπει τώρα να μιλήσουμε για τις ανάγκες να σπάσει αυτό το πλαίσιο. Πρέπει να μιλήσουμε για την ανάγκη να χτυπηθούμε με τις ιδιωτικοποιήσεις, τη σύνδεση των χρηματιστηρίων με την ενέργεια και τη διατροφή, για να εθνικοποιηθούν χωρίς αποζημίωση όλα τα βασικά αγαθά και να λειτουργούν με κοινωνικό έλεγχο, σε όφελος της λαϊκής πλειοψηφίας.

Αυτό βέβαια το πλαίσιο που πρέπει να περιλαμβάνει και ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα, όπως εμείς καλούμε αύριο στην πρωτοβουλία για αντιπολεμική δράση, ενάντια στην εμπλοκή της χώρας στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, ενάντια στην επέκταση των βάσεων και την παροχή όπλων, αύριο 7 η ώρα στα Προπύλαια και πορεία στην Αμερικάνικη Πρεσβεία. Και μπορεί αυτό το ψήφισμα να βγει μέσα από τη Γενική Συνέλευση.

Μ' αυτή τη λογική λέμε ότι πρέπει να χτιστούν τα αιτήματα του κλάδου σε σχέση με την πραγματική δυνατότητα να ζήσουμε αλλιώς. Τι πραγματικά κάνει η ΔΟΕ και η ΑΔΕΔΥ σ' αυτή την κατεύθυνση; Ταυτίζεται με την κεντρική πολιτική επιλογή των κυβερνήσεων, με την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν αμφισβητούν κατά κεραία αυτά τα ζητήματα και πραγματικά καταλήγει οι όποιες επικλήσεις για αυξήσεις να είναι κενό γράμμα. Η διεκδίκηση των αυξήσεων μπαίνει γενικόλογα και με όρους που «να χωράει» στα δημοσιονομικά όρια του προϋπολογισμού και του δημοσιονομικού συμφωνου της ΕΕ πχ μπαίνει αυξήσεις όσο και ο πληθωρισμός (όταν επίσημα τρέχει στο 11%). Άρα δεν υπάρχει καν διεκδίκηση για κάλυψη όλων των απωλειών και αναστροφή της πτωτικής πορείας των μισθών και συντάξεων από τη ΔΟΕ, ΑΔΕΔΥ κλπ.

Σ αυτή την κατεύθυνση επιμένουμε ότι στο πλαίσιο των διεκδικήσεων του κλάδου πρέπει να μπει ως άξονες το επιχειρηματικό σχολείο της αγοράς και το κάτεργο που διαμορφώνεται στην εκπαίδευση, που στερεί το καθολικό δικαίωμα στη μόρφωση στα παιδιά. Πρέπει να μπει το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εκπαιδευτικούς. Εδώ υπογραμμίζουμε ότι εμείς υποθετούμε πλήρως τα αιτήματα όπως ακούστηκαν από το Συντονιστικό των Αναπληρωτών πριν από λίγο και λέμε ότι όφειλε η Ομοσπονδία όχι να μένει στα λόγια και στις επικλήσεις του Προέδρου, εχθές ότι έχει θέσεις και ασχολείται με τους αναπληρωτές. Αντίθετα όφειλε η Ομοσπονδία όταν η Κεραμέως πέταξε το γάντι για τον γραπτό διαγωνισμό να απαντήσει αμέσως ότι αυτό θα είναι αιτία πολέμου. Αυτό δεν το έκανε. Δεν έβγαλε ούτε μια τυπική ανακοίνωση καταγγελίας.

Και αυτό πρέπει να είναι απόφαση του Συνεδρίου αυτού και μια δέσμευση - όρκο απέναντι στους νέους συναδέλφους, στη νέα γενιά, που υποφέρει και ελαστικοποιείται, ότι θα είναι δίπλα της όλος ο κλάδος μέχρι να διοριστεί και να μονιμοποιηθεί και ο τελευταίος αναπληρωτής. Μέχρι να κατοχυρώσουμε με μόνιμο τρόπο το σύστημα πρόσληψης αποκλειστικά από το πτυχίο και την προϋπηρεσία, για να μπορούμε να έχουμε μαζικούς διορισμούς για όλες τις ανάγκες και το καθολικό δικαίωμα των παιδιών.

Ο Νόμος Χατζηδάκη και με όλα όσα είπαμε - δεν επιμένω αναλυτικά άλλο στη διαμόρφωση των αιτημάτων που πρέπει να έχει η Ομοσπονδία - γιατί δεν έχω χρόνο.

Η άλλη πλευρά αυτού του αναγκαίου πολιτικού ανατρεπτικού κινήματος είναι οι αγώνες που πρέπει να γίνουν για τη διεκδίκηση και ικανοποίηση των αιτημάτων αυτών. Γιατί δεν φτάνει η περιγραφή και τα αιτήματα.

Πιστεύει κανείς στα σοβαρά ότι αυτή τη στιγμή όλη την προηγούμενη περίοδο, τόσο η ΔΟΕ όσο και η ΑΔΕΔΥ, οργάνωσαν αγώνες τέτοιους που αντιστοιχούν στη διεκδίκηση και στην κρισιμότητα της κατάστασης; Οι περιοδείες ανά την Ελλάδα με στάσεις εργασίας, το σιωπητήριο μετά τη μεγαλειώδη απεργία 11 Οκτώβρη, τον κατακερματισμό των αγώνων και των μετώπων, με έλλειψη κάθε προσπάθειας συνένωσης του αγώνα των εργαζόμενων, είναι κάτι που οδηγεί πραγματικά στη διαδικασία ενός κινήματος σύγκρουσης, ικανό να ανατρέψει αυτή την κατάσταση;

Εμείς λέμε όχι. Και εδώ πρέπει να πούμε και στους συναδέλφους από το ΠΑΜΕ ότι σ' αυτές τις κεντρικές επιλογές έχετε συνευθύνη, συνάδελφοι, γιατί ο αναπροσανατολισμός της Ομοσπονδίας πρέπει να συνοδεύεται και από ένα αντίστοιχο σχέδιο δράσης, από ένα αγωνιστικό πρόγραμμα, που θα βγάξει μπροστά τους εργαζόμενους, θα ενοποιεί σε ανώτερο επίπεδο τους αγώνες τους και θα δημιουργεί όρους ξεσηκωμού και ανατροπής. Και αυτό είναι το ζήτημα με το οποίο εμείς λέμε ότι θα πρέπει να οργανωθεί. Γιατί μετά την ψήφιση του Νόμου Χατζηδάκη για ένα χρόνο πηγαίναμε «βόλτα» την απεργία - από το Νοέμβρη στο Φλεβάρη για να περιμένουμε πότε θα δώσει την άδεια η ΓΣΕΕ και να καταλήξει σε μία 24ωρη στις 6 Απρίλη. Γιατί μια σειρά μέτωπα των εργαζόμενων έβγαιναν μόνα τους, κατακερματισμένα κατά κλάδο και αντί να τα ενοποιήσουμε με πρωτοβουλίες απ' τα κάτω και συντονισμό, περιμέναμε την άδεια των συνδικαλιστικών ηγεσιών, του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού για να «βγάλουν την υποχρέωση» με μια απεργία πριν

από το Πάσχα ώστε να μην έχει συνέχεια και κλιμάκωση.

Αυτή η τακτική δεν αποτελεί ούτε αναπροσανατολισμό για τα συνδικάτα - που επικαλείται το ΠΑΜΕ - ούτε ανοίγει προοπτικές για άλλο συνδικαλιστικό κίνημα που να μπορεί να δημιουργήσει ελπίδα στους εργαζόμενους.

Εμείς λέμε ότι χρειάζεται πραγματικό κίνημα ανατροπής, σύγκρουση μ' αυτή την πολιτική, με πολιτικό περιεχόμενο και αιτήματα που να αναδεικνύουν τις πραγματικές ανάγκες των εργαζόμενων και αντίστοιχο αγωνιστικό σχέδιο και μορφές. Και μ' αυτή την έννοια λέμε ότι χρειάζεται από τώρα να αποφασιστούν συγκεκριμένοι απεργιακοί σταθμοί που δίνουν προοπτική στον αγώνα. Η πρόταση των Παρεμβάσεων είναι με τη νέα χρονιά να πιάσουμε το νήμα των αγώνων από την προηγούμενη και να οργανώσουμε στα πρότυπα της απεργίας του Οκτώβρη (11/10/21) μια νέα απεργία, στις 28 Σεπτέμβρη, όπου θα είναι το μήνυμα προς όλους, ότι οι εργαζόμενοι θα βγουν στον δρόμο και θα καθορίσουν τις εξελίξεις και δεν θα περιμένουν με σταυρωμένα τα χέρια αν και πότε θα γίνουν εκλογές, περιμένοντας τους Μεσσίες που θα γίνουν δυνάστες την επόμενη των εκλογών. Θα ξέρουν όλοι ότι το κίνημα καθορίζει τις εξελίξεις και θα το βρει μπροστά του και η σημερινή κυβέρνηση και κάθε επίδοξος διαχειριστής στο ίδιο πλαίσιο.

Λέμε, λοιπόν, ότι αυτό, ο απεργιακός σταθμός μπορεί να κλιμακωθεί με άμεση συνέχεια, με Γενικές Συνελεύσεις, για να δώσουμε διέξοδο στην οργή των εργαζόμενων. Και σ' αυτή τη λογική με ένα πλούτο δράσεων μέσα στα σχολεία, με τους γονείς. Να αξιοποιήσουμε / συνεχίσουμε την εμπειρία από τη μάχη για την ακύρωση της PISA, αλλά και όπως κάνουμε σε όλους τους μεγάλους αγώνες για την εκπαίδευση, με όλη την κοινωνία, με συντονισμό με το Εργατικό Κίνημα, με συντονισμό των Σωματείων απ' τα κάτω, Κόντρα στην ηγεσία στα συνδικαλιστικά όργανα που δε θέλει να συγκρουστεί μ' αυτή την πολιτική. Μόνο έτσι μπορούμε να αλλάξουμε δρόμο, για το συνδικαλιστικό κίνημα.

Και εδώ να αναφέρω το παράδειγμα της ακύρωσης των εξετάσεων PISA στην πράξη και όχι στα λόγια για το πως εννοούμε το κίνημα σύγκρουσης και ανατροπής. Εμείς δε μείναμε στη γενική καταγγελία και αποκάλυψη των συνεπειών των εξετάσεων PISA. Κόντρα στην συναινεση των ΔΑΚΕ και ΔΗΣΥ αλλά και κόντρα στη λογική του ΔΙΚΤΥΟΥ αλλά και του ΠΑΜΕ που κατάγγελλαν αλλά στην πράξη δεν οργάνωσαν των αγώνα των εκπαιδευτικών και των γονέων ώστε στην πράξη να μη γίνουν οι εξετάσεις οργανώσαμε την απεργία των εκπαιδευτικών την ώρα των

εξετάσεων και αποχή των γονέων / μαθητών. Το αποτέλεσμα ήταν όπου υπήρχε αυτή η δράση από δυνάμεις των Παρεμβάσεων και συναδέλφων με αυτή τη λογική πετύχαμε μαζική αποχή και ακύρωση των εξετάσεων σε πολλές περιπτώσεις ενώ εκεί που υπήρχε πλειοψηφία των άλλων δυνάμεων αλλά και του ΠΑΜΕ οι εξετάσεις πραγματοποιήθηκαν σχεδόν χωρίς σοβαρά προβλήματα.

Σ' αυτή τη λογική, λοιπόν, θέλω να πω και να συνεχίσω μετά την παρουσίαση της πρότασης των Παρεμβάσεων για το πρόγραμμα δράσης - και θα βάλει και άλλα στοιχεία ο επόμενος ομιλητής από τις Παρεμβάσεις - να παρουσιάσω σύντομα και την πρόταση για τη μάχη για την αξιολόγηση τη νέα χρονιά από τη μεριά των αντιπροσώπων εκλεγμένων από τα Σωματεία που κήρυξαν απεργία - αποχή τη χρονιά που πέρασε.

Είμαστε σε πάρα πολύ κρίσιμο σημείο, συνάδελφοι, στον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση. Γιατί η εποποιία του 95%, η εποποιία του 95% στην απεργία - αποχή, η εποποιία της απεργίας στις 11 του Οκτώβρη, που θύμισε την απεργία του 2006, που ήταν βγαλμένες απ' τις καλύτερες στιγμές του εκπαιδευτικού κινήματος, είναι αυτή που δείχνει τον δρόμο. Η συνέχεια και η επιλογή της Ομοσπονδίας να μην επαναπροκηρύξει την απεργία δημιούργησε απογοητεύσεις, οδήγησε και σε υποχωρήσεις και έχουμε ένα φόντο που την προηγούμενη χρονιά από τη μια μεριά οι εκπαιδευτικοί έδωσαν τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση με ό,τι μέσα είχαν στα χέρια τους και ό,τι τους διατέθηκαν αφού τους στερήθηκε η επαναπροκήρυξη της απεργίας - αποχής, και έχουμε και σχολεία, γιατί εμείς θέλουμε να είμαστε πραγματικοί, που υποχώρησαν, είτε μπήκαν στην αξιολόγηση, είτε απογοητεύτηκαν και πρέπει όλον αυτό τον κόσμο να τον ξαναενώσουμε στη μάχη. Να του ξαναδώσουμε ελπίδα και πίστη για τη Νίκη.

Σ' αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, προτείνουμε το εξής: Έχουμε την εμπειρία του 2014. Θυμάστε τότε όλοι ότι το 2014 μετά την ανυπακοή και τα ενιαία κείμενα του Ιουνίου, μετά το εντέλεσθαι του Αρβανιτόπουλου, τον Σεπτέμβρη, 18 Σεπτέμβρη του 2014 η Ομοσπονδία προκήρυξε για πρώτη φορά απεργία - αποχή. Ένωσε ξανά τον κόσμο, αναθάρρησαν ακόμα και τα κομμάτια που είχαν απογοητευθεί και είχαν μπει ακόμα και στην αξιολόγηση και ξαναβγήκαν στη μάχη και ακύρωσαν την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, από το Φθινόπωρο του 2014, πολύ πριν τις πολιτικές εξελίξεις και την κυβερνητική αλλαγή.

Μ' αυτή την εμπειρία, αλλά και με την εμπειρία της μάχης της προηγούμενης χρονιάς, για το πώς αντιμετωπίσαν με τον Νόμο Χατζηδάκη και τις απαγορεύσεις σωματεία και άλλα συνδικάτα

μέχρι το τέλος. Άρα μπορούμε να πάμε όχι με τον τρόπο που είπε ο Πρόεδρος στο κλείσιμό του, δηλαδή με το ότι προδικάζει ότι επειδή θα μας την βγάλουν παράνομη, εμείς δεν θα τους κάνουμε τη χάρη και δεν θα επαναπροκηρύξουμε την απεργία - αποχή γιατί θα χάσουμε το όπλο. Αυτό είπε στο κλείσιμό του. Και εμείς λέμε: πολύ περίεργη πράγματι αντίληψη για το πώς να ακυρώσεις τον Νόμο Χατζηδάκη. Για να μην σου βγάλει την απεργία παράνομη να μην την κάνεις ποτέ.

Λέμε λοιπόν ότι αυτό δεν είναι η επιλογή του κόσμου του αγώνα. Εμείς προτείνουμε αυτό το Συνέδριο να βγάλει απόφαση για απεργία - αποχή από τον Σεπτέμβρη, γιατί; Έτσι να την θεωρούμε απέναντι και σε όποιες δικαστικές αποφάσεις, γιατί εσύ, Πρόεδρε, ήσουν αυτός που πήγαινε στα δικαστήρια μαζί με όλους μας για να σου πουν ότι ένας από τους βασικούς λόγους για την ακύρωση της απεργίας της παράνομης είναι γιατί δεν υπάρχει απόφαση της Γενικής Συνέλευσης. Εδώ είμαστε, λοιπόν, έχουμε την ευκαιρία να το ακυρώσουμε αυτό και να πάρουμε απόφαση από τη Γενική Συνέλευση.

Δεύτερον, συνάδελφοι για να ολοκληρώσω. Αυτή η απόφαση μπορεί να συνοδευτεί από την απόφαση ότι θα επαναπροκηρύξουμε ακόμα και αν χτυπηθεί αυτή η απεργία από την Ομοσπονδία, από την ΑΔΕΔΥ, αλλά και τα Πρωτοβάθμια Σωματεία. Αυτό αποδείξαμε στην πράξη ότι γίνεται με τα σωματεία μας που προκήρυξαν Απεργία Αποχή. Δεν τόλμησε να τα χτυπήσει το Υπουργείο και είναι δρόμος για την αποφασιστική συνέχιση του αγώνα. Απευθύνουμε κάλεσμα για τέτοια απόφαση από το συνέδριο.

Πρώτο μέλημα όλων να βγάλει το Συνέδριο την απόφαση. Δεύτερο, εάν δεν το κάνουν, έχουμε τη δυνατότητα, συνάδελφοι του ΠΑΜΕ, αντί να λέμε λόγια να προχωρήσουμε σε αποφάσεις, για να ξαναβγούν τα 80 Σωματεία και να πάρουν απόφαση αυτά, βάζοντας το 50% του κλάδου τουλάχιστον - μέσα από τα πρωτοβάθμια σωματεία και να δημιουργήσουμε μια δυναμική για να υποχρεώσουμε όλους να ακολουθήσουν.

Στο κάτω-κάτω αυτή η πρόταση για τα Πρωτοβάθμια δεν είναι δικιά μας πρόταση. Είναι η πρόταση της Τσίπρα, της νομικού συμβούλου προς την Ομοσπονδία. Και αποδεικνύεται στη ζωή ότι μπορεί να περπατήσει. Αυτό προτείνουμε, λοιπόν, να κάνουμε.

Και τελευταία κουβέντα επιγραμματικά, πρέπει να ανοίξουμε με σαφή τρόπο το μέτωπο απέναντι στην ατομική αξιολόγηση. Ακόμα και αν δεν ξεκινήσει απ' τον Σεπτέμβριο, πρέπει να δώσει τις κατευθύνσεις το Συνέδριο, για το πώς θα πάει και πώς θα δηλώσουμε προς κάθε κατεύθυνση, είτε σ'

αυτή - είτε στην επόμενη κυβέρνηση, όποια και αν είναι αυτή και όποιου χαρακτήρα, ότι αυτά δεν θα περάσουν.

Και λέμε τηλεγραφικά ότι απεργία - αποχή σε κάθε εξωδιδασκτική διαδικασία και υποχρέωση που προβλέπει ο Νόμος, δηλαδή σε οποιοσδήποτε συναντήσεις, συμβόλαια συνεργασίας με σχολικούς συμβούλους, μέντορες και συναντήσεις με τον διευθυντή, συντονιστές και ότι σχετικό προβλέπει ο Νόμος. Δεύτερο: συλλογική αντίσταση, με στάσεις εργασίας από την Ομοσπονδία και τα Σωματεία. Αν επιμένει ο αξιολογητής να μπει στην τάξη ότι θα φεύγει ο δάσκαλος, θα δηλώνει απεργία με τη στάση εργασίας ώστε να καλύπτεται να μη δεχτεί αξιολογητή στην τάξη. Τρίτο με συλλογική απόφαση από το Σύλλογο Διδασκόντων που θα παρεμβαίνει απέναντι σε κάθε αξιολογητή και απόπειρα αξιολόγησης όποιους συναδέλφους ώστε κανένας να μην αντιμετωπίζει την προσπάθεια αξιολόγησης του ατομικά - μόνος του. Είναι συλλογι-

κή υπόθεση να μην προχωρήσει πουθενά. Και τελευταίο, την ανάπτυξη ενός πανεκπαιδευτικού κινήματος με απεργίες, όπως η απεργία στις 28 Σεπτεμβρίου που προτείνουμε, για να ανοίξει το μέτωπο πανεκπαιδευτικά και πανεργατικά, όπως κάναμε τον Οκτώβριο και έτσι να δώσουμε τη μάχη με αποφασιστικότητα και αυτοπεποίθηση.

Και εμείς σας λέμε, τελευταία κουβέντα, ότι αυτή η κυβέρνηση που βρίσκεται, είναι πολιτικά στρυμωγμένη περισσότερο από ποτέ, θα έχουμε τη δυνατότητα να την πιέσουμε ώστε ή να μην τολμήσει να βγάλει την απεργία παράνομη ή αν το κάνει και πάει στα δικαστήρια, στο τελευταίο διάστημα της θητείας της, να πληρώσει πολιτικά και να της δώσουμε και μεις μια... «να πάει στα τσακίδια» μαζί με κάθε διαχειριστή της ίδιας πολιτικής και να πάρουν όλοι το μήνυμα ότι δεν πρόκειται αυτή η πολιτική να περάσει και η αξιολόγηση θα ανατραπεί και θα ακυρωθεί και το σχολείο της αγοράς θα καταπέσει.

ΣΤΕΛΛΑ ΤΡΑΓΑ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ

Από το Σύλλογο Αιγάλεω με τις ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ-ΚΙΝΗΣΕΙΣ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Συμμετέχω και στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών.

Συνάδελφοι, καταλαβαίνω την κούραση σας αλλά εμάς τις νηπιαγωγούς που ασχολούμαστε με τα κοινά, που συνδικαλιζόμαστε κοινώς, να μας προσέχετε λίγο παραπάνω γιατί δεν μπορούμε να έχουμε, ούτε και γι αυτή τη δράση, ούτε ένα λεπτό μείωση του ωραρίου μας. Ότι κάνουμε το κάνουμε αφού τελειώσουμε τη δουλειά μας, μετά το ωράριό μας το 30ωρο διδακτικό.

Θα ξεκινήσω αισιόδοξα, με τη διαπίστωση ότι την τελευταία 15ετία στον χώρο της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης έχουμε μικρές νίκες. Έχουμε μικρές αλλά σημαντικές νίκες που έδωσαν στην προσχολική αγωγή/εκπαίδευση υπόσταση. Δεν χαρίστηκαν από κανέναν αυτές οι νίκες, τις επέβαλε το ίδιο το κίνημα. Αρχικά το 2006 μετά τη μεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών που νομοθετήθηκε ο πρώτος χρόνος υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής/εκπαίδευσης, την οποία δεν μας την χάρισε καμία υπουργός, καμία κυβέρνηση, ο κλά-

δος την κέρδισε μόνος του, από τότε το νηπιαγωγείο αρχίζει να αποκτά οντότητα και τότε είναι που αρχίζουμε να ψάχνουμε. Όταν λέω αρχίζουμε αναφέρομαι στο Συντονιστικό Νηπιαγωγών, αρχίζουμε να ψάχνουμε για το ωράριό μας καθώς διαπιστώνουμε ότι όπως αυξάνεται το ωράριο του νηπιαγωγείου έτσι αυξάνεται και το ωράριο του νηπιαγωγού.

Ανακαλύπτουμε, δηλαδή κάπου στο 2007 ότι δεν υπάρχει ωράριο νηπιαγωγού και τότε αρχίζει να γίνεται μια τεράστια κίνηση για να φέρουμε το θέμα στην επικαιρότητα. Όλη αυτή η κίνηση καταλήγει το 2013 στο να νομοθετηθεί το ωράριο των νηπιαγωγών με τρόπο ανάλογο των εκπαιδευτικών των ολιγοθέσιων, μόνο που ολιγοθέσια είναι η συντριπτική πλειοψηφία των νηπιαγωγείων κι έτσι ο νόμος από την ψήφισή του εμπεριέχει αδικία. Παρ' όλα αυτά, είναι η πρώτη φορά που οι νηπιαγωγοί έχουν ωράριο ανεξάρτητο από το ωράριο του νηπιαγωγείου.

Έτος σταθμός αναφορικά με το νηπιαγωγείο είναι το 2018 με τη νομοθέτηση και του δεύτερου χρόνου υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης που και αυτό δεν μας το χάρισε κανένας υπουργός. Κάθε φορά που είτε το Υπουργείο, είτε η ΚΕΔΕ, είτε διάφοροι φορείς, είτε ο οποιοσδήποτε Δήμαρχος προσπαθούσε να μας τραβήξει το χαλί απ' τα πόδια και να ανατρέψει το νομοθέτημα, η στάση του κλάδου ήταν τέτοια αταλάντευ-

τη δυναμική και αγωνιστική που πραγματικά κα-τάκτησε για το νηπιαγωγείο τα δύο χρόνια υπο-χρεωτικότητας. Η οργανωμένη πάλη του κλάδου νίκησε.

Χρειάστηκε πολλή προσπάθεια από τότε για να και μια δυναμική κίνηση των Συλλόγων και μεμονωμένων νηπιαγωγών, για να αποκαλύψου-με και να γίνει αντιληπτό σε όλους τους υπόλοι-πους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας ότι οι νη-πιαγωγοί όπως και οι εκπαιδευτικοί των ολιγοθέ-σιων σχολείων έχουν ωράριο δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με τους υπόλοιπους.

Ένα βήμα πριν την εργασιακή εξουθένωση γί-νεται γνωστό ότι πρώτον οι νηπιαγωγοί δουλεύ-ουν σχεδόν 30 ώρες, και δεύτερον ότι δεν έχουν μείωση ωραρίου, όσα χρόνια και αν δουλεύουν. Η εισήγηση βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση, και με μερικές προσθήκες θα την ψηφίσουμε.

Να πούμε όμως και δυο - τρία πράγματα που βλέπω εκεί στη αφίσα εκεί και έχουν να κάνουν με την ουσιαστική στήριξη του δημόσιου Δημοτι-κού Σχολείου και Νηπιαγωγείου. Μία λέξη λείπει για να είναι σωστό το αίτημα στην αφίσα. Δημοτι-κό σχολείο και Νηπιαγωγείο, όχι σχολείο και νηπι-αγωγείο, αγαπητοί συνάδελφοι γιατί και το νηπια-γωγείο είναι σχολείο.

Η ειδική αγωγή στο νηπιαγωγείο είναι ή ανύ-παρκτη ή πλήρως ιδιωτικοποιημένη αφού τα τμή-ματα ένταξης στα νηπιαγωγεία ιδρύονται πολύ δύ-σκολα και τα τελευταία χρόνια καθόλου. Και να τι εννοώ. Μετά τη διάγνωση που παίρνουν στα χέ-ρια τους οι γονείς από το ΚΕΔΑΣΥ πρέπει να απευ-θυνθούν στα ιδιωτικά εργαστήρια παροχής δομών ιδιωτικής αγωγής για συνεδρίες λογοθεραπείας, εργοθεραπείας κ,λπ και να τις πληρώσουν είτε από την τσέπη τους είτε μέσω των ταμείων Στο σχο-λείο όμως τι γίνεται η καθημερινότητα των παι-διών στο σχολείο ποια είναι, αφού ελάχιστα νη-πιαγωγεία έχουν τμήματα ένταξης;;; Και πριν λίγα χρόνια επί Γαβρόγλου έγιναν αιτήματα απ' τις Δι-ευθύνσεις, απ' τα νηπιαγωγεία, απ' το ΚΕΣΥ. Και πέρσι έγιναν τέτοια αιτήματα, δυστυχώς όμως τα τμήματα ένταξης δεν πήραν ΦΕΚ, δεν λειτούργη-σαν ποτέ στα νηπιαγωγεία στο νηπιαγωγείο ούτε τότε ούτε τώρα.

Άλλη μια δομή που είναι απολύτως απαραίτη-το να επεκταθεί και στο νηπιαγωγείο είναι τα τμή-ματα υποδοχής αν θέλουμε, που εμείς οι εκπαιδευ-τικοί θέλουμε, να υποδεχθούμε τα προσφυγόπουλα στα νηπιαγωγεία της γειτονιάς τους, με όρους ισό-τητας, με όρους αξιοπρέπειας, και όχι να κάνει η /ο κάθε νηπιαγωγός αυτό που λέει η ψυχή και η συ-νειδήσή της/του.

Το κτιριακό. Έχει να κάνει με την ουσιαστική στήριξη του δημόσιου δημοτικού σχολείου και νη-

πιαγωγείου. Δεν αναφέρομαι μόνο στα νηπιαγω-γεία αναφέρομαι και στα δημοτικά. Οι ανάγκες βέβαια που δημιούργησε η δίχρονη είναι τεράστι-ες. Τι λείπει όμως; Λείπει ο ΟΣΚ. Λείπει ένας Δη-μόσιος Φορέας, ένας Δημόσιος Οργανισμός που θα αναλάβει την ανέγερση και τη συντήρηση των.

Υπήρχε, αυτός ο Δημόσιος Οργανισμός, αλλά εκποιήθηκε, πουλήθηκε από τις μνημονιακές κυ-βερνήσεις κατά την πρώτη περίοδο των μνημονί-ων όταν η περιουσία του κράτους άρχισε να εκποι-είται και να περνά στους ιδιώτες.

Έτσι δημιουργήθηκε η ΚΤΥΠ Ανώνυμη Εται-ρεία που δεν ξέρουμε από πού αρχίζουν και πού τε-λειώνουν οι αρμοδιότητές της. Είναι τα κακόφη-μα ΣΔΙΤ (Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού το-μέα) που υπερκοστολογούν τα έργα, και το κράτος πληρώνει 3 και 4 φορές το κόστος του κτιρίου, ενώ στο τέλος τα κλειδιά δεν τα έχουν τα ίδια τα σχο-λεία αλλά η εταιρεία. Και τα σχολεία δεν μπορούν να βάλουν ούτε ένα καρφί στον τοίχο.

Αυτό, συνάδελφοι, θα πρέπει να είναι αιτία πο-λέμου για τον κλάδο. Η κατάργηση του ΟΣΚ η ιδι-ωτικοποιημένη ΚΤΥΠ και τα ΣΔΙΤ είναι έγκλη-μα κατά του Δημόσιου Σχολείου και των αναγκών των παιδιών. Η ανυπαρξία ενός δημόσιου φορέα για την ανέγερση σχολικών κτιρίων θα έπρεπε να είναι αιτία πολέμου για μας και προέρχομαι από έναν Δήμο που ο κυβερνητικός δήμαρχος έχει αρ-χίσει να κάνει πραγματικότητα το όραμα της κυ-βέρνησης για το δημόσιο σχολείο. Και ποιο είναι αυτό το όραμα; Το πώς θα καταστρέψει τη δη-μόσια δωρεάν παιδεία μηδέ τη δημόσια σχολικής στέγης εξαιρουμένης .

Στο Αιγάλεω έχουμε 4 κτίρια που στεγάζουν και συστεγάζουν 10 σχολικές μονάδες οι οποίες έχουσε πάθει ζημιές απ' το σεισμό του 2019 και εί-ναι ακόμα στην ίδια κατάσταση, τα παιδιά μοιρά-ζονται σε γειτονικά σχολεία και γίνονται σαρδέ-λες και τα κτίρια δεν φτιάχνονται. Εμείς Σύλλογοι εκπαιδευτικών και ένωση Γονέων ψάχνουμε να βρούμε ποιος έχει την ευθύνη. Ο Δήμος; Το Υπουρ-γείο Εσωτερικών; Η ΚΤΥΠ; Ποιος οφείλει να επι-σκευάσει τα κτίρια;;;;;; Κάθε φορέας αρχικά απο-ποιείται τις ευθύνες.

Υπάρχει ένα ακόμα σχολείο που βρισκόταν δε-καετίες ολόκληρες σε καθεστώς ενοικίου και που τώρα βρίσκεται υπό έξωση, γιατί η Δημοτική Αρχή, ο κυβερνητικός Δήμαρχος, μετά από ένα κρεσέντο κακών χειρισμών για την διατήρηση της παραμο-νής του Δημόσιου σχολείου στο εν λόγω ενοικια-ζόμενο κτίριο φαίνεται να τα έχει βρει με κάποιους ιδιοκτήτες ενδεχομένως με κάποιο ιδιωτικό σχο-λείο που θέλει να το πάρει το κτίριο με αποτέλε-σμα τον ερχόμενο Σεπτέμβριο να βρεθούν 100 μα-θητές χωρίς σχολείο.

100 χρόνια
αγώνων
για τη δημοκρατία &
ελευθερία

ανεξάρτητες αυτόνομες αγωνιστικές ριζοσπαστικές

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	39. ΚΟΥΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	77. ΡΕΒΙΘΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
2. ΑΣΒΕΣΤΑ ΕΙΡΗΝΗ	40. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	78. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
3. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ	41. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	79. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
4. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ	42. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ	80. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
5. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	43. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ	81. ΣΑΠΟΥΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
6. ΒΕΖΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΘΑΝΙΑ)	44. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	82. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
7. ΒΕΛΛΗ ΑΝΘΗ	45. ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	83. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
8. ΒΛΑΧΟΥ ΕΛΕΝΗ	46. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ	84. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
9. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ	47. ΜΑΓΑΛΙΟΥ ΜΑΤΑ	85. ΣΠΑΘΑΡΑ ΝΙΚΗ
10. ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	48. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	86. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
11. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ	49. ΜΑΛΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ	87. ΤΑΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
12. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ	50. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	88. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
13. ΓΚΙΚΟΥΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΑΪΝΤΑ	51. ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ	89. ΤΟΛΗ ΠΩΛΙΝΑ
14. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ	52. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ	90. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
15. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ	53. ΜΕΝΔΩΝΗΣ ΠΕΤΡΟΣ	91. ΤΟΥΡΛΟΥΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
16. ΔΟΔΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ	54. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ	92. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
17. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ	55. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ	93. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
18. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ	56. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	94. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
19. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	57. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ	95. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
20. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ	58. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ	96. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
21. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ	59. ΜΠΡΑΖΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ	97. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
22. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ	60. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	98. ΧΑΛΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
23. ΚΑΒΑΚΛΗΣ ΛΟΥΚΑΣ	61. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ	99. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
24. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	62. ΝΤΕΛΕΖΟΣ ΣΠΥΡΟΣ	100. ΧΑΤΖΕΛΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
25. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΞΑΝΔΡΟΣ	63. ΞΕΝΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	101. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
26. ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ	64. ΟΡΓΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	102. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
27. ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ	65. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ	103. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
28. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ	66. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ	104. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ
29. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ	67. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	
30. ΚΑΤΣΟΡΙΔΑ ΒΑΡΒΑΡΑ	68. ΠΑΓΓΙΑ ΙΩΑΝΝΑ	
31. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ	69. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ	
32. ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	70. ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ	
33. ΚΟΛΟΝΙΩΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ	71. ΠΑΤΡΑΜΑΝΗΣ ΑΛΞΑΝΔΡΟΣ	
34. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ	72. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΑ	
35. ΚΟΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ	73. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ	
36. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ	74. ΠΙΠΙΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	
37. ΚΟΤΡΙΔΗ ΑΘΗΝΑ	75. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ	
38. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ	76. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ	

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
2. ΔΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
2. ΑΣΒΕΣΤΑ ΕΙΡΗΝΗ
3. ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
4. ΒΑΡΔΑΡΑΜΑΤΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
5. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
6. ΒΕΖΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΘΑΝΙΑ)
7. ΒΕΛΛΗ ΑΝΘΗ
8. ΒΛΑΧΟΥ ΕΛΕΝΗ
9. ΒΟΥΡΤΣΑΚΗ ΒΑΝΑ
10. ΓΑΛΛΗΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
11. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
12. ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ ΣΤΕΛΙΟΣ
13. ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
14. ΓΚΙΚΟΥΡΙΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΑΪΝΤΑ
15. ΓΚΛΑΡΝΕΤΑΤΖΗΣ ΝΙΚΟΣ
16. ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
17. ΔΟΔΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
18. ΔΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
19. ΖΑΜΠΟΥΛΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
20. ΖΑΡΚΙΝΟΥ ΒΑΣΩ
21. ΖΩΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
22. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
23. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
24. ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΦΩΤΕΙΝΗ
25. ΚΑΒΑΚΛΗΣ ΛΟΥΚΑΣ
26. ΚΑΛΗΜΕΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
27. ΚΑΠΑΚΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
28. ΚΑΡΑΜΠΑ ΣΟΦΙΑ
29. ΚΑΡΑΦΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
30. ΚΑΡΛΗΣ ΣΩΤΗΡΗΣ
31. ΚΑΤΣΑΡΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
32. ΚΑΤΣΟΡΙΔΑ ΒΑΡΒΑΡΑ
33. ΚΛΙΑΦΑ ΑΡΤΕΜΙΣ
34. ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
35. ΚΟΛΟΝΙΩΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
36. ΚΟΝΤΕΛΕΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
37. ΚΟΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
38. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
39. ΚΟΤΡΙΔΗ ΑΘΗΝΑ
40. ΚΟΥΤΣΩΝΗΣ ΒΥΡΩΝΑΣ
41. ΚΟΥΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
42. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
43. ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
44. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ
45. ΛΑΔΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
46. ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
47. ΛΙΑΜΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
48. ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
49. ΜΑΓΑΛΙΟΥ ΜΑΤΑ
50. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
51. ΜΑΛΑΧΑ ΕΛΕΝΗ
52. ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
53. ΜΑΝΤΖΩΡΟΣ ΦΩΤΗΣ
54. ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
55. ΜΕΝΔΩΝΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
56. ΜΙΛΤΣΑΚΑΚΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
57. ΜΟΥΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑ
58. ΜΟΥΚΑΤΕΜΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
59. ΜΠΕΡΜΠΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
60. ΜΠΟΥΡΓΟΥΤΖΗΣ ΗΛΙΑΣ
61. ΜΠΡΑΖΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
62. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
63. ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
64. ΝΤΕΛΕΖΟΣ ΣΠΥΡΟΣ
65. ΞΕΝΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
66. ΟΡΓΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
67. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
68. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΑΡΓΥΡΗΣ
69. ΠΑΠΑΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
70. ΠΑΠΠΑ ΙΩΑΝΝΑ
71. ΠΑΡΑΦΟΡΟΥ ΑΝΤΑ
72. ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
73. ΠΑΤΡΑΜΑΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
74. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΑ
75. ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΘΕΩΝΗ
76. ΠΙΠΙΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ
77. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
78. ΠΡΟΚΟΠΗ ΑΔΡΙΑΝΗ
79. ΡΕΒΙΘΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
80. ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
81. ΡΕΠΠΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
82. ΡΙΖΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ
83. ΣΑΠΟΥΝΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
84. ΣΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
85. ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
86. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΝΑ ΜΑΓΙΑ
87. ΣΠΑΘΑΡΑ ΝΙΚΗ
88. ΤΑΜΒΑΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
89. ΤΑΣΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑ
90. ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
91. ΤΟΛΗ ΠΩΛΙΝΑ
92. ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
93. ΤΟΥΡΛΟΥΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
94. ΤΡΑΓΑ ΣΤΕΛΛΑ
95. ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
96. ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ
97. ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΗΛΙΑΣ
98. ΤΣΙΤΣΟΣ ΑΡΗΣ
99. ΧΑΔΟΥΛΗΣ ΜΑΡΙΟΣ
100. ΧΑΛΒΑΤΖΙΔΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
101. ΧΑΛΙΚΙΑ ΤΑΤΙΑΝΑ
102. ΧΑΤΖΕΛΑ ΔΗΜΗΤΡΑ
103. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΣΟΦΙΑ
104. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
105. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
106. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΝΙΚΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΑΛΕΞΑΚΗΣΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΗΤΕΙΑΣ Ο
ΜΥΣΩΝ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, χαιρετίζω την αποψινή Γενική Συνέλευση, είμαστε σε ένα πλαίσιο όπου το σχολείο βιώνει την πιο βίαια επίθεση στα εργασιακά μας δικαιώματα, στα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, μετά από μία πανδημία η οποία άφησε χιλιάδες παιδιά έξω λόγω της όξυνσης των εκπαιδευτικών ανισοτήτων, μια υπουργός η οποία οδηγεί κάθε τρεις και λίγο την Ομοσπονδία και τους εκπαιδευτικούς στα δικαστήρια, σε στημένες δίκες, έχουμε μία υπουργό η οποία έχει διαλύσει λιθαράκι-λιθαράκι το δημόσιο δωρεάν σχολείο, έχουμε τη σχολειοποίηση του νηπιαγωγείου, αδιαφανείς διαδικασίες μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια αφού πετάξαν έξω τους αιρετούς μετά από τόσα χρόνια, εργασιακή εξουθένωση των εκπαιδευτικών οι οποίοι τελείωσε η σχολική χρονιά φέτος και λέει ότι δεν έχουμε περάσει χειρότερη σχολική χρονιά σε όλα μας τα χρόνια που δουλεύουμε, έχουμε την αύξηση μαθητών ανά τμήμα, έχουμε την επέκταση του ωραρίου που ευαγγελίζεται η Υπουργός Παιδείας, έχουμε την εισαγωγή, το πτυχίο των κολλεγίων, τα οποία βαφτίζονται με μία υπογραφή ισότιμα με των πανεπιστημίων, έχουμε μία υπουργό η οποία από την πίσω πόρτα πάει να περάσει το σχέδιο Μπαμπινιώτη και να πετάξει στην πραγματικότητα τον δάσκαλο έξω από το σχολείο.

Ωστόσο η υπουργός αυτά τα οποία κάνει, βρίσκει και κάποιους ακροατές και στηριχτές που βρίσκονται εδώ μέσα. Είναι μέσα στα τείχη, δηλαδή, της Ομοσπονδίας. Και το λέω αυτό γιατί πολύ απλά το να λέμε συνθηματικά ότι είμαστε απέναντι και υπερασπιζόμαστε το ρόλο του αιρετού, όταν έχει αποστεωθεί τον Αύγουστο του '19, όταν αλλιώς πάμε σε εκλογές και καταθέτουμε ψηφοδέλτια και αλλάζει τον νόμο μετά, και χύνουνε κροκοδείλια δάκρυα οι διάφοροι υπερασπιστές, όμως δεν μας είπαν και αυτοί οι υπερασπιστές εδώ μπροστά, όταν για παράδειγμα μας λέγαν για το σχολείο ΕΑΕΠ που το ακούσαμε εδώ μέσα, το οποίο πετάει τον δάσκαλο έξω από το ολόημερο, αλλά από την άλλη βγήκανε και λέγανε ότι το ΕΑΕΠ παιδιά θέλουμε σταθερό δάσκαλο στο ολόημερο. Είστε σε σύγχυση μάλλον, συνάδελφοι, είστε σε σύγχυση.

Επίσης συνάδελφοι, η αξιολόγηση βρήκε πάλι υπερασπιστές όταν στελέχη ένθεν και ένθεν, από τη μία λέγανε κατά της αξιολόγησης της Κεραμέως που ευαγγελίζεται ο Αντωνίου να ξαναφέρει τον 152, αυτό γίνεται στην πραγματικότητα, με ό,τι αυτό προβλέπεται, και από την άλλη στα σχολεία

τους τα στελέχη την περνάνε πρώτη-πρώτη. Αυτά τα πράγματα θα βγούνε στο φως.

Ωστόσο δεν αποτελούν μόνο τροχοπέδη για τα σχολεία τους, σαν παράταξη και σαν λογικές έχουν αποτελέσει τροχοπέδη και στις αποφάσεις της Ομοσπονδίας, όταν από τη μία λέμε για ενιαία κείμενα που σαν Αυτόνομο Δίκτυο πρώτοι το έχουμε προτείνει και το στηρίξαμε και από την άλλη, γιατί τα ενιαία κείμενα που αναρωτιέστε βέβαια ξέραμε ότι πείραξαν και έτσουξαν την υπουργό μετά από τόσες πιέσεις που άσκησε στα σχολεία και στα στελέχη. Άρα λοιπόν δούλεψε το σύστημα αυτό που κατηγορείτε.

Επίσης, στην αξιολόγηση εκτός από τα σχολεία τους δεν θα μας κάνει καθόλου εντύπωση όταν σε ηλεκτρονικές εκλογές που έγινε μείζον ζήτημα, επίσης εξ' ευωνύμων βέβαια, οι ανεύθυνες στάσεις κάποιων εδώ πέρα μέσα οι οποίοι λέγανε ότι πάμε σε απεργία - αποχή ή έχουμε 85%, θα μας ακολουθήσουν οι πάντες, ρωτήσατε τον συνάδελφο της βάσης; Εγώ ξέρω ότι στελέχη τους μέσα σε σχολεία μπήκαν κανονικά στην αξιολόγηση, για την ΑΣΕ μιλάω και διάφορα, μπήκανε κανονικά στην αξιολόγηση γιατί δεν πείσανε, χάσαν τους συναδέλφους, αυτές οι ανεύθυνες φωνές και στάσεις είναι που κάνουν τους συναδέλφους και γυρνάνε την πλάτη στον κλάδο, γιατί ακούσαμε ότι ευαγγελίζονται ένα σύγχρονο λέει, προοδεύουμε λέει στο 2030, πηγαίνουμε μπροστά, πρέπει να εκσυγχρονιστούμε σαν ΔΟΕ.

Όμως, συνάδελφοι, δεν μας είπαν τον τρόπο. Ο τρόπος είναι ένας και το δείξαν σε όλες τις πράξεις. Υποταγή. Υποταγή. Αυτός είναι ο τρόπος. Επίσης, διαδικασίες ηλεκτρονικές. Σε Σύλλογο της Κρήτης τον Μάρτιο έγινε με φυσική παρουσία και τον Μάιο έγιναν με μεικτό σύστημα. Απορεί κάποιος; Με πρόφαση τη νομιμότητα. Και το λέω ότι επειδή έγινε πολύς λόγος εδώ πέρα, η θέση του Αυτόνομου Δικτύου ήταν ξεκάθαρη: δεν αποδεχόμαστε τις ψηφοφορίες τις μεικτές, αλλά βέβαια δεν θα κάνουμε και τον αστυνόμο που θέλουνε κάποιιοι εδώ πέρα να κάνουν το παιχνίδι το δικό τους.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, βρισκόμαστε σε μια απ' τις δυσκολότερες περιόδους του συνδικαλιστικού κινήματος, και απ' αυτό το Συνέδριο θα πρέπει να χαράζουμε την πορεία που θα ακολουθήσουμε την επόμενη σχολική χρονιά, η οποία προοιωνίζεται χειρότερη από τις προηγούμενες, με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού που κάποιοι έχουν ξεκινήσει ήδη και προλειάνουν το έδαφος.

Γι' αυτό, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τι Ομοσπονδία θέλουμε (;), τι κλάδο θέλουμε (;), τι σχολείο θέλουμε; Από δω πέρα πρέπει να βγει μία ΔΟΕ πιο ισχυρή, πιο αγωνιστική, πιο διεκδικητική, που θα μπαίνει μπροστά να δημιουργεί κανόνες ρήξης και ανατροπής.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΑΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Επιτρέψτε μου πριν ξεκινήσω για το θέμα της ημερήσιας διάταξης να αναφερθώ στο σημαντικότερο θέμα, κατά τη γνώμη μου, που είναι αυτό της φτώχειας, που όπως είπε ο συνάδελφος υπάρχει έξω αλλά υπάρχει και εδώ μέσα.

Λέει λοιπόν σε κάποιους στίχους του προφητικά ο Μπέρτολτ Μπρεχτ: Οι εργάτες φωνάζουν για ψωμί. Οι έμποροι φωνάζουν για αγορές. Οι άνεργοι πεινούσαν. Τώρα πεινάνε και όσοι εργάζονται. Τόσο απλό, τόσο προφητικό που περιγράφει την εικόνα τόσο της χώρας μας, νομίζω αλλά και όλης της ανθρωπότητας.

Επιτρέψτε μου να κλείσω την εισαγωγή με το τετράστιχο, δεν θα το διαβάσω όλο, του Κώστα Βάρναλη που αναφέρεται, που αναφέρεται δυστυχώς σε όσα έγιναν στην περιοχή από όπου έρχομαι, στη Βοιωτία, και αναφέρομαι στο δείπνο που παρέθεσε ο Αρχιεπίσκοπος στη βίλα του με θέα τον Κορινθιακό, στο μισό Υπουργικό Συμβούλιο, στη Ζάλτσα της Βοιωτίας, και όλα τα στελέχη τα κυβερνητικά και τους θεσμικούς παράγοντες της Στερεάς και της Βοιωτίας, έγινε θέμα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης από τις φωτογραφίες που οι ίδιοι είχαν αναρτήσει και σας διαβάζω το απόσπασμα του Κώστα Βάρναλη από την Εφημερίδα των Συντακτών, αναφερόμενη σ' αυτά που συμβαίνουν όπου κράτος και εκκλησία τρών' και πίνουν και ο λαός στενάζει.

Λέει, λοιπόν, ο Κώστας Βάρναλης:
«Σαράντα σβέρκοι βοδινοί με
λαδωμένες μπούκλες
-και κλείνω, να μην το διαβάσω όλο-
έξω ο κοσμάκης φώναζε:
πεινάμε τέτοιες μέρες,
γερόντοι και γερόντισσες, παιδάκια
και μητέρες
και των επίγειων αγαθών
σφιχτοί νοικοκυραίοι
ανοίξαν τα παράθυρα και
κράζαν: *είστε άθεοι*».

Να κάνω και μια πολύ σύντομη αναφορά στο ζήτημα του πολέμου. Νομίζω ότι η επίθεση της Ρωσίας στην Ουκρανία έχει ανοίξει μια συζήτηση και το ενδεχόμενο ενός νέου πολέμου στη γειτονιά μας, ενός νέου πολέμου στην Ευρώπη.

Είναι ευθύνη όλων μας να σταματήσουμε την εμπλοκή της χώρας, όπου η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας χωρίς να υπάρχει ιδιαίτερος λόγος

και αναίτια έχει εμπλέξει σε επικίνδυνα παιχνίδια τη χώρα μας.

Κανένας Έλληνας στρατιώτης δεν έχει δουλειά έξω από τα σύνορα της πατρίδας. Να σταματήσει ο πόλεμος τώρα.

Και επιτρέψτε μου να μπω στα θέματα της ημερήσιας διάταξης, μιας και αυτά τα δύο ζητήματα: του πολέμου νομίζω και της πείνας είναι που θα μας καθορίσουν.

Η νεοφιλελεύθερη, λοιπόν, πολιτική που θεωρεί την οικονομία και τα κέρδη... βρίσκονται πάνω από τους ανθρώπους και τα κέρδη, τα όπλα η δική σας κυβέρνηση τα παίρνει απ' τα νησιά και τα πηγαίνει στην Ουκρανία, συνάδελφε. Η κυβέρνηση, λοιπόν, που επιλέγει πως η οικονομία και τα κέρδη του κεφαλαίου βρίσκονται πάνω από τους ανθρώπους και τις ανάγκες της κοινωνίας, είναι αυτή που συρρικνώνει και κτυπάει τα εργασιακά δικαιώματα και συρρικνώνει το κοινωνικό κράτος.

Οι ασκούμενες νεοφιλελεύθερες πολιτικές, ενώ είχαν σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στη ζωή μας, στις δομές του κοινωνικού κράτους, στην κοινωνική ασφάλιση, στους μισθούς μας, στις συντάξεις και στις εργασιακές σχέσεις, αυτές, συνάδελφοι, δεν είναι οι πολιτικές που οδήγησαν τη χώρα στη χρεοκοπία;

Οι εκπαιδευτικοί, όπως και το σύνολο των εργαζομένων, έχουμε δεχτεί τα τελευταία 12 χρόνια μια άνευ προηγουμένου επίθεση στο εισόδημά μας και στις συντάξεις, στα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Να θυμίσω μόνο τη μείωση κατά 30 έως 40% των μισθών μας και την κατάργηση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, προκειμένου να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου και των χορηγών της, κατάφερε να καταστήσει τη χώρα μας πρωταθλήτρια στις αυξήσεις των τιμών στην ενέργεια, στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, στο ψωμί, και η απάντηση στο δικό τους αφήγημα ποια είναι; Η απάντηση του Υπουργού του κ. Γεωργιάδη: φταίει ο πόλεμος, για όλα φταίει ο πόλεμος, και δεν υπάρχουν λεφτά.

Τι θέλετε; -λέει ο κ. Γεωργιάδης- να μειώσουμε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καύσιμα για τον λαό, για όλους, οριζόντια, και να μην έχουμε λεφτά να πληρώσουμε συντάξεις; Αυτό είναι το μόνιμο αφήγημα.

Όταν όμως υπάρχει οργή, λαϊκή οργή, όπως παραδόξως μετά από 10 μέρες βρίσκουν λεφτά και δημοσιονομικό «χώρο» (εντός πολλών εισαγωγικών) και μας μοιράζουν τα ψίχουλα των 40 και 50 ευρώ. Με τα διάφορα pass, να μην τα αναφέρω.

Λεφτά, λοιπόν, για την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν υπάρχουν για τους εργαζόμενους, δεν υπάρχουν για τους συνταξιούχους, δεν υπάρχουν για τη λαϊκή οικογένεια. Και βλέπουμε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, να υπάρχουν λεφτά για τη λίστα Πέτσα, να υπάρχουν λεφτά για την έτερη λίστα Κικίλια, για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι δύο, για να τους λιβανίζουν απ' το πρωί μέχρι το βράδυ.

Λεφτά για τον λαό δεν υπάρχουν, βλέπουμε όμως πως για την κυβέρνηση λεφτά υπάρχουν για τα 8 δισεκατομμύρια, 8 δισεκατομμύρια ευρώ απευθείας αναθέσεων.

Λεφτά για την παιδεία και την υγεία δεν υπάρχουν, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, υπάρχουν όμως τα 12 δισεκατομμύρια για την αγορά του στρατιωτικού εξοπλισμού.

Δεν είναι μόνο λοιπόν άχρηστοι οι άριστοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι και επικίνδυνοι. Ότι διαχειρίστηκαν προσπαθούν να μας πείσουν τα πετρωμένα μέσα μαζικής ενημέρωσης ότι τα έκαναν άριστα.

Τα πήγαν περίφημα ακούστηκαν εδώ όλες τις μέρες, τα ζητήματα στην παιδεία, τα πήγαν περίφημα λοιπόν στην παιδεία, τα πήγαν περίφημα στη διαχείριση της πανδημίας με πάνω από 30 χιλιάδες νεκρούς, τα πήγαν περίφημα στα εθνικά θέματα, το ουρς τρέιντς να το παίρνει ο άνεμος και να μην μπορούν να το αντιμετωπίσουν, τα πήγαν περίφημα με την καταστολή, με την εγκατάσταση των ΜΑΤ και της Αστυνομίας μέσα στις πανεπιστημιακές σχολές, τα πήγαν περίφημα με το ζήτημα των δικαιωμάτων, τα πήγαν περίφημα με την καταστολή και φυσικά τα πήγαν περίφημα με την οικονομία.

Λέω αυτό μόνο και κλείνω: τούτη την περίοδο, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα επιτόκια δανεισμού της χώρας βρίσκονται πάνω από 4%, στο 4,5%. Να θυμίσω πως το 2010 η χώρα μας μπήκε στα μνημόνια με επιτόκιο δανεισμού 5%.

Κλείνοντας, αντιλαμβανόμενοι την κρισιμότητα των στιγμών, οφείλουμε απ' το Συνέδριό μας να βγούμε ενωμένοι, να συνδιαμορφώσουμε μέσα απ' το Συνέδριο και να φύγουμε με πρόγραμμα δράσης και να δώσουμε ενωμένοι τη μάχη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΥΜΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, χαίρομαι που ξαναβλεπόμαστε δια ζώσης καθώς μετά το 2019 δεν πραγματοποιήθηκε Συνέδριο λόγω της πανδημίας. Αυτά τα 3 χρόνια όμως ήταν πέτρινα χρόνια και οφείλουμε να ασκήσουμε κριτική στο τι έγινε, αλλά κυρίως στα λάθη και στις αστοχίες μας, στο τι δεν έγινε, ώστε να συνδιαμορφώσουμε πλέον ένα όσο το δυνατόν πιο διεκδικητικό πλαίσιο αγώνα και δράσης και να δεσμευτούμε με συλλογικές αποφάσεις που θα λάβει το σώμα του Συνεδρίου οπωσδήποτε.

Στα πολύ πρόσφατα αποτελέσματα των εκλογών για αντιπροσώπους στην 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ διαφαίνεται έντονα, εκτός απ' τα μεγάλα ποσοστά αποχής λόγω μη πρωινής άδειας, που πρέπει όλους αναμφισβήτητα να μας προβληματίσουν, παρατηρούμε λοιπόν μια αισθητή πτώση στις πρώην μεγάλες παρατάξεις της συντήρησης και του νεοφιλελευθερισμού. Καταλαβαίνετε

σε ποιες απευθύνομαι, στη ΔΑΚΕ και στη ΔΗΣΥ. Και μια σημαντική άνοδος, από την άλλη πλευρά, σε αριστερές προοδευτικές παρατάξεις της ΔΟΕ. Καθώς οι συνάδελφοι και βλέπουν και αντιλαμβάνονται ότι οι πρώτες -η ΔΑΚΕ και η ΔΗΣΥ- δυστυχώς βάζουν πλάτη στην ολοκληρωτική διάλυση του δημόσιου σχολείου.

Και βέβαια αυτά τα 3 χρόνια δεν πλήξαμε καθόλου απ' τη χειρότερη κυβέρνηση που 'χαμε μετά τη μεταπολίτευση. Να σας θυμίσω πολύ ενδεικτικά και σύντομα τον αντιεκπαιδευτικό νόμο που πέρασε χωρίς διαβούλευση και με όλους μας κλεισμένους μες στα σπίτια μας, τον 4692 του '20, που μεταξύ άλλων σχολαιοποίησε εντελώς το Νηπιαγωγείο με την εισαγωγή αντικειμένων, όπως τα Αγγλικά, αγνοώντας το Υπουργείο βέβαια και το αναλυτικό πρόγραμμα του Νηπιαγωγείου και τις αρχές της διαθεματικότητας και της ολιστικής γνώσης, έκανε το σχολείο ένα απέραντο εξεταστικό κέντρο, πιο ασφυκτικό από πριν, πιο ανταγωνιστικό και πιο εντατικό, μας πήγε τον μέγιστο αριθμό μαθητών απ' τους 22 στους 26 ανά τμήμα, μες στην πανδημία, συνάδελφοι, και τον ελάχιστο αριθμό μαθητών ανά τάξη 20 στα Δημοτικά από 7θέσια και πάνω και 16 στα Νηπιαγωγεία, τη στιγμή που τόσα χρόνια παλεύουμε για ελάχιστο αριθ-

μό μαθητών ανά τάξη στα Δημοτικά 20 και στα Νηπιαγωγεία 15.

Έγινε τηλεεκπαίδευση χωρίς καμιά επιμόρφωση στους εκπαιδευτικούς. Χωρίς παροχή εξοπλισμού σε μαθητές και εκπαιδευτικούς. Με 2 εκατομμύρια δωράκι στην ιδιωτική εταιρεία CISCO που παραβίασε τα προσωπικά δεδομένα των παιδιών και των εκπαιδευτικών. Προσπάθησε να βάλει στην απευθείας αναμετάδοση μαθήματος στις τάξεις κάμερες, ευτυχώς και αυτό το αποτρέψαμε ως εκπαιδευτικό κίνημα, ευτυχώς, με συλλογικό αγώνα.

Δεν άνοιξαν ποτέ τα σχολεία μας με ασφάλεια. Με μείωση μαθητών ανά τάξη, με προσλήψεις περισσότερων εκπαιδευτικών και περισσότερων σχολικών καθαριστριών, κτλ.

Είχαμε την προσπάθεια να γίνουν απ' το Υπουργείο οι ηλεκτρονικές εκλογές παρωδία για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Ευτυχώς, ευτυχώς, με συλλογικό αγώνα το 95% και πάνω των συναδέλ-

φων μας γυρίσαμε την πλάτη και τις ακυρώσαμε στην πράξη, και αυτό ήταν νίκη του κλάδου μας.

Είναι εμφανής η κούραση και η εξουθένωση των εκπαιδευτικών λόγω της ατέλειωτης γραφειοκρατίας και λόγω του COVID και των εργαστηρίων δεξιοτήτων, αλλά κυρίως λόγω της κατηγοριοποιητικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Με τον Νόμο 4823 του '21. Είναι απίστευτο αυτό που επιχειρείται αυτή τη στιγμή στα σχολεία μας από τον Σεπτέμβρη. Να κατηγοριοποιούνται, να υπάρχει η προσπάθεια ιδιωτικοποίησής τους, να αποσυρθεί η ευθύνη του κράτους για χρηματοδότηση από το κράτος στα σχολεία, να γίνει το σχολείο επιχείρηση, ο Διευθυντής manager, οι μαθητές μας και οι γονείς τους πελάτες και όλα αυτά τα οποία ξέρουμε τόσα χρόνια και τα βλέπουμε να προσπαθούν να τα υλοποιήσουν.

Ευτυχώς στην απεργία - αποχή από την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων είχαμε συμμετοχή πάνω από 90% των συναδέλφων μας. Και αυτό

είναι μια νίκη του κλάδου. Ψηφίστηκε όμως ομόφωνα απ' το Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ να πάμε σε απεργία - αποχή και έγκαιρα μπορώ να πω και μπράβο, όμως υπήρχε παράταξη, τουλάχιστον στον δικό μας Σύλλογο, που παρακινούσε αποκάλυπτα τους συναδέλφους μας να μη συμμετάσχουν στην απεργία - αποχή, να τους μιλάν για το ποινολόγιο, αναλαμβάνοντας τον βρώμικο ρόλο του εκφοβιστή. Βοηθούσαν Κεραμέως και Κόππη περισσότερο και από τη ΔΑΚΕ.

Μας σέρνει στα Δικαστήρια η κα Υπουργός, η κα Κεραμέως. Στις 11 Οκτώβρη, έξω από το Εφετείο, με την 24ωρη απεργία είχαμε πάνω από 70% συμμετοχή στην 24ωρη απεργία. Αυτό δεν το 'χαμε ξαναδεί τα τελευταία χρόνια.

Ύστερα δεν τα καταφέραμε, βγήκε παράνομη, ήρθαν τα ενιαία κείμενα και 3ωρες στάσεις εργασίας που κηρύξαμε εμείς κάποιοι Σύλλογοι ως μορφή αντίστασης αφού δεν μπορούσαμε να συνεχίσουμε την απεργία - αποχή και να είμαστε καλυμμένοι νομικά.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, Μητσοτάκη, Κεραμέως και Χατζηδάκη, διόρισε επίσης Διευθυντές Εκπαίδευσης σε μια νύχτα, εξίσωσε τα πτυχία των κολλεγίων με αυτά των Πανεπιστημίων, δεν δίστασε ούτε να υποβαθμίσει σχολεία ακόμη και στην καμένη Βόρεια Εύβοια.

Έχουμε, επίσης, πολλές και άδικες διώξεις εκπαιδευτικών, τόσο από γονείς, όσο και από Διευθυντές Εκπαίδευσης. Να σας θυμίσω στην Εύβοια για συναδέλφισσες οι οποίες αρνούσαν να συνενώσουν τμήματα παράνομα εν μέσω πανδημίας και ακόμα διώκονται από τον Διευθυντή Εκπαίδευσης, τον διορισμένο.

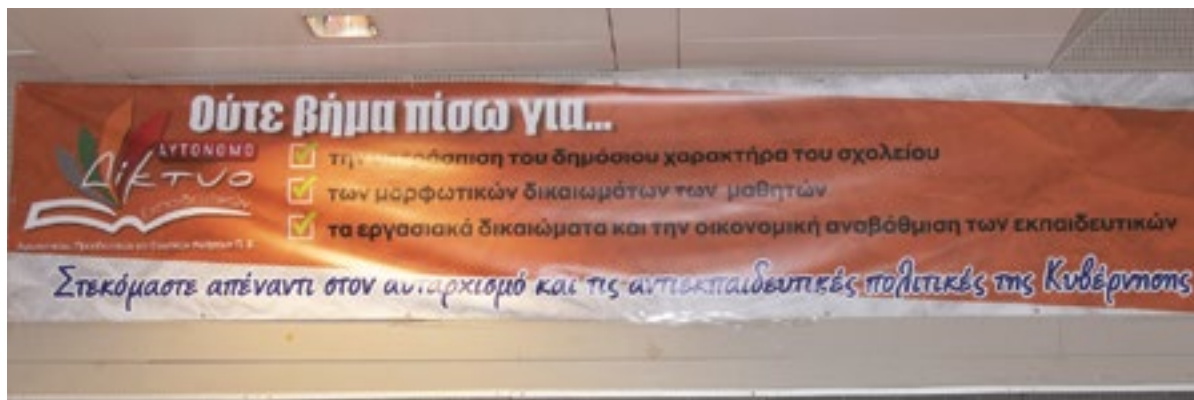
Έχουμε τα προσφυγόπουλα φυλακισμένα στη Ριτσώνα, χωρίς πρόσβαση στα σχολεία, γιατί δεν μπορεί ο Περιφερειάρχης ούτε και η Δήμαρχος Χαλκίδας να βρουν να μισθώσουν ένα λεωφορείο να πάνε τα παιδιά στο σχολείο. Αυτά είναι φθηνές δι-

καιολογίες. Και βέβαια εμείς έχουμε και κάτι άλλο: έχουμε έναν Περιφερειάρχη που θέλει να αναλάβει ακόμη και τη μισθοδοσία μας στη Στερεά Ελλάδα -έτσι-, να μην τα ξεχνάμε αυτά.

Δυστυχώς, είναι ντροπή οι 21 Σύλλογοι να πάνε σε ηλεκτρονικές εκλογές και να νομιμοποιήσουν με αυτό τον τρόπο τον αντεργατικό Νόμο Χατζηδάκη που παλεύουμε να τον καταργήσουμε. Είναι ντροπή αυτό. Θα πρέπει να το κάνει η ΔΟΕ και να αποφασίσουμε ότι δεν θα ξαναβάλουμε πλάτη στον Νόμο Χατζηδάκη και να είναι κατεύθυνση της ΔΟΕ.

Στις 27/3 ξέρετε λοιπόν γιατί υπήρχε αποχή; Δεν έφταιγε μόνο το γεγονός ότι δεν είχαμε πρωινή άδεια, έφταιγε, ότι κάποιες παρατάξεις εδώ μέσα άλλα ψηφίζουν και άλλα κάνουν στην πράξη. Θα σας θυμίσω στις 27/3 του 2022 στην πιο δεξιά εφημερίδα, στην «Καθημερινή», τον Γραμματέα της ΔΟΕ να λέει ότι υιοθετήσαμε λαθασμένες πρακτικές. Δήλωσε, λοιπόν, σ' αυτή τη συνέντευξη ότι ως παράταξη έχουν εντελώς διαφορετική προσέγγιση απ' την πλειοψηφία του Δ.Σ. της ΔΟΕ, σχετικά με την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων. Ο τίτλος του άρθρου ήταν στην «Καθημερινή»: «Ο άνθρωπος που τόλμησε να υπερασπιστεί την αξιολόγηση». Όταν έχουμε Γενικό Γραμματέα της ΔΟΕ να δηλώνει τέτοια πράγματα σε μια δεξιά εφημερίδα, τι περιμένετε; Να μην έχουμε αποχή από τις εκλογές; Να μην απογοητευτούν οι νέοι συνάδελφοι; Να έρθουν να ψηφίσουν;

Για τις εξετάσεις PISA. Κήρυξε 3ωρη στάση η ΔΟΕ. Μπράβο της. Μας έσυρε η Κεραμέως στα Δικαστήρια. Κηρύσσει μετά η ΑΔΕΔΥ 3ωρη στάση για να μας βοηθήσει. Μπράβο και στην ΑΔΕΔΥ. Δεν γίνεται όμως να βγαίνουν πάλι τα ίδια άτομα, απ' την ίδια παράταξη, και να γράφουν: ούτε πανάκεια, ούτε καταστροφή. Και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ. Πολύ ωραία. περιμένετε μετά να έρθουν συνάδελφοι να συμμετέχουν στους Συλλόγους.

Το Αυτόνομο Δίκτυο απέναντι σ' όλα αυτά είχε πάντα σταθερή άποψη και ήταν πάντα στη σωστή πλευρά της ιστορίας και θα συνεχίσει να είναι.

Και επειδή με τις συλλογικότητες και με το εκπαιδευτικό κίνημα όσους αγώνες έχουμε δώσει για το δημόσιο δωρεάν συμπεριληπτικό σχολείο, τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών, όλων των παιδιών, τα εργασιακά μας δικαιώματα, για να το υπερασπιστούμε, έχουν αποφέρει καρπούς όλοι αυτοί οι αγώνες, για να το υπερασπιστούμε σοβαρά και υπεύθυνα το δημόσιο δωρεάν σχολείο χρειάζεται εκτός από πολιτική αλλαγή, διαρκής καθημερινός συλλογικός αγώνας: στους δρόμους, στα σχολεία, παντού.

Καλούμε, λοιπόν, κάθε ριζοσπάστη, προοδευτικό, δημοκρατικό αριστερό συνάδελφο, που δεν είναι ενταγμένος σε κάποια παράταξη, να στηρίξει το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών, το οποίο θα προσπαθήσει να πάει τη ΔΟΕ ένα αγωνιστικό βήμα μπροστά, σε συνεργασία με όλες τις αρι-

στερές παρατάξεις και ριζοσπαστικές και προοδευτικές, θα προσπαθήσει να ενισχύσει την ενεργό συμμετοχή των συναδέλφων στους Συλλόγους και στα Σωματεία τους τα Πρωτοβάθμια, θα βοηθήσουμε ώστε όλοι οι συνάδελφοι να ξαναεμπιστευτούν τη ΔΟΕ.

Από εδώ θα πρέπει να φύγουμε με απόφαση συλλογική, η οποία να απαντάει, να διεκδικούμε μαζικούς μόνιμους διορισμούς χωρίς γραπτό ΑΣΕΠ, όπως θέλουν κάποιοι, χωρίς προσοντολόγιο, θα το πω και δεν φοβάμαι, μόνο με βάση το σύνολο της προϋπηρεσίας και το πτυχίο, να δούμε τι θα κάνουμε ενάντια στην ατομική αξιολόγηση που έρχεται ολοταχώς.

Και να γίνουν διαζώσης οι εκλογές για τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Μην επιτρέψουμε για άλλη μια φορά οι γνωστές παρατάξεις να βάζουν πλάτη στον Νόμο Χατζηδάκη.

Ραντεβού στους δρόμους.

ΤΑΣΟΣ ΛΑΣΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΠΑΠΑΣ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι ο Τάσος ο Λασπάς από τον Σύλλογο Σερρών «Εμμανουήλ Παπας» και το Αυτόνομο Δίκτυο.

Ερχόμαστε μετά από τρία χρόνια, 2019, από την 90η Γενική Συνέλευση, η οποία συμπίπτει σχεδόν με τη διακυβέρνηση Μητσοτάκη. Διαφορά 10 ημερών. Έχουμε, λοιπόν, μια τριετή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και μια τριετή, ένα τριετές Διοικητικό Συμβούλιο το συγκεκριμένο το οποίο απέρχεται, διότι η θητεία του ήταν ζετής με τις παρατάξεις.

Για να δούμε κυβερνητικά τι συμβαίνει; Ας βάλουμε το ερώτημα στους συναδέλφους, μια και όλοι εμείς γυρίσαμε στα σχολεία, διότι οι συσχετισμοί, όπως ανέφεραν προλαλήσαντες ομιλητές, δεν θα αλλάξουν εδώ. Οι συσχετισμοί άλλαξαν στα Πρωτοβάθμια Σωματεία. Έχουμε ήδη ψηφιστεί.

Ο δάσκαλος, ο εκπαιδευτικός της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι ο ίδιος τα τρία χρόνια αυτά;

Σαφώς και όχι. Δεν νομίζω να διαφωνεί κανείς. Το δημόσιο σχολείο της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι το ίδιο τρία χρόνια που μεσολάβησαν; Σαφώς και όχι. Γιατί; Διότι υπάρχει συγκεκριμένη κυβέρνηση. Και το πρόγραμμα το οποίο ακολούθησε. Διότι υπάρχει συγκεκριμένη υπουργός. Δυστυχώς μας έτυχε και η πανδημία, οπότε το γλυκό έδεσε. Τα προβλήματα τεράστια. Όπισθεν ολοταχώς.

Σοβαρά προβλήματα; Δεν έγιναν εκλογές αιρετών, το θέμα της αξιολόγησης, η συνέχιση της απαξίωσης για πολλά χρόνια, το ότι δεν υπάρχει σήμερα και χθες επιμόρφωση και προφανώς δεν θα υπάρχει αύριο, η οποία πρέπει να την αναλαμβάνει το κράτος, και φυσικά έφταιξε η ΔΟΕ για όλα αυτά; Όχι. Διότι αν κάποιος δεν είναι εκπαιδευτικός και μας ακούσει εδώ θα θεωρήσει ότι για όλα αυτά φταίει το συγκεκριμένο Διοικητικό Συμβούλιο.

Δεν υπάρχει καμιά κυβέρνηση, ήταν το Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο κυβερνούσε, έφερνε νόμους, υλοποιούσε νόμους και ερχόμαστε εδώ και το κρίνουμε. Σαφώς και θα ασκήσουμε κριτική στις πράξεις του Διοικητικού Συμβουλίου. Προσωπικά είμαι αρκετά παλιός, θεωρώ ότι το Διοικητικό Συμβούλιο προσπάθησε με τις δυνάμεις και τις σκέψεις και την πολιτική που είχε για το καλύτερο.

Σαφώς και δεν υπήρχε σκοπιμότητα από καμία παρατάξη. Θα πρέπει να δούμε όμως μέσα απ' την κριτική πεπραγμένων, μπορούμε να διορθώσουμε τα λάθη μας; Ποιος είναι αυτός ο οποίος νομοθετεί; Η εκάστοτε κυβέρνηση. Την αντιμετωπίσαμε σωστά; Μπορούσαμε να κάνουμε κάτι παραπάνω; Μπορούμε να διορθώσουμε κάτι;

Δεν θα το αναλύσω θεωρητικά και ιδεολογικά το ποιος και τι. Όλοι μαζί. Εδώ είμαστε συνδικάτο. Εδώ μας έστειλαν οι συνάδελφοι να βρούμε μεθόδους μέσα απ' τις πολιτικές που θα χαράξει η ΔΟΕ για την επόμενη διετία. Να εκλέξουμε το Διοικητικό μας Συμβούλιο, να διαμορφώσουμε πρόγραμμα δράσης και να παλέψουμε αυτό το οποίο έχουμε απέναντι. Τι έχουμε απέναντι; Μια νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση που έπρεπε να είχε φύγει από χθες. Δυστυχώς είναι υπαρκτή. Άρα θα πρέπει να την αντιπαλέψουμε με συγκεκριμένες πράξεις.

Κριτική πεπραγμένων. Όπως είπα και πιο πριν, οι συσχετισμοί έχουν αλλάξει απ' τα πρωτοβάθμια σωματεία, εκτός από κάποιες συγκεκριμένες δυνάμεις οι οποίες είναι ανεξάρτητες, οι υπόλοιποι ανήκουμε σε συγκεκριμένες παρατάξεις. Ξέρουμε σχεδόν, είναι σαν να διαβάζεις βουλωμένο γράμμα τα αποτελέσματα. Βέβαια η κάλπη δεν ξέρουμε, μπορεί να έχει εκπληξούλες. Θα το δούμε μεθαύριο.

Αυτό που πρέπει και κλείνω εδώ θα πρέπει να ομολογήσουμε όπως προείπα, διότι είναι ευχάριστο το ότι εκτός από μια σοβαρή μερίδα παλιών που είμαστε αρκετά χρόνια εδώ και συμμετέχουμε, υπάρχουν αρκετοί νέοι συνάδελφοι. Δεν έχει σημασία ποιας παρατάξης είναι ή ποιών παρατάξεων. Αυτοί οι συνάδελφοι θα πρέπει να γίνουν περισσότεροι και να διαμορφώσουν πράγματα και θέσεις οι

οποίες θα είναι για το καλύτερο, για το αύριο του κλάδου μας.

Και κάτι για τους αιρετούς. Εγώ δεν θα πω ποιος φταίει και τι φταίει σε σχέση με τις παρατάξεις μας. Θα πω τι μέλλει γενέσθαι. Δυο-τρία πράγματα μπορούμε να συμφωνήσουμε, το είχα πει και στη σύσκεψη αιρετών και το είχε ακούσει ο Πρόεδρος. Συμφωνούμε ότι συμμετείχε το 98% του κλάδου στην αποχή από τις εκλογές; Είχαμε και Νομούς με 100%, είναι αντικειμενικό. Ίσως είναι η μεγαλύτερη συμμετοχή σε οποιαδήποτε άλλη δράση. Συμφωνούμε. Υπήρχε κίνδυνος ασφάλειας της ψήφου; Υπήρχε. Το ότι δεν υπήρχαν αιρετοί δύο χρόνια ήταν υπέρ του κλάδου; Όχι. Αντικειμενικά. Το ότι δεν είχαμε αιρετούς ήταν αρνητικό για μας.

Το ερώτημα είναι ποιο; Σήμερα αυτές τις μέρες θα έπρεπε να είναι θέμα εδώ τι μέλλει γενέσθαι στις εκλογές των αιρετών, ποιες είναι οι θέσεις των παρατάξεων, να το συζητήσουμε. Διότι, όπως καταλαβαίνω από αυτά που λέμε, ήδη κάποιες παρατάξεις δηλώνουν, λέμε όλοι είμαστε εναντίον των ηλεκτρονικών εκλογών, αλλά τον Νοέμβριο τι θα γίνει; Αντιλαμβάνομαι ότι η ΔΗΣΥ έμμεσα, δεν ξέρω, μπορεί να κάνω λάθος, θα συμμετέχει στις επόμενες εκλογές, έμμεσα αυτό εισπράττω. Δεν ξέρω η ΔΑΚΕ. Να το δούμε, να μην το δει το Διοικητικό Συμβούλιο. Ποιο; Το Δίκτυο είμαστε εναντίον των ηλεκτρονικών εκλογών.

Και κλείνω, επειδή τυχαίνει να υπηρετώ τα τελευταία 6 χρόνια σε σχολείο φυλακών και επειδή η ΔΟΕ δέχεται προτάσεις τις οποίες μπορεί να συζητήσει μόνο από Πρωτοβάθμιους Συλλόγους, υπάρχει ένα κομμάτι εκπαίδευσης το οποίο έχουμε ξεχασμένο ως ΔΟΕ, ως Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση. Είναι τα Δημοτικά Σχολεία στις φυλακές όπου υπηρετούν δάσκαλοι και λίγοι εκπαιδευτικοί ειδικότητας.

Θα έπρεπε να είναι αίτημα του κλάδου, να το δει το Διοικητικό Συμβούλιο την επόμενη φορά, να δημιουργηθούν Δημοτικά Σχολεία με ενήλικες φυλακισμένους σε όλες τις φυλακές της χώρας. Πέραν των θέσεων εργασίας, είναι μία προσφορά προς ευάλωτη κοινωνική ομάδα, όπως είναι οι πρόσφυγες, υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι οι οποίοι είναι ξεχασμέ-

νοι στα μπουντρούμια και μπορούν, μπορούμε να τους δώσουμε μία ευκαιρία στη ζωή.

Δυστυχώς σ' αυτό το κομμάτι κυριαρχεί η ΟΛΜΕ, διότι είναι καθηγητές μόνο, υπάρχουν ΣΔΕ και Λύκεια, εμείς το 'χουμε ξεχασμένο. Ας το δούμε.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΡΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
«ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ»

Γιώργος Μακράκης, από τον Σύλλογο Ηρακλείου, εκπροσωπώντας το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών.

Ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών τοποθετήσαμε με σαφήνεια για τα διακυβεύματα που υπάρχουν σήμερα, στην πολιτική συγκυρία.

Σίγουρα, συνάδελφοι, έχουμε μία κυβέρνηση η οποία κινείται σε 3 άξονες: νεοφιλελεύθερη πολιτική - άλωση του κράτους - αυταρχισμός και έλλειμμα δημοκρατίας.

Στον πρώτο άξονα, στη νεοφιλελεύθερη πολιτική που ασκεί η σημερινή κυβέρνηση, έχουμε την ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών αγαθών, που μέσα σε αυτό εγκολπώνεται και το δημόσιο σχολείο, την ιδιωτικοποίηση της κοινωνικής ασφάλισης, τη διάλυση του επικουρικού και προφανώς την άλωση του κράτους, που ανέφερα προηγουμένως, με την τοποθέτηση manager και golden boys σε βασικούς τομείς των δημόσιων υπηρεσιών, με μισθούς 4,5 έως 8 χιλιάδες ευρώ, καταπατώντας προφανώς και την αξιοκρατία στον δημόσιο τομέα, καταπατώντας τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ.

Αυταρχισμός και έλλειμμα δημοκρατίας και στις δικές μας αγωνιστικές δράσεις που είχαμε το προηγούμενο χρονικό διάστημα. Στις ηλεκτρονικές εκλογές, στην απεργία - αποχή, με πρωτοφανή τρόπο προσπαθώντας η κα Κεραμέως να καταργήσει στην πράξη τη συνδικαλιστική δράση.

Προφανώς τα ζητήματα που αφορούν το δημόσιο σχολείο είναι πάρα πολλά. Θα τοποθετηθώ και στο τέλος για το κομμάτι που αφορά την αξιολόγηση, αλλά σίγουρα αυτά που πρέπει να βάζουμε στην αρχή, τα επίδικα δηλαδή, είναι νομίζω που καλύπτει και συνθέτει όλες τις πλευρές, είναι η υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης, των μορ-

φωτικών δικαιωμάτων των παιδιών, των εργασιακών και επιστημονικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών.

Όλα αυτά που μας ενώνουν είναι το 14χρονο δημόσιο δωρεάν συμπεριληπτικό σχολείο, σύγχρονο, ποιοτικό, δημοκρατικό, αναβαθμισμένο σε προθέσεις, στόχους, δομές και περιεχόμενο.

Στην αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού για τη δημόσια εκπαίδευση, στο 5% του ΑΕΠ, στις γενναίες αυξήσεις που πρέπει να δοθούν στους μισθούς των εκπαιδευτικών, που πρέπει να σημειώσουμε ότι είναι και οι χαμηλότεροι στην Ευρώπη και καθηλωμένοι εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Στους διορισμούς των μόνιμων εκπαιδευτικών, είναι μία μάχη διαρκής για τη δημόσια εκπαίδευση, στην κατάργηση του Νόμου Κεραμέως που αύξησε τον αριθμό μαθητών ανά τμήμα, σε ένα δημόσιο δωρεάν σχολείο που θα χωράει όλα τα παιδιά, χωρίς εξαιρέσεις, με όλους τους εκπαιδευτικούς σε μόνιμη και σταθερή εργασία.

Στην απόφαση που πήραμε, την ομόφωνη που 'ναι πάρα πολύ σημαντικό, την εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών και δασκάλων στα ολιγοθέσια σχολεία ίσο με αυτό των πολυθέσιων και αντίστοιχη πρόβλεψη για τις αυξημένες υποχρεώσεις των Προϊσταμένων στα Νηπιαγωγεία και ολιγοθέσια Δημοτικά Σχολεία, στην εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών εκπαιδευτικών με τους μόνιμους, στη δωρεάν πρόσβαση για περιοδική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών με ευθύνη της πολιτείας και διαρκή μετεκπαίδευση και επαγγελματική ανάπτυξη.

Σύγχρονα Νηπιαγωγεία και Δημοτικά για την κάλυψη των προβλημάτων σχολικής στέγης, αναβάθμιση όλων των υπάρχοντων σχολικών κτιριακών δομών με όλες τις αναγκαίες αίθουσες, όπως υλικοτεχνικής υποδομής.

Και προφανώς με τη δική μας στάση παλεύουμε για μία Διδακταλική Ομοσπονδία ισχυρή στη συνείδηση των εκπαιδευτικών, με εμπιστοσύνη στη δράση και τη λειτουργία της, και μαχητική απέναντι στις

νεοφιλελεύθερες πολιτικές που πλήττουν το δημόσιο σχολείο.

Ως Αυτόνομο Δίκτυο, συνάδελφοι, είμαστε συνεπείς σε μία στρατηγική επιλογή: ότι με βάση τους συσχετισμούς δυνάμεων παλεύουμε για την ενότητα του κλάδου σε όλα τα βασικά και επίδικα ζητήματα που αφορούν το τρίπτυχο: δημόσιο σχολείο - μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας και εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Για την αξιολόγηση και εδώ το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών έπαιξε καθοριστικό ρόλο στο να κρατηθεί ο κλάδος όρθιος στη μάχη που δίνουμε για την αξιολόγηση. Με τη δική μας στάση και τη δική μας ψήφο, μαζί με την ψήφο του εκπρόσωπου από τις Παρεμβάσεις και μαζί με τη ΔΑΚΕ, κρατήσαμε τον κλάδο όρθιο απέναντι στην αξιολόγηση με τα ενιαία κείμενα. Και αυτή τη στάση θα τη συνεχίσουμε. Τα ενιαία κείμενα αποτελούν οδηγό και για την επόμενη σχολική χρονιά όσον αφορά το κομμάτι της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας.

Επειδή ο Νόμος Κεραμέως είναι πολυεπίπεδος και αφορά προφανώς και αυτό που θα έχουμε ως επίδικο με την έναρξη της σχολικής χρονιάς και αφορά την ατομική αξιολόγηση, εδώ προφανώς απαιτείται πολυεπίπεδη μορφή δράσης. Και εδώ χωράνε όλα. Χωράει και η απεργία - αποχή,

χωράει το απεργιακό μέτωπο, χωράνε οι στάσεις εργασίας που θα πρέπει να μπαίνουν ανάλογα τα στάδια αυτής της ατομικής αξιολόγησης.

Άρα, είμαστε ανοιχτοί, λοιπόν, σε όσους θέλουν ενότητα στην πράξη για την αντιμετώπιση των Νόμων Κεραμέως και της αξιολόγησης, που αφορούν και διαλύουν το δημόσιο σχολείο.

Από την άλλη μεριά θα πρέπει να ερωτήσουμε τις δυνάμεις της Αγωνιστικής Συσπείρωσης, οι οποίοι πρέπει να ερωτηθούν για το εξής: στην ανακοίνωση που διαβάστηκε από την εκπρόσωπο του ΠΑΜΕ αναφέρει στο τέλος του κειμένου: ο κλάδος ενωμένος με όλα τα μέσα που διαθέτει -εννοώντας για την αξιολόγηση- για μια ακόμα φορά θα βγει νικητής. Ρωτάμε λοιπόν τους εκπροσώπους του ΠΑΜΕ: σε όλα τα μέσα που διαθέτει αναφέρονται και στη στρατηγική επιλογή των ενιαίων κειμένων; Και αν τα εννοούν, γιατί φοβούνται να το αναφέρουν;

Και ένα δεύτερο ερώτημα: αν τα εννοούν λοιπόν τα ενιαία κείμενα, προηγουμένως στην πρότασή τους λοιπόν λέει: για ακόμα μια φορά θα βγει νικητής. Άρα επιβεβαιώνει τη στάση που πήραν οι 6 του Διοικητικού Συμβουλίου ότι γι' αυτό το θέμα για ακόμα μια φορά βγήκαμε νικητές, και το Αυτόνομο Δίκτυο έπαιξε καθοριστικό ρόλο σε αυτό.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαστε όλοι θα λέγαμε τυχεροί σήμερα που ανταμώνουμε μετά από δύσκολο καιρό, μετά από δύσκολο καιρό.

Εγώ είμαι ο Μπαλντάς ο Θοδωρής από τον Η Σύλλογο Εκπαιδευτικών Θεσσαλονίκης και απ' το Αυτόνομο Δίκτυο, το Δίκτυο των προοδευτικών δημοκρατικών ριζοσπαστικών δυνάμεων στον κλάδο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, οι μαθητές, τι είναι οι μαθητές; Πελάτες; Πελάτες. Προσέξτε: μια κοινωνία, μια κοινωνία χωρίς ανισότητες είναι μια αυταπάτη, καθότι μια κοινωνία χωρίς ανισότητες είναι μια αυταπάτη, γιατί; Γιατί είναι ενάντια στην ανθρώπινη φύση. Τα σχολεία ήρθε ο καιρός να απεγκλωβιστούν από το Υπουργείο Παιδείας. Το ωρά-

ριο είναι ένα στερεότυπο του προηγούμενου αιώνα, στερεότυπο του δυτικού κόσμου.

Ποιος τα είπε αυτά, συνάδελφοι και συναδέλφισσες; Δυστυχώς επί λέξει τα είπε ο σημερινός Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης. Και τι συμβαίνει και τι γίνεται; Το είχαν πει και προεκλογικά: επιδιώκουν λέει ιδεολογική νίκη. Αυτά που κάνουν σήμερα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είναι ιδεολογία σε Νόμους. Αυτό κάνουν. Και τι έκαναν, και τι κάνουν; Και ποιος τα υλοποιεί; Τα υλοποιεί: ονόματα, η κα Υπουργός Κεραμέως, ο κ. Χατζηδάκης και άλλοι πρωταγωνιστές αυτής της ιδεολογίας της νεοφιλελεύθερης Νέας Δημοκρατίας, του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Τι έκαναν; Έδωσε ο κλάδος μάχες για να πέσει το όριο από 25 22 και με συνεχόμενη διεκδίκηση ακόμη πιο κάτω. Και τι κάνανε; Πρωτοτύπησαν παγκόσμια, μέσα στην πανδημία μας είπαν: κοιτάξτε, καλύτερα 25. Το ψήφισαν Νόμο.

Τι κάνανε μετά; Τίτλους κολληγίων. Τίτλους κολληγίων; Τα δώσανε ως πανεπιστημιακά πτυχία. Γιατί; Γιατί και ταυτόχρονα δώσανε τη βάση για να

αποκλειστούν τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων, αλλά στα κολλέγια όμως δεν βάλανε βάση, η μοναδική βάση που βάλανε ποια ήταν; Η τσέπη και το υστέρημα του κόσμου και βεβαίως όσοι μπορούσαν.

Δεξιότητες. Κοιτάζετε, στο Πειραματικό Θεσσαλονίκης που έχουμε στον Εύοσμο, φέτος, οι περσινοί συνάδελφοι που είχαν και μεταπτυχιακά και όλα, ξέρετε ότι δεν εργάζονται φέτος; Ξέρετε γιατί δεν εργάζονται; Μας είπαν: Οθωωρή, εμείς, λέει, θέλουμε να γίνουμε δάσκαλοι και όχι γραφιάδες. Αυτά κάνουν.

Και έρχονται και ήρθαν τώρα και κάναν και το άλλο: απέκλεισαν τη δια ζώσης ψηφοφορία για τους αιρετούς. Με πρόσχημα την πανδημία. Μόλις προχθές, μόλις προχθές τι κάνανε; Δεν τον αλλάζουν λέει τον Νόμο. Δεν τον αλλάζουν, γιατί συνάδελφοι και συναδέλφισσες έχουν κάνει επιλογή. Τι; Να ξεμπερδέψουν με μία μεγάλη κατάκτηση του ανθρώπινου γένους. Ποιου; Ποια; Να έχουν συλλογικότητες, να μοιράζονται, να μιλούν, να ανταμώνουν, δεν το θέλουν, το 'καναν Νόμο.

Υλοποιούν αυτό που είπα πριν: να ξεμπερδέψουν με ωράρια τώρα και διεκδικήσεις και χίλια δυο.

Και βεβαίως μέσα σ' όλα αυτά τι κάνουν; Προδίδονται, τα βάζουν και με τη μεγαλύτερη Ομοσπονδία, τους δασκάλους, με την ιστορία που έχει και τιμωρητικά την αντιμετωπίζουν. Δεν την δέχονται αλλά και όταν τη δέχονται δεν ακούν το παραμικρό. Κάνουν... συνάδελφοι, το σχέδιο Πισαρίδη, το σχέδιο Πισαρίδη τι έλεγε; Οι διοικούμενοι δεν μπορεί να έχουν λόγο για τις διοικήσεις. Δεν μπορούν. Και δυστυχώς εδώ ενώ υλοποίησαν, ενώ σε συνέχεια του Μεταξά, του Παπαδόπουλου του χουντικού, του τύραννου, ήρθε η κυβέρνηση Μητσοτάκη να κόψει τους αιρετούς του κλάδου. Και αντί να εστιάσουμε σ' αυτό, τι κάνουμε; Ακούσαμε τα εξής

απίστευτα: ότι φταίει ο κλάδος γιατί αποκλείστηκαν. Δίνετε, συνάδελφοι, άλλοθι και κρίμα και κρίμα διότι είστε... και δεν μιλάω για δω που έχετε μια παρατάξη που έχει την ιστορία, τη δική της ιστορία,. Δίνετε άλλοθι στην κυβέρνηση να συνεχίσει. Είναι δυνατόν, είναι δυνατόν να μην αναλογίζεστε αυτά;

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, υπάρχει και ένα άλλο που δεν ακούστηκε σχέδιο. Τι; Η μετατόπιση ευθυνών. Να μην γίνεται κριτική στην αιτία και στους υπαίτιους αλλά όλοι φταίνε. Μεταξύ αυτών φταίνε και τα Συνδικάτα. Μεταξύ αυτών φταίνει και η ΔΟΕ, και σ' αυτό δυστυχώς ενώ είναι σχέδιο κυβερνητικό, δυστυχώς, δεν λέω 'γώ από σκοπιμότητα, αλλά το υπηρετούν χωρίς να το καταλαβαίνουν στην καλή περίπτωση και παρατάξεις, οι οποίοι τι (;) τι κάνουν; Ποντάρουν στην απαξίωση του Συνδικάτου και της ΔΟΕ. Αυτό κάνουν.

Δεν το καταλαβαίνετε, συνάδελφοι, ποιος θα τρίβει τα χέρια με μία τέτοια εξέλιξη; Δεν το καταλαβαίνετε; Και ποντάρουν βέβαια και ποντάρουν βέβαια με αγωνιστικό βατήρα θα 'λεγα. Βεβαίως, αλλά ξέρετε τι; Σε ηρωικές ήττες με ένα σκοπό μόνο: την παραταξιακή, τα παραταξιακά οφέλη.

Εμείς, το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών, ούτε θα συναινέσουμε και η υπόσχεσή μας δεν μπορεί να είναι αγώνας χωρίς νίκες αλλά αγώνας με νίκες.

Ενιαία κείμενα. Μα, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, για να συνεννοηθούμε, εδώ δεν πρόκειται περί άποψης αλλά για γεγονός. Ποιος πολέμησε τα ενιαία κείμενα; Πρώτος και καλύτερος ποιος; Η Κεραμέως. Και ο κ. Κόπτης; Αυτοί πολέμησαν τα ενιαία κείμενα και στείλαν 5 φορές, 5 φορές να τα στήσουν στον τοίχο και τη ΔΟΕ και τους εκπαιδευτικούς, και δεν το καταλαβαίνετε, και είναι δυνατόν να πέφτετε στο τρυπάκι αυτής της επιδίωξης, αυτής της επιδίωξης;

Και τι να κάνετε, συνάδελφοι του ΠΙΑΜΕ; Να κάνετε το μέσο σκοπό, ο αγώνας είναι μέσο, δεν είναι σκοπός. Και πρέπει ο αγώνας να είναι τέτοιο μέσο που να δημιουργεί συσπείρωση και αντεπίθεση και όσο το δυνατόν περισσότερο, όλων, όλων των μαζών και όχι πρωτοποριών. Δεν το καταλαβαίνετε, άστο. Και ποντάρατε και ποντάρατε στιγμιαία, ενώ δεν το αρνηθήκατε, ποντάρατε στιγμιαία, πράγματι στην οργή του εκπαιδευτικού κινήματος και του εκπαιδευτικού απέναντι σ' αυτά που κάνει η κυβέρνηση και κάνατε ότι το παν, το παν είναι ή η απεργία - αποχή ή τίποτε. Δεν είναι έτσι. Δεν είναι έτσι, συναδέλφισσες και συνάδελφοι.

14χρονο δημοκρατικό δωρεάν δημόσιο σχολείο. Ευελπιστώ να μην έχουμε άλλη Συνέλευση που να είμαστε σε θέση άμυνας αλλά να είμαστε σε θέση διεκδίκησης ενός άλλου σχολείου, 14χρονου, προσέξτε όμως συνάδελφοι, δημοκρατικού, όπου ο Σύλλογος Διδασκόντων θα έχει λόγο και δεν θα πάμε σε επόπτες και σε επιθεωρητές και δεν θα γίνουν οι σημερινοί Διευθυντές, οι συνάδελφοι Διευθυντές Διοικητές. Αυτά πρέπει να τα δούμε.

Άρθρο 16. Η ΔΟΕ πρέπει να βάλει σήμερα, όλοι μαζί θα 'λεγα, ότι το άρθρο 16 σ' αυτή τη χώρα δεν μπορεί να σταματάει στο προπτυχιακό. Πρέπει να συνεχιστεί στο μεταπτυχιακό και αντί να επεκταθούν τα μεταπτυχιακά και να γίνουν καθολικά, θα 'λεγα με βάση τις ανάγκες ειδικά της εκπαίδευσης, ακούσατε πολύ καλά τι έγινε με το νέο νομοσχέδιο για τα ΑΕΙ, τα κόβουν όλα, τελειώνουν, τη λέξη δημόσιο.

Τη λέξη δημοκρατικό μπροστά απ' την εκπαίδευση την καθάρισαν. Τελειώνουν και το δημόσιο και πάνε στο όποιος έχει.

Αυτός ο τόπος έχει αγώνες, έχει αγώνες και μπόρεσαν τα λαϊκά στρώματα να σπουδάσουν, μπόρεσαν να εξυψωθούν, να νικήσουν, να ζήσουν μια καλύτερη ζωή. Δεν θα επιτρέψουμε αυτές τις πολιτικές να συνεχιστούν. Δεν γίνεται και πρέπει σ' αυτό να είμαστε όλοι μαζί. Εκτός αν κάποιοι πράγματι συμφωνούν. Δεν θέλω να το πιστεύω, αλλά δυστυχώς όμως ότι αυτό που λέμε: χίλια λόγια δεν είναι ούτε μισή πράξη, στις πράξεις κάποιοι κάναμε τα ανάποδα από αυτά που ψήφισαν στη ΔΟΕ. Αυτό έγινε, δυστυχώς.

Θέλουμε να χαιρετίσουμε τις θετικές πρωτοβουλίες που πήρε η ΔΟΕ για ένα ζήτημα που το Συνδικάτο δεν το έχει δει, την παιδαγωγική ευθύνη του Συνδικάτου, την παιδαγωγική πρόταση. Ήταν πολύ καλές οι πρωτοβουλίες, αυτές πρέπει να συνεχιστούν και να οριστικοποιηθούν. Να σχηματοποιηθούν σε συγκεκριμένη πρόταση ανάταξης του δημόσιου σχολείου. Και στις δομές και στο περιεχόμενο και στους στόχους, για ποιο λόγο; Για να υλοποιηθεί μια μεγάλη υπόσχεση, που είμαστε, που πρέπει να είμαστε υπηρέτες όλοι. Η μεγάλη υπόσχεση της παιδαγωγικής. Να ζήσουν οι άνθρωποι, να γίνουν οι άνθρωποι καλύτεροι, να μορφωθούν αλλά όμως, όχι μόνο αυτό, να ζήσουν και μια καλύτερη ζωή, και όχι εμείς να κάνουμε ότι τους μορφώνουμε αλλά αύριο μεθαύριο να πάν' στη ζούγκλα της αυτουρμιζόμενης τάχα αγοράς.

ΘΥΜΙΟΣ

ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΟΝΙΤΣΑΣ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, μ' αρέσει να Σακούω το διεκδικητικό πλαίσιο που θέτουν οι συναδέλφισσες νηπιαγωγοί γιατί δώσαμε μεγάλη μάχη τα προηγούμενα χρόνια, δίπλα τους, για να υπάρξουν αλλαγές σημαντικές το 2018, όταν θεσμοθετήθηκε η δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή, κόντρα στην προσπάθεια υπονόμευσης της τότε Τομεάρχη της Νέας Δημοκρατίας κας Κεραμέως, η οποία πίστευε όπως και σήμερα και ο κλάδος την απέτρεψε ότι τα νηπιαγωγεία πρέπει να είναι μαγαζιά εντός ή εκτός εισαγωγικών των Δήμων.

Με τους πρωινούς συναδέλφους ομιλητές του πρώτου κύκλου μου μπήκε το μικρόβιο να παίξω στο ίδιο επίπεδο αλλά αποφάσισα να μην το κάνω, αποφάσισα να πρωτοτυπήσω. Εγώ θα μιλήσω για τα ολιγοθέσια και θα πρωτοτυπήσω γιατί δεν σκοπεύω τελικά να μπω στο ίδιο παιχνίδι και να μιλήσω για τις λαϊκίστικες κορώνες, όπως ακούγονταν, για τις προσωπικές επιθέσεις όλο αυτό το διήμερο όπως εκτυλίχθηκαν εδώ με περίσσιο θράσος και ανηθικότητα και από πρωτοκλασάτα στελέχη παρατάξεων οι οποίες εκπροσωπούνται και με μεγάλη δύναμη στο Διοικητικό Συμβούλιο, δεν θα μιλήσω για τα συνειδητά ψέματα που ακούστηκαν, για την επιλεκτική αμνηστία και οιων, για την παρελθοντολογία, για τα εξυπνακίστικα τσιτάτα, αντί να μιλήσουν και να τοποθετηθούν σε υπαρκτά προβλήματα και ερωτήματα τα οποία τέθηκαν και από το Αυτόνομο Δίκτυο αλλά και από άλλες πλευρές, δεν θα μι-

λήσω γιατί δεν σκοπεύουμε εμείς μεταξύ μας να δημιουργούμε εντυπώσεις για να κάνουμε ψηφοθηρία εσωτερική, όπως κάποιιοι το κάνουν στις παρατάξεις τους και στριμώχνονται στη στρώγκα για την ψήφο για να πάρουν την καρέκλα την επόμενη.

Και δεν θα το κάνω αυτό όχι γιατί δεν έχουμε θέσεις, όχι γιατί δεν μπορούμε να το κάνουμε αλλά γιατί δεν επιλέγουμε ως παράταξη να το κάνουμε.

Το θέμα, λοιπόν, στο οποίο θα αναφερθώ είναι τα ολιγοθέσια και σε κόντρα διάθεση κάποιων συναδέλφων τους οποίους τους έχω και μπροστά και όσο και να επιμένουν εμείς θα τα πούμε και ας μην ενδιαφέρονται για τα πραγματικά προβλήματα, εμείς γι' αυτά θα μιλάμε πάντα.

Τα ολιγοθέσια σχολεία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι πια ένα αναγκαίο κακό. Είναι μια υπαρκτή αναγκαιότητα. Είναι κύτταρα. Εκτός από σχολεία είναι κύτταρα πολιτισμού σε περιοχές υποβαθμισμένες, σε περιοχές απομακρυσμένες, σε περιοχές οι οποίες αριθμούν λίγους κατοίκους και όποιος υπηρετεί σε ολιγοθέσια σχολεία θα έχει καταλάβει, θα έχει ψυχανεμιστεί την ανάγκη των τοπικών κοινωνιών αυτά τα σχολεία να γίνονται τα κέντρα γύρω από τα οποία θα στήνονται διάφορες μικρές ή μεγαλύτερες εκδηλώσεις, για να απευθυνθούν όχι μόνο στα παιδιά και στους γονείς τους, αλλά και στους παππούδες και στις γιαγιάδες των χωριών.

Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, είναι και πολιτικά κύτταρα και είναι ανάγκη να υπάρχουν σε μία χώρα η οποία φθίνει συνεχώς, με έντονα προβλήματα υπογεννητικότητας, δημογραφικού και μεγάλα προβλήματα έλλειψης παρέμβασης από πάρα πολλούς φορείς.

Το 2017 που έγινε μία καλή, στη σωστή κατεύθυνση προσπάθεια αλλαγής του ωρολόγιου προγράμματος των ολιγοθέσιων, η χώρα, ο χάρτης μας αριθμούσε λίγο παραπάνω από 840 ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία. Σήμερα με κάποια όσο μπορούσα να μαζέψω πιο επίσημα στοιχεία, ξεπερνάμε τα 900. Γιατί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Γιατί η υπογεννητικότητα και η εγκατάλειψη ως δεύτερο στοιχείο των χωριών, η εγκατάλειψη της υπαίθρου λόγω της αυξημένης ανεργίας, οδηγούν σχολεία τα οποία ήταν πενταθέσια ή και τετραθέσια, τα οδηγούν στο να περάσουν στη ζώνη των ολιγοθέσιων, παρόλο που υπάρχουν χώρες ανά τον κόσμο οι οποίες επιλέγουν τη δημιουργία ολιγοθέσιων και ιδιαίτερα τριθέσιων σχολείων, για να αντιμετωπίσουν όχι παιδαγωγικά ζητήματα αλλά να αντιμετωπίσουν μεσομακροπρόθεσμα την αυξημένη εγκληματικότητα που έχουν, γιατί πιστεύουν ότι όσο πιο μικρές είναι οι ομάδες στα δημοτικά σχολεία, τόσο πιο

εύκολα μπορούν να εκπαιδεύσουν την αυριανή κοινωνία τους με άλλες..., πάνω σε ζητήματα αλλά και με άλλες συνήθειες.

Τα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι στα ολιγοθέσια είναι οξυμένα και πάρα πολύ μεγάλα και ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα. Οι συνάδελφοι, λοιπόν, και με το αυξημένο κόστος της βενζίνης, αυτοί που πηγαίνουν στα ολιγοθέσια δημοτικά σχολεία, έχουν πρόβλημα επιβίωσης πια. Τα έξοδα αυτά έχουν πολλαπλασιαστεί όπως και σε όλους, αλλά φανταστείτε τώρα συναδέλφους και συναδέλφισσες να πηγαίνουν 100 ή 150 χιλιόμετρα με την επιστροφή για να πάνε σε ένα μονοθέσιο, σε ένα διθέσιο, σε ένα τριθέσιο.

Γι' αυτό εδώ παρόλο που δεν το πρότεινα στο διεκδικητικό πλαίσιο, και δεν το έκανα γιατί ήταν πάρα πολύ γρήγορη η συνεννόηση η διαπραταξιακή, θα έλεγα ότι το γραφειοκρατικό σύστημα με το οποίο πληρώνονται οι συνάδελφοι τις υπερωρίες στα ολιγοθέσια όπου τις πληρώνονται, όπου φροντίζουν οι Διευθύνσεις να δεσμεύσουν πόρους από τα εντελλόμενα, να το κάνουν στην αρχή της χρονιάς για οδοιπορικά και υπερωρίες, γιατί υπάρχουν και περιοχές που δεν το κάνουν και δεν το κάνουν επίτηδες για να μην πληρωθούν, αλλά και με αυτόν τον τρόπο είναι τόσο δυσκίνητος και γραφειοκρατικός και θα έπρεπε να αντικατασταθεί η πληρωμή των υπερωριών με ένα επίδομα ολιγοθέσιων, το οποίο θα μπορούσε να είναι μεικτά στα 150 ευρώ και θα έβγαине καθαρά μία ουσιαστική βοήθεια στους συναδέλφους.

Η μεταρρύθμιση στο ωρολόγιο πρόγραμμα το '17 πέτυχε δύο πράγματα. Να βάλουμε για πρώτη φορά στην πρωινή ζώνη συναδέλφους των ειδικοτήτων να διδάξουν στα ολιγοθέσια, αλλά με τέτοιο τρόπο θα λέγαμε χειρουργικό, ώστε να μην χάσουν οι συνάδελφοι ΠΕ 70, οι δάσκαλοι, οι δασκάλες την υπερωριακή τους απασχόληση με κενά ενδιάμεσα. Αυτό έγινε και περιγράφεται σαφώς. Παρόλα αυτά ήταν απλά στη σωστή κατεύθυνση και θέλει βελτίωση.

Φέτος τι έγινε (;) για να κλείσω μ' αυτό. Φέτος είχαμε το φαινόμενο να αποφιλωθούν τα ολοήμερα των ολιγοθέσιων σχεδόν στο 100% γιατί, συναδέλφισσες και συνάδελφοι; Γιατί είχαμε κενά ακόμη και στον τελευταίο μήνα, στην πρωινή ζώνη πολυθέσιων σχολείων και η εύκολη λείει λύση την οποία βρήκε η κυβέρνηση Μητσοτάκη, η συγκυβέρνηση Μητσοτάκη ολιγαρχών, με εκπρόσωπο την κα Κεραμέως, ήταν να παίρνει τον δάσκαλο από το ολοήμερο των ολιγοθέσιων και να τον στέλνει να συμπληρώσει τα κενά στα πολυθέσια, στην πρωινή του ζώνη.

Το δεύτερο έξυπνο που έκανε ήταν για να γλιτώσει πέντε δεκάρες να καταργήσει την ενισχυτική διδασκαλία με την οποία οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες των ολοήμερων στα ολιγοθέσια παρείχαν σε αδύναμους μαθητές ή μαθητές οι οποίοι είχαν γνωμάτευση από το ΚΕΔΑΣΥ, να πάρει, λοιπόν, αυτές τις 5 ώρες την εβδομάδα, την

ενισχυτική διδασκαλία και να τους βάλει, να τη μεταφέρει στην πρωινή ζώνη για να χάσουν οι συνάδελφοι της πρωινής ζώνης τις υπερωρίες.

Αυτό δεν έγινε όμως μόνο για να εξοικονομήσει η κα Κεραμέως και η κυβέρνηση Μητσοτάκη λίγες δεκάρες. Έγινε για να αποτελειώσει αυτό που είχε αρχίσει μέχρι το 2014, με την αποφίλωση των ολιγοθέσιων, για να το αποτελειώσει και να τα οδηγήσει σε οριστικό κλείσιμο. Γι' αυτό και βέβαια επικροτούμε την προσπάθεια του Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας να εντάξει το θέμα στη διεκδίκηση και είναι απ' τις λίγες φορές που μπαίνει τόσο ξεκάθαρα, και γι' αυτό τον λόγο και το υπερψηφίζουμε αλλά και ενδυναμώνουμε τη φωνή των συναδέλφων / των συναδελφισσών, οι οποίοι συνειδητά ή και από ανάγκη υπηρετούν στα ολιγοθέσια σχολεία της χώρας.

Εύχομαι ενωτικά, όπως μπήκε το θέμα αυτό, σε όλες τις πτέρυγες να συνεχιστεί, γιατί αυτό το κομμάτι θα το βρίσκουμε μπροστά μας όλα τα επόμενα χρόνια, τα ολιγοθέσια δυστυχώς λέω θα πολλαπλασιαστούν εξαιτίας της έλλειψης μαθητικού πληθυσμού, της ανεργίας και της εγκατάλειψης της υπαίθρου, εμείς πρέπει να είμαστε εκτός από συνδικαλιστές της κάθε παράταξης και καλά κάνουμε και τους τιμώ όλους, να είμαστε και δάσκαλοι όπως είμαστε, γιατί ιδιαίτερα οι δάσκαλοι των ολιγοθέσιων γνωρίζουν ακόμη και σε ποιο φυτό έχουν αλλεργία οι μαθητές των σχολείων τους.

ΕΛΕΝΗ ΠΟΥΡΝΑΡΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Αγαπητοί συνάδελφοι, καλησπέρα σας. Λέγομαι Ελένη Πουρνάρα και έρχομαι από τον Σύλλογο Εκπαιδευτικών Τρικάλων, είμαι Γραμματέας στον Σύλλογο και αντιπρόσωπος με το ψηφοδέλτιο του Αυτόνομου Δικτύου.

Από την 88^η Γενική Συνέλευση τον Ιούνιο του '19 και τελευταία μέχρι σήμερα τα σχολεία λειτούργησαν κάτω από τις πρωτόγνωρες συνθήκες της πανδημίας. Όλοι οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών καθώς και η Ομοσπονδία ζητούσαν από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας ένα συνολικό, σοβαρό σχεδιασμό για την αντιμετώπιση της υγειονομικής κρίσης στις σχολικές μονάδες, ώστε να παραμείνουν ανοιχτές με υγειονομικά μέτρα και ασφαλείς συνθήκες. Η πολιτική ηγεσία όμως δυστυχώς αντί να μιλά για μείωση των μαθητών στα τμήματα, με αξιοποίηση όλων των διαθέσι-

μων αιθουσών, για διενέργεια δωρεάν μαζικών και επαναλαμβανόμενων διαγωνιστικών τεστ σε όλη την επικράτεια, για πρόσληψη του αναγκαίου προσωπικού καθαριότητας, που πηγαίνανε σε τρία σχολεία, επιδόθηκε σε επικοινωνιακή διαχείριση της πανδημίας. Αποτέλεσμα; Πρωταθλητές στην Ευρώπη με τα σχολεία κλειστά για τα μεγαλύτερα χρονικά διαστήματα και τη χρήση της άνισης και ελλειμματικής τηλεεκπαίδευσης ως πανάκεια, που οδήγησε σε ανυπέρβλητα μαθησιακά κενά και μεγέθυσε τις εκπαιδευτικές ανισότητες.

Και ενώ το Υπουργείο Παιδείας αδιαφορούσε για όλα αυτά τα αιτήματα, εξαπέλυσε μια πρωτοφανή επίθεση κατά των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου. Η στάση του Υπουργείου Παιδείας ήταν αδιάλλακτη. Αρνήθηκε να ικανοποιήσει το αυτονόητο αίτημα των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών για πραγματοποίηση των εκλογών ανάδειξης αιρετών εκπροσώπων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, με ασφαλή υγειονομικά μέτρα, με τη διαζώσης παρουσία των συναδέλφων σε εργάσιμη ημέρα, χωρίς άδεια και με παράταση μέχρι τότε της θητείας των αιρετών, που είχαν εκλεγεί τον Νοέμβριο του '18.

Νομοθέτησε την υποκατάσταση των εκλεγμένων αιρετών από εκλεκτούς της κυβέρνησης δοτούς, μεθοδεύοντας την αποπομπή των αιρετών εκπροσώπων των εκπαιδευτικών από τα Υπηρεσιακά Συμβούλια. Αγνόησε τη βούληση του συνόλου σχεδόν των εκπαιδευτικών που εκδηλώθηκε με την ηχηρή αποχή του 97% από τις εκλογές παρωδία της 7^{ης} Νοεμβρίου του 2020 που προκήρυξε η Ομοσπονδία μας.

Περιφρονώντας κάθε μορφή διαλόγου και με αυταρχισμό, απειλές και ποινές κατά των εκπαιδευτικών, επιχείρησε την επιβολή της εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων με τους Νόμους 4692 του '20 και 4823 του '21, καλλιεργώντας το έδαφος για την κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων, την υποβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου και της δημόσιας εκπαίδευσης συνολικά.

Δεν δίστασε μάλιστα να σύρει στα δικαστήρια τις Εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες και την ΑΔΕ-ΔΥ προκειμένου να κάμψει τη συντριπτική συμμετοχή τους στην απεργία - αποχή από τις διαδικασίες της αξιολόγησης. Και εδώ θέλω να καταθέσω την προσωπική μου εμπειρία που εκείνο τον καιρό οι συνάδελφοι αγωνιώντας μέρα - νύχτα ζητούσαν από την Ομοσπονδία, από τους Συλλόγους τους κατά τόπους και από την Ομοσπονδία να σταθεί στο πλευρό τους, όπως και έγινε. Έγινε με τις τηλεεκπαιδύσεις, με τα τηλέφωνα, με τη στήριξη της Ομοσπονδίας και των Συλλόγων των κατά τόπους βήμα-βήμα. Τα ενιαία κείμενα ήταν εκείνα που βοήθησαν τους συναδέλφους να αποβάλλουν τη μεγάλη τους αγωνία, το άγχος και την ανυπερβλητή προσπάθεια που καταβάλανε όλοι για να ξεπεραστεί ο σκόπελος εκείνος που περνούσαμε εκείνο το διάστημα.

Εργασιακά δικαιώματα καταπατώνται, άδειες ανατροφής νεοδιόριστων, τα δίκαια αιτήματα των εκπαιδευτικών εμπαιζονται ή αγνοούνται, άδικη διειτία στις μεταθέσεις των νεοδιόριστων, ωράριο ολιγοθέσιων σχολείων και νηπιαγωγείων, απόδοση οργανικών θέσεων εκπαιδευτικών ειδικοτήτων.

Αρνητικές αλλαγές προωθούνται στο δημόσιο σχολείο, δίχως διάλογο, δίχως να υπολογίζονται οι μαθησιακές ανάγκες των μαθητών και οι πραγματικές συνθήκες λειτουργίας των σχολείων. Αγγλικά στο νηπιαγωγείο, εργαστήρια δεξιοτήτων, με αναλυτικά προγράμματα ερήμην του κλάδου, εξετάσεις τύπου PISA.

Επιχειρούνται αλλαγές στον χάρτη των Παιδαγωγικών Τμημάτων, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στοχεύει στη συγχώνευση των Παιδαγωγικών Τμημάτων, ακόμα και των Τμημάτων Φυσικής Αγωγής, στο πλαίσιο του επι-

στημονικού, αντιπαιδαγωγικού χαρακτηρισμού ως διακλαδικές επιστήμες.

Υπάρχει ο κίνδυνος για σύγχυση των επιστημονικών πεδίων των Τμημάτων, αρνητικές ανακατατάξεις, πλήγμα στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων και αβέβαιο μέλλον για τα Παιδαγωγικά Τμήματα και τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων τους, τα επαγγελματικά δικαιώματα των εν ενεργεία δασκάλων, αλλά και τη δομή και τον προσανατολισμό του δημοτικού σχολείου.

Στραγγαλίζεται η συνδικαλιστική δράση όπως επιβάλλεται με τις αντιδραστικές ρυθμίσεις του Νόμου 4808 του '21 αλλά είναι και απόφαση της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας για δραστικό περιορισμό των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, κατάργηση αδειών για την πραγματοποίηση των Γενικών Συνελεύσεων, λουκέτο στα Επιστημονικά Ινστιτούτα με την άρνηση χορήγησης οποιασδήποτε απόσπασης, που εδώ και δεκαετίες με Υπουργικές Αποφάσεις παραχωρούνται στους εκπαιδευτικούς.

Και όλα αυτά συμβαίνουν σε συνθήκες οικονομικής εξόντωσης των εργαζομένων, με δυσβάσταχτες αυξήσεις στις τιμές όλων των αγαθών, πολιτικές μειοψηφίες οδηγούμενες από τη νεοφιλελεύθερη αντίληψη ότι η οικονομία και τα κέρδη βρίσκονται πάνω από τον άνθρωπο και τις ανάγκες των κοινωνιών, των εργαζομένων, των νέων διεθνώς αλλά και στη χώρα μας, επιλέγουν χτύπημα στα εργασιακά δικαιώματα, συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους με τα δημόσια αγαθά, αλλά και το περιβάλλον, αναθήματα στο βωμό των κερδών των ολιγαρχών.

Το εκπαιδευτικό κίνημα δεν τους ακολούθησε. Έδωσε και δίνει τη μάχη απέναντι σε τέτοιου είδους χτυπήματα στο δημόσιο σχολείο. Το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών, στυλοβάτης των στρατηγικών επιλογών της ΔΟΕ, τα τελευταία χρόνια μέσα από την εκπροσώπησή του στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΔΟΕ αγωνίζεται μαχητικά στο κινηματικό αλλά και επιστημονικό πεδίο, ώστε το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα στην εκπαίδευση να αποτελέσει μοχλό προοδευτικής αλλαγής στη δομή, το περιεχόμενο και τη λειτουργία του δημόσιου δωρεάν σχολείου, με επίκεντρο τον μαθητή, την υπηρετήση των μορφωτικών δικαιωμάτων του αλλά και των εργασιακών και οικονομικών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών, προϋπόθεση για ένα ποιοτικό, αναβαθμισμένο δημόσιο και δωρεάν σχολείο.

Είναι το εκπαιδευτικό προσωπικό να έχει σταθερή μόνιμη εργασία, με μισθούς ανάλογους του λειτουργήματος του δασκάλου, με εμπιστοσύνη στην επαγγελματική επάρκεια των εκπαιδευτι-

κών, με συνεχή επιμόρφωση και εμπλουτισμό των παιδαγωγικών εργαλείων, με εμπάθυνση των δημοκρατικών διαδικασιών, στη λειτουργία και διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα του.

Για μια ΔΟΕ που αγκαλιάζει και στηρίζει όλο το εκπαιδευτικό οικοδόμημα. 14χρονο δημόσιο δωρεάν δημοκρατικό σχολείο, για όλους τους μαθητές

χωρίς αποκλεισμούς. Με αναβαθμισμένο τον ρόλο του εκπαιδευτικού, με αναβαθμισμένο το συλλογικό κεκτημένο του Συλλόγου Διδασκόντων, κόντρα στην υποβάθμιση που επιχειρεί το τελευταίο διάστημα, για δυναμικούς Συλλόγους, για ισχυρή Ομοσπονδία, για το χαρούμενο σχολείο που όλοι μας οραματιζόμαστε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΡΑΤΚΙΔΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΕΡΡΩΝ «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
ΠΑΠΑΣ»

Ονομάζομαι Ρατκίδου Φωτεινή, από τη ΣΕΠΕ Σερρών «ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΑΠΑΣ», με το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών.

Συνάδελφοι - συναδέλφισσες, καλησπέρα. Ο συλλογικός αγώνας της ΔΟΕ δασκάλων και νηπιαγωγών και της παράταξής μας, οδήγησε στη θεσμοθέτηση της δίχρονης. Ο αγώνας όμως ως την πλήρη εφαρμογή της ήταν δύσκολος και χρονοβόρος. Βέβαια ο κίνδυνος της παράνομης εισχώρησης των βρεφοκόμων στα νηπιαγωγεία είναι υπαρκτός, όπως ελλοχεύει και ο κίνδυνος υπαγωγής των δημοτικών σχολείων και νηπιαγωγείων στους Δήμους. Οφείλουμε να είμαστε σε επαγρύπνηση.

Η διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων των νηπιαγωγών είναι ένα διαχρονικό και άλυτο ζήτημα. Οι εργασιακές συνθήκες είναι τριτοκοσμικές, από άποψη υποδομών, κτιρίων, όσον αφορά τις λειτουργικές ανάγκες και τη στελέχωση σε προσωπικό. Οι νηπιαγωγοί τα κάνουν όλα και συμφέρουν με 25 ή 27 μαθητές στο τμήμα! Αντιμετωπίζονται ως εκπαιδευτικοί Β' κατηγορίας σε όλες τις εκφάνσεις του παλλαδικού τους βίου.

Στην τελευταία προκήρυξη για διευθυντές εκπαίδευσης, δεν άκουσα αυτό να το αναφέρει κανείς, αποκλείστηκαν οι προϊστάμενες/οι νηπιαγωγοί και δεν είχαν το δικαίωμα να υποβάλλουν αίτηση, καθώς δεν χαρακτηρίζονται διευθύντριες/ντές. Ξέρει πάρα πολύ καλά η Υπουργός Παιδείας ότι υπάρχουν ελάχιστα πολυδύναμα νηπιαγωγεία και φυσικά υπάρχουν ελάχιστες διευθύντριες/ντές νηπιαγωγοί, εφόσον η πλειοψηφία αυτών είναι προϊστάμενες/οι. Κατά συνέπεια, έχουμε τον αποκλεισμό ενός ολόκληρου κλάδου.

Είχαμε την επιβεβλημένη εισαγωγή των αγγλικών στα νηπιαγωγεία με καθηγητές αγγλικών πλήρους ή μειωμένου ωραρίου, χωρίς ουσιαστική επιμόρφωση. Και μάλιστα η νηπιαγωγός, αντί να

πάρει μία ανάσα και να κάνει χρήση του κενού της (όπως γίνεται και στα δημοτικά σχολεία), αναγκάζεται και υποχρεώνεται να κάθεται και να καθοδηγεί την καθηγήτρια αγγλικών και να τη βοηθά.

Οι προϊσταμένες των νηπιαγωγείων έχουν πλήρες διδακτικό ωράριο και επιτελούν το διοικητικό τους έργο με απλήρωτη εργασία εκτός εργασιακού ωραρίου. Ιδιαίτερα τη χρονιά που πέρασε όλοι βιώσαμε τον παραλογισμό του όγκου της γραφειοκρατίας που δεν είχε προηγούμενο! Η ανισότητα στο ωράριο των νηπιαγωγών φαίνεται από το γεγονός ότι η πρωινή λειτουργία στα δημοτικά σχολεία εμφανίζεται στο συνολικό χρόνο 6 διδακτικών ωρών, ενώ στα νηπιαγωγεία 5. Θα πρέπει η υποδοχή, τα διαλείμματα και η αποχώρηση να υπολογίζονται στον διδακτικό χρόνο της νηπιαγωγού, γιατί και κατά τα διαστήματα αυτά διδάσκονται συγκεκριμένες δεξιότητες σύμφωνα με το αναλυτικό πρόγραμμα. Υπάρχει, επίσης, ανισότητα διδακτικού χρόνου μεταξύ των τμημάτων των Νηπιαγωγείων αλλά και μεταξύ των νηπιαγωγών.

- Διεκδικούμε τη μείωση του διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών ανάλογα με τα χρόνια υπηρεσίας όπως ισχύει στα πολυθέσια σχολεία. Διεκδικούμε εξίσωση ωραρίου δασκάλων και νηπιαγωγών.
- Διεκδικούμε ενιαίο ωράριο για όλους τους εκπαιδευτικούς στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση με στόχο την εξίσωση με αυτό της δευτεροβάθμιας.
- Διεκδικούμε τη μείωση αριθμού μαθητών ανά τμήμα στους 15, με διορισμό επιπλέον νηπιαγωγών.
- Διεκδικούμε ειδικό βοηθητικό προσωπικό, παράλληλη στήριξη, ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς στα νηπιαγωγεία.
- Διεκδικούμε ίδρυση τμημάτων ένταξης στα νηπιαγωγεία και να στελεχώνονται και να λειτουργούν ακόμη και με ένα παιδί, αλλά και ακόμη και μόνο με υπεύθυνη δήλωση του γονέα.

Ακούσαμε χθες απ' αυτό το βήμα να ζητάνε θεσμοθέτηση ειδικοτήτων στα νηπιαγωγεία, όπως επίσης ακούστηκε σήμερα ότι δεν λέμε όχι

στις ειδικότητες. Αναρωτιέμαι: τι θα πουν οι αναπληρώτριες/τές νηπιαγωγοί και οι αδιόριστες/οι νηπιαγωγοί όταν ακούσουν αυτές τις θέσεις; Από πότε είναι θέσεις του κλάδου αυτές οι προτάσεις; Η εκλεκτή του Πρωθυπουργού Υπουργός Παιδείας φαίνεται απ' τις ενέργειές της να μισεί κατάφωρα τους εκπαιδευτικούς. Λειτουργεί συνεχώς επιθετικά και εκδικητικά, με αποτέλεσμα να στρέφει τους γονείς και την κοινή γνώμη εναντίον μας.

Έχουμε πάρα πολλά προβλήματα στα νηπιαγωγεία αλλά και γενικότερα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση γιατί οι γονείς έχουν γίνει πειστικοί και εκδικητικοί. Επιτίθενται συνεχώς στους εκπαιδευτικούς και θέλουν να εμπλέκονται και να καθορίζουν αποφάσεις Συλλόγων Διδασκόντων, ενώ συ-

χνά προβαίνουν σε καταγγελίες για ασήμαντους λόγους. Οι εκπαιδευτικοί της τάξης και της πράξης ζητούν εναγωνίως στήριξη, ζητούν θέσπιση ενός πλαισίου για την προστασία τους. Θα πρέπει, λοιπόν, το συνδικάτο να προβεί σε ενέργειες και δράσεις προς αυτή την κατεύθυνση για να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά αυτό το κοινωνικό φαινόμενο.

Οφείλω να αναφέρω ότι υπήρξαν και συντονίστριες οι οποίες σε κάποια περιστατικά άκουγαν την άποψη των γονέων, δεν δεχόντουσαν να ακούσουν λέξη απ' τις νηπιαγωγούς και έδιναν δικιο στους γονείς!

Τα συμπεράσματα δικά σας!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΥΠΑΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΚΩΣΤΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ»

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, Ρούπας Γιάννης από τον «ΚΩΣΤΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ», εκλεγμένος με το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών.

Ζούμε σε πολύ δύσκολους καιρούς και δύσκολες γενοχές και η Συνέλευση διεξάγεται κάτω από μία πίεση και μία καθημερινότητα η οποία δεν αντέχεται, γιατί κάτω από συγκεκριμένες επιλογές πολιτικές της κυβέρνησης, κάτω από μία κλιμακτική κρίση, ήρθαν όλα αυτά να επιταθούν ακόμη περισσότερο, με τον πόλεμο τον οποίον διεξάγεται στη γειτονιά μας, για τις σφαίρες επιρροής και για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών. Έναν πόλεμο στον οποίον λέμε όχι, συντασσόμενοι εμφανώς και σαφώς στα πλαίσια των δικαιωμάτων των λαών έτσι όπως αυτά εκφράζονται σε ένα πλαίσιο ειρήνης.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι βιώνουμε μία ανάληκτη κυβέρνηση, με ένα ακραίο νεοφιλελεύθερο χαρακτήρα και ένα πρόγραμμα το οποίο ξεδιπλώνεται χωρίς να την έχει κρατήσει και να την έχει σταματήσει τίποτα. Αντιθέτως εργαλειοποίησε και εργαλειοποιεί ό,τι μπόρεσε, όπως για παράδειγμα την κρίση της πανδημίας η οποία συντέλεσε στην κοινωνική απομόνωση και αποξένωσή μας, στο χάσιμο κάποιων δεσμών σοβαρών που είχαμε και της προσωπικής επαφής, έγινε ακόμη και αυτό εργαλείο, για να περάσει τα μέτρα τα οποία αυτή έχει προγραμματίσει.

Εμφανίζεται, λοιπόν, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με ένα μένος και με μία επίθεση ενάντια στον δημόσιο τομέα και με ένα μένος ανάληγτο ξαναλέω πάλι απέναντι στο κοινωνικό κρά-

τος, απέναντι σε κάθε κοινωνικό πυλώνα, απέναντι σε υγεία, παιδεία και σε κοινωνική ασφάλιση.

Χρήματα υπάρχουν πολλά. Για τα καρτέλ, για τους παρόχους ρεύματος και ενέργειας γενικά αλλά όχι για την παιδεία, όχι για τα νοσοκομεία, όχι για την κοινωνική ασφάλιση.

Και ερχόμαστε, λοιπόν, εδώ να δούμε τι θα κάνουμε ως συνδικάτο, τι θα κάνουμε ως μαζικό κίνημα, τι θα κάνουμε ως συλλογικότητες, τι θα κάνουμε ως λαϊκό κίνημα. Και αναρωτιόμαστε από το βήμα εδώ και πολλοί συνάδελφοι ομιλητές: τι κάνει η ΔΟΕ; Τι δεν έκανε η ΔΟΕ; Μα, βρε συνάδελφοι, η ΔΟΕ τι είναι; Δεν είστε εσείς; Δεν είμαι εγώ; Δεν είμαστε εμείς που εκπροσωπούμαστε στο Δ.Σ. της Ομοσπονδίας και μας εκπροσωπούν συνάδελφοί μας;

Είναι δυνατόν να βγαίνουν εδώ, να βγαίνουμε εδώ επί χρόνια, παρατάξεις οι οποίες έχουν εκπροσώπηση στο Δ.Σ. της ΔΟΕ και να λένε τι κάνει η ΔΟΕ; Και να μην συμμετέχουν πουθενά και να χτυπάνε μέρα-νύχτα τα πάντα; Έτσι θα πάμε; Και θα συνεχίσουμε; Κάτω από την επίθεση την οποία δεχόμαστε; Διχαστικά; Και προτάσσοντας παραταξιακές και μικροκομματικές λογικές; Ή μήπως να βρίσκουμε τρόπους και απλά να σκύβουμε το κεφάλι και να κοιτάζουμε να μαλακώσουμε τις κυβερνητικές επιλογές και πώς θα λειάνουμε το έδαφος για να περάσουν στους συναδέλφους;

Να διαλέξουμε. Και στρατόπεδο και πώς θα προχωρήσουμε, να επιλέξουμε και να το καταστήσουμε σαφές. Και να το λέμε και εδώ και στους συναδέλφους. Και να πούμε και αυτό το οποίο σχεδιάζουμε τι προοπτική έχει.

Πάμε λοιπόν να δούμε τα θέματα τα δικά μας περισσότερο και να εστιάσουμε στην παιδεία.

Ανοίγει πολλά θέματα στο πλαίσιο της επίθεσης που δεχόμαστε η κυβέρνηση. Δεν θα δεχθούμε

καμία συζήτηση και θα αποτελέσει αιτία πολέμου για μας, ακόμη και ενδεχόμενη σκέψη για διεξαγωγή διαγωνισμού του ΑΣΕΠ για τους συναδέλφους αναπληρωτές. Δεν φτάνει που στηρίζουν τα σχολεία ανά την Ελλάδα διαλύοντας οικογενειακό προγραμματισμό και μην έχοντας δεκάρα τσακιστή στην τσέπη τους για χρόνια ολόκληρα, θα τους βάλουμε τώρα και σε διαγωνισμό του ΑΣΕΠ. Και αυτό, Δημήτρη.

Θα αγωνιστούμε με κάθε τρόπο για την κατάργηση του Νόμου Χατζηδάκη. Ο Νόμος Χατζηδάκη είναι πλέον σαφές ότι αποτελεί και προσπαθεί να αποτελέσει ένα κύριο και μεγάλο χτύπημα απέναντι στο μαζικό κίνημα. Απέναντι σε κάθε συλλογική φωνή αντίστασης, απέναντι σε κάθε αντίσταση του λαού να περάσει οτιδήποτε αντιλαϊκό υπάρχει. Και θα το πάμε μέχρι τέλους.

Και θα πρέπει να μας προβληματίσει πάνω σ' αυτό η μικρή τελικά αντιπροσώπευση που υπάρχει εδώ από όλους μας σε σχέση με τους συναδέλφους μας σε όλη την χώρα, ακριβώς από την εποχή την οποία σημειώθηκε. Και είναι κάτι που μας απασχολεί όλους. Και πιστεύω ότι μας τέμνει κάθετα και δεν υπάρχει διαφωνία σ' αυτό. Αυτό θα πρέπει να το μαζέψουμε, συνάδελφοι. Τα προβλήματα μεγάλωσαν, τα προβλήματα είναι περισσότερα και πιο οξυμένα και εμείς εδώ είμαστε λιγότεροι.

Να ανταμώσουμε όμως και να βρούμε το νήμα, να το πιάσουμε, να είμαστε περισσότεροι στο δρόμο, να είμαστε περισσότεροι στην αντίσταση, να είμαστε περισσότεροι εκεί που θα πρέπει να δώσουμε τη μάχη και να γυρίσουν πίσω όλα αυτά τα οποία επιχειρούνται να περάσουν.

Κατάργηση του Νόμου Κεραμέως για τη διεξαγωγή των αιρετών του κλάδου. Δεν αποτελεί τίποτε περισσότερο παρά ένα αίσχος όλο αυτό το οποίο ψηφίστηκε και που φτάσαμε στο σημείο να έχει καταργηθεί στην πράξη από την κυβέρνηση ο θεσμός του αιρετού και να έχουν καταδεχθεί συνάδελφοί μας να είναι δοτοί αιρετοί και να έχουν αντικαταστήσει συναδέλφους οι οποίοι έχουν εκλεγεί από χιλιάδες συναδέλφους και τους αντιπροσωπούν με την υπογραφή του Περιφερειακού και του Διευθυντή Εκπαίδευσης.

Θα διεκδικήσουμε και θα παλέψουμε τη διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα όλων των κοινωνικών αγαθών, όπως του ρεύματος και του νερού, τα οποία ιδιωτικοποιεί με πολύ καθαρό και ανάληθο τρόπο η κυβέρνηση και προχωράει σε όλα αυτά. Θα διεκδικήσουμε την αύξηση των μισθών μας, αυτό που συμβαίνει είναι τραγικό. Το ξέρομε όλοι και όλες ότι ο μισθός δεν φτάνει πια όχι για τον μήνα και το δεκαπενθήμερο, αλλά το πορτοφόλι μας έχει αδειάσει τις πρώτες 10 μέρες. Θα είναι πολύ δύσκολη η χρονιά η οποία θα ξεκινήσει, όχι μόνο για τα εκπαι-

δευτικά πράγματα αλλά θα είναι πολύ δύσκολη και για την επισιτιστική κρίση την οποία έρχεται, για το πώς θα διασφαλίσουμε θέρμανση για τον χειμώνα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, στα σχολεία και στα σπίτια μας και για όλα αυτά που ακόμα κανένας δεν ξέρε τι έχει να μας βρει.

Θα παλέψουμε όπως αποφασίσαμε εδώ μέσα για τη μείωση του ωραρίου των νηπιαγωγών, των συναδελφισσών νηπιαγωγών και των συναδέλφων προϊσταμένων στα ολιγοθέσια σχολεία.

Άφησα λίγο προς τα πίσω το κομβικό σημείο της αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης. Ξέρετε, αυτό το θέμα δεν αποτελεί ένα τμήμα ή ένα απλό κομμάτι το οποίο θα πρέπει να το δούμε αποσπασματικά από κάτι άλλο. Η προσπάθεια επιβολής της επιχειρούμενης αξιολόγησης - αυτοαξιολόγησης από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ουσιαστικά αποτελεί την τροχαλία και τον μάντα μέσα από τον οποίο θα περάσει όλη την επίθεση την οποία δεχόμαστε στο δημόσιο σχολείο, διότι θα οδηγήσει στην κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών, θα φορτώσει τα πάντα στην πλάτη μας και θα βάλει τον ιδιωτικό τομέα στα φιλέτα του σχολείου, ούτως ώστε όπως όλοι ξέρουμε θα σπουδάζουν αυτοί που θα μας κυβερνάνε στα ιδιωτικά σχολεία και δεν ξέρω σε κάποια πρότυπα ή πώς θα τα ονομάσουν και όλοι οι υπόλοιποι, εμείς τα παιδιά του λαού θα πηγαίνουμε στα άλλα σχολεία για να κάνουμε τα θελήματα, με την αποσπασματική μόρφωση.

Ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση είναι ζωντανός. Δεν έχει χαθεί τίποτα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι. Και δεν έχει χαθεί τίποτε γιατί δώσαμε μεγάλη μάχη, όλοι, κατά τη διάρκεια της περασμένης χρονιάς. Και είμαστε εδώ και αποτελεί όλη η περσινή χρονιά παρακαταθήκη και μεγάλη ευθύνη για το πώς θα πάμε του χρόνου. Γιατί ξέρετε, δεν ξέρω αν θα ξεκινήσει η αυτοαξιολόγηση, αλλά σε κάθε περίπτωση εάν θέλουμε να έχουμε κοντά μας τους συναδέλφους να τους πείσουμε και να μπορέσουμε πραγματικά να αντιταχθούμε σ' αυτό, δεν φτάνουν ούτε τα μεγάλα λόγια, ούτε οι στεντόρειες φωνές οι αγωνιστικές, ούτε οι μαξιμαλιστικές επιδιώξεις που τελικά περνάμε από κάτω και απογοητεύουμε τον κόσμο. Οι συνάδελφοι θέλουν πραγματικά ενότητα, θέλουν σύνθεση απόψεων και θέλουν ρεαλιστικές προτάσεις και αντιμετώπιση των προβλημάτων. Και να νιώσουν ασφάλεια, ότι απέναντι και πίσω είμαστε όλοι μαζί.

Προτείνουμε, λοιπόν, να παρθεί απόφαση από τη Γενική Συνέλευση ότι ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση - αυτοαξιολόγηση θα συνεχιστεί, ο πολύμορφος αγώνας, με όλα τα μέσα που διαθέτει το εκπαιδευτικό κίνημα, μηδενός εξαιρουμένου.

Και βεβαίως λέγοντας μέσα εννοούμε την κατάθεση των ενιαίων κειμένων τα οποία κρίνοντάς τα ως αποτέλεσμα, γιατί τώρα πια δεν κάνουμε

προβλέψεις, ξέρουμε πώς πήγε η περσινή χρονιά, ως αποτέλεσμα είτε το θέλουμε - είτε δεν το θέλουμε, είτε συμφωνήσαμε - είτε διαφωνήσαμε, είναι αυτά που κράτησαν ζωντανό τον κλάδο απέναντι στην αξιολόγηση που δεν πέρασε, που η πλειοψηφία των σχολείων και των συναδέλφων είπαν το όχι και έφεραν σε δύσκολη θέση το Υπουργείο, το οποίο αφού έκανε 10 κωλοτούμπες και δεν μπόρεσε να κάμψει αυτή την αντίσταση, λέει τώρα δεν τρέχει και τίποτα, δηλώστε όλοι το ίδιο.

Στον Αρχάγγελο της Ρόδου και στον Έβρο και στην Κέρκυρα και στη Λέσβο καταθέσαμε ενιαία κείμενα, δηλώσαμε το ίδιο και καμώνεται ο συνάδελφος κ. Κόπτης εντός εισαγωγικών ότι αυτό είναι αξιολόγηση. Εε ήττα είναι. Μεγάλη ήττα και οφείλεται σε όλους που το ψηφίσαμε και σε όλους που το παλέψαμε. Και να το συνεχίσουμε.

Και βεβαίως δεν θα βγάλουμε από το σπορστάσιό μας ούτε την απεργία - αποχή, ούτε τη στάση εργασίας, ούτε οτιδήποτε άλλο χρειαστεί και κριθεί ότι θα πρέπει να γίνει. Βεβαίως την εξειδίκευση των μέτρων και το πώς ακριβώς θα πάμε θα την κάνει με δικιά μας βέβαια απόφαση το Δ.Σ. της Ομοσπονδίας, στον χρόνο που θα εκτιμηθεί και βεβαίως εκτιμώντας και τις καταστάσεις που θα έχουμε με την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΪΤΑΚΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΔΟΜΙΝΙΚΟΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΣ» ΝΟΜΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Καλησπέρα, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαι ο Γιώργος Σαϊτάκης απ' τον Σύλλογο «Δομίνικος Θεοτοκόπουλος» του Νομού Ηρακλείου, εκλεγμένος με το Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών.

Ηκυβέρνηση Κυριάκος Μητσοτάκης Α.Ε., που λείει και ο φίλος Κλέωνας, ακολουθώντας πιστά την πρακτική κοινωνικής ηθικής και οικονομικής απαξίωσης του εκπαιδευτικού που μεθόδευσε η συγκυβέρνηση της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, επιχειρεί τώρα και την επιστημονική και επαγγελματική απαξίωση και κατάρπωση του ρόλου μας.

Αναφέρομαι φυσικά στο ακαδημαϊκό και επιστημονικό έγκλημα της συγχώνευσης των Παιδαγωγικών Τμημάτων Δημοτικής και Προσχολικής Εκπαίδευσης, αλλά και των Τμημάτων Φυσικής Αγωγής, χαρακτηριζόντάς τες συλλήβδην ως διακλαδικές επιστήμες.

Είναι προφανές ότι η συγκεκριμένη πολιτική βούληση δεν είναι καινοφανής αλλά εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο απαξίωσης και εν τέλει

Κλείνοντας, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, πραγματικά ως Αυτόνομο Δίκτυο Εκπαιδευτικών θεωρούμε ότι ο αγώνας και η προσπάθεια για την ιδεολογική επικράτηση αλλά και σε επίπεδο αριθμών για τα οποία έγινε πολύς λόγος εδώ μέσα, καθώς ή κακώς, θέλω να μην το πω αλλά δεν μπορώ να κρατηθώ, που μας καθυβρίζουν από το πρωί μέχρι το βράδυ για προδότες, πουλημένους από τη μία αλλά από την άλλη θέλουν την ψήφο μας για να βγουν πρώτη δύναμη κάποιοι εδώ πέρα για να κάνουμε Προεδρεία. Δεν γίνεται έτσι. Δεν γίνεται έτσι. Δεν γίνεται έτσι.

Θα πρέπει να βρούμε κοινό δρόμο. Θα πρέπει να βρούμε κοινό βηματισμό αν υπάρχει. Και αν δεν υπάρχει θα πρέπει να τον χαράξουμε, γιατί αυτό κλείνοντας, εμείς θα σας καλέσουμε ως Δίκτυο, δεν θα λείψουν οι διαφορές, καλά κάνουν και υπάρχουν και είναι συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας, αλλά θα πρέπει να βρούμε κοινή περπατησιά απέναντι στα μεγάλα επίδικα του κλάδου, τα οποία ξεπερνούν τις ιδεολογικές εμμονές και τα μικροκομματικά οφέλη και να περπατήσουμε μαζί και να γυρίσουμε πίσω όλα αυτά τα οποία περιορίζουν και θέλουν να κάνουν λιγότερο τη ζωή μας, την επιστημοσύνη μας και την καθημερινότητά μας.

διάλυσης του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου.

Δεν μπορούμε να παραβλέψουμε και να μην καταδικάσουμε σε όλους τους τόνους το ότι πρώτο και κυρίαρχο μέλημα αυτής της κυβέρνησης ήταν η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου και η ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας. Σε μια χρονική συγκυρία που τα ελληνικά πανεπιστήμια στενάζουν υπό το βάρος της υποστελέχωσης και της υποχρηματοδότησης, η κυβέρνηση αυτή επιλέγει να επενδύσει στη βία, στην καταστολή και στη ρητορική μίσους προς καθετί είναι ενάντιο στα σχέδιά της.

Αντί να επιδιώξει έναν ειλικρινή και ουσιαστικό διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, με τη Σύνοδο Προέδρων, τους Συλλόγους Φοιτητών αλλά και με το ΙΠΕΜ της ΔΟΕ, η ακραία αυτή νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αντί να ενισχύσει μέσα από τον διάλογο τα προγράμματα σπουδών, τη διασφάλιση της ποιότητας, της επάρκειας και της αυτονομίας του έργου των τμημάτων, μέσω της στελέχωσης με διδακτικό, ερευνητικό, τεχνικό και διοικητικό προσωπικό, επιλέγει την υποβάθμιση των Παιδαγωγικών Τμημάτων, τη διάλυση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους, και εν τέλει

λει την αποδόμηση του δημόσιου σχολείου και πανεπιστημίου.

Ως Αυτόνομο Δίκτυο διεκδικούμε το προφανές: τη διατήρηση, δηλαδή, του υπάρχοντος αυτόνομου χαρακτήρα των Παιδαγωγικών Τμημάτων τα οποία, όπως αναφέρει και η Σύνοδος των Προέδρων και Κοσμητόρων, έχουν διακριτά γνωστικά αντικείμενα, καθώς απευθύνονται σε μαθητές διαφορετικών ηλικιών, με αποτέλεσμα να υπάρχει διαφορετική διδακτική πλαισίωση ανάμεσα στις δύο εκπαιδευτικές βαθμίδες.

Παράλληλα, δεν αποδεχόμαστε καμία εξίσωση επαγγελματικών δικαιωμάτων των κολλεγιακών αποφοίτων με αυτά των αποφοίτων των δημοσίων πανεπιστημίων, καμία εκχώρηση της δημόσιας εκπαίδευσης σε ιδιωτικά συμφέροντα και καμία εργασιακή ανασφάλεια των αποφοίτων των δημοσίων πανεπιστημίων.

Πάμε τώρα και σε ένα αγαπημένο θέμα: είναι προφανές πως η παραπάνω μεθόδευση θα επηρεάσει άμεσα και το κομμάτι της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών, το οποίο μέχρι τώρα, μέχρι αυτή τη στιγμή, επαφίεται ξεκάθαρα στην οικονομική και προσωπική ευχέρεια των συναδέλφων μας.

Κανείς δεν μπορεί να λησμονήσει ότι η επιμόρφωσή μας για την εξ αποστάσεως εκπαίδευση έλαβε χώρα μετά το τέλος της τηλεεκπαίδευσης,

αναγκάζοντας όλους εμάς να καταφύγουμε σε διαδίκτυακές ομάδες αλληλοεπιμόρφωσης, γεγονός βέβαια που κατέδειξε την υπεύθυνη στάση και αλληλεγγύη που επέδειξε για άλλη μια φορά ο πολύπαθος αυτός κλάδος, και στήριξε με ίδια μέσα το εκπαιδευτικό του έργο.

Η φαιδρή, ανεκδιήγητη και επικίνδυνη Υπουργός μας αρκέστηκε στο να μοιράσει δυο χρόνια μετά καθρεφτάκια και χάντρες πακεταρισμένα όμορφα σε μορφή βάουτσερ. Αλλά αυτή είναι.

Είναι πλέον καιρός το εκπαιδευτικό κίνημα να διεκδικήσει σθεναρά τη δωρεάν επιμόρφωση και μετεκπαίδευση όλων των εκπαιδευτικών σε συνεργασία με τα Παιδαγωγικά Τμήματα.

Νομίζω ότι αποτελεί ντροπή για τον κλάδο και την κοινωνία το κυρίαρχο πλέον φαινόμενο των πληρωμένων μεταπτυχιακών και σεμιναρίων, όπου έχουν μετατρέψει ακόμα και τα δημόσια πανεπιστήμια σε επιχειρήσεις και τους συναδέλφους σε πελάτες, οι οποίοι καλούνται να πληρώσουν αδρά προσδοκώντας μια θέση στον ήλιο.

Ας είναι, λοιπόν, το Συνδικάτο, ας είναι αυτή η Γενική Συνέλευση, η σοσιαλιστική αχτίδα φωτός στο πυκνό σκοτάδι του νεοφιλελευθερισμού, που έχει καταπλακώσει εδώ και 3 χρόνια τη δημόσια εκπαίδευση.

ΗΛΙΑΣ

ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ

ΣΕΠΕ ΘΗΒΑΣ

Από το 2010 μέχρι σήμερα οι εκπαιδευτικοί, όπως και οι περισσότερες κατηγορίες εργαζομένων, περάσαμε πέτρινα χρόνια. Αποχαιρετήσαμε τον 13^ο και τον 14^ο μισθό, είχαμε πάγωμα κλιμακίου, μειώσεις μισθών, αυξήσεις ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση και τόσα άλλα που μας φτωχοποίησαν.

Τα τελευταία χρόνια όμως τα πράγματα δυσκόλεψαν ακόμη περισσότερο: πληθωρισμός στον Θεό, καύσιμα και ενέργεια, τρόφιμα και υπηρεσίες εκτοξεύτηκαν στα ύψη και όλο αυτό φαίνεται να μην έχει τελειωμό. Ο πόλεμος στην Ουκρανία έβαλε το κερασάκι στην τούρτα.

Οι εκπαιδευτικοί μέχρι και συνταίριοι γίναμε με το Υπουργείο Παιδείας, αγοράζοντας εξοπλισμό, κάμερα, γραφίδες, κλπ., για να γίνουμε όσο το δυνατόν καλύτεροι στην εξ αποστάσεως διδασκαλία, που μας έφερε η κα Κεραμέως με κρυφές συμβάσεις με τη WEBEX και τη CISCO.

Όλοι μας βαράμε κουπί για να καταφέρουμε να επιβιώσουμε. Ιδιαίτερα οι νεότεροι με τους ακόμη χαμηλότερους μισθούς χάνονται το τελευταίο δεκάημερο πριν τη μισθοδοσία τους ακόμη και από το φτηνό καφενεδάκι στις επαρχιακές πόλεις της χώρας.

Προδιαγράφεται μέλλον ζοφερό, έρχεται και χειμώνας, και επαναλαμβάνω ότι τα πράγματα είναι ακόμη πιο δύσκολα στους νέους που χρειάζεται να πληρώνουν νοίκι στα νησιά και όχι μόνο και να εξανεμίζεται ο μισός τους μισθός.

Ας μην αναφερθώ σε όσους εργάζονται σε χωριά ή σε εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων που τοποθετούνται σε 4 και 5 σχολεία χωρίς να μπορούν να μετακινηθούν με τα ΚΤΕΛ που έχουν μηδενίσει τα δρομολόγια τους. Τους συντηρούν οι γονείς τους, αν ζουν και αν μπορούν.

Καταφέραμε, με στοιχεία που δημοσιεύτηκαν προχθές, να είμαστε προτελευταίοι σε ό,τι αφορά την αγοραστική δυνατότητά μας. Πίσω, πίσω μας μόνο η Βουλγαρία.

Να μην αναφερθώ στο θέμα της απονομής συντάξεων. Αυτό το «με ένα κλικ η σύνταξη»το

ακούμε έτη και έτη τώρα, αλλά δεν το βλέπουμε να γίνεται πράξη. Έχει καταστήσει ανέκδοτο.

Ας μην πούμε για τα επικουρικά και το εφάπαξ που αν προλάβουν να το δουν οι συνταξιούχοι, είναι μικρά και δυσανάλογα με τις εισφορές που πλήρωναν για 35 και 40 χρόνια.

Συχνά-πυκνά διαβάζουμε στις εκπαιδευτικές σελίδες για συναδέλφους μας που παθαίνουν καρδιά και εγκεφαλικό εντός ή εκτός σχολείου. Με τα όρια ηλικίας στα 67, πιστεύω χωρίς να το εύχομαι ότι θα είναι η καθημερινότητά μας, μια και το επάγγελμά μας είναι ιδανικό και φιλικό μ' αυτές τις αρρώστιες.

Περιγράψω μια πραγματικότητα όχι από τάση μιζέριας, αλλά ως επικαιροποίηση της καθημερινής οικονομικής μας κατάστασης που θα πρέπει να έχει κατά νου το νέο Συμβούλιο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας και να κινηθεί μεθοδικά και στοχευμένα προς την κατεύθυνση βελτίωσης των απολαβών μας.

Καλό και θετικό που αναγράφεται στο πανό μας, κάλλιστο και βέλτιστο όμως να το επιτύχει πιέζοντας και καταθέτοντας τα δίκαια επιχειρήματά μας στα αρμόδια Υπουργεία.

Ήρθε ο καιρός να κάνουμε και κάποια απεργία για τα οικονομικά μας, απαιτώντας αυξήσεις που

θα μας δώσουν τη δυνατότητα να ζούμε με αξιοπρέπεια.

Έχουν περάσει οι εποχές που φοβόμασταν να πούμε ότι απεργούμε για τα λεφτά, μήπως και μας κακοχαρακτήρισει η κοινωνία.

Ναι, απεργούμε για να μπορούμε να συντηρούμε τις οικογένειές μας και να μη χρειάζεται να κάνουμε δεύτερη δουλειά. Θέλουμε πίσω τα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα, επιδόματος αδείας, που υπάρχουν στον ιδιωτικό τομέα και καλά κάνουν και υπάρχουν.

Απαιτούμε το ξεπάγωμα της διατίας με το κλιμάκιο. Απαιτούμε κατάργηση του επιδόματος αλληλεγγύης, έχουμε μείνει οι μόνοι που πρέπει να δείχνουμε αλληλεγγύη, μιας και οι επαγγελματίες και οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα έχουν ήδη σταματήσει να πληρώνουν κρατήσεις για το επίδομα αλληλεγγύης.

Αύξηση του ποσού των υπερωριών όπου γίνονται και επιτέλους να πληρώνονται αυτές οι υπερωρίες και να μην κόβονται με διάφορες προφάσεις. Αυξήσεις σύμφωνα με την αύξηση του ΑΕΠ και του ύψους του πληθωρισμού που έχει εξανεμίσει την αγοραστική μας δυνατότητα.

Θέλουμε να είμαι Δάσκαλοι με δ κεφαλαίο και όχι τα δασκαλάκια όπως μας ήθελαν και όπως μας προσφωνούσαν τις προηγούμενες δεκαετίες.

ΓΙΩΡΓΟΣ

ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Συναδέλφισσες - συνάδελφοι, καλησπέρα και καλώς βρεθήκαμε ξανά σ' αυτή εδώ την αίθουσα μετά από 3 χρόνια πανδημίας και αναστολής όλων αυτών των συναντήσεων των Γενικών Συνελεύσεων της Ομοσπονδίας και του κλάδου.

Είμαι ο Γιώργος ο Τσιάκαλος, αντιπρόσωπος του ΣΕΠΕ Τρικάλων, Πρόεδρος του ΣΕΠΕ και του Νομαρχιακού Τμήματος. Για όσους δεν με γνωρίζετε.

Ανταμώνουμε σε μία δύσκολη συγκυρία, σε ένα κομβικό σημείο και θα ξεκινήσω ευθύς αμέσως την κριτική των πεπραγμένων, λέγοντας και σχολιάζοντας τα αντανάκλαστικά του Διοικητικού Συμβουλίου της ΔΟΕ σε ό,τι αφορά τα καίρια ζητήματα που μας απασχολούν τα οποία δεν είναι λίγα. Με πρώτο από όλα τον Νόμο 4692, ο οποίος προ-

ηγήθηκε του '20, που μέσα σ' αυτό τον Νόμο όριζε και την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση, ακολούθησε το κερασάκι στην τούρτα ο 4823 του '21, ο οποίος επίσης όριζε ξεκάθαρα τον τρόπο της εσωτερικής - εξωτερικής αξιολόγησης, αλλά και μια σειρά άλλων άρθρων που δεν μπορούσαν να βρουν σύμφωνο τον κλάδο.

Ως Αυτόνομο Δίκτυο υπερασπιστήκαμε τα ενιαία κείμενα βάλουμε πλάτη για τη συγγραφή και την προώθηση αυτών στα σχολεία και είμαι σε θέση να γνωρίζω. Σε επίπεδο Νομού Τρικάλων, περίπου το 40 με 45% των σχολικών μονάδων εφαρμόσαν τα ενιαία κείμενα και μάλιστα στάθηκαν δίπλα στο Συνδικάτο, δίπλα στον Σύλλογό μας, που έπαιρναν και τις κατευθύνσεις καθημερινά, διότι δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσα τηλέφωνα δεχόμασταν και πόσο χρειάστηκε να υποστηρίξουμε τους συναδέλφους μας Διευθυντές και όλους τους Συλλόγους Εκπαιδευτικών για να περάσει η εφαρμογή των ενιαίων κειμένων παντού.

Βέβαια αρχικά το Υπουργείο έλεγε ότι μόνο 500 σχολεία, θα το θυμάστε με ανακοινώσεις που

κυκλοφορούσαν δεξιά-αριστερά, εφάρμοσαν τα ενιαία κείμενα. Το Υπουργείο όμως ανάγκασε να μην ξαναμιλήσει όταν η Διδασκαλική Ομοσπονδία έδωσε τα επίσημα στοιχεία, τα επίσημα στοιχεία τα ξέρετε, είναι 3.678 σχολεία, αν δεν μ' απατάει η μνήμη που εφάρμοσαν τα ενιαία κείμενα στην αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου και στις δράσεις.

Πάμε λοιπόν στο δια ταύτα. Βοήθησε αυτό και η στάση της Ομοσπονδίας εν προκειμένω; Εγώ θα έλεγα ναι, βοήθησε. Για κάποιους άλλους ίσως όχι. Έπρεπε όμως να αποδείξουμε και στην πράξη ότι μπορούμε να αντικρούσουμε ακόμα και το πήγαινε στο Δικαστήριο, το σύρισιμο στα Δικαστήρια, από πλευράς Υπουργείου, να αντικρούσουμε το Υπουργείο με αυτόν τον τρόπο, με κάποιον τρόπο.

Το να επαπροκηρύτταμε όλη την ώρα απεργία - αποχή και κάθε τρεις μέρες να μας έφερνε η Υπουργός στο Δικαστήριο, αυτό δεν θα ήταν λύση. Θα 'πρεπε να βρούμε κατά τη γνώμη μου και κατά τη γνώμη του Δικτύου, θα 'πρεπε να βρούμε μία άλλη λύση. Ποια θα ήταν αυτή; Η ακύρωση της αξιολόγησης στην πράξη, γιατί αυτό έγινε. Τους αντιμετωπίσαμε με το ίδιο νόμισμα. Ακυρώσαμε την εσωτερική και εξωτερική αξιολόγηση στην πράξη.

Και βέβαια πεδίο δόξης λαμπρόν ο ερχόμενος Σεπτέμβρης, διότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει ανακοινώσει ότι θα προχωρήσει και στην ατομική αξιολόγηση. Και εδώ να δούμε, θα κληθούμε όλοι να πάρουμε σημαντικές αποφάσεις και εδώ στη Γενική Συνέλευση και τότε όταν θα έρθει η στιγμή.

Δεν θέλω όμως να σταθώ μόνο στο κομμάτι της αξιολόγησης, υπάρχουν και άλλα ζητήματα που πρέπει να σταθώ στην κριτική των πεπραγμένων και αν η Διδασκαλική Ομοσπονδία είχε τα απαιτούμενα αντανάκλαστικά.

Κοιτάζτε, εμείς στα Τρίκαλα καταφέραμε βρίσκοντας κοινό τόπο, παρότι είχαμε την πλειοψηφία, ένα μέρος της πλειοψηφίας των εδρών, για να πάρουμε και να φτιάξουμε ένα Προεδρείο, να συνεργαστούμε με το κομμάτι των Παρεμβάσεων, που με χαρά μπορώ να σας ανακοινώσω σήμερα από το βήμα ότι καταφέραμε να βρούμε κοινό τόπο και να μειώσουμε τις διαφορές μας για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε όσο μπορούμε - μπορούσαμε πιο υποστηρικτικά στους συναδέλφους μας.

Τα προβλήματα των σχολείων είναι πολλά. Και να αναφέρω χαρακτηριστικά τομείς που θα μπορούσε στα πλαίσια του 4823 να βγει μπροστά η ΔΟΕ και πιο ηχηρά. Για παράδειγμα στον Νόμο που αφορά τους 25 μαθητές. Είναι λάθος για μας το ταβάνι των 25 μαθητών στις σχολικές μονάδες.

Ο αριθμός των μαθητών πρέπει να 'ναι 20 κατά ανώτερο και αυτό έχει να κάνει και με ένα ακριβώς επιπλέον πράγμα. Έχει να κάνει όχι μόνο με τον αριθμό των θέσεων, γιατί έτσι χάνονται με υπολογισμούς 1.800 θέσεις εργασίας, αλλά έχει να κάνει και με το παιδαγωγικό σκέλος. Τι μπορεί να προσφέρει ένας συναδέλφος ή μια συναδέλφισσα σε μία αίθουσα με αυξημένο αριθμό μαθητών; Εμείς δεν επιθυμούμε σχολεία εκτρώματα αλλά σχολεία που θα επιτελούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το παιδαγωγικό έργο.

Να πάω και στα Εργαστήρια Δεξιοτήτων γιατί ο χρόνος τρέχει και δεν θα προλάβω να ολοκληρώσω. Για τα Εργαστήρια Δεξιοτήτων υπάρχει σφοδρή αντίδραση από τους συναδέλφους μας στα Τρίκαλα. Και είναι αίτημά τους να το μεταφέρω στη Γενική Συνέλευση και αυτό κάνω σήμερα εδώ μεταξύ των άλλων.

Το μάθημα των Εργαστηρίων Δεξιοτήτων ως αντικατάσταση της ευέλικτης ζώνης ήρθε στα σχολεία βεβιασμένα. Και εδώ θα 'πρεπε και η ΔΟΕ να το καυτηριάσει, να το στηλιτεύσει και να βγει πιο δυναμικά μπροστά. Ήταν ένα από τα σημεία που μειονέκτησε σ' αυτό. Θα 'πρεπε να δοθεί και αυτό να απαιτήσει απ' το Υπουργείο μια μεταβατική περίοδο για να μπορέσουν οι συναδέλφοι να προετοιμαστούν.

Σήμερα που μιλάμε πρέπει να τελείωσε λίγο πριν μερικές μέρες, ίσως να τρέχει ακόμα, ήταν η 4^η φάση της επιμόρφωσης στα Εργαστήρια, και μπαίνει το απλό ερώτημα: πώς μπορεί να κάνει ένας εκπαιδευτικός μάθημα σε ένα καινούργιο αντικείμενο, όταν δεν έχει ολοκληρωθεί η επιμόρφωσή του; Τότε τι νόημα έχει η επιμόρφωση την οποία δέχεται; Δηλαδή, σε εξέλιξη της σχολικής περιόδου, όταν κάποιοι και οι περισσότεροι δεν είχαν επιμορφωθεί, έτρεχαν τα Εργαστήρια Δεξιοτήτων.

Και κλείνοντας, θα συμφωνήσω με πολλούς από τους προλαλήσαντες που είπαν ότι επειδή πλησιάζει και ο χρόνος των εκλογών των αιρετών, ότι θα κληθούμε και εκεί να αναζητήσουμε τους τρόπους που θα αντιμετωπίσουμε το Υπουργείο, εάν συνεχίσει να επιμένει και μάλλον αυτό θα γίνει, από ό,τι φαίνεται, στην ηλεκτρονική και όχι στη δια ζώσης ψηφοφορία.

100 χρόνια
στήριξης
της δημόσιας
εκπαίδευσης

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.

Αγωνιστικών, Προοδευτικών και Ενωτικών Κινήσεων Π. Ε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
2. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ (ΣΟΥΛΑ)
3. ΚΑΠΡΑΝΑΣ ΖΗΣΗΣ
4. ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗ ΔΗΜΗΤΡΑ
5. ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
6. ΜΠΑΛΗ ΜΑΡΙΑ
7. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
8. ΠΑΠΟΥΤΣΗ ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ (ΜΕΝΙΑ)
9. ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
10. ΣΟΛΔΑΤΟΥ ΜΑΡΙΑ
11. ΤΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
12. ΤΣΑΜΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

1. ΓΙΑΜΑΛΑΚΗΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
2. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
3. ΛΑΣΠΑΣ ΤΑΣΟΣ
4. ΠΟΥΡΝΑΡΑ ΕΛΕΝΗ
5. ΤΡΑΜΠΑΚΟΥΛΟΣ ΗΛΙΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΛΦΥ

1. ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
2. ΒΑΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
3. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
4. ΔΡΑΪΝΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
5. ΖΕΡΒΟΥ ΣΟΦΙΑ
6. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
7. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
8. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
9. ΚΟΛΛΙΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
10. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
11. ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
12. ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
13. ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
14. ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΗΣ (ΜΑΚΗΣ)
15. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (ΑΡΗΣ)
16. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ ΗΛΙΑΣ
17. ΠΑΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΗΣ
18. ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ (ΜΑΚΗΣ)
19. ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
20. ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
21. ΣΑΪΤΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
22. ΤΕΡΖΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
23. ΤΖΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
24. ΤΟΣΟΥΝΙΔΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
25. ΤΡΑΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
26. ΤΣΑΛΑΠΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
27. ΤΣΑΜΗΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
28. ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
29. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
30. ΧΑΪΛΑΤΖΙΔΟΥ ΓΝΩΣΟΥΛΑ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΥΡΥΔΑΛΛΟΥ - ΑΓΙΑΣ
ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Το μέλλον δεν πρόκειται να μας πάρει μαζί του. Να το ξαναπώ; Το μέλλον, αυτό που εδώ αποτελεί μία κοινωνική ομηγυρη, δεν πρόκειται να μας πάρει μαζί του. Γιατί εξαερώθηκε η αξία χρήσης μας.

Είπαν οι προλαλήσαντες ότι στη νέα εποχή που μπαίνουμε δεν χρειάζεται ακριβώς ο συνδικαλισμός. Δεν χρειάζονται τα συνδικάτα, δεν χρειάζονται τα πρωτοβάθμια σωματεία. Όλο αυτό συμβαίνει όμως γιατί τα τελευταία χρόνια το εκπαιδευτικό κίνημα, το εργατικό κίνημα με όποιο πρόσχημα θέλετε του δώσετε, ακόμα και αν είναι το συνεπέστερο, έχει το συνεπέστερο ταξικό πρόσχημα, δεν φάνηκε αντάξιο των απαιτήσεων αυτών των πρωτόγνωρων συνθηκών που δημιουργήθηκαν.

Και για να γίνουμε συγκεκριμένοι, για να έχεις μία τέλεια καταϊγίδα πρέπει να συμμεθούν πολλοί παράγοντες οι οποίοι είναι ανεξέλεγκτοι. Από το 2008 άρχισε αυτό να ξεδιπλώνεται. Με τη χρηματοπιστωτική κατάρρευση. Ήταν μεγαλύτερη και ισχυρότερη από τη χρηματοπιστωτική κατάρρευση του 1929.

Και θα μπορούσε κάποιος να ρωτήσει: μα καλά, γιατί δεν κατέρρευσε και ο καπιταλισμός; Γιατί όπως λέει και η γνωστή ρήση: είναι ο καπιταλισμός ηλίθιοι, εε; Χρειάζεται πολλούς ηλίθιους για να αγνοήσουν το βασικό και αυτοί οι ηλίθιοι υπήρχαν. Αυτές οι κοιμισμένες συνειδήσεις υφίστανται εδώ και δεκαετίες.

Δεν είχε συνέχεια. Δεν ήταν επαναλαμβανόμενη αυτή η χρηματοπιστωτική κατάρρευση, όπως συνέβη το '29, αλλά τις επιπτώσεις, τις συνέπειες τις πληρώνουμε μέχρι τώρα.

Πάμε παρακάτω.

Έχεις, επομένως, μία τεραστίων διαστάσεων οικονομική κρίση, η οποία υπερβαίνει τις δυνατότητες του ίδιου του κεφαλαίου να την ελέγξει.

Έχεις, δεύτερο: έχεις επίσης μία πανδημία. Μία πανδημία που επαναλαμβάνεται, με επαναλαμβανόμενα κύματα, δεν έχεις την πανδημία του 1918 που έκανε τον κύκλο της και τελείωσε, γιατί ακριβώς έχεις έναν τό ο οποίος μπορεί να μεταλλάσσεται και να δημιουργεί διαρκώς καινούργια κύματα. Αυτά είναι τα αποτελέσματα ερευνών όσων ακριβώς δοκίμασαν να συγκρίνουν την πανδημία του '18 με την πανδημία την τωρινή, του 1918.

Έχεις, επίσης, μία τεραστίων διαστάσεων περιβαλλοντική κρίση και έρχεται αυτή τη στιγμή, έρχεται αυτή την περίοδο να προστεθεί ένας άλλος

παράγοντας: ο πόλεμος για την επίλυση γεωστρατηγικών διαφορών.

Αυτά όλα μαζί μας βάζουν σε μία καινούργια εποχή και ο συνδικαλιστικός με τα χαρακτηριστικά που έχει ή τουλάχιστον με αυτό που εμείς αντιλαμβανόμαστε ως συνδικαλισμό, δεν έχει θέση σ' αυτή την καινούργια εποχή.

Μίλησαν πολλοί εδώ, περιγράψαν την τόσο ζοφερή πραγματικότητα αυτής της τόσο γελοίας κυβέρνησης, με τα χαρακτηριστικά που έχει και αυτής της Υπουργού Παιδείας, που πραγματικά 30 χρόνια τώρα έχουμε ζήσει διάφορους Υπουργούς που προστάθησαν να περάσουν, να νομοθετήσουν νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Ξεπερνάει η ιδεοληπτική της εμμονή και ο τρόπος που ακριβώς κατορθώνει και περνάει μία νεοφιλελεύθερη πολιτική με ακραία χαρακτηριστικά, που ακριβώς έχει την ίδια μήτρα, έχει ακριβώς, προέρχεται, έχει ξεπηδήσει από την ίδια μήτρα που ξεπήδησε και ο ναζισμός. Αυτό φαίνεται από... το έχει επιλύσει η ίδια η Σχολή της Φρανκφούρτης, δεν είναι δική μου θεωρητική προσέγγιση, αλλά είναι η ίδια η νεωτερικότητα που το έχει αυτό επιλύσει. Έρχεται, λοιπόν, και αυτή τη στιγμή έχει αφαιρέσει οποιοδήποτε δικαίωμα.

Η δικιά μας η γενιά είναι η γενιά της μεταπολίτευσης, έτσι; Ποιο από αυτά τα δικαιώματα που τα πήρανε, τα σάρωσαν όλα, δεν έχει μείνει ούτε ένα όρθιο, ούτε ένα όρθιο δικαίωμα δεν έχει μείνει. Η δικιά μας η γενιά το κατέκτησε; Όχι, ήταν υπεύθυνη να το διαχειριστεί και αποτύχαμε σ' αυτή τη διαχείριση. Η προηγούμενη γενιά από μας, αν θέλετε, μας πήγε, η γενιά του Πολυτεχνείου και της εξέγερσής του σε αυτό ακριβώς που ονομάζουμε μεταπολίτευση με τα δημοκρατικά δικαιώματα, με ένα ανοιχτό δημοκρατικό σχολείο, το οποίο αυτό το σχολείο δεν έγινε καλύτερο από τη δικιά μας τη γενιά μέσα στα 30 χρόνια.

Πώς φτάσαμε μέχρι εδώ και δεν έχει διαλυθεί αυτή η μορφή του συνδικαλισμού, η Ομοσπονδία και τα Πρωτοβάθμια Σωματεία; Ήταν 3 μεγάλα εμβληματικά γεγονότα: η απεργία των 13 ημερών του '97 που έδειξε πάλι, έδειξαν οι δάσκαλοι το αναστήμά τους και πήγανε μαζί με τους καθηγητές, ήταν τα εξεταστικά του ΑΣΕΠ το '98 και ήταν και η απεργία του 2006.

Πορευθήκαμε μέχρι τα τώρα με τα καύσιμα της απεργίας του 2006, δεν παρήχθη από μας κανένα άλλο εμβληματικό, πολιτικό, συνδικαλιστικό γεγονός.

Μου κάνει εντύπωση, να δούμε μέσα στην κάλη τι θα βγάλει; Την Τετάρτη το απόγευμα; Θα βγάλει 7 αντιπροσώπους της ΔΟΕ, 7 μέλη στο Δ.Σ. της ΔΟΕ, κατά πάσα πιθανότητα από τις αριστερές παρατάξεις όλων των αποχρώσεων εδώ και θα βγάλει 2 η ΔΑΚΕ και 2 η ΠΑΣΚ.

Ποιος θα ηγείται της Ομοσπονδίας; Η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ. Η ΔΑΚΕ και η ΠΑΣΚ. Η πλειοψηφία των 7 δεν θα μπορέσει για άλλη μια φορά να ανταποκριθεί σε αυτό το καθήκον, γιατί πολύ απλά αυτό που θα καθόριζε τη διαχείριση των 7 θα ήταν το αποτέλεσμα μίας απόφασης εδώ από το Συνέδριο και τελικά το μόνο που κάνουμε είναι να συζητάμε ποιοι θα ψηφίσουν ποιοι - ποιους, μπας και ακριβώς αλλάξουν οι συσχετισμοί με μία ηγεμονική αλαζονεία που δεν έχει προηγούμενο και δεν βλέπουμε ακριβώς αυτό που έρχεται και στεκόμαστε στο ποιος με αυτή την αλαζονεία θα κυριαρχήσει. Μα δεν πρόκειται να κυριαρχήσει κανένας, θα διαλυθούμε όλοι, και αυτό το απευθύνω προς τα αριστερά εδώ της αίθουσας. Δεν το βλέπετε; Τι άλλο θέλετε; Και για να το πάμε παρακάτω: τι θα μπορούσε εδώ...

Να το κάνουμε πιο ξεκάθαρο; Απεργία - αποχή, μέχρι τα τώρα παίζαμε κρυφτούλι με την κυβέρνηση και με το Υπουργείο. Αυτό ήταν η απεργία - αποχή, αυτό ήταν, τα ενιαία κείμενα, ακούστε κάτι, δηλητηρίασαν τα σχολεία.

Πείτε μου σε ποιο σχολείο δεν έγινε κακός χαμός όταν ο Διευθυντής ήθελε να γλείψει για να πάρει θέση για τις επόμενες κρίσεις, όπου έγραφε στα παλιά του τα παπούτσια τις αποφάσεις των Συλλόγων Διδασκόντων, πήγαινε και αναρτούσε στην πλατφόρμα του ΙΕΠ ότι ήθελε και γινόταν ένας απίστευτος καυγάς με απειλές μεταξύ των συναδέλφων.

Δεν τους προστατεύσαμε τους συναδέλφους και ας λείει ο καθένας ό,τι θέλει. Όσοι τουλάχιστον δεν ήταν στα σχολεία δεν το είδανε αυτό, αλλά στα σχολεία τουλάχιστον, στον Σύλλογο τον δικό μας, του Κορυδαλλού και της Αγίας Βαρβάρας, έχουμε πάρα πολλές περιπτώσεις που οι Διευθυντές λειτούργησαν δυστυχώς με έναν ελεεινό τρόπο και οι συνάδελφοι δεν μπορούσαν ακριβώς να προστατευθούν.

Πάμε στο επόμενο. Και τι θα πετύχει; Την ατομική αξιολόγηση, αυτό που αποτελεί κεντρικό κομβικό ζήτημα στην κυβερνητική πολιτική θα το αντιμετωπίσουμε με μία απεργία - αποχή;

Αλήθεια, ρε συνάδελφοι, τα 11 μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ... Θανάση, δεν καταλαβαίνω, κήρυξε μία φορά την απεργία - αποχή παράνομη. Γιατί προσέφυγε η Κεραμέως. Παράνομη, όχι καταχρηστική. Τι σας εμπόδιζε με το 90% να την επαναπροκηρύξετε; Το ότι θα καλούσατε τους συναδέλφους σε μία παράνομη απεργία; Η οικογένεια αυτή στο παρελθόν συλλάμβανε δημοσιογράφους. Εε δεν περάζει, ας συλλάμβανε τώρα και τα 11 μέλη του Δ.Σ. της ΔΟΕ. Θα 'μασταν απέξω να σας υπερασπιστούμε. Στο Αυτόφωρο. Παράνομη απεργία.

Παράγουν με αντιδημοκρατικό αυταρχισμό απίστευτο δικαστικά αποτελέσματα και εμείς τους

κοιτάμε. Τι θα έφερνε; Γιατί έχει κυριαρχήσει ο φόβος; Σε όλες τις πλευρές όμως αυτής εδώ της αίθουσας. Τι θα... τι πιστεύετε ότι θα κατόρθωνε; Θα κατόρθωνε να συσπειρώσει όλο τον κλάδο και να σταθεί απέναντι.

Αν δεν έχουμε αποτέλεσμα από αυτό το Συνέδριο στο κομμάτι της ημερήσιας διάταξης, ποιος εδώ μέσα πιστεύει ότι θα πάει στον Σύλλογό του και θα καταφέρει τον Σεπτέμβρη, ότι και να κάνουνε, αντίστοιχα πράγματα με αυτά που κάνανε την περίοδο της πανδημίας, πάρθηκε κανένα μέτρο; Μας κοροϊδεύανε κατάμουτρα. Κατάμουτρα. Ποιος όρθωσε το ανάστημά του να πείτε: τι κάνατε; Διακινδυνεύουν οι ζωές ανθρώπων και παιδιών σ' αυτή την πανδημία, δεν πήραν ούτε ένα μέτρο, τα ανοιχτά παράθυρα, και εμείς σκύψαμε τη μέση μας και τους γλείψαμε. Δεν υπήρξε καμία αντίδραση. Γιατί δεν βγήκε η Ομοσπονδία να πει: κανένα σχολείο δεν θα ανοίξει αύριο; Πώς τολμάτε και τα ανοίγετε τα σχολεία χωρίς να 'χετε πάρει κανένα μέτρο; Δεν έγινε όμως αυτό.

Αν εδώ, λοιπόν, εδώ, η πρώτη παράταξη δεν πάρει και την ευθύνη να καταθέσει εδώ πρόταση, πρόταση προς τη Γενική Συνέλευση να μην ανοίξουν τα σχολεία τον Σεπτέμβρη, θέλετε τον Οκτώβρη (;), να μην ανοίξουνε, όλοι, γι' αυτό που έρχεται, γιατί αυτό που έρχεται δεν είναι αντιμετωπίσιμο και θα το πω πολύ απλά: είμαστε η γενιά εκείνη των ανθρώπων που απ' τον Οκτώβρη, απ' τα μέσα του Οκτώβρη και μετά θα έχουμε δελτίο στο ηλεκτρικό ρεύμα. Ένα. Δεύτερον, το ξέρετε, ήδη το προγραμματίζουν, δεν λένε τα κανάλια την αλήθεια, τι να πούμε δηλαδή; Έχουμε μπουκωθεί με εκατομμύρια. Να πούνε τι; Ότι όταν ο Πούτιν κλείσει τη στρόφιγγα η ενεργειακή κρίση για την τέλεια καταγίδα, ο άλλος καθοριστικός παράγοντας θα είναι ανεξέλεγκτη και θα έχουμε... θα ζήσει η δικιά μας η γενιά το δελτίο στο ηλεκτρικό ρεύμα, δεν θα 'χουμε ρεύμα 24 ώρες το 24ωρο.

Το δεύτερο: τον Οκτώβρη, επισιτιστική κρίση, ξέρετε στη Λατινική Αμερική οι δάσκαλοι δουλεύανε σε τέτοια φαινόμενα στασιμοπληθωρισμού και αν θέλετε το συζητάμε κάποια στιγμή τι είναι το φαινόμενο του στασιμοπληθωρισμού, ο μισθός δεν έφτανε ούτε για να γευτείς το φαγητό της ημέρας. Αυτό έρχεται το επόμενο διάστημα.

Για όλους μας. Άρα, απόφαση, απόφαση κλειδωμένη από δω, δεν μπορούν οι Σύλλογοι να κάνουν Γενικές Συνελεύσεις τον Σεπτέμβρη, ούτε να απευθύνει σάλπισμα και κάλεσμα τότε η Ομοσπονδία. Θα είναι πολύ αργά. Απόφαση για απεργία διαρκείας και στο κομμάτι της αξιολόγησης απεργία - αποχή από τον Σεπτέμβρη, να δώσουμε από την αρχή το μήνυμα.

ANNA

ΚΑΡΛΑΥΤΗ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕ «Η ΑΘΗΝΑ»

Θα προσπαθήσουμε να συμβάλλουμε στη διασάφηση συγκεκριμένων θέσεων που πρέπει το κίνημα να έχει ως σημαίες το επόμενο διάστημα.

Και για μας, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, είναι απολύτως καθαρό ότι το πρώτο πράγμα που πρέπει το κίνημα να προσπαθήσει να παράξει είναι ενότητα στη δράση. Η ενότητα στη δράση χτίζεται γύρω από την ενότητα των στόχων και των προγραμμάτων δράσης ή την προσπάθεια ενοποίησης των προγραμμάτων δράσης.

Και θέλω να ξεκινήσω με μια καθαρότητα, ότι σε σχέση με τα δυο σχέδια κειμένων απόφασης που μας μοίρασε... που μας μοίρασαν οι σύντροφοι από το ΠΑΜΕ, και το σύντροφοι το εννοώ, δεν το λέω ειρωνικά, σε ό,τι αφορά το ζήτημα του ΑΣΕΠ και των διορισμών είμαστε σφόδρα αντίθετοι.

Θεωρούμε και το λέμε με ευθύτητα ότι ο κλάδος πρέπει να παλέψει τώρα για μαζικούς μόνιμους διορισμούς και για διορισμούς όλων των αναπληρωτών που έχουνε έστω και μια σύμβαση εργασίας αποκλειστικά με βάση το πτυχίο και όλη την προϋπηρεσία.

Αυτό ως παρακαταθήκη είναι το μόνο που μας διασφαλίζει από διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ και προσοντολόγια του Γαβρόγλου. Γιατί κάθε απαλοιφή αυτών των όρων είναι βούτυρο στο ψωμί και αέρα στα πανιά όλων αυτών που σήμερα επιβουλεύονται τη σταθερή και μόνιμη δουλειά και έχουν οδηγήσει τη νέα βάρδια των συναδέλφων εκεί που τους έχουν οδηγήσει.

Με τίποτα, λοιπόν, δεν πρόκειται να ψηφίσουμε κάτι που πάει πίσω από όσα έχουμε παλέψει στον δρόμο και στα Σωματεία μας το προηγούμενο διάστημα. Άρα αυτό δεν μας ενοποιεί.

Αφήνω την αξιολόγηση, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, γιατί πράγματι είναι ένα κρίσιμο ζήτημα, και είναι κρίμα πραγματικά, είναι κρίμα πραγματικά που ένα κρίσιμο ζήτημα σαν την αξιολόγηση και τον Νόμο της Κεραμέως, τον Νόμο Χατζηδάκη αλλά και τους διορισμούς των εκπαιδευτικών υποχρεωνόμαστε να τα βάλουμε από το παράθυρο ως θέματα στο πρόγραμμα δράσης και στο διεκδικητικό πλαίσιο.

Άρα, γίνονται κυρίαρχα από τα πράγματα και είναι υποχρεωμένο το σώμα και να τα συζητήσει και να αποφασίσει γι' αυτά.

Όταν τοποθετηθήκαμε σε ό,τι αφορά την αξιολόγηση, χωρίς να μασήσουμε τα λόγια μας, είπαμε ότι χαιρετίζουμε, μιας και η ζωντανή εκπαίδευση είναι εδώ και αντιστέκεται, δεν έχει νικήσει, αντιστέκεται σθεναρά και προσπαθεί να νικήσει, είπαμε ότι χαιρετίζουμε τους συναδέλφους όλους, που έδωσαν τη μάχη κατά της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας, με σχεδόν καθολική συμμετοχή στην απεργία - αποχή, στην απεργία της 11ης του Οκτώβρη και τη μεγαλειώδη διαδήλωση στο Εφετείο, όπως και τις διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα. Και είπαμε ότι χαιρετίζουμε μέχρι και σήμερα τους χιλιάδες συναδέλφους που συνεχίζουν αυτή τη μάχη, με όποιο τρόπο τους δόθηκε ως δυνατότητα, μετά την πολιτικά λαθεμένη, και δεν μασάμε τα λόγια μας, απόφαση του Δ.Σ. της ΔΟΕ να κλείσει την απεργία - αποχή με μια συζήτηση στις 10 του Οκτώβρη.

Αυτό, συνάδελφοι, δεν δαιμονολογεί κανέναν - μα κανέναν που πήρε τέτοιες αποφάσεις, είναι συγκεκριμένη κριτική που αφορά τον τρόπο και τον χρόνο που αποφασίστηκε ένα τέτοιο κίνημα που είχε στις σημαίες του την ανυπακοή, γιατί ανυπακοή ήταν να έχεις τέτοια ποσοστά απεργίας - αποχής όταν είχαν φέρει τα δικονομικά τανκς του Νόμου Κεραμέως και οι συνάδελφοι δεν μάσησαν, παρά τις απειλές και την εσωτερική υπονόμευση, και ξέρω πού κοιτάω, αυτό το πράγμα ήταν, ήταν πολιτικά λαθεμένο, και παρόλα αυτά εμείς χαιρετίζουμε τους χιλιάδες συναδέλφους που βρήκαν δρόμους αντίστασης με όποιο τρόπο τους δόθηκε, σε κάθε Σύλλογο, σε κάθε Σωματείο, με όποια απόφαση ήταν πρόσφορη.

Και σας λέω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι με τέτοια θέση στον δικό μας τον Σύλλογο επαίρομαι και περηφανεύομαι μαζί με όλους τους συναδέλφους μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, γιατί μέχρι σήμερα το 90% των σχολικών μας μονάδων αντιστάθηκαν στην αξιολόγηση, με όποιο τρόπο και δυνατότητα τους δόθηκε όλο αυτό το διάστημα και συνεχίζουν.

Αυτό είναι ένα κρίσιμο ζήτημα, συνάδελφοι. Γιατί είναι ένα κρίσιμο ζήτημα; Γιατί οι συνάδελφοι συνέχισαν και στην PISA να δίνουν ένα χα στούκι στην Κεραμέως.

Και τώρα, συνάδελφοι, όλη αυτή η μάχη δείχνει τον δρόμο. Ποιον δρόμο δείχνει; Και είμαστε καθαροί: τον δρόμο της συνέχισης, ναι. Τον δρόμο της κλιμάκωσης, ναι. Ποιος θα το αμφισβητήσει;

Τι έχουμε μπροστά μας; Και γιατί η συνέχιση και η κλιμάκωση είναι αδήριτη ανάγκη; Τι έχουμε μπροστά μας; Έχουμε πρώτον την εφαρμογή της ατομικής αξιολόγησης. Έχουμε δεύτερον..., έχουμε δεύτερον: την επανάληψη της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας. Έχουμε τρίτον: την PISA καθολικά σε όλη τη χώρα και σε όλα τα σχολεία της χώρας. Τι έχουμε, δηλαδή; Από τον Σεπτέμβρη γενικευμένη αξιολόγηση σχολείων, μαθητών, εκπαιδευτικών.

Και πρόθεση πολιτική να χρεωθούν οι ευθύνες για την αξιολόγηση των μαθητών, ένα, δηλαδή, ζήτημα κοινωνικά προσδιορισμένο, να χρεωθούν στη μαχόμενη εκπαίδευση. Να απολογείται ο ευλογημένος δάσκαλος που είναι στο Ζεφύρι για τις επιδόσεις των μαθητών του. Οι ευλογημένες δασκάλες εχθές που 'ρθανε και δουλεύουν με τα παιδιά του Ελαιώνα για τις επιδόσεις των μαθητών τους. Οι ευλογημένοι δάσκαλοι στο 35 Δημοτικό στα Εξάρχεια με 95% μετανάστες που ήτανε σχολείο επιλεγμένο για την PISA.

Αντιλαμβάνεστε την κόλαση που περιέγραψε ο Αρβανίτης προηγούμενα, ο σύντροφος. Αυτό το πράγμα ετοιμάζουν από τον Σεπτέμβρη.

Και η ερώτηση που θέτουμε με κάθε σαφήνεια, αγαπητοί συνάδελφοι: πιστεύετε ότι τα εργαλεία μας, τα εργαλεία μας έχουν σκουριάσει; Πιστεύετε ότι έχουν καεί; Πιστεύετε ότι δεν πρέπει να κάνουμε ένα ξεκίνημα από τον Σεπτέμβρη με μεγαλύτερη ένταση για την κλιμάκωση του αγώνα;

Εμείς λέμε ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερο πολιτικό λάθος, αφήνω τα ατοπήματα και τα ξεπουλήματα, σας παρακαλώ, δεν έχουμε καμία τέτοια πρόθεση να ανοίξουμε μια κουβέντα με τέτοιες λέξεις. Είναι μεγάλο πολιτικό λάθος, είναι υποστολή της σημαίας του αγώνα, αν αυτή σήμερα η Γενική Συνέλευση, 3 χρόνια μετά την προηγούμενη, έχοντας μεσολαβήσει η λαίλαπα Κεραμέως και ο Νόμος ο συγκεκριμένος, συν όλα τα άλλα, δεν αποφασίσει σύγκρουση με τον Νόμο 4823, απεργία - αποχή, αυτή η Συνέλευση, από την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, των σχολικών μονάδων και των μαθητών. Και για τα σχολεία και για τους εκπαιδευτικούς και για την PISA.

Αν δεν το αποφασίσει η σημερινή Γενική Συνέλευση είναι απολύτως σαφές ότι το μήνυμα που δίνει στην κοινωνία, στην Κεραμέως, είναι ότι συνθηκολογούμε, ότι αποκλιμακώνουμε, ότι πάμε να διαχειριστούμε την ήττα μας. Αυτή είναι, αυτή είναι η σκέψη μας, αυτό είναι το σχολικό μας, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον θεωρούμε αδήριτη αναγκαιότητα όσοι έτρεξαν τον αγώνα για την

αξιολόγηση, να συνομολογήσουν σήμερα, και για τη ΔΑΚΕ λέω, και για τη ΔΑΚΕ λέω, να συνομολογήσουν σήμερα την ανάγκη κήρυξης απεργίας - αποχής απ' το κυρίαρχο όργανο του κλάδου, που είναι οι αντιπρόσωποι.

Δεν έχουμε άλλο δρόμο, δεν έχουμε άλλο τρόπο, δεν έχουμε άλλη οδό διαφυγής προς οποιαδήποτε αποκλιμάκωση. Δεν πρέπει να το κάνουμε, ένα.

Δεύτερο, συνάδελφοι: φτάνει; Φτάνει αυτό; Εε όχι βέβαια. Κάποιοι είπαν ότι είναι τζάμπα μαγκιά να κάνεις απεργία - αποχή.

Ακούστε, συνάδελφοι, όσοι έχουμε μια αριστερή καταγωγή και κουλτούρα θεωρούμε ότι η απεργία κάθε είδους και μορφής είναι πολιτικός εκβιασμός της τάξης απέναντι στους εργοδότες και το κράτος. Είναι ένας πολιτικός εκβιασμός. Κάθε πολιτικός εκβιασμός δεν είναι κατάθεση στο παγκάρι, ούτε είναι κατάθεση για το κερδί και τη χριστιανισμένη. Ο πολιτικός εκβιασμός γίνεται με κάθε τρόπο που θα πονέσει τον εργοδότη, το κράτος, την κυβέρνηση. Εε ναι, η απεργία - αποχή ακόμα και αν δεν είχε κόστος, ήταν μια απόφαση με συνειδητό τρόπο που πόνεσε πραγματικά την κυβέρνηση, γι' αυτό μας έστειλε στα Δικαστήρια 3 φορές.

Το θέμα μας λοιπόν δεν είναι ότι πρέπει να σκάσουμε και φράγκα και για άλλες απεργίες, για να 'χουμε το ηθικό ανάστημα. Το 'χουμε το ανάστημά μας ηθικότερο και ακμαιότερο το ηθικό μας. Το θέμα μας είναι αν φτάνει με βάση την πολιτική μας ανάλυση, αν δηλαδή θα χρειαστεί και απεργία και απεργίες το επόμενο διάστημα.

Εμείς από την Πρωτοβουλία λέμε καθαρά ότι δεν φτάνει η απεργία - αποχή, παρά που πρέπει να κηρυχθεί σήμερα.

Είναι καθαρό ότι έχουμε μπροστά μας την ακρίβεια, που περιέγραψαν με μεγάλη... και τους λόγους και τις αιτίες, με μεγάλη καθαρότητα πολλοί σύντροφοι και συναγωνιστές από όλες τις παρατάξεις της εκπαιδευτικής αριστεράς, και εννοώ το ΠΑΜΕ και τις Παρεμβάσεις, συγγνώμη, συναγωνιστές του Δικτύου, αλλά αυτούς εννοώ, είναι καθαρό ότι αυτή... ότι αυτή η πραγματικότητα, δηλαδή η ακρίβεια, δηλαδή ο Νόμος Χατζηδάκη που κάθε εργασιακό δικαίωμα το συνθλίβει, όσα τραβάμε στα κοινωνικά αγαθά, η καταστολή, το γεγονός ότι ματώνουν τα παιδιά μας στο Πανεπιστήμιο σήμερα, όλα όσα συμβαίνουν με την Κεραμέως και το ΑΠΘ, το γεγονός ότι έχουν βάλει την αστυνομία στις σχολές, το γεγονός ότι σήμερα, σήμερα τον μπάτσο Κορκονέα τρίζουν τα κόκαλα του μι-

κρού παιδιού που βρίσκεται έξω με απόφαση του συστήματος και του κράτους, όλο αυτό το σύστημα το σάπιο θα προσπαθήσει να πάρει και άλλο τη ρεβάνς.

Και αν έχετε την αυταπάτη, αν έχετε την αυταπάτη ότι αυτό που πρέπει να ετοιμάζουμε είναι το εκλογικό μας βιβλιάριο για να ψηφίσουμε τον επόμενο διαχειριστή, ακόμα και αν είναι τάχα λίγο καλύτερος, πλανάστε πλάνην οικτράν. Αυτό που πρέπει να ετοιμάζουμε είναι τον απεργιακό μας σχεδιασμό και μια σύγκρουση με χαρακτηριστικά διάρκειας, δηλαδή που δεν θα ορίζει τη λήξη και το τέλος με μια 24ωρη, αλλά θα σχεδιάζει, θα σχεδιάζει έναν αγώνα με τέτοια χαρακτηριστικά.

Άρα, συνάδελφοι, και για να συνοψίσω, και για να συνοψίσω και να φτάσω στο ζήτημα που τάχα μας ταλανίζει, στην αξιολόγηση. Είναι σαφές ότι η μάχη κατά της αξιολόγησης είναι απόλυτα συνδεδεμένη με το συνολικό απεργιακό μέτωπο που πρέπει να ανοίξουμε. Εμείς, λοιπόν, θεωρούμε ότι χρειάζεται η σημερινή Γενική Συνέλευση να αποφασίσει 1) απεργία - αποχή από την αξιολόγηση, το είπαμε, τα χαρακτηριστικά της εξουσιοδότησης του Διοικητικού Συμβουλίου δεν τα γνωρίζουμε, αλλά είναι καθαρό ότι το μόνο πράγμα που θα έκανε το Διοικητικό Συμβούλιο είναι να υλοποιήσει τη σημερινή μας απόφαση αν την πάρουμε και όχι να παρέμβει σ' αυτήν. Και αν η σημερινή απόφαση είναι απεργία - αποχή δεν μπορεί το Διοικητικό Συμβούλιο να την κάνει και άλλα μέσα.

Και για να μην με παρεξηγήσετε, μην μας παρεξηγήσετε, συνάδελφοι, αν κάποιος, αγαπητοί και

εκλεκτοί συναγωνιστές, εννοούνε ένα plan B ως το περιγράψουν. Μόνο που θέλω να πω ότι όταν το plan B το ανακοινώσεις μαζί με το plan A το έχεις κάψει. Με λίγα λόγια δεν έχει καμιά δουλειά το σημερινό Συνέδριο να αποφασίσει τίποτε άλλο, γιατί ακριβώς έχει κάψει και αποκλιμακώνει από τώρα τον αγώνα από την απεργία - αποχή από την αξιολόγηση.

Αυτή είναι η θέση μας.

Ταυτόχρονα και τελειώνω, πρέπει να ανοίξουμε τώρα τη σύγκρουση με τον 4823 και όλη την αντιεκπαιδευτική πολιτική, να χτίσουμε ένα μέτωπο παιδείας με ό,τι μέτρα είπαν και άλλοι συναγωνιστές στα οποία συμφωνούμε και να χαράζουμε ένα απεργιακό σχέδιο σύγκρουσης και ανατροπής που και αυτό δεν φτάνει γιατί, συνάδελφοι, δεν μπορούμε να νικήσουμε εμείς ως εκπαιδευτικοί με μια κοινωνία ηττημένη. Χρειάζεται πανεργατικός πανκοινωνικός αγώνας για την ανατροπή της λαίλαπας Μητσοτάκη. Και πρέπει ο Μητσοτάκης να ηττηθεί και η πολιτική του στο πεδίο των κοινωνικών αγώνων και της ανυπακοής.

Σε κάθε άλλη περίπτωση ως ετοιμάζουμε, ως ετοιμάζουμε τον δρόμο για τη βελούδινη επιστροφή των επόμενων διαχειριστών, για να έχουμε τα ίδια και την επόμενη φορά και να έχουμε τον μισθό μας, την αξιοπρέπειά μας, το δημόσιο σχολείο, να καταρρέει απ' αυτή τη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα.

Αγώνας, σύγκρουση, ρήξη, ανατροπή, απεργία - αποχή, αυτή είναι η θέση της Πρωτοβουλίας, σας ευχαριστούμε.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΕ
Δ.ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΝΑΛΗΣ

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δράττομαι της ευκαιρίας από το βήμα της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου να μιλήσω για την ανελέητη επίθεση που έχουμε δεχθεί στα ασφαλιστικά - συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα τα τελευταία 12 χρόνια.

Αν και η πλειοψηφία των συνέδρων βρίσκεται ένα βήμα απ' τη σύνταξη, εξαντλούμε όλα τα άλλα θέματα και μιλάμε πολύ λίγο και για τα συνταξιοδοτικά. Οι παραιτηθέντες και οι υποψήφιοι προς σύνταξη συνάδελφοι, μετά από 35 ως 40 χρόνια στην εκπαίδευση, σας θυμίζουμε ότι τα άλογα που τα σκοτώνουν όταν γεράσουν αμείβονται με 600 ως 700 ευρώ για δύο χρόνια και πλέον λαμβάνουν κύρια σύνταξη μετά από 2 χρόνια. Εφάπαξ 4 με 6 μήνες μετά την έκδοση της κυρίας και επικουρικής μετά από 3 με 3,5 χρόνια.

Τηλεφωνούν στο Γενικό Λογιστήριο να μάθουν κάτι για την πορεία της συνταξιοδότησής τους αλλά ματαίως. Κανένας δεν απαντά. Οι εισηγητές του Γενικού Λογιστηρίου που έβγαζαν τις αποφάσεις έχουν μετακινηθεί στο Υπουργείο Οικονομικών. Τη θέση τους πήραν υπάλληλοι του ΕΦΚΑ που ιδέα δεν έχουν από συντάξεις του Δημοσίου και η έκδοση των συντάξεων, συντάξεων εμπιστοσύνης τις λέμε τώρα, βγαίνει από ηλεκτρονική πλατφόρμα που έστησε ο Χατζηδάκης και βασίζεται στα δεδομένα που προκύπτουν απ' την αίτηση του ασφαλισμένου και όχι απ' τα αρχεία του Δημοσίου και του ΕΦΚΑ.

Η έκδοση συντάξεων, η πολυδιαφημισμένη από δικηγόρους, λογιστές βάση του άρθρου 225 του Νόμου 4798 του '21, απέτυχε, αφού σε διάστημα τριών μηνών προχώρησαν στην έκδοση 8 μόνο συντάξεων.

Η διαχρονική λεηλασία των αποθεματικών των ταμείων μας οδήγησαν τα ταμεία ένα βήμα πριν από το κραχ. Πρέπει να θυμηθούμε τα 33. Πρέπει να θυμηθούμε τα 33 δραχμές, 90 δισεκατομμύρια ευρώ που χάθηκαν από το 1950 έως το 1980, όταν η Τράπεζα της Ελλάδας που διαχειριζόταν τα αποθεματικά δάνειζε την επιχειρηματική ελίτ της χώρας με δανεικά και αγύριστα. Τα 4 δις που χάθηκαν με το τζογάρισμα στο χρηματιστήριο απ' τις διορισμένες διοικήσεις του εκσυγχρονιστικού ΠΑΣΟΚ.

Τα δομημένα ομόλογα, απώλεια 2 δις του Καραμανλή, το κούρεμα του Βενιζέλου, PCI, για την

αποπληρωμή του χρέους, 26 δις και 4 δις για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Πρέπει να θυμηθούμε τις δύο νομοθετικές παρεμβάσεις Σαμαρά 2011 - '12, την κατάργηση των δώρων και της άδειας του οικογενειακού επιδόματος και των επιδομάτων ευθύνης. Τις 21 περικοπές στις συντάξεις, μείωση περίπου στο 30%. Την εξαέρωση των επικουρικών του Μετοχικού και το εφάπαξ. Την εισαγωγή του κεφαλαιοποιητικού συστήματος για την επικουρική σύνταξη από 1η/1ου του 2015 από τη νοητή κεφαλαιοποίηση για εφάπαξ από 1η/1ου του 2014.

Πρέπει να θυμηθούμε τον Νόμο Κατρούγκαλου που έφερε τον διαχωρισμό της κύριας σύνταξης σε εθνική και ανταποδοτική και άλλαξε τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων κάτω από 40% του συντάξιμου μισθού, ενώ προ μνημονίων ήταν 80%. Τις ρήτρες θανάτου και προσδόκιμου ζωής. Τη ρήτρα βιωσιμότητας των ταμείων με την οποία αίρεται η υποχρεωτική καταβολή των επικουρικών συντάξεων. Την αύξηση των ορίων ηλικίας από 5 έως 12 έτη και το τέλος των μεταβατικών ορίων 2015 - 2021. Σύνταξη πια στα 62 και 40 έτη ασφάλισης ή στα 67.

Πρέπει να θυμηθούμε τον Νόμο Βρούτση που βελτιώνει μεν τους συντελεστές αναπλήρωσης πάνω από τα 33 χρόνια, φροντίζοντας ωστόσο να διατηρήσει αριστοτεχνικά και να εδραιώσει όλο το φάσμα των μνημονιακών περικοπών.

Πρέπει να θυμηθούμε την ίδρυση του νέου επικουρικού του ΤΕΚΑ από τον Χατζηδάκη - Τσακόγλου που καταργεί τη δημόσια επικουρική ασφάλιση και εισάγει την ιδιωτική. Κάθε ασφαλισμένος θα έχει τον ατομικό του λογαριασμό στο ΤΕΚΑ, το οποίο πλέον θα είναι ταυτόχρονα διαχειριστής των λογαριασμών αλλά και επενδυτής.

Οι ασφαλισμένοι μπορούν να επιλέξουν όποιον επενδυτικό φορέα επιθυμούν και ταυτόχρονα σε ποια κατηγορία χρηματιστηριακών προϊόντων θέλουν να τζογάρουν τις εισφορές τους. Κοντολογίς, τη μετατροπή της σύνταξης από κοινωνικό δικαίωμα σε επενδυτικό προϊόν.

Ταυτόχρονα το ΕΤΕΑΕΠ που καταβάλλει τις επικουρικές συντάξεις των νυν συνταξιούχων θα στερηθεί τις εισφορές νέων εργαζομένων με ό,τι αυτό σημαίνει για το εισόδημα του. Θα χρειαστούν σύμφωνα με τη μελέτη Ρομπόλη 60 δις μέχρι το 2060. Πρέπει να θυμηθούμε την Εγκύκλιο Τσακόγλου και τη μεγάλη σφαγή στις συντάξεις χηρείας και αναπηρίας, ποσοστό 35%, μετά από 3 χρόνια.

Πρέπει να θυμηθούμε την πρόσφατη ιδιωτικοποίηση του ΕΦΚΑ απ' τους Χατζηδάκη - Τσακόγλου, με την ίδρυση δυο θυγατρικών. Μία που ει-

σβάλλει στο χώρο του ΕΦΚΑ με κομματικό στρατό, με μισθούς 7.000 και 8.000, με εξουσίες χωρίς να δίνουν λόγο σε κανέναν και μια άλλη, με στόχο τη λεηλασία της ακίνητης περιουσίας των ταμείων μας, μια θυγατρική REAL ESTATE, που θα βάζει χέρι στην ακίνητη περιουσία των ταμείων, χωρίς λογοδοσία και εκπροσώπηση των συνταξιούχων και της κοινωνίας.

Με λίγα λόγια, μετά τη λεηλασία των αποθεματικών από τον Βενιζέλο, έρχεται ως νέος χορός λεηλασίας της ακίνητης περιουσίας του ΕΦΚΑ. Και τέλος μην ξεχνάμε ότι το 2023 θα αρχίσει νέος γύρος συζήτησης για τα όρια ηλικίας με πρόσχημα το δημογραφικό. Η ρήτρα προσδόκιμων ζωής είναι σε ισχύ.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τη δεκαετία του '10 με του '20 οι συνταξιούχοι έχασαν συνγνώ-

μη πάνω από 120 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι εργαζόμενοι και οι εκπαιδευτικοί θα χρειαστεί να δώσουν νέους αγώνες για τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα. Δεκάδες χιλιάδες είναι άλλωστε οι εκπαιδευτικοί που θα παραμείνουν στην τάξη μέχρι τα βαθιά γεράματα, ένεκα των αβάσταχτων περικοπών στις συντάξεις και των ορίων συνταξιοδότησης, πράγμα που ολοφάνερα πλήττει την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης στα σχολεία όλης της χώρας.

Διεκδικούμε κατάργηση όλων των Νόμων που ιδιωτικοποιούν την ασφάλιση, επαναφορά δώρων και επιδόματος άδειας στις συντάξεις, κατάργηση όλων των αντισυμβαλλομένων νόμων, συντελεστής αναπλήρωσης 80% του συντάξιμου μισθού, μειωμένα όρια συνταξιοδότησης για τους εκπαιδευτικούς, αυξήσεις στις συντάξεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΖΑΛΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕ «Η ΑΘΗΝΑ»

Στα τρία χρόνια που πέρασαν από τη διεξαγωγή του προηγούμενου συνεδρίου της ΔΟΕ και τις αντίστοιχες διαδικασίες στους Συλλόγους ΠΕ, η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας και η κ. Κεραμέως, η πιο αντιδραστική φιγούρα σε αυτό το πόστο από τη μεταπολίτευση, οδηγούν μια τρελή κούρσα αλλαγών για να συντρίψουν τα κοινωνικά αγαθά και δικαιώματα, αλλά και το δημόσιο χαρακτήρα από το DNA του σχολείου. Είναι η Κεραμέως και η πολιτική της Κυβέρνησης Μητσοτάκη που: αύξησε τον αριθμό των μαθητών ανά τμήμα-εν μέσω πανδημίας, προσπάθησε να βάλει κάμερες μέσα στις σχολικές τάξεις, υποβάθμισε τις τέχνες και τον πολιτισμό στα ωρολόγια προγράμματα, κατήργησε ύστερα από 100 χρόνια τους αιρετούς στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, ξεπούλησε τα προσωπικά δεδομένα 1.000.000 εκπαιδευτικών και γονέων στη Webex, πέταξε πέρυσι 40.000 παιδιά εκτός ΑΕΙ για να δοθεί ζεστή πελατεία στα ιδιωτικά κολέγια-που τα εξίσωσε με τα δημόσια ΑΕΙ και συνεχίζει στην ίδια στόχευση με την ΕΒΕ και την Τράπεζα Θεμάτων. Διαμόρφωσε μια καρικατούρα δίχρονης προσχολικής αγωγής με νήπια, προνήπια και νηπιαγωγούς στοιβαγμένα σαν σαρδέλες σε προαύλια, σε πλατείες, μέσα σε κοντέινερς. Άφησε παντελώς ανοχύρωτα τα σχολεία στην πανδημία να ανοιγοκλείνουν, προωθώντας μια τηλεεκπαίδευση-παρωδία, που αξιοποιείται πλέον «δια πάσαν νόσον», αφήνοντας ψυχο-

συναισθηματικά κενά και μορφωτικά ελλείμματα στα παιδιά της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Μια κυβέρνηση που ξεπουλά κάθε δημόσιο αγαθό, με εγκληματικές ευθύνες για τους 30.000 νεκρούς της πανδημίας και την εγκατάλειψη του ΕΣΥ, με αυταρχισμό και ακραία καταστολή απέναντι στις κοινωνικές αντιστάσεις. Με κατάργηση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών, με παρεμπόδιση των συλλογικών διαδικασιών, με ποινικοποίηση των αγώνων. Αποκλειστικά υπεύθυνη για την ακρίβεια σε όλα τα αγαθά και το πάρτυ των ολιγαρχών-καπιταλιστών της ενέργειας. Που στραγγίζει και κλέβει το εισόδημά μας! Που εμπλέκει τη χώρα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο με αποστολή πολεμικού υλικού στην Ουκρανία.

Στα σχολεία, με πολιορκητικό κριό την αξιολόγηση, και τον νόμο έκτρωμα 4823/21 επιχειρείται η κατηγοριοποίηση και ο διχασμός τους σε «καλά» και «κακά», ο περιορισμός της κρατικής χρηματοδότησης και το σχολείο-επιχείρηση, η ενοχοποίηση των εκπαιδευτικών για τις κρατικές ευθύνες και τις συνθήκες εγκατάλειψης του δημόσιου σχολείου. Ετοιμάζουν από Σεπτέμβρη την ατομική αξιολόγηση για να ελέγξουν στυγνά την εκπαιδευτική κοινότητα, να τη χειραγωγήσουν, ώστε να υπηρετήσει τα σχέδιά τους, κάνοντας μια πραγματική κόλαση το εργασιακό της περιβάλλον.

Η ζωντανή εκπαίδευση είναι εδώ και αντιστέκεται! Χαιρετίζουμε τους/τις συναδέλφους που έδωσαν τη μάχη κατά της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας, με σχεδόν καθολική συμμετοχή στην απεργία -αποχή, στην απεργία της 11ης Οκτώβρη, τη μεγαλειώδη διαδήλωση στο Εφετείο και τις κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα. Που συνέ-

χισαν τον αγώνα με όποιο τρόπο είχαν στη διάθεσή τους μετά την πολιτικά λαθεμένη απόφαση της ΔΟΕ για λήξη της απεργίας-αποχής από τις 10 του Οκτώβρη. Που δεν υποχώρησαν στους εκβιασμούς της εξουσίας, στις πιέσεις, στην τρομοκρατία, στις ποινές του Κόπτη στους συναδέλφους από σωματεία που συνέχισαν την α/α, στις απόπειρες παραχάραξης των αποφάσεων των συλλόγων διδασκόντων. Που ακύρωσαν στις 18 Μάη τις εξετάσεις τύπου Pisa στα ορισθέντα σχολεία, δείχνοντας το δρόμο της αποφασιστικής συνέχισης του αγώνα απέναντι στην αξιολόγηση και το ν.4823 από τη νέα χρονιά με μέτωπο παιδείας, απεργιακή σύγκρουση και επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής, που πρέπει να αποφασιστούν από την 91η ΓΣ της ΔΟΕ.

Χαιρετίζουμε τους συναδέλφους και όλα τα εκπαιδευτικά σωματεία που άνοιξαν δρόμους για να εκφραστούν αγωνιστικά οι εργατικές και κοινωνικές ανάγκες, παρά την εργαλειοποίηση της πανδημίας, τις απαγορεύσεις, τον αυταρχισμό και την άγρια καταστολή. Τα σωματεία που άνοιξαν δρόμους αντίστασης απέναντι στο στραγγαλισμό των δημοκρατικών ελευθεριών με διαδηλώσεις στις λεωφόρους και όχι στα πεζοδρόμια. Που βρέθηκαν δίπλα στους μαχόμενους υγειονομικούς για την υπεράσπιση της δημόσιας Υγείας. Που έδωσαν μάχες για πραγματικούς και όχι συμβολικούς αγώνες ενάντια στον μεσαιωνικό νόμο Χατζηδάκη, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και λεηλασία των συντάξεων. Τα σωματεία που δεν υπακούν, δεν εφαρμόζουν τις επιταγές του αντισυνδικαλιστικού νόμου, δεν φιμώνονται, δεν καταργούν τις συλλογικές τους διαδικασίες, δεν συναινούν στο ηλεκτρονικό φακέλωμα των μελών τους.

Χαιρετίζουμε τα σωματεία της εκπαίδευσης που υλοποιούν καμπάνιες ενημέρωσης και δράσης ενάντια στην ακρίβεια, για αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις με αποκατάσταση όλων των απωλειών. Τα σωματεία που γράφουν στα συνθήματα τους και παλεύουν μέσα κι έξω από τα σχολεία για το μόνιμο διορισμό όλων των αναπληρωτών με βάση το πτυχίο και την προϋπηρεσία, την εναντίωση στα σχέδια για διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, για ίσα δικαιώματα αναπληρωτών μονίμων, για εξίσωση του ωραρίου των νηπιαγωγών, για αποκατάσταση της Τέχνης και του Πολιτισμού στα σχολεία και οργανικές θέσεις για όλα τα μαθήματα ειδικότητων. Που δίνουν τη μάχη καθημερινά, απέναντι στο βαθύ σκοτάδι της κ. Κεραμέως, για το δημοκρατικό σχολείο των όλων και των ίσων.

Από την πλευρά μας, θεωρούμε ότι απέναντι στην πραγματικότητα που δημιουργείται από την καταστροφική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ,

μόνο η ανατροπή της είναι όρος για την υπεράσπιση της ζωής και του μέλλοντος για τον κόσμο της εργασίας και της εκπαίδευσης και σε συνδυασμό με μαζικούς αγώνες, που δεν θα αφήνουν περιθώρια για αυταπάτες διαχείρισης και κυβερνητικών εναλλαγών σε ένα θολό προεκλογικό κλίμα και τον κοινωνικό παράγοντα στη γωνία. Στο πεδίο των κοινωνικών αγώνων να ηττηθεί η νεοφιλελεύθερη και ακροδεξιά πολιτική του Μητσοτάκη, μόνο έτσι θα νικήσουν οι ανάγκες μας! Μόνο έτσι θα σώσουμε το δημόσιο σχολείο, τα μορφωτικά δικαιώματα των μαθητών μας, την εργασιακή μας αξιοπρέπεια. Στην 91η ΓΣ της ΔΟΕ οι δυνάμεις του αγώνα μπορούν και πρέπει να χαράξουν δρόμους συνεννόησης, συμπόρευσης και να στοχεύσουν στην αγωνιστική ανάταση. Με αποφάσεις μάχης σε όλη τη γραμμή του μετώπου, για όλη την επίθεση που δεχόμαστε. Αποφάσεις που θα συνεχίζουν και θα κλιμακώνουν αποφασιστικά από το Σεπτέμβρη τον αγώνα που έδωσε το εκπαιδευτικό κίνημα στα γκρίζα χρόνια της Κεραμέως.

Σ' αυτήν την αναγκαιότητα δεν συντείνει ο κατακερματισμός και η περιχαράκωση των δυνάμεων του κινήματος. Για αυτό, ως Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών, έχοντας καθαρό στίγμα, ταυτότητα, θέσεις και δράση στο χώρο του ανεξάρτητου ταξικού συνδικαλισμού, προβάλλουμε τη συγκρότηση ενωτικού μετώπου των δυνάμεων του ριζοσπαστικού χώρου σε αντικυβερνητική, αγωνιστική, ταξική κατεύθυνση με τα χαρακτηριστικά της αυτοτέλειας κάθε χώρου, του αμοιβαίου σεβασμού και της αλληλεγγύης. Με όσες δυνάμεις διαθέτουμε πορευτήκαμε με αυτήν την ενωτική αντίληψη όλο το προηγούμενο διάστημα στο κίνημα και στους πρωτοβάθμιους συλλόγους, την ίδια ενωτική αντίληψη κατέθεσαν τα σχήματα της Πρωτοβουλίας στις ΓΣ των συλλόγων μπροστά στην 91η ΓΣ της ΔΟΕ, την ίδια αντίληψη κατέθεσαν συναγωνιστές και συναγωνίστριες που αναφέρονται στην Πρωτοβουλία στα ενωτικά σχήματα που συμμετέχουν.

Η Πρωτοβουλία Ανεξάρτητων Εκπαιδευτικών ΠΕ καλεί τις συναγωνιστές και τις συναγωνίστριες, τα σχήματα και τις κινήσεις που επιμένουν αντικυβερνητικά, ριζοσπαστικά, αντισυστημικά, αντικαπιταλιστικά, να συνεργαστούμε στη φετινή ΓΣ της ΔΟΕ, να ανοίξουμε το δρόμο για να συγκροτηθεί από κοινού ένα τέτοιο μέτωπο. Μια συνεργασία που θα άρει την απογοήτευση, θα ικανοποιήσει και θα εμπνεύσει πολλούς αγωνιστές και αγωνίστριες συναδέλφους σε όλη τη χώρα, θα δώσει νέα ώθηση και προοπτική στους αγώνες για το σχολείο των όλων και των ίσων, την ανατροπή και την κοινωνική χειραφέτηση.

100 χρόνια
αγώνων
για το νηπιαγωγείο & το
δημοτικό σχολείο

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

(ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.-
ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ-ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ)

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΑΪΒΑΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
2. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
3. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
4. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
5. ΒΑΣΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
6. ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
7. ΓΚΙΛΗ ΜΑΡΙΑ
8. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
9. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
10. ΚΑΡΛΑΥΤΗ ΑΝΝΑ
11. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
12. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ
13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
14. ΜΑΝΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
15. ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΕΡΑ
16. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
17. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
18. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ
19. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΗ
20. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
21. ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΝΑΤΑΣΣΑ
22. ΣΥΡΙΓΓΑ ΜΑΝΩΛΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ
23. ΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΜΑΡΙΝΑ
24. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΑΙΟΣ
25. ΦΙΚΑ ΙΛΙΑΔΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
26. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
27. ΧΛΙΑΟΥΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΛΦΥ

1. ΑΪΒΑΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
2. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
3. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
4. ΒΑΘΗ ΦΩΤΕΙΝΗ
5. ΒΑΣΙΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
6. ΒΟΥΡΒΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
7. ΓΚΙΛΗ ΜΑΡΙΑ
8. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
9. ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
10. ΚΑΡΛΑΥΤΗ ΑΝΝΑ
11. ΚΟΚΚΙΝΟΜΗΛΙΩΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
12. ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΕΛΕΑΝΑ
13. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ
14. ΜΑΝΙΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
15. ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΕΡΑ
16. ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
17. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
18. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ
19. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΗ
20. ΠΡΙΜΗΚΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
21. ΣΠΑΝΟΥΔΗ ΝΑΤΑΣΣΑ
22. ΣΥΡΙΓΓΑ ΜΑΝΩΛΗ ΠΟΛΥΞΕΝΗ
23. ΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΕΡΙΝΑ-ΜΑΡΙΝΑ
24. ΦΑΚΑΡΟΣ ΕΛΙΣΑΙΟΣ
25. ΦΙΚΑ ΙΛΙΑΔΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
26. ΧΙΩΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
27. ΧΛΙΑΟΥΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΡΕΤΣΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΑΤΤΙΚΗΣ «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

Σας χαιρετώ. Βερέτσος Κώστας από τον Σύλλογο «Δελμούζος», εκλεγμένος με τα Προοδευτικά Ρεύματα.

Ήρθαμε εδώ για να μιλήσουμε για την κριτική πεπραγμένων της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδος την περασμένη τριετία. Αν θέλαμε να συνοψίσουμε σε λίγα λόγια τη στάση της ΔΟΕ απέναντι σ' αυτή την πρωτοφανή επίθεση που δέχεται ο κλάδος, την οργανωμένη πρωτοφανή επίθεση απ' τη νεοφιλελεύθερη Νέα Δημοκρατία, είναι με αργά αντανakλαστικά, να τρέχουμε να μπαλώσουμε τρύπες.

Ξέρω ότι είμαι σκληρός αλλά οι καιροί είναι σκληροί. Εμείς που βιώνουμε όλοι μας τα προβλήματα μέσα στην τάξη καταλαβαίνουμε ότι η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν στέκεται με επάρκεια δίπλα στον δάσκαλο.

Πάμε να μιλήσουμε συγκεκριμένα για δύο θέματα. Το πρώτο απασχόλησε χθες το Συνέδριο της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας. Οι ηλεκτρονικές εκλογές. Σε ένα θέμα στο οποίο ο κλάδος έχει σαφή σωστή θέση, εναντίον της ηλεκτρονικής κάλπης η οποία αποτυπώθηκε με την αποχώρηση μας από τις εκλογές των αιρετών. Δεν έχουν περάσει, όμως, πολλές μέρες από τις σαφείς οδηγίες που έστειλε η Διδασκαλική Ομοσπονδία στα πρωτοβάθμια σωματεία για την διαδικασία διεξαγωγής των εκλογών για την ανάδειξη των αντιπροσώπων, και χθες πρώτη μέρα του συνεδρίου, ακούστηκε από επίσημα χείλη: «ότι εμείς δεν ανακατευόμαστε πώς κάνουν τα πρωτοβάθμια σωματεία τις εκλογές». Πως δεν ανακατεύεστε όταν μας απαγορεύσατε να διεξάγουμε σε πολλές μέρες τις εκλογές για την ανάδειξη των αντιπροσώπων; Εμείς στον Σύλλογο «ΔΕΛΜΟΥΖΟ» ομόφωνα είχαμε αποφασίσει να κάνουμε τις εκλογές σε πολλές μέρες, με ευθύνη δικαστικού αντιπροσώπου.

Όμως εσείς μας επιβάλατε τον τρόπο που θα κάνουμε εκλογές. Και δεν στείλατε μία πολιτική γραμμή, μία γραμμή που να αναφέρει πως δεν αναγνωριστούν οι σύνεδροι που θα εκλεγούν από ηλεκτρονική ψηφοφορία. Και αν μπορούμε να δε-

χθούμε την αγωνία των σωματείων για τις διαδικασίες τους, να είναι σύμφωνες με τον νόμο, για να έχουν την δυνατότητα να αναγνωριστεί ο ταμίας από τις τράπεζες και να μπορεί να διαχειρίζεται τον τραπεζικό λογαριασμό του σωματείου, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος δεν είχε καμιά τέτοια υποχρέωση στις εκλογές των αντιπροσώπων να δεχθεί τις ηλεκτρονικές κάλπες. Αρκούσε μια ξεκάθαρη πολιτική απόφαση.

Δεν στείλατε ούτε μια γραμμή που να μας δίνετε σαφείς οδηγίες εναντίον του Νόμου Χατζηδάκη. Και άκουσα χθες και έπεσα απ' τα σύννεφα ότι πρέπει λείει για να πάρει μια απόφαση η Ομοσπονδία να υπάρχει ομοφωνία. Πού ακούστηκε αυτό το πράγμα, ρε συνάδελφοι; Πού ακούστηκε ότι για να πάρει μια απόφαση η Ομοσπονδία πρέπει να υπάρχει ομοφωνία; Όχι. Συντασσόμαστε με τον Χατζηδάκη ή εναντίον του Χατζηδάκη. Οφείλουμε να έχουμε ξεκάθαρη θέση.

Έπρεπε η Ομοσπονδία να έχει συγκεκριμένη θέση: δεν αναγνωρίζονται οι σύνεδροι από τις ηλεκτρονικές εκλογές με πολιτική απόφαση. Από την στιγμή, όμως που δεν υπήρχε αυτή η ξεκάθαρη στάση ορθά αναγνωρίστηκαν οι αντιπρόσωποι από τις ηλεκτρονικές εκλογές. Δεν μπορούσαν να μην αναγνωριστούν από την στιγμή που δεν είχε προηγηθεί η ξεκάθαρη θέση της ΔΟΕ. Αυτή είναι η Ομοσπονδία, συνάδελφοι. Πολύ αργά, πάντα τρέχει να καλύψει κάτι το οποίο έχει μια θέση, την οποία, όμως, δεν την κοινοποιεί ξεκάθαρα στον συνάδελφο.

Η ίδια στάση με το θέμα της αξιολόγησης. Πριν 3 χρόνια, σ' αυτό εδώ το βήμα, εμείς τα Προοδευτικά Ρεύματα με άλλες παρατάξεις είχαμε συνταχθεί ξεκάθαρα με την θέση προκηρυχθεί άμεσα απεργία - αποχής απ' την αυτοαξιολόγηση του Γαβρόγλου. Ήταν ακόμα ΣΥΡΙΖΑ αν θυμάστε. Η Ομοσπονδία φοβήθηκε να μας ακολουθήσει, φοβήθηκε να την κηρύξει. Τι έγινε; Δύο χρόνια όλα είναι καλά, η Κεραμέως είναι καλή. Πολλοί, μάλιστα, από σας φωτογραφίζοσασταν και με την υπουργό.

Πέρασε ο καιρός και μέσα στην πανδημία ξαφνικά μας φέρνει το υπουργείο την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Που δεν έχει καμία σχέση με την θέση του κλάδου. Θέση του κλάδου να βάζουν χρήματα οι γονείς για να λειτουργήσει το σχολείο δεν υπάρχει. Καταλάβατε;

Και λένε πια ορισμένοι: μα είμαστε επιστήμονες. Γίνεται να λέμε συνέχεια όχι; Ναι συνάδελφοι. Αυτή η αυτοαξιολόγηση της Κεραμέως που είναι αντιγραφή του αγγλοσαξονικού συστήματος είναι αποτυχημένη. Δεν υπάρχει ούτε ένας ερευνητής να την υποστηρίξει.

Στην συνέχεια και ενώ ο κλάδος αντιστέκεται μέσα στην πανδημία, με απεργία αποχή, χάνουμε πολιτικά το καλοκαίρι του 2021 με την ΔΟΕ να βρίσκεται σε απόλυτη απραξία, δεν γνωρίζω με ευθύνη ποιων παρατάξεων. Γυρνάμε τον Σεπτέμβριο του 2021 στα σχολεία μας και καλούμαστε στους Συλλόγους Διδασκόντων, να βγάλουμε Κανονισμούς λειτουργίας, δεν είναι ο Κανονισμός λειτουργίας αξιολόγησης, συνάδελφοι; Γιατί ΔΟΕ δεν έβγαλε μια ξεκάθαρη απόφαση για αυτό το θέμα; Το σύνολο των συναδέλφων ένιωσε πως δεν στηρίχθηκε από την ομοσπονδία.

Να δούμε και την στάση της ΔΟΕ στα εργαστήρια δεξιοτήτων που είναι ουσιαστικά πρόβα ατομικής αξιολόγησης, καμία ανακοίνωση, καμία απόφαση! Και φθάνουμε στην θέση της ΔΟΕ για τα ενιαία κείμενα στην αυτοαξιολόγηση, με την οποία δεν συμφωνούμε ως παράταξη, θεωρούμε πως η επαναπροκήρυξη απεργίας - αποχής θα βοηθούσε περισσότερο τον αγώνα μας. Όμως σεβαστήκαμε απόλυτα την θέση ομοσπονδίας και στηρίζαμε, ως παράταξη τα ενιαία κείμενα ως επίσημη θέση του κλάδου. Με τον κλάδο να έχει ξεκάθαρη θέση είδαμε παρατάξεις που δεν συμφωνούσαν με αυτήν να στέλνουν στους εκπαιδευτικούς διαφορετικά μηνύματα. Είναι δικαίωμα της ΔΗΣΥ να υποστηρίζει πως ο κλάδος έπρεπε να δεχτεί την αυτοαξιολόγηση της Κεραμέως, όμως δεν έχουν το δικαίωμα μέσα στους συλλόγους διδασκόντων τα μέλη της ΔΗΣΥ να μην υποστηρίζουν την ψηφισμένη θέση του κλάδου για ενιαία κείμενα. Και φυσικά αυτό αφορά και τις Παρεμβάσεις. Δεν μπορεί ο κλάδος να έχει πάρει απόφαση για ενιαία κείμενα και ένα κομμάτι των Παρεμβάσεων να βγαίνει στα σχολεία με την θέση για επαναπροκήρυξη απεργίας - αποχής. Όταν η ΔΟΕ έχει επίσημη θέση τότε όλοι οφείλουμε να την υποστηρίξουμε στα σχολεία και στους συλλόγους ακόμα και αν δεν συμφωνούμε με την συγκεκριμένη θέση.

Για τα προοδευτικά ρεύματα δεν υπάρχει κανένα δίλλημα: δεν θέτουμε κανένα ερώτημα υποχώρησης στους συναδέλφους. Δεν πιστεύουμε πως η πουργός και η πολιτική της θα μαλακώσει αν υποχωρεί ο κλάδος συνέχεια, και να κάνουμε για παράδειγμα τηλεεκπαίδευση επειδή χιόνισε το προηγούμενο βράδυ και να κάνουμε και σεμινάρια εκτός εργασιακού ωραρίου και να μπαίνουμε στις τάξεις να καλύψουμε τα κενά Covid.

Αλήθεια συνάδελφοι πώς καλύπταμε τα κενά του covid; Στην Αθήνα υποχρέωναν τις παράλληλες στηρίξεις. Δεν το γνωρίζετε αυτό; Πού είναι η ΔΟΕ να στηρίξει με απόφαση να μην μπει καμία παράλληλη στήριξη να καλύψει τα κενά του covid; Που κρατήσαμε ένα κράτος όρθιο εμείς οι δάσκαλοι και οι γιατροί, μόνοι μας, μόνοι μας ήμασταν συνάδελφοι, χωρίς καμία βοήθεια!

Και φτάνουμε τώρα σε ένα σημείο που λέμε: θα υποχωρήσουμε και άλλο; Όχι συνάδελφοι. Καμία υποχώρηση. Πρέπει να διεκδικήσουμε τα δικά μας. Άμεσα αυξήσεις, στους μισθούς. Να βγούμε μπροστά, απεργία 1^η Σεπτεμβρίου. Είναι δυνατόν να ζούμε με αυτούς τους μισθούς; Ποιος ζει απ' τον μισθό του, συνάδελφοι; Ποιος μπορεί να ζήσει με τον μισθό του με αξιοπρέπεια;

Τα Προοδευτικά Ρεύματα δηλώνουν: τέρμα πια η υποχώρηση. Καμία άλλη υποχώρηση. Δεν πάει άλλο. Ζητάμε αγωνιστική ενιαία απάντηση του κλάδου σε κάθε μορφή αξιολόγησης. Καμία διαδικασία με ηλεκτρονική κάλπη. Κανένα Σωματείο να μην υποκύψει στις διατάξεις του Χατζηδάκη. Προσλήψεις αναπληρωτών με μοναδικό κριτήριο το βασικό πτυχίο και την προϋπηρεσία. Δραστητική μείωση διδακτικού ωραρίου των νηπιαγωγών. Σύσταση οργανικών θέσεων σε όλες τις ειδικότητες στην πρωτοβάθμια. Τηλεκπαίδευση αποκλειστικά απ' τις σχολικές μας μονάδες σε ειδικές περιπτώσεις πολυήμερων lockdown.

Παράλληλα όμως να προβλέπονται και γονικές άδειες για τους εκπαιδευτικούς που έχουν τα παιδιά σπίτι και τους ζητάνε να κάνουν τηλεεκπαίδευση. Προσλήψεις αναπληρωτών σε μια φάση, στις αρχές Σεπτεμβρίου, για να λειτουργούν με πλήρες ωράριο οι σχολικές μονάδες με την έναρξη του σχολικού έτους. Παράλληλη στήριξη χωρίς εκπτώσεις για το σύνολο των μαθητών που έχουν γνωμάτευση απ' την πρώτη ημέρα του σχολείου και αυξήσεις πιο πάνω απ' τον πληθωρισμό και άμεση επαναφορά του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού.

Τελειώνοντας, θέλω να πω με το χέρι στην καρδιά σε όλους, η επόμενη μέρα της ΔΟΕ πρέπει να βρει το κίνημα, πρέπει να βρει το σωματείο διαφορετικό. Εμείς σαν Προοδευτικά Ρεύματα πραγματικά προβληματιζόμαστε αν μπορούμε να εισφέρουμε σ' αυτή την αλλαγή, αν μπορούμε να βοηθήσουμε αυτή την αλλαγή.

Όμως πρέπει να καταλάβετε όλοι ότι όταν κάποιος εκλέγεται με τη σημαία του ανεξάρτητου, έχει ευθύνες απέναντι στον κόσμο που τον έχει ψηφίσει. Είμαστε πραγματικά σε πολύ μεγάλο δίλημμα, σε πάρα πολύ μεγάλο δίλημμα.

Να 'στε καλά, σας ευχαριστώ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΚΑΡΑΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
3. ΣΕΧΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
2. ΚΑΡΑΚΕΧΑΓΙΟΓΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
3. ΣΕΧΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Δ/Ν ΠΑΤΡΑΣ

Στην συζήτηση για την Κριτική Επί των Πεπραγμένων της ΔΟΕ, το ΜΑΖΙ τοποθετήθηκε ως εξής:

Η 91^η Γενική Συνέλευση της ΔΟΕ πραγματοποιείται σε μια κοινωνική συγκυρία έντονης αβεβαιότητας και διαρκούς συναγερμού. Η ακρίβεια σε πρώτο πλάνο, το πολεμικό κλίμα σε δεύτερο και η προοπτική της επισιτιστικής κρίσης ωθούν τους πολίτες να αποδεχτούν την μετατροπή της ζωής τους σε μια διαρκή κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Η κοινωνία του Ιουνίου του 2022 είναι αυτή που διαμορφώθηκε μετά από τα δύο χρόνια της υγειονομικής κρίσης:

Η κοινωνία που έχει δεχτεί καίριο πλήγμα στην ενότητά της με πολίτες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, με εργαζόμενους που παροπλίστηκαν ενώ τους είχαμε μεγάλη ανάγκη και υπαλλήλους που υπέστησαν σαφέστατη μείωση μισθού λόγω τιμωρητικών προστίμων και λόγω επιβολής υγειονομικών τεστ ακόμα και σε περιόδους που τα επιδημιολογικά δεδομένα δεν το απαιτούν. (Τον Ιούνιο ήμασταν χωρίς μάσκες στο σχολείο, γύρω μας διακόσια ανεμβολίαστα παιδιά, όλος ο κίνδυνος μετάδοσης ήταν από τους δύο ανεμβολίαστους εκπαιδευτικούς που έπρεπε να πληρώνουν το ράπιντ.)

Ο κοινωνικός εκφοβισμός που καλλιεργήθηκε και επισφραγίστηκε από επίσημα χείλη αποδίδοντας τη χλεύη του “ψεκασμένου” ακόμα και σε επιστήμονες με διαφορετική επιστημονική άποψη (πόσο μάλλον στον απλό πολίτη), η ποινική δίωξη των επιστημόνων και αντίθετα η πριμοδότηση

μέσω της προβολής όσων υποστήριζαν το κυρίαρχο αφήγημα καλλιέργησαν τον περιορισμό της ελεύθερης έκφρασης ακόμα και στον κοινωνικό μικρόκοσμο του κάθε πολίτη.

Η υποχρεωτικότητα των ιατρικών πράξεων και οι επακόλουθες αναστολές εργασίας, ο αποκλεισμός από την κοινωνική ζωή, η μη ισότιμη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας, η χρήση και κατάχρηση των προσωπικών δεδομένων έγιναν καθηστώως και βρήκαν ανέτοιμα τα συνδικαλιστικά μας σωματεία για την προάσπιση των δικαιωμάτων μας.

Περιστατικό σε επαρχιακή πόλη δείχνει την υποτίμηση που καλλιεργούν τα ΜΜΕ προς συναδέλφους μας, την απόλυτη καταπάτηση των προσωπικών δεδομένων μας και την έλλειψη εγρήγορσης των συνδικαλιστικών φορέων για την προστασία μας. Δημοσιογράφος ονοματίζει σχολείο στο οποίο, σύμφωνα με τον δημοσιογράφο, εκπαιδευτικός μετέδωσε τη νόσο στους μαθητές (σίγουρα, λες και δεν θα μπορούσε να έχει συμβεί το αντίθετο), και σχολιάζει ότι ο εκπαιδευτικός είναι ανεμβολίαστος γιατί προφανώς μας έχει φακελωμένους όλους. Η επόμενη σκέψη μου όταν παρακολούθησα το ρεπορτάζ ήταν ότι το έχουν παρακάνει με τα προσωπικά μας δεδομένα και πρέπει να αντιδράσουν έντονα οι εκπρόσωποί μας. Δυστυχώς όμως στη συνέχεια του ρεπορτάζ υπήρχαν δηλώσεις εκπροσώπων μας οι οποίοι σχολίασαν το γεγονός με τη φράση: Έχετε δίκιο...πρέπει όλοι να εμβολιαστούμε... Αυτά από τους εκπροσώπους μας, ενώ όλο και περισσότεροι ιατρικοί σύλλογοι εκδίδουν ανακοινώσεις κατά της υποχρεωτικότητας.

Άλλη μια ανοιχτή πληγή που άφησε η διαχείριση της υγειονομικής κρίσης αποτελεί η δεύτερη, όπως ονομάστηκε, σιωπηλή πανδημία, η πανδη-

μία της ψυχικής υγείας. Πώς υπονομεύτηκε μέσα στην εκπαίδευση η ψυχική υγεία των μαθητών μας; δυστυχώς με την συναίνεσή μας; Προ covid ούτε σκέψη για τηλεεκπαίδευση σε ανηλίκους. Οι ειδικοί συμβούλευαν τους γονείς να κρατούν τα παιδιά όσο γίνεται μακριά από οθόνες και έκαναν συνεχείς ενημερώσεις για το θέμα και πολύ σωστά έκαναν. Στην μετά covid εποχή: τηλεεκπαίδευση με κάθε ευκαιρία! ΑΡΡΩΣΤΗΣΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ!!! Το λένε οι παιδοψυχιατρικές κλινικές που γέμισαν και ζούμε ακόμα τα απόνερα αυτής της κατάστασης με τις νευρικές ανορεξίες να εκδηλώνονται ακόμα και στο δημοτικό, τις κρίσεις πανικού να οδηγούν σε συνεχείς απουσίες για τις οποίες το σχολείο ίσως ποτέ δεν μάθει την αλήθεια και τη διάσπαση προσοχής να είναι ο κανόνας που ρυθμίζει τη λειτουργία της τάξης και την ατομική μελέτη του παιδιού. Πού είναι οι επιστημονικοί σύμβουλοι του σωματείου μας να επιχειρηματολογήσουν ενάντια στις “έκτακτες λύσεις” που βαφτίζονται πανάκεια και να υπερασπιστούν την ψυχική υγεία μιας ολόκληρης γενιάς;

Μην παίζουμε με την παιδική και εφηβική ψυχή που είναι τα ιερά και τα όσια μιας κοινωνίας! Δεν δείχνει ένα κράτος την κοινωνική του φροντίδα παρκάροντας αυτή την πληγωμένη γενιά μέχρι τις 6 στα σχολεία. Τα σχολεία είναι χώρος μάθησης και ο εκπαιδευτικός είναι επιστήμονας της μάθησης. Δεν είναι δουλειά του σχολείου η αντιμετώπιση του δημογραφικού!!!

Ας δούμε ένα ακόμα αποτύπωμα της υγειονομικής κρίσης στην κοινωνία μας: Επιβλήθηκαν τα υγειονομικά πιστοποιητικά ελέγχου και η ισχύς τους απλώς ανεστάλη. Σύντομα πάλι όλοι θα ελέγχονται για το πού μπορούν να πάνε και πού όχι και μάλιστα όχι από έναν συνάνθρωπο που

έχει την ανθρώπινη διάκριση αλλά από ένα ψηφιακό σύστημα για την αναγκαιότητα του οποίου κανένας δεν επείσθη. Η εφαρμογή της πλατφόρμας ψηφιακού ελέγχου edurpass στα σχολεία αποτελεί άλλη μια “έκτακτη λύση” η οποία διαχειρίστηκε εξαρχής επιπόλαια πολύ ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα κατ’αντιστοιχία με την τηλεεκπαίδευση η οποία μάλιστα τα εμπορευματοποίησε. Καίρια όφειλε να είναι η παρέμβαση των σωματείων μας στα θέματα αυτά. Έστω και καθυστερημένα μπορούμε και πρέπει τώρα να απαιτήσουμε την προστασία των ευαίσθητων πληροφοριών που μας αφορούν.

Στη συζήτηση που έγινε για το πρώτο θέμα της Ημερήσιας Διάταξης, τα Μισθολογικά, το MAZI έλαβε το λόγο και υποστήριξε τα εξής:

Χαιρετίζουμε τις διεκδικήσεις της ΔΟΕ αλλά υπογραμμίζουμε:

A. Στο αίτημα για αύξηση των μισθών μας:

Διεκδικούμε πρώτα την αποκατάσταση της μείωσης μισθού που έχουμε υποστεί λόγω:

- 1) Των συνεχών ράπιντ με δική μας χρέωση
- 2) Των καυσίμων για την μετακίνηση σε τόπο όπου υπάρχει μικροβιολογικό εργαστήριο (απομακρυσμένες περιοχές κλπ)
- 3) Του τιμωρητικού προστίμου των 100 ευρώ για τους άνω των 60 ετών.
- 4) Της σαφέστατης ανάγκης για αλληλεγγύη:
 - 4α) Στους εκπαιδευτικούς που έχουν τεθεί σε αναστολή λόγω υγειονομικών πρωτοκόλλων. (δεν παίρνουν ούτε το 50%, που δικαιούνται)

ΜΑΖΙ

- 4β) Στους εκπαιδευτικούς που δεν έκαναν webex γιατί διεκδίκησαν από την αρχή την προστασία των προσωπικών δεδομένων, όπως εσφαλμένα δεν κάναμε όλοι.
- 4γ) Στους εκπαιδευτικούς (Πληροφορικής, Εικαστικούς, Θεατρολόγους κλπ) που είναι σε αναστολή επειδή υπηρετούσαν στα ΚΔΑΠ ΑΜΕΑ όπου τα παιδιά από 12 ετών και οι εκπαιδευτικοί τους υποχρεώθηκαν σε εμβολιασμό.

Β. Στο αίτημα για πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους:

Διεκδικούμε (δεν την έχουμε) ισότιμη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας (γιατί κάποιιοι κάνουν δωρεάν τα ράπιντ και κάποιιοι τα χρεώνονται, ενώ όλοι νοσούν και μεταδίδουν).

Διεκδικούμε επίσης ισότιμη πρόσβαση στις δομές υγείας γιατί δεν γίνεται να απαιτούν διαφορετικού τύπου τεστ (ακριβότερο πάντα για τον ανεμβολίαστο, αφού πρέπει πάντα να τιμωρείται).

Όσα συμβαίνουν στην κοινωνία συνδέονται μεταξύ τους. Αυτός είναι ένας αυταρχισμός που όσο τον αφήνουμε, θα εξαπλώνεται σε όλες τις πλευρές της ζωής μας.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΜΑΖΙ

Μέτωπο Αυτοδιάθεσης Ζωής και Ισότητας

Πανελλαδική Κίνηση στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
2. ΤΣΕΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ
2. ΤΣΕΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

100 χρόνια
ΙΣΤΟΡΙΑΣ
στη δημόσια
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

ΣΟΦΙΑ

ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ

Ζ' ΣΥΛΛ/ΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
ΠΕ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Λοιπόν, Καρασαρλίδου Σοφία από την «Αντεπίθεση των Εκπαιδευτικών» και τον Ζ' Σύλλογο Θεσσαλονίκης.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία και είναι κοινός τόπος ότι τα χρόνια απ' το 2019 μέχρι σήμερα είναι από τα πιο δύσκολα χρόνια που έχουν ζήσει οι εκπαιδευτικοί και όλοι οι εργαζόμενοι σε ό,τι αφορά τις εργασιακές συνθήκες και το βιοτικό τους επίπεδο.

Η πανδημία όχι μόνο δεν αντιμετωπίστηκε από την κυβέρνηση, αλλά χρησιμοποιήθηκε ως άλλοθι, για να περάσουν άπειρα νομοσχέδια και πράξεις νομοθετικού περιεχομένου από τις εργαλειοθήκες του ΟΟΣΑ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί είναι πλέον κατανοητό ότι καμιά ελληνική κυβέρνηση δεν παράγει πολιτική, νομοθετεί αυτά που παίρνει από τις γνωστές μνημονιακές εργαλειοθήκες, μιας και έχουν μετατρέψει τη χώρα σε μία αποικία χρέους που βρίσκεται σε μία κατάσταση διαρκούς χρεοκοπίας.

Η αξιοποίηση, λοιπόν, της πανδημίας για να περάσουν και να προχωρήσουν στην εφαρμογή μια σειρά νεοφιλελεύθερα μέτρα, ειδικά στην εκπαίδευση, έπληξε πιστεύουμε πολύ σημαντικά τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών, αλλά και τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών της εργατικής τάξης, των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων.

Η τρομοκρατία, τα ΜΑΤ και τα δικαστήρια είναι ο μοναδικός τρόπος με τον οποίον κυβέρνησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και όμως σε αυτές εδώ τις συνθήκες η βάση των εκπαιδευτικών έκανε, ειδικά φέτος, τα πρώτα βήματα για να ανασυγκροτήσει το συνδικαλιστικό κίνημα.

1^{ον} έχει γίνει πλατιά συνείδηση στους εκπαιδευτικούς και φάνηκε αυτό και από τις συζητήσεις, αλλά και από τη συμμετοχή τους στις κινητοποιήσεις ότι η αξιολόγηση της σχολικής μονάδας αποτελεί το μέσο με το οποίο πάμε στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της δημόσιας δωρεάν και ενιαίας εκπαίδευσης.

Η ιδιωτικοποίηση οδηγεί στην αυτονομία της σχολικής μονάδας, διοικητική, παιδαγωγική

και οικονομική, όπου κάθε σχολική μονάδα σαν μικρό ιδιωτικό μαγαζάκι ή επιχείρηση θα αναζητάει πόρους για να λειτουργήσει, θα κάνει τα προγράμματα που μπορεί να κάνει, θα διοικείται από διευθυντή μάνατζερ. Μόνο οι προσλήψεις δεν έχουν περάσει ακόμη, όπως επιτάσσει η αυτονομία της σχολικής μονάδας στη σχολική μονάδα ή στους Δήμους.

2^{ον} για τα πρώτα βήματα όπως είπα της ανασυγκρότησης του συνδικαλιστικού κινήματος που έκανε ουσιαστικά η βάση των εκπαιδευτικών. 96% συμμετοχή στην απεργία - αποχή. Και μιλώ για ΔΟΕ και ΟΛΜΕ όταν λέω εκπαιδευτικούς, γιατί κινηθήκαμε ενιαία για πρώτη φορά στα όσα χρόνια εγώ τουλάχιστον δουλεύω.

3^{ον} 100.000 απεργοί στην 24ωρη απεργία τη μέρα απόφασης, του δικαστηρίου. Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, 100.000 απεργοί σας φαίνονται μικρό νούμερο για έναν κλάδο μόνο; Σε αυτές τις συνθήκες κρίσης του συνδικαλιστικού κινήματος;

Είναι, λοιπόν, αυτά τα πρώτα βήματα ανασυγκρότησης του συνδικαλιστικού κινήματος. Εκφράζουν και τη συνείδηση που έχουν αποκτήσει οι εκπαιδευτικοί στο τι μέλλει γενέσθαι στην εκπαίδευση, αλλά και τη διάθεσή τους για ενότητα, μαζικότητα και αγώνες για να τα αντιμετωπίσουν.

Πώς αντιμετωπίστηκε αυτό από την πλειοψηφία της ηγεσίας της Διδακταλικής Ομοσπονδίας, αλλά και της ΟΛΜΕ; Σταματήσατε την απεργία - αποχή. Υποταχτήκατε στη νομιμότητα της κατάπτυστης απόφασης του δικαστηρίου. Εν πάση περιπτώσει αν υποτασσόμαστε στις αποφάσεις των δικαστηρίων και δεν τις σπάμε στην πράξη, δεν θα πετύχουμε απολύτως τίποτα.

Τη στιγμή που υπάρχουν και άλλοι κλάδοι, μικρότερης δύναμης του κλάδου των εκπαιδευτικών, π.χ. COSCO, ΟΑΣΘ, που αμφισβητούν αυτές τις αποφάσεις των δικαστηρίων και έχουν και επιτυχίες. Μπορούμε να σκεφτούμε τι θα σήμαινε για το σύνολο του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος, αν εμείς 150.000 άνθρωποι αμφισβητούσαμε την απόφαση του δικαστηρίου και συνεχίζαμε την απεργία - αποχή; Τι θα σήμαινε αυτό για τον Νόμο Χατζηδάκη;

Και μια παρένθεση εδώ. Σέβεστε τα 21 πρωτοβάθμια σωματεία που έκαναν και χρήση της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας, αλλά δεν σεβαστήκατε καθόλου τα 108 πρωτοβάθμια σωματεία που ήρθαν

εδώ στην Ολομέλεια των Προέδρων με αποφάσεις Γενικών Συνελεύσεων για τη συνέχιση της απεργίας - αποχής. Κηρύξατε άτακτη υποχώρηση μετά απ' αυτή την απόφαση που πήρατε. Καλλιεργήσατε την ηττοπάθεια.

Παρόλα αυτά, οι εκπαιδευτικοί πάλι αντέδρασαν, με διάφορους τρόπους, είτε με απεργία - αποχή, είτε με την αναγκαστική υιοθέτηση εκεί που δεν υπήρχε απεργία - αποχή των κειμένων. Αντέδρασαν στις εξετάσεις PISA. Αυτές οι κινητοποιήσεις, αυτή η συνείδηση των εκπαιδευτικών αφήνει μια παρακαταθήκη. Η επόμενη περίοδος θα είναι πολύ δύσκολη και για τους εργαζόμενους και για τους εκπαιδευτικούς. Η συνέχιση της αξιολόγησης

της σχολικής μονάδας, η ατομική μας αξιολόγηση, η βίαιη φτωχοποίησή μας λόγω της ακρίβειας και των τιμών της ενέργειας, του πολέμου, της συμμετοχής της χώρας μας στον πόλεμο, θα φέρουνε απότομες δραματικές αλλαγές στη ζωή των εργαζομένων.

Με αυτή την πολιτική θα συνεχίσετε; Με την πολιτική της προδοσίας, του να αγνοείτε το τι θέλει η βάση και να βάζετε πλάτη στην κυβέρνηση για να την σώσετε από τις δύσκολες στιγμές; Μόνο ήττες μπορείτε να συσσωρεύσετε με αυτή την πολιτική.

ΣΟΦΙΑ

ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ

Ζ' ΣΥΛ/ΓΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ
ΠΕ ΘΕΣΣ/ΝΙΚΗΣ

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τα αιτήματα που μπαίνουν στο διεκδικητικό πλαίσιο στηρίζονται πάνω σε μία εκτίμηση που υπάρχει στην Ημερήσια Διάταξη, η οποία, κατά την άποψή μας, είναι πάρα πολύ λάιτ και πολύ μακριά από την κατάσταση την οποία ζουν οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι.

Δύο παρατηρήσεις γι' αυτή την εκτίμηση και τα αιτήματα που προκύπτουν από αυτή.

Πρώτη παρατήρηση σε σχέση με την εκτίμηση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης. Κατά τη γνώμη μας οι τέσσερις ιππότες της αποκάλυψης είναι εδώ για τους εργαζόμενους. Η προσπάθεια κατάργησης των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων, η φτώχεια και η επισιτιστική κρίση, ο πόλεμος και μάλιστα ο πυρηνικός πόλεμος. Και εδώ μια παρένθεση. Βλέπουμε στο κείμενο αναφορά μόνο στη «δολοφονική εισβολή της Ρωσίας». Το «ανήκομεν εις τη Δύση» του πρωθυπουργού και των αστικών κομμάτων στη Βουλή, το εγκολπωνόσατε και εσείς; Το ΝΑΤΟ είναι ένα «ευαγές ίδρυμα» κατά τη γνώμη σας, το οποίο από το 2^ο παγκόσμιο πόλεμο και μετά έχει σκοτώσει κοντά 30 εκατομμύρια ανθρώπους με τις επεμβάσεις

του; Δεν έχει καμιά ευθύνη γι' αυτό τον πόλεμο; Δεν ξέρουμε όλοι ότι διεξάγεται ένας πόλεμος των μεγάλων δυνάμεων της εποχής για πολιτική, οικονομική και στρατιωτική κυριαρχία στο έδαφος της Ουκρανίας; Και μόνο βρήκατε το πρόβλημα στη «δολοφονική επίθεση της Ρωσίας»; Δεν ξέρουμε ότι η χώρα μας εμπλέκεται με δραματικές επιπτώσεις για το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, τις δαπάνες για τη δημόσια δωρεάν παιδεία; Όταν οι εξοπλισμοί κοστίζουν υπέρογκα ποσά, αυτό σημαίνει δεν θα μείνει ούτε ένα σεντς για δημόσια παιδεία, υγεία και μισθούς. Και τέλος η περιβαλλοντική καταστροφή.

Υπάρχει καμία αμφιβολία ότι οι εργαζόμενοι ζούμε απότομες και δραματικές αλλαγές για τη ζωή μας; Ότι έχουμε μπει σε μία επικίνδυνη εποχή και με συνεχείς ανατροπές προς το χειρότερο για τη ζωή μας;

Δεν βλέπω να περιέχονται αυτά στην εκτίμηση της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης της Ημερήσιας Διάταξης, που από κει βγαίνουν και αυτά τα υποτιθέμενα οικονομικά αιτήματά μας.

Πρόκειται για μία επιχείρηση βίαιης φτωχοποίησής μας. Και ειδικά εδώ στην Ελλάδα με τους μισθούς των 500 και των 400 ευρώ, καταλαβαίνουμε τι έχει να γίνει. Αλλά πρόκειται στο άμεσο μέλλον να φτωχοποιηθούν και οι εργαζόμενοι με καλύτερους μισθούς.

Πού οφείλεται η ακρίβεια και οι τρελές τιμές στην ενέργεια; Οφείλεται στους ανταγωνισμούς των μεγάλων δυνάμεων της εποχής μας γύρω από τις πρώτες ύλες και την ενέργεια. Οφείλεται και αυτό γίνεται συνείδηση στους εργαζόμενους στην ιδιωτικοποίηση των τομέων της ενέργειας. Και τέλος και στην κερδοσκοπία.

Και η δεύτερη παρατήρηση σε σχέση με τα αιτήματα. Μήπως, λοιπόν, είναι ώρα να πούμε: 12 χρόνια πληρώνουμε τη χρεοκοπία αυτού του κράτους, και το δημόσιο χρέος αυξήθηκε στο 200% του ΑΕΠ!!! Πολύ μεγαλύτερο από τότε που μπήκαμε στα μνημόνια, που υποτίθεται εφαρμόστηκαν για να μειωθεί. Μήπως ήρθε η ώρα να πούμε να επανέλθουν οι μισθοί στα προ μνημονίων επίπεδα, που δεν εμπεριέχεται στο διεκδικητικό μας πλαίσιο; Ναι, 13^{ος} και 14^{ος} μισθός. Έχουμε, τον πληθωρισμό που κάθε μήνα από τον Δεκέμβρη ανεβαίνει περίπου 1%. Μήπως πρέπει να πούμε Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή;

Μήπως πρέπει να πούμε, μιας και έχει γίνει κοινή συνείδηση ότι η ιδιωτικοποίηση και η «λει-

τουργία της αγοράς» δεν λειτούργησε προς την πτώση των τιμών, αλλά τα δημόσια αγαθά της επικοινωνίας, της ενέργειας, έχουν μετατραπεί σε πανάκριβα εμπορεύματα που κανένας μισθός δεν θα φτάνει για να τα αγοράσει; Μήπως πρέπει να πούμε να εθνικοποιηθούν οι τομείς της ενέργειας κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων;

Μήπως ήρθε η ώρα να πούμε να σταματήσουν οι εξοπλισμοί, όχι άλλα λεφτά για εξοπλισμούς αλλά για δημόσιες κοινωνικές δαπάνες; Μήπως ήρθε η ώρα να πούμε ότι είμαστε ενάντια στον πόλεμο; Μη παίρνοντας το μέρος κανέναν από τις μεγάλες δυνάμεις και να παλέψουμε να απεμπλακεί εντελώς η χώρα μας απ' αυτό το προοίμιο του 3^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου; Γιατί πάντα στην ιστορία οι καπιταλιστικές κρίσεις με πολέμους λυνότανε. Απεμπλοκή, λοιπόν, της χώρας μας, έξω από το «ευαγές ίδρυμα», όπως το παρουσιάζετε το NATO, έξω οι βάσεις.

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ. ΔΟΕ

1. ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ ΑΔΕΔΥ

1. ΚΑΡΑΣΑΡΛΙΔΟΥ ΣΟΦΙΑ

100 χρόνια
έργου
για τη μόρφωση των
μαθητών

ΜΑΝΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

91^η Γ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, αντιπρόσωποι στην 91^η Γενική Συνέλευση της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, τρία χρόνια μετά την τελευταία Γενική Συνέλευσή μας και μετά από δύο χρόνια πανδημίας, την οποία και ως κλάδος βιώσαμε έντονα με τραγικές απώλειες συναδέλφων, είναι πολύ σημαντικό που σήμερα κάνουμε τα πρώτα βήματα επιστροφής σε μία κανονικότητα, που μπορούμε και βρισκόμαστε όλοι μαζί εδώ μέσα στην ίδια αίθουσα, σε μία ζωντανή διαδικασία, με όλες τις εντάσεις και αντιπαραθέσεις που είχαμε από το πρωί, που υπάρχουν και προσφέρουν στη δημοκρατία.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί αντιπρόσωποι, συμπληρώνονται φέτος επτά (7) χρόνια κατά τα οποία είχα την ευθύνη της λειτουργίας της οικονομικής λειτουργίας της Ομοσπονδίας απ' τη θέση του ταμία. Αν μου ζητούσε κάποιος να αναφέρω ποιο γεγονός θα ξεχώριζα, ποια είναι η πιο θετική παρακαταθήκη αυτών των επτά (7) χρόνων, αναμφίβολα αυτό που θα έλεγα θα είναι η ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του 2015, η οποία έθεσε σε νέα βάση με καινούργιους κανόνες, τόσο την οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας, όσο και τον τρόπο με τον οποίον αυτή αποτυπώνεται.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην αποτελούν πλέον σημείο τριβής στις Γενικές Συνελεύσεις τα οικονομικά της Ομοσπονδίας. Και αυτό πρέπει να το πιστωθούν όλες οι πτέρυγες. Αποτελεί κατάκτηση και φαντάζομαι ότι οι περισσότεροι και παλιότεροι αντιπρόσωποι το θυμούνται, πάρα πολλές στιγμές έντασης και αντιπαραθέσεων, αμέτρητες ώρες συζητήσεων, που σπαταλούσαμε σε προηγούμενες Γενικές Συνελεύσεις.

Είναι πλέον δεδομένο και δεν χωράει καμία αμφισβήτηση ότι η οικονομική λειτουργία της Ομοσπονδίας, η διαχείριση των οικονομικών των συναδέλφων γιατί απ' αυτά προέρχονται τα έσοδά μας, η λεπτομερής και ακριβής καταγραφή και αποτύπωση όλων των στοιχείων αυτών, βρίσκο-

νται σε απόλυτη εναρμόνιση όχι μόνο με το Καταστατικό μας, αλλά και τους ισχύοντες κανόνες της φορολογίας και της εργατικής νομοθεσίας.

Θυμίζω σε όλους και το λέω σε κάθε ευκαιρία ότι η μοναδική υποχρέωση που έχουμε ως Ομοσπονδία είναι να κρατάμε ένα βιβλίο εσόδων - εξόδων. Εντούτοις σε όλη τη διάρκεια των θητειών μου, με ομόφωνες αποφάσεις του Διοικητικού της Συμβουλίου, η Ομοσπονδία κάνει πολλά παραπάνω.

Δύο μόνο πράγματα κρατήστε ως σημείο στο μυαλό σας. Πρώτον: τηρείται με συνεργασία με εξωτερικό λογιστή διπλογραφικό σύστημα καταγραφής, τόσο για την απεικόνιση των εισπράξεων, όσο και την απεικόνιση των απαιτήσεων της Ομοσπονδίας. Δεύτερον: έχει αποφασιστεί και υλοποιείται από το 2015 ανεξάρτητος εξωτερικός διαχειριστικός έλεγχος δύο φορές τον χρόνο, πέρα από τις συμβατικές υποχρεώσεις, από το σώμα ορκωτών ελεγκτών λογιστών και την Επιτροπή Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχου του Ελληνικού Δημοσίου. Αυτές οι εκθέσεις, αυτοί οι έλεγχοι κατατίθενται κάθε φορά στο Διοικητικό Συμβούλιο και γνωστοποιούνται και στην Ελεγκτική Επιτροπή. Σε τι συνίστανται αυτοί οι έλεγχοι;

- *Πρώτο:* Ελέγχονται όλες τις εισπράξεις και πληρωμές και αν για όλα αυτά υπάρχουν εντάματα πληρωμής και γραμμάτια εισπράξης.
- *Δεύτερο:* Γίνεται καταμέτρηση του υπολοίπου του Ταμείου και γίνεται έλεγχος συμφωνίας του με το λογιστικό υπόλοιπο που προκύπτει απ' τις αντίστοιχες οικονομικές κινήσεις.
- *Τρίτο:* Διενεργείται έλεγχος λογιστικού υπολοίπου στην αρχή και τη λήξη κάθε έτους, από 1^{ης}/1^{ου} μέχρι 31/12^{ου} και συμφωνείτε με τα τραπεζικά υπόλοιπα στους τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρεί η Δ.Ο.Ε.

- **Τέταρτο:** Γίνεται έλεγχος εισπράξεων από εισφορές Συλλόγων, σύμφωνα με τα παραστατικά πληρωμών μέσω τραπέζης και αν αυτά ταυτίζονται με τις εγγραφές που υπάρχουν στα βιβλία της Ομοσπονδίας.
- **Πέμπτο:** Γίνεται ανάλυση του συνόλου των δαπανών και έλεγχος έκδοσης όλων των παραστατικών πληρωμής.

Επιπλέον αυτού, υπάρχει ένας έλεγχος που αφορά, σε δειγματοληπτικό επίπεδο, στην αναζήτηση όλων των δικαιολογητικών και των ενταλμάτων πληρωμής. Αναζητείται η έγκριση αυτών των δαπανών από τα αρμόδια όργανα της Ομοσπονδίας με βάσει και τις αποφάσεις που έχουμε πάρει και φυσικά, και για τυπικούς λόγους, γίνεται ένας έλεγχος για τη συμμόρφωσή μας όσον αφορά την πλήρη και εμπρόθεσμη καταβολή φόρων και εισφορών στα Ασφαλιστικά Ταμεία.

Σε κανέναν έλεγχο στην τελευταία επταετία, πουθενά δεν έχει βρεθεί το παραμικρό, δεν έχει γίνει η παραμικρή επισήμανση που να αφορά την οικονομική διαχείριση ή την αποτύπωση όπως αυτή γίνεται.

Συναδέλφισες και συναδέλφοι,

Δεν θα προχωρήσω σε αναφορά αριθμών από τους τρεις απολογισμούς που έχετε στα χέρια σας και σε λίγο θα κληθείτε να εγκρίνετε μιας και όλα αποτυπώνονται στα έντυπα που σας έχουν μοιραστεί και περιέχουν συγκριτικά στοιχεία, αποκλίσεις και διαφορές ανάμεσα σε προϋπολογισμό και απολογισμό για τα οικονομικά έτη 2019-2020-2021. Επιτρέψτε μου όμως να τονίσω κάποια στοιχεία τα οποία είναι απολύτως ενδεικτικά της παρούσας κατάστασης.

- **Πρώτον:** η πανδημία, τα υγειονομικά μέτρα και οι περιορισμοί που έχουν επιβληθεί επηρέασαν και τη λειτουργία των Τοπικών Συλλόγων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης σε επίπεδο οικονομικό. Μειωμένη συμμετοχή συναδέλφων, το επισημαίνουμε σε όλους τους τόνους, μειωμένες εισπράξεις συνδρομών, κυρίως από αναπληρωτές και νεοδιόριστους συναδέλφους, μειωμένη απόδοση προς την Ομοσπονδία, που πλησίασε το 20% των εσόδων. Πάνω από 250.000 ευρώ απώλεια εσόδων.
- **Δεύτερο σημαντικό στοιχείο:** ενώ ο αριθμός των αναπληρωτών συναδέλφων και των νεοδιοριστών έχει εκτιναχθεί, δεν παρατηρείται αντίστοιχη εγγραφή στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Από τους λίγο παραπάνω από 13.000 αναπληρωτές που φαίνονται οικονομικά τακτοποιημένοι το 2019, η οποία ήταν βέβαια και εκλογική χρο-

νιά, φτάσαμε σε λιγότερους από 7.000 το 2021. Και αν το δούμε σε ποσοστά το λιγότερο από το 25% των αναπληρωτών εγγράφονται στους Συλλόγους.

- **Τρίτο στοιχείο οι ετήσιες δαπάνες:** 1.216.000€ το '18, 1.353.000€ το '19, 760.000€ το 2020, lockdown βλέπετε, άρα δεν χρειάζονταν και πολλά πράγματα, και κάτι λιγότερο από το 1 εκατομμύριο ευρώ το 2021 όταν ξεκίνησε η επαναφορά μας σε κανονική συνδικαλιστική δράση.

Όλη αυτή, λοιπόν, η αποτύπωση, όλη αυτή η διαχείριση οδήγησε τα ταμειακά διαθέσιμα της Ομοσπονδίας και είναι σημαντικό αυτό για να το ξέρουμε, από περίπου 1.150.000€ στις 31/12^{ου} του 2019 να φτάσουν πάνω από 1.720.000€ 31/12^{ου} του '21. Αύξηση της τάξης του 50% στα ταμειακά διαθέσιμα της Ομοσπονδίας.

Με αυτή, λοιπόν, την παρακαταθήκη, με αυτή τη διαθεσιμότητα μπορεί το νέο Διοικητικό Συμβούλιο να καλύψει τις ανάγκες και τις δαπάνες της Ομοσπονδίας, τη στιγμή, λοιπόν, που όπως ξαναλέω υπάρχει σημαντική υστέρηση στα έσοδα που πρόκειται να έχουμε.

Παραμένει πολύ σημαντική η δράση της Ομοσπονδίας όσον αφορά τη στήριξη των Συλλόγων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και των φυσικών μελών.

Δικαστικά έξοδα 32.800 ευρώ. Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων πάνω από 16.000 ευρώ. Κοινωνικές παροχές περίπου 380.000 ευρώ, με τις κατασκηνώσεις να είναι πάνω από τις 140.000 ευρώ.

Στο σημείο αυτό πρέπει να αναφέρω, γιατί το θεωρώ και είναι πολύ σημαντικό, ότι στο κομμάτι των κοινωνικών προσφορών εντάσσεται και μία πολύ μεγάλη προσφορά από την Παγκύπρια Οργάνωση Ελλήνων Δασκάλων, που αφορά ένα ποσό της τάξης των 17.000 ευρώ το οποίο ήρθε και συμπλήρωσε η Διδασκαλική Ομοσπονδία με πάνω από 30.000 ευρώ και διατέθηκε για τον πλήρη εξοπλισμό του ειδικού σχολείου στη Ραφήνα, που είχε καταστραφεί ολοσχερώς μετά τις φονικές πυρκαγιές στο Μάτι, πριν από μερικά χρόνια.

Αυτό, λοιπόν, έφτασε περίπου τις 63.000 ευρώ και ταυτόχρονα η Διδασκαλική Ομοσπονδία έδωσε το στίγμα στήριξης στο ελληνικό σύστημα υγείας όταν μέσα στο 2020 αποφάσισε να ενισχύσει 4 νοσοκομεία με το ποσό των 25.000 ευρώ το καθένα για την αγορά υγειονομικού υλικού, τα ίδια ζήτησαν και που προχώρησαν και για όλα αυτά υπάρχουν τα αποδεικτικά στοιχεία.

Κλείνοντας, πριν πάρει τον λόγο ο Πρόεδρος της Ελεγκτικής Επιτροπής για τις δικές τους εκθέσεις, μια τελευταία επισήμανση - διευκρίνιση. Προφανώς και είναι ξεκάθαρο σε όλους μας ότι τα διοικητικά πεπραγμένα και η κριτική σε αυτά που θα ακολουθήσει, έχουν ένα σαφές πολιτικό και ιδεολογικό πρόσημο. Και σαφώς και επηρεάζονται από τις δράσεις που η ίδια η Ομοσπονδία αποφασίζει και αναλαμβάνει να υλοποιήσει. Και αυτές οι αποφάσεις βασίζονται σε συζητήσεις που γίνονται μες στο Διοικητικό Συμβούλιο και αποφάσεις που λαμβάνονται είτε κατά πλειοψηφία, είτε ομόφωνα.

Αυτό, λοιπόν, παίζει ένα πολύ σημαντικό ρόλο στον προσανατολισμό των εξόδων της Ομοσπονδίας. Όμως πολύ σωστά κατά την άποψή μου υπάρχει ένας σαφής διαχωρισμός μεταξύ των οικονομικών πεπραγμένων και των διοικητικών πεπραγμέ-

νων. Αυτό υπάρχει και ως διαχωρισμός στο Καταστατικό και γι' αυτό ζητείται και διαφορετική ψήφιση. Ψηφίζουμε και για τα οικονομικά πεπραγμένα και για τα πεπραγμένα της Διοίκησης.

Αφού λοιπόν και εγώ με τη σειρά μου ευχαριστήσω τα 11 μέλη του απερχόμενου Διοικητικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, τα μέλη της απερχόμενης Ελεγκτικής Επιτροπής, τους δύο αιρετούς του ΚΥΣΠΕ για την τριετή, όπως προέκυψε αυτή την περίοδο συνεργασία, τους εργαζόμενους στην Ομοσπονδία και τους εξωτερικούς συνεργάτες που βοήθησαν σ' αυτή την οικονομική αποτύπωση, που βοήθησαν στην παρακολούθηση, καταχώριση και έλεγχο των οικονομικών, σας καλώ όλους να υπερψηφίσετε τα οικονομικά πεπραγμένα και τους απολογισμούς για το 2019, 2020 και 2021.

ΜΑΝΟΣ

ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2023

91^η Γ.Σ. ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, κάθε προϋπολογισμός, αφορά τη βάση πάνω στην οποία θα στηριχθεί σε επίπεδο οικονομικού προσανατολισμού η λειτουργία της Ομοσπονδίας. Όλοι μέσα σ' αυτή την αίθουσα οφείλουμε να συμφωνήσουμε πως η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδος θα πρέπει να στηρίζεται αποκλειστικά στις δικές της δυνάμεις, για να μπορεί να λειτουργεί απρόσκοπτα, να σχεδιάζει, να αποφασίζει και να υλοποιεί δράσεις, που προασπίζονται τα συμφέροντα των εκπαιδευτικών, να εντείνει τις διεκδικήσεις του κλάδου, να διατηρήσει τις ανταποδοτικές επιστροφές προς τους συναδέλφους, με τη μορφή των κοινωνικών παροχών και των στηρίξεων, οικονομικών και νομικών, προς αυτούς.

Κάθε προϋπολογισμός, συνάδελφοί μου, συντάσσεται στη βάση τεσσάρων παραδοχών και κανόνων. Πρώτον: Στηρίζεται στο Καταστατικό της Ομοσπονδίας που περιγράφει με σαφήνεια σκοπούς και στόχους και τα μέσα που μπορεί η ίδια η Ομοσπονδία να χρησιμοποιήσει για την πραγ-

ματοποίησή τους. Σε δεύτερο επίπεδο, εξειδικεύεται και στηρίζει τις δράσεις, τους αγώνες, τις εκδηλώσεις, τις έρευνες και όποια άλλη μορφή αποφασίζει ως ενέργεια το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας σε επίπεδο είτε Γενικών Συνελεύσεων όπως σήμερα εδώ πέρα, είτε αποφάσεων Διοικητικού Συμβουλίου αργότερα. Το τρίτο σημείο αφορά στην κάλυψη των υποχρεώσεων προς τους συνεργάτες και τους εργαζομένους της Ομοσπονδίας και φυσικά ό,τι προκύπτει απ' την εργατική νομοθεσία και τους φορολογικούς νόμους του κράτους. Και ως τέταρτη διάσταση, κάθε προϋπολογισμός πρέπει να είναι ισοσκελισμένος.

Τονίζω πως μοναδική πηγή εσόδων προς την Ομοσπονδία είναι οι συνδρομές των φυσικών μελών των Συλλόγων Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που με ομόφωνη απόφαση που αποτελεί τον πυρήνα αυτής εδώ της συζήτησης είναι στα 22 ευρώ για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς με το ποσό των 2 ευρώ να εγγράφεται ως λογιστική εγγραφή για το Ταμείο Στήριξης, 15 ευρώ για τους αναπληρωτές, 7 ευρώ για τους αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου και συμβολικά 1 ευρώ για τους συναδέλφους με τρίμηνες συμβάσεις και πάντα με την ευχή όλες οι μορφές ελαστικής εργασίας να περιοριστούν όσο το δυνατόν περισσότερο.

Από την πρώτη ημέρα της Γενικής μας Συνέλευσης επισημάναμε ότι υπάρχει πολύ μεγάλο πρόβλημα με τους συναδέλφους εκπαιδευτικούς που εγγράφονται ή, πιο σωστά, δεν εγγράφονται

στους Συλλόγους Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Εδώ λοιπόν παρουσιάζεται και το πρώτο ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε για τον προϋπολογισμό.

Οι εγγραφές έτσι όπως αποτυπώθηκαν από τα εκλογικά αποτελέσματα στους Πρωτοβάθμιους Συλλόγους παρουσιάζονται σημαντικά μειωμένες σε ποσοστό που αγγίζει το 30%. Και αυτό θα έχει φυσικά την αντανάκλαση στα έσοδα της Ομοσπονδίας. Θα πρέπει λοιπόν σε επίπεδο προϋπολογισμού να καλυφθεί αυτή η απόκλιση για να μην επηρεαστεί το κομμάτι του ισοσκελισμού και των εξόδων που πρέπει να υπάρχουν μέσα, και αυτό που βλέπετε, λοιπόν, στα έσοδα ή στον προϋπολογισμό εσόδων έρχεται, λοιπόν, το αποθεματικό που έχουμε καταφέρει με τη διαχείριση που υπήρξε να έχει δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια και να ενσωματωθεί σε επίπεδο εσόδων.

Άρα λοιπόν θα πρέπει να γνωρίσουμε μάλιστα ότι όσον αφορά το 2023 θα υπάρξει μια περαιτέρω μείωση εσόδων γιατί η 92^η Γενική Συνέλευση είναι μη εκλογική, άρα είναι πιθανόν, όπως σε κάθε μη εκλογική Γενική Συνέλευση να υπάρξει μείωση των συνδρομών, άρα μείωση των εισπράξεων, και φυσικά θα πρέπει σε επίπεδο εξόδων να υπάρξει η αντίστοιχη προσαρμογή.

Αν λοιπόν κοιτάξει κάποιος τα έξοδα του προϋπολογισμού που έχετε μπροστά σας, κάτω από το 9% των προϋπολογιζόμενων εξόδων αφορά τα έξοδα κίνησης, στέγασης, μετακίνησης των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, των αιρετών και της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μόλις 9% είναι, αντίστοιχα, τα έξοδα για τις αμοιβές των συνεργατών και του προσωπικού της Ομοσπονδίας συμπεριλαμβανομένων και των ασφαλιστικών τους εισφορών. Και φυσικά των φόρων που αναλογούν από αυτά.

Το 80%, η συντριπτική, λοιπόν, το μεγαλύτερο κομμάτι των εξόδων αφορούν τα έξοδα της Γενικής Συνέλευσης, τη συμμετοχή σε υπερκείμενες οργανώσεις με τη μερίδα του λέοντος φυσικά να αφορά την ΑΔΕΔΥ, το κόστος των κινητοποιήσεων, των δράσεων, των εκδηλώσεων και φυσικά των κοινωνικών παροχών.

Όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού, ακριβώς λόγω των ιδιαιτεροτήτων που προκύπτουν από τη φετινή χρονιά, θα πρέπει το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο να λειτουργεί στην κατεύθυνση της στενής παρακολούθησης και προσαρμο-

γής των προβλέψεων του προϋπολογισμού για να μην υπάρχουν διαφοροποιήσεις και υπερβάσεις.

Με αυτή τη λογική εκτιμώ, λοιπόν, ότι ο προϋπολογισμός που έρχεται στα χέρια σας είναι και ρεαλιστικός και εφαρμόσιμος και καλώ την 91^η Γενική Συνέλευση του κλάδου για την υπερψήφισή του.

Κλείνοντας, να βάλω ένα τελευταίο θέμα που αφορά και εκπορεύεται από την ομόφωνη απόφαση του 2015, πάνω στην οποία στηρίζεται ένα πολύ μεγάλο μέρος της οικονομικής διαχείρισης της Ομοσπονδίας, και το ανακοινώσαμε από την πρώτη κιόλας μέρα, που αφορά το εξής: στο πλαίσιο αντιμετώπισης του κύματος ακρίβειας που όλοι βιώνουμε, το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας με απόφαση που πήρε στην τελευταία του συνεδρίαση, εισηγείται στο σώμα της 91^{ης} Γενικής Συνέλευσης την αύξηση της χιλιομετρικής αποζημίωσης από 0,30€ στο 0,40€ και στα 80€ το κόστος διαμονής ανά ημέρα διανυκτέρευσης.

Αυτό, λοιπόν, το κομμάτι της απόφασης καλώ να ψηφιστεί ξεχωριστά από τον υπόλοιπο προϋπολογισμό και ζητώ, λοιπόν, και αυτή την ψήφισή του. Άρα λοιπόν θα πρέπει να ψηφίσουμε δύο διαφορετικά κομμάτια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5^ο

18 – 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»

Στην Αθήνα και τις ημέρες Τρίτη 18 Ιουνίου, Τετάρτη 19 Ιουνίου και Πέμπτη 20 Ιουνίου, συνεδρίασε, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της Ε.Ε. Τρικόλη Χρήστου, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. παρόντων εκτός του Προέδρου των: Τσιούλκα Χρήστου (Αντιπροέδρου), Θεολόγη Στέφανου (Γ. Γραμματέα) και των μελών Αγαπητού Θανάση και Ζαπάντη Νίκου με θέμα:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 1/1/2019 έως 31/5/2019»

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου και ακολούθως ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. καθώς και από τις υπαλλήλους του λογιστηρίου. Οι διευκρινήσεις δόθηκαν με κάθε λεπτομέρεια, άμεσα και αναλυτικά ώστε να διευκολύνεται το έργο της επιτροπής.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκαν τα εξής:

Τα λογιστικά βιβλία, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα γραμμάτια είσπραξης και τα εντάλματα πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας και τη Δ.Ο.Ε. Τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2018	1.232.738,01 €
B. Εισπράξεις (1/1 – 31/5/2019)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	300.329,00 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	1.965,00 €
Πλέον: τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	1.929,69 €
Είσπραξη ενίσχυσης πυρόπληκτων	20.701,00 €
Σύνολο	324.924,69 €
Γ. Πληρωμές (1/1-31/5/2018)	398.966,36 €
Αμοιβές προσωπικού πληρωτέες	28.591,91 €
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	25.846,91 €
Αποζημίωση υπαλλήλου λόγω συνταξιοδότησης	15.505,73 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού – εξωτερικού	30.736,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	16.810,73 €
Παροχές Τρίτων	22.971,33 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	378,08 €
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	35.343,00 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	75.147,01 €

Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών Δ.Σ. και αιρετών συμβούλων	54.206,71 €
Έξοδα ΙΠΕΜ, Δικαστικά	19.684,24 €
Σύσκεψη αιρετών - Προέδρων	42.455,14 €
Έξοδα αντιπροσώπων Γ.Σ.	196,40 €
Έκδοση Διδασκαλικού και Επιστημονικού Βήματος	9.916,30 €
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	3.100,00 €
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	18.076,87 €
Υπόλοιπο	1.158.696,34 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Καταθέσεις όψεως	555.026,20 €
Καταθέσεις προθεσμίας	600.000,00 €
Ταμείο	3.670,14 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και έγινε διεξοδική συζήτηση. Τα μέλη της επιτροπής κατέληξαν:

- Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 87^η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και με τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Τηρούνται, όλα τα παραστατικά στοιχεία όπως προβλέπεται από το νόμο και είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα

- Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή δαπάνη πέραν του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: α) Τρικάλη Χρήστο (Πρόεδρος) β) Τσιούλκα Χρήστο (Αντιπρόεδρο) και γ) Θεολόγη Στέφανο (Γενικό Γραμματέα).

Ο παραπάνω οικονομικός απολογισμός - έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: α) Αγαπητό Θανάση και β) Ζαπάντη Νικόλαο οι οποίοι θα καταθέσουν εντός τριμήνου τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν Πρακτικό.

Σύμφωνα με τον άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού της ΔΟΕ **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/1/2019 - 31/5/2019.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Τρικάλης Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Τσιούλκας Χρήστος

Ο Γεν. Γραμματέας
Θεολόγης Στέφανος

Τα μέλη
Αγαπητός Θανάσης
Ζαπάντης Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 2^ο

27 -30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2020

**ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»**

Στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην Αθήνα συνεδρίασε στις 27/1/2020 ημέρα Δευτέρα, 28/1/2020 ημέρα Τρίτη, 29/1/2020 ημέρα Τετάρτη και 30/1/2020 ημέρα Πέμπτη, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της Ε.Ε. Βογιατζή Χρήστου, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε.. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Πετράκης Νεκτάριος (Αντιπρόεδρος), Κοκκίνου Κυριακή (Γραμματέας), Ζώης Βασίλης (μέλος) και Ζαπάντης Νίκος (μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 1/6/2019 έως 31/12/2019 »**

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των παραστατικών διαπιστώθηκε:

Τα λογιστικά βιβλία της Ομοσπονδίας, τα βιβλιάρια καταθέσεων, τα γραμμάτια είσπραξης καθώς και τα εντάλματα πληρωμών είναι θεωρημένα από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας και τη Δ.Ο.Ε. Τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/5/2019	1.158.696,34 €
B. Εισπράξεις (1/6 - 31/12/2019)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	938.520,52 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	6.834,44 €
Πλέον: τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις και όψεως	4.328,72 €
Σύνολο	949.683,68 €
Γ. Πληρωμές (1/6-31/12/2019)	954.055,24 €
Αμοιβές προσωπικού πληρωτέες	32.193,35 €
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	27.691,96 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού - εξωτερικού	188.277,00 €
Κοινωνικές παροχές	87.308,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	15.321,73 €
Παροχές Τρίτων	31.881,81 €
Διάφοροι φόροι	7.842,52 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	256,35 €
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	25.240,70 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	78.857,27 €
Έξοδα στέγασης και μετακινήσεων μελών Δ.Σ. και αιρετών συμβούλων	74.069,46 €
Έξοδα ΙΠΕΜ, Δικαστικά	21.536,04 €
Έξοδα αντιπροσώπων Γ.Σ.	295.806,75 €
Έκδοση Διδασκαλικού και Επιστημονικού Βήματος	2.206,80 €

Λοιπές εκδόσεις	21.921,00 €
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	4.092,00 €
Λοιπά διάφορα έξοδα γραφείου	35.759,50 €
Επιστροφές σε Συλλόγους αχρεωστήτως καταβληθέντων εισφορών	3.793,00 €
Υπόλοιπο	1.154.324,78 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 120-002101-040191	298.170,66 €
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου 6017-101591-494	110.255,22 €
Eurobank λογαριασμός όψεως 00260608550200277080	491.395,60 €
Τράπεζα Πειραιώς - Προθεσμιακή κατάθεση	250.000,00 €
Ταμείο	4.503,30 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

1. Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 88^η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και με τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
2. Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθάλια ή συγκεκριμένη δαπάνη πέραν του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.. Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά συμμετοχής που αφορούν εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφονται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος υπερψηφίζεται από τους: Βογιατζή Χρήστο, Κοκκίνου Κυριακή και Πετράκη Νεκτάριο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος καταψηφίζεται από τους: Ζαπάντη Νικόλαο και Ζώη Βασίλειο οι οποίοι εντός 30 ημερών θα καταθέσουν έκθεση - τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με τον άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/6/2019 - 31/12/2019.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος	Ο Αντιπρόεδρος	Η Γεν. Γραμματέας
Βογιατζής Χρήστος	Πετράκης Νεκτάριος	Κοκκίνου Κυριακή

Τα μέλη
Ζώης Βασίλειος
Ζαπάντης Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 3^ο
2- 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020**ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»**

Στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην Αθήνα συνεδρίασε στις 2/7/2020 ημέρα Πέμπτη και 3/7/20 ημέρα Παρασκευή, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. μετά από πρόσκληση του Προέδρου Βογιατζή Χρήστου. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Πετράκης Νεκτάριος (Αντιπρόεδρος), Κοκκίνου Κυριακή (Γραμματέας), Ζώης Βασίλης (Μέλος) και Ζαπάντης Νίκος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 01/01/2020 έως 31/5/2020»**

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου και ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. όπου χρειάσθηκε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2019	1.154.324,78 €
B. Εισπράξεις (1/1 - 31/05/2020)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	252.079,40 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	4.091,06 €
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	1.454,49 €
Σύνολο	257.624,95 €
Γ. Πληρωμές (1/1-31/05/2020)	284.550,54 €
Αμοιβές προσωπικού	24.452,59 €
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και Φόροι	19.198,05 €
Κοινωνικές παροχές	200,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	17.185,85 €
Παροχές Τρίτων	17.591,02 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	83,20 €
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	14.799,33 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	32.803,07 €
Έξοδα στέγασης και μετακίνησης Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	39.725,79 €
Έξοδα ΙΠΕΜ, Δικαστικά	6.570,49 €
Έξοδα Γ.Σ.	8.000,00 €
Έκδοση Διδασκαλικού και Επιστημονικού Βήματος	18.762,00 €
Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	1.649,20 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	13.486,41 €

Ειδικό Σχολείο Ραφήνας	32.893,54 €
Δωρεά σε νοσοκομεία COVID	37.150,00 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.127.399,19 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου Νο 120-002101-040191	245.025,31 €
Τράπεζα Πειραιώς - Λογ/σμός Ταμειυτηρίου 6017-101591-494	100.917,01 €
Eurobank λογαριασμός όψεως 00260608550200277080	530.170,78 €
Τράπεζα Πειραιώς - Προθεσμιακή κατάθεση	250.000,00 €
Ταμείο	1.286,09 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

1. Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, είναι σύμφωνες με τον προϋπολογισμό που ψηφίστηκε στην 88^η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και με τις αποφάσεις του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
2. Δεν διαπιστώθηκε καμιά παρατυπία, ατασθαλία ή συγκεκριμένη δαπάνη πέραν του προϋπολογισμού και των αποφάσεων του κλάδου ή του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε..

3. Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά συμμετοχής που αφορούν εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφονται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: Βογιατζή Χρήστο, Κοκκίνου Κυριακή και Πετράκη Νεκτάριο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: Ζαπάντη Νικόλαο και Ζώη Βασίλειο οι οποίοι εντός 30 ημερών θα καταθέσουν έκθεση - τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με τον άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/1/2020 - 31/5/2020.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Βογιατζής Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Πετράκης Νεκτάριος

Η Γεν. Γραμματέας
Κοκκίνου Κυριακή

Τα Μέλη
Ζώης Βασίλειος
Ζαπάντης Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 4^ο

23- 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

**ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»**

Στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην Αθήνα συνεδρίασε στις 24/8/2021 ημέρα Τρίτη, 25/8/2021 ημέρα Τετάρτη και 26/8/2021 ημέρα Πέμπτη, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. μετά από πρόσκληση του Προέδρου Βογιατζή Χρήστου. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Πετράκης Νεκτάριος (Αντιπρόεδρος), Κοκκίνου Κυριακή (Γραμματέας), Ζώης Βασίλης (Μέλος) και Ζαπάντης Νίκος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 01/06/2020 έως 31/12/2020»**

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου και ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. όπου χρειάστηκε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/05/2020	1.127.399,19 €
B. Εισπράξεις (1/6 – 31/12/2020)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	1.016.779,50 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	1.678,50 €
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	2.102,60 €
Σύνολο	1.020.560,60 €
Γ. Πληρωμές (1/6-31/12/2020)	474.696,82 €
Αμοιβές προσωπικού	28.301,39 €
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και Φόροι	37.739,69 €
Κοινωνικές παροχές	47.726,10 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	32.272,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	23.484,86 €
Παροχές Τρίτων	24.904,20 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	75,60 €
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	500,00 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	19.027,59 €
Έξοδα στέγασης και μετακίνησης Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	66.580,63 €
Έξοδα ΙΠΕΜ, Δικαστικά	29.140,93 €
Έξοδα Γ.Σ.	19.475,32 €
Έκδοση Διδασκαλικού και Επιστημονικού Βήματος	15.219,68 €

Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	2.678,40 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	33.484,01 €
Ειδικό Σχολείο Ραφήνας	29.585,42 €
Δωρεά σε νοσοκομεία COVID	64.501,00 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.673.262,97 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank λογαριασμός 120-002101-040191	287.984,40 €
Πειραιώς λογαριασμός 6017-101591-494	660.974,10 €
Eurobank λογαριασμός 00260608550200277080	722.224,54 €
Ταμείο	2.079,93 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

- Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, κινούνται στα πλαίσια του προϋπολογισμού που ψηφίστηκε στην 88η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Κατά τον έλεγχο όλων των Γραμματιών Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής της περιόδου 1/6/2020 - 31/12/2020, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μας κάποια παρατυπία ή ατασθαλία.

- Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά που αφορούν συμμετοχή μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και αιρετών ΚΥΣΠΕ σε εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφεται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: Βογιατζή Χρήστο, Κοκκίνου Κυριακή και Πετράκη Νεκτάριο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: Ζαπάντη Νικόλαο και Ζώη Βασίλειο οι οποίοι εντός 30 ημερών θα καταθέσουν έκθεση - τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με τον άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/6/2020 - 31/12/2020.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Βογιατζής Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Πετράκης Νεκτάριος

Η Γεν. Γραμματέας
Κοκκίνου Κυριακή

Τα Μέλη
Ζώης Βασίλειος
Ζαπάντης Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 5^ο

23- 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2021

**ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»**

Στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην Αθήνα συνεδρίασε στις 24/8/2021 ημέρα Τρίτη, 25/8/2021 ημέρα Τετάρτη και 26/8/2021 ημέρα Πέμπτη, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. μετά από πρόσκληση του Προέδρου Βογιατζή Χρήστου. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Πετράκης Νεκτάριος (Αντιπρόεδρος), Κοκκίνου Κυριακή (Γραμματέας), Ζώης Βασίλης (Μέλος) και Ζαπάντης Νίκος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

**«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε.,
για το χρονικό διάστημα από 01/01/2021 έως 31/05/2021»**

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Δημητρούλας Αποστολάκου και ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. όπου χρειάστηκε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/12/2020	1.673.262,97 €
B. Εισπράξεις (1/1- 31/05/2021)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	169.479,00 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	503,90 €
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	534,32 €
Σύνολο	170.517,22 €
Γ. Πληρωμές (1/1-31/05/2021)	399.730,90 €
Αμοιβές προσωπικού	25.154,39 €
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και Φόροι	22.965,45 €
Κοινωνικές παροχές	124,00 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	231.380,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	16.842,98 €
Παροχές Τρίτων	18.075,00 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	78,30 €
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	0,00 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	47,40 €
Έξοδα στέγασης και μετακίνησης Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	35.974,74 €
Έξοδα ΙΠΕΜ, Δικαστικά	7.148,62 €
Έξοδα Γ.Σ.	0,00 €
Έκδοση Δ.Β. και Επιστημονικού Βήματος	0,00 €

Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	4.315,20 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	16.484,85 €
Αγορά εξοπλισμού	18.412,88 €
Συγγραφή ιστορίας ΔΟΕ 100 ετών	2.622,09 €
Επιστροφή σε σύλλογο εισφορών	105,00 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.444.049,29 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank λογαριασμός 120-002101-040191	278.234,14 €
Πειραιώς λογαριασμός 6017-101591-494	419.551,02 €
Eurobank λογαριασμός 00260608550200277080	745.879,73 €
Ταμείο	384,40 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και αφού έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

- Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, κινούνται στα πλαίσια του προϋπολογισμού που ψηφίστηκε στην 88η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Κατά τον έλεγχο όλων των Γραμματιών Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής της περιόδου 1/1/2021 – 31/05/2021, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μας κάποια παρατυπία ή ατασθαλία.

- Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά που αφορούν συμμετοχή μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και αιρετών ΚΥΣΠΕ σε εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφεται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: Βογιατζή Χρήστο, Κοκκίνου Κυριακή και Πετράκη Νεκτάριο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: Ζαπάντη Νικόλαο και Ζώη Βασίλειο οι οποίοι εντός 30 ημερών θα καταθέσουν έκθεση – τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/1/2021 – 31/05/2021.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Βογιατζής Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Πετράκης Νεκτάριος

Η Γεν. Γραμματέας
Κοκκίνου Κυριακή

Τα Μέλη
Ζώης Βασίλειος
Ζαπάντης Νικόλαος

ΠΡΑΚΤΙΚΟ 6^ο

10- 11 ΜΑΡΤΙΟΥ 2022

ΘΕΜΑ: «ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ Δ.Ο.Ε.»

Στα γραφεία της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, στην Αθήνα συνεδρίασε στις 10/3/2022 ημέρα Πέμπτη και 11/3/2022 ημέρα Παρασκευή, η Ελεγκτική Επιτροπή της Δ.Ο.Ε. μετά από πρόσκληση του Προέδρου Βογιατζή Χρήστου. Παρόντες ήταν εκτός του Προέδρου οι: Πετράκης Νεκτάριος (Αντιπρόεδρος), Κοκκίνου Κυριακή (Γραμματέας), Ζώης Βασίλης (Μέλος) και Ζαπάντης Νίκος (Μέλος) με θέμα συνεδρίασης:

«Έλεγχος οικονομικής διαχείρισης της Δ.Ο.Ε., για το χρονικό διάστημα από 01/06/2021 έως 31/12/2021»

Η Ελεγκτική Επιτροπή, μελέτησε την έκθεση της Ορκωτής Λογίστριας κ. Αποστολάκου και ζήτησε διευκρινήσεις από τον Ταμία της Δ.Ο.Ε. όπου χρειάσθηκε.

Μετά από πλήρη έλεγχο όλων των Γραμματιών Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής τα δεδομένα της ταμειακής κατάστασης έχουν ως εξής:

A. Υπόλοιπο 31/05/2021	1.444.049,29 €
B. Εισπράξεις (1/6 – 31/12/2021)	
Συνδρομές Συλλόγων-Μελών	869.472,84 €
Επιστροφές από συμμετοχές σε δράσεις και λοιπές επιστροφές	1.737,90 €
Τόκοι από προθεσμιακές καταθέσεις	681,32 €
Σύνολο	871.892,06 €
Γ. Πληρωμές (1/6-31/12/2021)	592.292,59 €
Αμοιβές προσωπικού	38.948,45 €
Ασφαλιστικοί οργανισμοί και ΦΜΥ	25.605,35 €
Κοινωνικές παροχές	78.903,30 €
Συνδρομές σε πρωτοβάθμια όργανα εσωτερικού και εξωτερικού	197.508,00 €
Αμοιβές σε συνεργάτες	14.077,11 €
Παροχές Τρίτων	27.495,50 €
Προμήθειες και έξοδα τραπεζών	201,85 €
Συμμετοχή σε δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού	1.674,34 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - εκδηλώσεων	30.758,59 €
Έξοδα στέγασης και μετακίνησης Μελών Δ.Σ. και Αιρετών	58.527,78 €
Έξοδα ΙΠΕΜ, Δικαστικά	19.642,23 €
Έξοδα Γ.Σ.	5.200,00 €
Έκδοση Διδασκαλικού και Επιστημονικού Βήματος	18.605,00 €

Έξοδα απομαγνητοφωνήσεων	4.067,20 €
Διάφορα έξοδα γραφείου	28.187,43 €
Συγγραφή ιστορίας της ΔΟΕ	33.113,83 €
Διάφοροι φόροι	9.776,63 €
Υπόλοιπο Ταμείου	1.723.648,76 €

Το υπόλοιπο αυτό αναλύεται ως εξής:

Alpha Bank λογαριασμός 120-002101-040191	345.524,93 €
Πειραιώς λογαριασμός 6017-101591-494	490.632,14 €
Eurobank λογαριασμός 00260608550200277080	887.384,94 €
Ταμείο	106,75 €

Μετά την ολοκλήρωση του ελέγχου των παραστατικών στοιχείων και των αποφάσεων του Δ.Σ. και της Γενικής Συνέλευσης του κλάδου, ακολούθησε συζήτηση μεταξύ των μελών της Ελεγκτικής Επιτροπής.

Μετά την εισήγηση του Προέδρου, το λόγο πήραν όλα τα μέλη της Ε.Ε. και αφού έγινε διεξοδική συζήτηση κατέληξαν:

- Όλες οι εισπράξεις και οι δαπάνες που ελέγχθηκαν, κινούνται στα πλαίσια του προϋπολογισμού που ψηφίστηκε στην 88η Γ.Σ. του κλάδου καθώς και των αποφάσεων του Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε.
- Κατά τον έλεγχο όλων των Γραμματίων Είσπραξης καθώς και των Ενταλμάτων Πληρωμής της περιόδου 1/6/2021 – 31/12/2021, δεν υπέπεσε στην αντίληψή μας κάποια παρατυπία ή ατασθαλία.

- Θεωρούμε απαραίτητο στα παραστατικά που αφορούν συμμετοχή μελών Δ.Σ. Δ.Ο.Ε. και αιρετών ΚΥΣΠΕ σε εκπαιδευτικές δράσεις εσωτερικού και εξωτερικού να αναγράφεται το είδος, το θέμα, ο τόπος και ο χρόνος δράσης.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **υπερψηφίζεται** από τους: Βογιατζή Χρήστο, Κοκκίνου Κυριακή και Πετράκη Νεκτάριο.

Ο παραπάνω οικονομικός έλεγχος **καταψηφίζεται** από τους: Ζαπάντη Νικόλαο και Ζώη Βασίλειο οι οποίοι εντός 30 ημερών θα καταθέσουν έκθεση – τοποθέτηση που θα επισυναφθεί στο παρόν πρακτικό.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 5 του καταστατικού **εγκρίνεται** ο οικονομικός έλεγχος που αφορά την περίοδο 1/6/2021 – 31/12/2021.

Το παρόν πρακτικό γράφτηκε, διαβάστηκε και υπογράφεται:

Ο Πρόεδρος
Βογιατζής Χρήστος

Ο Αντιπρόεδρος
Πετράκης Νεκτάριος

Η Γεν. Γραμματέας
Κοκκίνου Κυριακή

Τα Μέλη
Ζώης Βασίλειος
Ζαπάντης Νικόλαος

Συγκεντρωτική Κατάσταση Ετήσιων Οικονομικών Απολογισμών

Ετήσιες Οικονομικές Εκθέσεις Χρήσεων 2019 - 2020 - 2021

Έσοδα

(ποσά σε €)	2019		2020		2021	
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ - ΜΕΛΩΝ	Μέλη	1.344.326,00 €	Μέλη	1.337.941,00 €	Μέλη	1.217.185,00 €
Από μόνιμους εκπαιδευτικούς (20€ + 2€)	52.174	1.147.828,00 €	52.156	1.147.432,00 €	50.725	1.115.950,00 €
Από αναπληρωτές εκπαιδευτικούς (15€)	12.895	193.425,00 €	12.471	187.065,00 €	6.635	99.525,00 €
Από αναπληρωτές μειωμένου ωραρίου (7€)	439	3.073,00 €	492	3.444,00 €	242	1.694,00 €
Από αναπληρωτές τρίμηνης σύμβασης (1€)		0,00 €		0,00 €	16	16,00 €
ΕΣΟΔΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ		6.258,41 €		3.557,09 €		1.215,64 €
Τόκοι Καταθέσεων σε Τράπεζες		6.258,41 €		3.557,09 €		1.215,64 €
ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ		29.500,44 €		5.769,56 €		2.241,80 €
Ενισχύσεις Δράσεων		8.799,44 €		5.769,56 €		2.241,80 €
Ενισχύσεις για αγορά ακινήτου - πυρόπληκτοι		20.701,00 €		0,00 €		0,00 €
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		1.380.084,85 €		1.347.267,65 €		1.220.642,44 €

Έξοδα

(ποσά σε €)	2019	2020	2021
ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ	1.138.694,28 €	441.635,01 €	800.107,48 €
Έξοδα Γενικών Συνελεύσεων Δ.Ο.Ε.	250.765,60 €	25.339,40 €	128.800,00 €
Έξοδα Μετακίνησης Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	114.357,90 €	1.079,92 €	1.000,00 €
Έξοδα Διαμονής Αντιπροσώπων Γενικής Συνέλευσης Δ.Ο.Ε.	86.804,76 €	1.056,00 €	0,00 €
Συνδρομή σε Υπερκείμενες Οργανώσεις	219.013,00 €	32.272,00 €	428.888,00 €
Έξοδα συμμετοχής σε εκπαιδευτικά και λοιπά συνέδρια άλλων φορέων εσωτερικού	2.089,04 €	0,00 €	0,00 €
Έξοδα ΙΠΕΜ - ΔΟΕ	23.015,84 €	12.834,34 €	10.947,77 €
Έξοδα κινητοποιήσεων - δράσεων - εκδηλώσεων	218.022,34 €	68.635,64 €	80.962,94 €
Δικαστικά έξοδα	8.729,89 €	24.076,96 €	8.976,80 €
Ενίσχυση δράσεων Συλλόγων - Ομάδων εκπαιδευτικών	10.490,00 €	780,00 €	4.886,40 €
Έξοδα αποδελτίωσης ΜΜΕ	1.798,00 €	1.798,00 €	1.798,00 €
Δαπάνες Οικονομικού Ελέγχου	7.101,69 €	5.951,08 €	5.755,11 €
Συμμετοχή σε Δράσεις Οργανώσεων Εξωτερικού	57.998,00 €	13.603,33 €	1.674,34 €
Κοινωνικές Παροχές (κατασκηνώσεις, κλπ)	87.308,00 €	211.863,46 €	79.027,30 €
Κοινόχρηστες δαπάνες	4.943,22 €	4.047,42 €	5.222,41 €
Γραφική ύλη - υλικά γραφείου - φωτοαντιγραφικά	13.898,25 €	11.696,62 €	13.541,21 €
Έξοδα τραπεζών	1.462,17 €	752,23 €	481,49 €
Διάφορα μικροέξοδα	8.095,61 €	8.862,32 €	11.659,33 €

(ποσά σε €)	2019	2020	2021
Υλικά καθαριότητας - κουζίνας	3.479,77 €	3.706,20 €	2.404,45 €
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	5.394,00 €	2.529,60 €	6.584,40 €
Εξοπλισμός επικοινωνίας	12.841,34 €	10.428,10 €	7.420,13 €
Έξοδα φιλοξενίας	1.085,86 €	322,39 €	77,40 €

ΠΑΡΟΧΕΣ ΤΡΙΤΩΝ	62.567,33 €	48.136,99 €	68.096,57 €
Τηλεφωνικά	37.011,20 €	29.648,68 €	32.302,42 €
Ταχυδρομικά - ταχυμεταφορές	1.362,47 €	702,21 €	553,59 €
Φωτισμός	7.887,00 €	7.051,00 €	7.659,00 €
Υδρευση	698,85 €	477,83 €	507,70 €
Συντήρηση και επισκευή ακινήτων και λοιπού εξοπλισμού	5.871,45 €	2.285,51 €	2.170,84 €
Έξοδα λογισμικού - Η/Υ - Ιστοσελίδας	2.918,69 €	2.571,76 €	19.245,46 €
Συντήρηση-βιβλιοδεσία συγγραμμάτων & λοιπών εντύπων	279,00 €	0,00 €	99,20 €
Έξοδα βιβλιοθήκης	5.918,67 €	5.400,00 €	0,00 €
Αποζημίωση ζημιών	620,00 €	0,00 €	158,36 €
Ενοίκιο χώρου για αρχείο	0,00 €	0,00 €	5.400,00 €

ΑΜΟΙΒΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ	122.107,31 €	105.995,38 €	105.075,17 €
Αποδοχές Τακτικών Υπαλλήλων	66.780,59 €	68.371,83 €	70.467,00 €
Εισφορές προς Ασφαλιστικούς Οργανισμούς	39.820,99 €	37.623,55 €	34.608,17 €
Αποζημίωση προς συνταξιούχους υπαλλήλων	15.505,73 €	0,00 €	0,00 €

ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ & ΤΡΙΤΩΝ	20.261,60 €	18.352,00 €	18.600,00 €
Αμοιβές Ειδικών Συνεργατών	20.261,60 €	18.352,00 €	18.600,00 €
Αμοιβές Τρίτων (έκτακτες)	0,00 €		0,00 €

ΕΞΟΔΑ Δ.Σ. ΔΟΕ - ΕΛΕΓΚΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ - ΑΙΡΕΤΩΝ	127.067,94 €	104.295,72 €	92.451,93 €
Έξοδα κίνησης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	33.600,00 €	33.250,00 €	33.050,00 €
Έξοδα στέγασης μελών Δ.Σ. ΔΟΕ	17.296,65 €	14.846,43 €	18.463,00 €
Μετακίνησης από-προς τόπο κατοικίας μελών Δ.Σ. ΔΟΕ και Αιρετών ΚΥΣΠΕ	56.569,82 €	39.494,52 €	35.931,91 €
Έξοδα κίνησης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.000,00 €	6.000,00 €	1.700,00 €
Έξοδα στέγασης Αιρετών Μελών ΚΥΣΠΕ	6.000,00 €	5.500,00 €	635,50 €
Μεταφορικά οικοσκευών	370,01 €	0,00 €	0,00 €
Έξοδα Κίνησης Ελεγκτικής Επιτροπής	7.231,46 €	5.204,77 €	2.671,52 €

ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΩΝ	35.844,10 €	32.817,60 €	18.605,00 €
Διδασκαλικό Βήμα	9.916,30 €	25.079,60 €	14.577,00 €
Επιστημονικό Βήμα	4.006,80 €	4.028,00 €	4.028,00 €
Λοιπές εκδόσεις	21.921,00 €	3.710,00 €	0,00 €

ΠΑΓΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ	0,00 €	0,00 €	0,00 €
Έπιπλα και λοιπός εξοπλισμός	0,00 €	0,00 €	0,00 €

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΦΟΡΟΙ - ΤΕΛΗ	20.143,90 €	20.621,27 €	10.694,94 €
ΕΝΦΙΑ	9.803,14 €	9.803,14 €	9.803,14 €
Διάφοροι φόροι - τέλη	10.340,76 €	10.818,13 €	10.694,94 €

ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	1.526.686,46 €	771.853,97 €	1.113.631,09 €
----------------------	-----------------------	---------------------	-----------------------

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ Δ.Σ. ΔΟΕ

Πραγματοποιήθηκαν στις 29/6/2022 αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ. και Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας, καθώς και για αντιπροσώπους στο συνέδριο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Στις εκλογές έλαβαν μέρος εννέα (9) παρατάξεις, ψήφισαν 483 αντιπρόσωποι και τα αποτελέσματα διαμορφώθηκαν ως εξής:

	Για Δ.Σ. Δ.Ο.Ε	Για Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. (Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.)	109	109
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ (Α.Σ.Ε.)	106	106
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. (ΔΗ.ΣΥ. - Α.Κ.Ε.)	100	102
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.	81	81
ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	73	71
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ	7	8
ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	3	3
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΑΖΙ	2	2
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ	1	1
ΛΕΥΚΑ/ΑΚΥΡΑ	1	0

Οι έδρες διαμορφώνονται ως εξής:

1. **Δ.Α.Κ.Ε./ Π.Ε.:** 3 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 29 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

Κικινής Θανάσης
Βενετοπούλου Γιώτα
Ανδρουλάκης Μάνος

2. **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠ/ΚΩΝ:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 28 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

Μαρίνης Σπύρος
Ζορμπάς Αχιλλέας

3. **ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε.:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 27 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

Πετράκης Σταύρος
Φασφαλής Νίκος

4. **ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ - ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ/ Π.Ε.:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 21 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

Ρέππα Ντίνα
Ασβεστά Ειρήνη

5. **ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** 2 έδρες στο Δ.Σ., 1 έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 19 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Εκλέγονται για το Δ.Σ.:

Τρούλης Γιώργος
Καπράνας Ζήσης

6. **ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. - ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ):** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 2 αντιπροσώπους για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

7. **ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και 1 αντιπρόσωπος για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

8. **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ:** καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και κανέναν αντιπρόσωπο για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

9. **ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΑΖΙ:** Το Δ.Σ. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας που προέκυψε από τις αρχαιρεσίες της 29^{ης} Ιουνίου 2022, συγκροτήθηκε σήμερα 8/7/2022 :
καμία έδρα στο Δ.Σ., καμία έδρα στην Ελεγκτική Επιτροπή και κανέναν αντιπρόσωπο για την Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Πρόεδρος : Κικινής Θανάσης

Αντιπρόεδρος : Πετράκης Σταύρος

Γενικός Γραμματέας : Μαρίνης Σπύρος

Ειδικός Γραμματέας : Ζορμπάς Αχιλλέας

Οργανωτικός Γραμματέας : Τρούλης Γιώργος

Ταμίας : Ανδρουλάκης Μάνος

Υπεύθυνος Τύπου και Δημ. Σχέσεων : Φασφαλής Νίκος

Υπεύθυνος Υλικού και Βιβλιοθήκης : Καπράνας Ζήσης

Υπεύθυνη εκδόσεων : Βενετοπούλου Γιώτα

Μέλη : Ρέππα Ντίνα

Ασβεστά Ειρήνη

Ο Πρόεδρος
Κικινής Θανάσης

Ο Γεν. Γραμματέας
Μαρίνης Σπύρος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ ΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 2022-2024

{ 249 }

Συγκροτήθηκε στις 29-7-2022 σε σώμα η Ε.Ε. της Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας ως εξής:

Πρόεδρος : Ασπράγκαθου Κατερίνα (Δ.Α.Κ.Ε./Π.Ε.)
Αντιπρόεδρος : Σίντος Στέφανος (ΔΗ.ΣΥ. /Π.Ε.)
Γραμματέας : Ζαπάντης Νίκος (Αγωνιστική Συσπείρωση Εκπαιδευτικών)
Μέλη : Δούκα Ευαγγελία (Παρεμβάσεις Κινήσεις Συσπειρώσεις Π.Ε.)
Λασπάς Αναστάσιος (Αυτόνομο Δίκτυο)

ΑΠΟ ΤΗ Δ.Ο.Ε.

ΕΚΛΕΓΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΑΔΕΔΥ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΒΕΝΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΩΤΑ
ΚΙΚΙΝΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ
ΤΣΑΜΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΑΤΣΑΒΕΛΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΨΕΥΤΟΓΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΚΟΣΚΕΡΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΜΟΥΣΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΠΑΙΔΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΜΑΝΟΣ
ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΚΟΚΟΒΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΝΤΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗΣ
ΣΑΒΒΙΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΛΙΑΠΗΣ ΗΛΙΑΣ
ΠΑΤΕΝΤΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΑΛΕΞΗΣ
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΤΡΑΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΧΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

ΜΑΡΙΝΗΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΖΟΡΜΠΑΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ
ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ ΝΙΚΟΣ
ΔΡΙΜΑΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ
ΖΑΠΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΛΙΑΚΟΥ ΝΤΙΑΝΑ
ΜΑΡΟΥΠΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΝΑΤΑΣΑ
ΜΠΙΚΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΝΤΑΓΚΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΓΓΕΛΟΝΙΔΗ ΧΡΙΣΤΙΝΑ
ΒΑΤΙΣΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΒΕΝΕΤΙΚΙΔΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΜΑΡΙΑ
ΔΡΟΣΟΥ ΘΕΩΝΗ
ΚΟΥΜΠΗ ΣΟΦΙΑ
ΚΥΖΙΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΜΠΑΡΜΠΕΡΗΣ ΜΑΚΗΣ
ΣΑΚΑΡΕΤΣΑΝΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΤΟΚΑΣ ΤΑΣΟΣ
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΧΗΡΑ ΑΓΑΘΗ
ΜΑΛΛΗ ΜΑΡΙΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΗ.ΣΥ./Α.Κ.Ε.

ΜΠΡΑΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΡΟΥΜΠΗΣ ΤΑΚΗΣ
ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΚΑΤΣΑΡΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΑΓΚΑΝΑΡΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΦΑΣΦΑΛΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΜΑΡΙΝΑΤΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΟΥΤΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΒΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥ ΙΟΡΔΑΝΗΣ
ΣΙΝΤΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΑΜΠΕΛΙΔΗΣ ΤΑΣΟΣ
ΝΙΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΩ (ΜΑΝΤΩ)
ΣΕΡΜΠΙΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΤΟΥΓΙΑΝΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΟΡΔΙΣΤΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΜΑΛΕΑ ΒΑΣΩ
ΑΥΕΩΝΙΔΗΣ ΑΡΗΣ
ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ ΒΕΤΑ
ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
ΣΙΜΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΚΑΡΑΚΩΤΣΟΓΛΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΧΑΝΔΟΛΙΑΣ ΣΠΥΡΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΕΙΜΕΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
ΝΤΕΜΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΥΤΟΝΟΜΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

ΓΑΛΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΒΑΪΝΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ
ΜΑΡΙΟΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
ΔΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ
ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΣΜΗΛΙΟΣ ΗΛΙΑΣ
ΤΖΩΡΤΖΑΚΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΟΥΛΓΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΤΣΑΓΚΑΡΑΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΑ
ΓΚΑΡΑΓΚΑΝΗΣ ΤΑΣΟΣ
ΜΑΥΡΙΔΗΣ ΘΟΔΩΡΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ
ΡΕΠΠΑ ΝΤΙΝΑ
ΚΟΥΡΣΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΛΕΠΤΟΥΡΓΙΔΟΥ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
ΜΕΝΔΩΝΗΣ ΠΕΤΡΟΣ
ΠΑΤΕΛΗ ΒΙΟΛΕΤΤΑ
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΑΝΘΟΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ, ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΝΩΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ Π.Ε.

ΜΑΚΡΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΜΥΛΩΝΙΔΗΣ ΕΥΘΥΜΗΣ (ΜΑΚΗΣ)
ΡΟΥΠΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΑΚΑΤΟΥΝΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ
ΜΠΑΛΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΤΡΑΥΛΟΣ ΔΙΟΝΥΣΗΣ
ΤΣΙΑΚΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΡΑΤΚΙΔΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΣΑΪΤΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΑΛΕΞΑΚΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ
ΤΕΡΖΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
ΤΣΑΛΑΠΑΚΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ
ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ
ΧΑΪΛΑΤΣΙΔΟΥ ΓΝΩΣΟΥΛΑ
ΠΕΤΑΛΩΤΗΣ ΤΙΜΟΛΕΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ [1173]

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ (ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Π.Ε. ΑΥΤΟΝΟΜΑ ΣΧΗΜΑΤΑ – ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ)

ΠΑΖΑΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

ΒΕΡΕΤΣΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

{ 251 }

100 χρόνια
προσφοράς
στην παιδεία και τον
πολιτισμό

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ
Ξενοφώντος 15^Α, Αθήνα, 105 57

ΤΗΛ.: 210 3236 547

210 3245 375

210 3221 316

FAX: 210 3221 314

email: secretariat@doe.gr

www.doe.gr

Πρόεδρος : Κικινής Θανάσης

κιν : 6974114103

τηλ : 2103312793

Αντιπρόεδρος : Πετράκης Σταύρος

κιν : 6973832828

τηλ : 2103312791

Γενικός

Γραμματέας : Μαρίνης Σπύρος

κιν : 6972699983

τηλ : 210 3233662

Ειδικός

Γραμματέας : Ζορμπάς Αχιλλέας

κιν : 6981649353

τηλ : 2103313717

Οργανωτικός

Γραμματέας : Τρούλης Γιώργος

κιν : 6981636188

τηλ : 2103312794

Ταμίας : Ανδρουλάκης Μάνος

κιν : 6972679767

τηλ : 2103219653

Υπεύθυνος Τύπου

και Δημ. Σχέσεων : Φασφαλής Νίκος

κιν : 6975303105

τηλ : 2103242171

Υπεύθυνος Υλικού

και Βιβλιοθήκης : Καπράνας Ζήσης

κιν. : 6976437186

τηλ : 2103312795

Υπεύθυνη

εκδόσεων : Βενετοπούλου Γιώτα

κιν. : 6944962592

τηλ : 2103255576

Μέλη : Ρέππα Ντίνα

κιν. : 6975308409

τηλ : 2103242144

Ασβεστά Ειρήνη

κιν. : 6974750410

τηλ : 2103228891

«91^η»

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Αθήνα
26-27
ΙΟΥΝΙΟΥ
2022
NOVOTEL

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΑΣ
Ξενοφώντος 15^α, Αθήνα, 105 57

ΤΗΛ.: 210 3236 547
210 3245 375
210 3221 316
FAX: 210 3221 314

email: secretariat@doe.gr

www.doe.gr

**ΔΙΔΑ
ΣΚΑ
ΛΙΚΟ
ΒΗΜΑ**

www.doe.gr